

ERSCHLIESSUNG DER TAMIL-PALMBLATT-MANUSKRIPTE

von Dr. Daniel Jeyaraj

in Zusammenarbeit mit
dem Archiv der Franckeschen Stiftungen zu Halle und
dem Lutheran-Heritage-Archives in Madras

KATALOG II

Katalog II - AFSt/P TAM 1
Das erste Buch des Wahren Christentums von Johann Arndt

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Buchseiten
TAM 1					C:70
1r	உணமையுள்ள கிறிஷ்தியானத்தினுடைய மகிமையை தெளிவாக காண்பிக்கிற ஞானக கண்ணாடி அதினுடைய முதலாம் பொஸ்தத்தகத்திலே அடங்கி இருக்கிற சஉ அதிகாரங்கள்	unmai <u>y</u> ulla kirittiyānattin makimāyāi kāṇpikkirā ṇāṇak kṇṇāṭi atinūṭaiya mutalām posttakattile aṭaṅki yirukkira 42 atikāraṅkaḷ	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. 42 Kapitel des ersten Buches. [Das Erste Buch vom Wahren Christenthum/ Liber Scripturae, Wie in einem wahren Christen Adam täglich sterben/ Christus aber in ihm leben soll/ und wie er nach dem Bilde GOttes täglich erneuert werden/ und in der neuen Geburt leben müsse.] ¹	The spiritual mirror, that shows the true Christianity. 42 Chapters of the first book.	Titel- blatt. Ge- druckt in Halle 1751
2r-8v			Inhaltsverzeichnis	Table of Content	5 Seiten
Kap. 1 1-10r	மனுஷனிடத்திலே உண்டாயிருந்த சுறுவெகரனுடைய சாயல்	manuṣanittattile uṇṭāyirunta caruvecuraṇuṭaiya cāyal	Das [gewesene] Bild Gottes im Menschen [Seite 1. Was das Bilde GOttes im Menschen sey?]	The image of God which was in man	1-9
Kap. 2 10v-19r	முந்தின் மனுஷனாகிற ஆதாமென்கிறவருடைய விழுக்குதல்	muntina manuṣanākirā âtâmenkiravaruṭaiya vilukutal	Der Fall des ersten Menschen, Adam genannt. [Seite 7. Was der Fall Adams sey?]	The fall of the first man known as Adam.	9- 17
Kap. 3 19v-30r	மனுஷனானவன் கிறிஷ்துவினிடத்திலே நித்திய சீவனத்துக்கு எப்படி புதுசாககப் படுகிறான்	manuṣanānavan kiristtuvinitattile nittiya cīvanattukku eppaṭi putucākkap paṭukirāṇ	Wie der Mensch in Christus zum ewigen Leben erneuert wird. [Seite 12. Wie der Mensch in Christo zum ewigen Leben wieder erneuert wird.]	How the man is renewed for eternal life in Christ.	17-26
Kap. 4 30v-39r	உத்தமமான மனவுத்தாபமும நிதானமான சிலுவையும கிறிஷ்துவினுடைய னொகத்தடியும் யிசுகள் என்ன	uttamamāṇa maṇaṣṭtāpamum nitānamāṇa ciluvaikum kiristtuvinuṭaiya nokattaiyum yitukaḷ enna	Was sind edle [d.h. wahre] Buße, das rechte Kreuz und das Joch Christi? [Seite 19. Was wahre Busse sey/ und das rechte Creutz und Joch Christi.]	What are the noble penitence, right cross and the yoke of Christ?	26-36
Kap. 5 39v-48r	சத்தியமான விகவாசம் எது	cattiyamāṇa vicuvācam etu	Was ist der wahre Glaube? [Seite 25. Was der wahre Glaube sey.]	What is true faith?	36-42

¹ Arndt, Johann: Fünff Geistreiche Bücher vom wahren Christenthum. Leipzig, Joh. Herbord Kloß und Joh. Heinrichens Wittb., 1696. Hauptbibliothek FS: 51 F 4.

Kap. 6 48v-56r	சருவெசுரனுடைய திருவசனம் மனுஷனிடத்திலே விகவாசத்தினாலே தன்னுடைய பெலத்தை எப்படி காண்பிச்சு சீவனாய்ப் பொக வெணும்	caruvecuraṇuṭaiya tiruvacaṇam maṇuṣaṇitattile vicuvācattiṇāle tannuṭaiya pelattai eppaṭi kāṇpicicu cīvaṇāyip pōka vēṇum	Wie soll das heilige Wort Gottes im Menschen durch den Glauben seine Kraft zeigen und zum Leben werden? [Seite 30. Wie Gottes Wort müsse im Menschen durch den Glauben seine Krafft erzeigen/ und lebendig werden.]	How should the holy Word of God show its power through the faith of man and become his life?	42-49
Kap. 7 56r-64r	சருவெசுரனுடைய வெதம் சகலமான மனுஷாருடைய யிருதயத்திலே எழுதப் பட்டிருக்கச் செய்தே வாப பொற நடுச சொல்லுகிற நாளிலே அவர்களைக் குத்தப் படுத்தப் பட்டவாகென்று ஒப்புவிக்கும்	caruvecuraṇuṭaiya vetam cakaḷamāṇa maṇuṣarkaḷuṭaiya yirutayattile eḷutap paṭṭirukkac ceyite vārap pōra natuc collukīra nālile avarkaḷai kuttap paṭuttap paṭṭavarkaḷenru oppuvikkum	Das Wort Gottes, das im Herzen aller Menschen geschrieben ist, wird sie am Jüngsten Tag als Schuldige darstellen. [Seite 39. Wie das Gesetz Gottes in aller Menschen Hertzen geschrieben sey/ welches sie überzeuge/ auff daß sie an jenem Tage keine Entschuldigung haben.]	The Word of God written in the heart of all people will declare them on the Day of Judgment as sinful.	49-56
Kap. 8 64v-77r	உத்தமமான தவசு அல்லாமல் ஒருத்தனாகானாலும் கிறிஷ்துசென்கிறவரும் அவா உண்டு பண்ணின ஹெஷித்தலின் பெலனும் லெவிககாது	uttammāṇa tavacu allāmal oruttanukkāṇālum kiṛiṣṭtu cenḱiravarum avar unṭu paṇṇina reṣcittaliṇ pelāṇuk levikkātu	Ohne edle [d.h. wahre] Buße wird weder Christus Jesus noch der durch ihn errungene Nutzen des Heils jemandem zugute kommen. [Seite 44. Daß ohne wahre Busse sich niemand Christi und seines Verdienstes zu trösten habe.]	Without true penitence neither Christ Jesus nor the use of salvation made by him will not help any one.	56-66
Kap. 9 77v-82r	கிறிஷ்துவுக்கு விரோதமான நடக்கையினாலே மனுஷர்கள் கிறிஷ்துசென்கிறவரையும் சத்திய வெததையும் மறுதலிக்கிறார்கள்	kiṛiṣṭtuvukku virotamāṇa naṭakkaiyināle maṇuṣarkaḷ kirittu cenḱiravaraiyum cattiya vetattaiyum marutalikkirākaḷ	Durch das Leben, das Christus zuwider ist, verleugnen die Menschen Christus Jesus und das wahre Wort. [Seite 51. Durch das ietzige unchristliche Leben wird Christus und der wahre Glaube verleugnet.]	Through their life, which is against Christ, people deny Christ Jesus and the true Word.	67-70
Kap. 10 82v-89r	யிப்பொ லொகத்தாருடைய நடக்கையானது எக்க கிறிஷ்துக்கு முழுதும் விரோதமாயிருக்குதே ஆகையினாலே அது தப்பறையானதவுமாய் பொய்யான கிறிஷ்து மாறக்கமுமாயிருக்குது	yippo lokattāruṭaiya naṭakkaiyānatu yecuk kiṛiṣṭtukku mūlutum virotamāyirkute ākaiyināle atu tapparaiyāntavumāy poiyyāna kirittu mārkamumāyirukkutu	Das jetzige Leben der Menschen in der Welt ist Jesus Christus ganz zuwider. Deswegen ist es falsch und ein lügenhaftes Christentum. [Seite 53. Das Leben der ietzigen Welt-Kinder ist gar wider Christum/ darum ists ein falsches Leben/ und ein falsch Christenthum.]	The life of the worldly people now is totally against Jesus Christ. Hence it is a false and lying Christianity.	71-74

Kap. 11 89v-102v	கிறிஷ்து செனகிறவா நடந்த நடக்கையினுடைய மாதிரியை பின் செலலாதவன் உத்தம மனவுதாப படாமலிருந்து கிறிஷ்தவனென்றும் சுறுவெகானுடைய பிள்ளை யென்றும் அழைக்கப்படக் கூடாது பின்னையும் நவ சென்மம் என்றும் கிறித்துவினுடைய னொகத்தடி என்றும் கெழக்கப்படும்	kirīṣṭtu cenkiravar naṭanta naṭakkaiyinuṭṭaiya mâtiriyai pin cellâtavan uttama maṇaṣṭâp paṭāmaliruntu kirīṣṭavanenrum caruvecuranuṭṭaiya piḷḷai yenrum alaikkap paṭak kûṭātu pinṇaiyum nava cenmam enrum kirīṭtuvinuṭṭaiya nokattaṭi enrum kelkkap paṭum	Derjenige, der dem Leben Christus Jesus nicht nachahmt, hat keine wahre Buße getan und darf nicht als Kind Gottes betrachtet werden. Außerdem wird die Neugeburt [= Wiedergeburt] und das Joch Christi gefragt. [Seite 56. Wer Christo in seinem Leben nicht folget/ der thut nicht wahre Busse/ ist kein Christ/ und ist nicht GOTTes Kind: Auch was die neue Geburt sey/ und das Joch Christi.]	He who does not follow the modal life of Christ Jesus has not done penitence. He should not be called a child of God. Moreover it is asked for the new birth and the yoke of Christ.	74-87
Kap. 12 103r- 112v	உண்மையுள்ள கிறிஷ்தவன் தனக்கும் லொகத்துக்கும் சாக வெணும் என்கிறதுந் தவிர கிறிஷ்துவினிடத்திலே பிழைக்க வெணும்	uṇmaiyuḷḷa kirīṣṭtavan tanakkum lokattukkum câka veṇum enkiratu tavira kirīṣṭtuvinitattile piḷḷaikka veṇum	Der wahre Christ soll nicht nur für ihn selbst und die Welt sterben, sondern in Christus leben. [Seite 65. Ein wahrer Christ muß ihm selbst und der Welt absterben/ und in Christo leben.]	A true Christian should not only die to himself and the world, but also live in Christ.	87-96
Kap. 13 112v- 123v	கிறிஷ்துவினுடைய பஷ்சத்துக்காகவும் வாப பொற நித்திய மொஷ்த்துக்காகவும் உண்மையுள்ள கிறிஷ்தவன் தனக்கும் லொகத்துக்கும் உச்சாயத்தொடே சாக வெணும் அதெதெனில நாங்கள் மொஷ்சத்துக்கு உண்டாகக்கப்பட்டவாகளும ொஷ்சசிக்கப்பட்டவாகளுமாயி ருக்கிறோமெ	kirīṣṭtuvinuṭṭaiya paṣcattukkâkavum varap pora nittiya moṣcattukkâkavum uṇmaiyuḷḷa kirīṣṭtavan tanakkum lokattukkum uccâyattotê câka veṇum atetenil nânkaḷ moṣcattukku uṇṭâkkap paṭavarkaḷum reṣccikkap paṭṭavarkaḷumây irukkiromê	Wegen der Liebe Christi und des kommenden ewigen Himmels [d.h. Paradieses] soll der wahre Christ für ihn selbst und die Welt gern sterben; denn wir sind für den Himmel erschaffen und sind die Geretteten. [Seite 71. Um der Liebe Christi willen/ und um der ewigen zukünftigen Herrlichkeit willen/ darzu wir erschaffen und erlöset seyn/ soll ein Christ ihm selber/ und auch der Welt gerne absterben.]	Because of the love of Christ and the coming eternal heaven a true Christian should die to himself and to the world, because we are created for heaven and are redemmed.	96-106
Kap. 14 124v- 136r	ஊண்மையுள்ள கிறிஷ்தவன் எக்ககிறிஷ்துவினுடைய மாதிரிகையின்படியே மிந்த லொகத்தை அசட்டை பண்ணி தன்னுடைய சொந்தமான பிறாணனை பகைக்க வெணும்	uṇmaiyuḷḷa kirīṣṭtavan ecuk kirīṣṭtuvinuṭṭaiya mâtirikaiyin paṭiye yinta lokattai acattai paṇṇi tannuṭṭaiya contamâṇa pirāṇanai pakaikka veṇum	Ein wahrer Christ soll nach dem Beispiel Jesu Christi diese Welt verachten und sein eigenes Leben hassen. [Seite 78. Ein wahrer Christ muß sein eigen Leben in dieser Welt hassen/ und die Welt verschmähen lernen/ nach dem Exempel Christi.]	According to the model of Jesus Christ a true Christian should neglect the world and hate his own life.	106- 107

Kap. 15 136v- 144r	ஒரு உண்மையுள்ள கிறிஷ் தத்வனிடத்திலே பழைய மனுஷன் தினந்தினம் சாக வேனும என்கிறதுந் தவிர புது மனுஷன் நாளுக்கு நாள் புதுசாகப்பட்டு வேனும பின்னையும் தன்னைத்தானே வேறுகுகிறத்துக்கு அறத்த மெதென்றும் கிறிஷ் தத்வாக்குடைய நிதானமான சிலுவை எதென்றும் கெழக்கப் படும்	oru unmai <u>yulla</u> kirittavanitattile palaiya manu <u>ṣ</u> n tinantinam cāka ve <u>ṇ</u> um enkiratun tavira putu manu <u>ṣ</u> an nālukku nāl putucākkappata ve <u>ṇ</u> um pin <u>n</u> aiyum tannaittāne verukkirattukku ar <u>ṭ</u> ta metenrum kirittavarka <u>ḷ</u> uṭaiya nitātānamāna ciluvai etenrum kelkkap pa <u>ṭ</u> um	In einem wahren Christen soll der alte Mensch tagtäglich sterben und der neue Mensch jeden Tag erneuert werden. Was bedeutet es [aber] darüber hinaus, sich selbst zu hassen, und [was ist] das rechte Kreuz der Christen?	In a true Christian the old man must die daily and the new man should be renewed every day. Moreover, what is the meaning of hating [d.h. denying onself] and the right cross of the Christians?	107- 124
Kap. 16 144v- 151v	ஊண்மையுள்ள கிறிஷ் தத்வனிடத்திலே ஆவிக் கும மாங்கிஷ் ததிறக்கம் எப்பொதும் பொறாட்டம் உண்டாயிருக்க வேனும	unmai <u>yulla</u> kirittavanitattile āvikkum mānkiṣattirkkum eppotum porāttam uṇṭāyirukka ve <u>ṇ</u> um	Im wahren Christen soll es immer einen Streit zwischen dem Geist und dem Fleisch geben. [Seite 93. In einem wahren Christen muß allezeit seyn der Streit des Geistes und des Fleisches.]	In a true Christian there must be a fight between the spirit and the flesh.	124- 131
Kap. 17 152r- 164r	கிறிஷ் தத்வாக்குடைய சுதந்திரமும் உடமைகளும் யிந்த லொகத்தினடைய தல்ல யிதுக்காக அனுத்தியமான தெல்லாதையம் வழிப்பொக்கா பொலெ அனுபவிகக வேனும	kiristavarka <u>ḷ</u> uṭaiya cutantiramum uṭamaika <u>ḷ</u> um yinta lokattinuṭaiya talla yitukkāka anuttiyamāna tellātaiyum valippokkar pole anupavikka ve <u>ṇ</u> um	Die Freiheit [d.h. das Erbe] und der Besitz der Christen gehören nicht zu dieser Welt. Deswegen soll man alles Vergängliche als ein Fremdling genießen. [Seite 98. Daß der Christen Erbe und Güter nicht in dieser Welt seyn/ darum sie des Zeitlichen als Frembdlinge gebrauchen sollen.]	The freedom [i.e. inheritance] and belongings of the Christians do not belong to this word. Hence one must enjoy them as a wayfarer.	131- 142
Kap. 18 164v- 174v	மனுஷன்னவன் நித்திய நன்மைகளுக்கு பதிலாக அனுத்தியமானதுகளை அதிதமாக எண்ணிக கொண்டானென்றால் சறுவெசரன் அதுக்காக மிகவும் தாங்கலாயிருக்கிறா என்றும் திஷ்டிக்கப் பட்ட வஷத்துக்களுக்கு எங்களுடைய மனசு என்பத்துதலாக ஒப்பக்கொடுக்க வொண்ணாதென்று சொல்லப் படும்	manuṣaṇānavan nittiya nanmaika <u>ḷ</u> ukku paṭilāka anuttiyamānatuka <u>ḷ</u> ai atikamāka ennik koṇṭānenrāl caruvecuran atukkāka mikavum tāṇkalāyirukkirār enrum tiṣṭikkap paṭta vaṣṭuka <u>ḷ</u> ukku enka <u>ḷ</u> uṭaiya manacu enpattutalāka oppukkoṭukka voṇṇātenru collap pa <u>ṭ</u> um	Wenn der Mensch statt an das Ewige mehr an das Zeitliche denkt, wird Gott traurig sein. Man darf sein Gewissen [d.h. Herz] nicht an die Geschöpfe hängen. [Seite 105. Wie hoch GOtt erzürnet werde/ wenn man das Zeitliche dem Ewigen vorzeucht/ und wie/ und warum wir mit unserm Hertzen nicht an den Creaturen hangen sollen.]	If man should think more on the temporary things than on the eternal things, God will be very sad. One should deliver [in Bhakti] his heart to the creatures.	142- 151

Kap. 19 175r- 187v	துன்னடைய மனசிலெ னெறுங்கப் பட்டவன சுறுவெசுரனுடைய சன்னதிமிலெ பிரியமுளவன தானெ தன்னடைய நீசத் தனத்தை அறிந்தவனுக்கு சுறுவெசுரனுடைய மிஷ்டப்ப பிறசாதம் அகப்படும	tannuṭaiya manacile norunkap pattavan caruvecuranuṭaiya cannatiyile piriyamullavan tâne tannuṭaiya nīcattanattai arintavanukku caruvecuranuṭaiya yiṣṭap piracātam akappaṭum	Derjenige, der in seinem Gewissen [d.h. Herzen] gebrochen ist, ist angenehm in der Gegenwart Gottes. Derjenige, der von sich aus seine Erniedrigung erkennt, findet Gefallen bei Gott. [Seite 111. Der in seinem Hertzen der Elendste ist/ der ist bey GOtt der Liebste; Und durch christliche Erkänntniß seines Elendes suchet man Gottes Gnade.]	He who is broken in his heart is pleasing in the presence of God. He who himself knows his 'low sinful state' will find God's loving favour.	151- 161
Kap. 20 188r- 201v	கிறீஷ்தவாக்குக கொத்த உத்தம மனஷ்தாபத்தினாலெ எங்களுடைய நடத்தை தினந்தினம் குணமாககப் படுகுதல் லாமல் மனுஷன் சுறுவெசுரனுடைய ராசசியத்துக்கும நித்திய சீவனத்துக்கம ஆயத்தமாககப் படுகிறான்	kirīṣṭtavarkaḷuk kotta uttama maṇatāpattināle eṅkaḷutaiya naṭattai tinantiṇam kuṇamākkap paṭukutal lāmal maṇuṣan caruvecuranuṭaiya rācciyattukkum nittiya cīvanṭukkum āyattamākkap paṭukirāṇ	Durch die richtige Buße, die den Christen gemäß ist, [und] das tägliche Heilen unseres Wandels wird der Mensch für das Reich Gottes und das ewige Leben vorbereitet. [Seite 117. Durch Christliche wahre Reu wird das Leben täglich gebessert/ der Mensch zum Reich Gottes geschicket/ und zum ewigen Leben befördert.]	Through repentance which is suitable for Christians our life is healed daily and one is prepared for the kingdom of God and for eternal life.	161- 173
Kap. 21 202r- 221r	உண்மையான தெவாதினை எதென்று வெளிப்படுத்தப் படும	uṇmaiyaṇa tevarātinai etenru velippaṭuttap paṭum	Was der wahre Gottesdienst ist, wird gezeigt. [Seite 126. Vom rechten wahren Gottesdienst.]	What is true service of / to God, is shown.	173- 190
Kap. 22 222v- 228r	ஒரு நல்ல மரம் எப்படி தன்னடைய கனிக வினாலெ அறியப் படும அப்படிப் பொலெ உண்டையுள்ள கிறீத்தவன் சினெகத்தினாலெயும் அண்ணாடகமான நடக்கையினாலெயும் அறியப்படுகிறான்	oru nalla maram eppaṭi tannuṭaiya kaṇikaḷināle aryap paṭum appaṭip pole uṇmaiyaḷla kirīttavan cīṇēkattinālēyum aṇṇātakamāṇa naṭakkaiyināleyum ariyappaṭukkirāṇ	Wie der Baum durch seine Früchte erkannt wird, so wird der wahre Christ durch seine Liebe und seinen täglichen Wandel erkannt. [Seite 137. Ein wahrer Christ kan nirgend an erkant werden/ dann an der Liebe und täglichen Besserung seines Lebens/ wie ein Baum an seinen Früchten.]	As a tree will be known through its fruits so is a true Christian known through his life and daily life.	190- 196
Kap. 23 228v- 236r	யெசுசு கிறீத்துவினிடத்திலெ யிருந்து வத்திக்கப் பெலன் கொள்ள மனசாயிருக்கிறவனெல்லாம லொக மனுஷர்களுடைய சஞ்சாரங்களை அனெகம் விசை விலக்க வெணும	yecuk kirīṣṭtuviniṭattile yiruntu vattikkap pelaṇ koḷla maṇacāyiruk kiravanēllām loka maṇuṣarkaḷutaiya cañcāraṇkaḷai aṇekam vicai vilakka veṇum	Derjenige, der von Jesus Christus Kraft bekommen will, soll oft die Gemeinschaft der Menschen meiden. [Seite 143. Ein Mensch/ der in Christo will wachsen und zunehmen/ muß sich vieler weltlichen Gesellschaft entschlagen.]	He who wants to receive power from Jesus Christ, should avoid the company of men often.	196- 203

Kap. 24 236r- 252r	சறுவெசுரணை சினெகிககிற சினெகத்தின பெரிலெயும எங்களொடொத்த மனுஷனைச சினெகிககிற சினெகத்தின பெரிலெயும சொல்லப படுகுது	caruvecuranai cinekikkira cinekattin perileyum enkaḷoṭotta manuṣanaic cinekikkira cinekattin perileyum collap paṭukutu	Es wird hier über die Liebe gesprochen, mit der Gott geliebt werden soll, und über die Liebe, mit der die Menschen, die uns gleich sind, geliebt werden sollen. [Seite 148. Von der Liebe Gottes und des Nächsten.]	It is informed here of the love with which one should love God and man, who is like us.	203- 217
Kap. 25 252v- 259v	எங்களொடொத்த மனுஷனைச சினெகிககிற சினெகத்தின பெரிலெ விசெஷமாகச செல்லப பட்டிருக்குது	enkaḷoṭotta manuṣanaic cinekikkira cinekattin perile viceṣamāḱac collap paṭṭirukkutu	Es wird hier besonders über die Liebe gesprochen, mit der die Menschen, die uns gleich sind, geliebt werden sollen. [Seite 157. Von der Liebe des Nächsten insonderheit.]	It is told specially about the love, with which one should love those who are equal to us.	217- 223
Kap. 26 259v- 272v	எங்களொடொத்த மனுஷன என சினெகிககப்பட வெணும	enkaḷoṭotta manuṣan ēn cinekikkappaṭa veṇum	Warum soll der Mensch geliebt werden, der uns gleich ist? [Seite 161. Warum der Nächste zu lieben sey?]	Why should a man be loved, who is equal to us?	223- 234
Kap. 27 272v- 280v	யென சத்துருக்கள முதலாய சினெகிகப்பட வெண்டினதாயிருக்கிறார்கள	yeṇ catturukkaḷ mutalāyi cinekikkappaṭa venṭinatāyirukkīrārkaḷ	Auch meine Feinde sollen geliebt werden. [Seite 170. Warum die Feinde zu lieben.]	Why should my enemies be loved?	234- 241
Kap. 28 281r- 288r	யென[னை] திஷ்டித்த ஆண்டவரை சினெகிககிற சினெகமானது சகல திஷ்டிக்களைச சினெகிககிற சினெகத்தைக காட்டிலும் மெல கொண்டு எங்களொடொத்த மனுஷன எப்படி சறுவெகாணித்திலெ சினெகிககப்பட வெணும	yennai tiṣṭita āṇṭavarai cinekikkira cinekamāntu cakala tiṣṭikaḷaik kāttilum mēl koṇṭu enkaḷoṭotta manuṣan eppati caruvecuranitattile cinekikkappaṭa veṇum	Die Liebe, mit der ich den Herrn liebe, der mich erschaffen hat, ist viel größer als meine Liebe zu den Geschöpfen. Und wie soll der Mensch im Herrn, der mir gleich ist, geliebt werden? [Seite 176. Wie und warum die Liebe des Schöpfers aller Creatur-Liebe soll vorgezogen werden: Und wie der Nächste in GOTT soll geliebet werden.]	The love, with which I love the Lord, who has created me, is much greater than the love towards the creatures. And how should the man in the Lord be loved?	241- 247
Kap. 29 288v- 301v	யெங்களொடொத்த மனுஷனுக்கு றமமியமாயிருக்கிறதைச செய்ய வெணும யிலலா விட்டால் சறுவெசுரன தமமுடைய கிறுபையைத திருமப யெடுத்துக கொளளுவா	enkaḷoṭotta manuṣanukku rammiyamā yirukkīrataic ceyya veṇum yillavittal caruvecuran tammuṭaiya kirupaiyait tirumpa yeṭuttuk koḷḷuvār	[Wir] sollen den Menschen, die uns gleich sind, angenehme Dinge tun; sonst wird Gott seine Gnade wieder [von uns] nehmen. [Seite 180. Von der Versöhnung des Nächsten/ ohne welche Gott seine Gnade wiederruffet.]	[We] should do acceptable things to those who are equal to us. Otherwise God will take away his grace [from us].	247- 257
Kap. 30 302r- 316v	சினெகத்தினுடைய கனிகளெதென்று காண்பிக்கும்	cinekattinuṭaiya kaṇikaḷeṇru kāṇpikkum	Was die Früchte der Liebe sind, wird gezeigt. [Seite 187. Von den Früchten der Liebe.]	The fruits of love are shown.	257- 269

Kap. 31 317r- 326r	சுய இசையான சினெகமும சங்கையினுடைய ஆசையும் மனுஷனுக்கு உண்டான வரங்கள் எத்தனை செரந்தமானதாயிருந்தாலும் அதுகளைக் கெடுத்துப் பொட்டு அவதமமாகும்	cuya iccaiyanā cinekamum caṅkaiyiṇuṭaiya ācayum maṇuṣanukku uṇṭāna varaṅkaḷ ettiṇai cerantamānatamāyirun tālum atukaḷaik keṭuttup poṭṭu avattamākkum	Die Eigenliebe und der Gefallen an Ruhm werden auch die hohen Gaben des Menschen verderben und zunichte machen. [Seite 195. Daß eigene Liebe und eigene Ehre auch die höchsten und schönsten Gaben des Menschen verderben und zu nichte machen.]	The self love and desire for honour will spoil and even the best talents of man and make them useless.	269- 277
Kap. 32 326v- 331v	பெரிய வரங்கள் ஒரு கிறிஷ்தவனையும் சறுவெசுரனுக்குப் பொருந்தியிருக்கிற மனுஷனையும் ரூபிகாமல சினெகத்தினாலே உபகாரமான விகவாசம் அவனை ரூபிகமும்	periya varaṅkaḷ oru kiriṣṭavanaiyum caruvecuranḱku porunti yirukkira maṇuṣanaiyum rūpikkāmal cinekattiṇāle upakāramāna vicuvācam avaṇai rūpikkum	Die großen Gaben beweisen nicht, dass ein Christ dem Gott gemäß [d.h. wohlgefällig] ist, sondern sein liebvoller hilfsbereiter Glaube wird ihn so beweisen. [Seite 200. Grosse Gaben beweisen keinen Christen und GOTT wohlgefälligen Menschen/ sondern der Glaube/ so durch die Liebe thätig ist.]	Great talents do not prove that a Christian is acceptable/ pleasing to Gott, but the loving helping faith will prove him.	277- 281
Kap. 33 332r- 338v	சறுவெசுரன் முகத்தயானாலும் பிறம்பான கிறிகைகளை என்கிலும் பாராமல் எந்த மனசினாலே அதுகள் செய்யப் பட்டுதென்று ஆராய்ந்து சொதிசு எண்ணிக கொள்ளுகிறார்	caruvecuran mukattayāṇālum pirampāna kirikaikaḷai enkilum pārāmal enta maṇacināle atukaḷ ceyyap paṭṭutenru ārāyintu coticcu eṇṇik kollukirār	Gott schaut nicht nach dem Gesicht oder nach äußeren Werken, sondern er forscht, prüft und entscheidet, mit welchem Sinn sie getan worden sind. [Seite 204. GOTT siehet die Wercke oder Person nicht an/ sondern wie eines ieden Hertz ist/ so werden die Wercke geurtheilet.]	God does not look at the face or the external works, but he examines, analyses and knows with what motiv these things were done.	281- 287
Kap. 34 339r- 351r	மனுஷனானவன் தனக்குத் தானே மொஷ்சசத்தை சவதரிக்கக் கூடாமல் சறுவெசுரன் ஒருதா மாததீம எல்லாததையும் உண்டுபண்ணுகிறாரென்றும் வியாதித்தன் [வியாதியஸ்தன்] தன்னைத் தானே வயித்தியனுக்கு கையளிக்கிறாப் பொலே மனுஷனானவன் தன்னைத் தானே சறுவெசுரனுடைய யிஷ்டட்ட பிறசாதத்துக்கு கையளித்து விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் எக் னாதா உண்டு பண்ணின ரெஷ்சித்தலின் பலனானது மனஷத்தாபமல்லாமல் ஒருத்தனுக்கானாலும் லெவிககாதென்று சொல்லப் படும	maṇuṣaṇānavan taṇakkut tāne moṭṣcattai cavatarikka kūṭāmal caruvecuran orutar māttiram ellattaiyum uṇṭupaṇṇukirārrenrum viyātittan tannait tāne vayittiyānukku kaiyaḷikkirāp pole maṇuṣaṇānavan taṇait tāne caruvecuranuṭaiya yiṣṭṭa piracattatukku kaiyaḷittu vittuvita ventumenrum yesu nātar uṇṭu paṇṇina reṣcittaliṇ palaṇṇānu maṇaṣṭāpamallāmal oruttanukkāṇālum levikkātenru collap paṭum	Es wird gesagt, dass kein Mensch von sich aus sein Paradies [d.h. Heil] verdienen kann. Wie ein Patient sich dem Arzt übergibt, so soll sich jeder der liebvollen Gnade Gottes hingeben. Das von Jesus Christus erwirkte Heil ist ohne Buße wirkungslos. [Seite 208. Ein Mensch kan zu seiner Seligkeit nichts thun/ GOTT thut alleine/ wenn sich nur der Mensch Gotte durch seine Gnade lässet/ und mit ihm handeln lässet; und wie ohne Busse Christi Verdienst nicht zugerechnet werde.]	It is told that no man can earn salvation. God alone should procure it. As a sick person delivers himself to the doctor so should man trust the loving grace of God. Without penitence the salvation earned by Jesus Christ does not get ascribed.	287- 298

Kap. 35 351r- 357v	கிறிஷ்ததவாகளுக கொத்த சுத்தமான நடக்கையல்லாமல் சாவுதீங்களும சாமாந்தியங்களும அறிவுகளும் சத்தியமான வெத்தை அறிகிற அறிவு முதலாய வியற்றத்தமாயிருக்கும்	kirīṣṭtavarkaḷukku kotta cuttamāṇa naṭakkaiyallāmal cāṣṭiraṇkaḷum cāmārttiyaṇkaḷum arivukaḷum cattiyamāṇa vetatai arīkira arivu mutalāy viyarttamāyirukkum	Ohne den sauberen Wandel, der den Christen gemäß ist, sind die [religiösen] Bücher, das Können und die Weisheit und auch das Wissen um das wahre Wort [Gottes] umsonst. [Seite 215. Ohn ein heilig Christlich Leben ist alle Weisheit/ Kunst und Erkänntniß umsonst/ ja auch die Wissenschaft der gantzen heiligen Schrifft vergeblich.]	Without pure life, which suits Christians, the [religious] books, one's abilities, wisdom and even the knowledge of the true Word [of God] are useless.	298- 304
Kap. 36 358r- 375r	யெசுக கிறிஷ்தத்துவினிடத்திலே பிழைக்காதவனுமாய லொகததொடெ செந்திருக்கிற மனசை உடைத்தானவனுமாயிருக்கிற வன திருவசனத்தினுடைய பிறம்பான எழுத்தை மாதிரி அறிவான அதிலே அடங்கியிருக்கிற பெலத்தையும் ஒளிக்கப்பட்ட அமுறத்தையும் ருசிக்க இலலை	yecuk kirīṣṭtuvinitattile pīlaikkātavanūmay lokattoṭe centirukkira manacai uṭaittānavanūmayiruk kiravan tiruvacanattinuṭaiya pirampāna elutai māttiram arivāṇ atile aṭankiyirukkira pelattaiyum ōlīkappaṭṭa amurtattaiyum rucikka illai	Derjenige, der in Jesus Christus nicht lebt, sondern dessen Herz der Welt gehört, kennt das heilige Wort nur dem Buchstaben nach, weder die Kraft noch die Ambrosia, die darin stecken. [Seite 220. Wer in Christo nicht lebet/sondern sein Hertz an die Welt hänget/ der hat nur den äusserlichen Buchstaben der Schrifft/ aber er schmecket nicht die Kraft und verborgenes Manna.]	He who does not live in Jesus Christ, but whose heart belongs to the world, knows the holy Word according to its letter. He does not know its hidden power or its nectar.	304- 320
Kap. 37 375v- 395v	விகவாசத்தினாலேயும் சுத்தமான நடக்கையினாலேயும் அண்ணாடகமான மனவுதாபத்தினாலேயும் யெசுக கிறிஷ்தத்துவைப பின்செல்லாதவன தன்னுடைய இருதயத்தின் குருட்டாட்டத்திலே நின்று ஒஷ்சிக்கப்பட்ட மாட்டான ஆனாலொ நித்திய இருளிலே நிலை நிறக்க வெணும் பின்னையும் அவன் யெசுக கிறிஷ்தத்துவை உத்தம பிறகாமாக அறியவும் அவரொடெ கூட அமிககியமாயிருக்கவும் அவருக்கு பங்குள்ளவனாய்ப பொகவும் கூடாது	vicuvācattiṇāleyum cuttamāṇa naṭakkaiyinaḷeyum aṇṇātakamāṇa manasṭāpattiṇāleyum ecuk kirīṣṭtuvaip piṇ cellātavan taṇṇuṭaiya irutayattin kuruttāṭtattile ninru reṣcikkappaṭa māttāṇ āṇālo nittiya iruḷile nīlai nīrkka veṇum pinṇaiyum avan yecuk kirīṭtuvai uttama pīrakāramāka arīyavum avaroṭe kūṭa ayikkiyamāyirukkavu m avarukku paṇkuḷḷavanāyi pokavum kūṭātu	Derjenige, der Jesus Christus nicht durch Glauben, aufrichtigen Wandel und tägliche Buße folgt, wird von der Blindheit seines Herzens nicht gerettet. Aber, er soll in der ewigen Finsternis fest stehen; Überdies vermag er nicht, Jesus Christus auf gerechte Weise kennenzulernen und mit ihm in Gemeinschaft zu bleiben. [Seite 232. Wer Christo mit Glauben/ heiligem Leben und stetiger Busse nicht folget/ der kan von der Blindheit seines Hertzens nicht erlöset werden/ sondern muß in der ewigen Finsterniß bleiben: Kan auch Christum nicht recht erkennen/ noch Gemeinschafft und Theil an ihm haben.]	He who does not follow Christ through faith, honest lie and daily penitence, cannot be saved from the blindness of his heart. Moreover he will stay in the eternal darkness. He is unable to know Jesus Christ rightly and to have fellowship with him.	320- 338

Kap. 38 396r- 406r	கிறிஷ்தயானத்துக கெராத நடககை பொய்யானதுவுமாயிருக்கிற படிப்பினைக்கும் மனக் மிளகாமைக்கம் மனைத் யிருளாகுதற்குக்கும் காறணமாயிருக்குதென்றும் நித்திய சீவனத்துக்குத் தெரிந்து கொள்ளுதல் ஏதென்றும் காண்பிக்கும்	kirittiyānattuk kerāta naṭakkai poyyāntuvumāyirukkir a paṭippinaikkum manacu yilakāmaikkum manacu yilakāmaikkum manatai yirulākkutaḷukkum kāraṇmāyirukku tenrum nittiya cīvaṇattukku terintu kollūtal ētenrum kāṇpikkum	Das Leben, das dem Christentum nicht gemäß ist, ist die Ursache für lügenhafte Lehre, Verstockung des Gewissens/Herzens und für die Verfinsterung des Herzens. Es wird auch gezeigt, was es bedeutet, das ewige Leben zu erwählen. [Seite 244. Das unchristliche Leben ist eine Ursach falscher verführerischer Lehre/ Verstockung und Verblendung; und von der ewigen Gnadenwahl.]	Life that does not correspond to Christianity is a reason for false teaching, that the heart does not become soft and it gets dark. It is also shown what it means to choose eternal life.	337- 346
Kap. 39 406v- 420v	நல்ல உபதேசத்தினுடையவும் திருவசனத்தினுடையவும் சுத்தாங்கம் தற்கக்கிறத்தினாலெயும் தற்கக பொஸ்ததங்களை யெழுதுகிறத்தினாலெயும் பரிஞ்சு கொள்ளப் படுகிறதல்லாமல் கவடிவலாத மனஸ்ததாபத்தினாலெயும் சுத்தமான நடககையினாலெயும் பரிஞ்சி கொள்ளப்பட்டு காறக்கப்பட வேண்டும்	nalla upatecattinūtaiyavum tiruvacanattinūtaiyavu m cuttaṅkam tarkkikiratīnāleyum tarkka posttakaṅkaḷai elutukirattināleyum pariñcu kolḷap paṭukiratalāmal kavaṭillāta manaṣṭāpatattināleyum cuttamāṇa naṭakkaīyināleyum pariñci kolḷappaṭṭu kārkappata veṇṭum	Die Reinheit der Lehre und des heiligen Wortes soll nicht durch Disputieren oder Schreiben von Büchern über das Disputieren, sondern durch 'listlose' Buße und wahren Wandel bewahrt werden. [Seite 250. Daß die Lauterkeit der Lehre und des göttlichen Worts nicht allein mit disputieren und vielen Büchern erhalten werde/ sondern auch mit wahrer Busse und heiligem Leben.]	The purity of teaching and the holy Word cannot be protected by arguments or writing books on arguments, but by 'guileless' penitence and pure life.	346- 358
Kap. 40 421r- 435v	யெப்படி கிறிஷ்தவார்களுக் கொத்த பிறகாமாக நடக்க வேணும் யென்கிற பிறமானம்	yeppaṭi kirittavarkaḷuk kotta pirākāramāka naṭakka veṇum yenkira piramāṇam	Die Regel, wie man ein christliches Leben wandeln / gestalten soll. [Seite 259. Etliche schöne Regulen eines christlichen Lebens.]	The rule regarding how one should live a Christian life.	358- 371
Kap. 41 436r- 464r	இன்னாள மட்டும கிறித்தயானத்தின் பெரிலெ கெட்டதெல்லாம் கொஞ்சத்துக்குள்ளெ சொல்லும் படிக்கு கிறிஸ்தியானமெல்லாம் சறுவெசுரனுடைய தெவ சாயலை மனுஷனிடத்திலெ மறுபடியும் நிறுத்தப் படுகிறதிலெயும் பிசாசினுடைய அவலட்சணமான சாயல் நிறுமூலமாகப்ப படுகிறதிலெயும் அடங்கியிருக்கிறது	innāḷ matṭum kirittiyānattin perile kēṭṭatellām koṇcattukkuḷle collum paṭikku kiristiyānamellam caruvecuranūtaiya teva cāyalai muṇuṣaṇitattile marupaṭiyum niruttap paṭukiratileyum picācinūtaiya avalatcaṇmāṇa cāyal nirumūlamākkap paṭtkiratileyum aṭaṅkiyirukkiraṭu	Wenn man alles, was man bis auf den heutigen Tag gehört hat, kurz sagen will, besteht das Christentum darin, dass das Bild Gottes im Menschen wieder errichtet und das hässliche Bild des Teufels vernichtet wird. [Seite 269. Richtige Wiederholung des ersten Buchs: Das gantze Christentum steht in der Wiederaufrichtung des Bildes GOTTes im Menschen/ und in Austilgung des Bildes des Satans.]	What has been heard till today can be told briefly that Christianity is concerned to create newly the image of God in man and to destroy the ugly image of the devil in him.	381- 394

Kap. 42 464v- 470v	யிந்த முதலாம பொஷத்தகதிலை அடங்கியிருக்கிற அதிகாரங்களுடைய ஒழுங்கு முகாந்திர மெதென்றும் நாங்கள் எங்களைத்தானே ஞான சிந்தையான அகந்தைக்கு எப்படி காறக வெனுமென்றும் ஞான தெய்வீகமான வரங்கள் செபமல்லாமல் அடையக கூடாதென்றும் காண்பிக் கும	inta mutalâm poṣttakatile ataṅkiyirukkira atikāraṅkaḷutaiya oḷuṅku mukāntira metenrum nāṅkaḷ eṅkaḷaittāne ṇāṇa cintaiyāṇa akantaikkku eppaṭi kārkkā veṇumenrum ṇāṇa teyvīkamāṇa varaṅkaḷ cepamallāmal aṭaiyak kūṭātenrum kāṇpikkum	Es wird die Reihenfolge der Kapitel im ersten Buch gezeigt. Es wird auch gezeigt, wie man sich vor dem geistlichen Hochmut bewahren soll, denn geistliche göttliche Begabungen können nur durch Gebete erlangt werden. [Seite 284. Beschluß und hochwichtige Ursachen der Ordnung des ersten Buchs: Wie man sich auch für geistlicher Hoffart hüten soll/ und wie keine wahrhaftige geistliche Gaben ohne Gebet können erlangt werden.] Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt, ist beendet. Ende.	The order of the chapters in the first Book, how one should protect himself from becoming spiritually proud and [the fact that] spiritual gifts are received only through prayers, are shown here. 394- 399 The spiritual mirror, which shows the true Christianity is ended. End. 399
471r	உணமையுள்ள கிறித்தியானத்தினுடைய மகிமையைத் தெளிவாகக் காண்பிக்கிற ஞானக்கண்ணாடி முகிந்தது முத்தும்	uṇmaiyuḷḷa kirittiyānattinuṭaiya makimaiyait teḷivākak kāṇpikkira ṇāṇak kaṇṇāṭi mukintatu muttum	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt, ist beendet. Ende.	The spiritual mirror, which shows the true Christianity is ended. End. 399

Katalog II - AFSt/P TAM 2
Buch des Wahren Christentums von Johann Arndt

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Buchseiten
TAM 2					
1r	உணமையுள்ள கிறிஷ்ததியானத்தினுடைய மகிமையை தெளிவாக காண்பிக்கிற ஞானக கண்ணாடி அதினுடைய ரெண்டாம் பொஸ்தக்கத்திலே அடங்கி இருக்கிற ருயஅ அதிகாரங்கள்	uṇmaiyuḷḷa kirittiyānattinuṭaiya makimaiyai teḷivāka kāṇpikkira ṇāṇak kaṇṇāṭi atinuṭaiya reṇṭām posttakattile aṭaṅki yirukkira 58 atikāraṅkaḷ	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. 58 Kapitel des zweiten Buches. [Seite 291. Das Andere Buch vom Wahren Christenthum/ Wie Christi Menschwerdung/ Liebe/ Demuth/ Sanftmuth/ Gedult/ Leiden/Sterben/ Creutz/ Schmach und Tod/ unser Artzney und Heyl- Brunnen/ Spiegel/ Regel und Buch unsers Lebens sey. Und Wie ein wahrer Christ Sünde/ Tod/ Teuffel/ Hölle/ Welt/ Creutz/ und alle Trübsal durch den Glauben/ Gebet/ Gedult/ Gottes Wort und himmlischen Trost überwinden soll/ und dasselbige alles in Christo Jesu/ durch desselben Krafft und Stärcke und Sieg in uns.] ²	The spiritual mirror, that shows the true Christianity. 58 Chapters of the second book.	
2r-6v			Inhaltsverzeichnis der 58 Kapitel	Table of Content of 58 Chapters.	
Kap. 1 1r-12r	செனமப் பாவத்தினுடைய செத்தமானதுவுமாய மறணத்தை வருத்திவிக்கிறதுவுமாயிருக்கி ற விஷத்திலேயும் அதினுடைய கனியிலேயும் சரீரத்துக்கடுத்துமாய ஆத்துமாவுக்கடுத்துவுமா யிருக்கிற சகல வகையுள்ள நிற்பந்திலேயும் தினமையிலேயும் நின்று யெங்களை ரெஷ்சிக்கத்தக்கதாக சறுவெகரனுடைய குமாரனாகிற யெக்க கிறிஷ்துவானவா பரமண்டலங்களிலே எங்களுக்கு உண்டானயிருக்கிற பிதாவாகிய சறுவெகரனாலே எங்களுக்கு ஞான வயித்தியனாகவும் ரெஷ்சித்தலின் கிணராகவும் குடுக்கப் பட்டார்	cenmap pāvattinuṭaiya cettamāṇatuvumāy maraṇattai varuttivikkirativumāy irukkira viṣatileyum atinuṭaiya kaṇiyileyum carīrattuk kaṭuttatuvu māyirukkira āttumāvuk kaṭuttatuvu māyirukkira cakala vakaiyuḷḷa nirpantatileyum tinmaiyleyum ninru yenkaḷai reṣcikkat takkaṭāka caruvecuranuṭaiya kumāraṇākira yecuk kirīṣttuvātuvāṇavar paramaṇṭalaṅkaḷile eṅkaḷukku ṇāṇa vayittiyaṇākavum reṣcittalin kinaṛākavum kuṭukkap paṭṭār	Jesus Christus, der Sohn Gottes, ist uns von unserem Vater- Gott im Himmel - als geistlicher Arzt und Heilbrunnen gegeben, um uns von der Erbsünde, die den Tod verursacht, deren Früchten und allen Hindernissen und allem Bösen, das Leib und Seele betrifft, zu befreien. [Seite. 296. JESUS Christus Gottes Sohn ist uns von unserm himmlischen Vater gegeben zu einem Artzt und Heil- Brunnen wider das verdammlische und tödtliche Gifft der Erb-Sünde/ samt ihren Früchten/ und wider allen Jammer und Elend Leibes und der Seelen.]	Jesus Christ, the Son of God, is given to us by our Father God in heaven as a spiritual doctor and well of salvation to free us from the deadly original sin and its fruits, from all hinderence and evil things that have to do with body and soul.	

² Arndt, Johann: Fünff Geistreiche Bücher vom wahren Christenthum. Leipzig, Joh. Herbord Kloß und Joh. Heinrichens Wittb., 1696. Hauptbibliothek FSt: 51 F 4.

Kap. 2 12v-30v	யிந்த ஆறுதலை ஓவ்வொரு கிறிஷ்ததவன தனக்குத் தானெ எப்படி பலிக்கப் பண்ண வெணுமென்று காண்பிகும	yinta ârutalai ovvoru kirīṣṭtavan tanakkut tāne eppati palikkap pañña venumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie jeder Christ diesen Trost für sich selbst beanspruchen kann. [Seite 303. Wie ein ieder Christ den Trost auff sich ziehen/ und ihm zueignen soll.]	It is shown, how each Christian should appropriate this comfort.
Kap. 3 30v-44v	சுறுவெசுரனுக்கு முன்பாகச் செல்லுகிற யெங்களுடைய நீதி யெக்க கிறிஷ்ததுவானவருடைய குறையதத கீழ்ப படியுதனாலெயும் அவா உண்டு பண்ணின ரெஷ்சித்தலின் பலனினாலெயும் விகவாசத்தைக் கொண்டு அடைந்த பாவப் பொறுத்தலினாலெயும் அடங்கி மிருக்குதென்று காண்பிகும	caruvecuranukku munpākac cellukira yenkaluṭaiya nīti yecuk kirīṣṭtuvānavaruṭaiya kuraiyatta kīlp paṭiyutanāleyum avar uṇṭu paṇṇina reṣcittalin paḷanināleyum vicucācattaik koṇṭu ātainta pāvap poruttalināleyum aṭaṅki yirukku tenru kāṇpikkum	Unsere Gerechtigkeit, die vor Gott gilt, ist durch den tadellosen Gehorsam Jesu Christi, den Nutzen des von ihm gemachten Heils und durch die über den Glauben erlangte Vergebung der Sünden hervorgebracht. [Seite 313. Daß unsere Gerechtigkeit vor GOTT allein stehe in dem vollkommenen Gehorsam und Verdienst JEsu Christi/ und in Vergebung der Sünden/ welche der Glaube ergreift.]	Our righteousness which is valid before God is attained through the flawless obedience of Jesus Christ, the result of the salvation made by him and through the forgiveness of sins received through faith.
Kap. 4 45r-63r	உண்மையுள்ள கிறிஷ்ததவனிடத்திலே மிருக்கிற மீடெத்துகிற விகவாசம் நீதியுள்ள சகல வகையுள்ள கனிகளை வருத்திவிக்கு மென்றும் யிதூகள் மாயமலலாமல் யிறுதயத்தின் உள்ளிநதிரியத்திலே நின்று பிறப்பட வெணுமென்றும் சுறுவெசுரன பிறம்பாமிருக்கிற சகல கிறிகைகளை யெல்லாம் எந்த மனசொடே செய்யப் பட்டுதென்றும் காண்பிகும	uṇmaiyyulla kirīṣṭavanitattile yirukkira itettukira vicuvācam nītiyulla cakala vakaiyulla kaṇikaḷai varuttivikku menrum yirutayattin ullintiriyattile ninru pirappaṭa venumenrum caruvecuran pirampāyirukkira cakala kirikaikaḷai yellam enta maṇacoṭe ceyyap pattutenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass der Glaube, der in einem wahren Christen das Heil stiftet, verschiedene gerechte Früchte hervorbringen wird. Sie sollen keine Heuchelei sein, sondern von tiefem Herzen kommen; denn Gott wird prüfen, mit welchem Gewissen die äußerlichen Werke getan worden sind. [Seite 320. Daß der seligmachende Glaube in einem wahren Christen würcke allerley Früchte der Gerechtigkeit/ so auch aus dem innersten Grund des Hertzens gehen müssen ohne Hecheley: Daß auch GOTT alle äusserliche Wercke nach dem Grunde des Hertzens urtheile.]	It is shown that the faith which produces salvation in a true Christian brings forth several fruits of righeousness. They are not hypocritical, but start from the depth of the heart. Moreover God will test with what kind of motive the works are done.

Kap. 5
63v-80v

திருவசனத்தைக்
கெழுகிறதும் அதை
அறிகிற அறிவும் ஒருதன்
உண்மையள
கிறீஷ தவனாயிருக்கிறானென
று ஒப்புவிக்காமல்
திருவசனத்தை ஞான
சீவனுண்டாகச்
செரிகுகிறதென்றும் ஞான
வினாயாகிற
சுறுவெகாநுடைய
திருவசனம்
யெங்களுக்கும்
சீவனுள்ளதாய் பொய் கனி
குடுக்கத் தக்கதாக முழு
மனசொடெ சுறுவெகரனை
வெண்டிக கொள்ளுகிற
தென்கிறதும் ஒப்புவிக்கும்

tiruvacanattaik
kelkkirtum attai
arīkīra arivum orutan
unmaiyyulla
kīrīstavanāyirukkirāne
nru oppuvikkāmal
tiruvacanattai nāṇa
cīvanuṇṭākac
cerikkīratenrum nāṇa
vināyākīra
caruvecuranuṭaiya
tiruvacanam
eṅkaḷukkulle
cīvanullaṭāyīp pōyi
kaṇi kuṭukkat
takkaṭāka muḷu
manacote
caruvecuranai veṇṭik
kolḷukīra tenkīratum
oppuvikkum

Es wird bewiesen,
dass nicht das Hören
des heiligen Wortes
oder dessen Kenntnis
einen wahren Christen
ausmachen, sondern
dass das heilige Wort
für das geistige Leben
'verdaut' [d.h.
aufgenommen] werden
soll. Wenn das heilige
Wort Gottes in uns
zum Leben werden
und Früchte tragen
soll, müssen wir zu
Gott von ganzem
Herzen beten.

[Seite 329. Daß nicht die
Wissenschaft und Gehör des
göttlichen Worts einen
wahren Christen beweise/
sondern Gottes Wort ins
Leben verwandeln/ und
Gott von ganzem Herzen
anrufen/ daß sein Wort in
uns Frucht schaffe/ und
lebendig werde/ als
GOTTES Saame.]

Hearing and
knowing God's
holy Word does
not prove a true
Christian. The
holy Word must
be absorbed as
life. We must
earnestly pray to
God that his
holy Word may
produce spiritual
life and fruits in
us.

Kap. 6
81r-89v

விசுவாசத்தைக் கொண்டு
எக்க கிறீஷத்துவொடெ
அமிகமாயி ருக்கிறதிலெ
மனுஷனுக்கு உண்டான நல
பாகமும் பாககியமும்
அடங்கியிருக்கிறது அதுக்கு
மனுஷன் ஒரு உதவியும்
செய்ய மாட்டான் ஆனாலொ
தன்னுடைய சுய மிச்சையின்
சித்தத்தினாலெ
சுறுவெகரனுடைய தெவ
கிடாஷ்சத்துக்குத் தடை
பண்ணுகிறான்
அதெதென்றால் கிறீஷத்து
சென்கிறவா ஒருதா தாமெ
எங்கனிடத்திலெ
யெல்லாததையும் உண்டு
பண்ணுகிறா

vicucācattaik koṇṭu
yecuk kīrīṣṭuvote
ayikkiyamāy
irukkirātile
manuṣṇukku uṇṭāna
naḷ pākamum
pākkiyamum
aṭaṅkiyirukkirātu
mtukku manuṣṇu oru
utaviyum ceyya
māṭṭāṇ āṇālo
tanṇuṭaiya cūya
yiccaiyin cittatīnāle
caruvecuranuṭaiya
teva kiṭāṣcattukku
tatai paṇṇukirāṇ
atetenrāl kīrīṭtu
cenkīravār orutar tāme
eṅkaḷiṭattile
yellāṭṭaiyum uṇṭu
paṇṇukirār

Es enthält den guten
Teil und den Segen,
der in Gemeinschaft
mit Christus durch den
Glauben ermöglicht
wird. Der Mensch
kann dazu nichts
beitragen. Vielmehr
aber hindert seine
Selbstsucht die Gnade
Gottes; denn Christus
allein macht alles.

[Seite 337. In der
Vereinigung mit Christo
durch den Glauben stehet
des Menschen
Vollkommenheit und
Seligkeit/ dazu der Mensch
nichts thun kan/ sondern
hindert sich vielmehr an
Gottes Gnade durch seinen
bösen Willen; Christus aber
thuts allein in uns.]

It contains the
good use and
blessing
available in
fellowship with
Christ thorough
faith. Man
cannot do
anything for it.
But his
selfishness
hinders God's
grace all the
more, because
Christ alone can
produce every
thing.

Kap. 7 89v-102r	மனவுதாபத்தினுடைய லெஷ்சணத்தை நண்ணாய அறியும்படிக்கு பழைய மனுஷனுக்கும் புது மனுஷனுக்கும் யெந்த வித்தியாசம் உண்டாயிருக்கு தென்றும் ஆதாமாகிற பழைய மனுஷன் யெங்குவிடத்திலே யெப்படி சாக வெனுமென்றும் புதுமனுஷனாகிற கிறீஷத்து சென்கிறவா யெங்குவிடத்திலே எப்படி பிழைக்க வெனுமென்றும் மிகவும் அறிய வெண்டினதாயிருக்குது	manas̥tāpattinuṭaiya leṣcaṇattai nanṇāy ariyumpatikkū palaiya manuṣanukkum putu manuṣanukkum yenta vittiyācam uṇṭāyirukku tenrum ātāmākira palaiya manuṣan yēṅkaḷittattile yeppaṭi cāka veṇumenrum putu manuṣṇākira kirīṣṭtu cenkiravar yēṅkaḷittattile eppaṭi pilaikka veṇumenrum mikavum ariya veṇṭinatāapukkutu	Um die Eigenschaften der Buße gut zu begreifen, soll man den Unterschied zwischen dem alten und neuen Menschen kennen; es ist höchst nötig zu wissen, wie der alte Mensch Adam sterben und der neue Mensch Christus in uns leben soll. [Seite 343. Die Buße recht zu verstehen/ ist noth zu wissen den Unterscheid des alten und neuen Menschen. Oder/ wie Adam in uns sterben und Christus in uns leben soll: Oder/ wie der alte Mensch in uns sterben, und der neue leben soll.] Es wird gezeigt, wie Gott uns einlädt, das Gewissen zu wenden [d.h. Buße zu tun] und warum wir nicht zögern sollten, das Gewissen zu wenden. [Seite 349. Wie freundlich uns Gott zur Busse locke/ und warum die Busse nicht zu versäumen.]	In order to know the characteristics of penitence one must know the difference between the old and new man. It is very important to know how the old man Adam must die in us and the new man Christ should live in us.
Kap. 8 102v- 121r	மனசைத் திருப்புகிறதற்கு சுறுவெசுரன் யெந்த தயவொடெ யெங்களை அழைக்கிறாரென்றும் மனசைத் திருப்புகிறதற்கு யென தாமசம் பண்ண வொண்ணாதென்றும் காண்பிக்கும்	manacait tiruppukirattukku caruvecuran yenta tayavote yēṅkaḷai malaikkirārenrum manacait tiruppukirattukku ēṇ tāmacam paṇṇa vonṇātenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie Gott uns einlädt, das Gewissen zu wenden [d.h. Buße zu tun] und warum wir nicht zögern sollten, das Gewissen zu wenden. [Seite 349. Wie freundlich uns Gott zur Busse locke/ und warum die Busse nicht zu versäumen.]	It is shown how dearly God invites us to turn the mind [i.e. to repent] and why we should not delay turning our minds.
Kap. 9 121r- 151v	மனசைத் திருப்புகிறதற்கு அறத்தமெதென்றும் யிது எப்படி செய்யப்பட வெனுமென்றும் சுறுவெசுரனுடைய தயவு அதுக்கு எங்களை எப்படி ஏவுமென்றும் காண்பிக்கும்	manacait tiruppukirattukku arttametenrum yitu eppaṭi ceyyappaṭa veṇumenrum caruvecurnuṭaiya tayavu atukku eṅkaḷai eppaṭi ēvumenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was das Wenden des Gewissens [d.h. Bekehrung, Buße] bedeutet, wie es vollzogen werden soll und wie Gottes Barmherzigkeit uns dazu ermutigt. [Seite 358. Was Busse thun heisse/ wie sie geschehen müsse/ und uns Gottes Güte zur Busse leite.]	It is told what it means to turn ones conscience [i.e. conversion or penitence], how it should be done and how God's goodness encourages us for penitence.
Kap. 10 152r- 169r	உத்தம மனவுதாபத்துக் கடுத்த நாலு லெஷ்சணங்களைக் காண்பிக்கும்	uttama manas̥tāpattuk kaṭutta nālu leṣcaṇṇkaḷaik kāṇpikkum	Es werden vier Merkmale wahrer Buße gezeigt. [Seite 372. Von vier Eigenschaften der wahren Busse.]	Four characteristics of true repentance are shown.

Kap. 11 169v- 173r	உததம் மனஷ்தாபத்தினுடைய கனி நவமான திஷ்டட்டிப்பாயிருக்கு தென்றும் ஒரு கிறிஷ்த்தியானின் விகவாசத்தின் படியே எல்லாருக்கும் ஆண்டவனாயிருக்கிறானென றும் சினெகத்தின் படியே எல்லாருக்கும் ஊழியககாறனாயிருக்கிறானெ னறும் கிறிஷ்த்துவினுடைய நடப்புகள் எங்களுக்கு ஞானக கண்ணாடியாயிருக்கு தென்றும் காண்பிக்கும்	uttama maṇaṣṭâpattinuṭaiya kaṇi navamâṇa tiṣṭippâyirukku tenrum oru kirīṣṭiyānin vicuvâcattin paṭiye ellâttukkum âṇṭavanâyirukkirânenr um cinēkattin paṭiye ellarukkum ūḷiyakkâraṇâyirukkirâ nenrum kirīttuvinuṭaiya naṭapaṭikaḷ eṇkaḷukku ñānak kaṇṇâṭiyâyirukku tenrum kâṇpikkum	Es wird gezeigt, dass die Frucht wahrer Buße eine neue Schöpfung ist, dass ein Christ seinem Glauben nach ein Herrscher über alles und seiner Liebe nach allen ein Diener ist und dass die Taten Christi uns ein geistlicher Spiegel sind. [Seite 380. Die Frucht der wahren Bekehrung ist die neue Creatur/ und was ein Christ sey nach dem Glauben/ nemlich ein Herr über alles; und was er sey nach der Liebe/ nemlich ein Knecht unter allen; und wie Christi Leben unser Spiegel sey.]	It is shown that the fruit of true penitence/ conversion is a new creation, that a Christian is according to his faith a ruler / master over everything and according to his love a servant of all [people] and the deeds of Christ are our spiritual mirror.
Kap. 12 173r- 180v	கிறிஷ்த்து செனகிறவா பயபத்திக்கு ஒழுங்கான வழியுமாய் திட்டமுமாயிருக்கிறானென்றும் சறுவெகரன் தாம் மனுஷனை நடத்தி கூட்டிக் கொள்ளாமலிருந்தாரென்றால் அவன் வழிதப்பிப் பொவானென்றும் காண்பிக்கும்	kirīttu cenkiravar paya pattikku oḷuṇkāḍ valiyumây tiṭṭamumâyirukkirâren rum caruvecurṇ tām maṇuṣanai naṭatti kāttik kolāmaliruntârenrāl avan valī tappi povânenrum kâṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Christus für die Bhakti [d.h. Frömmigkeit] der ordentliche Weg und Plan ist, und wenn Gott den Menschen nicht führt, der Mensch seinen Weg verfehlen wird. [Seite 382. Wie Christus der rechte Weg und Zweck sey der wahren Gottseligkeit/ und wo Gott den Menschen nicht leitet und führet/ so irret er.]	It is shown that Christ is the right way and design for Bhakti [i.e. spirituality]. If God himself would not lead a person, he will miss his way.
Kap. 13 181r- 189r	கிறிஷ்த்துஷ யெசுஷ யெனகிறவா சீவனத்தினுடைய உததம் பொஷ்த்தகமாயிருக்கிறானெ ன்றும் லொக ஆடம்பரத்தை வெறுக்க வெணுமென்றும் அவா தமமுடைய தாரித்தியத்தினாலே யெங்களை எப்படி படிப்பிக்கிறானென்றும் காண்பிக்கும்	kirīṣṭuṣ yecuṣ eṇkiravar cīvanattinuṭaiya uttama poṣṭtakamâyirukkirâre nrum loka âṭamparattai verukka venumenrum avar tammuṭaiya târittiyattinâle eppaṭi paṭippikkirânenrum kâṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Christus Jesus das rechte Buch des Lebens ist und wie er uns durch seine Armut beibringt, den Pomp der Welt zu hassen. [Seite 385. Wie Christus Jesus das rechte Buch des Lebens sey/ und wie Er uns durch seine Armuth lehret der Welt-Herrlichkeit verschmähen.]	It is shown that Christ Jesus is the right book of life and how he teaches us through his poverty to hate the glory of the world.
Kap. 14 189v- 193r	நாங்கள் லொகத்தையும் கீறத்தியையும் யெப்படி அசட்டை பண்ண வெணுமென்று யெசு நாதா உததரித்த நிநதையினாலேயும் சூரணத்தினாலேயும் தாமமைத் தானே வெறுத்தததினாலேயும் உபதெசித்தா	nāṇkaḷ lokattaiyum kīrttiyaiyum eppaṭi acattai paṇṇa venumenru yecu nâtar uttaritta nintaiyinâleyum tūṣanatinâleyum tāmmai tāne veruttatinâleyum upatecittar	Durch die Schmach und die Verhöhnungen, die der Herr Jesus erlebt hat, und durch die Selbstverleugnung lehrte er, wie wir die Welt und deren Herrlichkeit verachten sollen. [Seite 390. Wie uns der Herr Christus durch seine Schmach/ Verachtung und Verleugnung fein selbst lehret der Welt Ehre und Ruhm verschmähen.]	Through the suffering and spotting that the Lord Jesus has experienced himself and through his self- denial he taught us how we should hate the world and its honour.

Kap. 15 193v- 204r	நாங்கள் யெசு கிறிஷ்துவைக் கொண்டு உபத்திரியங்களையும் லொகம் யெங்களுக்கு வருத்திவிக்கிற நிந்தைகளையும் யெப்படி உத்தரிச்சுச் செய்ந் கொள்ள வெனுமென்று காண்பிக் கும்	nāṅkaḷ yecuk kirīṣṭuvaik koṇṭu upattiriyāṅkaḷaiyum lokaṁ yeṅkaḷukku varuttuvikkira nintaikaḷaiyum yeppaṭi uttariccuc ceyāṅ koḷḷa veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir durch Jesus Christus die Probleme und die von der Welt hervorgebrachte Schmach erleben und besiegen sollen. [Seite 392. Wie wir durch Christum die Trübsal und Verachtung der Welt tragen und überwinden sollen.]	It is shown how we, through Jesus Christ, should bear and overcome the problems and the shame [i.e. troubles] brought forth by the world.
204v	Eine deutsche Zwischenbemerkung: „Des sel. Arnds Wahre Christenthum zweites Buch ins Malabarische“			
Kap. 16 205r- 210r	கிறிஷ்தவாக்கள கிறிஷ்துவினிடத்திலேயும் வானத்திலேயும் தங்களுடைய சங்கையையும் துதியையும் தெடிக் கொண்டிருக்க வெனுமென்று காண்பிக் கும்	kirīṣṭavarkaḷ kirīṣṭuviniṭattileyum vānattileyum taṅkaḷuṭaiya caṅkaiaiyum tutiyaiyum teṭik koṇṭirukka veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Christen in Christus und im Himmel ihre Heiligkeit und Ruhm beständig suchen sollen. [Seite 398. Wie die Christen sollen ihre Ehre und Ruhm in Christo im Himmel suchen und haben.]	It is shown that Christians should always seek their holiness and fame in Christ and in heaven.
Kap. 17 210v- 241v	கிறிஷ்துவினுடையவும் சகல அற்சரிய சீஷ்டடவாக்களுடையவும் மாதிரியின் படியே எப்படி நாங்கள் குண்டணிக காற்றருடைய பின் பொற்றணிகளையும் கவட்டு னாக்குகளையும் செய்ந் கொள்ள வெனுமென்று காண்பிக் கும்	kirīṣṭuvinuṭaiyavum cākala arcciya cīṣṭavarkaḷuṭaiyavum mātiriyin paṭiye eppaṭi nāṅkaḷ kuṇṇik kāraṇuṭaiya piṇ Porāṇikaḷaiyum kavattu ṇākkukaḷaiyum ceyāṅ koḷḷa veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir nach dem Beispiel Christus und seiner heiligen Nachfolger die üble Nachrede der Verleumder und listigen Zungen [d.h. böses Reden] besiegen/ überwinden sollen. [Seite 402. Wie wir durch Christum und aller Heiligen Exempel böse Mäuler und falsche Zungen überwinden sollen.]	It is shown how we should, according to the example of Christ and his holy disciples, overcome sayings of evil speakers and cunning tongues.
Kap. 18 242r- 249v	யெசு கிறிஷ்துவானவா அனுபவித்த துயரத்தையும் னொவுகளையும் நாங்கள் யொக்கிகிறதின்லொ மாங்கிஷ் ஆசை மிச்சைகளை எப்படி ஒடுக்க வெனுமென்று காண்பிக் கும்	yecuk kirīṣṭuvāṇavar aṇupavitta tuyarattaiyum novukaḷaiyum nāṅkaḷ yokkikkiratiṇāle māṅkiṣa ācai yiccaikaḷai eppaṭi oṭukka veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir durch Nachdenken über die Trauer / Traurigkeit und die Leiden Jesu Christi unsere Lüste des Fleisches ‘bändigen’ sollen. [Seite 416. Wie wir durch die Traurigkeit und Schmerzen Christi sollen lernen die Wollust des Fleisches dämpfen.]	It is shown, how we should overcome the ‘strong’ desires of the flesh by meditating on the agony and sufferings of Jesus Christ.

Kap. 19 250r- 255v	சீவனத்தினுடைய பொஷத்தகமாகிற சிலுவையிலே அறையுண்ணப் பட்ட கிறத்துவை யெங்களுக்கு முன்பாக ஸ்தாமிசுக் யதிலே யெங்களுடைய பாவங்களுடைய சுறுவெகாணுடைய கொபாககிணையையும் சினெகததையும் நீதியையும் ஞானததையும் எப்படி ஆராயந்து பாறக்கலாமென்று காண்பிக்கும்	cīvanattinutaiya poṣṭtakamākira ciluvaiyile araiyunnap paṭṭa kirittuvai yenkaḷukku munpāka stāpiccu yatile yenkaḷutaiya pāvankaḷaiyum caruvecuranutaiya kopākkinaiyaiyum cinekattaiyum nītiyaiyum ñānattaiyum eppaṭi ārāyintu pārkkalāmenru kānpikkum	Es wird gezeigt, wie wir das Buch des Lebens, den am Kreuz gekreuzigten Jesus Christus, vor uns hinstellen / etablieren sollen, damit wir unsere Sünden, den Zorn Gottes, seine Liebe, Gerechtigkeit und Weisheit erforschen / kennenlernen können. [Seite 421. Wie wir in dem gekreuzigten Christo/ als in dem Buch des Lebens/ anschauen sollen unsere Sünde/ Gottes Zorn/ Gottes Liebe/ Gerechtigkeit und Weisheit.]	It is shown, how we should place before us Jesus Christ, crucified on the cross, so that we can research / get to know our sins, God's anger, his love, justice and wisdom.
Kap. 20 255v- 267r	யிந்தத் தெவத்தினமான [d.h. தெய்வாதீனமான] தியானங்கவிலே செபத்தினுடைய பெலத்தையும் அவசரத்தையும் காண்பிக்கும்	yintat tevattnmāna [d.h. teyvātīnmāna] tiyāṅkaḷile cepattinutaiya pelattaiyum avacarattaiyum kānpikkum	Für die göttliche Meditation werden die Stärke und die dringliche Notwendigkeit des Gebets gezeigt. [Seite 424. Von der Kraft und Nothwendigkeit des Gebets in diesen Göttlichen Betrachtungen.]	The strength and urgent need of prayer for divine meditation are shown.
Kap. 21 267v-	பிறதான புண்ணியமாகிற தாஷ்சினையினுடைய பெலத்தைக் காண்பிக்கும்	piratāna puṇṇiyamākira tāścinaiyinutaiya pelattaik kānpikkum	Es wird die Kraft der Demut, welche die allererste Güte / Tugend ist, gezeigt. [Seite 431. Von der Kraft der edlen Tugend der Demuth.]	The strength of humility which is the primary good thing, is shown.
Kap. 22 268r- 286v	உண்மையுள்ள கிறிஷ்தவனுடைய கிறிகைகள் எல்லாம் தாட்சினையினாலே செய்யப்பட்ட வெணும மில்லாவிட்டால் அருவருப்பமாய் விககிரக ஆராதனையுமாய் பொம்	unmaiyaulla kirīstavanutaiya kirikaikal ellām tātcinaiyināle ceyyappaṭa veṇum yillavittāl aruvaruppumāy vikkiraka ārātanaiyumāyip pom	Alle Werke des wahren Christen sollen in Demut getan werden; sonst werden sie verhasst und zum Götzendienst. [Seite 437. Alle Werke eines wahren Christen sollen in Demuth geschehen/ oder es werden eitel Greuel und Abgötterey draus.]	All the works of the true Christian should be done in humility; otherwise they will become abominable and idol worship.
Kap. 23 287r- 292v	தன்னுடைய சொந்தமான அறபத்தனத்தை அறியாதவனுமாய் சுறுவெகாணுக்கு மாதரிம சங்கையெல்லாம் குடுக்காதவனுமாய் யிருக்கிற மனுஷன் மகா பெரிய தொஷத்தைச் செய்தும மாக விழுந்த விழுக்குதலுக்குச் சரியான குத்தாக்கு உள்ளாவான்	tanṇutaiya contamāna arpattanattai ariyātavannumāy caruvecuranukku māttiram caṅkaiyellam kuṭukkātavanumāy yirukkira maṇuṣaṇ makā periya toṣattaic ceyturn mācu vīlunta vīlukutalukkuc cariyāṇ kuttatukku ullāvāṇ	Derjenige, der seine Nichtigkeit nicht erkennt und Gott allein keine Ehre gibt, begeht den größten Fehler und ist dem schmutzigen Fall [Sündenfall ?] gleich. [Seite 441. Ein Mensch/ der seine eigene Nichtigkeit nicht erkennt/ und nicht alle Ehre Gott gibt/ begehet die größte Sünde und des Teuffels Fall.]	He who does not know his nothigness and does not give glory to God alone, commits the gravest mistake and is equal to the 'dirty fall' [into sin or fall of the devil ?].
Kap. 24 292v-	புறதான புண்ணியமாகிற சினெகம் எதென்னும் அதினுடைய சத்துவமும்	puratāna puṇṇiyamākira cīnekam etennum	Es wird gezeigt, was Liebe, die höchste	It is shown what love, the highest

305v	கவடிலலாத தனமும சுத்தாங்கமும எதென்று காண்பிக்கும்	atinuṭaiya cattuvamum kavaṭillāta tanamum cuttāṅkamum etennru kāṇpikkum	Güte, samt ihrer Kraft, Arglosigkeit und Heiligkeit sind. [Seite 445. Von der edlen Tugend der Liebe und ihrer Krafft/ Lauterkeit und Reinigkeit.]	good is, along with its strength, guilelessness and holiness.
Kap. 25 306r- 314r	கிறிஷ்துவை சினெகிககிற சினெகம யெங்குடததில யிருக்குதொ மிலலையொ எனகிற அடையாளங்கள் எதென்று வெளிப்படுத்தும்	kirīštuvai ciṇekikkira ciṇekam yeṅkaḷitattil yirukkuto yillaiyo eṅkira aṭaiyāḷaṅkaḷ etenru velippaṭuttum	Es werden die Zeichen offenbart, die zeigen, ob die Liebe, mit der wir Christus lieben, in uns ist oder fehlt. [Seite 453. Von etlichen Zeichen/ darbey man mercken kan/ ob die wahre Liebe Christi bey uns sey.]	Some signs are revealed which show whether the love with which we love Christ is in us or not.
Kap. 26 314v- 330v	சறுவெகான சினெகத்தைக கொண்டு செய்கிற அஞ்சு வகையான கிறிகைக வினாலெ தமமுடைய யிஷ்டப்ப பிறசாதமும தயவும் வெளியரங்கமாம [வெளியரங்கமாகும்]	caruvecuran ciṇekattaik koṇṭu ceyyikira aṇcu vakaiyāṇa kirikaikaḷiṇāle tammuṭaiya yiṣṭṭap piracātamum tayavum veliyaraṅkamām [veliyaraṅkamākum]	Die fünf verschiedenen Taten, die Gott durch Liebe tut, offenbaren seine Gnade und Barmherzigkeit. [Seite 457. Fünfferley Liebes-Wercke/ darin Gottes Gnade und Güte fürnehmlich leuchtet.]	The five different deeds done by Christ through love reveal his grace and goodness / mercy.
Kap. 27 331v- 337r	எக் னாதானவா தமமை சினெகிககிறவனுக்கு பாம சினெகமாகவும் பாம நன்மையாகவும் தமமைத தாமெ எப்படி வெளிப்படுத்தி தெரியப் பன்னுகிறாரா என்று காண்பிக்கும்	ycu nātarāṇavar tammai ciṇekikkiravaṇukku parama ciṇekamākavum parama naṇmaiyākavum tammai tāme eppaṭi velippaṭutti teriyap panṇukirār enru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie sich Jesus Christus demjenigen, der ihn liebt, als himmlische Liebe und himmlische Güte offenbart. [Seite 465. Wie sich der HErr Jesus der liebhabenden Seele offenbaret und zu erkennen gibt/ als die höchste Liebe und das höchste Gut.]	It is shown how Jesus Christ reveals himself to him, who loves Him, as heavenly love and heavenly goodness.
Kap. 28 337r- 343v	உன்னிதமான [உன்னதமான] நன்மை எங்களுடைய ஆதத்துமத்துக்குள்ளே என்னம்பாய [என்னமாய்/ எப்படி] ருசிசி அறியப்படும்	unnitamāṇa [unnatamāṇa] naṇmai eṅkaḷuṭaiya āttumattukkuḷle ennampāy [ennamāy] rucicci ariyapṭum	Wie wird das höchste Gut in unserer Seele geschmeckt und erkannt? [Seite 469. Wie das höchste Gut erkannt/ und in der Seelen geschmecket wird.]	How can the highest good [thing] be tasted and known in the soul?
Kap. 29 343v- 358r	சறுவெசுரனை சினெகிககிறவன் சறுவெசுரனுடைய உபகாரங்களை அறிந்து யிதினாலெ [சறுவெசுரன்] உதாரகுணமுள்ள தயவரக [தயவுள்ளவராக] எண்ணிக கொள்ளுகிறான்	caruvecuranai ciṇekikkiravaṇ caruvecuranuṭaiya upakāraṅkaḷai arintu yitiṇāle [caruvecuran] utārakuṇamulla tayavaraka [sic, d.h. tayavullāvarāka] eṇṇik kollukirāṇ	Derjenige, der Gott liebt, erkennt seine Hilfen. Dadurch weiß er, dass er [Gott] großzügig und barmherzig ist. [Seite 473. Wie die liebhabende Seele GOTT in seinen Wohlthaten anschauet/ als die mildeste Gütigkeit.]	He who loves God knows his helps, through which he knows that he [God] is liberal and merciful.
Kap. 30 358r- 362v	சறுவெகான தமமை சினெகிககிறவனுக்கு எப்படி தமமை பரம சவுந்தரியமாக காண்பிக்கிறாரா என்று சொல்லப் படும்	caruvecuran tammai ciṇekikkiravaṇukku eppaṭi tammai parama cavuntariyamāka kāṇpikkirār enru collap paṭum	Es wird erzählt, wie Gott sich demjenigen, der ihn liebt, als himmlische Schönheit zeigt. [Seite 481. Wie sich Gott der liebhabenden Seelen offenbahret/ als die höchste Schönheit.]	It is told how God shows himself to him who loves him as heavenly beauty.
Kap. 31 363r-	சறுவெகான தமமை சினெகிககிற ஆதத்துமாவுக்கு எப்படி தமமைத தானே	caruvecuran tammai ciṇekikkira	Es wird erzählt, wie Gott sich derjenigen	It is told, how God shows

367v	அளவிளளாத சறுவ வல்லமையாக காண்பிகிறா என்று சொல்லப் படும	âttumâvukku eppaṭi tammait tâne aḷavillâta vallamaiyâka kâṇpikkirâr enru collap paṭum	Seele, die ihn liebt, als unermessliche Allmacht zeigt. [Seite 483. Wie sich Gott der liebhabenden Seele offenbahret/ als eine unendliche Allmacht.]	himself to the soul that loves him as 'the limitless omnipotence'.
Kap. 32 367v- 374v	சறுவெசுரனை சினெகிககிற ஆததுமம் எப்படிச சறுவெசுரனை உன்னிதமான் நீதியாகவும் பரிசுத்தமாகவும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப் படும	carrvecuraṇai ciṇekikkira âttumam eppaṭi caruvecuraṇai unṇitamâṇa nītiyākavum paricuttamākavum arintu kollā veṇṭumenru collap paṭum	Es wird erzählt, wie die Seele, die Gott liebt, Gott als höchste Gerechtigkeit und Heiligkeit anerkennen soll. [Seite 487. Wie die liebhabende Seele Gott erkennt/ als die höchste Gerechtigkeit und Seligkeit.]	It is told how the soul which loves God should know Him as the highest righteousness and holiness.
Kap. 33 375r- 384v	சறுவெசுரனை சினெகிககிறவன் என்னமாய் சறுவெசுரன் அனாதியான் ஞானமாயிருக்கிறாரென்று தெரிசிக்கிறான் ³ [தெரிஞ்சிக்கிறான்]	carrvecuraṇai ciṇekikkiravan carrvecuraṇ ennamây ñānmâyirukkirârenru tericikkirân [teriñcikkirân]	Wie derjenige, der Gott liebt, Gott als die ursprüngliche / erste / höchste Weisheit erkennt. N.B. Tericikkirân: der, der anbetet. Teriñcikkirân: der, der weiß/ erkennt. [Seite 492. Wie die liebhabende Seele Gott siehet/ als die ewige Weisheit.]	How does he, who loves God, know Him as the first /highest wisdom?
Kap. 34 384v- 435v	மனுஷனானவன் செபம் பண்ணுகிறத்தினாலே தெய்வீக ஞானத்தை எப்படி தெட வேனுமென்றும் செபம் பண்ணுகிறத்துக்கு எங்கனடைய மனசை எப்படி எழுப்ப வேனுமென்றும் அதிலே இளைப்பாறுகிற நாளை ஆசரிக்க வேனுமென்றும் சறுவெசுரன் எங்கனிடத்திலே செபம் பண்ணுகிறத்துக்கான சாமாறத்தியத்தை வருத்திவிக்க வேனுமென்றும் வழிவகை காண்பிக்கிற நல்ல உபதேசம் இது பன்னிரண்டு அதிகாரங்களிலே அடங்கியிருக்கிறதாவது	maṇuṣaāṇvan cepam paṇṇukiratile teyvika ñāṇattai eppaṭi teṭa veṇumenrum cepam paṇṇukirattukku eṇkaḷuṭaiya macai eppaṭi eluppa veṇumenrum atile iḷaiṇṇipârūkira nāḷai âcarikka veṇumenrum caruvecuraṇ eṇkaḷitattile cepam paṇṇukirattukkâṇa cāmārtiyattai varuttivikka veṇumenrum vaḷivakai kâṇpikkira nalla upatecam yitu panṇireṇṭu atikāraṇkalile aṭaṇkiyirukkirâtâvatu	Die gute Lehre, die aus 12 Kapiteln besteht, zeigt Wege, wie der Mensch durch das Gebet göttliche Weisheit suchen, wie unser Gewissen/ Herz erweckt werden, wie der Tag der Ruhe verbracht werden soll, und dass Gott in uns die Tüchtigkeit zum Gebet hervorbringen möge. [Seite 498. Wie ein Mensch durchs Gebet die Weisheit Gottes suchen soll. Dabey ein nützliches schönes Tractätlein und Unterricht vom Gebet/ wie das Hertz darzu zu erwecken/ und in einen stillen Sabbath zu bringen/ daß Gott das Gebet in uns wircke. Begreift zwölff Capitel.]	The good teaching contained in 12 chapters shows ways how a man should search for divine wisdom through prayer, how man's mind / heart should be aroused for prayer, how the day of rest should be held, and that God may bring forth in us the ability to pray.

³ Dieses Wort bedeutet: 'er betet an'.

Kap. 34:1 385r- 388v	முந்தின மனுஷனிடத்திலே யிழந்து போனதெல்லாம் ஏக்க கிறிஷ்ததுவினிடத்திலே எங்களுக்கு குறையதத பிறகாமாக மறுபடியும் அகப்படும்	muntina manuṣaṇitattile yilantu poṇatellām êcuk kiriṣṭtuviniṭattile eṅkaḷukku kuraiyatta pirakâramâka marupaṭiyum akappaṭum	Was mit dem ersten Menschen verloren gegangen ist, können wir in Jesus Christus ohne Mangel wiederbekommen. [Seite 498. Was wir in Adam verlohren haben/ finden wir gantz und vollkommen in CHristo wieder.]	What the first man had lost, we can get back, without any shortage, in Jesus Christ.
Kap. 34:2 388v- 393r	செபம பண்ணுகிறதை விட்டு விடுகிறதின்ாலெ மகா பெரிய செதம் வரும	ceпам paṇṇukiratai vittu viṭukirattiṇāle makâ catam varum	Durch Unterlassen des Gebets kommt sehr großer Schaden. [Seite 500. Wie grosser Schade entspringt und folget/ so man das Beten unterlässet.]	A very big destruction comes through the negligence of prayer.
Kap. 34:3 393r- 396v	மிடை விடாமல் செபம் பண்ணுகிறதினாலெ மனுஷனுக்கு பெரிய நன்மைகளும் பிறை யொசனமும் வருகுது	yitai viṭāmal cepam paṇṇukirattiṇāle manuṣanukku periya nanmaikaḷum piraiyocanānum varukutu	Durch das stete Beten kommen dem Menschen große gute Dinge und Nutzen zu. [Seite 502. Daß der Mensch grossen Nutz und Frommen habe von stetiger Übung des Gebets.]	Great good things and usefulness come to man through constant prayer.
Kap. 34:4 396v- 399v	ஒரு உண்மையுள்ள கிறிஷ்ததவன ஆதாமென்கிறவனிடத்திலே விசாலமான வழியிலே நடக்கிறததைக் காட்டிலும் ஏக்க கிறிஷ்ததுவினிடத்திலே அகலக் கடடையான வழியிலே நடக்கிற தென்கிறதைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறான	oru unṇmaiulla kiriṣṭtavan âtāmenkiravanitattile vicālamāna valiyle natakkirattaik kâṭṭilum êcuk kiriṣṭtuviniṭattile akalak kattaiaṇa valiyle natakkira tenkiratait terintu kollukirān	Ein wahrer Christ zieht das Wandeln auf dem schmalen Weg Jesu Christi einem Leben auf dem breiten Weg Adams vor. [Seite 504. Daß ein wahrer Christ viel lieber will den schmahlen Weg in Christo wandeln/ als den breiten in Adam.]	A true Christian chooses to walk in the narrow path of Jesus Christ than in the wide way of Adam.
Kap. 34:5 400r- 404r	மனுஷனானவன் தன்னுடைய மனசை சுறுவெசுரணனைடைக்கு ஏகாந்தமாகத்தக்கதாக விசாரிக்க வெண்டின் பிறதான காரியம் எதென்று அறிய வெணும்	manuṣaṇāṇvan tanṇuṭaiya macai caruvecuranaṇṭaikkku êkāntamākattakkatāka vicārikka veṇṭina piratāna kâriyam etenru ariya veṇum	Der Mensch muss wissen, wie er sein Gewissen / Herz Gott wohlgefällig / gemäß prüfen soll. [Seite 506. Was ein Mensch fürnehmlich bedencken soll/ damit sein Hertz über sich zu GOtt gerichtet werde.]	Man must know how he should examine his conscience / heart which pleases God / is acceptable to God.
Kap. 34:6 404r- 407r	னாங்கள் செபம் பண்ணத் துவக்கிறதற்கு முன்னே யெல்லாததையுமறிந்திருக்கிற சுறுவெசுரன எங்களுக்குத் தெவையாமிருக்கிற தெல்லாததையும் நண்ணாயறிந்திருக்கிறார்	nāṅkaḷ cepam paṇṇat tuvakkirattukku munne yellātaiyumariṭirukki ra caruvecuran eṅkaḷukku tevaiyāaprukkira tellātaiyum nanṇāyirintirukkirār	Gott, der vor Beginn des Gebets alles weiß, weiß gut, was für uns nötig ist. [Seite 508. Daß der allwissende GOtt alles wisse und höre/ was wir bedürffen/ ehe denn wir anfahen zu beten.]	God, who knows every thing before the beginning of prayer, knows well, what is needed for us.

Kap. 34:7 407r- 410v	செபம பண்ணுகிறததுக்கு சறுவெகான சகல மனுஸாகளை எவி அழைச்சு பிரிசாலம் பிடிச்சு ⁴ அவாகளுக்கு புத்தி சொல்லித் தாம் செபத்தைக் கெழப்பாளன்கிறததுக்கான நிறச்செயமான வாறத்தைப் பாடு குடுக்கிறார்	cepam paṇṇukirattukku caruvecuran cakala maṇusarkaḷai evi alaiccu piricālam piṭiccu [sic?] avarkaḷukku putti collit tām cepattaik kelppārenkirattukkān nircceyamāṇa vārttaip pātu kuṭukkīrār	Gott erweckt alle Menschen und lädt sie zum Gebet ein, belehrt sie / „gibt ihnen Weisheit“ und macht ihnen Verheißung, dass er das Gebet erhört. [Seite 510. Gott reizet/ locket/ vermahnet/ treibet alle Menschen zum Gebet/ sagt allen zu gewisse Erhörung.]	God inspires and invites all people for prayer; he admonishes and promises them that he hears prayer.
Kap. 34:8 410v- 416v	சறுவெகான பாரபஸ்சமாயிராமல் சரியாய் எல்லாரின் பெரிலே தயவாயிருக்கிறார்	caruvecuran pārapasamāyirāmal cariyāy yellārin perile tayavāyirukkīrār	Gott ist unparteiisch. Allen gegenüber ist er barmherzig. [Seite 512. GOTT ist kein Anseher der Person/ sondern hat sie alle gleich lieb.]	God is not partial. He is merciful to all people.
Kap. 34:9 417r- 421v	தனக்குண்டான சொந்தமான கத்தாங்கத்ததுக்காக செபம் பண்ண வெனுமென்றிருக்கிறது அதுக்கு முன்னே செய்த பாவங்களுக்காக செபம் பண்ணாமலிருக்கிறது பாவத்துக்கு சரியாயிருக்குது	taṇakkunṭāna contamāṇa cuttāṅkattukkāka cepam paṇṇa venumenṛirukkīratu atukku munne ceyta pāvaṅkaḷukkāka cepam paṇṇāmalirukkīra[tu] pāvattukku cariyāyirukkutu	Es ist wichtig, dass man für seine eigene Heiligkeit betet. Wenn man aber zuvor nicht für die vorher begangenen Sünden [d.h. nicht um Vergebung der begangenen Sünden] betet, ist es einer Sünde gleich. [Seite 515. Beten wegen eigener Würdigkeit/ ist ja so grosse Sünde/ als gar nicht beten wegen vorbegangener Sünde.]	It is important to pray for one's own holiness. But it is equally a sin, if one does not pray before for the sins committed earlier [i.e. to pray for forgiveness for sins committed earlier].
Kap. 34:10 422r- 424r	ஒரு [ஒரு] உண்மையுள்ள கிறீஸ்தத்தவன் சறுவெகாண வணங்கத் தக்கதாக யிங்குமங்கும பொகத் தெவையிலலை ஆனாலொ அவரை ஆவியினாலெயும் உண்மையினாலெயும் சகல யிஸ்ததலங்கனிலை கண்டு பிடிக்கிறான்	ore [oru] uṇmaiylḷa kirīstavaṇ caruvecuraṇai vaṇaṅkat takkataka yīṅkumaṅkum pokat tevaiyillai āṇālo avarai āviyiṇāleyum uṇmaiyiṇāleyum cakala yīstalaṅkaḷile kaṇṭu piṭikkīrān	Ein wahrer Christ braucht nicht hin- und herzugehen, um Gott anzubeten; sondern er entdeckt / findet ihn im Geist und in der Wahrheit an allen Orten/ überall. [Seite 517. Ein wahrer Anbeter darff nicht zu GOTT lauffen an einen gewissen Ort/ sondern er findet ihn allenthalben im Geist und in der Wahrheit.]	A true Christian need not go here and there to worship God; but he can discover / find him in spirit and truth in all places.
Kap. 34:11 424r- 432v	உண்மையுள்ள கிறீஸ்தத்தவன் தனக்குத் தானே தடை பண்ணாதெ பொன்னென்றால் குறிக்கப் பட்ட காலங்களிலே மாததிரமல்ல ஆனாலொ யென்னொழும சருவெகரணைச் சந்திச்சு வணங்கிறததுக்கான யிடம் கொண்டிருக்கிறான்	uṇmaiylḷa kirīstavaṇ taṇakku tāne tātai paṇṇānj poṇānenṛāl kuṛikkap paṭṭa kālaṅkaḷile māttiramalla āṇālo yennomum caruvecuraṇaic canticcu vaṇaṅkirattukkāṇa yiṭam koṇṭirukkīrān	Wenn der wahre Christ sich nicht selbst hindert, hat er Gelegenheit, Gott nicht nur zu bestimmten Zeiten, sondern jederzeit zu treffen und anzubeten. [Seite 520. Man darff GOTT nicht zu gewissen Zeiten anbeten/ sondern mag ihn alle Stunden ansprechen/ wofern sich der Mensch nicht selber verhindert.]	If a true Christian does not hinder himself he can meet and worship God not only at appointed times, but at any time.

⁴ Die unterstrichenen Wörter sind mir nicht bekannt. Deshalb habe ich sie nicht übersetzt.

Kap. 34:12 432v- 435v	யிப்பொ சொல்லப் பட்ட ஞாயங்குளினாலெ எங்களுடைய மனக் செபம் பண்ணுகிறதற்கு எவப் படுகிறதல்லாமல் அனேகம் உச்சிதமான உபதேசங்கள் இதுகளினாலெ தெரியவரும்	yippo collap patṭa ñāyaṅkaḷiṇāle eṅkaḷuṭaiya maṇacu cepam paṇṇukirattukku evap pṭukirataḷlāmal aṇekam uccitamāṇa upatecaṅkaḷ itukaḷiṇāle teriyavarum	Die eben mitgeteilten Wahrheiten /Richtlinien/ Prinzipien ermutigen nicht nur unser Gewissen / Herz zum Gebet; sondern durch sie werden viele herrliche Lehren zum Vorschein kommen. [Seite 523. Aus obgemeldten Betrachtungen wird nicht allein das Hertz zum wahren Gebet bereitet/ sondern es folgen auch daraus andere schöne Lehren.]	The truths / principles communicated just now encourage not only the conscience/ heart for prayer, but several glorious / beautiful teachings will emerge through them.
Kap. 35 436r- 442v	சறுவெகானுடைய அபிஷேகம் பண்ணப் பட்டவனாகிற உண்மையுள்ள கிறிஷ்தவனுடைய அடையாளமும் லெஷ்சணமும் ஏதென்றால் செபம் தானே	caruvecuranuṭaiya apiṣekam paṇṇap paṭṭavanāḱira uṇṇmaiyyuḷla kiṛiṣṭavanuṭaiya ataiyāḷamum leṣcaṇamum ētenrāl cepam tāṇe	Das Merkmal und die Eigenschaft eines wahren Christen, der von Gott gesalbt worden ist, ist nur das Gebet. [Seite 525. Eines wahren Christen/ das ist/ Gesalbten des HERRN/ Eigenschaft und Kennzeichen ist das Gebet.]	The sign and the quality of a true Christian annointed by God is prayer only.
Kap. 36 442v- 455v	செபத்தினாலெ வருகிற பிறை யொசனம் ஏதென்றும் அதினுடைய பெலன் ஏதென்றும் அதுக்கான நிலமை எப்படிக்க கொத்ததாயிருக்க வெனுமென்றும் காண்பிக்கும்	cepattiṇāle varukira piraiyocaṇam ētenrum atinuṭaiya pelan ētenrum atukkāṇa nilamai eppaṭik kottatāyirukka veṇumenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was der Nutzen ist, der durch das Gebet kommt, was seine Kraft ⁵ ist und was dessen 'Zustand' / Eigenschaft ist. [Seite 529. Von dem Nutz/ Furcht und Krafft des Gebets/ und was unser Gebet müsse für Grund haben.]	It is shown the usefulness of prayer, its power and its condition.
Kap. 37 456r- 481v	சறுவெகான் யென் எங்களுடைய செபத்தை நிச்சயமாகவும் கிறுபையாகவும் கெட்டு யெத்துக் கொள்கிறார் என்கிறதற்குக்கான காரணமும் முகாநகிரும் ஏதென்று காண்பிக்கும்	caruvecuran ēn eṅkaḷuṭaiya cepattai niccayamā kavum kirupaiyā kavum kēṭṭu yētuk kollukirār eṅkirattukkāṇa kāraṇamum mukāntiramum ētenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, aus welchem Grund und Ziel Gott unser Gebet gewiss und gnädig erhört and annimmt. [Seite 537. Grund und Ursach/ daß GOTT unser Gebet gewiß und gnädig erhöre.]	It is shown with what reason and goal God hears and accepts our prayer surely and graciously.
Kap. 38 482r- 495r	எங்கள் பெலனத்த செபத்துக்கு உதவியாயிருக்கிற ஏழு உபாயங்களைக் காண்பிக்கும்	eṅkaḷ pelanatta cepattukku utaviyāyirukkira ēlu upāyaṅkaḷaik kāṇpikkum	Sieben Geheimnisse / Wege, die unserem kraftlosen Gebet behilflich sind, werden gezeigt. [Seite 551. Sieben Gehülffen und Adminicula unsers schwachen Gebets.]	Seven secrets / ways to help our week prayer.
Kap. 39 495v- 506r	விகவாசமுள்ள ஆத்துமம் சறுவெகானோடே கூட பண்ணுகிற பிறசங்கம் [d.h. சம்பாஷணை]	vicuvācamuḷla āttumam carvecuṇoṭe kāṭa paṇṇukira piracaṅkam [d.h. campāṣaṇai]	Die Predigt [d.h. das Gespräch] einer gläubigen Seele mit Gott. [Seite 560. Ein Gespräch der gläubigen Seelen mit Gott].	A sermon [i.e. a conversation] of a believing soul with God.

⁵ பலன் palan könnte entweder Kraft oder Nutzen / Folge heißen. பெலன் pelan ist eindeutig Kraft.

Kap. 40 506r- 510v	விசுவாசம் சறுவெகானுடைய இரக்கத்தொடே பண்ணுகிற பிறசங்கமாவது [d.h. சம்பாஷனை]	vicuvācam caruvecuranuṭaiya irakkattoṭe paṇṇukira piracaṇkam [d.h. campāṣanai]	Die Predigt [d.h. das Gespräch] des Glaubens mit der Barmherzigkeit Gottes. [Seite 565. Ein Gespräch des Glaubens mit der Barmhertzigkeit Gottes.]	A sermon [i.e. a conversation] of faith with the mercy of God.
Kap. 41 511r- 525v	சறுவெகரனைத் துதிககிற துதிமினாலெலும் மிஸ்தொஷத்திர ஞானப் பிராத்தினைகளினாலெயும் வருகிற பிறையொசனமும் பிலனும் யெதென்று காண்பிக்கும்	caruvecuranait tutikkira tutiyināleyum yisttoṣṭira ṇānap pirāttinaikaḷināleyum varukira piraiyocanamum pilanum yetenru kāṇpikkum	Der Nutzen und die Kraft werden gezeigt, die durch das Lob, mit dem Gott gelobt wird, und durch geistliche Lob-Gebete [d.h. Loblieder] kommen. [Seite 568. Von dem heilsamen Nutzen und der heilsamen Kraft des Lobes Gottes und der Lobgesänge.]	The usefulness and power are shown which come through praising God and through spiritual praise- prayers [i.e. songs].
Kap. 42 526r- 547r	தினம் தினம் சறுவெகரனைத் துதிககிறததுக்கு மனுஷனை யெவவெனு மென்றிருக்கிறதென்ன	tinam tinam caruvecuranait tutikkirattukku maṇuṣanai yevaveṇu menrīrukkiratenna	Was soll den Menschen tagtäglich zum Lob Gottes antreiben? [Seite 576. Was den Menschen zum täglichen Lobe Gottes anmahnen und treiben soll.]	What should encourage man to praise God daily?
Kap. 43 548r- 558v	சறுவெகரனைத் துதிககிறதென்கிறது மனுஷர்களுக்கும் சமமனக்கருக்கும் பிறதான் நன்மையாயிருக்குது	aruvecuranait tutikkiratenkiratu maṇuṣarkaḷukkum cammanacukkaḷukkum piratān naṇmaiyāyirukkutu	Gott zu loben, ist ein großer Nutzen [d.h. Segen] für Menschen und Engel. [Seite 587. Gott loben ist des Menschen höchste und Englische Herrlichkeit.]	Praising God is the highest good for man and angel.
Kap. 44 558v- 571v	பொறுமைமினாலே சகல உபத்திரியங்களானாங்கள செய்த கொண்டு வரப் பொற மகிமையைப் பாத்துக் கொள்ளவெனும்	porumaiyīṇāle cakala upattiriyāṇkaḷaiyum ṇāṇkaḷ ceyāṇ koṇṭu varap pōra makimaiyaip pāttuk koḷla veṇum	Durch Geduld sollen wir alle Schwierigkeiten überwinden und auf die zukünftige Herrlichkeit achten. [Seite 592. Von der Geduld/ dadurch alles Creutz überwunden/ und die verheissene Herrlichkeit erwartet wird.]	Through patience we can overcome all difficulties and look for the coming glory.
Kap. 45 572r- 584v	உபத்திரியப் படுகிற னாளிலே சறுவெகரனுடைய ஆறுதல் வெங்களுடைய இறுதயத்திலே பொறுமையை வருத்திவிக்கும்	upattiriyap paṭukira ṇāḷile caruvecuranuṭaiya āṇṭal yeṇkaḷuṭaiya irutayattile porumaiyai varuttivikkum	Am Tag des Leidens wird des Herrn Trost in unserem Herzen Geduld hervorbringen. [Seite 600. Gottes Trost in Trübsal wircket in unsern Hertzen Gedult.]	On the day of suffering God's comfort will produce in our heart patience.
Kap. 46 584v- 594v	னாங்கள பொறுமையாயிருக்கிறததுக்கு முகாந்திரம் யெதென்றும் உபத்திரியத்தினாலே வருகிற பிறையொசனமெதென்றும் காண்பிக்கும்	ṇāṇkaḷ porumaiyāyirukkīratu kku mukāntiram yetenrum upattiriyattināle varukira piraiyocanametenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, zu welchem Zweck wir geduldig sein sollen und welcher Nutzen durch die Leiden kommt. [Seite 607. Bewegliche Ursachen der Gedult: Et de bono crucis, und vom Nutz des heiligen Creutzes.]	It is shown, for what purpose we are to be patient and what is the benefit that comes through sufferings.

Kap. 47 595r- 604v	பொறுமையின் பெரிலே சொல்லப்பட்ட வாககியங்கள் எதென்றும் பொறுமையின் மாதிரியானவாகளானும் பொறுமையினாலே வருகிற ஆறுதலெதென்றும் காண்பிகும	porumaiyin perile collappaṭṭa vākkiyaṅkaḷ etenrum porumaiyin mātiriyānavarkaḷārenr um porumaiyināle varukira ārutaletenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, welches die Sprüche über Geduld sind, wer die Vorbilder der Geduld sind und welcher Trost durch die Geduld kommt. [Seite 613. Sprüche/ Exempel der Gedult/ und Trost.]	It is shown what are the sayings on patience, who were the examples of patience and what comfort comes through patience.
Kap. 48 605r- 620v	ஒரு உபத்திரியம் எத்தனை கனமானதாயிருந்தாலும் சறுவெகரன அதுக கெத்த ஆறுதல் கட்டளை மிட்டா அதெதென்றால் சறுவெகரனாலே வருகிற ஆறுதல் எப்போதும் எங்களுக குண்டான உபத்திரியத்தைக் காட்டிலும் அதிகமா இருக்கச் செய்தே இது யெங்களைப் பொறுமையிலே திடப்படுத்த வெணும்	oru upattoroyam ettinaḷ kaṇamāṇatāyiruntālum caruvecuran atuk ketta āṛutal kattaḷai yittār atetenrāl caruvecuranāle varukira āṛutal eppotum eṅkaḷukkuntāṇa upattiriyattaik kāttilum atikamā irukkac ceyte itu yeṅkaḷaip porumaiyile tiṭap paṭutta veṇum	Wie schwer auch das Leiden sein mag, demgemäß hat Gott den Trost befohlen, weil der Trost, der durch Gott kommt, immer mehr ist als das Leiden, das uns begegnet. Dies soll uns in Geduld stärken. [Seite 621. Es ist keine Trübsal so groß/ Gott hat Trost dagegen verordnet. Denn Gottes Trost ist allezeit grösser/ denn unser Elend: Das soll die Geduld erhalten und stärken.]	However hard the suffering might be, God has commanded his comfort accordingly, because the comfort which comes through God is always greater than the suffering that comes to us. Thus this must strengthen us in patience.
Kap. 49 620v- 638r	சறுவெகரனுடைய குண்ணாத சத்தியமும் சறுவெகரன குடுத்த மொசமில்லாத வாறத்தைப் பாடும் எங்களுடைய இறுதயத்திலே பொறுமையை உண்டாக்க வெணும்	caruvecuranuṭaiya kuṇṇāta cattiyamum caruvecuran kuṭutta mocamillāta vāṛṭtaip pāṭum eṅkaḷuṭaiya irutayattile porumaiyai untākka veṇum	Die ungekürzte Wahrheit Gottes und die von Gott gegebene, nie versagende Verheißung sollen in unserem Herzen Geduld hervorbringen. [Seite 629. GOTTEs unfehlbare Wahrheit und Verheissung/ die nicht betrügen kan/ soll in unserm Hertzen Gedult wircken.]	The unabridged truth of God and the unfailing promise made by God should create patience in our hearts.
Kap. 50 638v- 648v	பொறுதியானது [பொறுமையானது, i.e. நம்பிக்கையானது] என்னமாய் அவறத்தமாயப் பொக ஒட்டாமல் சரீரத்துக கடுத்ததுவுமாய் ஆத்தமுத்துக கடுத்ததுவுமாய் இருக்கிற சொதினையிலே பிடமிடப்படும் யென்று காண்பிகும	poruṭiyānatu [porumaiyānatu, d.h. nampikkaiyānatu] ennamāy avarattamāy poka oṭṭāmal carirattuk kaṭuttatuvumāy āttumattuk kattuttatuvumāy irukkira cotinaiyile piṭamittappaṭum yenru kāṇpikkum	Es zeigt, dass die Geduld [d.h. die Hoffnung] durch die Versuchungen des Leibes und der Seele geprüft wird. [Seite 639. Von der Hoffnung/ wie und warum dieselbe nicht lässt zu Schanden werden/ wie sie probiert wird in leiblichen und geistlichen Anfechtungen.]	It shows how patience, [i.e. hope] is being examined thorough the temptations of body and soul.
Kap. 51 649r- 667v	விகவாசத்தினுடைய பிலயினத்துக கெதிராகச் சொல்லப்பட்ட ஆறுதலெதென்று காண்பிகும	vicuvācattiṇuṭaiya pilayinattukketirāka collappaṭṭa ārutaletenru kāṇpikkum	Der Trost, der gegen die Schwachheit unseres Glaubens gegeben worden ist, wird hier gezeigt. [Seite 646. Trost wider die Schwachheit des Glaubens].	The comfort given against the weakness of our faith is shown here.

Kap. 52 668r- 686v	மனசுக்குள்ளே கடினமான சொதினைக வினா லெ வாதிக்கப்பட்ட பொருளுக்கு ஆறுதலையும் படிப்பினையையும் காண்பிக்கும்	manacukkulle kaṭinamāna cotinaikaḷiṇāle vâtikkappaṭṭa perkaḷukku ârutalaiyum paṭippinaiyaiyum kāṇpikkum	Denen, die in ihrem Gewissen / Herzen von schweren Versuchungen geplagt sind, werden Trost und Lehre gezeigt. [Seite 656. Trost und Bericht/ wie man sich in hohe geistliche Anfechtung schicken soll.]	Comfort and teaching are shown to those whose heart is tormented by difficult temptations.
Kap. 53 687r- 710v	ஆததுமத்துக்குள்ளே கடினமான சொதினைக வினா லெ வாதிக்கப்பட்ட பொருளுக்கு ஆறுதலைக காண்பிக்கும்	âttumattukkulle kaṭinamāna cotinaikaḷiṇāle vâtikkappaṭṭa perkaḷukku ârutalaik kāṇpikkum	Denen, die in ihrer Seele von schweren Versuchungen geplagt worden sind, wird Trost gezeigt. [Seite 667. Trost wider die hohen geistlichen Anfechtungen.]	Comfort is shown to those whose soul is tormented by difficult temptations.
Kap. 54 714r- 723r	பிசாக் பொல்லாத்துவுமாய் தூஷணமானதுவுமாய் விசாாமனதுவுமாயிருக்கிற விசாரங்குவினா லெ ஒளிப்பிமாகசு சொதிககிற சொதினைகளுக்கு எதிரான ஆறுதல் யெதென்று காண்பிக்கும்	picâcu pollâtatuvumây tûṣṇamânatuvumây vicâramânatuvumâyuk kira vicârāṇkaṇiṇāle oḷippitamākac cotikkira cotinaikaḷukku etirāṇa ârutal yetenru kāṇpikkum	Der Trost wird gezeigt, der gegen die bösen, lasterhaften, traurigen und verborgenen Dinge ist, mit denen der Teufel in Versuchung führt. [Seite 679. Trost wider die innerliche/ heimliche/ verborgene Anfechtung des leidigen Satans durch böse/ lästerliche/ Hertz-plagende/ unruhige/ ängstliche Gedanken.]	The comfort is shown which is against the evil, scandalous, sad and hidden things with which Satan tempts.
Kap. 55 723v- 731r	தெவ் சகாயத்தின் தாமிசமெதென்று காண்பிக்கும்	teva cakâyattin tâmicametenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, warum sich die Hilfe Gottes verzögert. [Seite 688. Vom Verzug der Göttlichen Hülffe.]	It is shown why God's help gets delayed.
Kap. 56 731v- 737r	உபத்திரியப் படுகிற துவாயிலெ யெசுசு கிறிஸ்துவுக்குண்டான உயற்றந்த பொறுமையையும் உபத்திரியம் எததினை கனமானதா இருந்தாலும் அத்தை நெளித்தமாககிற வரப் பொறு நித்திய மகிமையையும் அண்ணாந்து பாராக வெணுமென்று காண்பிக்கும்	upattiriyap paṭukira taruvâyile yecuk kiristuvukkunṭāna uyarnta porumaiyaiyum upattiriyam ettiṇai kaṇamâtâ iruntālum attai neḷittamâkkira varap pora nittiya makimaiyaiyum aṇṇāntu pârkka veṇumenru kāṇpikkum	Es zeigt, dass man während seines Leidens auf die große Geduld Jesu Christi und auf die zukünftige Herrlichkeit sehen soll, die das Leiden, so hart es auch sein mag, lindern wird. [Seite 694. Daß man in währendem Creutze das Exempel der hohen Gedult Christi soll anschauen/ und die künftige ewige Herrlichkeit/ dadurch alles Creutz gelindert werden kan/ wie groß es auch ist.]	It shows that during lastig suffering one should look at the great patience of Jesus Christ and at the coming glory that will lessen the pain, though it may be very severe.
Kap. 57 737v- 764v	சரீர மறணத்துக்கு யெதிராகசு சொல்லப்பட்ட ஆறுதலெதென்று காண்பிக்கும்	carîra maraṇattukku yetirākac collappaṭṭa ârutaletenru kāṇpikkum	Der Trost, der gegen den leiblichen Tod gesprochen worden ist, wird gezeigt. [Seite 698. Trost wider den zeitlichen Todt.]	The comfort which is spoken against bodily death.

Kap. 58. 765r- 782r	வானமும் சறுவ ஸோகமும் தனக்குண்டான சகல குணங்களும் ஒரு கிறீஸ்தவனுடைய விகவாசத்துக்கும் செபத்துக்கும் கீழாக இருக்கு தென்று காண்பிக்கும்	vānamum caruva lokamum taṇakkunṭāna cakala kuṇaṅkaḷum oru kirīstavanuṭaiya vīcuvācattukkum cepattukkum kiḷāka irukku tenru kāṇpikkum	Es zeigt, dass der Himmel, die ganze Welt und alle Eigenschaften dem Glauben und dem Gebet eines Christen untertan sind. [Seite 710. Daß der natürliche Himmel und die gantze Welt mit allen natürlichen Kräfte dem Glauben und Gebet eines Christen unterworfen sey.]	It shows that heaven and the whole earth and all its qualities are submissive to the faith and prayer of a Christian.
782v	உணமையுள்ள கிறீஸ்ததியானத்தினுடைய மகிமையை தெளிவாக காண்பிக்கிற ஞானக கண்ணாடி அதினுடைய ரெண்டாம் பொஸ்தகத்தினுடைய முகிவு முத்தும்.	uṇmaiyuḷḷa kirīttiyaṇattin makimaiyai kāṇpikkira ṇāṇak kṇṇāṭi atinuṭaiya reṇṭām posttakatīṇuṭaiya mukivu muttum	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. Das zweite Buch ist beendet. Ende.	The spiritual mirror, that shows the true Christianity. Its second book is ended. End.

Katalog II - AFSt/P TAM 3
Das erste Buch des Wahren Christentums von Johann Arndt

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Buchseiten
TAM 3					C:70
1r	உணமையுள்ள கிறிஷ்தியானத்தினுடைய மகிமையை தெளிவாக காண்பிக்கிற ஞானக கண்ணாடி. அதினுடைய முதலாம் பொஸ்தக்கத்திலே அடங்கி இருக்கிற சஉ அதிகாரங்கள்	uṇmaiyuḷḷa kirittiyānattin makimaiyai kāṇpikkira ṇānak kṇṇāti atinūṭaiya mutalām posttakattile aṭaṅki yirukkira 42 atikāraṅkaḷ	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. 42 Kapitel des ersten Buches. [Das Erste Buch vom Wahren Christenthum/ Liber Scripturae, Wie in einem wahren Christen Adam täglich sterben/ Christus aber in ihm leben soll/ und wie er nach dem Bilde Gottes täglich erneuert werden/ und in der neuen Geburt leben müsse.] ⁶	The spiritual mirror, that shows the true Christianity. 42 Chapters of the first book.	Titel- blatt. Ge- druckt in Halle 1751
1v - 8r			Inhaltsverzeichnis	Table of Content	5 Seiten
Kap. 1 1-10v	மனுஷனிடத்திலே உண்டாயிருந்த சறுவெகரனுடைய சாயல்	maṇuṣanittattile uṇṭāyirunta caruvecuranuṭaiya cāyal	Das [gewesene] Bild Gottes im Menschen [Seite 1. Was das Bilde Gottes im Menschen sey?]	The image of God which was in man.	1-9
Kap. 2 11r-20v	முந்தின் மனுஷனாகிற ஆதாமென்கிறவருடைய விழு குதலெதென்று [காட்டும்]	muntina maṇuṣāṇakira âtâmenkiravaruṭaiya vilukutaletenru [kâtṭum]	Es wird gezeigt, was der Fall des ersten Menschen, Adam genannt, bedeutet. [Seite 7. Was der Fall Adams sey?]	It is shown what the fall of the first man, known as Adam, means.	9- 17
Kap. 3 21r-33r	மனுஷனானவன் கிறிஷ்துவினிடத்திலே நித்திய சீவனத்துக்கு புதுசாககப் படுகிறான்	maṇuṣāṇāvan kiristuviniṭattile nittiya cīvanattukku eppaṭi putucâkkaḷ paṭukirāṇ	Wie der Mensch in Christus zum ewigen Leben erneuert wird. [Seite 12. Wie der Mensch in Christo zum ewigen Leben wieder erneuert wird.]	How the man is renewed for eternal life in Christ.	17-26
Kap. 4 33v-42r	உதமமான மனவுத்தாபமும நிதானமான சிலுவையும் கிறிஷ்துவினுடைய னொகத்தடியும் யிதிகள் என	uttamamāṇa maṇaṣṭtāpamum nitānamāṇa ciluvaiyum kiristuvinuṭaiya nokattaiyum yitukaḷ enna	Was sind edle [d.h. wahre] Buße, das rechte Kreuz und das Joch Christi? [Seite 19. Was wahre Busse sey/ und das rechte Creutz und Joch Christi.]	What are the noble penitence, right cross and the yoke of Christ?	26-36
Kap. 5 42v-51r	சத்தியமான விகவாசம் எது	cattiyamāṇa vicuvācam etu	Was ist der wahre Glaube? [Seite 25. Was der wahre Glaube sey.]	Waht is true faith?	36-42

⁶ Arndt, Johann: Fünff Geistreiche Bücher Vom wahren Christenthum. Leipzig, Joh. Herbord Kloß und Joh. Heinichens Wittb., 1696. Hauptbibliothek FSt: 51 F 4.

⁷ Unterstrichener Teil befindet sich nicht im TAM 1. Um den Satz zu vollenden, wurde ein Wort in eckigen Klammern hinzugefügt.

Kap. 6 51v-59v	சருவெகரனுடைய திருவசனம் மனுஷனிடத்திலே விகவாசத்தினாலே தன்னுடைய பெலத்தை எப்படி காண்பிச்சு சீவனாய்ப் பொக வெணும்	caruvecuranuṭaiya tiruvacaṇam maṇuṣaṇitattile vicuvācattiṇāle tannuṭaiya pelattai eppaṭi kāṇpicicu cīvaṇāyip pōka vēṇum	Wie soll das heilige Wort Gottes im Menschen durch den Glauben seine Kraft zeigen und zum Leben werden? [Seite 30. Wie Gottes Wort müsse im Menschen durch den Glauben seine Krafft erzeigen/ und lebendig werden.]	How should the holy Word of God show its power through the faith of man and become his life?	42-49
Kap. 7 60r-68v	சருவெகரனுடைய வெதம் சகலமான மனுஷர்களுடைய யிருதயத்திலே எழுதப் பட்டிருக்கச் செய்தே வார்ப பொற நடுச சொல்லுகிற நாளிலே அவர்களைக் குத்தப் படுத்தப் பட்டவாகென்று ஒப்புவிக்கும்	caruvecuranuṭaiya vetam cakalamāṇa maṇuṣarkaḷuṭaiya yirutayattile eḷutap paṭṭirukkac ceyite vārap pōra natuc collukīra nālile avarkaḷai kuttap paṭuttap paṭṭavarkaḷenru oppuvikkum	Das Wort Gottes, das im Herzen aller Menschen geschrieben ist, wird sie am Jüngsten Tag als Schuldige darstellen. [Seite 39. Wie das Gesetz Gottes in aller Menschen Hertzen geschrieben sey/ welches sie überzeuge/ auff daß sie an jenem Tage keine Entschuldigung haben.]	The Word of God written in the heart of all people will declare them on the Day of Judgment as sinful.	49-56
Kap. 8 69r-81v	உத்தமமான தவசு அல்லாமல் ஒருத்தனுக்கானாலும் கிறிஷ்துசென்கிறவரும் அவா உண்டு பண்ணின ஓஷ்சித்தலின் பெலனும் லெவிககாது	uttammāṇa tavacu allāmal oruttanukkāṇālum kiṛiṣṭtu cenkīravarum avar unṭu paṇṇina reṣcittalin pelanuk levikkātu	Ohne edle [d.h. wahre] Buße wird weder Christus Jesus noch der durch ihn errungene Nutzen des Heils jemandem zugute kommen. [Seite 44. Daß ohne wahre Busse sich niemand Christi und seines Verdienstes zu trösten habe.]	Without true penitence neither Christ Jesus nor the use of salvation made by him will not help any one.	56-66
Kap. 9 82r-86v	கிறிஷ்துவுக்கு விரோதமான நடக்கையினாலே மனுஷர்கள் கிறிஷ்துசென்கிறவரையும் சத்திய வெதததையும மறுதலிக்கிறார்கள்	kiṛiṣṭuvukku virotamāṇa naṭakkaiyināle maṇuṣarkaḷ kirittu cenkīravaraikum cattiya vetattaiyum maruṭalikkirākaḷ	Durch ihr Leben, das Christus zuwider ist, verleugnen die Menschen Christus Jesus und das wahre Wort. [Seite 51. Durch das ietzige unchristliche Leben wird Christus und der wahre Glaube verleugnet.]	Through their life, which is against Christ, people deny Christ Jesus and the true Word.	67-70
Kap. 10 87r-90v	யிப்பொ லொகத்தாருடைய நடக்கையானது எக்க கிறிஷ்துவுக்கு முழுதும் விரோதமாயிருக்குதே ஆகையினாலே அது தப்பறையான தவமாய் பொய்யான கிறிஷ்து மாறக்கமுமாயிருக்குது	yippo lokattāruṭaiya naṭakkaiyāṇatu yecuk kiṛiṣṭtukku muḷutum virotamāyirkute ākaiyināle atu tapparaiyāṇtavumāy poiyyāṇa kirittu māṛkamumāyirukkutu	Das jetzige Leben der Menschen in der Welt ist Jesus Christus ganz zuwider. Deswegen ist es falsch und ein lügenhaftes Christentum. [Seite 53. Das Leben der ietzigen Welt-Kinder ist gar wider Christum/ darum ists ein falsches Leben/ und ein falsch Christenthum.]	The life of the worldly people now is totally against Jesus Christ. Hence it is a false and lying Christianity.	71-74

Kap. 11 91r-106v	கிறிஷ்து செனகிறவா நடந்த நடக்கையினுடைய மாதிரியை பின் செலலாதவன் உத்தம் மனவுதாப படாமலிருந்து கிறிஷ்தவனென்றும் சுறுவெகானுடைய பிள்ளை யென்றும் அழைக்கப்படக் கூடாது பின்னையும் நவ சென்மம் என்றும் கிறித்துவினுடைய னொகத்தடி என்றும் கெழக்கபப்டும்	kirīṣṭtu cenkiravar naṭanta naṭakkaiyinuṭṭaiya mâtiriyai pin cellâtavan uttama maṇaṣṭâp paṭâmaliruntu kirīṣṭavanenrum caruvecuranuṭṭaiya piḷḷai yenrum alaikkap paṭak kûâtâ pinṇaiyum nava cenmam enrum kirīttuvinuṭṭaiya nokattaṭi enrum kelkkap paṭum	Derjenige, der dem Leben Christus Jesus nicht nachfolgt, hat keine wahre Buße getan und darf nicht als Kind Gottes betrachtet werden. Außerdem wird nach der Neugeburt [= Wiedergeburt] und dem Joch Christi gefragt.	He who does not follow the modal life of Christ Jesus has not done penitence. He should not be called a child of God. Moreover it is asked for the new birth and the yoke of Christ.	74-87
Kap. 12 107r- 115v	ஊண்மையுள்ள கிறிஷ்தவன் தனக்கும் லொகத்துக்கும் சாகவெனும் என்கிறகுந் தவிர கிறிஷ்துவினிடத்திலே பிழைக்கவெனும்	unmaiyyulla kirīṣṭtavan taṇakkum lokattukkum câka venum enkiratu tavira kirīṣṭtuvinitattile piḷaikka venum	Der wahre Christ soll nicht nur für ihn selbst und die Welt sterben, sondern in Christus leben. [Seite 65. Ein wahrer Christ muß ihm selbst und der Welt absterben / und in Christo leben.]	A true Christian should not only die to himself and the world, but also live in Christ.	87-96
Kap. 13 116r- 128v	கிறிஷ்துவினுடைய பஷ்சத்துக்காகவும் வாப பொற நித்திய மொஷ்த்துக்காகவும் உண்மையுள்ள கிறிஷ்தவன் தனக்கும் லொகத்துக்கும் உச்சாயத்தொடே சாக வெனும் அதெதெனில் நாங்கள் மொஷ்சத்துக்கு உண்டாக்கப்பட்டவாகளும ொஷ்சசிக்கப்பட்டவாகளுமாயி ருக்கிறோமே	kirīṣṭtuvinuṭṭaiya paṣcattukkâkavum varap pora nittiya moṣattukkâkavum unmaiyyulla kirīṣṭtavan taṇakkum lokattukkum uccâyattotê câka venum atetenil nânkal moṣcattukku uṇṭâkkap paṭavarkaḷum reṣcikkap paṭtavarkaḷumây irukkiromê	Wegen der Liebe Christi und des kommenden ewigen Himmels [d.h. Paradies] soll der wahre Christ für ihn selbst und die Welt gern sterben; denn wir sind für den Himmel erschaffen und sind die Geretteten. [Seite 71. Um der Liebe Christi willen/ und um der ewigen zukünftigen Herrlichkeit willen/ darzu wir erschaffen und erlöset seyn/ soll ein Christ ihm selber/ und auch der Welt gerne absterben.]	Because of the love of Christ and the coming eternal heaven a true Christian should die to himself and to the world, because we are created for heaven and are redemmed.	96-106
Kap. 14 129r- 141v	உண்மையுள்ள கிறிஷ்தவன் எக்ககிறிஷ்துவினுடைய மாதிரிகையின்படியே மிந்த லொகத்தை அசட்டை பண்ணி தன்னுடைய சொந்தமான பிறாணனை பகைக்க வெனும்	unmaiyyulla kirīṣṭtavan ecuk kirīṣṭtuvinuṭṭaiya mâtirikaiyin paṭiye yinta lokattai acattai panṇi tannuṭṭaiya contamâna pirâṇanai pakaikka venum	Ein wahrer Christ soll nach dem Beispiel Jesu Christi diese Welt verachten und sein eigenes Leben hassen. [Seite 78. Ein wahrer Christ muß sein eigen Leben in dieser Welt hassen/ und die Welt verschmähen lernen/ nach dem Exempel Christi.]	According to the model of Jesus Christ a true Christian should neglect the world and hate his own life.	106- 107

Kap. 15 142r- 150v	ஒரு உண்மையுள்ள கிறிஷ் ததவனிடத்திலே பழைய மனுஷன் தினந்தினம் சாக வேணும் என்கிறதுந் தவிர புது மனுஷன் நாளுக்கு நாள் புதுசாகப்பட்டு வேணும் பின்னையும் தன்னைத்தானே வேறுகுகிறத்துக்கு அறத்த மெதென்றும் கிறிஷ் ததவாளுடைய நிதானமான சிலுவை எதென்றும் கெழக்கப் படும்	oru unmai <u>yulla</u> kirittavanitattile palaiya manu <u>ṣ</u> n tinanti <u>n</u> am cāka ve <u>n</u> um eṅkiratu <u>n</u> tavira putu manu <u>ṣ</u> an nā <u>ḷ</u> ukku nā <u>ḷ</u> putucākkappata ve <u>n</u> um pin <u>n</u> aiy <u>u</u> m tannaittā <u>n</u> e verukk <u>i</u> rattukku a <u>r</u> ttā meten <u>r</u> um kirittavarka <u>ḷ</u> uṭaiya nitātānamāna ciluvai eten <u>r</u> um kelkkap pa <u>ṭ</u> um	In einem wahren Christen soll der alte Mensch tagtäglich sterben und der neue Mensch jeden Tag erneuert werden. Was bedeutet darüber hinaus, sich selbst zu hassen und das rechte Kreuz der Christen zu sein?	In a true Christian the old man must die daily and the new man should be renewed every day. Moreover, what is the meaning of hating [i.e. denying onself] and the right cross of the Christians?	107- 124
Kap. 16 151r- 159v	உண்மையுள்ள கிறிஷ் ததவனிடத்திலே ஆவிக் கும் மாங்கிஷத்திற்ககம் எப்பொதும் பொறாட்டம் உண்டாயிருக்க வேணும்	unmai <u>yulla</u> kirittavanitattile āvik <u>k</u> um māṅkiṣattir <u>k</u> kum eppotu <u>m</u> porāttam u <u>n</u> tāyirukka ve <u>n</u> um	Im wahren Christen soll es immer einen Streit zwischen dem Geist und dem Fleisch geben. [Seite 93. In einem wahren Christen muß allezeit seyn der Streit des Geistes und des Fleisches.]	In a true Christian there must be a fight between the spirit and the flesh.	124- 131
Kap. 17 160r- 172v	கிறிஷ் ததவாளுடைய சுதந்திரமும் உடமைகளும் யிந்த லொகத்தினடைய தல்ல யிதுக்காக அனுத்தியமான தெல்லாதையம் வழிப்பொக்கா பொலே அனுபவிகக வேணும்	kiristavarka <u>ḷ</u> uṭaiya cutantiramum uṭamaika <u>ḷ</u> um yinta lokattu <u>n</u> uṭaiya talla yitukkāka anuttiiyamāna tellātaiy <u>u</u> m valippokkar pole a <u>n</u> upavikka ve <u>n</u> um	Die Freiheit [d.h. das Erbe] und der Besitz der Christen gehören nicht zu dieser Welt. Deswegen soll man alles Vergängliche als ein Fremdling genießen. [Seite 98. Daß der Christen Erbe und Güter nicht in dieser Welt seyn/ darum sie des Zeitlichen als Fremdlinge gebrauchen sollen.]	The freedom [i.e. inheritance] and belongings of the Christians do not belong to this word. Hence one must enjoy them as a wayfarer.	131- 142
Kap. 18 173r- 183v	மனுஷனானவன் நித்திய நன்மைகளுக்கு பதிலாக அனுத்தியமானதுகளை அதிதமாக எண்ணிக கொண்டானென்றால் சுறுவெசரன் அதுக்காக மிகவும் தாங்கலாயிருக்கிறா என்றும் திஷ்டடிககப் பட்ட வஷத்துக்களுக்கு எங்களுடைய மனக் என்பத்துதலாக ஒப்பக்கொடுக்க வொண்ணாதென்று சொல்லப் படும்	manuṣaṅānavan nittiya nanmaika <u>ḷ</u> ukku pati <u>ḷ</u> āka anuttiiyamānatuka <u>ḷ</u> ai atikamāka en <u>n</u> ik koṇṭānenrāl caruvecuran atukkāka mikavum tāṅkalāyirukkirār en <u>r</u> um tiṣṭi <u>k</u> kap paṭ <u>ṭ</u> a vaṣṭtuka <u>ḷ</u> ukku eṅka <u>ḷ</u> uṭaiya manacu enpattutalāka oppukkoṭukka voṇṇātenru collap pa <u>ṭ</u> um	Wenn der Mensch statt an das Ewige mehr an das Zeitliche denkt, wird Gott traurig sein. Man darf sein Gewissen [d.h. Herz] nicht an die Geschöpfe hängen. [Seite 105. Wie hoch Gott erzümet werde/ wenn man das Zeitliche dem Ewigen vorzeucht/ und wie/ und warum wir mit unserm Herten nicht an den Creaturen hangen sollen.]	If man should think more on the temporary things than on the eternal things, God will be very sad. One should deliver [in Bhakti] his heart to the creatures.	142- 151

Kap. 19 184r- 195v	தன்னடைய மனசிலெ னெறுங்கப் பட்டவன சறுவெசுரனுடைய சன்னதியிலெ பிரியமுளவன தானெ தன்னடைய நீசத் தனத்தை அறிந்தவனுக்கு சறுவெசுரனுடைய மிஷ்டப்ப பிறசாதம் அகப்படும	tannuṭaiya manacile noṟunkap pattavan caruvecuranuṭaiya cannatiyile piriyamullavan tâne tannuṭaiya nīcattanattai arintavanukku caruvecuranuṭaiya yiṣṭap piracātam akappaṭum	Derjenige, der in seinem Gewissen [d.h. Herzen] gebrochen ist, ist in Gottes Gegenwart angenehm. Derjenige, der von sich aus seine Erniedrigung erkennt, findet Gefallen bei Gott. [Seite 111. Der in seinem Hertzen der Elendste ist/ der ist bey GOtt der Liebste; Und durch christliche Erkäntniß seines Elendes suchet man Gottes Gnade.]	He who is broken in his heart is pleasing in the presence of God. He who himself knows his 'low sinful state' will find God's loving favour.	151- 161
Kap. 20 196r- 200r	கிறீஷத்தவாக்குக கொத்த உத்தம் மனஷ்தாபத்தினாலெ எங்களுடைய நடத்தை தினந்தினம் குணமாககப் படுகுதல் லாமல் மனுஷன் சறுவெசுரனுடைய ராசசியத்துக்கும நித்திய சீவனத்துக்கம ஆயத்தமாககப் படுகிறான்	kirīṣṭtavarkaḷuk kotta uttama maṇatāpattināle eṅkaḷuṭaiya naṭattai tinantiṇam kuṇamākkap paṭukutaḷ lāmal maṇuṣaṇ caruvecuranuṭaiya rācciyattukkum nittiya cīvaṇttukkum āyattamākkap paṭukirāṇ	Durch die richtige Buße, die den Christen gemäß ist, [und] das tägliche Heilen unseres Wandels wird der Mensch auf das Reich Gottes und auf das ewige Leben vorbereitet. [Seite 117. Durch Christliche wahre Reu wird das Leben täglich gebessert/ der Mensch zum Reich Gottes geschicket/ und zum ewigen Leben befördert.]	Through repentance which is suitable for Christians our life is healed daily and one is prepared for the kingdom of God and for eternal life.	161- 173
Kap. 21 200v- 230v	உண்மையான தெவாதினை எதென்று வெளிப்படுத்தப் படும	uṇmaiyaṇa tevarātinai etenru veḷippaṭuttap paṭum	Was der wahre Gottesdienst ist, wird gezeigt. [Seite 126. Vom rechten wahren Gottesdienst.]	What is true service of / to God, is shown.	173- 190
Kap. 22 231r- 237v	ஒரு நல்ல மரம் எப்படி தன்னடைய கனிகவினாலெ அறியப் படும் அப்படிப் பொலெ உண்டையுள்ள கிறீத்தவன் சினெகத்தினாலெயும் அண்ணாடகமான நடக்கையினாலெயும் அறியப்படுகிறான்	oru nalla maram eppati tannuṭaiya kaṇikaḷiṇāle aṟyap paṭum appaṭip pole uṇmaiyaḷla kirīttavan ciṇēkattiṇālēyum aṇṇātakamāṇa naṭakkaiyiṇālēyum aṟiyappaṭukkiriṇ	Wie der Baum durch seine Früchte erkannt wird, so wird der wahre Christ durch seine Liebe und seinen täglichen Wandel erkannt. [Seite 137. Ein wahrer Christ kann nirgend an erkant werden/ dann an der Liebe und täglichen Besserung seines Lebens/ wie ein Baum an seinen Früchten.]	As a tree will be known through its fruits so is a true Christian known through his life and daily life.	190- 196
Kap. 23 237v- 245v	யெசுசு கிறீத்துவினிடத்திலெ யிருந்து வந்திக்கப் பெலன் கொள்ள மனசாயிருக்கிறவனெல்லாம் லொக மனுஷர்களுடைய சஞ்சாரங்களை அனெகம் விசை விலக்க வெனும	yecuk kirīṣṭtuviniṭattile yiruntu vattikkap pelaṇ koḷla maṇacāyiruk kiravaṇellām loka maṇuṣarkaḷuṭaiya caṇcāraṇkaḷai aṇekam vicai vilakka veṇum	Derjenige, der von Jesus Christus Kraft bekommen will, soll die Gemeinschaft der Menschen oft meiden. [Seite 143. Ein Mensch/ der in Christo will wachsen und zunehmen/ muß sich vieler weltlichen Gesellschaft entschlagen.]	He who wants to receive power from Jesus Christ, should avoid the company of men often.	196- 203

Kap. 24 246r- 261v	சறுவெகரணை சினெகிககிற சினெகததின் பெரிலெயும எங்களொடொத்த மனுஷனைச சினெகிககிற சினெகததின் பெரிலெயும சொல்லப் படுகுது	caruvecuranai cinekikkira cinekattin perileyum enkaḷoṭotta manuṣanaic cinekikkira cinekattin perileyum collap paṭukutu	Es wird hier über die Liebe, mit der Gott geliebt werden soll, und über die Liebe, mit der die Menschen, die uns gleich sind, geliebt werden sollen, gesprochen. [Seite 148. Von der Liebe Gottes und des Nächsten.]	It is informed here of the love with which one should love God and man, who is like us.	203- 217
Kap. 25 262r- 269v	எங்களொடொத்த மனுஷனைச சினெகிககிற சினெகததின் பெரிலெ விசெஷமாகச் செல்லப் பட்டிருக்குது	enkaḷoṭotta manuṣanaic cinekikkira cinekattin perile vicesamākac collap paṭirukkutu	Es wird hier besonders über die Liebe gesprochen, mit der die Menschen, die uns gleich sind, geliebt werden sollen. [Seite 157. Von der Liebe des Nächsten insonderheit.]	It is told specially about the love, with which one should love those who are equal to us.	217- 223
Kap. 26 269v- 283v	எங்களொடொத்த மனுஷன் என் சினெகிககப்பட வெணும	enkaḷoṭotta manuṣan ēn cinekikkappaṭa veṇum	Warum soll der Mensch geliebt werden, der uns gleich ist? [Seite 161. Warum der Nächste zu lieben sey?]	Why should a man be loved, who is equal to us?	223- 234
Kap. 27 284r- 291v	யென் சத்துருக்கள முதலாய சினெகிகப்பட வெண்டினதாயிருக்கிறார்கள்	yeṇ catturukkaḷ mutalāyi cinekikkappaṭa veṇṇinatāyirukkīrārkaḷ	Auch meine Feinde sollen geliebt werden. [Seite 170. Warum die Feinde zu lieben.]	Why should my enemies be loved?	234- 241
Kap. 28 292r- 299r	யென்[னை] திஷ்டித்த ஆண்டவரை சினெகிககிற சினெகமானது சகல திஷ்டிகளைச சினெகிககிற சினெகத்தைக் காட்டிலும் மேல் கொண்டு எங்களொடொத்த மனுஷன் எப்படி சறுவெகாணித்திலெ சினெகிககப்பட வெணும	yennai tiṣṭita āṇṭavarai cinekikira cinekamāntu cakala tiṣṭikālaik kāttilum mēl koṇṭu enkaḷoṭotta manuṣan eppaṭi caruvecuraniṭattile cinekikkappaṭa veṇum	Die Liebe, mit der ich den Herrn liebe, der mich erschaffen hat, ist viel größer als meine Liebe zu den Geschöpfen. Und wie soll der Mensch im Herrn, der mir gleich ist, geliebt werden? [Seite 176. Wie und warum die Liebe des Schöpfers aller Creatur- Liebe soll vorgezogen werden: Und wie der Nächste in GOTT soll geliebet werden.]	The love, with which I love the Lord, who has created me, is much greater than the love towards the creatures. And how should the man in the Lord be loved?	241- 247
Kap. 29 299v- 311v	யெங்களொடொத்த மனுஷனுக்கு றமமியமாயிருக்கிறதைச் செய்ய வெணும யிலலா விட்டால் சறுவெகரண தமமுடைய கிறுபையைத் திருமப யெடுத்துக் கொள்ளுவா	enkaḷoṭotta manuṣanukku rammiyamā yirukkīrataic ceyya veṇum yillaviṭṭal caruvecuran tammuṭaiya kirupaiyāit tirumpa yeṭuttuk kolḷuvār	[Wir] sollen den Menschen, die uns gleich sind, angenehme Dinge tun; sonst wird Gott seine Gnade wieder [von uns] nehmen. [Seite 180. Von der Versöhnung des Nächsten/ ohne welche Gott seine Gnade wiederruffet.]	[We] should do acceptable things to those who are equal to us. Otherwise God will take away his grace [from us].	247- 257

Kap. 30 311v- 326v	சினேகததினுடைய கனிகளெதென்று காண்பிக்கும்	cinekattinutaiya kanikaletenru kāṇpikkum	Was die Früchte der Liebe sind, wird gezeigt. [Seite 187. Von den Früchten der Liebe.]	The fruits of love are shown.	257- 269
Kap. 31 327r- 336r	சுய இசையான சினேகமும் சங்கையினுடைய ஆசையும் மனுஷனுக்கு உண்டான வரங்கள் எத்தினை செந்தமனதாமிருந்தாலும் அதுகளைக் கெடுத்துப் பொட்டு அவதமமாகும்	cuya iccayiāṇa cinēkamum caṅkaiyiṇutaiya ācayum maṇuṣanukku uṇṭāna varaṅkaḷ ettiṇai cerantamānatamāyirun tālum atukaḷaik keṭuttup poṭṭu avattamākkum	Die Eigenliebe und der Gefallen an Ruhm werden auch die hohen Gaben des Menschen verderben und zunichte machen. [Seite 195. Daß eigene Liebe und eigene Ehre auch die höchsten und schönsten Gaben des Menschen verderben und zu nichte machen.]	The self love and desire for honour will spoil and even the best talents of man and make them useless.	269- 277
Kap. 32 337r- 342r	பெரிய வரங்கள் ஒரு கிறிஷ்தவனையும் சுறுவெசுரனுக்குப் பொருந்தியிருக்கிற மனுஷனையும் ரூபிககாமல சினேகத்தினாலே உபகாரமான விகவாசம் அவனை ரூபிக்கும்	periya varaṅkaḷ oru kiriṣṭavanaiyum caruvecuranḱku porunti yirukkira maṇuṣanaiyum rūpikkāmal cinēkattiṇāle upakāramāna vicuvācam avaṇai rūpikkum	Die großen Gaben beweisen nicht, dass ein Christ Gott gemäß [d.h. wohlgefällig] ist, sondern sein liebvoller hilfsbereiter Glaube wird ihn so beweisen. [Seite 200. Grosse Gaben beweisen keinen Christen und GOTT wohlgefälligen Menschen/ sondern der Glaube/ so durch die Liebe thätig ist.]	Great talents do not prove that a Christian is acceptable/ pleasing to Gott, but the loving helping faith will prove him.	277- 281
Kap. 34 351v- 363v	மனுஷனானவன் தனக்குத் தானே மொஷ்சத்ததை சுவதரிககக் கூடாமல் சுறுவெசுரன் ஒருதா மாததிராம எல்லாததையும் உண்டுபண்ணுகிறாரென்றும் வியாதிததன் [வியாதியஸ்தன்] தனனைத் தானே வயித்தியனுக்கு கையளிக்கிறாப் பொலே மனுஷனானவன் தனனைத் தானே சுறுவெசுரனுடைய யிஷ்டட பிறசாதத்துக்கு கையளித்து விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் எக் னாதா உண்டு பண்ணின ரெஷ்சித்தலின் பலனானது மனஷத்தாபமல்லாமல் ஒருத்தனுக்கானாலும் லேவிககாதென்று சொல்லப் படும	maṇuṣanāṇavan taṇakkut tāṇe motṣcattai cavatarikka kūṭāmal caruvecuran orutar māttiram ellattaiyum uṇṭupaṇṇukirārenrum viyātittan tannait tāṇe vayittiyaṇukku kaiyaḷikkirāp pole maṇuṣanāṇavan tannait tāṇe caruvecuranutaiya yiṣṭa piracattatukku kaiyaḷittu viṭṭuviṭa venṭumenrum yesu nātar uṇṭu paṇṇina reṣcittalin palanāṇatu maṇaṣṭāpamallāmal oruttanukkāṇālum levikkātenru collap paṭum	Es wird gesagt, dass kein Mensch von sich aus sein Paradies [d.h. Heil] verdienen kann. Wie ein Patient sich dem Arzt übergibt, so soll sich jeder der liebvollen Gnade Gottes hingeben. Das von Jesus Christus erwirkte Heil ist ohne Buße wirkungslos. [Seite 208. Ein Mensch kan zu seiner Seligkeit nichts thun/ GOTT thuts alleine/ wenn sich nur der Mensch Gotte durch seine Gnade lasset/ und mit ihm handeln lasset; und wie ohne Busse Christi Verdienst nicht zugerechnet werde.]	It is told that no man can earn salvation. God alone should procure it. As a sick person delivers himself to the doctor so should man trust the loving grace of God. Without penitence the salvation earned by Jesus Christ does not get ascribed.	287- 298

Kap. 35 364r- 371v	கிறிஷ்தவாகளுக கொத்த சுத்தமான நடக்கையல்லாமல் சாவுத்திங்களும சாமாந்தியங்களும அறிவுகளும சத்தியமான வெத்தை அறிகிற அறிவு முதலாய வியற்றத்தமாயிருக்கும்	kirīṣṭtavarkaḷukku kotta cuttamāṇa naṭakkaiyallāmal cāṣṭiraṇkaḷum cāmārttiyaṇkaḷum arivukaḷum cattiyamāṇa vetatai arīkīra arivu mutalāy vīyarṭtamāyirukkum	Ohne den sauberen Wandel, der den Christen gemäß ist, sind die [religiösen] Bücher, das Können, die Weisheit und auch das Wissen um das wahre Wort [Gottes] umsonst. [Seite 215. Ohn ein heilig Christlich Leben ist alle Weisheit/ Kunst und Erkänntniß umsonst/ ja auch die Wissenschaft der gantzen heiligen Schrifft vergeblich.]	Without pure life, which suits Christians, the [religious] books, one's abilities, wisdom and even the knowledge of the true Word [of God] are useless.	298- 304
Kap. 36 372r- 390r	யெசுக கிறிஷ்துவினித்திலெ பிழைக்காதவனுமாய லொகத்தொடெ செந்திருக்கிற மனசை உடைத்தானவனுமாயிருக்கிற வன திருவசனத்தினுடைய பிறம்பான எழுத்தை மாததிராம அறிவான அதிலெ அடங்கியிருக்கிற பெலத்தையும் ஒளிக்கப்பட்ட அமுறத்தையும் ருசிக்க இலலை	yecuk kirīṣṭtuviniṭattile pīlāikkātavanumāy lokattote centirukkīra maṇacai utaittānavanumāyiruk kiravan tiruvacanattinuṭaiya pīrampāṇa eḷutai māttiram arivāṇ atile aṭaṅkiyirukkīra pelattaiyum olikkappaṭṭa amurtattaiyum rucikka illai	Derjenige, der in Jesus Christus nicht lebt, sondern dessen Herz der Welt gehört, kennt das heilige Wort nur nach dem Buchstaben, weder die Kraft noch die Ambrosia, die darin stecken. [Seite 220. Wer in Christo nicht lebet/sondern sein Hertz an die Welt hänget/ der hat nur den äusserlichen Buchstaben der Schrifft/ aber er schmecket nicht die Krafft und verborgenes Manna.]	He who does not live in Jesus Christ, but whose heart belongs to the world, knows the holy Word according to its letter. He does not know its hidden power or its nectar.	304- 320
Kap. 37 390v- 409v	விகவாசத்தினாலெயும் சுத்தமான நடக்கையினாலெயும் அண்ணாடகமான மனவுதாபத்தினாலெயும் யெசுக கிறிஷ்துவைப பினசெல்லாதவன தன்னுடைய இருதயத்தின குருட்டாட்டத்திலெ நின்ற ஒஷ்சிக்கப்பட மாட்டான ஆனாலொ நித்திய இருளிலெ நிலை நிறக்க வெணும் பின்னையும் அவன் யெசுக கிறிஷ்துவை உததம் பிறகாமாக அறியவும் அவரொடெ கூட அயிக்கியமாயிருக்கவும் அவருக்கு பங்குள்ளவனாய்ப பொகவும் கூடாது	vicuvācattināleyum cuttamāṇa naṭakkaiyināleyum aṇṇātakamāṇa maṇaṣṭāpattināleyum ecuk kirīṣṭtuvaip piṇ cellātavan tanṇuṭaiya irutayattin kuruttāṭtattile ninru reṣcikkappaṭa māttāṇ āṇālo nittiya iruḷile nīlai nīrkka veṇum pinṇaiyum avan yecuk kirīṣṭturai utama pīrakāramāka arīyavum avarote kūṭa ayikkiyamāyirukkavu m avarukku paṅkuḷḷavanāyi pokavum kūṭātu	Derjenige, der Jesus Christus durch Glauben, aufrichtigen Wandel und tägliche Buße nicht folgt, wird vor der Blindheit seines Herzens nicht gerettet. Aber, er soll in der ewigen Finsternis fest stehen; überdies vermag er nicht, Jesus Christus auf gerechte Weise kennenzulernen und mit ihm in Gemeinschaft zu bleiben.	He who does not follow Christ through faith, honest lie and daily penitence, cannot be saved from the blindness of his heart. Moreover he will stay in the eternal darkness. He is unable to know Jesus Christ rightly and to have fellowship with him.	320- 338

Kap. 38 310r- 420v	கிறீஷத்தியானத்துக கெராத நடககை பொய்யானதுவுமாயிருக்கிற படிப்பினைக்கும் மனக யிளகாமைக்கம மனதை யிருளாககுதருக்கும் காறணமாயிருக்குதென்றும் நித்திய சீவனத்துக்குத் தெரிநது கொளளுதல் எதென்றும் காண்பிக்கும்	kirittiyānattuk kerāta naṭakkaī poyyāntuvumāyirukkīr a paṭippinaikkum manacu yilakāmaikkum manacu yilakāmaikkum manatai yirulākkutaḷukkum kāraṇmāyirukku tenrum nittiya cīvanattukkut terintu kolḷutal ētenrum kāṇpikkum	[Seite 232. Wer Christo mit Glauben/ heiligem Leben und stetiger Busse nicht folget/ der kan von der Blindheit seines Hertzens nicht erlöset werden/ sondern muß in der ewigen Finsterniß bleiben: Kan auch Christum nicht recht erkennen/ noch Gemeinschaft und Theil an ihm haben.] Das Leben, das dem Christentum nicht gemäß ist, ist die Ursache für lügenhafte Lehre, Verstockung des Gewissens/ Herzens und für die Verfinsterung des Herzens. Es wird auch gezeigt, was es bedeutet, das ewige Leben zu erwählen. [Seite 244. Das unchristliche Leben ist eine Ursach falscher verführerischer Lehre/ Verstockung und Verblendung; und von der ewigen Gnadenwahl.]	Life that does not correspond to Christianity is a reason for false teaching, that the heart does not become soft and it gets dark. It is also shown what it means to choose eternal life.	337- 346
Kap. 39 421r- 434v	நல்ல உபதேசத்தினுடையவும் திருவசனத்தினுடையவும் சுத்தாங்கம் தற்ககிகிறத்தினாலெயும் தற்கக பொஸத்தங்களை யெழுதுகிறத்தினாலெயும் பரிஞக கொளளப படுகிறதல்லாமல் கவடில்லாத மனஸ்தாபத்தினாலெயும் சுத்தமான நடககையினாலெயும் பரிஞசி கொளளப்பட்டு காறக்கப்பட வேண்டும	nalla upatecattinuṭaiyavum tiruvacanattinuṭaiyavu m cuttāṅkam tarkkikiratiṇāleyum tarkka posttakaṅkaḷai elutukirattiṇāleyum pariñcu kolḷap paṭukiratalāmal kavaṭiḷlāta maṇaṣṭtāpattiṇāleyum cuttamāṇa naṭakkaiyiṇāleyum pariñci kolḷappattu kārkappaṭa veṇṭum	Die Reinheit der Lehre und des heiligen Wortes soll nicht durch Disputieren oder Schreiben von Büchern über das Disputieren, sondern durch 'listlose' Buße und wahren Wandel bewahrt werden. [Seite 250. Daß die Lauterkeit der Lehre und des göttlichen Worts nicht allein mit disputiren und vielen Büchern erhalten werde/ sondern auch mit wahrer Busse und heiligem Leben.]	The purity of teaching and the holy Word cannot be protected by arguments or writing books on arguments, but by 'guileless' penitence and pure life.	346- 358
Kap. 40 435r- 450r	யெப்படி கிறீஷத்தவாகளுக கொத்த பிறகாரமாக நடக்க வேணும் யென்கிற பிறமாணம்	yeppaṭi kirittavarkaḷuk kotta pirakāramāka naṭakka veṇum yenkira piramāṇam	Die Regel, wie man ein christliches Leben wandeln / gestalten soll. [Seite 259. Etliche schöne Regulen eines christlichen Lebens.]	The rule regarding how one should live a Christian life.	358- 371

Kap. 41 450v- 478v	இன்னாள மட்டும கிறீத்தியானத்தின பெரிலெ கெட்டதெல்லாம கொஞ்சத்துக்குள்ளே சொல்லும் படிக்கு கிறீஸ்தியானமெல்லாம சுறுவெசுரனுடைய தெவ சாயலை மனுஷனிடத்திலெ மறுபடியும் நிறுத்தப் படுகிறதிலெயும் பிசாகினுடைய அவலட்சணமான சாயல் நிறுமூலமாகப் படுகிறதிலெயும் அடங்கியிருக்கிறது	innāḷ mattum kirīttiyānattin perile kēttatellām koñcattukkuḷle collum paṭikku kirīstiyānamellam caṛuvecuranuṭaiya teva cāyalai munuṣanittale marupaṭiyum niruttap paṭukiratileyum picācinutaiya avalaṭcaṇmāṇa cāyal nirumūlamākkap paṭṭkiratileyum aṭaṅkiyirukkīratu	Wenn man alles, was man bis auf den heutigen Tag gehört hat, kurz sagen will, besteht das Christentum darin, dass das Bild Gottes im Menschen wieder errichtet und das hässliche Bild des Teufels vernichtet wird. [Seite 269. Richtige Wiederholung des ersten Buchs: Das gantze Christenthum stehet in der Wiederaufrichtung des Bildes GOTTes im Menschen/ und in Austilgung des Bildes des Satans.]	What has been heard till today can be told briefly that Christianity is concerned to create newly the image of God in man and to destroy the ugly image of the devil in him.	381- 394
Kap. 42 479r- 484v	மிந்த முதலாம் பொஷத்தகதிலெ அடங்கியிருக்கிற அதிகாரங்களுடைய ஒழுங்கு முகாந்திர மெதென்றும் நாங்கள் எங்களைத்தானே ஞான சிந்தையான அகந்தைக்கு எப்படி காறக் வெணுமென்றும் ஞான தெய்வீகமான வரங்கள் செபமல்லாமல் அடையக் கூடாதென்றும் காண்பிக்கும்	inta mutalām poṣttakatile aṭaṅkiyirukkīra atikāraṅkaluṭaiya oluṅku mukāntira metenrum nāṅkaḷ eṅkaḷaittāṇe ṇāṇa cintaiyāṇa akantaikkku eppaṭi kārka veṇumenrum ṇāṇa teyvīkamāṇa varaṅkaḷ cepamallāmal aṭaiyak kūṭātenrum kāṇpikkum	Es wird die Reihenfolge der Kapitel im ersten Buch gezeigt. Es wird auch gezeigt, wie man sich vor dem geistlichen Hochmut bewahren soll, denn geistliche göttliche Begabungen können nur durch Gebet erlangt werden. [Seite 284. Beschluß und hochwichtige Ursachen der Ordnung des ersten Buchs: Wie man sich auch für geistlicher Hoffart hüten soll/ und wie keine wahrhaftige geistliche Gaben ohne Gebet können erlanget werden.]	The order of the chapters in the first Book, how one should protect himself from becoming spiritually proud and [the fact that] spiritual gifts are received only through prayers, are shown here.	394- 399
485r	உண்மையுள்ள கிறீத்தியானத்தினுடைய மகிமையைத் தெளிவாகக் காண்பிக்கிற ஞானக்கண்ணாடி முகிந்தது முத்தும்	uṇmaiyuḷḷa kirīttiyānattinuṭaiya makimaiyait teḷivākak kāṇpikkīra ṇāṇak kaṇṇāṭi mukintatu muttum	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt, ist beendet. Ende.	The spiritual mirror, which shows the true Christianity is ended. End.	399

Auf dem nach 485 kommenden Blatt steht folgende Bemerkung: "NB bereits abgedruckt in Halle. Des sel. Arnds wahres Christenthums erster Theil ins Malabarische. Original".

Katalog II - AFSt/P TAM 4
Das zweite Buch des Wahren Christentums von Johann Arndt

Blattzahl TAM4	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Buchseiten
1r	உணமையுள்ள கிறிஷ்ததியானத்தினுடைய மகிமையை தெளிவாக காண்பிக்கிற ஞானக கண்ணாடி அதினுடைய ரெண்டாம் பொஸ்தக்கத்திலே அடங்கி இருக்கிற ருயஅ அதிகாரங்கள்	uṇmai <u>y</u> ulla kirittiyānattinuṭaiya makimaiyai teḷivāka kāṇpikkira ṇānak kaṇṇāṭi atinuṭaiya reṇṭām posttakattile aṭaṅki yirukkira 58 atikāraṅkaḷ	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. 58 Kapitel des zweiten Buches. [Seite 291. Das Andere Buch vom Wahren Christenthum/ Wie Christi Menschwerdung/ Liebe/ Demuth/ Sanftmuth/ Gedult/ Leiden/Sterben/ Creutz/ Schmach und Tod/ unser Artzney und Heyl- Brunnen/ Spiegel/ Regel und Buch unsers Lebens sey. und Wie ein wahrer Christ Sünde/ Tod/ Teuffel/ Hölle/ Welt/ Creutz/ und alle Trübsal durch den Glauben/ Gebet/ Gedult/ Gottes Wort und himmlischen Trost überwinden soll/ und dasselbige alles in Christo Jesu/ durch desselben Krafft und Stärcke und Sieg in uns.]	The spiritual mirror, that shows the true Christianity. 58 Chapters of the second book.	
2r-6b			Inhaltsverzeichnis der 58 Kapitel	Table of Content of 58 Chapters	
Kap. 1 1r-13r	செனமப பாவத்தினுடைய செத்தமானதுவுமாய மறணத்தை வருத்திவிக்கிறதுவுமாயிருக்கி ற விஷத்திலேயும் அதினுடைய கனியிலேயும் சரீரத்துக்கடுத்துமாய ஆத்துமாவுக்கடுத்துவுமா யிருக்கிற சகல வகையுள்ள நிறபந்திலேயும் தினமையிலேயும் நின்று யெங்களை ரெஷ்சிக்கத்தக்கதாக சறுவெகரனுடைய குமாரனாகிற யெக்க கிறிஷ்துவானவா பரமண்டலங்களிலே எங்களுக்கு உண்டானயிருக்கிற பிதாவாகிய சறுவெகரனாலே எங்களுக்கு ஞான வயித்தியனாகவும் ரெஷ்சித்தலின் கிணராகவும் குடுக்கப் பட்டார்	cenmap pāvattinuṭaiya cettamānatuvumāy maranattai varuttivikkirativumāy irukkira viṣatileyum atinuṭaiya kaṇiyileyum carīrattuk kaṭuttatuvu māyirukkira āttumāvuk kaṭuttatuvu māyirukkira cakala vakaiyulla nirpantatileyum tinmaiyleyum ninru yenkaḷai reṣcikkat takkaṭāka caruvecuranuṭaiya kumāraṇākira yecuk kirīṣṭuvātuvāṇavar paramaṇṭalaṅkaḷile eṅkaḷukku ṇāna vayittiyāṇākavum reṣcittalin kinaṛākavum kuṭukkap paṭṭār	Jesus Christus, der Sohn Gottes, ist uns von unserem Vater- Gott im Himmel - als geistlicher Arzt und Heilbrunnen gegeben, um uns von der Erbsünde, die den Tod verursacht, von deren Früchten, und von allen Hindernissen und allen Bösen, das den Leib und die Seele betrifft, zu befreien. [Seite. 296. JESUS Christus Gottes Sohn ist uns von unserm himmlischen Vater gegeben zu einem Arzt und Heil-Brunnen wider das verdammliche und tödtliche Gifft der Erb-Sünde/ samt ihren Früchten/ und wider allen Jammer und Elend Leibes und der Seelen.]	Jesus Christ, the Son of God, is given to us by our Father God in heaven as a spiritual doctor and well of salvation to free us from the deadly original sin and its fruits, from all hinderence and evil things that have to do with body and soul.	

Kap. 2 13r-30r	யிந்த ஆறுதலை ஓவ்வொரு கிறிஷ்ததவன தனக்குத் தானெ எப்படி பலிக்கப் பண்ண வெணுமென்று காண்பிகும	yinta ârutalai ovvoru kirīṣṭtavan tanakkut tāne eppati palikkap pañña venumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie jeder Christ diesen Trost für sich selbst beanspruchen kann. [Seite 303. Wie ein ieder Christ den Trost auff sich ziehen/ und ihm zueignen soll.]	It is shown, how each Christian should appropriate this comfort.
Kap. 3 30v-43r	சுறுவெசுரனுக்கு முன்பாகச் செல்லுகிற யெங்களுடைய நீதி யெக்க கிறிஷ்ததுவானவருடைய குறையதத கீழ்ப படியுதனாலெயும் அவா உண்டு பண்ணின ரெஷ்சித்தலின் பலனினாலெயும் விகவாசத்தைக் கொண்டு அடைந்த பாவப் பொறுத்தலினாலெயும் அடங்கி மிருக்குதென்று காண்பிகும	caruvecuranukku munpākac cellukira yenkaluṭaiya nīti yecuk kirīṣṭtuvānavaruṭaiya kuraiyatta kīlp paṭiyutanāleyum avar uṇṭu paṇṇina reṣcittalin paḷanināleyum vicucācattaik koṇṭu ātainta pāvap poruttalināleyum aṭaṅki yirukku tenru kāṇpikkum	Unsere Gerechtigkeit, die vor Gott gilt, wird durch den tadellosen Gehorsam Jesu Christi, den Nutzen des von ihm gemachten Heils und die über den Glauben erlangte Vergebung der Sünden hervorgebracht. [Seite 313. Daß unsere Gerechtigkeit vor Gott allein stehe in dem vollkommenen Gehorsam und Verdienst Jesu Christi/ und in Vergebung der Sünden/ welche der Glaube ergreift.]	Our righteousness which is valid before God is attained through the flawless obedience of Jesus Christ, the result of the salvation made by him and through the forgiveness of sins received through faith.
Kap. 4 43v-60r	உண்மையுள்ள கிறிஷ்ததவனிடத்திலே மிருக்கிற மீடெத்துகிற விகவாசம் நீதியுள்ள சகல வகையுள்ள கனிகளை வருத்திவிக்கு மென்றும் யிஞ்சுகள் மாயமலலாமல் யிறுதயத்தின் உள்ளிநதியத்திலே நின்று பிறப்பட வெணுமென்றும் சுறுவெசுரன பிறம்பாமிருக்கிற சகல கிறிகைகளை யெல்லாம் எந்த மனசொடே செய்யப் பட்டுதென்றும் காண்பிகும	uṇmaiyyulla kirīṣṭavanitattile yirukkira itettukira vicuvācam nītiyulla cakala vakaiyulla kaṇikaḷai varuttivikku menrum yirutayattin uḷḷintiriyattile ninru pirappaṭa venumenrum caruvecuran pirampāyirukkira cakala kirikaikaḷai yellam enta maṇacoṭe ceyyap pattutenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass der Glaube, der in einem wahren Christen das Heil stiftet, verschiedene gerechte Früchte hervorbringen wird. Sie sollen keine Heuchelei sein, sondern von tiefem Herzen kommen; denn Gott wird prüfen, mit welchem Gewissen die äußerlichen Werke getan worden sind. [Seite 320. Daß der seligmachende Glaube in einem wahren Christen würcke allerley Früchte der Gerechtigkeit/ so auch aus dem innersten Grund des Hertzens gehen müssen ohne Hecheley: Daß auch GOTT alle äusserliche Wercke nach dem Grunde des Hertzens urtheile.]	It is shown that the faith which produces salvation in a true Christian brings forth several fruits of righteousness. They are not hypocritical, but start from the depth of the heart. Moreover God will test with what kind of motive the works are done.

Kap. 5
60v-77r

திருவசனத்தைக்
கெழுகிறதும் அதை
அறிகிற அறிவும் ஒருதன்
உண்மையள
கிறீஷ தவனாயிருக்கிறானென
று ஒப்புவிக்காமல்
திருவசனத்தை ஞான
சீவனுண்டாகச்
செரிகுகிறதென்றும் ஞான
வினாயாகிற
சுறுவெகாநுடைய
திருவசனம்
யெங்குநகுகுளரெ
சீவனுள்ளதாயப் பொய் கனி
குடுக்கத் தக்கதாக முழு
மனசொடெ சுறுவெகரனை
வெண்டிக கொளநுகிற
தென்கிறதும் ஒப்புவிக்கும்

tiruvacanattaiḱ
kelḱḱirtum attai
arḱira arivum orutan
unmaiyyuḷḷa
kirīṣṭavanāyirukkirāṇe
nru oppuvikkāmaḷ
tiruvacanattai ṇāṇa
cīvanuṇṭākac
cerikkiratenrum ṇāṇa
vināyāḱira
caruvecuranuṭaiya
tiruvacanam
eṇkaḷukkulle
cīvanuḷḷatāyir pōyi
kaṇi kuṭukkat
takkaṭāka muḷu
manacote
caruvecuranai veṇṭik
koḷḷukira tenkiratum
oppuvikkum

Es wird bewiesen,
dass nicht das Hören
des heiligen Wortes
oder dessen Kenntnis
einen wahren Christen
ausmacht, sondern das
heilige Wort soll für
das geistige Leben
'verdaut' [d.h.
aufgenommen]
werden. Wenn das
heilige Wort Gottes in
uns zu Leben werden
und Früchte tragen
soll, sollen wir zu Gott
von ganzem Herzen
beten.

[Seite 329. Daß nicht die
Wissenschaft und Gehör des
göttlichen Wortes einen
wahren Christen beweise/
sondern Gottes Wort ins
Leben verwandeln/ und
GOTT von ganzem Herzen
anrufen/ daß sein Wort in
uns Frucht schaffe/ unbd
lebendig werde/ als
GOTTES Saame.]

Hearing and
knowing God's
holy Word does
not prove a true
Christian. The
holy Word must
be absorbed as
life. We must
earnestly pray to
God that his
holy Word may
produce spiritual
life and fruits in
us.

Kap. 6
77r-85r

விசுவாசத்தைக் கொண்டு
எக்க கிறீஷத்துவொடெ
அமிகமாயி ருக்கிறதிலெ
மனுஷனுக்கு உண்டான நல
பாகமும் பாககியமும்
அடங்கியிருக்கிறது அதுக்கு
மனுஷன் ஒரு உதவியும்
செய்ய மாட்டான் ஆனாலொ
தன்னுடைய சுய மிச்சையின
சித்தத்தினாலெ
சுறுவெகரனுடைய தெவ
கிடாஷ்சத்துக்குத் தடை
பண்ணுகிறான்
அதெதென்றால் கிறீஷத்து
சென்கிறவா ஒருதா தாமெ
எங்களிடத்திலெ
யெல்லாததையும் உண்டு
பண்ணுகிறா

vicucācattaik koṇṭu
yecuk kirīṣṭtuvote
ayikkiyamāy
irukkiratile
manuṣṇukku uṇṭāṇa
naḷ pākamum
pākkiyamum
aṭaṅkiyirukkiratu
mtukku manuṣṇu oru
utaviyum ceyya
māṭṭāṇ āṇālo
tanṇuṭaiya cūya
yiḱcaiyin cittatiṇāle
caruvecuranuṭaiya
teva kiṭāṣcattukkut
taṭai paṇṇukirāṇ
atetenrāl kirīṭtu
cenkiravar orutar tāme
eṇkaḷiṭattile
yellāṭtaiyum uṇṭu
paṇṇukirār

Es beinhaltet den
guten Nutzen und den
Segen, der in
Gemeinschaft mit
Christus durch den
Glauben ermöglicht
wird. Der Mensch
kann dazu nichts
beitragen. Vielmehr
aber hindert seine
Selbstsucht die Gnade
Gottes; denn Christus
allein macht alles.

[Seite 337. In der
Vereinigung mit Christo
durch den Glauben stehet
des Menschen
Vollkommenheit und
Seligkeit/ dazu der Mensch
nichts thun kan/ sondern
hindert sich vielmehr an
Gottes Gnade durch seinen
bösen Willen; CHristus aber
thuts allein in uns.]

It contains the
good use and
blessing
available in
fellowship with
Christ thorough
faith. Man
cannot do
anything for it.
But his
selfishness
hinders God's
grace all the
more, because
Christ alone can
produce every
thing.

Kap. 7
85r-96r

மனவுதாபத்தினுடைய
லெஷ்சணத்தை நண்ணாய
அறியும்படிக்கு பழைய
மனுஷனுக்கும் புது
மனுஷனுக்கும் யெந்த
வித்தியாசம் உண்டாயிருக்கு
தென்றும் ஆதாமாகிற
பழைய மனுஷன்
யெங்குவிடத்திலே யெப்படி
சாக வெனுமென்றும்
புதுமனுஷனாகிற கிறீஷத்து
சென்கிறவா யெங்குவிடத்திலே
எப்படி பிழைக்க
வெனுமென்றும் மிகவும்
அறிய
வெண்டினதாயிருக்குது

manastâpattinuṭaiya
leṣcaṇattai nannây
ariyumpatikkū palaiya
manuṣanukkum putu
manuṣanukkum yenta
vittiyācam
untāyirukku tenrum
âtāmākira palaiya
manuṣan yeṅkaḷittattile
yeppaṭi cāka
veṇumenrum putu
manuṣnākira kirīṣṭtu
cenkiravar
yeṅkaḷittattile eppaṭi
pilaikka veṇumenrum
mikavum ariya
veṇinatāapukkutu

Um die Eigenschaft
der Buße gut zu
begreifen, soll man
den Unterschied
zwischen dem alten
und neuen Menschen
kennen; es ist höchst
nötig zu wissen, wie
der alte Mensch Adam
sterben und der neue
Mensch Christus in
uns leben soll.

[Seite 343. Die Buße recht
zu verstehen/ ist noth zu
wissen den Unterscheid des
alten und neuen Menschen.
Oder/ wie Adam in uns
sterben und Christus in uns
leben soll: Oder/ wie der
alte Mensch in uns sterben/
und der neue leben soll.]

Es wird gezeigt, wie
Gott uns einlädt, das
Gewissen zu wenden
[d.h. Buße zu tun] und
warum wir nicht
zögern sollten, das
Gewissen zu wenden.
[Seite 349. Wie freundlich
uns GOtt zur Busse locke/
und warum die Busse nicht
zu versäumen.]

Es wird gezeigt, was
die Wendung des
Gewissens [d.h.
Bekehrung, Buße]
bedeutet und wie sie
vollzogen werden soll,
und wie Gottes
Barmherzigkeit uns
dazu ermutigt.

[Seite 358. Was Busse thun
heisse/ wie sie geschehen
müsse/ und uns GOttes
Güte zur Busse leite.]

Es werden vier
Merkmale wahrer
Buße gezeigt.
[Seite 372. Von vier
Eigenschaften der wahren
Busse.]

In order to know
the
characteristics of
penitence one
must know the
difference
between the old
and new man. It
is very important
to know how the
old man Adam
must die in us
and the new man
Christ should
live in us.

Kap. 8
96r-112r

மனசைத் திருப்புகிறதற்கு
சுறுவெசுரன் யெந்த
தயவொடெ யெங்களை
அழைக்கிறாரென்றும்
மனசைத் திருப்புகிறதற்கு
யென தாமசம் பண்ண
வொண்ணாதென்றும்
காண்பிக்கும்

manacait
tiruppuṭirattukku
caruvecuraṇ yenta
tayavote yeṅkaḷai
malaikkirārenrum
manacait
tiruppuṭirattukku ēn
tāmacam paṇṇa
vonṇātenrum
kāṇpikkum

Es wird gezeigt, was
die Wendung des
Gewissens [d.h.
Bekehrung, Buße]
bedeutet und wie sie
vollzogen werden soll,
und wie Gottes
Barmherzigkeit uns
dazu ermutigt.

[Seite 358. Was Busse thun
heisse/ wie sie geschehen
müsse/ und uns GOttes
Güte zur Busse leite.]

Es werden vier
Merkmale wahrer
Buße gezeigt.
[Seite 372. Von vier
Eigenschaften der wahren
Busse.]

It is shown how
dearly God
invites us to turn
the mind [i.e. to
repent] and why
we should not
delay turning
our minds.

Kap. 9
112r-
139v

மனசைத் திருப்புகிறதற்கு
அறத்தமெதென்றும் யிது
எப்படி செய்யப்பட
வெனுமென்றும்
சுறுவெசுரனுடைய தயவு
அதற்கு எங்களை எப்படி
ஏவுமென்றும் காண்பிக்கும்

manacait
tiruppuṭirattukku
arttametenrum yitu
eppaṭi ceyyappaṭa
veṇumenrum
caruvecurnuṭaiya
tayavu atukku eṅkaḷai
eppaṭi ēvumenrum
kāṇpikkum

Es wird gezeigt, was
die Wendung des
Gewissens [d.h.
Bekehrung, Buße]
bedeutet und wie sie
vollzogen werden soll,
und wie Gottes
Barmherzigkeit uns
dazu ermutigt.

[Seite 358. Was Busse thun
heisse/ wie sie geschehen
müsse/ und uns GOttes
Güte zur Busse leite.]

Es werden vier
Merkmale wahrer
Buße gezeigt.
[Seite 372. Von vier
Eigenschaften der wahren
Busse.]

It is told what it
means to turn
ones conscience
[i.e. conversion
or penitence],
how it should be
done and how
God's goodness
encourages us
for penitence.

Kap. 10
140r-
155r

உத்தம மனவுதாபத்துக்
கடுத்த நாலு
லெஷ்சணங்களைக்
காண்பிக்கும்

uttama manastâpattuk
kaṭutta nālu
leṣcaṇṇkaḷaik
kāṇpikkum

Es werden vier
Merkmale wahrer
Buße gezeigt.
[Seite 372. Von vier
Eigenschaften der wahren
Busse.]

Four
characteristics of
true repentance
are shown.

Kap. 11 155r- 158r	உததம மனஷ்தாபத்தினுடைய கனி நவமான திஷ்டட்டிப்பாயிருக்கு தென்றும் ஒரு கிறிஷ்த்தியானின் விகவாசத்தின் படியே எல்லாருக்கும் ஆண்டவனாயிருக்கிறானென றும் சினெகத்தின் படியே எல்லாருக்கும் ஊழியகாறனாயிருக்கிறானெ னறும் கிறிஷ்த்துவினுடைய நடப்புகள் எங்களுக்கு ஞானக கண்ணாடியாயிருக்கு தென்றும் காண்பிக்கும்	uttama maṇaṣṭâpattinuṭaiya kaṇi navamâṇa tiṣṭippâyirukku tenrum oru kirīṣṭiyānin vīcuvācattin paṭiye ellāttukkum āṇṭavanāyirukkīrānenr um cinēkattin paṭiye ellarukkum ūḷiyakkāraṇāyirukkīrā nenrum kirīttuvinuṭaiya naṭapaṭikaḷ eṇkaḷukku ñānak kaṇṇāṭiyāyirukku tenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass die Frucht wahrer Buße eine neue Schöpfung ist, dass ein Christ seinem Glauben nach ein Herrscher über alles und der Liebe nach allen ein Diener ist und dass uns die Taten Christi ein geistlicher Spiegel sind. [Seite 380. Die Frucht der wahren Bekehrung ist die neue Creatur/ und was ein Christ sey nach dem Glauben/ nemlich ein Herr über alles; und was er sey nach der Liebe/ nemlich ein Knecht unter allen; und wie Christi Leben unser Spiegel sey.]	It is shown that the fruit of true penitence/ conversion is a new creation, that a Christian is according to his faith a ruler / master over everything and according to his love a servant of all [people] and the deeds of Christ are our spiritual mirror.
Kap. 12 158v- 165r	கிறிஷ்த்து செனகிறவா பயபத்திக்கு ஒழுங்கான வழியுமாய் திட்டமுமாயிருக்கிறானென்றும் சறுவெகரன் தாம் மனுஷனை நடத்தி கூட்டிக் கொள்ளாமலிருந்தாரென்றால அவன் வழிதப்பிப் பொவானென்றும் காண்பிக்கும்	kirīttu cenkiravar paya pattikku oluṅkāḍ valiyumāy tittamumāyirukkīrānenr rum caruvecuruṇ tām maṇuṣanai naṭatti kāṭṭik kolḷāmaliruntārenrāl avan valī tappi povānenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Christus für die Bhakti [d.h. Frömmigkeit] der ordentliche Weg und Plan ist, und wenn Gott den Menschen nicht führt, wird der Mensch seinen Weg verfehlen. [Seite 382. Wie Christus der rechte Weg und Zweck sey der wahren Gottseligkeit/ und wo Gott den Menschen nicht leitet und führet/ so irret er.]	It is shown that Christ is the right way and design for Bhakti [i.e. spirituality]. If God himself would not lead a person, he will miss his way.
Kap. 13 165r- 173v	கிறிஷ்த்துவுக்கு யெசுவு யெனகிறவா சீவனத்தினுடைய உததம பொஷுத்தகமாயிருக்கிறானெ ன்றும் லொக ஆடம்பரத்தை வெறுக்க வெணுமென்றும் அவா தமமுடைய தாரித்தியத்தினாலெ யெங்களை எப்படி படிப்பிக்கிறானென்றும் காண்பிக்கும்	kirīṣṭtuṣ yecuṣ eṇkiravar cīvanattinuṭaiya uttama poṣṭtakamāyirukkīrāre nrum loka āṭamparattai verukka venumenrum avar tammuṭaiya tārittiyattināle eppaṭi paṭippikkīrānenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Christus Jesus das rechte Buch des Lebens ist und wie er uns durch seine Armut beibringt, den Pomp der Welt zu hassen. [Seite 385. Wie Christus Jesus das rechte Buch des Lebens sey/ und wie Er uns durch seine Armuth lehret der Welt-Herrlichkeit verschmähen.]	It is shown that Christ Jesus is the right book of life and how he teaches us through his poverty to hate the glory of the world.
Kap. 14 174r- 177v	நாங்கள் லொகத்தையும் கீறத்தியையும் யெப்படி அசுடடை பண்ண வெணுமென்று யெசு நாதா உததரித்த நிந்தையினாலெயும் தூஷணத்தினாலெயும் தாமமைத் தானெ வெறுத்தத்தினாலெயும் உபதேசித்தார்	nāṅkaḷ lokattaiyum kīrttiyaiyum eppaṭi acaṭṭai paṇṇa veṇumenru yecu nātar uttaritta nintaiyināleyum tūṣaṇatināleyum tāmmai tāne veruttatināleyum upatecittar	Durch die Schmach und die Verhöhnungen, die der Herr Jesus erlebt hat, und durch die Selbstverleugnung lehrt er, wie wir die Welt und deren Herrlichkeit verachten sollen. [Seite 390. Wie uns der HErr Christus durch seine Schmach/ Verachtung und Verleugnung fein selbst lehret der Welt Ehre und Ruhm verschmähen.]	Through the suffering and spotting that the Lord Jesus has experienced himself and through his self- denial he taught us how we should hate the world and its honour.

Kap. 15 178r- 189v	நாங்கள் யெசுசு கிறிஸ்துவுவைக் கொண்டு உபத்திரியங்களையும் லோகம் யெங்களுக்கு வருத்திவிக்கிற நிந்தைகளையும் யெப்படி உத்தரிச்சுச் செய்ந் கொள்ள வெனுமென்று காண்பிக் கும்	nāṇkaḷ yecuk kiriṣṭtuvaik koṇṭu upattiriyaṇkaḷaiyum lokaṁ yeṇkaḷukku varuttuvikkira nintaikaḷaiyum yeppaṭi uttariccuc ceyāṇ kolla veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir durch Jesus Christus die Probleme und die von der Welt hervorgebrachte Schmach erleben und besiegen sollen. [Seite 392. Wie wir durch Christum die Trübsal und Verachtung der Welt tragen und überwinden sollen.]	It is shown how we, through Jesus Christ, should bear and overcome the problems and the shame [i.e. troubles] brought forth by the world.
Kap. 16 189v- 195v	கிறிஸ்துவர்கள் கிறிஸ்துவினிடத்திலேயும் வாந்ததிலேயும் தங்களுடைய சங்கையையும் துதியையும் தெடிக் கொண்டிருக்க வெனுமென்று காண்பிக் கும்	kiriṣṭtavarkaḷ kiriṣṭtavinittatileyum vānattileyum taṅkaḷaiya caṅkaiaiyum tutiyaiyum teṭik koṇṭirukka veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Christen in Christus und im Himmel ihre Heiligkeit und Ruhm beständig suchen sollen. [Seite 398. Wie die Christen sollen ihre Ehre und Ruhm in Christo im Himmel suchen und haben.]	It is shown that Christians should always seek their holiness and fame in Christ and in heaven.
Kap. 17 196r- 221r	கிறிஸ்துவினுடையவும் சகல அற்சரிய சீஷட்டவாக்குடையவும் மாதிரியின் படியே எப்படி நாங்கள் குண்டணிக காற்றருடைய பின் பொற்றணிகளையும் கவட்டு னாக் குகளையும் செய்ந் கொள்ள வெனுமென்று காண்பிக் கும்	kiriṣṭtavinuṭaiyavum caḷala arcciya cīṣṭtavarkaḷaiyavum mātiriyin paṭiye eppaṭi nāṇkaḷ kuṇṇik kāraṇuṭaiya piṇ poraṇikaḷaiyum kavattu ṇākkukaḷaiyum ceyāṇ kolla veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir nach dem Beispiel Christus und seiner heiligen Nachfolger die üble Nachrede der Verleumder und listigen Zungen [d.h. böses Reden] besiegen/ überwinden sollen. [Seite 402. Wie wir durch Christum und aller Heiligen Exempel böse Mäuler und falsche Zungen überwinden sollen.]	It is shown how we should, according to the example of Christ and his holy disciples, overcome sayings of evil speakers and cunning tongues.
Kap. 18 221v- 229r	யெசுசு கிறிஸ்துவானவா அனுபவித்த துயரத்தையும் னொவுகளையும் நாங்கள் யொக்கிகிறதனால் மாங்கிஷ் ஆசை மிச்சைகளை எப்படி ஒடுக்க வெனுமென்று காண்பிக் கும்	yecuk kiriṣṭtuvānavar anupavitta tuyarattaiyum novukaḷaiyum nāṇkaḷ yokkikkiratināle māṅkiṣa ācai yiccaikaḷai eppaṭi oṭukka veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir durch Nachdenken über die Trauer / Traurigkeit und Leiden Jesu Christi unsere Lüste des Fleisches 'bändigen' sollen. [Seite 416. Wie wir durch die Traurigkeit und Schmerzen Christi sollen lernen die Wollust des Fleisches dämpfen.]	It is shown, how we should overcome the 'strong' desires of the flesh by meditating on the agony and sufferings of Jesus Christ.

Kap. 19 229v- 235r	சீவனத்தினுடைய பொஷத்தகமாகிற சிலுவையிலே அறையுண்ணப் பட்ட கிறீத்துவை யெங்களுக்கு முன்பாக ஸ்தாமிசக் யதிலே யெங்களுடைய பாவங்களுடைய சுறுவெகாளுடைய கொபாககின்னையையும் சினெகததையும் நீதியையும் ஞானத்தையும் எப்படி ஆராய்ந்து பாறககலாமென்று காண்பிகும	cīvanattinūtaiya poṣṭtakamākira ciluvaiyile araiyunnap paṭṭa kirittuvai yeṅkaḷukku munpāka stāpiccu yatile yeṅkaḷutaiya pāvaṅkaḷaiyum caruvecuranūtaiya kopākkinaiyaiyum ciṅekattaiyum nītiyaiyum ñānattaiyum eppaṭi ārāyintu pārkkalāmenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir das Buch des Lebens, den am Kreuz gekreuzigten Jesus Christus, vor uns hinstellen / etablieren sollen, damit wir unsere Sünden, den Zorn Gottes, seine Liebe, Gerechtigkeit und Weisheit erforschen / kennenlernen können. [Seite 421. Wie wir in dem gekreuzigten Christo/ als in dem Buch des Lebens/ anschauen sollen unsere Sünde/ Gottes Zorn/ Gottes Liebe/ Gerechtigkeit und Weisheit.]	It is shown, how we should place before us Jesus Christ, crucified on the cross, so that we can research / get to know our sins, God's anger, his love, justice and wisdom.
Kap. 20 235v- 248r	யிந்தத் தெவத்தினமான [d.h. தெய்வாதீனமான] தியானங்கவிலே செபத்தினுடைய பெலத்தையும் அவசரத்தையும் காண்பிகும	yintat tevattnmāna [d.h. teyvātīnmāna] tiyāṅkaḷile cepattinūtaiya pelattaiyum avacarattaiyum kāṇpikkum	Für die göttliche Meditation werden die Stärke und die dringliche Notwendigkeit des Gebets gezeigt. [Seite 424. Von der Krafft und Nothwendigkeit des Gebets in diesen Göttlichen Betrachtungen.]	The strength and urgent need of prayer for divine meditation are shown.
Kap. 21 248v- 256r	பிறதான புண்ணியமாகிற தாஷ்சினையினுடைய பெலத்தைக் காண்பிகும	piratāna puṇṇiyamākira tāścinaiyinūtaiya pelattaik kāṇpikkum	Es wird die Kraft der Demut, die die allererste Güte / Tugend ist, gezeigt. [Seite 431. Von der Krafft der edlen Tugend der Demuth.]	The strength of humility which is the primary good thing, is shown.
Kap. 22 257r- 265r	உண்மையுள்ள கிறீஷத்தவனுடைய கிறிகைகள் எல்லாம் தாட்சினையினாலே செய்யப்பட்ட வெணும் யிலலாவிட்டால அருவருப்புமாய விககிரக ஆராதனையுமாயப் பொம்	uṇmaiyyulla kirīṣṭavanūtaiya kiriḷaikai ellām tāṭcinaiyināle ceyyappaṭa veṇum yillavittāl aruvaruppumāy vikkiraka ārātanaiyumāyip pom	Alle Werke des wahren Christen sollen in Demut getan werden; sonst werden sie verhasst und zum Götzendienst. [Seite 437. Alle Wercke eines wahren Christen sollen in Demuth geschehen/ oder es werden eitel Greuel und Abgötterey draus.]	All the works of the true Christian should be done in humility; otherwise they will become abominable and idol worship.
Kap. 23 265v- 270v	தன்னுடைய சொந்தமான அறபத்தனத்தை அறியாதவனுமாய சுறுவெகாளுக்கு மாததிம சங்கையெல்லாம் குடுக்காதவனுமாய யிருக்கிற மனுஷன் மகா பெரிய தொஷத்தைச் செய்தும மாக விழுந்த விழு குதலுக்குச் சரியான குதலுக்கு உள்ளாவான்	taṇṇūtaiya contamāna arpattanattai ariyātavanumāy caruvecuranukku māttiram caṅkaiyellam kuṭukkātavanumāy yirukkira maṇuṣaṇ makā periya toṣattaic ceyṭum mācu viḷunta viḷukutalukkuc cariyāṇ kuttatukku ullāvāṇ	Derjenige, der seine Nichtigkeit nicht kennt und allein Gott keine Ehre gibt, begeht den größten Fehler und ist dem schmutzigen Fall [Sündenfall ?] gleich. [Seite 441. Ein Mensch/ der seine eigene Nichtigkeit nicht erkennt/ und nicht alle Ehre Gott gibt/ begehet die größte Sünde und des Teuffels Fall.]	He who does not know his nothigness and does not give glory to God alone, commits the gravest mistake and is equal to the 'dirty fall' [into sin or fall of the devil ?].

Kap. 24 271r- 284v	புறதான புண்ணியமாகிற சினெகம எதென்னும் அதினுடைய சத்துவமும் கவடிலலாத தன்மும் சுத்தாங்கமும் எதென்று காண்பிக்கும்	puratāna punṇiyamākira cinēkam etennum atiṇutaiya cattuvamum kavatillāta tanamum cuttāṅkamum etennru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was Liebe, die höchste Güte, samt ihrer Kraft, Arglosigkeit und Heiligkeit ist. [Seite 445. Von der edlen Tugend der Liebe und ihrer Krafft/ Lauterkeit und Reinigkeit.]	It is shown what love, the highest good is, along with its strength, guilelessness and holiness.
Kap. 25 285v- 292r	கிறிஷ் துதுவை சினெகிகிற சினெகம யெங்குடையதில் யிருக்குதொ மிலலையொ என்கிற அடையாளங்கள் எதென்று வெளிப்படுத்தும்	kirīštuvai cinēkikkira cinēkam yeṅkalitattil yirukkuto yillaiyo eṅkira ataiyālaṅkaḷ etenru velippaṭuttum	Es werden die Zeichen offenbart, die zeigen, ob die Liebe, mit der wir Christus lieben, in uns ist oder nicht. [Seite 453. Von etlichen Zeichen/ darbey man mercken kan/ ob die wahre Liebe Christi bey uns sey.]	Some signs are revealed which show whether the love with which we love Christ is in us or not.
Kap. 26 292v- 310v	சறுவெகான சினெகத்தைக கொண்டு செயுகிற அஞ்சு வகையான கிறிகைக வினாலெ தமமுடைய மிஷ்டப்ப பிறசாதமும் தயவும் வெளியரங்கமாம் [வெளியரங்கமாகும்]	caruvecuran cinēkattaik koṇṭu ceyyikira aṇcu vakaiyāṇa kirikaikaḷiṇāle tammuṭaiya yiṣṭṭap piracātamum tayavum veliyaraṅkamām [veliyaraṅkamākum]	Die fünf verschiedenen Taten, die Gott durch Liebe tut, offenbaren seine Gnade und Barmherzigkeit. [Seite 457. Fünfferley Liebes-Wercke/ darin Gottes Gnade und Güte fürnehmlich leuchtet.]	The five different deeds done by Christ through love reveal his grace and goodness / mercy.
Kap. 27 311r- 316r	எக் னாதானவா தமமை சினெகிகிறவனுக்கு பாம சினெகமாகவும் பாம நன்மையாகவும் தமமைத் தாமெ எப்படி வெளிப்படுத்தி தெரியப் பன்னுகிறார் என்று காண்பிக்கும்	ycu nātaraṇavar tammai cinēkikkiravaṇukku parama cinēkamākavum parama naṇmaiyākavum tammait tāme eppaṭi velippaṭutti teriyap panṇukirār enru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie sich Jesus Christus demjenigen, der ihn liebt, als himmlische Liebe und himmlische Güte offenbart. [Seite 465. Wie sich der HErr Jesus der liebhabenden Seele offenbaret und zu erkennen gibt/ als die höchste Liebe und das höchste Gut.]	It is shown how Jesus Christ reveals himself to him, who loves Him, as heavenly love and heavenly goodness.
Kap. 28 316v- 323v	உன்னிதமான [உன்னதமான] நன்மை எங்களுடைய ஆததுமத்துக்குள்ளே என்னம்பாய் [என்னமாய்/ எப்படி] ருசிசி அறியப்படும்	unnitamāna [unnatamāna] naṇmai eṅkaḷutaiya āttumattukkulle ennampāy [ennamāy] rucicci ariyapṭum	Wie wird das höchste Gut in unserer Seele geschmeckt und erkannt? [Seite 469. Wie das höchste Gut erkannt/ und in der Seelen geschmecket wird.]	How can the highest good [thing] be tasted and known in the soul?
Kap. 29 324r- 340r	சறுவெகரண சினெகிகிறவன் சறுவெகரனுடைய உபகாரங்களை அறிந்து யிதினாலெ [சறுவெகரன்] உதாரகுணமுள்ள தயவரக [தயவுள்ளவராக] எண்ணிக கொள்ளுகிறான்	caruvecuranai cinēkikiravaṇ caruvecuranuṭaiya upakāraṅkaḷai aṛintu yitiṇāle [caruvecuran] utāraḷaṇamulla tayavaraka [sic, d.h. tayavullaṇavarāka] eṇṇik kollukirāṇ	Derjenige, der Gott liebt, erkennt seine Hilfen. Dadurch weiß er, dass er [Gott] großzügig und barmherzig ist. [Seite 473. Wie die liebhabende Seele GOTT in seinen Wohlthaten anschauet/ als die mildeste Gütigkeit.]	He who loves God knows his helps, through which he knows that he [God] is liberal and merciful.
Kap. 30 340r- 344v	சறுவெகான தமமை சினெகிகிறவனுக்கு எப்படி தமமை பரம் சவுந்தரியமாக காண்பிக்கிறார் என்று சொல்லப் படும்	caruvecuran tammai cinēkikkiravaṇukku eppaṭi tammai parama cavuntariyamāka kāṇpikkirār enru collap paṭum	Es wird erzählt, wie Gott sich demjenigen, der ihn liebt, als himmlische Schönheit zeigt. [Seite 481. Wie sich Gott der liebhabenden Seelen offenbahret/ als die höchste Schönheit.]	It is told how God shows himself to him who loves him as heavenly beauty.

Kap. 31 345r- 350r	சறுவெசுரான தமமை சினைகிககிற ஆத்துமாவுக்கு எப்படி தமமைத் தானே அளவிளளாத சறுவ வல்லமையாக காண்பிககிறா என்று சொல்லப் படும	caruvecuran _u tammai ciṇekikkira āttumāvukku eppaṭi tammait tāne aḷavillāta vallamaiyāka kāṇpikkirār enru collap paṭum	Es wird erzählt, wie Gott sich demjenigen Seele, der ihn liebt, als unermessliche Allmacht zeigt. [Seite 483. Wie sich Gott der liebhabenden Seele offenbahret/ als eine unendliche Allmacht.]	It is told, how God shows himself to the soul that loves him as 'the limitless omnipotence'.
Kap. 32 350r- 358v	சறுவெசுரணை சினைகிககிற ஆத்துமம் எப்படிச சறுவெசுரணை உன்னிதமான நீதியாகவும் பரிசுத்தமாகவும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப் படும	carrvecuranai ciṇekikkira āttumam eppaṭi caruvecuranai unṇitamāna nītiyākavum paricuttamākavum arintu kolla veṇṭumenru collap paṭum	Es wird mitgeteilt, wie die Seele, die Gott liebt, Gott als höchste Gerechtigkeit und Heiligkeit anerkennen soll. [Seite 487. Wie die liebhabende Seele Gott erkennt/ als die höchste Gerechtigkeit und Seligkeit.]	It is told how the soul which loves God should know Him as the highest righteousness and holiness.
Kap. 33 358v- 370r	சறுவெசுரணை சினைகிககிறவன் என்னமாய் சறுவெசுரணை அனாதியான ஞானமாயிருக்கிறாரென்று தெரிசிககிறான் ⁸ [தெரிஞ்சிககிறான்]	carrvecuranai ciṇekikkiravan carrvecuran ennamāy ñānmāyirukkirārenru tericikkirān [teriñcikkirān]	Wie derjenige, der Gott liebt, Gott als die ursprüngliche / erste / höchste Weisheit erkennt. N.B. Tericikkirān: der, der anbetet. Teriñcikkirān: der, der weiß/ erkennt. [Seite 492. Wie die liebhabende Seele Gott siehet/ als die ewige Weisheit.]	How does he, who loves God, know Him as the first / highest wisdom?
Kap. 34 370v- 426r	மனுஷனானவன் செபம் பண்ணுகிறத்தினாலே தெய்விக ஞானத்தை எப்படி தெட வெனுமென்றும் செபம் பண்ணுகிறத்துக்கு எங்களடைய மனசை எப்படி எழுப்ப வெனுமென்றும் அதிலே இளைப்பாறுகிற நாளை ஆசரிக்க வெனுமென்றும் சறுவெசுரணை எங்கலிடத்திலே செபம் பண்ணுகிறத்துக்கான சாமாந்ததியத்தை வருத்திவிக்க வெனுமென்றும் வழிவகை காண்பிககிற நல்ல உபதேசம் இது பன்னிரண்டு அதிகாரங்களிலே அடங்கியிருக்கிறதாவது	maṇuṣānvan cepam paṇṇukiraṭilē teyvika ñāṇattai eppaṭi teṭa veṇumenrum cepam paṇṇukirāttukku eṅkaḷuṭaiya macai eppaṭi eluppa veṇumenrum atile iḷaippārukira nālai ācarikka veṇumenrum caruvecuran eṅkaḷitattilē cepam paṇṇukirāttukkāṇa cāmārtiyattai varuttivikka veṇumenrum vaḷivakai kāṇpikkira nalla upatecam yitu panṇireṇṭu atikāraṅkalile aṭaṅkiyirukkiraṭāvatu	Die gute Lehre, die aus 12 Kapiteln besteht, zeigt Wege, wie der Mensch durch das Gebet göttliche Weisheit suchen, wie sein Gewissen/ Herz erweckt werden und wie der Tag der Ruhe verbracht werden soll, und dass Gott in uns die Tüchtigkeit zum Gebet hervorbringen möge. [Seite 498. Wie ein Mensch durchs Gebet die Weisheit Gottes suchen soll. Dabey ein nützliches schönes Tractätlein und Unterricht vom Gebet/ wie das Hertz darzu zu erwecken/ und in einen stillen Sabbath zu bringen/ daß Gott das Gebet in uns wircke. Begreift zwölff Capitel.]	The good teaching contained in 12 chapters shows ways how a man should search for divine wisdom through prayer, how man's mind / heart should be aroused for prayer, how the day of rest should be held, and that God may bring forth in us the ability to pray.
Kap. 34:1 371r-	முந்தின் மனுஷனிடத்திலே யிழந்து போனதெல்லாம் ஏகக் கிறிஷ்துவினிடத்திலே எங்களுக்கு குறையத்த	muntina maṇuṣaṇiṭattile yilantu ponatellām êcuk	Was mit dem ersten Menschen verloren gegangen ist, können	What the first man had lost, we can get it back,

⁸ Dieses Wort bedeutet: 'er betet an'.

374v	பிற்காமமாக மறுபடியும் அகப்படும	kirīsttuvinitattile eṅkalukku kuraiyatta pirakāramāka marupaṭiyum akappaṭum	wir in Jesus Christus ohne Mangel wieder bekommen. [Seite 498. Was wir in Adam verlohren haben/ finden wir gantz und vollkommen in CHristo wieder.]	without any shortage, in Jesus Christ.
Kap. 34:2 375r- 380r	செபம பண்ணுகிறதை விட்டு விடுகிறதின்மூலம் மகா பெரிய செதம் வரும்	cepaṁ paṇṇukiratai vittu viṭukirattiṇāle makā catam varum	Durch Unterlassen des Gebets kommt sehr großer Schaden. [Seite 500. Wie grosser Schade entspringt und folget/ so man das Beten unterlässet.]	A very big destruction comes through the negligence of prayer.
Kap. 34:3 380v- 384v	யிடை விடாமல் செபம் பண்ணுகிறதினாலே மனுஷனுக்கு பெரிய நன்மைகளும் பிறையொசனமும் வருகுது	yitai viṭāmal cepaṁ paṇṇukirattiṇāle maṇuṣaṇukku periya naṇmaikaḷum piraiyocāṇamum varukutu	Durch das stete Beten kommen dem Menschen große gute Dinge und Nutzen zu. [Seite 502. Daß der Mensch grossen Nutz und Frommen habe von stetiger Übung des Gebets.]	Great good things and usefulness come to man through constant prayer.
Kap. 34:4 384v- 388r	ஒரு உண்மையுள்ள கிறிஷ்தவன் ஆதாமென்கிறவனிடத்திலே விசாலமான வழியிலே நடக்கிறதைக் காட்டிலும் ஏக்க கிறிஷ்தத்துவினடத்திலே அகலக் கடையான வழியிலே நடக்கிற தென்கிறதைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறான்	oru uṇṇmaiyaulla kirīṣṭtavan âtâmenkiravanittile vicālamāṇa valiyle naṭakkirattaik kâṭṭilum êcuk kirīsttuvinitattile akalak kattaiaṇa valiyile naṭakkira tenkiratait terintu kolḷukirāṇ	Ein wahrer Christ zieht das Wandeln auf dem schmalen Weg Jesu Christi einem Leben auf dem breiten Weg Adams vor. [Seite 504. Daß ein wahrer Christ viel lieber will den schmahlen Weg in Christo wandeln/ als den breiten in Adam.]	A true Christian chooses to walk in the narrow path of Jesus Christ than in the wide way of Adam.
Kap. 34:5 388r- 392v	மனுஷனானவன் தன்னுடைய மனசை சுறுவெசுரணைடைக்கு ஏகாந்தமாகத்தக்கதாக விசாரிக்க வேண்டின் பிறதான் காரியம் எதென்று அறிய வேணும்	maṇuṣaṇāṇvan tannuṭaiya macai caruvecuraṇaṇṭaikkku êkāntamākattakkatāka vicārika veṭṭina piratāṇa kâriyam etenru ariya veṇum	Der Mensch muss wissen, wie er sein Gewissen / Herz Gott wohlgefällig / gemäß prüfen soll. [Seite 506. Was ein Mensch fürnehmlich bedencken soll/ damit sein Hertz über sich zu GOtt gerichtet werde.]	Man must know how he should examine his conscience / heart which pleases God / is acceptable to God.
Kap. 34:6 392v- 395v	னாங்கள் செபம் பண்ணத் துவக்கிறதற்கு முன்னே யெல்லாததையும்றிந்திருக்கிற சுறுவெசுரன் எங்களுக்குத் தெவையாயிருக்கிற தெல்லாததையும் நண்ணாயறிந்திருக்கிறார்	ṇāṅkaḷ cepaṁ paṇṇat tuvakkirattukku munne yellātaiyumaṇintirukkik ra caruvecuraṇ eṅkaḷukkut tevaiyāaprukkira tellātaiyum naṇṇāyrintirukkikrār cepaṁ paṇṇukirattukku caruvecuraṇ cakala maṇusarkaḷai evi alaiccu piriçālam piṭiccu [sic?] avarkaḷukku putti collit tām cepattaik kelppārenkirattukkāṇ nircceyamāṇa vāṛttaip pātu kuṭukkirār	Gott, der vor Beginn des Gebets alles weiß, weiß gut, was für uns nötig ist. [Seite 508. Daß der allwissende Gott alles wisse und höre/ was wir bedürffen/ ehe denn wir anfahen zu beten.]	God, who knows every thing before the beginning of prayer, knows well, what is needed for us.
Kap. 34:7 396r- 399v	செபம் பண்ணுகிறதற்கு சுறுவெசுரன் சகல மனுஸாக்களை எவி அழைச்சு பிரிசாலம் பிடிச்சு [sic?] ⁹ அவர்களுக்கு புத்தி சொல்லித் தாம் செபத்தைக் கெழப்பாடுன்கிறதற்குக்கான நிறச்செயமான வாறத்தைப் பாடு குடுக்கிறார்	cepaṁ paṇṇukirattukku caruvecuraṇ cakala maṇusarkaḷai evi alaiccu piriçālam piṭiccu [sic?] avarkaḷukku putti collit tām cepattaik kelppārenkirattukkāṇ nircceyamāṇa vāṛttaip pātu kuṭukkirār	Gott erweckt alle Menschen und lädt sie zum Gebet ein, belehrt sie/ 'gibt ihnen Weisheit' und macht Verheißung, dass er das Gebet erhört. [Seite 510. GOtt reitzet/ locket/ vermahnet/ treibet alle Menschen zum Gebet/ sagt allen zu gewisse Erhörung.]	God inspires and invites all people for prayer; he admonishes and promises them that he hears prayer.

⁹ Die unterstrichenen Wörter sind mir nicht bekannt. Deshalb habe ich sie nicht übersetzt.

Kap. 34:8 399v- 406r	சறுவெசுான பாரபஸசமாயிராமல சரியாய எல்லாரின பெரிலெ தயவாயிருக்கிறா	caruvecuran pârapascamâyirâmal cariyây yellârîn perile tayavâyirukkîrâr	Gott ist unparteiisch. Allen gegenüber ist er barmherzig. [Seite 512. GOTT ist kein Anseher der Person/ sondern hat sie alle gleich lieb.]	God is not partial. He is merciful to all people.
Kap. 34:9 406v- 411v	தனக்குண்டான சொந்தமான சுத்தாங்கத்துக்காக செபம பண்ண வெனுமென்றிருக்கிறது அதுக்கு முன்னெ செய்த பாவங்களுக்காக செபம பண்ணாமலிருக்கிற[து] பாவத்துக்கு சரியாயிருக்குது	taṇakkunṭāna contamāna cuttāṇkattukkāka cepam paṇṇa venumenṇirukkīratu atukku munne ceyta pāvaṅkaḷukkāka cepam paṇṇāmalirukkīra[tu] pāvattukku cariyâyirukkutu	Es ist wichtig, dass man für seine eigene Heiligkeit betet. Wenn man aber zuvor nicht für die vorher begangenen Sünden [d.h. nicht um Vergebung der begangenen Sünden] betet, ist es einer Sünde gleich. [Seite 515. Beten wegen eigener Würdigkeit/ ist ja so grosse Sünde/ als gar nicht beten wegen vorbegangener Sünde.]	It is important to pray for one's own holiness. But it is equally a sin, if one does not pray before for the sins committed earlier [i.e. to pray for forgiveness for sins committed earlier].
Kap. 34:10 411v- 415v	ஓரொ [ஒரு] உணமையுள்ள கிறீஸ்தவன சறுவெசுானை வணங்கத் தக்கதாக யிங்குமங்கும பொகத் தெவையிலலை ஆனாலொ அவரை ஆவியினாலெயும் உணமையினாலெயும் சகல யிஸ்தவங்களுலெ கண்டு பிடிக்கிறான	ore [oru] uṇmaiyaḷḷa kirīstavan caruvecuraṇai vaṇāṅkat taḱkatāka yiṅkumaṅkum pokat tevaiyillai āṇālo avarai āviyiṇāleyum uṇmaiyiṇāleyum cakala yīstalaṅkaḷile kaṇṭu piṭikkirāṇ	Ein wahrer Christ braucht nicht hin- undherzugehen, um Gott anzubeten; sondern er entdeckt / findet ihn im Geist und in der Wahrheit an allen Orten/ überall. [Seite 517. Ein wahrer Anbeter darff nicht zu GOTT lauffen an einen gewissen Ort/ sondern er findet ihn allenthalben im Geist und in der Wahrheit.]	A true Christian need not go here and there to worship God; but he can discover / find him in spirit and truth in all places.
Kap. 34:11 416r- 422v	உணமையுள்ள கிறீஸ்தவன தனக்குத் தானெ தடை பண்ணாதெ பொன்னென்றால் குறிக்கப் பட்ட காலங்களிலெ மாததிரமல்ல ஆனாலொ யென்னொழும சருவெசுரனைச சந்திச்சு வணங்கிறத்துக்காண யிடம் கொண்டிருக்கிறான	uṇmaiyaḷḷa kirīstavan taṇakkut tāne taṭai paṇṇānj poṇānenrāl kurikkap paṭṭa kālaṅkaḷile māttiramalla āṇālo yennomum caruvecuraṇaic canticcu vaṇāṅkirattukkāṇa yiṭam koṇṭirukkīrāṇ	Wenn der wahre Christ sich nicht selbst hindert, hat er Gelegenheit, Gott nicht nur zu bestimmten Zeiten, sondern jederzeit zu treffen und anzubeten. [Seite 520. Man darff GOTT nicht zu gewissen Zeiten anbeten/ sondern mag ihn alle Stunden ansprechen/ wofem sich der Mensch nicht selber verhindert.]	If a true Christian does not hinder himself he can meet and worship God not only at appointed times, but at any time.

Kap. 34:12 423r- 426r	யிப்பொ சொல்லப் பட்ட ஞாயங்குளினாலெ எங்களுடைய மனக் செபம் பண்ணுகிறதற்கு எவப் படுகிறதல்லாமல் அனேகம் உச்சிதமான உபதேசங்கள் இதுகளினாலெ தெரியவரும்	yippo collap patṭa ñāyaṅkaḷiṇāle eṅkaḷuṭaiya maṇacu cepam paṇṇukirattukku evap pṭukirataḷlāmal aṇekam uccitamāṇa upatecaṅkaḷ itukaḷiṇāle teriyavarum	Die eben mitgeteilten Wahrheiten / Richtlinien / Prinzipien ermutigen nicht nur unser Gewissen / Herz zum Gebet; sondern durch sie werden viele herrliche Lehren zum Vorschein kommen. [Seite 523. Aus obgemeldten Betrachtungen wird nicht allein das Hertz zum wahren Gebet bereitet/ sondern es folgen auch daraus andere schöne Lehren.]	The truths / principles communicated just now encourage not only the conscience/ heart for prayer, but several glorious / beautiful teachings will emerge through them.
Kap. 35 426v- 433v	சறுவெகானுடைய அபிஷேகம் பண்ணப் பட்டவனாகிற உண்மையுள்ள கிறிஷ்தவனுடைய அடையாளமும் லெஷ்சணமும் ஏதென்றால் செபம் தானே	caruvecuranuṭaiya apiṣekam paṇṇap paṭṭavanāḱira uṇṇmaiyyuḷla kiṛiṣṭavanuṭaiya ataiyāḷamum leṣcaṇamum ētenrāl cepam tāṇe	Das Merkmal und die Eigenschaft eines wahren Christen, der von Gott gesalbt worden ist, ist nur das Gebet. [Seite 525. Eines wahren Christen/ das ist/ Gesalbten des HERRN/ Eigenschaft und Kennzeichen ist das Gebet.]	The sign and the quality of a true Christian annointed by God is prayer only.
Kap. 36 433v- 448r	செபத்தினாலெ வருகிற பிறையோசனம் ஏதென்றும் அதினுடைய பெலன் ஏதென்றும் அதுக்கான நிலமை எப்படிக்க கொத்ததாயிருக்க வெனுமென்றும் காண்பிக்கும்	cepattināle varukira piraiyocaṇam ētenrum atinuṭaiya pelan ētenrum atukkāṇa nilamai eppaṭik kottatāyirukka veṇumenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was der Nutzen ist, der durch das Gebet kommt, was seine Kraft ¹⁰ ist und was dessen 'Zustand' / Eigenschaft ist. [Seite 529. Von dem Nutz/ Furcht und Krafft des Gebets/ und was unser Gebet müsse für Grund haben.]	It is shown the usefulness of prayer, its power and its condition.
Kap. 37 448v- 477v	சறுவெகான் யென் எங்களுடைய செபத்தை நிச்சயமாகவும் கிறுபையாகவும் கெட்டு யெத்துக் கொள்கிறாரா என்கிறதற்குக்கான காரணமும் முகாநகிரும் ஏதென்று காண்பிக்கும்	caruvecuran ēn eṅkaḷuṭaiya cepattai niccayamā kavum kirupaiyā kavum kēṭṭu yētuk kollukirār eṅkirattukkāṇa kāraṇamum mukāntiramum ētenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, aus welchem Grund und Ziel Gott unser Gebet gewiss und gnädig erhört and annimmt. [Seite 537. Grund und Ursach/ daß GOTT unser Gebet gewiß und gnädig erhöre.]	It is shown with what reason and goal God hears and accepts our prayer surely and graciously.
Kap. 38 477v- 491v	எங்கள் பெலனத்த செபத்துக்கு உதவியாயிருக்கிற ஏழு உபாயங்களைக் காண்பிக்கும்	eṅkaḷ pelanatta cepattukku utaviyāyirukkira ēlu upāyaṅkaḷaik kāṇpikkum	Sieben Geheimnisse / Wege, die unserem kraftlosen Gebet beihilflich sind, werden gezeigt. [Seite 551. Sieben Gehülffen und Adminicula unsers schwachen Gebets.]	Seven secrets / ways to help our week prayer.
Kap. 39 492r- 502v	விகவாசமுள்ள ஆத்துமம் சறுவெகானோடே கூட பண்ணுகிற பிறசங்கம் [d.h. சம்பாஷணை]	vicuvācamuḷla āttumam carvecuṇoṭe kāṭa paṇṇukira piracaṅkam [d.h. campāṣaṇai]	Die Predigt [d.h. das Gespräch] einer gläubigen Seele mit Gott. [Seite 560. Ein Gespräch der gläubigen Seelen mit Gott.]	A sermon [i.e. a conversation] of a believing soul with God.

¹⁰ பலன் palan könnte entweder Kraft oder Nutzen / Folge heißen. பெலன் pelan ist eindeutig Kraft.

Kap. 40 503r- 507v	விசுவாசம் சறுவெகானுடைய இரக்கத்தொடே பண்ணுகிற பிறசங்கமாவது [d.h. சம்பாஷனை]	vicuvācam caruvecuranuṭaiya irakkattoṭe paṇṇukira piracaṇkam [d.h. campāṣanai]	Die Predigt [d.h. das Gespräch] des Glaubens mit der Barmherzigkeit Gottes. [Seite 565. Ein Gespräch des Glaubens mit der Barmhertzigkeit Gottes.]	A sermon [i.e. a conversation] of faith with the mercy of God.
Kap. 41 508r- 524r	சறுவெகரனைத் துதிககிற துதிமினாலெலும் மிஸ்தொஷத்திர ஞானப் பிராத்தினைகளினாலெயும் வருகிற பிறையொசனமும் பிலனும் யெதென்று காண்பிக்கும்	caruvecuranait tutikkira tutiyināleyum yisttoṣṭira ṇānap pirāttinaikaḷināleyum varukira piraiyocanamum pilanum yetenru kāṇpikkum	Der Nutzen und die Kraft werden gezeigt, die durch das Lob, mit dem Gott gelobt wird, und durch geistliche Lob-Gebete [d.h. Loblieder] kommen. [Seite 568. Von dem heilsamen Nutzen und der heilsamen Kraft des Lobes Gottes und der Lobgesänge.]	The usefulness and power are shown which come through praising God and through spiritual praise- prayers [i.e. songs].
Kap. 42 524r- 543v	தினம் தினம் சறுவெகரனைத் துதிககிறததுக்கு மனுஷனை யெவ வெணு மென்றிருக்கிறதென	tinam tinam caruvecuranait tutikkirattukku maṇuṣanai yevaveṇu menrīrukkiratenna	Was sollte den Menschen tagtäglich zum Lob Gottes antreiben? [Seite 576. Was den Menschen zum täglichen Lobe Gottes anmahnen und treiben soll.]	What should encourage man to praise God daily?
Kap. 43 543v- 551r	சறுவெகரனைத் துதிககிறதெனகிறது மனுஷர்களுக்கும் சமமனக்கருக்கும் பிறதான நன்மையாயிருக்கும்	aruvecuranait tutikkiratenkiratu maṇuṣarkaḷukkum cammanacukkaḷukkum piratān nanmaiyāyirukkutu	Gott zu loben, ist ein großer Nutzen [d.h. Segen] für Menschen und Engel. [Seite 587. Gott loben ist des Menschen höchste und Englische Herrlichkeit.]	Praising God is the highest good for man and angel.
Kap. 44 551r- 563r	பொறுமைமினாலே சகல உபத்திரியங்களான செய்த கொண்டு வரப் பொற மகிமையைப் பாத்துக் கொள்ளவெனும்	porumaiyīṇāle cakala upattiriyāṇkaḷaiyum ṇāṇkaḷ ceyāṇ koṇṭu varap pōra makimaiyaip pāttuk koḷla veṇum	Durch Geduld sollen wir alle Schwierigkeiten überwinden und auf die zukünftige Herrlichkeit achten. [Seite 592. Von der Gedult/ dadurch alles Creutz überwunden/ und die verheissene Herrlichkeit erwartet wird.]	Through patience we can overcome all difficulties and look for the coming glory.
Kap. 45 563r- 572v	உபத்திரியப் படுகிற னாளிலே சறுவெகரனுடைய ஆறுதல் வெங்களுடைய இறுதயத்திலே பொறுமையை வருத்திவிக்கும்	upattiriyap paṭukira ṇāḷile caruvecuranuṭaiya āṇṭal yeṇkaḷuṭaiya irutayattile porumaiyai varuttivikkum	Am Tag des Leidens wird des Herrn Trost in unserem Herzen Geduld hervorbringen. [Seite 600. Gottes Trost in Trübsal wircket in unsern Hertzen Gedult.]	On the day of suffering God's comfort will produce in our heart patience.
Kap. 46 573r- 581r	னாங்கள பொறுமையாயிருக்கிறததுக்கு முகாந்திரம் யெதென்றும் உபத்திரியத்தினாலே வருகிற பிறையொசனமெதென்றும் காண்பிக்கும்	ṇāṇkaḷ porumaiyāyirukkīratu kku mukāntiram yetenrum upattiriyattināle varukira piraiyocanametenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, zu welchem Zweck wir geduldig sein sollen und welcher Nutzen durch die Leiden kommt. [Seite 607. Bewegliche Ursachen der Gedult: Et de bono crucis, und vom Nutz des heiligen Creutzes.]	It is shown, for what purpose we are to be patient and what is the benefit that comes through sufferings.

Kap. 47 581v- 589v	பொறுமையின் பெரிலே சொல்லப்பட்ட வாககியங்கள் எதென்றும் பொறுமையின் மாதிரியானவாகளானும் பொறுமையினாலே வருகிற ஆறுதலெதென்றும் காண்பிக்கும்	porumaiyīn perile collappattā vākkiyaṅkaḷ etenrum porumaiyīn mātiriyānavarkaḷārenr um porumaiyīnāle varukira āṛutaletenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, welches die Sprüche über Geduld sind, wer die Vorbilder der Geduld sind und welcher Trost durch die Geduld kommt. [Seite 613. Sprüche/ Exempel der Gedult/ und Trost.]	It is shown what are the sayings on patience, who were the examples of patience and what comfort comes through patience.
Kap. 48 589v- 601v	ஒரு உபத்திரியம் எத்தனை கனமானதாமிருந்தாலும் சறுவெகரன அதுக கெத்த ஆறுதல் கட்டளை மிட்டா அதெதென்றால் சறுவெகரனாலே வருகிற ஆறுதல் எப்போதும் எங்களுக்கருண்டான உபத்திரியத்தைக் காட்டிலும் அதிகமா இருக்கச் செய்தே இது யெங்களைப் பொறுமையிலே திடப்படுத்த வெணும்	oru upattoroyam ettinaī kaṇamānatāyiruntālum caruvecuran atuk ketta āṛutaḷ kattaḷai yittār atetenrāl caruvecuranāle varukira āṛutaḷ eppotum eṅkaḷukkuntāṇa upattiriyattaik kāttilum atikamā irukkac ceyte itu yeṅkaḷaip porumaiyile tiṭap paṭutta veṇum	Wie schwer auch das Leiden sein mag, demgemäß hat Gott den Trost befohlen, weil der Trost, der durch Gott kommt, immer mehr als das Leiden ist, das uns begegnet. Dies soll uns in Geduld festigen. [Seite 621. Es ist keine Trübsal so groß/ Gott hat Trost dargegen verordnet. Denn Gottes Trost ist allezeit grösser/ denn unser Elend: Das soll die Geduld erhalten und stärke.]	However hard the suffering might be, God has commanded his comfort accordingly, because the comfort which comes through God is always greater than the suffering that comes to us. Thus this must strengthen us in patience.
Kap. 49 602v- 617r	சறுவெகரனுடைய குண்ணாத சத்தியமும் சறுவெகரன குடுத்த மொசமில்லாத வாறத்தைப் பாடும் எங்களுடைய இறுதயத்திலே பொறுமையை உண்டாக்க வெணும்	caruvecuranuṭaiya kuṇṇāta cattiyamum caruvecuran kuṭutta mōcamillāta vārttaip pāṭum eṅkaḷuṭaiya irutayattile porumaiyai untākka veṇum	Die ungekürzte Wahrheit Gottes und die von Gott gegebene, nie versagende Verheißung sollen in unserem Herzen Geduld hervorbringen. [Seite 629. GOTTEs unfehlbare Wahrheit und Verheissung/ die nicht betrügen kan/ soll in unserm Hertzen Gedult wircken.]	The unabridged truth of God and the unfailing promise made by God should create patience in our hearts.
Kap. 50 617v- 626r	பொறுதியானது [பொறுமையானது, i.e. நம்பிக்கையானது] எனனமாய அவறத்தமாயப் பொக ஓட்டாமல் சீராததுக கடுத்ததுவுமாய ஆத்தமுத்ததுக கடுத்ததுவுமாய இருக்கிற சொதினையிலே பிடமிடப்படும் யென்று காண்பிக்கும்	porutiyānatu [porumaiyānatu, d.h. nampikkaīyānatu] eṇṇamāy avarattamāy pōka ottāmaḷ carirattuk kaṭuttatuvumāy āttumattuk kaṭuttatuvumāy irukkira cotinaiyile piṭamittappaṭum yenru kāṇpikkum	Es zeigt, dass die Geduld [d.h. die Hoffnung] durch die Versuchungen des Leibes und der Seele geprüft wird. [Seite 639. Von der Hoffnung/ wie und warum dieselbe nicht lasset zu Schanden werden/ wie sie probt wird in leiblichen und geistlichen Anfechtungen.]	It shows how patience, [i.e. hope] is being examined thorough the temptations of body and soul.
Kap. 51 626r- 641v	விகவாசத்தினுடைய பிலயினத்துக்கெதிராகச் சொல்லப்பட்ட ஆறுதலெதென்று காண்பிக்கும்	vicuvācattinuṭaiya pilayinattukketirāka collappattā āṛutaletenru kāṇpikkum	Der Trost, der gegen die Schwachheit unseres Glaubens gegeben worden ist, wird hier gezeigt. [Seite 646. Trost wider die Schwachheit des Glaubens].	The comfort given against the weakness of our faith is shown here.

Kap. 52 642r- 657r	மனசுக்குள்ளே கடினமான சொதினைக வினா லெ வாதிக்கப்பட்ட பொருளுக்கு ஆறுதலையும் படிப்பினையையும் காண்பிக்கும்	manacukkulle kaṭinamāna cotinaikaḷiṇāle vâtikkappaṭṭa perkaḷukku âṛutalaiyum paṭippinaiyaiyum kāṇpikkum	Denen, die in ihrem Gewissen / Herzen von schweren Versuchungen geplagt sind, werden Trost und Lehre gezeigt. [Seite 656. Trost und Bericht/ wie man sich in hohe geistliche Anfechtung schicken soll.]	Comfort and teaching are shown to those whose heart is tormented by difficult temptations.
Kap. 53 657r- 678r	ஆததுமத்துக்குள்ளே கடினமான சொதினைக வினா லெ வாதிக்கப்பட்ட பொருளுக்கு ஆறுதலைக காண்பிக்கும்	âttumattukkulle kaṭinamāna cotinaikaḷiṇāle vâtikkappaṭṭa perkaḷukku âṛutalaik kāṇpikkum	Denen, die in ihrer Seele von harten Versuchungen geplagt worden sind, wird Trost gezeigt. [Seite 667. Trost wider die hohen geistlichen Anfechtungen.]	Comfort is shown to those whose soul is tormented by difficult temptations.
Kap. 54 678v- 688v	மிசாக பொல்லாத்துவுமாய தூஷணமானதுவுமாய விசாரமானதுவுமாயிருக்கிற விசாரங்க வினா லெ ஒளிப்பிமாகச சொதிககிற சொதினைகளுக்கு எதிரான ஆறுதல் யெதென்று காண்பிக்கும்	picâcu pollâtatuvumây tûṣṇamânatuvumây vicâramânatuvumâyuk kira vicârāṇkaṇiṇāle oḷippitamâkac cotikkira cotinaikaḷukku etirâṇa âṛutal yetenru kāṇpikkum	Der Trost wird gezeigt, der gegen die bösen, lasterhaften, traurigen und verborgenen Dinge ist, mit denen der Teufel in Versuchung führt. [Seite 679. Trost wider die innerliche/ heimliche/ verborgene Anfechtung des leidigen Satans durch böse/ lästerliche/ Hertz-plagende/ unruhige/ ängstliche Gedanken.]	The comfort is shown which is against the evil, scandalous, sad and hidden things with which Satan tempts.
Kap. 55 689r- 695v	தெவ சகாயத்தின் தாமிசமெதென்று காண்பிக்கும்	teva cakâyattin tâmicametenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, warum sich die Hilfe Gottes verzögert. [Seite 688. Vom Verzug der Göttlichen Hülffe.]	It is shown why God's help gets delayed.
Kap. 56 696r- 701r	உபத்திரியப் படுகிற துவாயிலெ யெசுக கிறீஸ்துவுக்குண்டான உயற்றந்த பொறுமையையும் உபத்திரியம் எததினை கனமானதா இருந்தாலும் அத்தை நெளித்தமாககிற வரப் பொறு நித்திய மகிமையையும் அண்ணாந்து பாராக வெணுமென்று காண்பிக்கும்	upattiriyap paṭukira taruvâyile yecuk kirîstuvukkunṭâna uyarnta porumaiyaiyum upattiriyam ettiṇai kaṇamâtâ iruntâlum attai neḷittamâkkira varap pora nittiya makimaiyaiyum aṇṇântu pârkka veṇumenru kāṇpikkum	Es zeigt, dass man während seines Leidens auf die große Geduld Jesu Christi und auf die zukünftige Herrlichkeit sehen soll, die das Leiden, das auch hart sein kann, lindern wird. [Seite 694. Daß man in währendem Creutze das Exempel der hohen Gedult Christi soll anschauen/ und die künftige ewige Herrlichkeit/ dadurch alles Creutz gelindert werden kan/ wie groß es auch ist.]	It shows that during lastig suffering one should look at the great patience of Jesus Christ and at the coming glory that will lessen the pain, though it may be very severe.
Kap. 57 701v- 726r	சரீர மறணத்துக்கு யெதிராகச சொல்லப்பட்ட ஆறுதலெதென்று காண்பிக்கும்	carîra maraṇattukku yetirâkac collappaṭṭa âṛutaletenru kāṇpikkum	Der Trost, der gegen den leiblichen Tod gesprochen worden ist, wird gezeigt. [Seite 698. Trost wider den zeitlichen Todt.]	The comfort which is spoken against bodily death.

Kap. 58 726v- 742r	வானமும் சறுவ ஸோகமும் தனக்குண்டான சகல குணங்களும் ஒரு கிறிஸ்தவனுடைய விகவாசத்துக்கும் செபத்துக்கும் கீழாக இருக்கு தென்று காண்பிக்கும்	vānamum caruva lokamum taṇakkunṭāna cakala kuṇaṅkaḷum oru kirīstavāṇuṭaiya vicuvācattukkum cepattukkum kiḷāka irukku tenru kāṇpikkum	Es zeigt, dass der Himmel, die ganze Welt und alle Eigenschaften dem Glauben und dem Gebet eines Christen untertan sind. [Seite 710. Daß der natürliche Himmel und die gantze Welt mit allen natürlichen Kräfte dem Glauben und Gebet eines Christen unterworfen sey.]	It shows that heaven and the whole earth and all its qualities are submissive to the faith and prayer of a Christian.
--------------------------	---	--	--	--

Auf der Vorderseite des letzten Blattes findet man folgende Bemerkung: "Des sel. Arnds wahres Christenthum zweites Buch ins Malabarische".

5
[6-7]

Katalog II - AFSt/P TAM 5
Das erste Buch des Paradiesgärtleins von Johann Arndt

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Buchseiten C:5b ¹¹
TAM 5					
1r	ஞான மந்திர செல்வ பூங்காவனம் அதினுடைய முதலாம் வகுப்பிலே பத்து கற்றினைகளுடைய வரிசையின் படியே கிறீஸ்தவர்களுக்கொத்த புண்ணியங்களிலே வத்திக்கத் தக்கதாக செய்ய வேண்டின் சயஅ சிவங்கள் அடங்கியிருக்குது	ñāna mantira celva pūṅkāvaṇam atinuṭaiya mutalām vakuppilē pattuk karṇaṇaikaḷuṭaiya varicaiyin paṭiye kiristtavarkaḷuk kotta puṇṇiyaṅkaḷile vattikkat takkataka ceyya veṇṭiṇa 48 civaṅkaḷ aṭaṅkiyirukkutu	Der reiche Blumengarten der geistlichen Gebete. In seinem ersten Teil sind geordnet nach den Zehn Geboten 48 Gebete enthalten, die das Gedeihen der christlichen Tugenden fördern sollen. ¹²	The rich flower garden of spiritual prayers. Its first part contains 48 prayers in the order of Ten Commandments which would help the increase of Christian qualities.	Titelseite
1v-6r			Inhaltsverzeichnis	Table of content	Die ersten zwei Blätter - also 4 Seiten 1-5
1. Gebet 1r-7r	சுறுவெகாணை நண்ணாய அறிகிற அறிக்கைக்காகப் பண்ண வேண்டின் க சிவமாவது	caruvecuranai naṇṇāy arīkīra arikkāikkākap paṇṇa veṇṭiṇa 1 cevamāvatu	Das 1. Gebet, das gesprochen werden soll, um Gott gut kennenzulernen.	The 1st prayer to said for getting to know God well.	
2. Gebet 7r-10r	சுறுவெகானுக்கு பயப்படுகிற பயத்துக்காகப் பண்ண வேண்டின் உ சிவமாவது	caruvecuranukku payappaṭukīra payattukkāka paṇṇa veṇṭiṇa 2 civamāvatu	S. 1. [Das erste Gebot.] Um wahre Erkenntnis Gottes. Das 2. Gebet, das aus Ehrfurcht vor dem Herrn gesprochen werden soll.	The 2nd prayer to be said for the fear of God.	5-8
3. Gebet 10r-14v	யீடெத்தத்தினுடைய உத்தமமான விகவாசத்துக்காக செய்ய வேண்டின் ந சிவமாவது	yīṭettatinuṭaiya uttamamāna vicuvācattukkāka ceyya veṇṭiṇa 3 civamāvatu	S. 2. [Das erste Gebot]. Um wahre Gottesfurcht. Das 3. Gebet, das für den höchsten Glauben, der zum Heil führt, gesprochen werden soll.	The 3rd prayer to be said to receive faith leading to salvation.	8-12
			S. 4. [Das erste Gebot]. Um den wahren seligmachenden Glauben.		

¹¹ Arndt, Johann: Libellus Precum Religiosissimarum, Dictus Hortulus Paradisiacus et eius quidem Pars Prima. Ex Germanico in Tamulicum convertit Beniamin Schulzius, Missionarius Evangelicus. Halae Magdeburgicae, 1749. Erster Teil des Paradiesgärtleins S. 1-161. Missionsbibliothek FSt: C:5b.

¹² Wahrscheinlich hat Schultze eine Edition des Paradiesgärtleins wie die folgende als Grundtext benutzt: Arndt, Johann: Paradies-Gärtlein, Voller Christlichen Tugenden, Wie solche Durch geistreiche Gebete in die Seele zu pflanzen. Magdeburg, Druckts Christian Leberecht Faber, 1727, S. 1-71. Hauptbibliothek FSt: 85 G 12. Die Zitate, die bei der Erschließung dieses Palmblattmanuskripts angegeben sind, beruhen auf diesem Buch.

N.B. Es ist nicht sicher, ob Schultze die folgende Rambacher Edition verwendet hat. Außerdem scheint es zwischen der oben genannten Magdeburger Edition und der Rambacher Edition keine großen Abweichungen zu geben: Rambach, Johann Jacob [Hrsg.]: Des Geist- und Trostreichen Sel. Johann Arndts, Weyland General-Superintendent des Fürstenthums Lüneburg, wohl-angelegtes Paradies-Gärtlein, voller Christlichen Tugenden, wie solche zur Übung des wahren Christenthums durch Geist-reiche Gebete in die Seelen zu pflanzen. Leipzig-Görlitz, In der Marcheschen Handlung, 1736. S. 417-478.

4. Gebet 14v-18v	கருத்துள்ளதுவுமாய காஞ்சதவுமாயிருக்கிற சினெகத்துக்காக செய்ய வெண்டின் ச சிவமாவது	karuttullaṭuvumāy kāñcatavumāyirukkira ciṇekattukkāka ceyya veṇṭṭa 4 civamāvatu	Das 4. Gebet, das für feste Freundschaft gesprochen werden soll.	The 4th prayer to be said for strong friendship.	12-15
5. Gebet 18v-21r	நிறசெயமானதுவுமாய நிலைநிற்கிறதுவுமாயிருக்கிற பாத்துக்கொள்ளுதலுக்காக செய்ய வெண்டின் ரு சிவமாவது	nirceyamānatuvumāy nilai nirkiratuvumāyirukkira a pāttukkoḷḷutalukkāka ceyya veṇṭṭa 5 civamāvatu	S. 6. [Das erste Gebot]. Um hertzliche brünstige Liebe. Das 5. Gebet, das für die feste, immer während Hoffnung gesprochen werden soll.	The 5th prayer to be said for sure and lasting hope.	15-18
6. Gebet 21r-26v	கவடிலலாத தாஷ்சினைக்காக செய்ய வெண்டின் கா செபமாவது	kavaṭillāta tāṣciṇaikkāka ceyya veṇṭṭa 6 civamāvatu	S. 8. [Das erste Gebot]. Um wahre beständige Hoffnung. Das 6. Gebet, das für die arglose Demut gesprochen werden soll.	The 6th prayer to be said for guileless humility.	18-22
7. Gebet 26v-30r	பெருமைக்கு யெதிரிடமாகச் செய்ய வெண்டின் எ சிவமாவது	perumaikku yetiritamāka ceyya veṇṭṭa 7 civamāvatu	S. 9. [Das erste Gebot]. Um wahre Demuth. Das 7. Gebet, das gegen den Hochmut gesprochen werden soll.	The 7th prayer to be said against pride.	22-25
8. Gebet 30r-35r	உறுதியான பொறுமைக்காக செய்ய வெண்டின் அ சிவமாவது	urutiāna porumaikkāka ceyya veṇṭṭa 8 civamāvatu	S. 11. [Das erste Gebot]. Wider die Hoffart. Das 8. Gebet, das für feste Geduld geprochen werden soll.	The 8th prayer to be said for abiding patience.	25-30
9. Gebet 35r-40v	கருத்துள்ள கவனத்துக்காகவும் செபத்தினுடைய வாத்துக்காகவும் செய்ய வெண்டின் க சிவமாவது	karuttulla kavaṇattukkākavum cepattinuṭaiya varattukkākavum ceyya veṇṭṭa 9 civamāvatu	S. 12. [Das erste Gebot]. Um wahre Geduld. Das 9. Gebet, das für Sorgfalt und die Gabe des Gebets gesprochen werden soll.	The 9th prayer to be said for carefullness and the gift of prayer.	30-34
10. Gebet 41r-44v	யெங்களுடைய செபத்தின் நியமையாகிற சுறுவெகானுடைய கிருபைக்காகவும் யிராகத்துக்காகவும் செய்ய வெண்டின் ய சிவமாவது	yenkaluṭaiya cepattin niyamaiyākira caruvecuranuṭaiya kirupaikkākavum yirakkattukkākavum ceyya veṇṭṭa 10 civamāvatu	S. 14. [Das andere Gebot]. Um brünstige Andacht und um die Gabe des Gebets. Das 10. Gebet, das für die Grundlage des Gebets, d.h. für die Gnade und Barmherzigkeit Gottes, gesprochen werden soll.	The 10th prayer for the foundation of our prayer, i.e. for God's grace and mercy.	34-38
			S. 16. [Das andere Gebot]. Um Gottes Gnade und Barmhertzigkeit, welche ist das Fundament unsers Gebets.		

11. Gebet 45r-48v	கிறிஸ்தவர்களுக்கெதத் நன்றியறிந்த மனக்காக செய்ய வேண்டிய சிவமாவது	kirīsttavarkaḷukk ketta nanriyarinta maṇacukkāka ceyya ceyya veṇṭna 11 civamāvatu	Das 11. Gebet, das für die Dankbarkeit, die den Christen gemäß ist, gesprochen werden soll.	The 11th prayer to be said for gratitude befitting Christians.	38-41
12. Gebet 48v-52r	பரிசுத்த அருபிக்காகவும் அவருடைய வாங்குநகுகாகவும் சுத்தமாக குதலுக்காகவும் செய்ய வேண்டிய சிவமாவது	paricutta arūppikākavum avarūṭaiya varaṇkaḷukkākavum cuttamākutaḷukkākavu m ceyya veṇṭna 12 civamāvatu	S. 18. [Das andere Gebot]. Um Christliche Danckbarkeit. Das 12. Gebet, das für den Heiligen Geist, seine Gaben und Heiligung gesprochen werden soll.	The 12th prayer to be said for Holy Spirit, His gifts and sanctification.	41-44
13. Gebet 52r-58r	சுறுவெகானுடைய திருவசனத்தின் பெரிலெ கொண்டிருக்கிற பிரியத்துக்காக செய்ய வேண்டிய யங் சிவமாவது	caruvecuranūṭaiya tiruvacanattin perile koṇṭirukkīra piriyattukkāka eyya veṇṭna 13 civamāvatu	S. 19. [Das andere Gebot]. Um den Heiligen Geist und seine Gaben, und um die Heiligung. Das 13. Gebet, das für das Begehren nach dem heiligen Wort Gottes gesprochen werden soll.	The 13th prayer to be said for the desire for the holy Word of God.	44-49
14. Gebet 58r-63r	மெய் ஞானத்துக்காக செய்ய வேண்டிய யச சிவமாவது	mey ṇānattukkāka ceyya veṇṭna 14 civamāvatu	S. 21. [Das dritte Gebot]. Um die Liebe des Göttlichen Worts. Das 14. Gebet, das für die wahre Weisheit geprochen werden soll.	The 14th prayer to be said for true wisdom.	49-53
15. Gebet 63r-66v	விகவாசத்தினுடைய கிறிஸ்தவர்களுக்கொத்த நிலைநிறகுதலுக்காக செய்ய வேண்டிய யரு சிவமாவது	vicucvācattinūṭaiya kirīsttavarkaḷuk kotta nilainirkutaḷukkāka ceyya veṇṭna 15 civamāvatu	S. 23. [Das dritte Gebot]. Um Weisheit. Das 15. Gebet, das für den beständigen Glauben der Christen geprochen werden soll.	The 15th prayer to be said for Christians to be persistent in their faith.	53-56
16. Gebet 66v-71r	யெசுவின்ிடத்திலெ உண்டான ஆததுமத்தினுடைய முசிப்பாறுதலுக்காக செய்ய வேண்டிய யச சிவமாவது	yecuviniṭattile uṇṭāna āttumattinūṭaiya mucippāṭutaḷukkākac ceyya veṇṭna 6 civamāvatu	S. 25. [Das dritte Gebot]. Um Christliche Beständigkeit im Glauben. Das 16. Gebet, das für den Seelenfrieden bei Jesus gesprochen werden soll.	The 16th prayer to be said for the peace of soul with Christ.	56-61
17. Gebet 71r-74v	திருவசனத்தினாலெயும ஞானத்திவியங்குலினாலெயும எங்களுடைய ஆததுமங்களுக்கு வருகிற தெய்விக் பெலத்துக்காக செய்ய வேண்டிய யஎ சிவமாவது	tiruvacanattināleyum ṇānat tiraviyaṇkalināleyum eṇkaḷuṭaiya āttumaṇkaḷukku varukira teyvika pelattukkākac ceyya veṇṭna 17 civamāvatu	S. 26. [Das dritte Gebot]. Um die Ruhe der Seelen in Christo. Das 17. Gebet, das für die Kraft, die durch das heilige Wort und die Sakramente unseren Seelen zukommt, gesprochen werden soll.	The 17th prayer to be said for the power coming to our souls through the holy Word and the Sacraments.	61-64
			S.28. [Das dritte Gebot]. Um die geistliche Erquickung unserer Seelen, durchs Wort und Sacrament.		

18. Gebet 74v-78v	திருச்சபையிலே இருக்கிற குருப்பட்டமுள்ள பொகளுக்காக செய்ய வெண்டின் உய சிவமாவது	tiruc capaiyile irukkira kuruppattamullā perkaḷukkāka ceyya veṇṇa 18 civamāvatu	Das 18. Gebet, das für die ordinierten Personen in der heiligen Kirche gesprochen werden soll.	The 18th prayer to be said for the ordained persons in the holy Church.	64-67
19. Gebet 78v-84v	பொய்யான படிப்பினைகளுக்கு எதிரிடமாகவும் சத்தியமான உபதேசத்தைக் காற்ககத் தக்கதாகவும் செய்ய வெண்டின் யக செபமாவது	poyyāṇa paṭippīṇaikaḷukku etiritaṁākavum cattiyamāṇa upatecattaiḱ kārkkat takkaṭākavum ceyya veṇṇa 6 civamāvatu	S. 29. [Das dritte Gebot]. Für die Lehrer der Kirchen. Das 19. Gebet, das gegen die falsche Lehre und zum Schutz der wahren Lehre gesprochen werden soll.	The 19th prayer to be said against the false teachings and for protecting the true teaching.	67-72
20. Gebet 84v-87v	பெரிய வயதான பொகளுக்கும் வால வயதான பொகளுக்கும் வெண்டியிருக்கிற கீழ்படிதலுக்காக செய்ய வெண்டின் உய செபமாவது	periya vayatāṇa perkaḷukkum vāla vayatāṇa perkaḷukkum veṇṇiyirukkira kīlpaṭitalukkāka ceyya veṇṇa 20 civamāvatu	S. 30. [Das dritte Gebot]. Gebet wieder die falschen Lehrer, und um Erhaltung reiner Lehre. Das 20. Gebet, das für den Gehorsam, der für die alten und jungen Personen nötig ist, gesprochen werden soll.	The 20th prayer to be said for obedience needed for the old and the young.	72-75
21. Gebet 87v-90v	தாய தகப்பனமாக தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்காக மண்ணாட வெண்டின் உய செபமாவது	tāy takappaṇmārkaḷ taṅkaḷuṭaiya piḷḷaikaḷukkāka maṇṇāṭa veṇṇa 21 civamāvatu	S. 33. [Das vierde Gebot]. Um Gehorsam für Alte und Junge. Das 21. Gebet, das die Eltern für ihre Kinder sprechen sollen.	The 21st prayer to be said by the parents for their children.	75-77
22. Gebet 90v-93r	நல்ல பிள்ளைகள் தங்களுடைய தாய தகப்பனமார்களுக்காகச் செய்ய வெண்டின் உய செபமாவது	nalla piḷḷaikaḷ taṅkaḷuṭaiya tāy takappaṇmārkaḷukkāk a ceyya veṇṇa 22 civamāvatu	S. 34. [Das vierde Gebot]. Gebet der Eltern für ihre Kinder. Das 22. Gebet, das gute Kinder für ihre Eltern sprechen sollen.	The 22nd prayer to be said by the good children for their parents.	77-78
23. Gebet 93r-96v	சமுசாரிகள் செய்ய வெண்டின் உய செபமாவது	camucārikaḷ ceyya veṇṇa 23 civamāvatu	S. 34. [Das vierde Gebot]. Gebet frommer Kinder für ihre Eltern. Das 23. Gebet, das die Eheleute sprechen sollen.	The 23rd prayer to be said by the married people.	78-82
24. Gebet 97r-99v	குடியான பொகள் துரைத்தனமுள்ள பொகளுக்காக செய்ய வெண்டின் உய செபமாவது	kuṭiyāṇa perkaḷ turaittanamullā perkaḷukkāka ceyya veṇṇa 24 civamāvatu	S. 35. [Das vierde Gebot]. Gebet Christlicher Eheleute. Das 24. Gebet, das die Bürger für die Obrigkeit sprechen sollen.	The 24th prayer to be said by the citizens for their authorities.	82-84
25. Gebet 99v-103v	துரைத்தனமுள்ள பொகள் தங்களுடைய குடியான பொகளுக்காகச் செய்ய வெண்டின் உரு செபமாவது	turaittanamullā perkaḷ taṅkaḷuṭaiya kuṭiyāṇa perkaḷukkāka ceyya veṇṇa 25 civamāvatu	S. 37. [Das vierde Gebot]. Gebet der Unterthanen für die Obrigkeit. Das 25. Gebet, das die Obrigkeit für die Bürger sprechen soll.	The 25th prayer to be said by the authorities for the citizens.	84-87
			S. 37. [Das vierde Gebot]. Gebet der Obrigkeit für die Unterthanen.		

26. Gebet 103v- 107v	சறுவெகானுடைய ஆசீர்பாதத்தினாலே கெற்பந்தரிசு பெண்சாதிகள் பண்ண வெண்டின உக செபமாவது	caruvecuranūtaiya âcīrpātattināle keṟpantaricca peṇcâtikal paṇṇa veṇṭina 26 civamâvatu	Das 26. Gebet, das die Frau sprechen soll, die durch die Gnade Gottes schwanger geworden ist.	The 26th prayer to be said by a woman who has, by God's grace, conceived.	87-90
27. Gebet 107v- 109v	கைம பெண்சாதிகள் செய்ய வெண்டின உஎ செபமாவது] ¹³	kaimp peṇcâtikal ceyya veṇṭi[ṇa 27 civamâvatu]	S. 39. [Das vierdte Gebot]. Gebet eines schwangeren Weibes, so Gott mit Leibes-Früchten gesegnet. Das 27. Gebet, das die Witwen sprechen sollen.	The 27th prayer to be said by widows.	90-93
28. Gebet 110r- 114r	உககிறாணககாரா சறுவெகானுடைய ஒத்தாசைக்காக பண்ண வெண்டின உஅ சிவமாவது	ukkīrāṇakkârar caruvecuranūtaiya ottācaikkâka paṇṇa veṇṭina 28 civamâvatu	S. 40. [Das vierdte Gebot]. Gebet einer Wittwen. Das 28. Gebet um die Hilfe Gottes, das die Amtsträger sprechen sollen.	The 28th prayer of the officials to be said for God's help.	93-96
29. Gebet 114r- 118r	மெத்தனவுள்ள மனக்ககாக செய்ய வெண்டின உக செபமாவது	mettanavulla maṇacukkâka ceyya veṇṭina 29 civamâvatu	S. 41. [Das vierdte Gebot]. Gebet für die Amts-Wercke, und um göttliche Regierung. Das 29. Gebet, das für die Sanftmut gesprochen werden soll.	The 29th prayer to be said for meekness.	96-99
30. Gebet 118r- 122r	கொபத்துக கெதிராக செய்ய வெண்டின நுள செபமாவது	kopattukk ketirâka ceyya veṇṭina 30 civamâvatu	S. 43. [Das fünfte Gebot]. Um Sanftmuth. Das 30. Gebet, das gegen den Ärger gesprochen werden soll.	The 30th prayer to be said against anger.	99-103
31. Gebet 122r- 126v	யெங்களுடைய சத்துருக்களுக்காக செய்ய வெண்டின நுளக செபமாவது	yenkaḷutaiya catturukkaḷukkâka ceyya veṇṭina 31 civamâvatu	S. 44. [Das fünfte Gebot]. Gebet wieder den Zorn. Das 31. Gebet, das für unsere Feinde gesprochen werden soll.	The 31st prayer to be said for our enemies.	103-106
32. Gebet 126v- 129v	யென்னொடொத்த மனுஷாக்களுக்கு காண்பிக்கிற இரக்கத்துக்காக செய்ய வெண்டின நுளஉ செபமாவது	yennoṭotta maṇuṣarkaḷukkuk kāṇpikkira irakkattukkâka ceyya veṇṭina 32 civamâvatu	S. 46. [Das fünfte Gebot]. Gebet für unsere Feinde. Das 32. Gebet, das für die Barmherzigkeit, die meinesgleichen zuteil wird, gesprochen werden soll. S. 47. [Das fünfte Gebot]. Gebet um Christliche Barmherzigkeit gegen dem Nechsten.	The 32nd prayer to be said for mercy shown to my fellow haman beings.	106-109

¹³ Das Blatt 107 ist rechts halb abgebrochen.

33. Gebet 129v- 133r	யென்னொடொத்த மனுஷரைப் பாத்து பஷ்சமுள்ள மனதுக்காகச் செய்ய வெண்டின் நள்ளு செய்வாவது	yennōtotta manuṣaraip pāttu paṣamulla maṇatukkāka ceyya veṇṇa 33 civamāvatu	Das 33. Gebet, das für ein freundliches Herz geprochen werden soll, das meinesgleichen ist.	The 34th prayer to be said for a friendly heart towards my fellow human beings.	109-112
34. Gebet 133v- 136v	நிறசெயமான சினெகத்துக்காகச் செய்ய வெண்டின் நள்ளு சிவமாவது	nirceyamāṇa cinēkattukkākac ceyya veṇṇa 34 civamāvatu	S. 48. [Das fünfte Gebot]. Um Christliche Freundlichkeit gegen dem Nechsten. Das 34. Gebet, das für die dauerhafte Freundschaft gesprochen werden soll.	The 34th prayer for permanent friendship.	112-115
35. Gebet 136v- 140v	சமாதானத்துக்காகவும் ஒருமனப் பட்டிருக்கிறத்துக்காகவும் செய்ய வெண்டின் நள்ளு செய்வாவது	camātāṇattukkākavum orumaṇap paṭṭirukkīratukkākavu m ceyya veṇṇa 35 cepamāvatu	S. 50. [Das fünfte Gebot]. Gebet um Christliche beständige Freundschaft. Das 35. Gebet, das für Frieden und Einigkeit gesprochen werden soll.	The 35th prayer to be said for peace and oneness.	115-118
36. Gebet 140v- 145r	தெசத்திலெ உண்டான பொதுவான சமாதானத்துக்காகச் செய்ய வெண்டின் நள்ளு செய்வாவது	tecattile uṇṭāṇa potuvāṇa camātāṇattukkākā ceyya veṇṇa 36 cepamāvatu	S. 51. [Das fünfte Gebot]. Gebet um Friede und Einigkeit. Das 36. Gebet, das für beständigen Frieden im Land gesprochen werden soll.	The 36th prayer to be said for permanent peace in the country.	118-122
37. Gebet 145r- 148r	காமகாத்துக கெதிராகச் செய்ய வெண்டின் முப்பத்தெழாம சிவமாவது	kāmakāratuk ketirākac ceyya veṇṇa muppattelām civamāvatu	S. 52. [Das fünfte Gebot]. Gebet um den gemeinen Frieden. Das 37. Gebet, das gegen Neid gesprochen werden soll.	The 37th prayer to be said against jealousy.	122-125
38. Gebet 148r- 151r	இறுதயத்தினுடைய சுத்தாங்கத்துக்காகச் செய்ய வெண்டின் நள்ளு சிவமாவது	irutayattinuṭaiya cuttāṅkattukkākac ceyya veṇṇa 38 civamāvatu	S. 54. [Das fünfte Gebot]. Gebet wieder den Neid. Das 38. Gebet, das für die Reinheit des Herzens gesprochen werden soll.	The 38th prayer to be said for the purity of the heart.	125-127
39. Gebet 151r- 154r	மரியாதைக்காகச் செய்ய வெண்டின் நள்ளு சிவமாவது	mariyātaikkāka ceyya veṇṇa 39 civamāvatu	S. 55. [Das sechste Gebot]. Um die Reinigkeit des Herzens. Das 39. Gebet, das für Respekt gesprochen werden soll.	The 39th prayer to be said for respect.	127-130
			S. 56. [Das sechste Gebot]. Gebet um Mäßigkeit und Nüchternkeit.		

40. Gebet 154r- 161r	யெகக கிறீஸ்துவானவா எங்களுடைய ஆத்துமங்க ளொடெகூட ஞானப் பிறகாமாகப் பண்ணின விவாகத்துக்காகச் இஷத்தொதிம சய	yecuk kṛisttuvānavar enkalutaiya âtumaṅkaḷoṭe ṇānap pirakāramākap paṇṇina vivākattukkākac iṣtotiram 40.	Das 40. Dankesgebet für die geistliche Hochzeit, die Jesus Christus mit unseren Seelen eingegangen ist.	The 40th thanksgiving prayer for the spiritual marriage of Jesus Christ with our souls.	130-135
41. Gebet 161r- 164r	நீதி ஞாயத்துக்காகச் செய்ய வெண்டின் சளக-ம செபமாவது	nīti ṇāyattukkākac ceyya veṇṭna 41 cepamāvatu	S. 57. [Das sechste Gebot]. Gebet und Dancksagung für die geistliche Vermählung Christi mit unserer Seelen. Das 41. Gebet, das für Gerechtigkeit und Recht gesprochen werden soll.	The 41st prayer to be said for justice.	135-138
42. Gebet 164r- 168r	கிறீஷத்தவாங்களுக்கொத்த உதார குணத்துக்காகச் செய்ய வெண்டின் சளஉ-ம சிவமாவது	kirīṣṭavarkalukkotta utāra kuṇattukkākac ceyya veṇṭna 42-m civamāvatu	S. 60. [Das siebende Gebot]. Gebet um Gerechtigkeit. Das 42. Gebet, das für die Großzügigkeit gesprochen werden soll, die den Christen gemäß ist.	The 42nd prayer to be said for liberality fit for Christians.	138-141
43. Gebet 168r- 170v	சத்தியத்துக்காகச் செய்ய வெண்டின் சளங-ம செபமாவது	cattiyattukkākac ceyya veṇṭna 43-m cepamāvatu	S. 61. [Das siebende Gebot]. Gebet um Christliche Mildigkeit. Das 43. Gebet, das für die Wahrheit gesprochen werden soll.	The 43rd prayer to be said for truth.	141-143
44. Gebet 171r- 174v	பெசாமைக்காகச் செய்ய வெண்டின் சளச-ம செபமாவது	pecāmaikkākac ceyya veṇṭna 44-m cepamāvatu	S. 62 [Das achte Gebot]. Gebet um Wahrheit. Das 44. Gebet, das für das Schweigen gesprochen werden soll.	The 44th prayer to be said for silence.	143-146
45. Gebet 174v- 179v	பிசினிதனத்துக்கு யெதிரிடமாகச் செய்ய வெண்டின் சளரு-ம செபமாவது	picinittanattukku yetirītamākac ceyya veṇṭna 45-m cepamāvatu	S. 63. [Das achte Gebot]. Um Verschwiegenheit. Das 45. Gebet, das gegen den Geiz gesprochen werden soll.	The 45th prayer to be said against avarice.	146-149
46. Gebet 179v ¹⁴ - 183v	மாங்கிஷத்தினுடைய பொல்லாக ஆசை இசைக்கு யெதிராகவும் ஒரு மனுஷன் தன்னுடைய பிரியத்தைச் சறுவெகான பெரிலெ கொண்டிருக்க வெனுமென்கிறத்துக்காகவும் செய்ய வெண்டின் சளக-ம சிவம	māṅkiṣattinūtaiya pollāta ācai iccaikku yetirākavum oru maṇuṣaṇ tanṇūtaiya piriyattaic caruvecuran̄ perile koṇṭirukka veṇumenkirattukkākav um ceyya veṇṭna 46-m civam	S. 64. [Das neunnte Gebot]. Wieder den Geitz. Das 46. Gebet, das gegen die böse Fleischeslust, aber für die Liebe zu Gott gesprochen werden soll. S. 66. [Das zehende Gebot]. Wieder die böse Lust des Fleisches, und daß ein Mensch seine Lust an Gott haben soll.	The 46th prayer to be said against the lust of the flesh and for love of God.	149-152

¹⁴ Im Inhaltsverzeichnis ist auf Blatt 6r angegeben, dass das 46. Gebet auf Blatt 180 anfängt. Es beginnt aber auf Blatt 179v.

47. Gebet 183v- 190r	நல்ல புத்திமனசின் சாஷ்சிககாகச செய்ய வெண்டின் சளஎ-ம செபமாவது	nalla puttimaṇacin câścikkâkac ceyya veṇṇa 47-m cepamâvatu	Das 47. Gebet, das für ein gutes Gewissen gesprochen werden soll.	The 48th prayer to be said for good conscience.	152-157
48. Gebet 190r- 192v.	விசுவாசதிலெயும் கிறிஷ்தவாகளுக கொத்த புண்ணியங்குளிலெயும் நல்ல நடக்கையிலெயும் காற்பாத்தி வததிகிறகுக்காகச செய்ய வெண்டின் சளஅ-ம செபமாவது	vicuvâcattileyum kirîṣṭtavarkaḷuk kotta puṇṇiyaṅkaḷileyum nalla naṭakkaiyileyum kârpâtti vattikkirātukkâkac veṇṇa 48-m cepamâvatu	S. 68. [Das zehende Gebot]. Gebet um ein gut Gewissen. Das 48. Gebet, das für Beständigkeit und Zunahme an Glauben, guten Taten und gutem Wandel gesprochen werden soll.	The 48th prayer to be said for standing and increasing in faith, good works and life.	157-160
			S. 70. [Das zehende Gebot]. Gebet um Erhaltung und Zunehmung im Glauben, Christlichen Tugenden, und heiligem Wandel.		

Katalog II - AFSt/P TAM 6
Das erste Buch der Nachfolge Christi von Thomas a Kempis

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	English	Druck
Titelblatt	ஷ தெ கெம்பிஷ் முதலாம பொஷத்தகம்	ṣ te kempis mutalām poṣttakam	Beschädigtes Titelblatt: Das erste Buch des [Thoma]s de Kempis	Damaged Title leaf: The first book of [Thoma]s a Kempis	
1r	நுமமுடைய கதராகிற யெசுக கிறிஷ்துனாதனா யெப்படி பின் செல்ல வெணுமென்கிறத்தின் பெரிசெ தொமெஷ தெ கெம்பிஷ் யென்கிறவா யெழுதி வைத்த ஞானப் பொஷத்தகம் கிறிஷ்துப் பிறந்து சதளசய [1740] ஸ்ரீ அறபசி மீ - யஅ-	nammutaiya kattarākira yecuk kiriṣṭtunātarai yeppaṭi piṇ cella veṇumenkirattin perile tomeṣ te kempis yenkiravar yeluti vaṭṭa ṇāṇp poṣttakam kiriṣṭtu pīrantu 1740 varuṭam arpaci mātam 18 tēti	Das von Thomas de Kempis verfasste geistliche Buch: Wie soll man unserem Herrn Jesus Christus nachfolgen? Das 1740. Jahr und Monat Aipaci, Datum 18, nach der Geburt Christi. [Nachfolgung Christi. Das Erste Buch. Nützliche Lehr- Stück und Ermahnungen zum geistlichen Leben.] ¹⁵	The spiritual book by Thomas de Kempis: How should one follow our Lord Jesus Christ. 1740th year, Month Aipaci and 18th Day.	
Kap. 1 1r-4r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 1. Wie Christo nachzufolgen/ und die Welt zu verachten sey.]		
Kap. 2 4r-6r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 5. Von demüthiger Achtung seiner selbst.]		
Kap. 3 6v-10r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 9. Von der Lehre der Wahrheit.]		
Kap. 4 10v-11r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 17. Von Fürsichtigkeit im Thun und Lassen.]		
Kap. 5 11r-12r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 19. Vom lesen der H. Schrift.]		
Kap. 6 12v-13r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 21. Von ungeschickten und unordentlichen Begierden.]		
Kap. 7 13v-14v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 23. Von fliehung eyteler und vergebener Hoffnung/ auch eigener Erhöhung und Übermuths.]		

¹⁵ Thomas von Kempen: Deß Ordens S. Augustini Regulier-Canonichen/ Von der Nachfolgung *CHRISTI* Vier Bücher. Nunmehr nach dem Lateinischen Exemplar *RR. PP. Henr. Sommalii* und *Heriberti Rosweidi è Soc. JESU* Fleissiger dann je vor diesem sambt dem Leben deß gottseeligen Authoris, übersehen/ verbessert und vermehret/ mit angehängtem Unterricht und Register. Cölln. Bey Frantz Metternich/ Buch-Händlern unter gölden Waagen. 1699. Hauptbibliothek FS: 14 K 15.

Kap. 8 15r-15v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 26. Von Vermeidung überflüssiger Gemeinschaft der Personen.]
Kap. 9 16r-16v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 28. Von Gehorsam und Untertänigkeit.]
Kap. 10 17r-18r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 31. Von Verhütung überflüssigen Geschwetsz.]
Kap. 11 18v-20v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 34. Von Erlangung deß Friedens/ und Eyffer darin zuzunehmen und zu verharren.]
Kap. 12 21r-22r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 40. Von Nutzbarkeit der Widerwärtigkeit.]
Kap. 13 22v-26v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 42. Wie man den Anfechtungen soll widerstehen.]
Kap. 14 27r-28v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 50. Von Vermeidung frentlichen Urtheils.]
Kap. 15 29r-30v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 53. Von guten Wercken, die auß rechter Liebe geschehen.]
Kap. 16 31r-32v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 56. Wie man frembde Gebrechen gedültig leyden soll.]
Kap. 17 33r-34r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 59. Vom Geist- und Clösterlichen Leben.]
Kap. 18 34v-38r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 62. Von der HH. Vättern Exempeln.]
Kap. 19 38v-43r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 68. Von Übungen eines guten Geistlichen.]
Kap. 20 43v-48v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 76. Wie man die Einöde lieben / stillschweigen/ und sich von der Welt absondern soll.]
Kap. 21 49r-51v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 85. Von Reu und Leyd des Hertzens.]
Kap. 22 52r-55r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 91. Von Betrachtung menschlicher Armseligkeit.]
Kap. 23 55v-61r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 99. Von Betrachtung des Tods/ und Vorbereitung zu demselben.]
Kap. 24 61v-66v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 108. Vom Urtheil und Straff der Sunder.]

Kap. 25. Die Überschrift fehlt.
67v-74v

[Seite 118. Von ernstlicher
Besserung unsers Lebens.]

Katalog II - AFSt/P TAM 7
Das erste Buch der Nachfolge Christi von Thomas a Kempis

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	English	Druck
Titelblatt 16	முதலாம் பொஷ்த்தகம் "Tomas de Kempis erster Theil." ¹⁷	mutalâm poṣttakam	Das erste Buch [Nachfolge Christi. Das Erste Buch. Nützliche Lehr- Stück und Ermahnungen zum geistlichen Leben.] ¹⁸	The first book	
Kap. 1 1r-4r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 1. Wie Christo nachzufolgen/ und die Welt zu verachten sey.]		
Kap. 2 4v-7v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 5. Von demüthiger Achtung seiner selbst.]		
Kap. 3 7v-12v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 9. Von der Lehre der Wahrheit.]		
Kap. 4 13r-14v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 17. Von Fürsichtigkeit im Thun und Lassen.]		
Kap. 5 15r-16v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 19. Vom lesen der H. Schrift.]		
Kap. 6 17r-18v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 21. Von ungeschickten und und unordentlichen Begierden.]		
Kap. 7 19r-21v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 23. Von fliehung eyteler und vergebener Hoffnung/ auch eigener Erhöhung und Übermuths.]		
Kap. 8 22r-23v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 26. Von Vermeidung überflüssiger Gemeinschaft der Personen.]		
Kap. 9 24r-25v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 28. Von Gehorsam und Untertänigkeit.]		
Kap. 10 26r-28r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 31. Von Verhütung überflüssigen Geschwetzts.]		
Kap. 11 28v-32v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 34. Von Erlangung deß Friedens/ und Eyffer darin zuzunehmen und zu verharren.]		

¹⁶ Das letzte Blatt [d.h. nach Blatt 122] ist das Titelblatt. Wahrscheinlich hat man beim Binden nicht aufgepasst.

¹⁷ Diese Anmerkung findet man auf dem ersten Blatt.

¹⁸ Thomas von Kempen: Deß Ordens S. Augustini Regulier-Canonichen/ Von der Nachfolge *CHRISTI* Vier Bücher. Nunmehr nach dem Lateinischen Exemplar *RR. PP. Henr. Sommalii* und *Heriberti Rosweidi è Soc. JESU* Fleissiger dann je vor diesem sambt dem Leben deß gottseeligen Authoris, übersehen/ verbessert und vermehret/ mit angehängtem Unterricht und Register. Cölln. Bey Frantz Metternich/ Buch-Händlern unter gölden Waagen. 1699. Hauptbibliothek FS: 14 K 15.

Kap. 12 33r-34v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 40. Von Nutzbarkeit der Widerwärtigkeit.]
Kap. 13 35r-43r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 42. Wie man den Anfechtungen soll widerstehen.]
Kap. 14 43v-45v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 50. Von Vermeydung freventlichen Urtheils.]
Kap. 15 46r-48v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 53. Von guten Wercken, die auß rechter Liebe geschehen.]
Kap. 16 49r-52v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 56. Wie man frembde Gebrechen gedültig leyden soll.]
Kap. 17 53r-54v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 59. Vom Geist- und Clösterlichen Leben.]
Kap. 18 55r-61v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 62. Von der HH. Vättern Exempeln.]
Kap. 19 62r-69r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 68. Von Vbungen eines guten Geistlichen.]
Kap. 20 69v-78r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 76. Wie man die Einöde lieben / stillschweigen/ und sich von der Welt absondern soll.]
Kap. 21 78v-84r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 85. Von Rew und Leyd des Hertzens.]
Kap. 22 84v-91v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 91. Von Betrachtung menschlicher Armseligkeit.]
Kap. 23 92r-100v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 99. Von Betrachtung des Tods/ und Vorbereitung zu demselbigen.]
Kap. 24 101r-109v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 108. Vom Urtheil und Straff der Sunder.]
Kap. 25. 110r-122r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 118. Von ernstlicher Besserung unsers Lebens.]
Das letzte Blatt - ohne Nummer	யெசுக கிறிஷ்துனாதனா யெப்படி பின் செல்ல வெணுமெனகிறத்தின் பெரிலெ தொமெஷு தெ கெம்பிஷு யெனகிறவா யெழுதி வைத்த முதலாம் ஞானப் பொஷுத்தகம்	yecuk kirīṣṭunâtarai yeppaṭi piṇ cella veṇumenkirattin perile tomeṣ te kempis yenkiravar yeluti vaiṭṭa mutalām ṇāṇp poṣṭtakam	Das von Thomas de Kempis verfasste erste geistliche Buch: Wie soll man unserem Herrn Jesus Christus nachfolgen? The first spiritual book by Thomas de Kempis: How should one follow our Lord Jesus Christ?

Katalog II - AFSt/P TAM 8
Das zweite Buch des Paradiesgärtleins von Johann Arndt

Blattzahl	Titel ¹⁹	Transliteration	Deutsch ²⁰	Englisch	Buch-seiten C:5b
TAM 8	ஞான மந்திர செலவ பூங்காவனம் அதினுடைய ஹோண்டாம் வகுப்பிலே திறித்துவமாகிற ஏக சுறுவேகானாகிற மிதா சுதன் பரிசுத்தமான அருமியானவா அருளிச் செய்யத் நன்மைகளுக்காகவும் உபகாரங்களுக்காகவும் செய்ய வெண்டின் உயக [29] தொத்திரங்கள் அடங்கியிருக்கிறது	ñāna mantira celva pūṅkāvaṇam atiṇutaiya reṇṭām vakuppilē tirittuvamākira yeka caruvecuran ākira pitā cutan paricuttamāna arupiyāṇavar aruḷic ceyta nanmaikaḷukkākavum upākāraṅkaḷukkāvum ceyya veṇṭina 29 tottirankal aṭankiyirukkutu	Der reiche Blumengarten der geistlichen Gebete. In seinem zweiten Teil sind 29 Dankesgebete für die Wohltaten und Hilfe enthalten, die der Dreieinige Gott, Vater, Sohn und Heiliger Geist, vollbracht hat. [S. 72. Der Andere Theil, oder Claßis, Hält in sich Geistreiche Danck- Gebetlein, für die Wohlthaten Gottes, und unsers HErrn Jesu Christi, und des Heiligen Geistes.] Inhaltsverzeichnis	The rich flower garden of spiritual prayers. Its second part contains 29 thanksgiving prayers for the good deeds and helps wrought by the Triune God, Father, Son and Holy Spirit.	Titelseite
1r-4r					
Gebet 1 1r-4r ²¹	காலமே எழுந்திருந்த பொது சொல்ல வெண்டின் முதலாக சிவமாவது	kālame eḷuntirunta potu colla veṇṭina mutalāñ civamāvatu	Das 1. Gebet, das man beim Aufstehen sprechen soll. [S. 72. Ein Morgensegen.]	The 1st prayer to be said when one gets up from sleep.	1
Gebet 24v-7r	ராததிரியிலே நித்திரை பொறுதுக்கு முன்னே செய்ய வெண்டின் சிவமாவது	rāttiriyile nittirai poratukku munṇe ceyya veṇṭina civamāvatu	Das Gebet, das man vor dem Schlafengehen sprechen soll. [S. 73. Ein Abendsegen]	The prayer to be said before going to bed.	4
Gebet 3 7v-11v	அருளிச் செய்யத் திருவசனத்துக்காகவும் ஞானத் தீர்வியங்களுக்காகவும் செய்ய வெண்டின் மூணாம் தொத்திரம்	aruḷic ceyta tiruvacanattiukkākavu m ñānat tiraviyaṅkaḷukkākavu m ceyya veṇṭina mūṇām tottirām	Das 3. Lob für das geoffenbarte heilige Wort und die geistlichen Elemente. [S. 74. Dancksagung für das geoffenbarte Wort Gottes und heiligen Sacramente.]	The 3rd praise for the revealed holy Word and spiritual elements.	7

¹⁹ Diese Kapitelüberschriften beziehen sich auf Johann Arndt: Libellus Precum Religiosissimarum, Dictus Hortulus Paradisiacus et eius quidem Pars Prima. Ex Germanico in Tamulicum convertit Beniamin Schulzius, Missionarius Evangelicus. Halae Magdeburgicae, 1749. Missionsbibliothek FSt: C:5b.

²⁰ Arndt, Johann: Paradies-Gärtlein, Voller Christlichen Tugenden, Wie solche Durch geistreiche Gebete in die Seele zu pflanzen; Worzu ietzo kommen 1. Dreyzehn Wunder-Geschichte/ welche sich mit diesem Büchlein, und dieses Mannes andern Schriften begeben. 2. Bernhardi völlig verteutsches Jubel- und JESus-Lied. 3. Ein dreyfaches Register, so den Nutz und Gebrauch dieses Gebet-Büchleins weiset. Magdeburg, Druckts Christian Leberecht Faber. 1727, S. 72-121. Hauptbibliothek FSt: 85 G 12.

²¹ Blatt 4 fehlt. Die Angabe stützt sich auf das Inhaltsverzeichnis.

Gebet 4 12r-16r	சறுவெகாந எங்களைச சினெகிககிற சினெகத்துக்காச செய்ய வெண்டின் இஷத்தொதிமும் இந்தச சினெகத்துக்காச செய்ய வெண்டின் நாலாம சிவமாவது	caruvecuran_ enkaiaic cinekikkira cinekattukkâka ceyya venṭina iṣṭtotiramum intac cinekattukkâkac ceyya venṭina nâlâm civumumâvatu	Der Dank für die Liebe, mit der Gott uns liebt, und das 4. Gebet für diese Liebe. [S. 76. Dancksagung für die Liebe Gottes, auch Gebet um dieselbige.]	Thanksgiving for the love with which God loves us and the 4th prayer for the love.	11
Gebet 5 16r-20r ²²	எகக கிறீஸத்துவைச சினெகிககிற சினெகத்துக்காச செய்ய வெண்டின் அஞ்சாம் சிவமாவது	ecuk kirīsttuvaic cinekikkira cinekattukkâka ceyya venṭina aṇcām civamâvatu	Das 5. Gebet für die Liebe, um Christum zu lieben. [S. 77. Gebet um die Liebe Christi.]	The 5th prayer for love to love Christ.	14
Gebet 6 20v-24r	எகக சிறீஸத்துவினிடத்திலெ அகப்படுகிற அனாதியான தெரிந்து கொள்ளுதலுக்காச செய்ய வெண்டின் ஆறாம் தொத்திரம்	ecuk kiyīstuviniṭattile akappaṭukira akappaṭukira anātiyāṇa terintu kolḷutalukkâkac ceyya venṭina ârām tottiram	Das 6. Lob für die ewige Prädestination in Christus. [S. 79. Dancksagung für die ewige Gnaden-Wahl in Christo.]	The 6th praise for eternal predestination in Christ.	18
Gebet 7 24r-28v	சறுவெகரன எல்லாததையும் உண்டாககி நடத்தி ஆண்டு கொள்ளுதலுக்காச செய்ய வெண்டின் ஏழாம் தொத்திரம்	caruvecuran_ ellātaiyum unṭâkki naṭatti âṇtu kolḷutalukkâkac ceyya venṭina eḷâm tottiramṇ	Das 7. Lob dafür, dass Gott alles erschaffen hat, regiert und führt. [S. 80. Dancksagung für die Schöpfung, Versehung und Göttliche Regierung.]	The 7th praise for the fact that God has created everything, rules over it and sustains it.	21
Gebet 8 29r-33r	கத்தாசிற எகக கிறீஸத்துவானவா மனுஷனாகப் பிறந்த மனுஷவதாரத்துக்காச செய்ய வெண்டின் எட்டாம் தொத்திரம்	kattarâkīra ecuk kirīsttuvaāṇavar maṇuṣaṇ âkap piranta maṇuṣavatârattukkâka c ceyya venṭina eṭṭâm tottiram	Das 8. Lob für die Inkarnation des Herrn Jesus Christus. [S. 82. Dancksagung für die holdselige Menschwerdung unsers Herrn Jesu Christi.]	The 8th praise for the incarnation of the Lord Jesus Christ.	25
Gebet 9 33v-38r	ஞானஸ்தானத்துக்காச செய்ய வெண்டின் இஸத்தொத்திமும் பரிசுத்தமான நடக்கைக்காச செய்ய வெண்டின் ஒன்பதாம் சிவமாவது	ñānastānattukkâkac ceyya venṭina isttottiramum paricuttamāṇa naṭakkâkac ceyya venṭina onpatām civamâvatu	Das Lob für die Taufe und das 9. Gebet für einen heiligen Wandel. [S. 84. Dancksagung für die heilige Taufe, und Gebet um ein heiliges neues Leben.]	The praise for baptism and the 9th prayer for holy life.	29
Gebet 10 38r-43v	யெசு நாதா அறசிய சீஷட்டாப் பொசினத்தை உண்டாக்கின முகாநகித்துக்காச செய்ய வெண்டின் இஸத்தொஸத்திரமும் அதை உததம் பிறகாமாக வாங்க வெண்டின் முகாநகித்துக்காச செய்ய வெண்டின் பத்தாம் சிவமாவது	yecu nâtar arciya ciṣṭṭâp pocinattai unṭâkkiṇa mukāntirattukkâkac ceyya venṭina esttosttiramum atai uttama pirakâramâka vânka venṭina mukāntirattukkâkac ceyya venṭina pattām civamâvatu	Das Lob dafür, dass der Herr Jesus das heilige Abendmahl gestiftet hat und das 10. Gebet zum würdigen Empfang [des Abendmahls]. [S. 86. Dancksagung für die Einsetzung und Stiftung des heiligen Abendmahls, neben Anrufung um würdige Bereitung und heilsamen Gebrauch.]	The praise for the fact that the Lord Jesus instituted the holy Eucharist and the 10th prayer for receiving it properly.	33

²² Blatt 20 fehlt. Die Angabe stützt sich auf das Inhaltsverzeichnis.

Gebet 11 44r-48v	அறசிய சீஷட்ட நற்கருணை வாங்கிறததுக்கு முன்னெ செய்ய வெண்டின பதினொரம் சிவமாவது	araciya ciṣṭta narkaunaṭi vāṅkukirattukku munne ceyya veṇṭina patinorām civamāvatu	Das 11. Gebet vor dem Empfang des heiligen Abendmahls. [S. 88. Gebet vor Empfangung des heiligen Abendmahls.]	The 11th prayer before receiving the holy Eucharist.	38
Gebet 12 48v-51v	அறசிய சீஷட்ட நற்கருணை வாங்கின பிற்பாடு செய்ய வெண்டின பனினொடாம தொத்திராம.	araciya ciṣṭta narkaunaṭi vāṅkiṇa piṛpātu ceyya veṇṭina panireṇṭām tottiram	Das 12. Lob nach dem Empfang des Abendmahls. [S. 89. Dancksagung nach empfangenem heiligen Abendmahl.]	The 12th praise after receiving the holy Eucharist.	42
Gebet 13 51v-55r	எங்களுக்காகப் பாடுபட்ட என்னதா ஆரென்றும் பாடுபட்ட முகாநதிராமெதென்றும் யொக்கிக்கிற யொகிப்பு பதிமுணாம	eṅkaḷukkāka pātupatta ecunātar ārenrum pātupatta mukāntirametenrum yokkikkira yokippu papimūṇām	Die 13. Zusammenfassung: Wer ist der Herr Jesus, der für uns gelitten hat? Warum hat er gelitten? [S. 90. Eine Betrachtung der Person, die da leidet, und der Ursache des Leidens JEsu Christi.]	The 13th summary: Who is the Lord Jesus who suffered for us? Why did he suffer?	45
Gebet 14 55v-61v	எக னாதா பாடு பட்டு எங்களுக்காக வெண்டி சறுவெசானொடெ கூடப் பண்ணின சமாதானத்துக்காகச் செய்ய வெண்டின பதினொரம் தொத்திராம	ecu natar pātu pattu eṅkaḷukkāka veṇṭi caruvecuranote kūṭap paṇṇina camātāṇattukkākac ceyya veṇṭina patin āḷām tottiram	Das 14. Lob für den Frieden, den der Herr Jesus für uns durch sein Leiden bei Gott ermöglicht hat. [S. 92. Eine Dancksagung für das Leiden Jesu Christi, und für die Versöhnung mit Gott.]	The 14th praise for the peace that the Lord Jesus made with God for us through his suffering.	48
Gebet 15 62r-68r	என்னதா பாடு பட்ட வததமானதை யொக்கிக்கிற யொகிப்பும கருத்தொடெ செய்ய வெண்டின ஆறுதலுள்ள பதினஞ்சாம் தொத்திராமும	ecun ātar pātu patta vattamāṇattai yokikkira yokippum karuttoṭe ceyya veṇṭina ārutaluḷa patinañcām tottiramum	Die Zusammenfassung vom Leiden des Herrn Jesus und das 15. Gebet, das andächtig gesprochen werden soll. [S. 94. Eine andächtige tröstliche Dancksagung und Betrachtung des heiligen Leidens JEsu Christi.]	A summary of the suffering of the Lord Jesus and the 15th careful prayer.	53
Gebet 16 68v-75r	எக னாதா பாடு பட்டத்துக்காக மினனமும செய்ய வெண்டின பதினொரம் தொத்திராம	ecu n ātar pātu paṭṭattukkukāka yinnamum ceyya veṇṭina patin ārām tottiram	Das 16. Lob für das Leiden Christi. [S. 97. Eine andere Dancksagung für das Leiden Christi.]	The 16th praise for the suffering of the Lord Jesus.	59

Gebet 17 75r-80v	எசு னாதானவா மரித்தவாக ளிடத்திலே நின்று மகிமையொடே எழுந்தருளினானென்கிறத்துக்க ாகவும் இதினாலே வருத்திவிசை பலனுககாகவும் செய்ய வெண்டின பதினெழாம் தொத்திரம்	ecu nâtarânavar marittavarkalittattile niru kamimaiyotē eḷuntarḷin ârenkirattukkâka itin âle varuttivicca palanukkâkavum ceyya veṇṭina patinelâm tottiram	Das 17. Lob für die herrliche Auferstehung des Herrn Jesus und den dadurch erlangten Nutzen. [S. 99. Dancksagung für die sieghafte Auferstehung JEsu Christi, und für die Frucht derselben.]	The 17th praise for the glorious resurrection of the Lord Jesus and the benefit attained through it.	65
Gebet 18 80v-88r	எங்கள் கத்தாக்கிற எசு கிறீஸ்துவுக்கு வெட்டப்பட்ட திருக்காயங்களைப் பாத்து செய்ய வெண்டின பதினெட்டாம் ஆற்றலான சிவமாவது	eṅkaḷ kattarâkīra ecuk kirīsttuvukku vetṭappaṭṭa tirukkāyankaḷaip pāttu ceyya veṇṭina patinettām ârutalâṇa civamâvatu	Das 18. Trostgebet von den heiligen Wunden, die unserem Herrn Jesus Christus hinzugefügt worden sind. [S. 101. Trost-Gebetlein von den Wunden unsers HErrn JEsu Christi.]	The 18th prayer of comfort regarding the holy injuries inflicted to our Lord Jesus Christ.	69
Gebet 19 88v-92r	யெசு னாதா பாடுபட்ட வதமான்த்தை யொகிசு மனஸ்தாபத்துக்காகவும் பாவப் பொறுத்தலுக்காகவும் செய்ய வெண்டின பத்தொன்பதாம் செபமாவது	yecu nâtar pāṭupatta vattamânattai yokiccu manastāpattukkâkavu m pāvap poruttalukkâkavum ceyya veṇṭina pattonṇpatām cepamâvatu	Das 19. Gebet, das das Leiden des Herrn Jesus betrachtet und um Vergebung bittet. [S. 104. Um Busse und Vergebung der Sünden, aus dem Leiden Christi.] ²³	The 19th prayer considering the suffering of the Lord Jesus and requesting forgiveness of sin.	76
Gebet 20 92r-93v	எசு கிறீஸ்துவினுடைய காயங்களை யொகிக்கிறத்தினாலே செய்ய வெண்டின இருபதாம் ஆறுதலுள்ள சிவமாவது	ecuk kirīsttuvinuṭaiya kāyaṅkaḷai yokikkirattinâle ceyya veṇṭina irupatām ârutaluḷḷa civamâvatu	Das 20. Trostgebet, das die Wunden Jesu Christi betrachtet. [S. 106. Ein Trost-Gebet aus den Wunden Christi. Mel. Christus der uns selig macht.] ²⁴	The 20th prayer of comfort considering the wounds of Jesus Christ.	79
Gebet 21 94r-97r	யெசு னாதா பாடுபட்ட வதமான்த்தை தியானிக்கிறத்தினாலே செய்ய வெண்டின இருபத்தொன்றாம் ஆறுதலுள்ள சிவமாவது	yecu n âtar pāṭupatta vattamânattai tiyânikkirattinâle ceyya veṇṭina irupattorâm ârutaluḷḷa civamâvatu	Das 21. Trostgebet, in dem über das Leiden des Herrn Jesus nachgedacht wird. [S. 107. Trost-Gebet aus dem Leiden Christi. Mel. Christ unser Herr zum Jordan kam.] ²⁵	The 21st prayer of comfort meditating upon the suffering of the Lord Jesus.	80
Gebet 22 97r-98r	அதுக்குச் சரியாயிருக்கிற ஆறுதலுள்ள வெறே இருபத்து ரெண்டாம் சிவமாவது	atukkuc cariyâyirukkīra ârutaluḷḷa vere irupattu reṇṭām civamâvatu	Das 22. Trostgebet, das dem [21. Gebet] gleich ist. [S. 108. Ein ander Trost- Gebet. Mel. Mein Hertz und Seel.] ²⁶	The 22nd prayer of comfort, which is equal to [the 21st prayer].	83

²³ Dieses Gebet ist ein Lied mit 9 Strophen. Im Buch ist es in Prosa verfasst.

²⁴ Dieses Gebet ist ein Lied mit 6 Strophen. Im Buch ist es in Prosa verfasst.

²⁵ Dieses Gebet ist ein Lied mit 8 Strophen. Im Buch ist es in Prosa verfasst.

²⁶ Dieses Gebet ist ein Lied mit 6 Strophen. Im Buch ist es in Prosa verfasst.

Gebet 23 98r-102r	எகக கிறிஸ்து நாதா பாமண்டலங்குளிலே மகிமையோடெ ஏறிப் பொந்துக்காகச் செய்ய வெண்டின இருபத்து மூணாம் தொத்திரம்	ecuk kiristtu natar paramaṇṭalaṅkaḷile makimaiyote eṇip poṇattukkākac ceyya veṇṭina irupattu mūṇām tottiram	Das 23. Lob für die Himmelfahrt Jesus Christus. [S. 109. Dancksagung für die fröhliche Himmelfahrt Jesu Christi.]	The 23rd praise for the ascension of the Lord Jesus Christ. 84
Gebet 24 102r- 107v	பரிசுத்தமான ஆவியானவா அனுப்பப் பட்டத்துக்காக செய்ய வெண்டின இருபத்துநாலாம் தொத்திரம்	paricuttamāna āviyāṇavar anuppap paṭṭattukkāka ceyya veṇṭina irupattuṇ ālām tottiram	Das 24. Gebet für die Sendung des Heiligen Geistes. [S. 110. Dancksagung für die Sendung des Heiligen Geistes.]	The 24th prayer for the coming of the Holy Spirit. 88
Gebet 25 107v- 113r	அறசிய சீஷட்ட திறீத்துவ யெகத்துவம் தமமைத் தானெ தெரிய பண்ணினத்துக்காகச் செய்ய வெண்டின இருபத்தஞ்சாம் தொத்திரம்	araciya ciṣṭta tirittuva yekattuvam tammait tāne teriya paṇṇinattukkākac ceyya veṇṭina irupattaṇcām tottiram	Das 25. Gebet für die Selbstoffenbarung des Dreieinigen Gottes. [S. 112. Dancksagung für die Offenbarung der Heiligen Dreyfaltigkeit.]	The 25th praise for the self revelation of the triune God. 92
Gebet 26 113r- 118r	திருச்சபைக்காக சுறுவெகாணைப் பாத்துச் சொல்ல வெண்டின தொத்திரமும் சுறுவெகாண அத்தைக் காற்பாத்திக கொள்ள வெணுமென்கிறத்துக்காகச் செய்ய வெண்டின இருபத்தாறாம் சிவமாவது	tiruccapaikkāka caruvecuraṇaip pāttuc colla veṇṭina tottiramum caruvecuraṇ attaik kārpāttik kollā veṇumenkirattukkākac ceyya veṇṭina irupattāṛām civamāvatu	Das Lob, das auf Gott für die heilige Kirche gerichtet werden soll, und das 26. Gebet für ihren Erhalt und Schutz. [S. 114. Dancksagung für die heilige Christliche Kirche, und daß sie Gott erhalten und schützen wolle.]	The praise offered to God for the holy Church and the 26th prayer for its sustenance and protection. 97
Gebet 27 118r- 122v	அறசிய சீஷட்ட சமமனக்ககள் எங்களுக்கு பண்ணுகிற அனுககிறத்துக்காகச் சுறுவெகாணுஞ் செய்ய வெண்டின இருபத்தெழாம் தொத்திரம்	araciya ciṣṭta cammacukaḷ eṅkaḷukku paṇṇukira aṇukkiraṇattukkākac caruvecuraṇukuc ceyya veṇṭina irupattelām tottiram	Das 27. Lob an Gott für die uns geleisteten Dienste der heiligen Engel. [S. 116. Dancksagung für den Schutz der heiligen Engel.]	The 27th praise offered to God for the services of the holy angels rendered to us. 101
Gebet 28 123r- 127v	சுறுவெகாண அநதந்த இக்கட்டுகளிலே எங்களைக் கிறுபையோடெ மறைச்சுக் காற்பாத்தினாறென்கிறத்துக்கா க அவருக்குச் செய்ய வெண்டின இருபத்தெட்டாம் தொத்திரம்	caruvecuraṇ antanta ikkattukaḷile eṅkaḷaik kirupaiyote maraiccuk kārpāttināṇenkirattukk āka avarukkuc ceyya veṇṭina irupattettām tottiram	Das 28. Lob dafür, dass Gott uns vor Schwierigkeiten bewahrt und beschützt hat. [S. 117. Dancksagung, daß uns Gott in so mancherley Gefahr erhalten und behütet hat.]	The 28th praise for the fact that God has hidden us from troubles and protected us. 105
Gebet 29 128r- 130v	வயலிலே விளைஞ்ச தானியத்துக்காகச் செய்ய வெண்டின இருபத்தொன்பதாம் தொத்திரமும் செபமும்	vayilile vīlaiṇca tāṇiyattukkākac ceyya veṇṭina irupattoṇpatām tottiramum cepamum	Der Dank und das 29. Gebet für das Getreide auf den Feldern. [S. 119. Dancksagung und Gebet für die Früchte des Landes.]	Thanksgiving and the 29th prayer for the grains produced in the fields. 109

Katalog II - TAM 9
Das zweite Buch der Nachfolge Christi von Thomas a Kempis

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	English	Druck
Titelblatt Erstes Titelblatt	தொமஷ் தெ கெம்பிஷ் நாண்டாம பொஷ்த்தகம் ²⁷	tomaş te kempis reñtām poştakam	Das zweite Buch des Thomas de Kempis	The second book of Thomas de Kempis	
			[Das II. Buch. Nützlicher Ermahnungen zum innerlichen Leben.] ²⁸		
Zweites Titelblatt	யெசுசு கிறிஷ்துனாதனா யெப்படி மின் செல்ல வெணுமென்கிறத்தின் பெரிலெ தொமஷ் தெ கெம்பிஷ் யென்கிறவா யெழுதி வைத்த நாண்டாம ஞானப பொஷ்த்தகம் ²⁹	yecuk kirıştunâtarai yeppaṭi piñ cella veṇumenkirattin perile tomeş te kempis yenkiravar yeluti vaitta reñlām ñāṇp poştakam	Das von Thomas de Kempis verfasste zweite geistliche Buch: Wie soll man unserem Herrn Jesus Christus nachfolgen?	The second spiritual book by Thomas de Kempis: How one should follow our Lord Jesus Christ.	
Kap. 1 1r-8r	Die Überschrift fehlt.		[S. 131. Von innerlicher Conversation und Gemeinschaft.]		
Kap. 2 8v-10r	Die Überschrift fehlt.		[S. 140. Von demüthiger deiner selbst Unterwerfung.]		
Kap. 3 10v-13v	Die Überschrift fehlt.		[S. 142. Von einem guten und fried samen Menschen.]		
Kap. 4 14r-16r	Die Überschrift fehlt.		[S. 146. Vom reinen Gemüth/ und einfältiger Meynung.]		
Kap. 5 16v-19r	Die Überschrift fehlt.		[S. 149. Von Betrachtung seiner selbst.]		
Kap. 6 19v-23v	Die Überschrift fehlt.		[S. 152. Von der Frewd eines guten Gewissens.]		
Kap. 7 24r-26r	Die Überschrift fehlt.		[S. 157. Von der Lieb/ dadurch Jesus über alle Ding geliebt wird.]		
Kap. 8 26v-31r	Die Überschrift fehlt.		[S. 160. Von vertraulicher Freund- und Gemeinschaft mit Jesu.]		
Kap. 9 31v- 37v ³⁰	Die Überschrift fehlt.		[S. 166. Von Entziehung alles Trosts.]		

²⁷ Es ist erstaunlich, dass das Titelblatt die Nummer "யௌக" 121 trägt.

²⁸ Thomas von Kempen: Deß Ordens S. Augustini Regulier-Canonichen/ Von der Nachfolgung *CHRISTI* Vier Bücher. Nunmehr nach dem Lateinischen Exemplar *RR. PP. Henr. Sommalii* und *Heriberti Rosweidi è Soc. JESU* Fleissiger dann je vor diesem sambt dem Leben deß gottseeligen Authoris, übersehen/ verbessert und vermehret/ mit angehängtem Unterricht und Register. Cölln. Bey Frantz Metternich/ Buch-Händlern unter gölden Waagen. 1699. Hauptbibliothek FSt: 14 K 15.

²⁹ Auf der Rückseite findet man folgende Bemerkung: "Tomas de Kempis ins Malabarische. Zweiter Theil."

³⁰ Blatt 35 ist nicht mit dem üblichen Safran-Kohle-Gemisch überzogen.

Kap. 10 Die Überschrift fehlt.
38r-42r

[S. 175. Von der
Danckbarkeit für die Gnad
Gottes.]

Kap. 11 Die Überschrift fehlt.
42v-46v

[S. 181. Wie wenig
Liebhaber seyen deß
Creutzes Jesu.]

Kap. 12 Die Überschrift fehlt.
47r-59v

[S. 186. Von dem richtigen
Weg des Heiligen Creutzes.]

Das "Toma de Kempis ins
letzte Malabarische zweiter
Blatt - Theil"
Rück-
seite

Katalog II - AFSt/P TAM 10
Das zweite Buch der Nachfolge Christi von Thomas a Kempis

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	English	Druck
Titelblatt Erstes Titelblatt	நமமுடைய கத்தாக்கிற யெக்க கிறிஷ்துனாதனா யெப்படி பின் செல்ல வெனுமென்கிறத்தின் பெரிசெ தொமெஷ தெ கெம்பிஷ யென்கிறவா யெழுதி வைத்த ரொண்டாம ஞானப பொஷத்தகம்	nammutaiya kattarākira yecuk kiriṣṭtunātarai yeppaṭi piṇ cella veṇumenkirattin perile tomeṣ te kempis yeṇkiravar yeluti vaitta reṇṭām ṇāṇp poṣṭtakam	Das von Thomas de Kempis verfasste zweite geistliche Buch: Wie soll man unserem Herrn Jesus Christus nachfolgen? [Das II. Buch. Nützliche Ermahnungen zum innerlichen Leben.] ³¹	The second spiritual book by Thomas de Kempis: How should one follow our Lord Jesus Christ?	
Kap. 1 1r-4v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 131. Von innerlicher Conversation und Gemeinschaft.]		
Kap. 2 5r-5v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 140. Von demütiger deiner selbst Unterwerfung.]		
Kap. 3 6r-7v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 142. Von einem guten und friedlichen Menschen.]		
Kap. 4 7v-8v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 146. Vom reinen Gemüth/ und einfältiger Meynung.]		
Kap. 5 9r-10r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 149. Von Betrachtung seiner selbst.]		
Kap. 6 10v-12r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 152. Von der Freud eines guten Gewissens.]		
Kap. 7 12v-13v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 157. Von der Lieb/ dadurch Jesus über alle Ding geliebt wird.]		
Kap. 8 14r-17r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 160. Von vertraulicher Freund- und Gemeinschaft mit Jesu.]		
Kap. 9 17r-21r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 166. Von Entziehung alles Trosts.]		
Kap. 10 21r-24r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 175. Von der Danckbarkeit für die Gnad Gottes.]		

³¹ Thomas von Kempen: Deß Ordens S. Augustini Regulier-Canonichen/ Von der Nachfolgung *CHRISTI* Vier Bücher. Nunmehr nach dem Lateinischen Exemplar *RR. PP. Henr. Sommalii* und *Heriberti Rosweidi è Soc. JESU* Fleissiger dann je vor diesem sambt dem Leben deß gottseeligen Authoris, übersehen/ verbessert und vermehret/ mit angehängtem Unterricht und Register. Cölln. Bey Frantz Metternich/ Buch-Händlern unter gölden Waagen. 1699. Hauptbibliothek FSt: 14 K 15.

Kap. 11 Die Überschrift fehlt.
24v-26v

[Seite 181. Wie wenig
Liebhaber seyen deß
Creutzes Jesu.]

Kap. 12 Die Überschrift fehlt.
27r-34r

[Seite 186. Von dem
richtigen Weg des Heiligen
Creutzes.]

Katalog II - AFSt/P TAM 11
Das dritte Buch der Nachfolge Christi von Thomas a Kempis

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	English	Druck
Titelblatt - Vorder- seite	நமமுடைய கத்தராகிற யெக்க கிறிஷ்துனாதனா யெப்படி பின் செல்ல வெனுமென்கிறத்தின் பெரிசெ தொமேஷு தெ கெம்பிஷு யென்கிறவா யெழுதி வைத்த மூணாம ஞானப் பொஷத்தகம் "Thomas de Kempis Dritter Theil Madras 1741" ³² .	nammuṭaiya kattarākira yecuk kiriṣṭunātarai yeppaṭi piṇ cella veṇumenkirattin perile tomeṣ te kempis yeṇkiravar yeluti vaitta mūṇām ṇāṇp poṣṭtakam Madras, 1741	Das von Thomas de Kempis verfasste dritte geistliche Buch: Wie soll man unserem Herrn Jesus Christus nachfolgen? Madras, 1741. [Seite 202. Das III. Buch. Von innerlicher Tröstung.] ³³	The third spiritual book by Thomas de Kempis: How should one follow our Lord Jesus Christ? Madras 1741.	
Kap. 1 1r-2r	கிறிஷ்து நாதானவா விகவாசமுள்ள ஆத்துமத்தொடெ மனக்கஞளெ பிறசங்கிகிறா கத்தியமானது ஆத்துமத்துக்குள்ளெ வாறதைகளினுடைய யிராசசல்லாம பிறசங்கிகும கறுவெசுரனுடைய திருவசனந தாஷ்சினையொயெ கெழக்கப்பட வெணும		[Seite 202. Von innerlichem Gespräch Christi mit der glaubigen Seel.]		
Kap. 2 2v-5r			[Seite 204. Daß die Wahrheit innerlich ohn äusserliche wort rede.]		
Kap. 3 5v-10r			[Seite 208. Daß die Wort Gottes demütiglich anzuhören/ <u>und das viele dieselbige nit erwegen. Seite 213. Gebett. Die Gnade der Andacht zu erlangen.</u> ³⁴]		
Kap. 4 10v-14r	கறுவெசுரனுக்கு முன்பாகக் கவடிவலாத தனத்தொடெயும தாஷ்சினையொடெயுஞ் சஞ்சரிகக் வெணும		[Seite 215. Das man in der Wahrheit und Demut vor Gott wandlen soll.]		
Kap. 5 14v-21r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 220. Von der wunderbahrlichen Wirckung Göttlicher Liebe.]		
Kap. 6 21v-26v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 228. Von Bewehrung eines wahren Geistlichen Liebhabers.]		
Kap. 7 27r-32v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 234. Die Gnad der Andacht muß unter dem Schutz der Demuth verborgen und erhalten Werden.]		
Kap. 8 33r-35r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 241. Wie man sich gering vor den Augen GOTTES schätzen soll.]		

³² Diese Bemerkung findet man auf der Vorderseite des Titelblatts.

³³ Thomas von Kempen: Deß Ordens S. Augustini Regulier-Canonichen/ Von der Nachfolgung *CHRISTI* Vier Bücher. Nunmehr nach dem Lateinischen Exemplar *RR. PP. Henr. Sommalii* und *Heriberti Rosweidi è Soc. JESU* Fleissiger dann je vor diesem sambt dem Leben deß gottseeligen Authoris, übersehen/ verbessert und vermehret/ mit angehängtem Unterricht und Register. Cölln. Bey Frantz Metternich/ Buch-Händlern unter gölden Waagen. 1699. Hauptbibliothek FSt: 14 K 15.

³⁴ Die unterstrichenen Wörter sind nicht übersetzt. Der Haupttext ist aber übersetzt.

Kap. 9 35v-38r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 244. Daß man alle Ding zu Gott als zum letzten Zihl und End richten soll.]
Kap. 10 38v-44r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 247. Wie süß und lieblich sey/ die Welt zu verachten/ und Gott allein zu dienen.]
Kap. 11 44v-46v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 253. Daß deß Hertzens Begierden zu probiren und zu mässigen seyn.]
Kap. 12 47r-51r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 256. Von Unterweisung der Gedult/ und streit wider die fleischliche Begierden.]
Kap. 13 51v-54v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 261. Von Gehorsam eines demütigen Underthanen nach dem Exempel Christi.]
Kap. 14 55r-57v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 265. Von betrachtung der verborgenen Urtheilen Gottes/ auff daß wir uns im Wolstand nit erheben.]
Kap. 15 58r-62r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 269. Wie wir reden/ und uns verhalten sollen in allem/ das wir wünschen und begehren.]
Kap. 16 62v-64v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 273. Daß in Gott allein Wahrer Trost zu suchen.]
Kap. 17 65r-68r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 276. Daß alle Sorgfältigkeit auff GOtt zu setzen sey.]
Kap. 18 68v-71v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 279. Daß die zeitliche Armseligkeiten nach dem Exempel Christi gedültiglich zu übertragen.]
Kap. 19 72r-75v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 282. Von Gedult in empfangner Schmach und welcher vor einen recht gedüldigen Menschen zu halten.]
Kap. 20 76r-80v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 287. Von der Bekantnus eigener Schwachheit und Trübsal dieses Lebens.]
Kap. 21 81r-87v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 292. Daß in GOtt über alle Güter und Gaben zu ruhen ist.]

Kap. 22 88r-93r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 299. Von Bedenckung der mancherley Gutthaten Gottes.]
Kap. 23 93v-97v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 305. Von vier stücken, so grossen Fried brigen.]
Kap. 24 98r-99v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 310. Von Vermeidung fürwitziger Erforschung eines anderen Lebens.]
Kap. 25. 100r- 103r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 313. Worin bestendiger Fried des Hertzens/ und rechtes Zunehmen stehet.]
Kap. 26 103v- 106r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 317. Von Fürtrefflichkeit eines freyen Gemüts: welches vielmehr durch ein demühtiges Gebett/ als durch das Lesen verdient und zu wegen gebracht wird.]
Kap. 27 106v- 110r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 321. Daß die selbst eigne Lieb vom höchsten Gut am meisten uns abziehe.]
Kap. 28 110v- 111v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 326. Wider die böse Zungen der Ubelnachrederer.]
Kap. 29 112r- 113v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 327. Wie Gott bey einfallender Trübsal und Widerwärtigkeit anzuruffen und zu loben sey.]
Kap. 30 114r- 119v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 330. Wie Gott umb Hülff zu bitten sey/ und von dem Vertrauen, die Gnad widerumb zu bekommen.]
Kap. 31 120r- 125r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 337. Von Verschmähung aller Creaturen/ auff daß der Schöpfer gefunden werde.]
Kap. 32 125v- 127v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 343. Wie der Mensch sich selbst verläugnen/ und allen Begierdden absagen soll.]
Kap. 33 128r- 129r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 346. Von Unbeständigkeit des Hertzens/ und von rechter Meynung auff Gott gerichtet.]

Kap. 34 129v- 132r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 349. Daß den liebhabenden Menschen Gott über alle Ding/ und in allen Dingen schmecket.]
Kap. 35 132v- 134v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 354. Daß kein Sicherheit sey vor der Versuchung in diesem Leben.]
Kap. 36 135r- 137r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 358. Wider die eytele und leichtfertige Urtheil der Menschen.]
Kap. 37 137v- 140r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 361. Von vollkommener Aufgebung seiner selbst/ die Freyheit deß Hertzens zu erlangen.]
Kap. 38 140v- 142v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 365. Von guter Anordnung äusserlicher Sachen/ und Zuflucht zu Gott in allen Nöhten.]
Kap. 39 143r- 144r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 368. Daß der Mench in seinen Geschäften nit so sehr unruhig und ungestum seyn sollen.]
Kap. 40 144v- 148r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 370. Daß der Mensch nichts guts auß ihm selber hab/ und sich keines Dings beruhmen möge.]
Kap. 41 148v- 149v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 375. Von Verachtung aller zeitlicher Ehr.]
Kap. 42 150r- 152r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 377. Daß kein Fried noch Trost zu setzen seye/ in den Menschen.]
Kap. 43 152v- 155v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 380. Von eyteler und weltlicher Wissenschaft.]
Kap. 44 156r- 157r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 384. Wie einer sich der äusserlichen Dingen nicht fast annehmen soll.]
Kap. 45 157v- 162r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 386. Daß nicht allen Menschen zu glauben sey: und wie leichtlich einer mit der Zungen anstosse.]
Kap. 46 162v- 166v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 393. Von vertrauen in Gott zu haben/ wan sich scharpffe Reden wider uns erheben.]

Kap. 48 169v- 174v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 403. Von der ewigen Freud der Seeligen/ und dieses Lebens Angst und Noth.]
Kap. 49 175r- 180r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 411. Von Begierd ewigen Lebens/ und wie grosses Gut den streitenden Menschen verheissen sey.]
Kap. 50 180v- 185r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 420. Wie sich der trostlose Mensch in die Händ und Willen Gottes befehlen sol.]
Kap. 51 185v- 186v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 429. Demütigen Wercken soll mann obliegen/ wan der Mensch zu hohen Dingen zu schwach wird.]
Kap. 52 157r- 190r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 431. Daß sich der Mensch deß Trosts und Gnaden nit würdig schätze/ sondern vielmehr der Peyn und Straff.]
Kap. 53 190v- 193r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 436. Daß die Gnad Gottes sich nicht vermische mit irrdischer weißheit.]
Kap. 54 193v- 200r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 441. Von mancherley Bewegungen der Natur und Gnad.]
Kap. 55 200v- 204v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 451. Von Zerstörlichkeit der Natur und der Göttlichen Gnad.]
Kap. 56 205r- 207v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 458. Daß wir uns selbst verläugnen/ und Christo durch das Creutz nachfolgen sollen.]
Kap. 57 208r- 210r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 463. Daß der Mensch nicht soll kleinmüthig seyn/ so er in etliche Gebrechen fallet.]
Kap. 58 210v- 217v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 468. Daß man sich nicht unterstehen soll/ die hohe Ding und verborgene Vrtheil GOTTes zu ergründen.]
Kap. 59 218r- 221v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 479. Daß in Gott alle Hoffnung und Zuversicht zu setzen sey.]

Katalog II - AFSt/P TAM 12
Das vierte Buch der Nachfolge Christi von Thomas a Kempis

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	English	Druck
Das erste Blatt	யெசுவே ரெஷ்சியும் சதௌசய [1740] வருடம் மாகழி மி உயஉ சனிககிழமைமில் துவககினது	yesuve rešciyum 1740 varuṭam mārkaḷi mātam 22 ām tēti caṇikkīlamaiyil tuvaṅkīnatu	O Jesu, errette [mich/ uns] Am Samstag, den 22. Mâkaḷi-Monat, 1740 angefangen.	O Jesus, Save [me / us] Begun on Saturday, 22th of Mâkaḷi month in 1740.	
	நாலாம் பொஸத்தகம்	nâlâm posttakam	Das vierte Buch	The fourth book	
Titelblatt - Vorder- seite	தொமெஷு தெ கெம்பிஷு யெனகிறவா அறசியசிஷ்டட ராப பொசனத்தின பெரிஸெ எழுதி வைத்த நாலாம் பொஷத்தகம்	tomeṣ te kempis yenkiravar araciya ciṣṭta râpôcanattin perile yeḷuti vaitta nâlâm poṣttakam	Das vierte Buch des Thomas de Kempis über das heilige Abendmahl	The fourth book by Thomas de Kempis on the Lord's Supper	
	"Thomas de Kempis Vierde Buch vom Heiligen Abendmahl" ³⁵ .		[Seite 484. Vom Allerheiligsten Sacrament deß Altars. ³⁶]		
Titelblatt - Rück- seite - Blatt 1r	Zusammenfassung der Tamilsätze: Christus sprach: Kommet alle zu mir. Ich gebe euch neue Kraft. Das Brot, das wir brechen, ist der Leib Christi. Esst es zum Andenken an mich. Derjenige, der mein Fleisch isst und mein Blut trinkt, bleibt in mir und ich in ihm.				
Kap. 1 1v-11r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 485. Mit was hoher Ehrerbietung und Reinigkeit Christus zu empfangen sey.]		
Kap. 2 11v-18r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 500. Daß dem Menschen in diesem Sacrament Gottes grosse Gütigkeit und Liebe bewiesen werde.]		
Kap. 3 18v-24r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 507. Daß es nutz sey zu diesem Heil. Sacrament zu gehen.]		
Kap. 4 24v-30v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 513. Daß viel Guts verleyhen werde denen/ die andächtig zu diesem Sacrament gehen.]		
Kap. 5 31r-35r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 522. Von Würdigkeit dieses Sacraments und deß Priesterlichen Stands.]		
Kap. 6 35v-36r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 527. Ein Frag/ wie sich ein Mensch vor der Communion halten soll.]		

³⁵ Dieses Zitat findet man direkt unter der tamilischen Anmerkung.

³⁶ Thomas von Kempen: Deß Ordens S. Augustini Regulier-Canonichen/ Von der Nachfolgung *CHRISTI* Vier Bücher. Nunmehr nach dem Lateinischen Exemplar *RR. PP. Henr. Sommalii* und *Heriberti Rosweidi è Soc. JESU* Fleissiger dann je vor diesem sambt dem Leben deß gottseeligen Authoris, übersehen/ verbessert und vermehret/ mit angehängtem Unterricht und Register. Cölln. Bey Frantz Metternich/ Buch-Händlern unter gölden Waagen. 1699. Hauptbibliothek FS: 14 K 15.

Kap. 7 36v-42r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 528. Von Erforschung eigenen Gewissens und Fursatz der Besserung deß Lebens deren/ die dieß Sacrament handlen und empfahen.]
Kap. 8 42v-45r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 534. Von dem Opfer Christi am Creutz/ und Auffgebung deß eigenen Willens.]
Kap. 9 45v-51r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 537. Daß wir uns/ und alles was wir haben und vermögen/ Gott dem HErn opffern/ und für alle Menschen bitten sollen.]
Kap. 10 51v-59r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 543. Daß die heilige Communion nit leichtlich zu unterlassen.]
Kap. 11 59v-68r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 552. Daß der Leib Christi und die H. Schrifft einer jeden glaubigen Seel nothwendig seynd.]
Kap. 12 69v-73r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 565. Daß der Mensch/ der zu diesem H. Sacrament gehen wilt/ sich mit höchstem Fleiß darzu bereiten soll.]
Kap. 13 73v-77r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 568. Daß die andächtige Seel auß gantzem Hertzen die Vereinigung Christi im Sacrament begehren soll.]
Kap. 14 77v-80v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 573. Von etlicher andächtigen Menschen inbrünstiger Begierd zu dem H. Sacrament deß Leibs Christi.]
Kap. 15 81r-84v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 577. Daß die Gnad der Andacht durch die Demuth und seiner selbst Verläugnung erlangt werde.]
Kap. 16 85r-87r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 582. Daß wir unsere Nothdurfft Christo offenbahren/ und ihn umb sein Gnad anrufen sollen.]
Kap. 17 87r-91r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 585. Von der inbrünstigen Liebe und hefftigen Begierd Christum zu empfahen.]

Kap. 18 Die Überschrift fehlt.
91r-94r

[Seite 592. Daß der Mensch
nicht ein fürwitziger
Erforscher und
durchgründer deß H.
Sacraments/ sondern ein
demüthiger Nachfolger
Christi seyn/ auch die Sinn
und Verstandt dem H.
Glauben unterwerffen soll.]

Blatt 95
fehlt

Blatt 96v Mit roter Tinte geschrieben: "Thomas de Kempis Malabarisch Vierte Theil."

Katalog II - AFSt/P TAM 13
Der 2. Korinther Brief

Blattzahl	Kapitel im Palmblatt	Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7. (Kleindruck)
1r-6v	2. Kor. 1	Seiten 47-48
7r-10r	2. Kor. 2	Seiten 48-49
10v-13v	2. Kor. 3	Seiten 49-50
14r-17v	2. Kor. 4	Seiten 50-51
18r-22r	2. Kor. 5	Seiten 51-52
22v-26r	2. Kor. 6	Seiten 52-53
26v-30v	2. Kor. 7	Seiten 53-54
31r-36r	2. Kor. 8	Seiten 54-55-
36v-39v	2. Kor. 9	Seiten 55-56
40r-44r	2. Kor. 10	Seiten 56-57
44v-51r	2. Kor. 11	Seiten 57-59
51v-56v	2. Kor. 12	Seiten 59-60
57r-60r	2. Kor. 13	Seiten 60-61

Katalog II - AFSt/P TAM 14
Der Brief des Paulus an die Römer

Titelblatt	பவுலுசெனகிறவா றொமப பட்டணத்தாருக்கு எழுதியனுப்பின நிருபம்	pavulucenkiravar romap paṭṭaṇattârukku eluti yanuppina nirupam	Der Brief des Paulus, den er an die Stadt- bewohner in Rom gesandt hat.	The letter of Paul that he wrote to the city people at Rome.
Blattzahl	Kapitel im Palmblatt		Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 3-25. (Kleindruck)	
1r-7r	Kapitel 1		Seiten 3-4	
7v-12r	Kapitel 2		Seiten 5-6	
12r-16r	Kapitel 3		Seiten 6-7	
16v-20r	Kapitel 4		Seiten 7-8	
20v-24r	Kapitel 5		Seiten 8-9	
24r-28r	Kapitel 6		Seiten 9-11	
28v-32v	Kapitel 7		Seiten 11-12	
33r-39v	Kapitel 8		Seiten 12-14	
40r-45v	Kapitel 9		Seiten 14-15	
45v-48v	Kapitel 10		Seiten 15-16	
49r-55r	Kapitel 11		Seiten 17-18	
55v-58v	Kapitel 12		Seiten 18-19	
59r-61v	Kapitel 13		Seiten 19-20	
62r-66r	Kapitel 14		Seiten 20-21	
66r-72r	Kapitel 15		Seiten 21-23	
72v-78r	Kapitel 16		Seiten 23-25	

Katalog II - AFSt/P TAM 15
Das Evangelium nach Matthäus

Titelblatt	அரசிய சீஷுட டு மததெயுசு வெனகிறவா எழுதி வைத்த சுவிவிசெஷம்	araciya cîştâ matteyucu venkiravar eluti vaitta cuvivicecam	Die himmlische Nachricht [d.h. das Evangelium], die von Matthäus geschrieben worden ist.	The heavenly news [i.e. the Gospel] written by Matthew.
Blattzahl	Kapitel im Palmblatt	Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 1-107. (Großdruck)		
1-3v	Kapitel 1	Seiten 1-4		
4r-6v	Kapitel 2	Seiten 4-6		
7r-8v	Kapitel 3	Seiten 6-8		
8v-10v	Kapitel 4	Seiten 8-11		
11r-14r	Kapitel 5	Seiten 11-16		
14r-18r	Kapitel 6	Seiten 16-19		
18r-20v	Kapitel 7	Seiten 19-22		
20v-23r	Kapitel 8	Seiten 22-25		
23v-26v	Kapitel 9	Seiten 25-29		
26v-30v	Kapitel 10	Seiten 29-33		
30v-33r	Kapitel 11	Seiten 33-36		
33r-37v	Kapitel 12	Seiten 36-41		
37v-42r	Kapitel 13	Seiten 41-46		
42r-45r	Kapitel 14	Seiten 47-50		
45r-48v	Kapitel 15	Seiten 50-54		
48v-51r	Kapitel 16	Seiten 54-57		
51r-53v	Kapitel 17	Seiten 57-60		
53v-57r	Kapitel 18	Seiten 60-62		
57r-60r	Kapitel 19	Seiten 62-66		
60r-63r	Kapitel 20	Seiten 67-70		
63v-67v	Kapitel 21	Seiten 70-75		
67v-71r	Kapitel 22	Seiten 75-79		
71v-75r	Kapitel 23	Seiten 79-83		
75r-79r	Kapitel 24	Seiten 83-87		
79r-83v	Kapitel 25	Seiten 87-92		
83v-91r	Kapitel 26	Seiten 92-99		
91r-97r	Kapitel 27	Seiten 99-105		
97r-98v	Kapitel 28	Seiten 105-107		

Katalog II - AFSt/P TAM 16
Das Evangelium nach Lucas

Titelblatt	அரசிய சீஷுட லூகாக யென்கிறவா எழுதி வைத்த சுவிவிசெஷம்	araciya cîştâ lûkkâcu yenkiravar eluti vaitta cuvivicecam	Die himmlische Nachricht [d.h. das Evangelium], die von Lukas geschrieben worden ist.	The heavenly news [i.e. the Gospel] written by Luke.
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt	Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 177-292. (Großdruck)	
1r-12r		Kapitel 1	Seiten 177-184	
12v- Blätter 13-19 fehlen.		Kapitel 2 Verse 1-9a	Seiten 184-188	
20r-24v		Kapitel 3 Verse 6b-37	Seiten 188-193	
25r-31v		Kapitel 4	Seiten 193-197	
32r-37v		Kapitel 5	Seiten 197-201	
38r-45r. Blatt 43 fehlt.		Kapitel 6 Verse 35b-41a fehlen.	Seiten 201-206	
46r- Blätter 51-53 fehlen.		Kapitel 7 Verse 32b bis Ende fehlen.	Seiten 206-212	
54r-59b		Kapitel 8	Seiten 212-218	
60r-72r		Kapitel 9	Seiten 218-224	
72r-78r		Kapitel 10	Seiten 224-229	
78r-86r		Kapitel 11	Seiten 229-234	
86r-94r		Kapitel 12	Seiten 234-240	
94v-99v		Kapitel 13	Seiten 240-244	
100r-105r		Kapitel 14	Seiten 244-248	
105v- Blätter 106-109 fehlen.		Kapitel 15 Verse 4b-29a fehlen.	Seiten 248-251	
110v-115v		Kapitel 16	Seiten 251-254	
115v-120v Blatt 118 fehlt.		Kapitel 17 Verse 14b-23a fehlen.	Seiten 255-258	
120v-126v		Kapitel 18	Seiten 258-262	
126v-133r Blätter 128-129 fehlen.		Kapitel 19 Verse 9b-24b fehlen.	Seiten 262-267	
133r- 144r Blätter 136, 139-140, 143 fehlen.		Kapitel 20 und 21. Viele Verse fehlen.	Seiten 267-271	
144v-153v Blatt 148 fehlt.		Kapitel 22 Verse 27b-34a fehlen.	Seiten 272-281	
153v-161r Blatt 156 fehlt.		Kapitel 23 Verse 28b-39b fehlen.	Seiten 282-287	
161r-166v		Kapitel 24 Verse 27 ff fehlen.	Seiten 287-292	
Ein Blatt ohne Blattnummer		Verse 21b-29a		

Katalog II - AFSt/P TAM 17
Der erste Brief des Paulus an die Korinther

Titelblatt	அரசிய சீஷுடல் பவுலுசெனகிறவா குறிந்திய பட்டணத்தாருக்கு எழுதியனுப்பின முதலாம் நிருபம்	araciya cîṣṭa pavulucenkiravar kurintiya paṭṭaṇattârukku eḷuti yaṇuppina mutalâm nirupam	Der erste Brief des heiligen Paulus, den er an die Stadtbewohner in Korinth gesandt hat.	The first letter of the holy Paul that he wrote to the city people at Corinth.
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt	Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 25-46. (Kleindruck)	
1r-6r		Kapitel 1	Seiten 25-26	
6v-9r		Kapitel 2	Seiten 26-27	
9v-13r		Kapitel 3	Seiten 27-28	
13r-16v		Kapitel 4	Seiten 28-29	
17r-19r		Kapitel 5	Seiten 29-30	
19v-22v		Kapitel 6	Seiten 30-31	
23r-30r		Kapitel 7	Seiten 31-33	
30v-32v		Kapitel 8	Seiten 33-34	
33r-37r		Kapitel 9	Seiten 34-36	
38v-42r		Kapitel 10	Seiten 36-37	
42v-47r		Kapitel 11	Seiten 37-39	
47v-51v		Kapitel 12	Seiten 39-40	
52r-54r		Kapitel 13	Seiten 40-41	
54r-60r		Kapitel 14	Seiten 41-43	
60v-68v		Kapitel 15	Seiten 43-45	
69r-72v		Kapitel 16	Seiten 45-46	

Katalog II - AFSt/P TAM 18
Das Evangelium nach Matthäus

Titelblatt	அரசிய சீஷுட டததெயுக வெனகிறவா எழுதி வைத்த சுவிவிசெஷம் ³⁷	araciya cîşṭa matteyucu venkiravar eluti vaitta cuvivicecam	Die himmlische Nachricht [d.h. das Evangelium], die von Matthäus geschrieben worden ist.	The heavenly news [i.e. the Gospel] written by Matthew.
Blattzahl	Kapitel im Palmblatt		Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 1-107. (Großdruck)	
1r-2v	Kapitel 1		Seiten 1-4	
2v-4r	Kapitel 2		Seiten 4-6	
4r-5r	Kapitel 3		Seiten 6-8	
5r-6v	Kapitel 4		Seiten 8-11	
6v-9r	Kapitel 5		Seiten 11-16	
9r-11r	Kapitel 6		Seiten 16-19	
11r-12v	Kapitel 7		Seiten 19-22	
12v-14r	Kapitel 8		Seiten 22-25	
14r-16v	Kapitel 9		Seiten 25-29	
16v-19r	Kapitel 10		Seiten 29-33	
19r-20v	Kapitel 11		Seiten 33-36	
20v-24r	Kapitel 12		Seiten 36-41	
24r-27v	Kapitel 13		Seiten 41-46	
27v-30r	Kapitel 14		Seiten 47-50	
30r-32v	Kapitel 15		Seiten 50-54	
32v-35r	Kapitel 16		Seiten 54-57	
35r-37v	Kapitel 17		Seiten 57-60	
37v-40r	Kapitel 18		Seiten 60-62	
40r-42v	Kapitel 19		Seiten 62-66	
42v-45r	Kapitel 20		Seiten 67-70	
45r-48v	Kapitel 21		Seiten 70-75	
48v-50r	Kapitel 22		Seiten 75-79	
50v-54r	Kapitel 23		Seiten 79-83	
54r-57r	Kapitel 24		Seiten 83-87	
57r-60r	Kapitel 25		Seiten 87-92	
60r-65v	Kapitel 26		Seiten 92-99	
65v-69v	Kapitel 27		Seiten 99-105	
69v-71r	Kapitel 28		Seiten 105-107	

³⁷ Am linken Rand des Titelblatts ist mit Bleistift folgendes geschrieben: "Matth. Evang."

Katalog II - AFSt/P TAM 19
Das Evangelium nach Markus

Titelblatt	அரசிய சீஷுட ட மாறகுசு எழுதி வைத்த சுவிவிசெஷம்	araciya cîşṭa mârku <u>c</u> u e[<u>l</u> uti vaitta cuvivicecam	Die himmlische Nachricht [d.h. das Evangelium], die von Markus geschrieben worden ist.	The heavenly news [i.e. the Gospel] written by Mark.
Blattzahl	Kapitel im Palmblatt		Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 109-132. (Großdruck)	
1r-5v	Kapitel 1		Seiten 109-113	
5v-9v	Kapitel 2		Seiten 113-116	
9v-13v	Kapitel 3		Seiten 116-119	
13v-18r	Kapitel 4		Seiten 119-123	
18r-23v	Kapitel 5		Seiten 123-127	
23v-30v	Kapitel 6, Verse nur bis 51a		Seiten 127-132	

Katalog II - AFSt/P TAM 20 A (Blätter 1-12)
Der Brief des Paulus an die Galater

Titelblatt	அரசிய சீஷுடல் பவுலுசென்கிறவா கலாசசிய தெசுத தாருக்கு எழுதி அனு[ப்பின நிருபம்] ³⁸	araciya cîştā pavulucenkiravar kalâcciya tecat târukku yeḷuti [aṇuppiṇa nirupam]	Der Brief des heiligen Paulus, den er an die Galater geschrieben und gesandt hat.	The letter of St. Paul that he has written and sent to the Galatians.
				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 61-68. (Kleindruck)
1r-2v		Kapitel 1		Seiten 61-62
3r-5r		Kapitel 2		Seiten 62-63
5r-7r		Kapitel 3		Seiten 63-65
7v-9v		Kapitel 4		Seiten 65-66
9v-11r		Kapitel 5		Seiten 66-67
11v-12v		Kapitel 6		Seiten 67-68

³⁸ Das Titelblatt ist rechts und links abgebrochen. Die abgebrochenen Stücke fehlen.

Katalog II - AFSt/P TAM 20 B (Blätter 13-23)
Der Brief des Paulus an die Epheser

Titelblatt	அரசிய சீஷுடல் பவலுசெனகிறவா யெபெசொயெனகிற தெசத தாருக்கு எழுதி அனுப்பின நிருபம்	araciya cîştta pavulucenkiravar yepecoyenkira tecat târukku yeluti anuppina nirupam	Der Brief des heiligen Paulus, den er an die Epheser geschrieben und gesandt hat.	The letter of St. Paul that he has written and sent to the Ephesians.
13r-14v		Kapitel 1		Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 68-75. (Kleindruck)
14v-16r		Kapitel 2		Seiten 68-69
16r-17v		Kapitel 3		Seite 70
17v-19v		Kapitel 4		Seite 71
19v-21v		Kapitel 5		Seiten 71-73
22r-23v		Kapitel 6		Seiten 73-74
				Seiten 74-75

Katalog II - AFSt/P TAM 20 C (Blätter 24-31)
Der Brief des Paulus an die Philipper

Titelblatt	பவுலுசெனகிறவா மிலிப்பி பட்டணத்தாருக்கு யெழுதி அனுப்பின நிருபம்	pavulucenkiravar pilippi pattaṇattârukku yeluṭi anuppina nirupam	Der Brief des Paulus, den er an die Einwohner der Stadt Philippi geschrieben und gesandt hat.	The letter of Paul that he has written and sent to the inhabitants of the city Philippi. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 75-80. (Kleindruck)
24r-26r		Kapitel 1		Seiten 75-77
26r-28r		Kapitel 2		Seiten 77-78
28r-30r		Kapitel 3		Seiten 78-79
30r-31v		Kapitel 4		Seiten 79-80

Katalog II - AFSt/P TAM 20 D (Blätter 32-40)
Der Brief des Paulus an die Kolosser

Titelblatt	ஆற்சிய சீஷ்ட்ட பவுலு செனகிறவா கொளொசா யெனகிற பட்டணத்தாருக்கு எழுதின நிருபம்	araciya cîştta pavulucenkiravar kołocâ yenkira paṭṭaṇattârukku eļutina nirupam	Der Brief des heiligen Paulus, den er an die Einwohner der Stadt Kolossä geschrieben hat.	The letter of St. Paul which he has written to the inhabitants of the city Colossa. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 81-85. (Kleindruck)
32r-34v		Kapitel 1		Seiten 81-82
34v-36v		Kapitel 2		Seiten 82-83
36v-38v		Kapitel 3		Seiten 83-84
38v-40r		Kapitel 4		Seiten 84-85

Katalog II - AFSt/P TAM 20 E (Blätter 41-48)
Der erste Brief des Paulus an die Thessalonicher

Titelblatt	அரசிய சீஷ்ட்ட பவுலுசு செனகிறவா தெசலோனியப பட்டணத்தாருக்கு எழுதி அனுப்பின முதலாம் நிருபம்	araciya cîṣṭta pavulucenkīravar tecaloniyap paṭṭaṇattârukku eḷuti aṇuppiṇa mutalâm nirupam	Der erste Brief des heiligen Paulus, den er an die Einwohner der Stadt Thessalonich geschrieben und gesandt hat.	The first letter of St. Paul that he had written and sent to the people of the city Thessalonic. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 86-90. (Kleindruck)
41r-42r		Kapitel 1		Seite 86
42r-44r		Kapitel 2		Seiten 86-87
44r-45r		Kapitel 3		Seiten 87-88
45v-47r		Kapitel 4		Seiten 88-89
47r-48v		Kapitel 5		Seiten 89-90

Katalog II - AFSt/P TAM 20 F (Blätter 49-52)
Der zweite Brief des Paulus an die Thessalonicher

Titelblatt	அரசிய சீஷ்ட்ட பவுலுசு சென்கிறவா தெசலோனியப பட்டணத்தாருக்கு எழுதி அனுப்பின ரொண்டாம நிருபம்	araciya cîştta pavulucenkiravar tecaloniyap paṭṭaṇattârukku eḷuti aṇuppina reṇṭām nirupam	Der zweite Brief des heiligen Paulus, den er an die Einwohner der Stadt Thessalonich geschrieben und gesandt hat.	The second letter of St. Paul that he had written and sent to the people of the city Thessalonic. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 90-93. (Kleindruck)
49r-50r		Kapitel 1		Seiten 90-91
50r-51v		Kapitel 2		Seiten 91-92
51v-52v		Kapitel 3		Seiten 92-93

Katalog II - AFSt/P TAM 20 G (Blätter 53-63)
Der erste Brief des Paulus an Timotheus

Titelblatt	அரசிய சீஷ்டு பவுலுக் யென்கிறவா திமோதெயு சென்கிறவருக்கு எழுதி அனுப்பின முதலாம் நிருபம்	araciya cîşṭa pavulucu yenkiravar timoteu cenkiravarukku eluti anuppina mutalâm nirupam	Der erste Brief des heiligen Apostels, den er an [einen Mann namens] Timotheus geschrieben und gesandt hat.	The first letter of St. Paul that he has written and sent to [the man called] Timothy.
				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 93-99. (Kleindruck)
53r-54v		Kapitel 1		Seiten 93-94
55r-56r		Kapitel 2		Seiten 94-95
56r-57v		Kapitel 3		Seiten 95-96
57v-59r		Kapitel 4		Seite 96
59r-60v		Kapitel 5		Seiten 96-98
61r-63r		Kapitel 6		Seiten 98-99

Katalog II - AFSt/P TAM 20 H (Blätter 64-71)
Der zweite Brief des Paulus an Timotheus

Titelblatt	அரசிய சீஷட்ட பவுலுக் யென்கிறவா திமோதெயு சென்கிறவருக்கு எழுதி அனுப்பின [இரண்டாம்] நிருபம் ³⁹	araciya cîşt̃a pavulucu yenkiravar timoteu cenkiravarukku ełuti anuppina [iranṭām] nirupam	Der [zweite] Brief des heiligen Apostels, den er an [einen Mann namens] Timotheus geschrieben und gesandt hat.	The [second] letter of St. Paul that he has written and sent to [the man called] Timothy. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 99-103. (Kleindruck)
64r-65v		Kapitel 1		Seiten 99-100
65v-67v		Kapitel 2		Seiten 100-101
67v-69r		Kapitel 3		Seiten 101-102
69r-71r		Kapitel 4		Seiten 102-103

³⁹ Die Bezeichnung für den zweiten Brief fehlt hier.

Katalog II - AFSt/P TAM 20 I (Blätter 72-76)
Der Brief des Paulus an Titus

Titelblatt	அரசிய சீஷுட் பவுலுக் யென்கிறவா தீத்து சென்கிறவருக்கு எழுதி அனுப்பின நிருபம்	araciya cîşṭa pavulucu yenkiravar tittu cenkiravarukku eḷuti aṇuppina nirupam	Der Brief des heiligen Apostels, den er an [einen Mann namens] Titus geschrieben und gesandt hat.	The letter of St. Paul that he has written and sent to [the man called] Titus. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 103-106. (Kleindruck)
72r-73v		Kapitel 1		Seiten 103-104
73v-74v		Kapitel 2		Seiten 104-105
74v-76r		Kapitel 3		Seiten 105-106

Katalog II - AFSt/P TAM 20 J (Blätter 77-78)
Der Brief des Paulus an Philemon

Titelblatt	ஆறசிய சீஷட்ட பவுலுக் யென்கிறவா மிலொமொன என்கிறவருக்கு எழுதி அனுப்பின நிருபம்	araciya cīṣṭa pavulucu yenkiravar pilomon enkiravarukku eḷuti aṇuppina nirupam	Der Brief des heiligen Apostels, den er an [einen Mann namens] Philemon geschrieben und gesandt hat.	The letter of St. Paul that he has written and sent to [the man called] Philemon. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 106-107. (Kleindruck) Seiten 106-107
77r-78v		Kapitel 1		

Katalog II - AFSt/P TAM 20 K (Blätter 79-106)
Der Brief an die Hebräer

Titelblatt	அரசிய சீஷுட ல பவுலுசு யென்கிறவா யெமிறெய சாதியாருக்கு ⁴⁰ எழுதி அனுப்பின நிருபம்	araciya cîştîa pavulucu yenkiravar yepireya câtiyârukku eluti anuppina nirupam	Der Brief des heiligen Apostels, den er an die Hebräer geschrieben und gesandt hat.	The letter of St. Paul that he has written and sent to the Hebrews. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 107-123. (Kleindruck)
79r-80r		Kapitel 1		Seiten 107-108
80v-82r		Kapitel 2		Seiten 108-109
82r-83v		Kapitel 3		Seiten 109-110
84r-85v		Kapitel 4		Seiten 110-111
85v-86v		Kapitel 5		Seite 111
87r-88v		Kapitel 6		Seiten 111-112
88v-91r		Kapitel 7		Seiten 112-114
91r-92r		Kapitel 8		Seiten 114-115
92v-95r		Kapitel 9		Seiten 115-116
95r-98r		Kapitel 10		Seiten 116-118
98r-101v		Kapitel 11		Seiten 118-120
101v-103v		Kapitel 12		Seiten 120-122
104r-106r		Kapitel 13		Seiten 122-123

⁴⁰ Die Bezeichnung சாதி cāti [bzw. Sanskrit Jāti] kann Kaste, Sippe, Personen einer Nation, einer Gruppe usw. bedeuten.

Katalog II - AFSt/P TAM 21
Das Evangelium nach Matthäus

Titelblatt	அரசிய சீஷுட டு மததெயுசு வெனகிறவா எழுதி வைத்த சுவிவிசெஷம்	araciya cîşt̃a matteyucu venkiravar eḷuti vaitta cuvivicecam	Die himmlische Nachricht [d.h. das Evangelium], die von Matthäus geschrieben worden ist.	The heavenly news [i.e. the Gospel] written by Matthew.
Blattzahl	Kapitel im Palmblatt	Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 1-107. (Großdruck)		
1r-3r	Kapitel 1	Seiten 1-4		
3r-5v	Kapitel 2	Seiten 4-6		
5v-7r	Kapitel 3	Seiten 6-8		
7r-9r	Kapitel 4	Seiten 8-11		
9v-13v	Kapitel 5	Seiten 11-16		
13v-16v	Kapitel 6	Seiten 16-19		
16v-18v	Kapitel 7	Seiten 19-22		
18v-21r	Kapitel 8	Seiten 22-25		
21v-24v	Kapitel 9	Seiten 25-29		
24v-28r	Kapitel 10	Seiten 29-33		
28r-30v	Kapitel 11	Seiten 33-36		
30v-35r	Kapitel 12	Seiten 36-41		
35r-39v	Kapitel 13	Seiten 41-46		
39v-41v	Kapitel 14	Seiten 47-50		
42r-45r	Kapitel 15	Seiten 50-54		
45r-47v	Kapitel 16	Seiten 54-57		
47v-50r	Kapitel 17	Seiten 57-60		
50r-53r	Kapitel 18	Seiten 60-62		
53r-56r	Kapitel 19	Seiten 62-66		
56r-58v	Kapitel 20	Seiten 67-70		
59r-63r	Kapitel 21	Seiten 70-75		
63v-66v	Kapitel 22	Seiten 75-79		
67r-70v	Kapitel 23	Seiten 79-83		
70v-74r	Kapitel 24	Seiten 83-87		
74v-78v	Kapitel 25	Seiten 87-92		
79r-85v	Kapitel 26	Seiten 92-99		
86r-91v	Kapitel 27	Seiten 99-105		
92r-93v	Kapitel 28	Seiten 105-107		

Katalog II - AFSt/P TAM 22
Das Evangelium nach Johannes

Titelblatt	அரசிய சீஷுட லு யொயனனக எழுதி வைத்த சுவிவிசெஷம்	araciya cîştâ yoyannacu eluti vaitta cuvivicecam	Die himmlische Nachricht [d.h. das Evangelium], die von Johannes geschrieben worden ist.	The heavenly news [i.e. the Gospel] written by John.
Blattzahl	Kapitel im Palmblatt	Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 293-380. (Großdruck)		
1r-7v	Kapitel 1	Seiten 293-297		
7v-10v	Kapitel 2	Seiten 298-300		
10v-15r	Kapitel 3	Seiten 300-303		
15v-22v	Kapitel 4	Seiten 303-308		
22v-28v	Kapitel 5	Seiten 310-314 (S. 309 fehlt.)		
29r-38v	Kapitel 6	Seiten 314-320		
39r-45r	Kapitel 7	Seiten 320-325		
45v-53r	Kapitel 8	Seiten 325-331		
54r-59v	Kapitel 9	Seiten 331-335		
59v-65r	Kapitel 10	Seiten 335-339		
65r-73v	Kapitel 11	Seiten 339-344		
73v-79r	Kapitel 12	Seiten 344-348		
79v-84v	Kapitel 13	Seiten 349-352		
85r-89v	Kapitel 14	Seiten 352-355		
89v-93v	Kapitel 15	Seiten 356-359 (S. 358 fehlt.)		
93v-97v	Kapitel 16	Seiten 359-362		
98r-101v	Kapitel 17	Seiten 362-365		
101v-107v	Kapitel 18	Seiten 365-369		
107v-115v	Kapitel 19	Seiten 369-374		
115v-119v	Kapitel 20	Seiten 374-377		
120r-124r	Kapitel 21	Seiten 377-380		

Katalog II - AFSt/P TAM 23
Das Buch Judit

Titelblatt	யுதித்தென்கிறவளுடைய வததமானங்களை வெளியிடுதலாகிற பொஷுதகம் "Das Büchlein Judith ins Malabarisch" ⁴¹	yutittenkiravalūtaiya vattamāṇaṅkaḷai velippaṭuttukira poṣṭtakam	Das Buch, das die Taten der Judit offenbart.	The book which reveals the activities of Judith.
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt	Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 143-169.	
1r-6r		Kapitel 1	Seiten 143-144	
6v-13r		Kapitel 2	Seiten 144-146	
13v-15v		Kapitel 3	Seiten 146-147	
16r-20v		Kapitel 4	Seiten 147-148	
21r-27v		Kapitel 5	Seiten 148-150	
28r-33v		Kapitel 6	Seiten 150-151	
34r-42v		Kapitel 7	Seiten 151-154	
43r-52v		Kapitel 8	Seiten 154-157	
53r-57v		Kapitel 9	Seiten 157-158	
58r-63v		Kapitel 10	Seiten 158-160	
64r-71r		Kapitel 11	Seiten 160-162	
71v-76v		Kapitel 12	Seiten 162-163	
77r-83r		Kapitel 13	Seiten 163-165	
84v-88r		Kapitel 14	Seiten 165-166	
88v-92v		Kapitel 15	Seiten 166-168	
93r-99r		Kapitel 16	Seiten 168-169	

⁴¹ Diese deutsche Anmerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

Katalog II - AFSt/P TAM 24
Das Buch Baruch

Titelblatt	பாறுகெனகிறவா யெழுதி வைதத பொஷத்தகம்	pârukenkiravar yeluti vaïtta poṣttakam	Das Buch, das von Baruch geschrieben worden ist.	The book which was written by Baruch.
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt		Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 177-184.
1r-6r		Kapitel 1		Seiten 143-144
6v-14r		Kapitel 2		Seiten 144-146
14v-20r		Kapitel 3		Seiten 146-147
21v-27r		Kapitel 4		Seiten 147-148
27v-29r		Kapitel 5		Seiten 148-150
29v	Hier findet man eine deutsche Bemerkung: "Das Büchlein Baruch, ins Malabarische".			

Katalog II - AFSt/P TAM 25
Das Buch Susanna

Titelblatt	சூசானா ளெனகிறவளுடைய வதமானங்களை வெளிப்படுத்துகிற பொஷதகம் "Die Historie mit Susanna ins Malabarisch" ⁴²	cûcânnâ len kiravalutaiya vattamâṇaṅkaḷai velippaṭuttukira poṣṭtakam	Das Buch, das die Taten Susannas offenbart.	The book which reveals the activities of Susanna.
Blatt 1r-12r				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 184-188.

⁴² Diese deutsche Anmerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

Katalog II - AFSt/P TAM 26
Das Buch mit dem Gebet Manasses

Titelblatt யுதேய வெனகிற தெசத்தினுடைய ராசாவாயிருந்த மனாசெயெனகிறவா பாபெலெனகிற தெசத்திலே காவலாக காறக்கப படடிருந்த பொது பண்ணின செபமாவது	yûteya venkira tecattinuṭaiya râcâvâyirunta mañāceyenkiravar pâpelenkira tecattile kâvalâka kârkkap pattirunta potu paṇṇina cepamâvatu	Das Gebet Manasses, des Königs von Judäa, das er während seines Exils im Land Babel [Babylon] gesprochen hat.	The prayer of Manasseh, the King of Judah, which he spoke during his exile in the country of Babal [Babylon].
Blatt 1r-4r		Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 301-302.	
Auf der Rückseite des letzten Blattes findet man diese deutsche Bemerkung: "Des Königs Manasse Gebet, Malabarisch."			

Katalog II - AFSt/P TAM 27
Das Buch über Bel und den Drachen

Titelblatt	பெல லெனகிற விககிறகத்தினுடையவு[ம] திறாக கொ வெனகிற சுறபத்தினுடையவு[ம] வத்தமானத்தை வெளிப்படுத்துகிற பொஷத்தகம் "Bell und der Drache von Daniel getödtet, ins Malabarische"⁴³	pel lenkira vikkirakattinutaiyavu[m] tirākko venkira carpattinutaiyavum vattamāṇattai velippaṭuttukira poṣṭtkam	Das Buch, das die Tat der Statue Bel und des Drachens offenbart.	The book which reveals the activitiy of the idol Bel and the dragon.
Blatt 1r-10r			Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 188-191.	

⁴³ Diese deutsche Anmerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

Katalog II - AFSt/P TAM 28
Das Buch mit dem Brief Jeremias

Titelblatt	யெரெமீய வென்கிறவா எழுதின நிருபம்	yeremiya venkiravar eḷutina nirupam	Der Brief, der von Jeremia geschrieben wurde.	The letter written by Jeremiah.
Blatt 1r-14r				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 177-180. ⁴⁴
Auf der Rückseite des letzten Blattes findet man die deutsche Bemerkung: "Der Brief Jeremiae ins Malabarische".				

⁴⁴ Dieser Brief kommt nach Baruch. Die Seitenangaben, die oben erwähnt sind, beziehen sich auf den Druck. Im Druck sind diese Seiten auch Baruch zugeordnet!

Katalog II - AFSt/P TAM 29
Das Buch Tobias

Titelblatt	தோபீயா வெனகிறவருடைய பொஷத்தகம் “Das Büchlein Tobiae ins Malabarische“ ⁴⁵	topîyâ venkiravaruṭaiya poṣṭtakam	Das Buch [eines Mannes namens] Tobias.	The book of [the man called] Tobia.
				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, (Teil 2, 1728), S. 125-142.
1r-6v		Kapitel 1		Seiten 125-127
7r-9v		Kapitel 2		Seiten 127-128
10r-15v		Kapitel 3		Seiten 128-129
16r-21r		Kapitel 4		Seiten 129-131
21v-26r		Kapitel 5		Seiten 131-132
26v-31r		Kapitel 6		Seiten 133-134
31v-35v		Kapitel 7		Seiten 134-135
35v-39v		Kapitel 8		Seiten 135-136
40r-41r		Kapitel 9		Seiten 136-137
41v-44v		Kapitel 10		Seiten 137-138
45r-48r		Kapitel 11		Seiten 138-139
48v-53v		Kapitel 12		Seiten 139-140
54r-58v		Kapitel 13		Seiten 140-141
59r-63v		Kapitel 14		Seiten 141-142

⁴⁵ Diese Anmerkung findet man auf dem ersten Blatt.

Katalog II - AFSt/P TAM 30
Das Buch mit dem Brief Jeremias

Titelblatt	யெரோமீய வென்கிறவா எழுதின நிருபம் "Des Propheten Jeremiae Brif ins Malabarische" ⁴⁶	yeremiya venkiravar eḷutiṇa nirupam	Der Brief, der von Jeremia geschrieben wurde.	The letter written by Jeremiah.
Blatt 1r-15r				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 177-180. ⁴⁷

⁴⁶ Diese deutsche Anmerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

⁴⁷ Dieser Brief kommt nach Baruch. Die Seitenangaben, die oben erwähnt sind, beziehen sich auf den Druck. Im Druck sind diese Seiten auch Baruch zugeordnet!

Katalog II - AFSt/P TAM 31
Das Buch über Bel und den Drachen

Titelblatt	பெல லெனகிற விககிறகத்தினுடையவு[ம] திறாக கொ வெனகிற சுறபத்தினுடையவு[ம] வத்தமானத்தை வெளிப்படுத்துகிற பொஷத்தகம் "Bell und der Drache von Daniel getödtet: ins Malabarische"⁴⁸	pel lenkīra vikkirakattiṇutaiyavu[m] tirākko venkīra carpattiṇutaiyavum vattamāṇattai velippaṭuttukira poṣṭtkam	Das Buch, das die Tat der Statue Bel und des Drachens offenbart.	The book which reveals the activitiy of the idol Bel and the dragon.
Blatt 1r-8v			Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 188-191.	

⁴⁸ Diese deutsche Anmerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

Katalog II - AFSt/P TAM 32 A (Blätter 1-10)
Der Brief des Jakobus

Titelblatt	அரசிய சீஷுடல் யாககொபெனகிறவா யெழுதி அனுப்பின நிருபம் "Ep: Jac. 1. u. 2. Pet., 1. 2. u. 3. Joh., Judae [und] Apoc:" ⁴⁹	araciya cîştî yâkopenkiravar yeluti anuppiṇa nirupam	Der Brief des Jakobus, den er geschrieben und gesandt hat.	The letter of James written and sent by him.
1r-3r		Kapitel 1		Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 123-128. (Kleindruck)
3v-5v		Kapitel 2		Seiten 123-124
5v-7r		Kapitel 3		Seiten 124-126
7r-8v		Kapitel 4		Seiten 126-127
8v-9v. Blatt 10 fehlt.		Kapitel 5 bis Vers 15a		Seite 127
				Seite 128

⁴⁹ Diese Anmerkung findet man auf dem ersten Blatt.

Katalog II - AFSt/P TAM 32 B (Blätter 11-20)
Der erste Brief des Petrus

Titelblatt 11r	அரசிய சீஷ்டு பெதுருசு சென்கிறவா யெழுதி அனுப்பின முதலாம் நிருபம்	araciya cîşṭa peturucu cenkiravar yeluti anuppiṇa mutalām nirupam	Der erste Brief des Petrus, den er geschrieben und gesandt hat.	The letter of Peter written and sent by him.
				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 129-134. (Kleindruck)
12r-14r		Kapitel 1		Seiten 129-130
14r-16r		Kapitel 2		Seiten 130-131
16r-17v		Kapitel 3		Seiten 131-132
18r-19v		Kapitel 4		Seiten 132-133
19v-20v		Kapitel 5		Seite 134

Katalog II - AFSt/P TAM 32 C (Blätter 21-28)
Der zweite Brief des Petrus

Titelblatt 21r	அரசிய சீஷ்ட்ட பெதுருசு யெழுதி வைத்த லொண்டாம் நிருபம்	araciya cîştîa peturucu yeluti vaitta reṇṭâm nirupam	Der zweite Brief des Petrus, den er geschrieben und [bewahrt] hat.	The second letter of Peter written and [kept] by him. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 134-138. (Kleindruck)
22r-23v		Kapitel 1		Seiten 134-135
24r-26r		Kapitel 2		Seiten 136-137
26v-28r		Kapitel 3		Seiten 137-138

Katalog II - AFSt/P TAM 32 D (Blätter 29-39)
Der erste Brief des Johannes

Titelblatt 29r	அரசிய சீஷுட ல யோயனன செனகிறவா யெழுதி அனுப்பின முதலாம் நிருபம்	araciya cīṣṭa yoyanaṇ cenkiravar yeluti anuppiṇa mutalām nirupam	Der erste Brief des Johannes, den er geschrieben und gesandt hat.	The first letter of John written and sent by him.
				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 138-144. (Kleindruck)
30r-30v		Kapitel 1		Seiten 138-139
31r-33v		Kapitel 2		Seiten 139-140
33v-36r		Kapitel 3		Seiten 140-141
36r-38r		Kapitel 4		Seiten 141-143
38r-39v		Kapitel 5		Seiten 143-144

Katalog II - AFSt/P TAM 32 E (Blätter 40-42)
Der zweite Brief des Johannes

Titelblatt 40r	அரசிய சீஷ்டட யொயன்னசு எழுதி அனுப்பின ரொண்டாம நிருபம்	araciya cîştă yoyanancu yeluti anuppiṇa reṇṭâm nirupam	Der zweite Brief des Johannes, den er geschrieben und gesandt hat.	The second letter of John written and sent by him.
41r-42r				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 144. (Kleindruck) Seite 144

Katalog II - AFSt/P TAM 32 F (Blätter 43-45)
Der dritte Brief des Johannes

Titelblatt 43r	அரசிய சீஷுட டயாயனனக எழுதி அனுப்பின மூனாம நிருபம்	araciya cīṣṭa yoyanāncu yeluti anuppina mūṇām nirupam	Der dritte Brief des Johannes, den er geschrieben und gesandt hat.	The third letter of John written and sent by him.
44r-45r				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 145. (Kleindruck) Seite 145

Katalog II - AFSt/P TAM 32 G (Blätter 46-49)
Der Brief des Judas

Titelblatt 46r	அரசிய சீஷ்ட ஸ்துத சென்கிறவா எழுதி அனுப்பின நிருபம்	araciya cīṣṭa yūta cenkiravar eluti aṇuppiṇa nirupam	Der Brief des Judas, den er geschrieben und gesandt hat.	The letter of Jude written and sent by him. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 145-147. (Kleindruck) Seiten 145-147
47r-49v				

Katalog II - AFSt/P TAM 32 H (Blätter 50-93)
Die Offenbarung des Johannes

Titelblatt 50r	அரசிய சீஷுடல் யொயன்னசெனகிறவருக்கு வந்த அறிவிப்பினுடைய பாமாகசியப் பொஷுதகம்	araciya cîştta yoyanan cenkiravarukku vanta arivippinūtaiya poştakam	Das Buch göttlichen Geheimnisses, das [einem Mann namens] Johannes als Offenbarung gekommen ist.	The book of divine mystery that came to [the man called] John as a revelation.
				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 147-172. (Kleindruck)
51r-53r		Kapitel 1		Seiten 147-148
53v-56v		Kapitel 2		Seiten 148-150
56v-59r		Kapitel 3		Seiten 150-151
59r-60r		Kapitel 4		Seiten 151-152
60v-61v		Kapitel 5		Seiten 152-153
61r-63v		Kapitel 6		Seiten 153-154
63v-65r		Kapitel 7		Seiten 154-155
65v-66v		Kapitel 8		Seiten 155-156
66v-68v		Kapitel 9		Seiten 156-157
68v-69v		Kapitel 10		Seiten 157-158
70r-71v		Kapitel 11		Seiten 158-159
72r-73v		Kapitel 12		Seiten 159-160
73v-75r		Kapitel 13		Seiten 160-161
75v-77v		Kapitel 14		Seiten 161-162
77v-78v		Kapitel 15		Seiten 162-163
78v-80v		Kapitel 16		Seiten 163-164
80v-82r		Kapitel 17		Seiten 164-165
82v-85r		Kapitel 18		Seiten 165-167
85r-87v		Kapitel 19		Seiten 167-168
87v-89r		Kapitel 20		Seiten 168-169
89r-91r		Kapitel 21		Seiten 169-171
91v-93v		Kapitel 22		Seiten 171-172

Katalog II - AFSt/P TAM 33
Die Weisheit Salomos

Titelblatt	சாலமோனெனகிறவா யெழுதி வைத்த ஞானத்தினுடைய பொஷுத்தகம் "Solomons Buch der Weißheit ins Malabarische." ⁵⁰	cālamōnenkiravar yēluti vaiṭṭa ñānattinūṭaiya poṣṭtakam	Das Buch der Weisheit, das [ein Mann namens] Salomo geschrieben [und bewahrt] hat.	The book of wisdom written [and kept] by [the man called] Solomon. Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1728), S. 1-26. (Apokryphen)
1r-3v		Kapitel 1		Seiten 1-2
4r-8r		Kapitel 2		Seiten 2-3
8v-11r		Kapitel 3		Seiten 3-4
11v-14v		Kapitel 4		Seiten 4-5
15r-18v		Kapitel 5		Seiten 5-6
19r-22r		Kapitel 6		Seiten 6-8
22v-27r		Kapitel 7		Seiten 8-9
27v-31r		Kapitel 8		Seiten 9-10
31v-34r		Kapitel 9		Seiten 10-11
34v-37v		Kapitel 10		Seiten 11-12
38r-41v		Kapitel 11		Seiten 12-14
42r-46v		Kapitel 12		Seiten 14-15
47r-50v		Kapitel 13		Seiten 15-17
51r-56v		Kapitel 14		Seiten 17-18
57r-60v		Kapitel 15		Seiten 18-20
61r-66r		Kapitel 16		Seiten 20-22
66v-70r		Kapitel 17		Seiten 22-23
70v-75r		Kapitel 18		Seiten 23-24
75v-79v		Kapitel 19		Seiten 24-26

⁵⁰ Diese Bemerkung findet man auf der Vorderseite des Titelblatts.

Katalog II - AFSt/P TAM 34
Die Apostelgeschichte des Lukas

Titelblatt	அறிச்சீட்ட அப்பொஷத்தலமார்கள நடந்த நடப்புகளுடைய பொஷத்தகம் ⁵¹	aracicîṣṭta aposttalamârkaḷ napanta napapaṭikaṭuṭaiya poṣttakam	Das Buch über die Taten / das Wirken / das Leben der Apostel	The book on the deeds, the activity / life of the Apostles
				Hauptbibliothek FSt: 12 D 7 (1714), S. 381-494. (Großdruck)
1r-5v		Kapitel 1		Seiten 381-384
6r-13r		Kapitel 2		Seiten 384-388
14r-18v		Kapitel 3		Seiten 389-391
19r-24r		Kapitel 4		Seiten 392-395
25r-31v		Kapitel 5		Seiten 396-400
32r-34v		Kapitel 6		Seiten 400-402
35r-45r		Kapitel 7		Seiten 402-408
45v-51r		Kapitel 8		Seiten 408-413
52r-59v		Kapitel 9		Seiten 413-417
60r-67v		Kapitel 10		Seiten 418-423
68r-72v		Kapitel 11		Seiten 423-426
73r-77r		Kapitel 12		Seiten 426-429
77v-86r		Kapitel 13		Seiten 429-434
86v-90v		Kapitel 14		Seiten 435-437
91r-98r		Kapitel 15		Seiten 438-442
98v-105r		Kapitel 16		Seiten 442-447
105v-111v		Kapitel 17		Seiten 447-451
112r-117r		Kapitel 18		Seiten 451-454
117v-124v		Kapitel 19		Seiten 455-459
125r-131r		Kapitel 20		Seiten 459-463
131v-138v		Kapitel 21		Seiten 463-468
139r-144r		Kapitel 22		Seiten 468-471
144v-151r		Kapitel 23		Seiten 471-476
151v ⁵² -155r		Kapitel 24		Seiten 476-479
155v-160v		Kapitel 25		Seiten 479-482
161r-166v		Kapitel 26		Seiten 482-486
167r-173v		Kapitel 27		Seiten 486-490
174r-179v		Kapitel 28		Seiten 491-494

⁵¹ Diese Überschrift findet man auf der Vorderseite des dritten Blatts. Auf dem ersten Blatt ist ein Name eingeritzt, der lautet: "தாவிது" (tâvitu = David). Hier ist auch eine schwarz geschriebene Bemerkung "Actor." zu finden. Auf der Vorderseite des zweiten Blatts findet man folgende Wörter: "தாவிது என்னை விட்டில" (tâvitu ennai vittil = David hat mich zu Hause ...). Wahrscheinlich hat jemand die Blätter, die früher den Schulkindern zur Übung gegeben wurden, als Deckblätter mit eingebunden.

⁵² Blattnummer 151 kommt zweimal vor. Das 24. Kapitel fängt auf der Rückseite der ersten Blattes mit der Nummer 151 an. Das zweite Blatt mit dergleichen Nummer ist als Nr. 151a zu verstehen.

Katalog II - AFSt/P TAM 35
Ziegenbalgs Predigten 15-26

Titelblatt	யெருசலேய மெனகிற கொவிலிலே சொல்லப்பட்ட பிறசங்கம் ⁵³	yerucaleyā menkira kovilile collap paṭṭa piracāṅkam	Die Predigten, die in dem Jerusalem genannten Tempel [d.h. Kirche] gesprochen [d.h. gehalten] wurden.	The sermons spoken [i.e. preached] in the temple [i.e. Church] known as Jerusalem.
1r-12v ⁵⁵		Predigt 15	Ziegenbalg selbst hat seine Predigten zusammengefasst. Die Zusammenfassung ist gedruckt in: Hallesche Berichte (HB), Band I ⁵⁴ , S. 23-32. S. 28. "Die funfzehente Predigt Handelt von den gefallenen Engeln oder Teufeln/ wer sie erstlich gewesen/ wie ihr Fall entstanden/ wie sie von der Gerechtigkeit GOTTES zur Höllen verstossen worden/ und wie sie nunmehr nichts anders thun als GOTT lästern und Menschen verführen. Wie man dieses letzte sonderlich unter den Malabarischen Heyden ⁵⁶ sehen könne/ indem sie durch die List des Teufels allenthalben an dem lebendigen Erkänntniß des wahren GOTTes gehindert werden/ und in lauter Stricken des Satans einher gehen."	
13r-25v		Predigt 16	S. 28. "Die sechzehente Predigt Handelt von der Erhaltung aller erschaffenen Creaturen/ wie nemlich GOTT stets mit denenselben wircke/ und sein Aufsehen habe über alles was unter der Sonnen zu finden; aber sich dabey einiger Instrumenten gleichsam als Mittels-Personen bediene/ als der Engel/ und Menschen/ z.E. Könige/ Fürsten usw. Da nun aber in der Welt viel sündliches Wesens von bösen Engeln und Menschen geschiehet/ so sey doch GOTT daran nicht Schuld und Ursach/ sondern lasse solches nur auß heiligen Ursachen zu; und wisse solches zu einem guten Ende zu führen. In der <i>Application</i> wird gezeiget/ daß der Malabaren ihre Abgötter ⁵⁷ von keiner solcher Beschaffenheit seyn/ daß sie die Welt regiren und alles in seiner Ordnung erhalten können/ ob sie gleich viel Rühmens davon machen.	
37v-48v		Predigt 18	S. 29. "Die achtzehente Predigt Handelt von dem Verlust des göttlichen Ebenbildes/ nemlich/ auß wessen Betrieb und Schuld der Mensch solches verlohren. Wie solcher Verlust zugegangen/ was darauf erfolget dem Leibe und der Seelen nach. In der <i>Application</i> wird gezeiget/ wie unser gantze Bemühung dahin gehen müsse/ daß wir wiederum von dem schändlichen Bilde des Teufels befreyet/ und zu dem verlohrenen Ebenbilde GOTTes erneuert werden mögen."	

⁵³ Da kein Titelblatt existiert, wurde dieser Titel der Überschrift der 16. Predigt auf Blatt 13r entnommen.

⁵⁴ Herrn Bartholomäus Ziegenbalgs/ Ausführlicher Bericht/ wie Er/ nebst seinem Collegen Herrn Heinrich Plütscho/ Das Amt des Evangelii daselbst unter den Heyden und Christen führe: in einem Sendschreiben an einen Vornehmen Theologum [Franz Julius Lütken, ab 1704 Hofprediger in Kopenhagen] unserer Evangelischen Kirchen ertheilet/ den 22ten Augusti 1708. Welchem eine Nach-Erinnerung zur Warnung an den Christlichen Leser/ wider die ungleichen Urtheile/ dadurch sich einige an diesem Werck versündigen/ beygefüget. Die andere Edition. HALLE/ in Verlegung des Wäysenhauses, 1708. Hauptbibliothek FSt: 121 K 1a.

⁵⁵ Blatt 1 fehlt. Blatt 2 ist rechts und links abgebrochen.

⁵⁶ Diese Predigt nennt keine besondere Art satanischer Verführung unter den Tamlern. Hier findet man eine allgemeine Beschreibung der Eigenschaften des Teufels, die auch unter den Tamlern vorkamen.

⁵⁷ In dieser Predigt wird nicht speziell über die Götter der Tamlern gesprochen. Alles wird allgemein abgehandelt.

49v-60v	Predigt 19	S. 29. "Die neunzehente Predigt Wurde am Neuen Jahrs Tage [1708] gehalten/ von den vielen Namen unsers Herrn JEsu Christi: Darauß zugleich das Werck der Erlösung von Sünden/ vom Tode/ Teufel und Hölle vorgestellt wurde/ mit Vermahnung/ daß man sich in diejenige Ordnung schicken möge/ darinnen wir unsers Heylandes recht theilhaftig werden können."
60v-70v	Predigt 20	S. 29. "Die zwanzigste Predigt Handelt vom Stande der Erniedrigung unsers HErrn JEsu Christi/ warum es anders nicht habe seyn können/ als daß Er sich/ um uns zu erlösen/ also tief erniedrigen müssen. Worin solche Erniedrigung bestanden/ auch wie viel deren Gradus und Stufen gewesen/ was er uns damit verdienet/ und wie selbige uns ein Exempel sey/ daß wir sollen nachfolgen seinen Fußstapffen."
71r-81r	Predigt 21	S. 29-30. "Die ein und zwanzigste Predigt Handelt von dem Stande der Erhöhung JEsu Christi/ wie er von seinem Vater sey erhöht worden. Daß solche Erhöhung in sich begreiffe die Überwindung seiner Feinde/ seine Höllenfahrt/ siegreiche Auferstehung und Himmelfahrt/ auch das Sitzen zur Rechten GOTTes seines himmlischen Vaters/ und seine Majestätische Zukunfft zum Gericht. Daß diese Erhöhung ein sehr grosser Trost sey für alle seine gläubige Kinder/ aber ein grosses Schrecken allen Ungläubigen Völckern/ als welche/ ob sie itzt gleich seine Gnade verachten und von sich stossen/ und ihn verläugnen/ dennoch dermaleins Ihn bekennen müssen/ daß Er der HERR der Herren sey."
81v-93v	Predigt 22	S. 30. "Die zwey und zwanzigste Predigt Handelt von denen übergebliebenen Kräften des verlohrnen Ebenbildes im Verstand und Willen: Wie nemlich der Verstand in geistlichen Dingen zwar gantz verfinstert und verblendet sey/ aber gleichwol durch Übung in leiblichen und irdischen Wissenschaften es sehr weit bringen könne; wie man dessen genugsames Zeugniß habe unter den blinden Heyden/ so gar daß sie auch sich selbst haben können ein Gesetz modeln nach der <i>analogie</i> ihrer Vernunft/ und sehr viele gelehrte und weltweise Bücher schreiben. Item wie gleichfalls der Wille annoch in dem leiblichen einige Freyheit habe/ dieses und jenes zu thun. Indessen könne aber mit dem Verstande keine göttliche Wahrheit rechtmässiger Weise gefasset/ noch in dem Willen nach Gebühr ausgeübet werden/ wofern jener nicht durch den H. Geist mit göttlichem Licht erleuchtet/ und dieser geheiligt wird."
94r-106v	Predigt 23	S. 30. "Die drey und zwanzigste Predigt Handelt von dem Gnaden-Beruf GOTTes als allgemein/ und kräftig in sich selbst/ der aber auf unser Seite verhindert werden könne. Item wie GOTT sich hierinnen geisser Mittel bediene/ und eine gewisse Ordnung mache/ um solches Berufs theilhaftig zu werden. Endlich wird gezeigt/ was hiebey nicht allein der Christen/ sondern auch der Heyden Pflicht sey."
107r-118v	Predigt 24	S. 30. "Die vier und zwanzigste Predigt Handelt von der Erleuchtung/ wie selbe nach dem Sünden-Fall allen Menschen nöthig sey/ worin selbige bestehe/ und wer sie wircken müsse. Wie die <i>subjecta</i> , so erleuchtet werden sollen/ beschaffen seyn müssen. Was die Erleuchtung mit sich führe. Wie sie immer müsse fortgesetzt werden. Woran man die wahrhaftig erleuchteten erkennen solle/ und was hiebey eines ieden Schuldigkeit sey."

119r-130v	Predigt 25	S. 30-31. "Die fünf und zwanzigste Predigt Handelt von der Vereinigung mit dem Dreyeinigen GOtt. Da gezeiget wird/ wie höchstnöthig solche Vereinigung sey/ mit wem/ und wie und durch was Mittel sie geschehen solle/ was sie im Hertzen wircke und anrichte/ und wie sie endlich sich durch äusserlichen Wandel beweisen müsse etc."
131r-138v	Predigt 26	S. 31. "Die sechs und zwanzigste Predigt Handelt von den Eigenschaften der mit GOtt vereinigten Personen/ und wie sie sich verhalten sollen gegen GOtt/ gegen ihren Nächsten/ und gegen sich selbst. Item wie sie sich in dem Gebrauch göttliches Worts und der H. Sacramenten zu verhalten haben/ und was ihnen endlich darauf erfolgen werde."

Katalog II - AFSt/P TAM 36
Systematische Theologie - Teil I

Titelblatt 1	வெத சாஷத்திரா முதல் வகுப்பு ⁵⁸	veta câştira mutal vakuppu	Der erste Teil der systematischen Theologie	The first part of systematic theology
Titelblatt 2	சுறுவெகானுககடுத்த உபதேசத்தைப் பொதிவிககிற வெத சாஷத்தித்தினுடைய முதலாம் வகுப்பாவது	Caruvecuranukkaṭutta upatecattaip potivikkira veta câştirattinūṭaiya mutalām vakuppāvatu	Der erste Teil der systematischen Theologie, der die Dogmen von Gott lehrt. ⁵⁹	The first part of the systematic theology which teaches the doctrines on God.
வெத சாஷத்திராம் இதிலே கனா யெறுகிறத்துக்கு அறிய வெண்டின் ஞான உபதேசமாகிற சுறுவெகானுக கடுத்த உபதேசமும் மனுஷக்கடுத்த உபதேசமும் சத்திய செத்ததிலே அடங்கியிருக்கிற பிறதான உபதேசங்களுலலாம் கெறிவாக வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்குது. Tranquebar 1717. Hauptbibliothek FSt: 54 G 1. (Teil I). S. 1-172.				
1r-22v		Kapitel 1: Lehre von Gott		Seiten 1-41
1r-3r		- Erkenntnis Gottes		Seiten 1-6
3v-5v		- Wer ist Gott?		Seiten 6-9
6r		- Die Eigenschaften Gottes		Seite 10
6v		- 1) Gott ist ewig.		Seiten 11-12
7r-8r		- 2) Gott ändert sich nicht.		Seiten 12-14
8v-9v		- 3) Allmacht Gottes		Seiten 14-16
9v-10v		- 4) Allwissenheit Gottes		Seiten 16-19
11r-11v		- 5) Allweisheit Gottes		Seiten 19-21
12r-12v		- 6) Allgegenwart Gottes		Seiten 21-23
13r-13v		- 7) Allwahrheit Gottes		Seiten 23-24
14r-15r		- 8) Allheiligkeit Gottes		Seiten 24-30
15v-16v		- 9) Allgerechtigkeit Gottes		" "
17r-17v		- 10) Güte und Barmherzigkeit Gottes		Seiten 30-32
18r-19r		- Außer dem einzigen Gott gibt es keinen anderen Gott.		Seiten 32-35
19v-22v		- Der einzige Gott ist dreieinig.		Seiten 35-40
23r-35v		Kapitel 2: Lehre von der Schöpfung		Seiten 41-56
24r-25r		- Schöpfer		Seiten 41-43
25v-26v		- Ordnung der Schöpfung		Seiten 43-46
27r-27v		- Wie sieht die Schöpfung aus?		Seiten 46-47
28r-29v		- Was ist Schöpfung?		Seiten 47-49
30r-30v		- Woher weiß man, dass Gott alles schuf?		Seiten 49-50
31r-31v		- Zweck der Schöpfung		Seiten 50-56
32r-33v		- Pflichten der Menschen, die die Schöpfung anschauen.		""
34r-35v		- Trost dieser Lehre		""
36r-55v		Kapitel 3: Lehre von den unsichtbaren Kreaturen, bzw. den Boten Gottes (Engel)		Seiten 56-86

⁵⁸ Nach dieser Überschrift ist ein Vogel gezeichnet.

⁵⁹ Grundlage des tamilischen Textes: Freylinghausen, Johann Anastasius: Grundlegung der Theologie/ Darinn die Glaubens-Lehren aus Göttlichem Wort deutlich fürgetragen/ Und zum Thätigen Christenthumb wie auch Evangelischen Trost angewendet werden. Zum Gebrauch des *PAEDAGOGII REGII* daselbst. Halle 1703. Hauptbibliothek FSt: 21 E 10.

37-38v	- Gibt es wirklich Engel?	Seiten 56-58
39r-39v	- Schöpfung der Engel	Seiten 58-60
40r-41r	- Eigenschaften der Engel	Seiten 60-62
41v-42r	- Anzahl und Ordnung der Engel	Seiten 62-63
42v-43v	- Arbeit und Ämter der Engel	Seiten 64-67
44r-44v	- Pflichten der Menschen, die die Lehre von den Engeln verstehen.	Seiten 67-71
45r-46r	- Trost der Lehre von den Engeln	""
46v-47v	- Lehre von den Teufeln	Seiten 71-73
48r-48v	- Natur und Wesen der Teufel	Seiten 73-75
49r	- Anzahl und Ordnung der Teufel	Seiten 75-77
49v-51r	- Taten der Teufel	Seiten 77-81
51v-52v	- Jetzige Strafe für die Teufel	Seiten 81-82
52v-53v	- Pflichten der Menschen, die die Lehre von den Teufeln verstehen.	Seiten 82-86
54r-55r	- Trost der Christen, den sie gegen den Teufel haben.	""
56r	Kapitel 4: Gott erhält, versorgt und herrscht über die Geschöpfe.	Seiten 86-103
57r-58r	- Wer erhält, versorgt und beherrscht die Geschöpfe?	Seiten 86-88
58v-59r	- Wie ein irdischer König sein Reich durch seine vielen Diener regiert, regiert der große Gott seine Schöpfung über seine Diener.	Seiten 88-90
59v-60r	- Menschen sind Gottes Diener.	Seiten 90-92
60v-63v	- Art göttlicher Versorgung der Geschöpfe	Seiten 92-97
64r-64v	- Zweck dieser Versorgung ist die Ehre Gottes.	Seiten 97-99
65r-65v	- Pflicht der Menschen, die diese Versorgung verstehen.	Seiten 99-101
66r-67v	- Trost dieser Lehre: Gott sorgt für mich.	Seiten 101-103
68r-74r	Kapitel 5: Gnadenwahl – Prädestination	Seiten 103-111
69r-70v	- Rat Gottes	Seiten 103-107
71r-72r	- Erwählung	Seiten 107-109
72v-74r	- Pflicht und Trost der Gläubigen, die wissen, dass Gott sie schon in Ewigkeit auserwählt hat.	Seiten 109-111
75r-100v	Kapitel 6: Lehre von Jesus Christus, der zweiten Person in der Dreieinigkeit Gottes	Seiten 112-157
76r-76v	- Drei wichtige Lehren von Christus	Seiten 112-113
77r-83v	- Jesus Christus - der wahre Gott und der wahre Mensch	Seiten 113-125
84r-94v	- Drei Ämter Jesu Christi - Prophet, Priester und König	Seiten 125-147
95r-100v	- Wie Jesus Christus sich erniedrigte und erhöhte.	Seiten 147-157
101r-109v	Kapitel 7: Lehre vom Heiligen Geist, der dritten Person in der Dreieinigkeit Gottes	Seiten 157-172
102r-102v	- Drei Lehren vom Heiligen Geist - Person, Amt und Werk	
102v-104v	- Die Person des Heiligen Geistes	Seiten 158-162

105r-107r	- Das Amt des Heiligen Geistes	Seiten 162-167
107v-108r	- Das Werk und die Gnadengaben des Heiligen Geistes	Seiten 167-169
108v-109v	- Pflicht und Trost derjenigen, die die Lehre des Heiligen Geistes kennen.	Seiten 169-172

Katalog II - AFSt/P TAM 37 A (Blätter 1-79)
Ziegenbalgs Predigten 1-26

Auf beiden Titelblättern	எறுசு லெய மெனகிற கொவிலிலெ சொல்லப்பட்ட யிருபத்தாறு பிறசங்கம	erucaleya menkira kovilile collap patta yirupattāru piracāṅkam	Die 26 Predigten, die in dem Jerusalem genannten Tempel [d.h. Kirche] gesprochen [d.h. gehalten] wurden.	The 26 sermons spoken [i.e. preached] in the temple [i.e. Church] known as Jerusalem.
--------------------------------	---	---	---	--

1r-5v	Predigt 1	Ziegenbalg selbst hat seine Predigten zusammengefasst. Die Zusammenfassung ist gedruckt in: Hallesche Berichte (HB), Band I⁶⁰, S. 23-32. S. 23. "Die erste Predigt Von den vielfältigen Irrungen der Menschen nach dem kläglichen Sünden-Fall/ und von dem Ursprung des Götzen-Dienstes: Darinnen endlich die <i>application</i> auf die Malabarischen Heyden gemacht wird/ mit Erweis/ daß ihre Götter keine Götter/ sondern nur Betrüger und Verführer/ weil sie lauter ungöttliche teuflische Eigenschaften an sich haben. Hingegen aber wird zugleich erwiesen/ daß unser GOtt der einige wahrhaftige GOTT sey/ und zwar auß seinen wahren göttlichen Eigenschaften: nebst liebeichem Ermahnen/ daß sie ihren falschen Götzen absagen/ und sie weg thun/ und den wahren GOTT durch den Glauben annehmen sollen."
5v-10r	Predigt 2	S. 23-24. "Die andere Predigt Handelt von CHristo/ wer er sey/ wie er von GOTT von Ewigkeit gebohren/ wie er sobald nach dem kläglichen Sündenfall von seinem himmlischen Vater zum Heylande der Welt verordnet/ und im Alten Tetstament durch mannigerley Figuren vorgebildet worden/ und endlich zu bestimmter Zeit in die Welt kommen sey. Deßgleichen/ wie er von Maria ein Mensch gebohren/ und seine Gebuhr beschaffen gewesen. Wie die Väter und alle Fromme in den ersten Zeiten allein durch den Glauben an ihn selig worden/ und alle die verlohren gangen/ welche an Ihn als den zukünftigen Heyland der Welt nicht geglaubet haben. Wie auch noch heute zu Tage das Heyl und Seligkeit in keinem andern als allein in diesem Sohn Gottes JESu CHristo zu finden sey. In der <i>application</i> wird erstlich gezeigt/ daß die Götzen der Malabarischen Heyden keine Erlöser und Seligmacher unserer Seelen seyn können/ daß auch der Mohren ihr Mahomet kein Erlöser seyn könne; und endlich/ daß auch die H. Jungfrau Maria und die Heiligen bey denen Papisten keine Nothhelffer seyn können. (Denn mit diesen 3. Sorten Leute hatte ichs immer zu thun/ indem allezeit einige von ihnen in den Predigten zugegen waren."

⁶⁰ Herrn Bartholomäus Ziegenbalgs/ Ausführlicher Bericht/ wie Er/ nebst seinem Collegen Herrn Heinrich Plütscho/ Das Amt des Evangelii daselbst unter den Heyden und Christen führe: in einem Sendschreiben an einen Vornehmen Theologum [Franz Julius Lütken, ab 1704 Hofprediger in Kopenhagen] unserer Evangelischen Kirchen ertheilet/ den 22ten Augusti 1708 Welchem eine Nach-Erinnerung zur Warnung an den Christlichen Leser/ wider die ungleichen Urtheile/ dadurch sich einige an diesem Werck versündigen/ beygefüget. Die andere Edition. HALLE/ in Verlegung des Wäysenhauses, 1708. Hauptbibliothek FSt: 121 K 1a.

10r-13v	Predigt 3	S. 24. "Die dritte Predigt Handelt von der Lehre Jesu/ wie er sein Amt angetreten/ und 12. Jünger erwählet habe/ auch allenthalben herum gangen sey zu lehren und zu predigen von allen denjenigen Geheimnissen/ die uns zu Erlangung der Seligkeit zu wissen sehr nöthig seyn/ doch ohne göttliche Offenbarung und Erleuchtung aus eigener Vernunft nicht verstanden werden können. Insonderheit wird gezeigt/ was er habe gelehret von GOTT/ von der Schöpfung/ vom kläglichen Sünden-Fall/ von der Erlösung des Menschlichen Geschlechts/ von der göttlichen Ordnung wie man solcher Erlösung theilhaftig wird/ vom Glauben/ von der Liebe und andern Tugenden/ von dem zukünftigen ewigen Leben/ und von der Straffe der Verdammten. In der <i>application</i> wird kürztlich gezeigt/ wie grosse Irrthümer in der Heyden/ Mohren und Papisten Büchern wider die Lehre JESU CHristi verfasst sind."
13v-17v	Predigt 4	S. 24-25. "Die vierte Predigt Handelt von etlichen hundert Seligkeiten der Menschen/ darinnen das gantze Christenthum als in einem <i>Compendio</i> verfasst ist. Ein ieder <i>periodus</i> fasset eine Seligkeit in sich/ auf die Weyse/ wie Christus im Matth. 5/ 3 u.f. die acht Seligkeiten ausgesprochen. In der <i>application</i> wird gezeigt/ daß das selige Malabaren seyn/ welche ihre Abgötter verlassen/ und an den wahrhaftigen GOTT zu glauben anfangen. Item daß das selige Moren seyn/ welche sich nicht mehr von Mahomet verführen lassen/ sondern Christum zu ihrem Heylande annehmen."
17v-22r	Predigt 5	S. 25. "Die fünfte Predigt Handelt von der Art und Weyse/ wie man GOTT solle erkennen/ nemlich erstlich/ auß seinen Geschöpfen/ darauß schliessende/ daß ein Schöpfer sey/ und wer derselbe Schöpfer sey. Vorsender/ aus seinem heiligen geoffenbarten Worte. Dabey gezeigt wird/ wie weit man GOTT aus der Natur erkennen könne/ und welche Geheimnisse allein aus der H. Schrift zu erkennen seyn. Item/ welchen Völckern Gott anfangs sein Wort geoffenbaret habe/ und unter welchen Völckern es anitzo sey/ Auch wie Gott itzt [d.h. jetzt] in diesen letzten Zeiten denen Malabaren und Moren die Gnade erzeige/ daß Er ihnen sein Wort zu ihrer Seligkeit verkündigen lasse. Dagegen ihr Gesetz kein von GOTT gegebenes Gesetz sey; wie man auß denen darin enthaltenen <i>Materien</i> gnugsam erkennen und erweisen könne/ als welche nicht einmal mit der Vernunft einstimmten/ geschweige denn mit der Heiligkeit und Gerechtigkeit GOTTes."
22r-25v	Predigt 6	S. 25. "Die sechste Predigt Handelt von drey Eigenschaften GOTTes/ nemlich/ von seiner Ewigkeit/ Unveränderlichkeit und Allmacht: welche drey Eigenschaften so wohl auß der Natur/ als auch sonderlich auß vielen Schriftstellen des H. Wortes GOTTes bewiesen werden/ mit Vorstellung/ was die Erkänntniß solcher Eigenschafft bey uns wircken und verursachen solle."
25v-29r	Predigt 7	S. 25. "Die siebente Predigt Handelt von der Allwissenheit GOTTes/ und wie das Erkänntniß solcher Eigenschafft in uns wircke eine Enthaltung von allem Bösen/ und eine aufrichtige Bestrebung alles Guten/ weil GOTT nach seiner Allwissenheit dermaleins an jenem grossen Gerichts-Tage alles Verborgene hervor bringen werde/ und solches entweder bestraffen/ wenns böse gewesen/ oder in Gnaden belohnen/ wenns gut gewesen."
29r-32v	Predigt 8	S. 25-26. "Die achte Predigt Handelt von der Allweisheit GOTTes/ darinnen zugleich die weise Regierung aller Creaturen/ und die zwar sehr wunderbaren/ aber gleichwol sehr weise Führungen der Menschen-Kinder begriffen sind. Wobey gezeigt wird unsere Pflicht und Schuldigkeit/ wie wir uns der Weisheit GOTTes in allen Stücken unterwerffen sollen/ und gleichfalls nach himmlischer und göttlicher Weisheit zu bestreben haben."

- 32r-36r Predigt 9 S. 26. "Die neunte Predigt Handelt von der Allgegenwart/ und von der Wahrheit Gottes/ mit Vermahnung/ daß wir in seiner Gegenwart stets ein heiliges Leben führen/ und die Wahrheit GOTTes nicht nur allein wissen/ sondern auch darin wandeln und sie außüben sollen."
- 36r-39v Predigt 10 S. 26. "Die zehente Predigt Handelt von GOTTes Gerechtigkeit/ wie sich selbige äussere in allen Handlungen gegen den Menschen/ sonderlich aber sich offenbaren werde am Tage des allgemeinen Gerichts. Dahero wir verbunden/ uns nicht allein vor seiner Gerechtigkeit zu fürchten/ sondern uns gleichfalls in allen Dingen der Gerechtigkeit zu befeißigen/ und sonderlich die Gerechtigkeit Christi/ darinnen wir vor GOTT gerechtfertiget werden können/ zu suchen."
- 39v-42v Predigt 11 S. 26-27. "Die elfte Predigt Handelt von der Barmhertzigkeit GOTTes/ wie er nach solcher Eigenschaft das menschliche Geschlecht/ welches sein angeschaffenes Ebenbilde durch den Sünden-Fall verlohren hatte/ wiederum erlöset habe/ und sein Heil. Wort ihnen geoffenbare/ sie zu lehren/ auf was Weise sie von ihrem Sünden-Elende befreyet/ und der verlohrenen Seligkeit in Christo wieder theilhaftig werden solten. Deßgleichen wie sich seine Barmhertzigkeit in unzähligen leiblichen Wohlthaten allen Menschen offenbare/ und zu erkennen gebe/ daß sie nicht wolle/ daß iemand solle verlohren gehen/ sondern daß sich jedermann zur Busse bekehren solle. Dahero/ wer unter den Christen oder Juden oder Türcken oder Heyden verlohren ginge/ an dessen Verderben sey nicht GOTT/ sondern er selbst schuld."
- 42v-45v Predigt 12 S. 27. "Die zwölfte Predigt Handelt von dem hohen Geheimniß der Heiligen Drey-Einigkeit/ nemlich wie GOTT zwar einig sey im Wesen/ aber Dreyfaltig in Personen. Da denn auß dem Wort Gottes/ und in unterschiedenen aber doch gantz unvollkommenen Gleichnissen/ gezeiget wird/ wie der Vater von sich selbst sey/ der Sohn vom Vater gebohren sey/ und der Heilige Geist vom Vater und Sohn außgehe/ doch also/ daß sie allerdinge eines unzertrennlichen Wesens seyn/ und eine Person so wol als die andere wahrhafter GOTT/ und nicht drey Götter/ sondern alle drey der Einige wahre GOTT seyn eines einzigen Wesens. In der *application* wird gezeiget/ wie die Malabarischen Heyden *statuiren*/ daß ihre drey grossen Götter *Ispuren*, *Wischtnum* und *Bruma* gleichfalls einige seyn sollen im Wesen/ aber dreyfaltig in ihren Verrichtungen und Handlungen gegen den Menschen. Welche teuflische List und Ungereimtheit auß ihren eigenen Büchern widerleget wird mit solchen *argumenten* dawider sie nichts aufzubringen wissen."
- 45v-48r Predigt 13 S. 27. "Die dreyzehente Predigt Handelt von der Schöpfung der Welt/ wer sie erschaffen habe/ worauß/ wie und auf was Weise/ auch zu was Ende sie erschaffen sey. In der *application* wird gezeiget/ was es für eine grosse Thorheit sey/ daß die Malabarischen Heyden GOTT ihren Schöpfer vergessen/ und die Geschöpfe für Götter ehren/ da diese doch weit geringer seyn als sie selbst."
- 48r-50v Predigt 14 S. 27. "Die vierzehnte Predigt Handelt von den guten Engeln/ in was für Herrlichkeit GOTT dieselben erschaffen habe: was ihre Verrichtungen seyn gegen GOTT und gegen die Menschen: auch wie wir ihrem Exempel in allen Stücken nachzufolgen haben."

- 50v-53r Predigt 15 S. 28. "Die funfzehente Predigt Handelt von den gefallenen Engeln oder Teufeln/ wer sie erstlich gewesen/ wie ihr Fall entstanden/ wie sie von der Gerechtigkeit GOTTES zur Höllen verstossen worden/ und wie sie nunmehr nichts anders thun als GOTT lästern und Menschen verführen. Wie man dieses letzte sonderlich unter den Malabarischen Heyden⁶¹ sehen könne/ indem sie durch die List des Teufels allenthalben an dem lebendigen Erkenntniß des wahren Gottes gehindert werden/ und in lauter Stricken des Satans einher gehen."
- 53r-55v Predigt 16 S. 28. "Die sechzehente Predigt Handelt von der Erhaltung aller erschaffenen Creaturen/ wie nemlich GOTT stets mit denenselben wircke/ und sein Aufsehen habe über alles was unter der Sonnen zu finden; aber sich dabey einiger Instrumenten gleichsam als Mittels-Personen bediene/ als der Engel/ und Menschen/ z.E. Könige/ Fürsten usw. Da nun aber in der Welt viel sündliches Wesen von bösen Engeln und Menschen geschiehet/ so sey doch GOTT daran nicht Schuld und Ursach/ sondern lasse solches nur auß heiligen Ursachen zu; und wisse solches zu einem guten Ende zu führen. In der *Application* wird gezeigt/ daß der Malabaren ihre Abgötter⁶² von keiner solchen Beschaffenheit seyn/ daß sie die Welt regiren und alles in seiner Ordnung erhalten können/ ob sie gleich viel Rühmens davon machen.
- 55v-57v Predigt 17 S. 28. "Die siebenzehente Predigt Handelt von dem Ebenbilde Gottes/in welchem der Mensch anfänglich geschaffen worden/ worinnen solches eigentlich bestanden/ auch was für grosse Glückseligkeit der Mensch darauß überkommen/ und wie es hätte können auf alle Nachkömmlinge fortgepflantzet werden. Dabey wird gezeigt/ was in Erinnerung dessen unsere Pflicht und Schuldigkeit sey."
- 57v-60r Predigt 18 S. 29. "Die achtzehente Predigt Handelt von dem Verlust des göttlichen Ebenbildes/ nemlich/ auß wessen Betrieb und Schuld der Mensch solches verlohren. Wie solcher Verlust zugegangen/ was darauf erfolgt dem Leibe und der Seelen nach. In der *Application* wird gezeigt/ wie unsere gantze Bemühung dahin gehen müsse/ daß wir wiederum von dem schändlichen Bilde des Teufels befreyet/ und zu dem verlohrenen Ebenbilde Gottes erneuert werden mögen."
- 60r-62v Predigt 19 S. 29. "Die neunzehente Predigt Wurde am Neuen Jahrs Tage [1708] gehalten/ von den vielen Namen unsers HERRN JESU Christi: Darauß zugleich das Werck der Erlösung von Sünden/ vom Tode/ Teufel und Hölle vorgestellet wurde/ mit Vermahnung/ daß man sich in diejenige Ordnung schicken möge/ darinnen wir unsers Heylandes recht theilhaftig werden können."
- 62v-64v Predigt 20 S. 29. "Die zwanzigste Predigt Handelt vom Stande der Erniedrigung unsers HERRN JESU Christi/ warum es anders nicht habe seyn können/ als daß Er sich/ um uns zu erlösen/ also tief erniedrigen müssen. Worin solche Erniedrigung bestanden/ auch wie viel deren Gradus und Stufen gewesen/ was er uns damit verdienet/ und wie selbige uns ein Exempel sey/ daß wir sollen nachfolgen seinen Fußstapffen."

⁶¹ Diese Predigt nennt keine besondere Art satanischer Verführung unter den Tamliden. Hier findet man eine allgemeine Beschreibung der Eigenschaften des Teufels, die auch unter den Tamliden vorkamen.

⁶² In dieser Predigt wird nicht speziell über die Götter der Tamliden gesprochen. Alles wird allgemein abgehandelt.

- 64v-67r Predigt 21 S. 29-30. "Die ein und zwanzigste Predigt Handelt von dem Stande der Erhöhung Jesu Christi/ wie er von seinem Vater sey erhöht worden. Daß solche Erhöhung in sich begreiffe die Überwindung seiner Feinde/ seine Höllenfahrt/ siegreiche Auferstehung und Himmelfahrt/ auch das Sitzen zur Rechten GOTTes seines himmlischen Vaters/ und seine Majestätische Zukunfft zum Gericht. Daß diese Erhöhung ein sehr grosser Trost sey für alle seine gläubige Kinder/ aber ein grosses Schrecken allen Ungläubigen Völckern/ als welche/ ob sie itzt gleich seine Gnade verachten und von sich stossen/ und ihn verlügen/ dennoch dermaleins Ihn bekennen müssen/ daß Er der HERR der Herren sey."
- 67r-69r Predigt 22 S. 30. "Die zwey und zwanzigste Predigt Handelt von denen übergebliebenen Kräften des verlohrnen Ebenbildes im Verstand und Willen: Wie nemlich der Verstand in geistlichen Dingen zwar gantz verfinstert und verblindet sey/ aber gleichwol durch Übung in leiblichen und irdischen Wissenschaften es sehr weit bringen könne; wie man dessen genugsames Zeugniß habe unter den blinden Heyden/ so gar daß sie auch sich selbst haben können ein Gesetz modeln nach der *analogie* ihrer Vernunft/ und sehr viele gelehrte und weltweise Bücher schreiben. Item wie gleichfalls der Wille annoch in dem leiblichen einige Freyheit habe/ dieses und jenes zu thun. Indessen könne aber mit dem Verstande keine göttliche Wahrheit rechtmässiger Weise gefasset/ noch in dem Willen nach Gebühr ausgeübet werden/ wofern jener nicht durch den H. Geist mit göttlichem Licht erleuchtet/ und dieser geheiligt wird."
- 69v-72r Predigt 23 S. 30. "Die drey und zwanzigste Predigt Handelt von dem Gnaden-Beruf GOTTes als allgemein/ und kräftig in sich selbst/ der aber auf unser Seite verhindert werden könne. Item wie GOTT sich hierinnen geisser Mittel bediene/ und eine gewisse Ordnung mache/ um solches Berufs theilhaftig zu werden. Endlich wird gezeigt/ was hiebey nicht allein der Christen/ sondern auch der Heyden Pflicht sey."
- 72r-74r Predigt 24 S. 30. "Die vier und zwanzigste Predigt Handelt von der Erleuchtung/ wie selbe nach dem Sünden-Fall allen Menschen nöthig sey/ worin selbige bestehe/ und wer sie wircken müsse. Wie die *subjecta*, so erleuchtet werden sollen/ beschaffen seyn müssen. Was die Erleuchtung mit sich führe. Wie sie immer müsse fortgesetzt werden. Woran man die wahrhaftig erleuchteten erkennen solle/ und was hiebey eines ieden Schuldigkeit sey."
- 74v-76v Predigt 25 S. 30-31. "Die fünf und zwanzigste Predigt Handelt von der Vereinigung mit dem Dreyeinigen GOtt. Da gezeigt wird/ wie höchstnöthig solche Vereinigung sey/ mit wem/ und wie und durch was Mittel sie geschehen solle/ was sie im Hertzen wircke und anrichte/ und wie sie endlich sich durch äusserlichen Wandel beweisen müsse etc."
- 77r-79r Predigt 26 S. 31. "Die sechs und zwanzigste Predigt Handelt von den Eigenschaften der mit GOtt vereinigten Personen/ und wie sie sich verhalten sollen gegen GOtt/ gegen ihren Nächsten/ und gegen sich selbst. Item wie sie sich in dem Gebrauch göttliches Worts und der H. Sacramenten zu verhalten haben/ und was ihnen endlich darauf erfolgen werde."

Katalog II - AFSt/P TAM 37 B (Blätter 80-90)
Zusammenfassung der wichtigsten christlichen Lehren

Titelblatt Blatt 80	சறுவெகானுடை ய வெத்திலை யுண்டான ஞானஉபதேச த்தின் பழுத்த மெத்தயாயிருக கிற குறிப்பிடம்	caruvecuranuṭaiya vetattile yuṇṭāna ñāna upatecattin paḷutta mettayāyirukkira kurippittam	Die Stelle [d.h. das Buch], wo die wichtigsten Lehren des Wortes Gottes zusammengefasst sind.	The place [i.e. the book] that has the most important teachings of the Word of God.
81r-81v			Die Zehn Gebote Gottes.	
82r			Der erste Teil, der beschreibt, wie Gott die Welt erschaffen hat, erhält und regiert.	
82v			Der zweite Teil, der beschreibt, wie der Gott-Sohn [d.h. Jesus Christus] die Welt rettet.	
83r			Der dritte Teil, der beschreibt, wie der Heilige Geist die Gläubigen heiligt und führt.	
83v-85r			Das Gebet [d.h. das Vaterunser], das zeigt, wie man zu Gott zu beten hat, enthält sieben Bitten. Erläuterung der sieben Bitten.	
85v-86v			Die Erklärung der Taufe.	
86v-87v			Die Erklärung des Abendmahls.	
87v			Das Sündenbekenntnis und das Morgengebet.	
88r			Das Abendgebet und das Tischgebet.	
88v-89r			Das Gebet nach dem Essen.	
89v			Das Gebet, das die Kinder sprechen, wenn sie zur Schule gehen.	
90r			Das Gebet, das die Kinder sprechen, wenn sie von der Schule zurück sind.	
90v			Das Gebet vor und nach der Predigt.	

Katalog II - AFSt/P TAM 37 C (Blätter 91-151r)
Systematische Theologie

Titelblatt	வெதாஸ்திரம்	vetacâsttiram	Theologisches Lehrbuch	Systematic theology
Blatt 91				
91r-92v			Über das wahre Wort Gottes	
93r-v			Kapitel 1: Lehre von Gott	
94r-v			Kapitel 2: Lehre von der Schöpfung und deren Erhaltung	
95r-96r			Kapitel 3: Lehre von den guten Engeln	
96v-97v			Kapitel 4: Lehre von der Schöpfung des Menschen im Bilde Gottes	
97v-99v			Kapitel 5: Lehre von dem Sündenfall der Menschen	
99v-100v			Kapitel 6: Lehre von der Sünde	
101r-v			Kapitel 7: Lehre von dem freien Willen des sündigen Menschen	
101v-102v			Kapitel 8: Lehre von der Fleischwerdung Jesu Christi	
102v-103r			Kapitel 9: Lehre vom Heiligen Geist	
103r-v			Kapitel 10: Lehre von der Auserwählung des Dreieinigen Gottes	
104r--105r			Kapitel 11: Lehre von dem Gnadenruf Gottes, dass alle Menschen gerettet werden sollen.	
105r-106v			Kapitel 12: Lehre von dem von Gott geoffenbarten Wort	
107r-108v			Kapitel 13: Lehre von der Taufe	
108v-110r			Kapitel 14: Lehre vom Abendmahl	
110r-111r			Kapitel 15: Lehre von der Bekehrung der Menschen von der Sünde	
111v-112r			Kapitel 16: Lehre vom Glauben	
112r-113r			Kapitel 17: Lehre von der Erleuchtung, die Gott bei den Gläubigen vollzieht.	
113r-114r			Kapitel 18: Lehre von der geistlichen Geburt	
114r-115r			Kapitel 19: Lehre von der Rechtfertigung	
115r-v			Kapitel 20: Lehre von der Vereinigung mit Gott	
115v-118r			Kapitel 21: Lehre von den Heiligen	
118r-119r			Kapitel 22: Lehre von der Erfahrung der Heiligen in dieser Welt	
119r-120r			Kapitel 23: Lehre vom Leiden der Heiligen in dieser Welt	
120r-122r			Kapitel 24: Lehre vom Gebet	
122r-123r			Kapitel 25: Lehre von der heiligen Kirche	
123v-124v			Kapitel 26: Lehre von der Ordination der Pfarrer	
124v-126r			Kapitel 27: Lehre von der Obrigkeit	
126r-127v			Kapitel 28: Lehre von dem Hausstand	
127v-128r			Kapitel 29: Lehre vom Tod	
128v-129r			Kapitel 30: Lehre von der Auferstehung der Toten	
129r-130r			Kapitel 31: Lehre von dem Gericht nach dem Ende der Welt	
130r-131r			Kapitel 32: Lehre vom ewigen Leben	
131r-139v			Riten bei der Kinder- und Erwachsenentaufe, die Gebete vor der Taufe, während der Taufe und nach der Taufe, insbesondere (Blätter 138r-139v) bei der Taufe und der Hochzeit der Eheleute, die im Heidentum verheiratet waren und nach ihrer Bekehrung auf christliche Weise verehelicht werden.	
139v-141v			Riten bei der Austeilung des Abendmahls	
142r-146v			Riten bei der Eheschließung	
147r-149v			Gebete für die Mutter, die ihr neugeborenes Kind zum ersten Mal in die Kirche bringt.	
149v-151r			Gebete für die Mutter, deren Kind gestorben ist.	

Katalog II - AFSt/P TAM 37 D (Blätter 151v-169)
Das Kirchengesangbuch mit 26 Liedern

Katalog II - AFSt/P TAM 37 E (Blätter 170-184r)
Der Weg der Gerechtigkeit (Moralbuch)

Katalog II - AFSt/P TAM 37 F (Blätter 184v-187)
Disputation über vier Weltreligionen

Katalog II - AFSt/P TAM 37 G (Blätter 188-194r)
Kanon der biblischen Bücher

Katalog II - AFSt/P TAM 37 H (Blätter 194r-196r)
Zusammenfassung der biblischen Lehre

Katalog II - AFSt/P TAM 37 I (Blätter 196r-200v)
Brief von August Hermann Francke (1708)

Katalog II - AFSt/P TAM 37 J (Blätter 200v-202r)
Brief von Johann Lysius aus Berlin

Katalog II - AFSt/P TAM 37 K (Blätter 202r-207r)
Brief von Joachim Lange

Katalog II - AFSt/P TAM 37 L (Blätter 207v-220)
Der Brief Gottes, des höchsten Wesens.

Katalog II - AFSt/P TAM 38
Das dritte Buch der Nachfolge Christi von Thomas a Kempis

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	English	Druck
Titelblatt 63	நமமுடைய கத்தராகிற யெசுக கிறிஷ்துனாதனா யெப்படி பின் செல்ல வெனுமென்கிறத்தின் பெரிஸெ தொமெஷ தெ கெம்பிஷ யென்கிறவா யெழுதி வைத்த மூணாம ஞானப பொஷத்தகம் கதச ளசக [1741] வருஷம்	nammuṭaiya kattarākira yecuk kiriṣṭtunātarai yeppaṭi piṇ cella veṇumenkirattin perile tomeṣ te kempis yenkiravar yeluti vaitta mūṇām ṇānp poṣṭtakam 1741 varuṭam	Das von Thomas de Kempis verfasste dritte geistliche Buch: Wie soll man unserem Herrn Jesus Christus nachfolgen? Das Jahr 1741. [Seite 202. Das III. Buch. Von innerlicher Tröstung.] ⁶⁴	The third spiritual book by Thomas de Kempis: How should one follow our Lord Jesus Christ? The Year 1741.	
Kap. 1 1r-2r	கிறிஷ்து நாதானவா விகவாசமுள்ள ஆத்துமத்தொடெ மனசுகுள்ளெ பிறசங்கிகிறா		[Seite 202. Von innerlichem Gespräch Christi mit der glaubigen Seel.]		
Kap. 2 2r-3v	சத்தியமானது ஆத்துமத்துக்குள்ளெ வாறதைகளினுடைய யினாசசல்லாம பிறசங்கிகும		[Seite 204. Daß die Wahrheit innerlich ohn äusserliche wort rede.]		
Kap. 3 4r-6v	சறுவெசுரனுடைய திருவசனந் தாஷ்சினையொயெ கெழககப்பட வெணும		[Seite 208. Daß die Wort Gottes demütiglich anzuhören/ <u>und das viele dieselbige nicht erwegen.</u> Seite 213. Gebett. <u>Die Gnade der Andacht zu erlangen</u> ⁶⁵]		
Kap. 4 7r-9r	சறுவெசுரனுக்கு முன்பாகக கவடில்லாத தனத்தொடெயுமு தாஷ்சினையொடெயுரு சஞ்சரிகக வெணும		[Seite 215. Das man in der Warheit und Demut vor Gott wandeln soll.]		
Kap. 5 9r-12r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 220. Von der wunderbahrlichen Wirkung Göttlicher Liebe.]		
Kap. 6 12v-14v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 228. Von Bewehrung eines wahren Geistlichen Liebhabers.]		
Kap. 7 15r-17v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 234. Die Gnad der Andacht muß unter dem Schutz der Demuth verborgen und erhalten Werden.]		

⁶³ Auf der Titelseite findet man die römische Zahl XV.

⁶⁴ Thomas von Kempen: Deß Ordens S. Augustini Regulier-Canonichen/ Von der Nachfolgung *CHRISTI* Vier Bücher. Nunmehr nach dem Lateinischen Exemplar *RR. PP. Henr. Sommalii* und *Heriberti Rosweidi è Soc. JESU* Fleissiger dann je vor diesem sambt dem Leben deß gottseeligen *Authoris*, übersehen/ verbessert und vermehret/ mit angehängtem Unterricht und Register. Cölln. Bey Frantz Metternich/ Buch-Händlern unter gölden Waagen. 1699. Hauptbibliothek FSt: 14 K 15.

⁶⁵ Die unterstrichenen Wörter sind nicht übersetzt. Der Haupttext ist aber übersetzt.

Kap. 8 18r-19r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 241. Wie man sich gering vor den Augen GOTTES schätzen soll.]
Kap. 9 19v-20v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 244. Daß man alle Ding zu Gott als zum letzten Zihl und End richten soll.]
Kap. 10 20v-22v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 247. Wie süß und lieblich sey/ die Welt zu verachten/ und Gott allein zu dienen.]
Kap. 11 22v-23v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 253. Daß deß Hertzens Begierden zu probiern und zu mässigen seyn.]
Kap. 12 23v-25r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 256. Von Underweisung der Gedult/ und streit wider die fleischliche Begierden.]
Kap. 13 25v-26v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 261. Von Gehorsam eines demütigen Underthanen nach dem Exempel Christi.]
Kap. 14 27r-28r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 265. Von betrachtung der verborgenen Urtheilen Gottes/ auff daß wir uns im Wolstandt nit erheben.]
Kap. 15 28v-30v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 269. Wie wir reden/ und uns verhalten sollen in allem/ das wir wünschen und begehren.]
Kap. 16 30v-31v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 273. Daß in Gott allein Wahrer Trost zu suchen.]
Kap. 17 31v-32r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 276. Daß alle Sorgfältigkeit auff GOtt zu setzen sey.]
Kap. 18 33r-34v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 279. Daß die zeitliche Armseligkeiten nach dem Exempel Christi gedültiglich zu übertragen.]
Kap. 19 35r-36v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 282. Von Gedult in empfangner Schmach und welcher vor einen recht geduldigen Menschen zu halten.]
Kap. 20 37r-39r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 287. Von der Bekantnus eigener Schwachheit und Trubsal dieses Lebens.]

Kap. 21 39v-42r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 292. Daß in Gott uber alle Güter und Gaben zu ruhen ist.]
Kap. 22 43r-45r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 299. Von Bedenckung der mancherley Gutthaten Gottes.]
Kap. 23 46r-48v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 305. Von vier stucken so grossen Fried brigen.]
Kap. 24 49r-49v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 310. Von Vermeidung fürwitziger Erforschung eines anderen Lebens.]
Kap. 25. 50r-51v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 313. Worin bestendiger Fried deß Hertzens/ und rechtes Zunemmen stehet.]
Kap. 26 52v-53r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 317. Von Fürtrefflichkeit eines freyen Gemuts: welches vielmehr durch ein demühtiges Gebett/ als durch das Lesen verdient und zu wegen gebracht wird.]
Kap. 27 53v-55r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 321. Daß die selbst eigne Lieb vom höchsten Gut am meisten uns abziehe.]
Kap. 28 55v-56r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 326. Wider die böse Zungen der Ubelnachrederem.]
Kap. 29 56v-57r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 327. Wie Gott bey einfallender Trubsal und Widerwärtigkeit anzuruffen und zu loben sey.]
Kap. 30 57v-60v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 330. Wie Gott umb Hulff zu bitten sey/ und von dem Vertrauen, die Gnad wiederumb zu bekommen.]
Kap. 31 61r-63r-	Die Überschrift fehlt.	[Seite 336. Von Verschmähung aller Creaturen/ auff daß der Schöpffer gefunden werde.]
Kap. 32 64r-65v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 343. Wie der Mensch sich selbst verläugnen/ und allen Begierden absagen soll.]

Kap. 33 65v-66v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 346. Von Unbeständigkeit des Hertzens/ und von rechter Meynung auff Gott gerichtet.]
Kap. 34 66v-69r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 349. Daß den liebhabenden Menschen Gott über alle Ding/ und in allen Dingen schmecket.]
Kap. 35 69v-71v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 354. Daß kein Sicherheit sey vor der Versuchung in diesem Leben.]
Kap. 36 71v-72v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 358. Wider die eytele und leichtfertige Urtheil der Menschen.]
Kap. 37 73r-74v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 361. Von vollkommener Auffgebung seiner selbst/ die Freyheit deß Hertzens zu erlangen.]
Kap. 38 75r-76r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 365. Von guter Anordnung äusserlicher Sachen/ und Zuflucht zu Gott in allen Nöhten.]
Kap. 39 76v-77r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 368. Daß der Mensch in seinen Geschäften nit so sehr unruhig und ungestum seyn sollen.]
Kap. 40 77v-79v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 370. Daß der Mensch nichts guts auß ihm selber hab/ und sich keines Dings beruhmen möge.]
Kap. 41 80r-80v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 375. Von Verachtung aller zeitlicher Ehr.]
Kap. 42 81r-82r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 377. Daß kein Fried noch Trost zu setzen seye/ in den Menschen.]
Kap. 43 82v-84r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 380. Von eyteler und weltlicher Wissenschaft.]
Kap. 44 84v-85r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 384. Wie einer sich der äusserlichen Dingen nicht fast annehmen soll.]
Kap. 45 85v-88v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 386. Daß nicht allen Menschen zu glauben sey: und wie leichtlich einer mit der Zungen anstosse.]

Kap. 46 88v-91v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 393. Von vertrauen in Gott zu haben/ wan sich scharpfte Reden wider uns erheben.]
Kap. 47 92r-93v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 399. Daß alle beschwärlche Ding wegen deß ewigen Lebens gern zu leyden seind.]
Kap. 48 93v-97r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 403. Von der ewigen Freud der Seeligen/ und dieses Lebens Angst und Noth.]
Kap. 49 98r-102v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 411. Von Begierd ewigen Lebens/ und wie grosses Gut den streitenden Menschen verheissen sey.]
Kap. 50 103r- 107r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 420. Wie sich der trostlose Mensch in die Händ und Willen Gottes befehlen sol.]
Kap. 51 107v- 108r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 429. Demütigen Wercken soll mann obligen/ wan der Mensch zu hohen Dingen zu schwach wird.]
Kap. 52 108v- 110v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 431. Daß sich der Mensch deß Trosts und Gnaden nit würdig schätze/ sondern vielmehr der Peyn und Straff.]
Kap. 53 111r- 113r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 436. Daß die Gnad Gottes sich nicht vermische mit irrdischer weißheit.]
Kap. 54 113v- 119v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 441. Von mancherley Bewegungen der Natur und Gnad.]
Kap. 55 120r- 123v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 451. Von Zerstörlichkeit der Natur und der Göttlichen Gnad.]
Kap. 56 123v- 126r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 458. Daß wir uns selbst verläugnen/ und Christo durch das Creutz nachfolgen sollen.]
Kap. 57 126v- 128v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 463. Daß der Mensch nicht soll kleinmüthig seyn/ so er in etliche Gebrechen fallet.]

Kap. 58 Die Überschrift fehlt.
128v-
134v

[Seite 468. Daß man sich
nicht unterstehen soll/ die
hohe Ding und verborgene
Urtheil GOTTes zu
ergründen.]

Kap. 59 Die Überschrift fehlt.
135r-
137v

[Seite 479. Daß in Gott alle
Hoffnung und Zuversicht zu
setzen sey.]

Katalog II - AFSt/P TAM 39
Das vierte Buch der Nachfolge Christi von Thomas a Kempis

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	English	Druck
Titelblatt 66	தொமெஷு தெ கெம்பிஷு யென்கிறவா அறசியசிஷ்டட ராப பொசனத்தின பெரிஸெ எழுதி வைத்த னாலாம பொஷுத்தகம் சதளசய [1740] வருடம்	tomeṣ te kempis yenkiravar araciya ciṣṭta rāpōcanattin perile yeluti vaitta nālām poṣṭtakam 1740 varuṭam	Das vierte Buch des Thomas de Kempis über das heilige Abendmahl. Das Jahr 1740.	The fourth book by Thomas de Kempis on the Lord's Supper. The year 1740.	
	"Thomas de Kempis - Vierde Buch vom Heil. Abendmahl" ⁶⁷ .		[Seite 484. Vom Allerheiligsten Sacrament deß Altars. ⁶⁸]		
1r	கிறிஸ்து னாதருக்கும் நல்ல கிறிஸ்தவனுக்கும் நடக்கிற பிறசங்கம்	kirīsttu nātarukkum nalla kirīsttavanukkum naṭakkira piracaṅkam	Die Predigt [d.h. Gespräch] zwischen dem Herrn Christus und einem guten Christen.	A sermon [i.e. conversation] between the Lord Jesus and a good Christian.	
Kap. 1 1v-7r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 485. Mit was hoher Ehrerbietung und Reinigkeit Christus zu empfangen sey.]		
Kap. 2 7v-10v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 500. Daß dem Menschen in diesem Sacrament Gottes grosse Gütigkeit und Liebe bewiesen werde.]		
Kap. 3 10v-12v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 507. Daß es nutz sey zu diesem Heil. Sacrament zu gehen.]		
Kap. 4 13r-16r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 513. Daß viel Guts verleyhen werde denen/ die andächtig zu diesem Sacrament gehen.]		
Kap. 5 16v-18r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 522. Von Würdigkeit dieses Sacraments und deß Priesterlichen Stands.]		
Kap. 6 18v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 527. Ein Frag/ wie sich ein Mensch vor der Communion halten soll.]		
Kap. 7 19r-21v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 528. Von Erforschung eigenen Gewissens und Fursatz der Besserung deß Lebns deren/ die dieß Sacrament handlen und empfangen.]		

⁶⁶ Dieses Blatt ist in der Mitte in zwei Stücke gebrochen. Auf der Vorderseite steht die römische Zahl B XVI.

⁶⁷ Dieses Zitat findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

⁶⁸ Thomas von Kempen: Deß Ordens S. Augustini Regulier-Canonichen/ Von der Nachfolgung *CHRISTI* Vier Bücher. Nunmehr nach dem Lateinischen Exemplar *RR. PP. Henr. Sommalii* und *Heriberti Rosweidi è Soc. JESU* Fleissiger dann je vor diesem sambt dem Leben deß gottseeligen Authoris, übersehen/ verbessert und vermehret/ mit angehängtem Unterricht und Register. Cölln. Bey Frantz Metternich/ Buch-Händlern unter gölden Waagen. 1699. Hauptbibliothek FS: 14 K 15.

Kap. 8 22r-23r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 534. Von dem Opfer Christi am Creutz/ und Auffgebung deß eignen Willens.]
Kap. 9 23v-25v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 537. Daß wir uns/ und alles was wir haben und vermögen/ Gott dem HErrn opffern/ und für alle Menschen bitten sollen.]
Kap. 10 26r-29v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 543. Das die heilige Communion nit leichtlich zu unterlassen.]
Kap. 11 30r-34v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 552. Daß der Leib Christi und die H. Schrifft einer jeden glaubigen Seel nothwendig seynd.]
Kap. 12 35r-37v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 563. Daß der Mensch/ der zu diesem H. Sacrament gehen wilt/ sich mit höchstem Fleiß darzu bereiten soll.]
Kap. 13 38r-40r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 568. Daß die andächtige Seel auß gantzem Hertzen die Vereinigung Christi im Sacrament begehren soll.]
Kap. 14 40v-42r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 573. Von etlicher andächtigen Menschen inbrünstiger Begierd zu dem H. Sacrament deß Leibs Christi.]
Kap. 15 42v-44v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 577. Daß die Gnad der Andacht durch die Demuth und seiner selbst Verläugnung erlangt werde.]
Kap. 16 45r-46r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 582. Daß wir unsere Nothdurfft Christo offenbahren/ und ihn umb sein Gnad anrufen sollen.]
Kap. 17 46v-49r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 585. Von der inbrünstigen Liebe und hefftigen Begierd Christum zu empfangen.]
Kap. 18 49v-52r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 592. Daß der Mensch nicht ein fürwitziger Erforscher und durchgründer deß H. Sacraments/ sondern ein demüthiger Nachfolger Christi sey/ auch die Sinn und Verstand dem H. Glauben unterwerffen soll.]

Katalog II - AFSt/P TAM 40 A (Blätter 1-56r)
Das vierte Buch des Paradies-Gärtlein von Johann Arndt

Blattzahl TAM 40	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Druck C:5c
1r	ஞான மந்திர செல்வ பூங்காவனம் அதிநுடைய நாலாம் வகுப்பிலே சறுவெகரனுடைய திருநாமத்துக்குச் சங்கையுண்டாகவும் துதியுண்டாகவும் செய்ய வேண்டின் ஞான சந்தொஷமுள்ள யஉ இஷத்தொத்திரங்கள் அடங்கியிருக்குது	ñāna mantira celva pūṅkāvaṇam atinūtiya nālām vakuppilē caruvecuranuttaiya tirunāmattukkuc caṅkaiyuntākavum tutiyuttākavum ceyya venṭina ñāna cantoṣamuḷḷa 12 iṣṭtiraṅkal aṭankiyirukkutu	Der reiche Blumengarten der geistlichen Gebete: sein vierter Teil ⁶⁹ enthält 12 geistliche fröhliche Lobgebete, die dem heiligen Namen Gottes zur Ehre und zum Lob gesprochen werden sollen. ⁷⁰	The rich flower garden of spiritual prayers. Its fourth part contains twelve spiritual and joyful praise- prayers to glorify and praise God's holy name.	211
1v-3r	அட்டவணை		Inhaltsverzeichnis	Table of Content	
1r-1v			Vorwort		211
1. Lob- Gebet	சறுவெகரனுக்குண்டான சறுவ வல்லமைக்காகவும் இரக்கத்துக்காகவும் அவருக்குச் செய்ய வேண்டின் முதலாம் தொத்திரம்	caruvecuranukkunṭāṇa caruva vallamaikkākavum irakkattukkākavum avarukkuc ceyya venṭina tottiram	Das 1. Lob, das für die Allmacht und Barmherzigkeit Gottes gesprochen werden soll.	The 1st prayer of praise to be said for God's omnipotence and mercy.	212
2. Lob- Gebet	சறுவெகரனுடைய சறுவ வல்லமையின் பெரிலெயும் இரக்கத்தின் பெரிலெயும் நீதியின் பெரிலெயும் சொல்ல வேண்டின் ஞானடாம் புகவுச்சியான மிஷத்தொஷத்திரம்	caruvecuranuttaiya caruva vallamaiyin perilileyum irakkattin perileyum colla venṭina reṇṭām pukaṣiyāṇa yiṣṭ toṣṭtiram	[S. 212. Ein Lob-Gottes, wegen seiner Allmacht und Barmherzigkeit.] Das 2. Lob, das für die Allmacht, Barmherzigkeit und die Gerechtigkeit Gottes gesprochen werden soll.	The 2nd prayer of praise to be said for God's omnipotence, mercy and righteousness.	216
6r-10v			[S. 213. Ein Lob der Allmacht, Barmherzigkeit und Gerechtigkeit Gottes.]		

⁶⁹ Arndt, Johann: Paradies-Gärtlein, Voller Christlichen Tugenden, Wie solche Durch geistreiche Gebete in die Seele zu pflanzen; Worzu ietzo kommen 1. Dreyzehn Wunder-Geschichte, welche sich mit diesem Büchlein, und dieses Mannes andern Schriften begeben. 2. Bernhardi völlig verteutsches Jubel- und Jesus-Lied. [und] 3. Ein dreyfaches Register, so den Nutz und Gebrauch dieses Gebet-Büchleins weiset. Magdeburg, Druckts Christian Leberecht Faber. 1727. S. 211. Hier gibt es eine Zwischenbemerkung: "NB. Der vierde Theil, oder Claßis, von denen Amts-Gebetelein, ist in denen vorhergehenden Classen schon mit begriffen, wie im nachstehenden Register zu ersehen ist." Aus diesem Grund betrachtet Schultze den fünften Teil als den vierten.

⁷⁰ Das Palmblattbuch enthält aber 14 Lobgebete. Im Tamilbuch sind diese 14 Lobgebete auch zu finden. Der deutsche Text dagegen besteht aus 12 Lobgebeten.

3. Lob- Gebet 11r-14v	சறுவெசுான மகிமையொடெ யெல்லாததையும் உண்டாககினாொனகிறத்துக்க ாக அவருக்குச் செய்ய வெண்டின் மூணாம தொத்திராம	caruvecuran makimaiyoṭe yellātaiyum unṭākin ārenkirattukkāka avarukkuc ceyya venṭina mûām tottiram	Das 3. Lob, das dafür gesprochen werden soll, dass Gott alles herrlich gemacht hat.	The 3rd prayer of praise to be said for [the fact that] God has created everything beautifully.	220
4. Lob- Gebet 14v-18r	சறுவெசுான ஆச்சரியப் படத்தகக பிறகாறமாக எல்லாததையும் முன்பாத்து நடத்தி ஆண்டு கொளளுகிறதக்காக அவருக்குச் செய்ய வெண்டின் நாலாம தொத்திராம	caruvecuran āccariyap paṭattakka pirakāramāka ellātaiyum natatti āṇṭu kollukiratakkāka avarukku ceyya venṭina nālām tottiram	Das 4. Lob, das dafür gesprochen werden soll, dass Gott auf eine wunderbare Weise alles vorhersieht und regiert.	The 4th prayer of praise to be said for [the fact that] God predestines and rules everything wonderfully.	223
5. Lob- Gebet 18v-22r	சறுவெசுான ஓததைசையும் இடெத்துதலையும் உண்டு பண்ண வெனுமென்கிறத்துக்காக அவரை வெண்டிக கொளளுகிற இஷ்தொத்திராமான சங்கீதம் - ரு - ம	caruvecuran ottācaiym itettutalaiyum unṭu paṇṇa venūmenkirattukkāka avarai venṭik kollukira istottiramāna caṅkitam 5-m.	Das 5. Loblied, das für den Schutz und das Heil Gottes gesprochen werden soll.	The 5th praise psalm to be said for the help and salvation from God.	226
6. Lob- Gebet 22r-25r	சறுவெசுானுடைய மகிமையின் பெரியையும் மகுத்துவத்தின் பெரியையும் தயவின் பெரியையும் சொல்ல வெண்டின் ஆறாம தொத்திராம	caruvecuranuṭaiya makimaiyin perileyum makuttuvattin perileyum tayavin perileyum colla venṭina ārām tottiram	Das 6. Lob, das für die Herrlichkeit, Ehre und Barmherzigkeit Gottes gesprochen werden soll.	The 6th praise to be said for the glory, honour and mercy of God.	231
7. Lob- Gebet 25r-27r	சறுவெசுானுடைய சத்தியத்தின் பெரியையும் அவா செமித் கிறிகைகளின் பெரியையும் அவருடைய தயவின் பெரியையும் கிறுபையின் பெரியையும் சொல்ல வெண்டின் - எ- இஷ்தொத்திராமுள்ள சங்கீதம்	caruvecuranuṭaiya cattiyattin Perileyum avar ceyita kirikaikalin perileyum avaruṭaiya tayavin Perileyum kirupaiyin Perileyum colla venṭina 7 isttottiramulla caṅkitam	Der 7. Lob-Psalm, der für die Wahrheit, Taten, Barmherzigkeit und die Gnade Gottes gesprochen werden soll.	The 7th psalm of praise to be said for God's truth, his doings, mercy and grace.	233
8. Lob- Gebet 27v-31r	சறுவெசுான தம்முடைய ஆளப் பொருள் பண்ணுகிற ⁷¹ விண்ணப்பத்தை கிறுபையாகக் கெழுகிறாொன்கிறத்துக்காக அவருக்குச் செய்ய வெண்டின் எட்டாம தொத்திராம	caruvecuran tammutaiya ālp perkal paṇṇukira viṇṇappaittai kirupaiyāka kelkkirārenkirattukkāka avarukkuc ceyya venṭina eṭṭām tottiram	Das 8. Lob, das dafür gesprochen werden soll, dass Gott aus Gnade die Bitte seiner Nachfolger erhört.	The 8th praise to be said [for the fact that] God hears graciously the request of his followers.	235

⁷¹ Dieser Teil des Satzes, die Gebete "seiner Menschen" [d.h. seiner Nachfolger], ist im Original nicht enthalten.

9. Lob- Gebet 31r-35v	எங்கள் கத்தாாகிய யெசுக கிறீஷ்துவானவா செயத தயவுக்காகவும் உபகாரங்களுக்காகவும் அவருக்குச் செய்ய வெண்டின் ஒன்பதாம் தொத்திரம்	eṇkal kattarākiya yecuk kirīṣṭtuvānavar ceyta tayavukkākavum avarukkuc ceyya veṇṭiṇa oṇpatām tottiram	Das 9. Lob, das für die Barmherzigkeit und Hilfe unseres Herrn Jesu Christi gesprochen werden soll.	The 9th praise to be said for the mercy and helps of our Lord Jesus Christ.	238
			[S. 223. Ein Lob unseres HErrn Jesu Christi, wegen seiner Liebe und Wohlthaten.]		
10. Lob- Gebet 35v-39r	சுறுவெகான தயவுள்ளவருமாய்க் கிறுபையுள்ளவருமாய் யாககமுள்ளவருமாயிருக்கிறா னென்கிறபடியினாலெ அவருக்குச் செய்ய வெண்டின் பத்தாம் தொத்திரம்	caruvecuran tayavullaṭavarumāyk kirupaiyullaṭavarumāy yirakkamuḷḷavarumayī rukkiṛāreṇkīra paṭiyiṇ āle avarukkuc ceyya veṇṭiṇa pattām tottiram	Das 10. Lob, das dafür gesprochen werden soll, dass Gott barmherzig, gnädig und gütig ist.	The 10th praise to be said for [the fact that] God is merciful, gracious and good.	242
			[S. 224. Ein Lob Gottes, daß er so gütig, gnädig und barmherzig ist.]		
11. Lob- Gebet 39r-43r	ஏகக் கிறீஷ்துவை புகழ்த தக்கதாக அவரின பெரிலெ சொல்ல வெண்டின் உச்சிதமுள்ள - யக - ம □ சங்கீதம் ⁷²	ecuk kirīttuvai pukaḷat takkatāka avariṇ perile colla veṇṭiṇa uccitamulla 11-m caṅkītam	Der schöne 11. Psalm, der Jesus Christus lobt.	The 11th beautiful psalm to praise Jesus Christ.	246
			[S. 225. Ein schöner Lobspruch Jesu Christi.(*)]		
12. Lob- Gebet 43r-44v	மேய ஞானத்தை அடையத் தக்கதாக ஏகக் கிறீஷ்துவைப் பாத்து செய்ய வெண்டின் - யஉ - □ ம - சிவமாவது	mey ṇānattai aṭaiyat takkatāka ecuk kirīṣṭtuvaip pāttu ceyya veṇṭiṇa 11-m civamāvatu	Das 12. Gebet, das zu Jesus Christus zum Erlangen der wahren Weisheit gesprochen wird.	The 12th prayer to be said to Jesus Christ to obtain true wisdom.	250
			[S. 228. Gebet zu dem HErrn Christo um wahre Weisheit.]		
13. 44v-52r	ஆறகிய சீஷட்ட பெறநாறதுஸகெசெனகிற [இயேசு கிறிஸ்துவின்] திருநாமத்தின் பெரிலெ எழுதின உச்சிதமான யொகிப்பாவது ⁷³	araciya citta perṇārkuṣ ceṇkiravar [iyēcu kirīṣṭtuviṇ] tirunāmatṭiṇ perile eḷutina uccitamāṇa yokuppāvatu	Die schöne Zusammenfassung, die der heilige Bernhard über die Namen Jesu Christi verfasst hat.	The beautiful summary on the names of God written by St. Bernhard.	251
			[S. 228. Des heiligen Bernhardi Lob-Gesang von dem allersüßesten Namen Jesu vollständig zusammen gebracht.]		
14. 53r-55v	ஏகசெனகிற நாமத்தின் பெரிலெ சொல்லப்பட வெண்டின் புகஷ்சியான வாககியங்கள்	ecenkira nāmatṭiṇ perile collappaṭa veṇṭiṇa pukaṣciyāṇa vākkiyaṅkaḷ	Die Lobsprüche, die zu Ehren des Namens Jesu gesprochen werden sollen.	The praise sayings to be said in honour of the name Jesus.	258
			[S. 233. Ein Lobspruch des Namens JEsu.]		

⁷² Im Original besteht dieses Gebet aus 17 Strophen. Jede Strophe hat 5 Zeilen. Der Tamil-Text ist in Prosaform.

* Dieser Lobspruch ist in dieser Edition in reiner teutsch gebracht.

⁷³ Im Original besteht dieses Lied aus 52 vierzeiligen Strophen.

56r

ஞான மந்திர செலவ
பூங்காவனத்தினடைய நாலாம
வகுப்பு முகிந்தது முத்தும

ñāna mantira celva
pūṅkāvanattin nālām
vakuppu mukintatu
muttum

Der vierte Teil des
reichen Blumengartens
der geistlichen Gebete
ist beendet. Ende.

The fourth part 260
of the rich
flower garden of
spiritual prayers
is ended. End.

Katalog II - AFSt/P TAM 40 B (Blätter 56v-79r)
Sonntagslesung für das Kirchenjahr

Blattzahl TAM 40	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Druck C:5c
56v	வுருஷத்திலே அடங்கியிருக்கிற ஓவ்வொரு நாமித்துக கிழமைமில்லையும் திருநாள்களிலெயும் வாசிக்க வேண்டின செபங்களுடையவும் யிஷத்தொஷத்திங்களுடையவு ம் ஒழுங்கான வரிசை	varuṣṭtile aṭaṅkiyirukkira ovvoru nāyittuk kiḷamaiyileyum tirunālkkalileyum vācikka vēṭṭina cepaṅkaḷuṭaiyavum yiṣṭtoṣṭiraṅkaḷuṭaiyavu m oḷuṅkāṇa varicai	Ordnung zur Lesung der Gebete und der Lobgebete an jedem Sonntag im Jahr und an Festtagen	Order of reading for prayers and praises for each Sunday in the year and on festival days	The last eight sheets
79r	திறித்துவத்தினுடைய திருநாளுக்குப் பிற்பாடு □ உயக - ம - நாமித்துக கிழமை [...] ந - ம □ வகுப்பு - நய-ம- செபம் நடுச சொல்லுகிற நாள வருத்திவிகிற பயங்காத்தை நீக்கத தக்கதாக	tirittuvattinuṭaiya tirunālukkup pṛpātu 26 m nāyittuk kiḷamai [...] m mūnṛām vakuppu muppatām cepam naṭuc collukira nāl varuttivikkira payañkarattai nikkat takkatāka	26. Sonntag nach Trinitatis. 3. Teil, 30. Gebet. Um die Abwendung der Gefahr, die am Jüngsten Tag kommen wird.	26th Sunday after Trinity. Third Part, 30th prayer. To avert the terror on the Day of Judgment.	

Katalog II - AFSt/P TAM 41
Das zweite Buch des Wahren Christentums von Johann Arndt

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Buchseiten
TAM 41					
Titelblatt	உணமையுள்ள கிறிஷ்ததியானதினுடைய மகிமையை தெளிவாக காண்பிக்கிற ஞானக கண்ணாடி அதினுடைய ரெண்டாம் பொஸ்தக்கத்திலே அடங்கி இருக்கிற ஐம்பத்தெட்டு அதிகாரங்கள் ⁷⁴	unmaiyyulla kirittiyānattinuṭaiya makimaiyai telivāka kānpikkira ṇānak kṇṇāti atinuṭaiya reṇṭām posttakattile ataṇki yirukkira aimpattettu atikāraṅkaḷ	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. 58 Kapitel des zweiten Buches. [Seite 291. Das Andere Buch vom Wahren Christenthum/ Wie Christi Menschwerdung/ Liebe/ Demuth/ Sanftmuth/ Gedult/ Leiden/Sterben/ Creutz/ Schmach und Tod/ unser Artzney und Heyl- Brunnen/ Spiegel/ Regel und Buch unsers Lebens sey. Und Wie ein wahrer Christ Sünde/ Tod/ Teuffel/ Hölle/ Welt/ Creutz/ und alle Trübsal durch den Glauben/ Gebet/ Gedult/ Gottes Wort und himmlischen Trost überwinden soll/ und dasselbige alles in Christo Jesu/ durch desselben Krafft und Stärcke und Sieg in uns.] ⁷⁵	The spiritual mirror, that shows the true Christianity. 58 Chapters of the second book.	
1r-6r			Inhaltsverzeichnis der 58 Kapitel	Table of Content of 41 Chapters.	
Kap. 1 1r-12r	செனமப பாவதினுடைய செத்தமானதுவுமாய மறணத்தை வருத்திவிக்கிறதுவுமாயிருக்கி ற விஷத்திலேயும் அதினுடைய கனியிலேயும் சரீரத்துக்கடுத்துமாய ஆத்துமாவுக்கடுத்துதுவுமா யிருக்கிற சகல வகையுள்ள நிறபந்தத்திலேயும் தினமையிலேயும் நின்று யெங்களை ரெஷ்சிக்கத்தக்கதாக சறுவெகரனுடைய குமாரனாகிற யெக்க கிறிஷ்துவானவா பரமண்டலங்களிலே எங்களுக்கு உண்டானிருக்கிற பிதாவாகிய சறுவெகரனாலே எங்களுக்கு ஞான வயித்தியனாகவும் ரெஷ்சித்தலின் கிணராகவும் குடுக்கப் பட்டார்	cenmap pāvattinuṭaiya cettamānativumāy maranattai varuttivikkirativumāy irukkira viṣatileyum atinuṭaiya kaṇiyileyum carīratuk katuttatuvu māyirukkira āttumāvuk katuttatuvu māyirukkira cakala vakaiyulla nirpantatileyum tinmaiyleyum ninru yenkaḷai reṣcikkat takkaṭāka caruvecuranuṭaiya kumāraṇākira yecuk kirīṣṭuvātuvānavar paramaṇṭalaṅkaḷile eṅkaḷukku ṇāna vayittiyāṇākavum reṣcittalin kinaṛākavum kuṭukkap paṭṭār	Jesus Christus, der Sohn Gottes, ist uns von unserem Vater- Gott im Himmel - als geistlicher Arzt und Heilbrunnen gegeben, um uns von der Erbsünde, die den Tod verursacht, von deren Früchten, und von allen Hindernissen und allem Bösen, die den Leib und die Seele betreffen, zu befreien. [Seite. 296. JESUS Christus Gottes Sohn ist uns von unserm himmlischen Vater gegeben zu einem Arzt und Heil-Brunnen wider das verdammliche und tödtliche Gifft der Erb-Sünde/ samt ihren Früchten/ und wider allen Jammer und Elend Leibes und der Seelen.]	Jesus Christ, the Son of God, is given to us by our Father God in heaven as a spiritual doctor and well of salvation to free us from the deadly original sin and its fruits, from all hinderence and evil things that have to do with body and soul.	

⁷⁴ Das Titelblatt ist beschädigt. Unterstrichene Wörter und Wortteile fehlen. Vgl. TAM 2.

⁷⁵ Arndt, Johann: Fünff Geistreiche Bücher vom wahren Christenthum. Leipzig, Joh. Herbord Kloß und Joh. Heinrichens Wittb., 1696. Hauptbibliothek FS: 51 F 4.

Kap. 2 12v-28r	யிந்த ஆறுதலை ஓவ்வொரு கிறிஷ்ததவன தனக்குத் தானெ எப்படி பலிக்கப் பண்ண வெணுமென்று காண்பிகும	yinta ârutalai ovvoru kirīṣṭtavan Tanakkut tāne eppati palikkap pañña venumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie jeder Christ diesen Trost für sich selbst beanspruchen kann. [Seite 303. Wie ein ieder Christ den Trost auff sich ziehen/ und ihm zueignen soll.]	It is shown, how each Christian should appropriate this comfort.
Kap. 3 28v-40v	சுறுவெசுரனுக்கு முன்பாகச் செல்லுகிற யெங்களுடைய நீதி யெக்க கிறிஷ்ததுவானவருடைய குறையதத கீழ்ப படியுதனாலெயும் அவா உண்டு பண்ணின ரெஷ்சித்தலின் பலனினாலெயும் விகவாசத்தைக் கொண்டு அடைந்த பாவப் பொறுத்தலினாலெயும் அடங்கி மிருக்குதென்று காண்பிகும	caruvecuranukku munpākac cellukira yenkaluṭaiya nīti yecuk kirīṣṭtuvānavaruṭaiya kuraiyatta kīlp paṭiyutanāleyum avar uṇṭu paṇṇina reṣcittalin paḷanināleyum vicucācattaik koṇṭu ātainta pāvap poruttalināleyum aṭaṅki yirukku tenru kāṇpikkum	Unsere Gerechtigkeit, die vor Gott gilt, ist durch den tadellosen Gehorsam Jesu Christi, den Nutzen des von ihm gemachten Heils und durch die über den Glauben erlangte Vergebung der Sünden hervorgebracht. [Seite 313. Daß unsere Gerechtigkeit vor GOTT allein stehe in dem vollkommenen Gehorsam und Verdienst Jesu Christi/ und in Vergebung der Sünden/ welche der Glaube ergreift.]	Our righteousness which is valid before God is attained through the flawless obedience of Jesus Christ, the result of the salvation made by him and through the forgiveness of sins received through faith.
Kap. 4 41r-56v	உண்மையுள்ள கிறிஷ்ததவனிடத்திலே மிருக்கிற மீடெத்துகிற விகவாசம் நீதியுள்ள சகல வகையுள்ள கனிகளை வருத்திவிக்கு மென்றும் யிஞ்சுகள் மாயமலலாமல் யிறுதயத்தின் உள்ளிநதிரியத்திலே நின்று பிறப்பட வெணுமென்றும் சுறுவெசுரன பிறம்பாமிருக்கிற சகல கிறிகைகளை யெல்லாம் எந்த மனசொடே செய்யப் பட்டுதென்றும் காண்பிகும	uṇmaiyyulla kirīṣṭavanitattile yirukkira itettukira vicuvācam nītiyulla cakala vakaiyulla kaṇikaḷai varuttivikku menrum yirutayattin uḷḷintiriyattile ninru pirappaṭa venumenrum caruvecuran Pirampâyirukkira cakala kirikaikaḷai yellam enta maṇacoṭe ceyyap pattutenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass der Glaube, der in einem wahren Christen das Heil stiftet, verschiedene gerechte Früchte hervorbringen wird. Sie sollen keine Heuchelei sein, sondern von tiefem Herzen kommen; denn Gott wird prüfen, mit welchem Gewissen die äußerlichen Werke getan worden sind. [Seite 320. Daß der seligmachende Glaube in einem wahren Christen würcke allerley Früchte der Gerechtigkeit/ so auch aus dem innersten Grund des Hertzens gehen müssen ohne Hecheley: Daß auch GOTT alle äusserliche Wercke nach dem Grunde des Hertzens urtheile.]	It is shown that the faith which produces salvation in a true Christian brings forth several fruits of righteousness. They are not hypocritical, but start from the depth of the heart. Moreover God will test with what kind of motive the works are done.

Kap. 5
57r-72v

திருவசனத்தைக்
கெழுகிறது அத்தை
அறிகிற அறிவும் ஒருதன்
உண்மையள
கிறீஷ தவனாயிருக்கிறானென
று ஒப்புவிக்காமல்
திருவசனத்தை ஞான
சீவனுண்டாகச்
செரிககிறதென்றும் ஞான
வினாயாகிற
சுறுவெகாநுடைய
திருவசனம்
யெங்களுக்குள்ளே
சீவனுள்ளதாய் பொய் கனி
குடுக்கத் தக்கதாக முழு
மனசொடே சுறுவெகரனை
வெண்டிக் கொள்ளுகிற
தென்கிறதும் ஒப்புவிக்கும்

tiruvacanattai
kelkkirtum attai
arīkīra arivum orutan
unmaiyyuḷḷa
kīrīstavanāyirukkīrāne
nru oppuvikkāmaḷ
tiruvacanattai ṇāṇa
cīvanuṇṭākac
cerikkīratenrum ṇāṇa
viṇāyākīra
caruvecuranuṭaiya
tiruvacanam
eṇkaḷukkulle
cīvanuḷḷatāyip pōyi
kani kuṭukkat
takkaṭāka muḷu
manacōṭe
caruvecuranai veṇṭik
kolḷukīra tenkīratum
oppuvikkum

Es wird bewiesen,
dass nicht das Hören
des heiligen Wortes
oder dessen Kenntnis
einen wahren Christen
ausmacht, sondern
dass das heilige Wort
für das geistige Leben
‘verdaut’ [d.h.
aufgenommen] werden
soll. Wenn das heilige
Wort Gottes in uns
zum Leben werden
und Früchte tragen
soll, müssen wir zu
Gott von ganzem
Herzen beten.

[Seite 329. Daß nicht die
Wissenschaft und Gehör des
göttlichen Worts einen
wahren Christen beweise/
sondern Gottes Wort ins
Leben verwandeln/ und Gott
von ganzem Herten
anrufen/ daß sein Wort in
uns Frucht schaffe/ und
lebendig werde/ als
GOTTES Saame.]

Hearing and
knowing God’s
holy Word does
not prove a true
Christian. The
holy Word must
be absorbed as
life. We must
earnestly pray to
God that his
holy Word may
produce spiritual
life and fruits in
us.

Kap. 6
73r-81v

விசுவாசத்தைக் கொண்டு
எக்க கிறீஷத்துவொடே
அமிகமாயி்ருக்கிறதிலே
மனுஷனுக்கு உண்டான நல்
பாகமும் பாககியமும்
அடங்கியிருக்கிறது அதுக்கு
மனுஷன் ஒரு உதவியும்
செய்ய மாட்டான் ஆனாலொ
தன்னுடைய சுய மிச்சையின
சித்தத்தினாலே
சுறுவெகரனுடைய தெவ
கிடாஷ்சத்துக்குத் தடை
பண்ணுகிறான்
அதெதென்றால் கிறீஷத்து
சென்கிறவா ஒருதா தாமே
எங்களித்திலே
யெல்லாததையும் உண்டு
பண்ணுகிறா

vicucācattaiḷ koṇṭu
yecuk kīrīṣṭtuvōṭe
ayikkiyamāy
irukkīratile
manuṣṇukku uṇṭāṇa
naḷ pākamum
pākkiyamum
aṭaṅkiyirukkīratu
mtukku manuṣṇu oru
utaviyum ceyya
māṭṭāṇ āṇālo
tannuṭaiya cūya
yiccaiṇ Cittatīnāle
caruvecuranuṭaiya
teva kiṭāścattukku
tatai paṇṇukīrāṇ
atetenrāl kīrīṭtu
cenkīravār orutar tāme
eṇkaḷiṭattile
yellātaiyum uṇṭu
paṇṇukīrār

Es enthält den guten
Teil und den Segen,
der in Gemeinschaft
mit Christus durch den
Glauben ermöglicht
wird. Der Mensch
kann dazu nichts
beitragen. Vielmehr
aber hindert seine
Selbstsucht die Gnade
Gottes; denn Christus
allein macht alles.

[Seite 337. In der
Vereinigung mit Christo
durch den Glauben stehet
des Menschen
Vollkommenheit und
Seligkeit/ dazu der Mensch
nichts thun kan/ sondern
hindert sich vielmehr an
Gottes Gnade durch seinen
bösen Willen; Christus aber
thuts allein in uns.]

It contains the
good use and
blessing
available in
fellowship with
Christ thorough
faith. Man
cannot do
anything for it.
But his
selfishness
hinders God’s
grace all the
more, because
Christ alone can
produce every
thing.

Kap. 7 82r-95r	மனவுதாபத்தினுடைய லெஷ்சணத்தை நண்ணாய அறியும்படிக்கு பழைய மனுஷனுக்கும் புது மனுஷனுக்கும் யெந்த வித்தியாசம் உண்டாயிருக்கு தென்றும் ஆதாமாகிற பழைய மனுஷன் யெங்குவிடத்திலே யெப்படி சாக வெனுமென்றும் புதுமனுஷனாகிற கிறீஷத்து சென்கிறவா யெங்குவிடத்திலே எப்படி பிழைக்க வெனுமென்றும் மிகவும் அறிய வெண்டினதாயிருக்குது	manastâpattinuṭaiya leṣcaṇattai nannây ariyumpatikku palaiya manuṣanukkum putu manuṣanukkum yenta vittiyâcam untâyirukku tenrum âtâmākira palaiya manuṣan yeṅkaḷittattile yeppaṭi cāka veṇumenrum putu manuṣṇākira kirīṣttu cenkiravar yeṅkaḷittattile eppaṭi pilaikka veṇumenrum mikavum ariya venṭinatâapukkutu	Um die Eigenschaften der Buße gut zu begreifen, soll man den Unterschied zwischen dem alten und neuen Menschen kennen; es ist höchst nötig zu wissen, wie der alte Mensch Adam sterben und der neue Mensch Christus in uns leben soll. [Seite 343. Die Buße recht zu verstehen/ ist noth zu wissen den Unterscheid des alten und neuen Menschen. Oder/ wie Adam in uns sterben und Christus in uns leben soll: Oder/ wie der alte Mensch in uns sterben/ und der neue leben soll.] Es wird gezeigt, wie Gott uns einlädt, das Gewissen zu wenden [d.h. Buße zu tun] und warum wir nicht zögern sollten, das Gewissen zu wenden. [Seite 349. Wie freundlich uns Gott zur Buss locke/ und warum die Busse nicht zu versäumen.] Es wird gezeigt, was das Wenden des Gewissens [d.h. Bekehrung, Buße] bedeutet, wie sie vollzogen werden soll und wie Gottes Barmherzigkeit uns dazu ermutigt. [Seite 358. Was Busse thun heisse/ wie sie geschehen müsse/ und uns Gottes Güte zur Busse leite.] Es werden vier Merkmale wahrer Buße gezeigt. [Seite 372. Von vier Eigenschaften der wahren Busse.]	In order to know the characteristics of penitence one must know the difference between the old and new man. It is very important to know how the old man Adam must die in us and the new man Christ should live in us.
Kap. 8 95v-113r	மனசைத் திருப்புகிறதற்கு சுறுவெசுரன் யெந்த தயவொடெ யெங்களை அழைக்கிறாரென்றும் மனசைத் திருப்புகிறதற்கு யென தாமசம் பண்ண வொண்ணாதென்றும் காண்பிக்கும்	manacait tiruppu kiratukku caruvecuraṇ yenta tayavote yeṅkaḷai malaikkirārenrum manacait tiruppu kirattukku eṇ tâmacam paṇṇa vonṇâtenrum kāṇpikkum	manacait tiruppu kirattukku arttametenrum yitu eppaṭi ceyyappaṭa veṇumenrum caruvecurnuṭaiya tayavu atukku eṅkaḷai eppaṭi êvumenrum kāṇpikkum	It is shown how dearly God invites us to turn the mind [i.e. to repent] and why we should not delay turning our minds.
Kap. 9 113v- 142v	மனசைத் திருப்புகிறதற்கு அறத்தமெதென்றும் யிது எப்படி செய்யப்பட வெனுமென்றும் சுறுவெசுரனுடைய தயவு அதற்கு எங்களை எப்படி ஏவுமென்றும் காண்பிக்கும்	manacait tiruppu kirattukku arttametenrum yitu eppaṭi ceyyappaṭa veṇumenrum caruvecurnuṭaiya tayavu atukku eṅkaḷai eppaṭi êvumenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was das Wenden des Gewissens [d.h. Bekehrung, Buße] bedeutet, wie sie vollzogen werden soll und wie Gottes Barmherzigkeit uns dazu ermutigt. [Seite 358. Was Busse thun heisse/ wie sie geschehen müsse/ und uns Gottes Güte zur Busse leite.] Es werden vier Merkmale wahrer Buße gezeigt. [Seite 372. Von vier Eigenschaften der wahren Busse.]	It is told what it means to turn ones conscience [i.e. conversion or penitence], how it should be done and how God's goodness encourages us for penitence.
Kap. 10 143r- 157v	உத்தம மனவுதாபத்துக் கடுத்த நாலு லெஷ்சணங்களைக் காண்பிக்கும்	uttama manastâpattuk kaṭutta nālu leṣcaṇṇkaḷaik kāṇpikkum	Es werden vier Merkmale wahrer Buße gezeigt. [Seite 372. Von vier Eigenschaften der wahren Busse.]	Four characteristics of true repentance are shown.

Kap. 11 158r- 162v	உததம மனஷ்தாபத்தினுடைய கனி நவமான திஷ்டட்டிபபாயிருக்கு தென்றும் ஒரு கிறிஷ்த்தியானின் விகவாசத்தின் படியே எல்லாருக்கும் ஆண்டவனாயிருக்கிறானென றும் சினெகத்தின் படியே எல்லாருக்கும் ஊழியககாறனாயிருக்கிறானெ னறும் கிறிஷ்த்துவினுடைய நடப்புகள் எங்களுக்கு ஞானக கண்ணாடியாயிருக்கு தென்றும் காண்பிக்கும்	uttama maṇaṣṭâpattinuṭaiya kaṇi navamâṇa tiṣṭippâyirukku tenrum oru kirīṣṭiyānin vīcuvācattin paṭiye ellāttukkum āṇṭavanāyirukkīrānenr um cinēkattin paṭiye ellarukkum ūḷiyakkāraṇāyirukkīrā nenrum kirīttuvinuṭaiya naṭapaṭikaḷ eṇkaḷukku ñānak kaṇṇāṭiyāyirukku tenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass die Frucht wahrer Buße eine neue Schöpfung ist, dass ein Christ seinem Glauben nach ein Herrscher über alles und der Liebe nach allen ein Diener ist und dass die Taten Christi uns ein geistlicher Spiegel sind. [Seite 380. Die Frucht der wahren Bekehrung ist die neue Creatur/ und was ein Christ sey nach dem Glauben/ nemlich ein Herr über alles; und was er sey nach der Liebe/ nemlich ein Knecht unter allen; und wie Christi Leben unser Spiegel sey.]	It is shown that the fruit of true penitence/ conversion is a new creation, that a Christian is according to his faith a ruler / master over everything and according to his love a servant of all [people] and the deeds of Christ are our spiritual mirror.
Kap. 12 162v- 171r	கிறிஷ்த்து செனகிறவா பயபத்திக்கு ஒழுங்கான வழியுமாய் திட்டமுமாயிருக்கிறானென்றும் சறுவெகரன் தாம் மனுஷனை நடத்தி கூட்டிக் கொள்ளாமலிருந்தாரென்றால் அவன் வழிதப்பிப் பொவானென்றும் காண்பிக்கும்	kirīttu cenkiravar paya pattikku oḷuṅkāḍ valiyumāy tittamumāyirukkīrānenr rum caruvecurṇ tām maṇuṣanai naṭatti kāṭṭik kolḷāmaliruntārenrāl avan vaḷi tappi povānenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Christus für die Bhakti [d.h. Frömmigkeit] der ordentliche Weg und Plan ist, und wenn Gott den Menschen nicht führt, der Mensch seinen Weg verfehlen wird. [Seite 382. Wie Christus der rechte Weg und Zweck sey der wahren Gottseligkeit/ und wo Gott den Menschen nicht leitet und führet/ so irret er.]	It is shown that Christ is the right way and design for Bhakti [i.e. spirituality]. If God himself would not lead a person, he will miss his way.
Kap. 13 172v- 180r	கிறிஷ்த்துஷ யெசுஷ யெனகிறவா சீவனத்தினுடைய உததம பொஷுத்தகமாயிருக்கிறானெ ன்றும் லொக ஆடம்பரத்தை வெறுக்க வெணுமென்றும் அவா தமமுடைய தாரித்தியத்தினாலெ யெங்களை எப்படி படிப்பிக்கிறானென்றும் காண்பிக்கும்	kirīṣṭtuṣ yecuṣ eṇkiravar cīvanattinuṭaiya uttama poṣṭtakamāyirukkīrāre nrum loka āṭamparattai verukka venumenrum avar tammuṭaiya tārittiyattināle eppaṭi paṭippikkīrānenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Christus Jesus das rechte Buch des Lebens ist und wie er uns durch seine Armut beibringt, den Pomp der Welt zu hassen. [Seite 385. Wie Christus Jesus das rechte Buch des Lebens sey/ und wie Er uns durch seine Armuth lehret der Welt-Herrlichkeit verschmähen.]	It is shown that Christ Jesus is the right book of life and how he teaches us through his poverty to hate the glory of the world.
Kap. 14 180v- 184v	நாங்கள் லொகத்தையும் கீறத்தியையும் யெப்படி அசுடடை பண்ண வெணுமென்று யெசு நாதா உததரித்த நிந்தையினாலெயும் தூஷணத்தினாலெயும் தாமமைத் தானெ வெறுத்தத்தினாலெயும் உபதேசித்தார்	nāṅkaḷ lokattaiyum kīrttiyaiyum eppaṭi acaṭṭai paṇṇa veṇumenru yecu nātar uttaritta nintaiyināleyum tūṣaṇatināleyum tāmmait tāne veruttatināleyum upatecittar	Durch die Schmach und die Verhöhnungen, die der Herr Jesus erlebt hat, und durch die Selbstverleugnung, lehrte er, wie wir die Welt und deren Herrlichkeit verachten sollen. [Seite 390. Wie uns der HErr Christus durch seine Schmach/ Verachtung und Verleugnung fein selbst lehret der Welt Ehre und Ruhm verschmähen.]	Through the suffering and spotting that the Lord Jesus has experienced himself and through his self- denial he taught us how we should hate the world and its honour.

Kap. 15 184v- 197r	நாங்கள் யெசு கிறிஷ்துவைக் கொண்டு உபத்திரியங்களையும் லொகம் யெங்களுக்கு வருத்திவிக்கிற நிந்தைகளையும் யெப்படி உத்தரிச்சுச் செய்ங் கொள்ள வெனுமென்று காண்பிக்கும்	nānkaḷ yecuk kirīṣṭtuvaik koṇṭu upattiriyāṅkaḷaiyum lokaṁ yeṅkaḷukku varuttuvikkira nintaikaḷaiyum yeppaṭi uttariccuc ceyāṅ kolla veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir durch Jesus Christus die Probleme und die von der Welt hervorgebrachte Schmach erleben und besiegen sollen. [Seite 392. Wie wir durch Christum die Trübsal und Verachtung der Welt tragen und überwinden sollen.] Es wird gezeigt, dass Christen in Christus und im Himmel ihre Heiligkeit und Ruhm beständig suchen sollen. [Seite 398. Wie die Christen sollen ihre Ehre und Ruhm in Christo im Himmel suchen und haben.]	It is shown how we, through Jesus Christ, should bear and overcome the problems and the shame [i.e. troubles] brought forth by the world. It is shown that Christians should always seek their holiness and fame in Christ and in heaven.
Kap. 16 197v- 204v	கிறிஷ்துவர்கள் கிறிஷ்துவினிடத்திலேயும் வானத்திலேயும் தங்களுடைய சங்கையையும் துதியையும் தெடிக் கொண்டிருக்க வெனுமென்று காண்பிக்கும்	kirīṣṭtavarkaḷ kirīṣṭtavinittaiḷeyum vānattaiḷeyum taṅkaḷaiya caṅkaiaiyum tutiyaiyum teṭik koṇṭirukka veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir nach dem Beispiel Christus und seiner heiligen Nachfolger die üble Nachrede der Verleumder und listigen Zungen [d.h. böses Reden] besiegen / überwinden sollen. [Seite 402. Wie wir durch Christum und aller Heiligen Exempel böse Mäuler und falsche Zungen überwinden sollen.]	It is shown how we should, according to the example of Christ and his holy disciples, overcome sayings of evil speakers and cunning tongues.
Kap. 17 204-239r	கிறிஷ்துவினுடையவும் சகல அற்சரிய சீஷட்டவர்களுடையவும் மாதிரியின் படியே எப்படி நாங்கள் குண்டணிக காற்றருடைய பின் பொறணிகளையும் கவட்டு னாக் குகளையும் செய்ங் கொள்ள வெனுமென்று காண்பிக்கம்	kirīṣṭtavinuṭaiyavum caḷala arcciya cīṣṭtavarkaḷaiyavum mātiriyin paṭiye eppaṭi nānkaḷ kuṇṭnik kāraṇaiya piṇ poraṇikaḷaiyum kavattu ṇākkukaḷaiyum ceyāṅ kolla veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir durch Nachdenken über die Trauer / Traurigkeit und die Leiden Jesu Christi unsere Lüste des Fleisches 'bändigen' sollen. [Seite 416. Wie wir durch die Traurigkeit und Schmerzen Christi sollen lernen die Wollust des Fleisches dämpfen.]	It is shown, how we should overcome the 'strong' desires of the flesh by meditating on the agony and sufferings of Jesus Christ.
Kap. 18 239r- 248v	யெசு கிறிஷ்துவானவா அனுபவித்த துயரத்தையும் னொவுகளையும் நாங்கள் யொக்கிகிறதனால் மாங்கிஷ ஆசை மிச்சைகளை எப்படி ஒடுக்க வெனுமென்று காண்பிக்கும்	yecuk kirīṣṭtuvānavar anupavitta tuyarattaiyum novukaḷaiyum nānkaḷ yokkikkiratināle māṅkiṣa ācai yiccaikaḷai eppaṭi oṭukka veṇumenru kāṇpikkum		

Kap. 19 248v- 254v	சீவனத்தினுடைய பொஷத்தகமாகிற சிலுவையிலே அறையுண்ணப் பட்ட கிறீத்துவை யெங்களுக்கு முன்பாக ஸ்தாமிசக் யதிலே யெங்களுடைய பாவங்களுடைய சுறுவெகாளுடைய கொபாககின்னையையும் சினெகததையும் நீதியையும் ஞானத்தையும் எப்படி ஆராயந்து பாறககலாமென்று காண்பிக்ஞம்	cīvanattinūtaiya poṣṭtakamākira ciluvaiyile araiyunnap paṭṭa kirittuvai yeṅkaḷukku munpāka stāpiccu yatile yeṅkaḷutaiya pāvaṅkaḷaiyum caruvecuranūtaiya kopākkinaiyaiyum ciṇekattaiyum nītiyaiyum ñānattaiyum eppaṭi ārāyintu pārkkalāmenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir das Buch des Lebens, den am Kreuz gekreuzigten Jesus Christus, vor uns hinstellen / etablieren sollen, damit wir unsere Sünden, den Zorn Gottes, seine Liebe, Gerechtigkeit und Weisheit erforschen / kennenlernen können. [Seite 421. Wie wir in dem gekreuzigten Christo/ als in dem Buch des Lebens/ anschauen sollen unsere Sünde/ Gottes Zorn/ Gottes Liebe/ Gerechtigkeit und Weisheit.]	It is shown, how we should place before us Jesus Christ, crucified on the cross, so that we can research / get to know our sins, God's anger, his love, justice and wisdom.
Kap. 20 255r- 268v	யிந்தத் தெவத்தினமான [d.h. தெய்வாதீனமான] தியானங்கவிலே செபத்தினுடைய பெலத்தையும் அவசரத்தையும் காண்பிக்ஞம்	yintat tevattnmāna [d.h. teyvātīnmāna] tiyāṅkaḷile cepattinūtaiya pelattaiyum avacarattaiyum kāṇpikkum	Für die göttliche Meditation werden die Stärke und die dringliche Notwendigkeit des Gebets gezeigt. [Seite 424. Von der Kraft und Nothwendigkeit des Gebets in diesen Göttlichen Betrachtungen.]	The strength and urgent need of prayer for divine meditation are shown.
Kap. 21 267v- 276v	பிறதான புண்ணியமாகிற தாஷ்சினையினுடைய பெலத்தைக் காண்பிக்ஞம்	piratāna puṇṇiyamākira tāścinaiyinūtaiya pelattaik kāṇpikkum	Es wird die Kraft der Demut, die die allererste Güte / Tugend ist, gezeigt. [Seite 431. Von der Kraft der edlen Tugend der Demuth.]	The strength of humility which is the primary good thing, is shown.
Kap. 22 277v- 283v	உண்மையுள்ள கிறீஷத்தவனுடைய கிறிகைகள் எல்லாம் தாட்சினையினாலே செய்யப்பட்ட வெணும் யிலலாவிட்டால அருவருப்புமாய விககிரக ஆராதனையுமாயப் பொம்	uṇmaiyyulla kirīṣṭavanūtaiya kiriḷaikai ellām tāṭcinaiyināle ceyyappaṭa veṇum yillavittāl aruvaruppumāy vikkiraka ārātanaiyumāyip pom	Alle Werke des wahren Christen sollen in Demut getan werden; sonst werden sie verhasst und zum Götzendienst. [Seite 437. Alle Werke eines wahren Christen sollen in Demuth geschehen/ oder es werden eitel Greuel und Abgötterey draus.]	All the works of the true Christian should be done in humility; otherwise they will become abominable and idol worship.
Kap. 23 284r- 288r	தன்னுடைய சொந்தமான அறபத்தனத்தை அறியாதவனுமாய சுறுவெகாளுக்கு மாததிம சங்கையெல்லாம் குடுக்காதவனுமாய யிருக்கிற மனுஷன் மகா பெரிய தொஷத்தைச் செய்தும் மாக விழுந்த விழு குதலுக்குச் சரியான குதலுக்கு உள்ளாவான்	taṇṇūtaiya contamāna arpattanattai ariyātavanumāy caruvecuranukku māttiram caṅkaiyellam kuṭukkātavanumāy yirukkira maṇuṣaṇ makā periya toṣattaic ceyṭum mācu viḷunta viḷukutalukkuc cariyāṇ kuttatukku ullāvāṇ	Derjenige, der seine Nichtigkeit nicht kennt und allein Gott keine Ehre gibt, begeht den größten Fehler und ist dem schmutzigen Fall [Sündenfall ?] gleich. [Seite 441. Ein Mensch/ der seine eigene Nichtigkeit nicht erkennt/ und nicht alle Ehre Gott gibt/ begehet die größte Sünde und des Teuffels Fall.]	He who does not know his nothigness and does not give glory to God alone, commits the gravest mistake and is equal to the 'dirty fall' [into sin or fall of the devil ?].

Kap. 24 288v- 299v	புறதான புண்ணியமாகிற சினெகம எதென்னும் அதினுடைய சத்துவமும் கவடில்லாத தன்மும் சுத்தாங்கமும் எதென்று காண்பிக்கும்	puratāna punṇiyamākira cinēkam etennum atiṇutaiya cattuvamum kavatillāta tanamum cuttāṅkamum etennru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was Liebe, die höchste Güte, samt ihrer Kraft, Arglosigkeit und Heiligkeit ist. [Seite 445. Von der edlen Tugend der Liebe und ihrer Krafft/ Lauterkeit und Reinigkeit.]	It is shown what love, the highest good is, along with its strength, guilelessness and holiness.
Kap. 25 300r- 306r	கிறிஷ்துவை சினெகிகிற சினெகம யெங்குடையதில் யிருக்குதொ மில்லையொ என்கிற அடையாளங்கள் எதென்று வெளிப்படுத்தும்	kirīštuvai cinēkikkira cinēkam yeṅkalitattil yirukkuto yillaiyo eṅkira ataiyālaṅkaḷ etenru velippaṭuttum	Es werden die Zeichen offenbart, die zeigen, ob die Liebe, mit der wir Christus lieben, in uns ist oder nicht. [Seite 453. Von etlichen Zeichen/ darbey man mercken kan/ ob die wahre Liebe Christi bey uns sey.]	Some signs are revealed which show whether the love with which we love Christ is in us or not.
Kap. 26 306v- 324r	சறுவெகான சினெகத்தைக கொண்டு செயுகிற அஞ்சு வகையான கிறிகைக வினாலெ தமமுடைய மிஷ்டப்ப பிறசாதமும் தயவும் வெளியரங்கமாம் [வெளியரங்கமாகும்]	caruvecuran cinēkattaik koṇṭu ceyyikira aṇcu vakaiyāṇa kirikaikaḷiṇāle tammuṭaiya yiṣṭṭap piracātamum tayavum veliyaraṅkamām [veliyaraṅkamākum]	Die fünf verschiedenen Taten, die Gott durch Liebe tut, offenbaren seine Gnade und Barmherzigkeit. [Seite 457. Fünfferley Liebes-Wercke/ darin Gottes Gnade und Güte fürnehmlich leuchtet.]	The five different deeds done by Christ through love reveal his grace and goodness / mercy.
Kap. 27 324r- 329v	எக் னாதானவா தமமை சினெகிகிறவனுக்கு பாம சினெகமாகவும் பாம நன்மையாகவும் தமமைத் தாமெ எப்படி வெளிப்படுத்தி தெரியப் பன்னுகிறாரா என்று காண்பிக்கும்	ycu nātarāṇavar tammai cinēkikkiravaṇukku parama cinēkamākavum parama naṇmaiyākavum tammait tāme eppaṭi velippaṭutti teriyap panṇukirār enru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie sich Jesus Christus demjenigen, der ihn liebt, als himmlische Liebe und himmlische Güte offenbart. [Seite 465. Wie sich der HErr Jesus der liebhabenden Seele offenbaret und zu erkennen gibt/ als die höchste Liebe und das höchste Gut.]	It is shown how Jesus Christ reveals himself to him, who loves Him, as heavenly love and heavenly goodness.
Kap. 28 330r- 336r	உன்னிதமான [உன்னதமான] நன்மை எங்களுடைய ஆதத்துக்குக்குளொ என்னம்பாய் [என்னமாய்/ எப்படி] ருசிசி அறியப்படும்	unnitamāna [unnatamāna] naṇmai eṅkaḷutaiya āttumattukkulle ennampāy [ennamāy] rucicci ariyapṭum	Wie wird das höchste Gut in unserer Seele geschmeckt und erkannt? [Seite 469. Wie das höchste Gut erkannt/ und in der Seelen geschmecket wird.]	How can the highest good [thing] be tasted and known in the soul?
Kap. 29 336v- 348v	சறுவெகரண சினெகிகிறவன் சறுவெகரனுடைய உபகாரங்களை அறிந்து யிதினாலெ [சறுவெகரன்] உதாரகுணமுள்ள தயவரக [தயவுள்ளவராக] எண்ணிக கொள்ளுகிறான்	caruvecuranai cinēkikiravaṇ caruvecuranuṭaiya upakāraṅkaḷai aṛintu yitiṇāle [caruvecuran] utāraḷaṇamulla tayavaraka [sic, d.h. tayavullaṇavarāka] eṇṇik kollukirāṇ	Derjenige, der Gott liebt, erkennt seine Hilfen. Dadurch weiß er, dass er [Gott] großzügig und barmherzig ist. [Seite 473. Wie die liebhabende Seele GOTT in seinen Wohlthaten anschauet/ als die mildeste Gütigkeit.]	He who loves God knows his helps, through which he knows that he [God] is liberal and merciful.
Kap. 30 349r- 352v	சறுவெகான தமமை சினெகிகிறவனுக்கு எப்படி தமமை பரம் சவுந்தரியமாக காண்பிக்கிறாரா என்று சொல்லப் படும்	caruvecuran tammai cinēkikkiravaṇukku eppaṭi tammai parama cavuntariyamāka kāṇpikkirār enru collap paṭum	Es wird erzählt, wie Gott sich demjenigen, der ihn liebt, als himmlische Schönheit zeigt. [Seite 481. Wie sich Gott der liebhabenden Seelen offenbahret/ als die höchste Schönheit.]	It is told how God shows himself to him who loves him as heavenly beauty.

Kap. 31 353r- 357v	சறுவெசுரான தமமை சினைகிககிற ஆத்துமாவுக்கு எப்படி தமமைத் தானே அளவிளளாத சறுவ வல்லமையாக காண்பிக்கிறா என்று சொல்லப் படும	caruvecuran _u tammai cinēkikkira āttumāvukku eppaṭi tammait tāne aḷavillāta vallamaiyāka kāṇpikkirār enru collap paṭum	Es wird erzählt, wie Gott sich derjenigen Seele, die ihn liebt, als unermessliche Allmacht zeigt. [Seite 483. Wie sich Gott der liebhabenden Seele offenbahret/ als eine unendliche Allmacht.]	It is told, how God shows himself to the soul that loves him as 'the limitless omnipotence'.
Kap. 32 358r- 364v	சறுவெசுரணை சினைகிககிற ஆத்துமம் எப்படிச சறுவெசுரணை உன்னிதமான நீதியாகவும் பரிசுத்தமாகவும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப் படும	carrvecuranai cinēkikkira āttumam eppaṭi caruvecuranai unṇitamāna nītiyākavum paricuttamākavum arintu kolla venṭumenru collap paṭum	Es wird mitgeteilt, wie die Seele, die Gott liebt, Gott als höchste Gerechtigkeit und Heiligkeit anerkennen soll. [Seite 487. Wie die liebhabende Seele Gott erkennt/ als die höchste Gerechtigkeit und Seligkeit.]	It is told how the soul which loves God should know Him as the highest righteousness and holiness.
Kap. 33 364v- 373v	சறுவெசுரணை சினைகிககிறவன் என்னமாய் சறுவெசுரணை அனாதியான ஞானமாயிருக்கிறாரென்று தெரிசிக்கிறான் ⁷⁶ [தெரிஞ்சிக்கிறான்]	carrvecuranai cinēkikkiravan carrvecuran ennamāy ñānmāyirukkirārenru tericikkirān [teriñcikkirān]	Wie derjenige, der Gott liebt, Gott als die ursprüngliche / erste / höchste Weisheit erkennt. N.B. tericikkirān: der, der anbetet. teriñcikkirān: der, der weiß/ erkennt. [Seite 492. Wie die liebhabende Seele Gott siehet/ als die ewige Weisheit.]	How does he, who loves God, know Him as the first / highest wisdom?
Kap. 34 374r- 426v	மனுஷனானவன் செபம் பண்ணுகிறத்தினாலே தெய்வீக ஞானத்தை எப்படி தேட வேனுமென்றும் செபம் பண்ணுகிறத்துக்கு எங்களடைய மனசை எப்படி எழுப்ப வேனுமென்றும் அதிலே இளைப்பாறுகிற நாளை ஆசரிக்க வேனுமென்றும் சறுவெசுரணை எங்கலிடத்திலே செபம் பண்ணுகிறத்துக்காண சாமாறத்தியத்தை வருத்திவிக்க வேனுமென்றும் வழிவகை காண்பிக்கிற நல்ல உபதேசம் இது பன்னிரண்டு அதிகாரங்களிலே அடங்கியிருக்கிறதாவது	manuṣaānvan cepam paṇṇukiraṭilē teyvika ñānattai eppaṭi teṭa venumenrum cepam paṇṇukirāttukku eṅkaḷuṭaiya macai eppaṭi eluppa venumenrum atile iḷaippārukira nāḷai ācarikka venumenrum caruvecuran eṅkaḷitattilē cepam paṇṇukirāttukkāṇa cāmārtiyattai varuttivikka venumenrum vaḷivakai kāṇpikkira nalla upatecam yitu panṇireṇṭu atikāraṅkalile aṭaṅkiyirukkiraṭāvatu	Die gute Lehre, die aus 12 Kapiteln besteht, zeigt Wege, wie der Mensch durch das Gebet göttliche Weisheit suchen soll, wie sein Gewissen / Herz erweckt werden und wie der Tag der Ruhe verbracht werden soll, und dass Gott in uns die Tüchtigkeit zum Gebet hervorbringen möge. [Seite 498. Wie ein Mensch durchs Gebet die Weisheit Gottes suchen soll. Dabey ein nützliches schönes Tractätlein und Unterricht vom Gebet/ wie das Hertz darzu zu erwecken/ und in einen stillen Sabbath zu bringen/ daß Gott das Gebet in uns wircke. Begreiff zwölff Capitel.]	The good teaching contained in 12 chapters shows ways how a man should search for divine wisdom through prayer, how man's mind / heart should be aroused for prayer, how the day of rest should be held, and that God may bring forth in us the ability to pray.

⁷⁶ Dieses Wort bedeutet: 'er betet an'.

Kap. 34:1 374r- 377r	முந்தின மனுஷனிடத்திலே யிழந்து பொன்தெலலாம ஏக்க கிறிஷ்ததுவினிடத்திலே எங்களுக்கு குறையதத பிறகாமாக மறுபடியும் அகப்படும்	muntina manuṣaṇitattile yilantu poṇatellām êcuk kiriṣṭtuviniṭattile eṅkaḷukku kuraiyatta pirakâramâka marupaṭiyum akappaṭum	Was mit dem ersten Menschen verloren gegangen ist, können wir in Jesus Christus ohne Mangel wiederbekommen. [Seite 498. Was wir in Adam verlohren haben/ finden wir gantz und vollkommen in CHristo wieder.]	What the first man had lost, we can get it back, without any shortage, in Jesus Christ.
Kap. 34:2 377v- 381v	செபம பண்ணுகிறதை விட்டு விடுகிறதின்ாலெ மகா பெரிய செதம் வரும	ceпам paṇṇukiratai vittu viṭukirattiṇāle makâ catam varum	Durch Unterlassen des Gebets kommt sehr großer Schaden. [Seite 500. Wie grosser Schade entspringt und folget/ so man das Beten unterlässet.]	A very big destruction comes through the negligence of prayer.
Kap. 34:3 382r- 385r	மிடை விடாமல செபம பண்ணுகிறதினாலெ மனுஷனுக்கு பெரிய நன்மைகளும் பிறை யொசனமும் வருகுது	yitai viṭāmal cepam paṇṇukirattiṇāle manuṣanukku periya nanmaikaḷum piraiyocanānum varukutu	Durch das stete Beten kommen dem Menschen große gute Dinge und Nutzen zu. [Seite 502. Daß der Mensch grossen Nutz und Frommen habe von stetiger Übung des Gebets.]	Great good things and usefulness come to man through constant prayer.
Kap. 34:4 385v- 388v	ஒரு உண்மையுள்ள கிறிஷ்ததவன ஆதாமென்கிறவனிடத்திலே விசாலமான வழியிலே நடக்கிறததைக காட்டிலும் ஏக்க கிறிஷ்ததுவினிடத்திலே அகலக கடடையான வழியிலே நடக்கிற தென்கிறதைத தெரிந்து கொள்ளுகிறான	oru unṇmaiulla kiriṣṭtavan âtāmenkiravanitattile vicālamāna valiyle natakkirattaik kâṭṭilum êcuk kiriṣṭtuviniṭattile akalak kattaiaṇa valiyle natakkira tenkiratait terintu kollukirān	Ein wahrer Christ zieht das Wandeln auf dem schmalen Weg Jesu Christi einem Leben auf dem breiten Weg Adams vor. [Seite 504. Daß ein wahrer Christ viel lieber will den schmahlen Weg in Christo wandeln/ als den breiten in Adam.]	A true Christian chooses to walk in the narrow path of Jesus Christ than in the wide way of Adam.
Kap. 34:5 388v- 392v	மனுஷனானவன் தன்னுடைய மனசை சுறுவெசுரணனைடைக்கு ஏகாந்தமாகத்தக்கதாக விசாரிக்க வெண்டின் பிறதான காரியம் எதென்று அறிய வெணும்	manuṣaṇānvan tanṇuṭaiya macai caruvecuranāṇtaikku êkāntamākattakkatāka vicārikka veṇṭina piratāna kâriyam etenru ariya veṇum	Der Mensch muss wissen, wie er sein Gewissen / Herz Gott wohlgefällig / gemäß prüfen soll. [Seite 506. Was ein Mensch fürnehmlich bedencken soll/ damit sein Hertz über sich zu Gott gerichtet werde.]	Man must know how he should examine his conscience / heart which pleases God / is acceptable to God.
Kap. 34:6 392v- 395v	னாங்கள் செபம பண்ணத துவக்கிறததுக்கு முன்னெ யெலலாததையுமறிந்திருக்கிற சுறுவெசுரன எங்களுக்குத தெவையாமிருக்கிற தெலலாததையும நண்ணாயறிந்திருக்கிறா	nāṅkaḷ cepam paṇṇat tuvakkirattukku munne yellāttaiyumaṇintirukki ra caruvecuraṇ eṅkaḷukku tevaiyāaprukkira tellāttaiyum nanṇāyrintirukkirār	Gott, der vor Beginn des Gebets alles weiß, weiß gut, was für uns nötig ist. [Seite 508. Daß der allwissende Gott alles wisse und höre/ was wir bedürffen/ ehe denn wir anfahen zu beten.]	God, who knows every thing before the beginning of prayer, knows well, what is needed for us.

Kap. 34:7 396r- 399v	செபம பண்ணுகிறததுக்கு சறுவெகான சகல மனுஸாகளை எவி அழைச்சு பிரிசாலம் பிடிச்சு ⁷⁷ அவாகருக்கு புத்தி சொல்லித் தாம் செபத்தைக் கெழப்பாளன்கிறததுக்கான நிறச்செயமான வாறத்தைப் பாடு குடுக்கிறா	cepam paṇṇukirattukku caruvecuraṇ cakala maṇusarkaḷai evi alaiccu piricālam piṭiccu [sic?] avarkaḷukku putti collit tām cepattaik kelppārenkirattukkān nircceyamāṇa vārttaip pātu kuṭukkīrār	Gott erweckt alle Menschen und lädt sie zum Gebet ein, ermahnt sie / 'gibt ihnen Weisheit' und macht Verheißung, dass er das Gebet erhört. [Seite 510. Gott reizet/ locket/ vermahnet/ treibet alle Menschen zum Gebet/ sagt allen zu gewisse Erhörung.]	God inspires and invites all people for prayer; he admonishes and promises them that he hears prayer.
Kap. 34:8 399v- 406r	சறுவெகான பாரபஸசமாயிராமல் சரியாய எல்லாரின் பெரிலெ தயவாயிருக்கிறா	caruvecuraṇ Pārapascamāyirāmal cariyāy yellārin perile tayavāyirukkīrār	Gott ist unparteiisch. Allen gegenüber ist er barmherzig. [Seite 512. GOTT ist kein Anseher der Person/ sondern hat sie alle gleich lieb.]	God is not partial. He is merciful to all people.
Kap. 34:9 406v- 412r	தனக்குண்டான சொந்தமான கத்தாங்கத்ததுக்காக செபம் பண்ண வெனுமென்றிருக்கிறது அதுக்கு முன்னெ செய்த பாவங்களுக்காக செபம் பண்ணாமலிருக்கிறது பாவத்துக்கு சரியாயிருக்குது	taṇakkunṭāna contamāṇa cuttāṅkattukkāka cepam paṇṇa veṇumenirukkīratu atukku munne ceyta pāvaṅkaḷukkāka cepam paṇṇāmalirukkīra[tu] pāvattukku cariyāyirukkutu	Es ist wichtig, dass man für seine eigene Heiligkeit betet. Wenn man aber zuvor nicht für die vorher begangenen Sünden [d.h. nicht um Vergebung der begangenen Sünden] betet, ist es einer Sünde gleich. [Seite 515. Beten wegen eigener Würdigkeit/ ist ja so grosse Sünde/ als gar nicht beten wegen vorbegangener Sünde.]	It is important to pray for one's own holiness. But it is equally a sin, if one does not pray before for the sins committed earlier [i.e. to pray for forgiveness for sins committed earlier].
Kap. 34:10 412r- 417r	ஒரு [ஒரு] உண்மையுள்ள கிறீஸ்தத்தவன சறுவெகாண வணங்கத் தக்கதாக யிங்குமங்கும பொகத் தெவையிலலை ஆனாலொ அவரை ஆவியினாலெயும் உண்மையினாலெயும் சகல யிஸ்தத்தவங்களிலெ கண்டு பிடிக்கிறான	ore [oru] uṇmaiylḷa kirīstavaṇ caruvecuraṇai vaṇaṅkat takkatāka yīṅkumaṅkum pokat tevaiyillai āṇālo avarai āviyiṇāleyum uṇmaiyiṇāleyum cakala yīstalaṅkaḷile kaṇṭu piṭikkīrān	Ein wahrer Christ braucht nicht hin- undherzugehen, um Gott anzubeten; sondern er entdeckt / findet ihn im Geist und in der Wahrheit an allen Orten/ überall. [Seite 517. Ein wahrer Anbeter darff nicht zu GOTT lauffen an einen gewissen Ort/ sondern er findet ihn allenthalben im Geist und in der Wahrheit.]	A true Christian need not go here and there to worship God; but he can discover / find him in spirit and truth in all places.
Kap. 34:11 417r- 423r	உண்மையுள்ள கிறீஸ்தத்தவன தனக்குத் தானே தடை பண்ணாதெ பொன்னென்றால் குறிக்கப் பட்ட காலங்களிலெ மாததிரமல்ல ஆனாலொ யென்னொழும சருவெகரணைச் சந்திச்சு வணங்கிறததுக்கான யிடம் கொண்டிருக்கிறான	uṇmaiylḷa kirīstavaṇ taṇakku tāne tātai paṇṇānj poṇānenrāl kuṛikkap paṭṭa kālaṅkaḷile māttiramalla āṇālo yennomum caruvecuraṇaic canticcu vaṇaṅkirattukkāṇa yiṭam koṇṭirukkīrān	Wenn der wahre Christ sich nicht selbst hindert, hat er Gelegenheit, Gott nicht nur zu bestimmten Zeiten, sondern jederzeit zu treffen und anzubeten. [Seite 520. Man darff GOTT nicht zu gewissen Zeiten anbeten/ sondern mag ihn alle Stunden ansprechen/ wofen sich der Mensch nicht selber verhindert.]	If a true Christian does not hinder himself he can meet and worship God not only at appointed times, but at any time.

⁷⁷ Die unterstrichenen Wörter sind mir nicht bekannt. Deshalb habe ich sie nicht übersetzt.

Kap. 34:12 424r- 426v	யிப்பொ சொல்லப் பட்ட ஞாயங்குளினாலெ எங்களுடைய மனக் செபம் பண்ணுகிறதற்கு எவப் படுகிறதல்லாமல் அனேகம் உச்சிதமான உபதேசங்கள் இதுகளினாலெ தெரியவரும்	yippo collap patṭa ñāyaṅkaḷiṇāle eṅkaḷuṭaiya maṇacu cepam paṇṇukirattukku evap pṭukirataḷlāmal aṇekam uccitamāṇa upatecaṅkaḷ itukaḷiṇāle teriyavarum	Die eben mitgeteilten Wahrheiten / Richtlinien / Prinzipien ermutigen nicht nur unser Gewissen / Herz zum Gebet; sondern durch sie werden viele herrliche Lehren zum Vorschein kommen. [Seite 523. Aus obgemeldten Betrachtungen wird nicht allein das Hertz zum wahren Gebet bereitet/ sondern es folgen auch daraus andere schöne Lehren.]	The truths / principles communicated just now encourage not only the conscience/ heart for prayer, but several glorious / beautiful teachings will emerge through them.
Kap. 35 427r- 433v	சறுவெகானுடைய அபிஷேகம் பண்ணப் பட்டவனாகிற உண்மையுள்ள கிறிஷ்தவனுடைய அடையாளமும் லெஷ்சணமும் ஏதென்றால் செபம் தானே	caruvecuranuṭaiya apiṣekam paṇṇap paṭṭavanāḷkīra uṇṇmaiyyuḷla kiriṣṭavanuṭaiya ataiyāḷamum leṣcaṇamum ētenrāl cepam tāṇe	Das Merkmal und die Eigenschaft eines wahren Christen, der von Gott gesalbt worden ist, ist nur das Gebet. [Seite 525. Eines wahren Christen/ das ist/ Gesalbten des HERRN/ Eigenschaft und Kennzeichen ist das Gebet.]	The sign and the quality of a true Christian annointed by God is prayer only.
Kap. 36 434r- 447r	செபத்தினாலெ வருகிற பிறையோசனம் ஏதென்றும் அதினுடைய பெலன் ஏதென்றும் அதுக்கான நிலமை எப்படிக்க கொத்ததாயிருக்க வெனுமென்றும் காண்பிக்கும்	cepattināle varukīra piraiyocaṇam ētenrum atinuṭaiya pelan ētenrum atukkāṇa nilamai eppaṭik kottatāyirukka veṇumenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was der Nutzen ist, der durch das Gebet kommt, was seine Kraft ⁷⁸ ist und was dessen 'Zustand' / Eigenschaft ist. [Seite 529. Von dem Nutz/ Furcht und Krafft des Gebets/ und was unser Gebet müsse für Grund haben.]	It is shown the usefulness of prayer, its power and its condition.
Kap. 37 447v- 474v	சறுவெகான் யென் எங்களுடைய செபத்தை நிச்சயமாகவும் கிறுபையாகவும் கெட்டு யெத்துக் கொள்ளுகிறார் என்கிறதற்குக்கான காரணமும் முகாநகிரும் ஏதென்று காண்பிக்கும்	caruvecuran ēn eṅkaḷuṭaiya cepattai niccayamā kavum kirupaiyā kavum kēṭṭu yētuk kollukirār eṅkirattukkāṇa kāraṇamum mukāntiramum ētenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, aus welchem Grund und Ziel Gott unser Gebet gewiss und gnädig erhört and annimmt. [Seite 537. Grund und Ursach/ daß GOTT unser Gebet gewiß und gnädig erhöre.]	It is shown with what reason and goal God hears and accepts our prayer surely and graciously.
Kap. 38 474v- 488v	எங்கள் பெலனத்த செபத்துக்கு உதவியாயிருக்கிற ஏழு உபாயங்களைக் காண்பிக்கும்	eṅkaḷ pelanatta cepattukku utaviyāyirukkīra ēlu upāyaṅkaḷaik kāṇpikkum	Sieben Geheimnisse / Wege, die unserem kraftlosen Gebet beihilflich sind, werden gezeigt. [Seite 551. Sieben Gehülffen und Adminicula unsers schwachen Gebets.]	Seven secrets / ways to help our week prayer.
Kap. 39 489r- 501r	விகவாசமுள்ள ஆத்துமம் சறுவெகானோடே கூட பண்ணுகிற பிறசங்கம் [d.h. சம்பாஷணை]	vicuvācamuḷla āttumam carvecuṇoṭe kāṭa paṇṇukīra piracaṅkam [d.h. campāṣaṇai]	Die Predigt [d.h. das Gespräch] einer gläubigen Seele mit Gott. [Seite 560. Ein Gespräch der gläubigen Seelen mit Gott].	A sermon [i.e. a conversation] of a believing soul with God.

⁷⁸ பலன் palan könnte entweder Kraft oder Nutzen / Folge heißen. பெலன் pelan ist eindeutig Kraft.

Kap. 40 501v- 506r	விசுவாசம் சறுவெகானுடைய இரக்கத்தொடே பண்ணுகிற பிறசங்கமாவது [d.h. சம்பாஷனை]	vicuvācam caruvecuranuṭaiya irakkattoṭe paṇṇukira piracaṇkam [d.h. campāṣanai]	Die Predigt [d.h. das Gespräch] des Glaubens mit der Barmherzigkeit Gottes. [Seite 565. Ein Gespräch des Glaubens mit der Barmhertzigkeit Gottes.]	A sermon [i.e. a conversation] of faith with the mercy of God.
Kap. 41 506r-- 522v	சறுவெகரனைத் துதிககிற துதிமினாலெலும் மிஸ்தொஷத்திர ஞானப் பிராத்தினைகளினாலெயும் வருகிற பிறையொசனமும் மில்லும் யெதென்று காண்பிக்கும்	caruvecuranait tutikkira tutiyināleyum yisttoṣṭira ṇānap pirāttinaikaḷināleyum varukira piraiyocanamum pilanum yetenru kāṇpikkum	Der Nutzen und die Kraft werden gezeigt, die durch das Lob, mit dem Gott gelobt wird, und durch geistliche Lobgebete [d.h. Loblieder] kommen. [Seite 568. Von dem heilsamen Nutzen und der heilsamen Kraft des Lobes Gottes und der Lobgesänge.]	The usefulness and power are shown which come through praising God and through spiritual praise- prayers [i.e. songs].
Kap. 42 523r- 544v	தினம் தினம் சறுவெகரனைத் துதிககிறததுக்கு மனுஷனை யெவ வெணு மென்றிருக்கிறதென	tinam tinam caruvecuranait tutikkirattukku maṇuṣanai yevaveṇu menrīrukkiratenna	Was soll den Menschen tagtäglich zum Lob Gottes antreiben? [Seite 576. Was den Menschen zum täglichen Lobe Gottes anmahnen und treiben soll.]	What should encourage man to praise God daily?
Kap. 43 544v- 553r	சறுவெகரனைத் துதிககிறதென்கிறது மனுஷர்களுக்கும் சமமனக்கருக்கும் பிறதான நன்மையாயிருக்குது	aruvecuranait tutikkiratenṅkiratu maṇuṣarkaḷukkum cammanacukkaḷukkum piratān naṇmaiyāyirukkutu	Gott zu loben, ist ein großer Nutzen [d.h. Segen] für Menschen und Engel. [Seite 587. Gott loben ist des Menschen höchste und Englische Herrlichkeit.]	Praising God is the highest good for man and angel.
Kap. 44 553r- 567r	பொறுமைமினாலே சகல உபத்திரியங்களானாங்கள செய்த கொண்டு வரப் பொற மகிமையைப் பாத்துக் கொள்ளவெணும்	porumaiyīṇāle cakala upattiriyāṇkaḷaiyum ṇāṇkaḷ ceyāṇ koṇṭu varap pōra makimaiyaip pāttuk koḷla veṇum	Durch Geduld sollen wir alle Schwierigkeiten überwinden und auf die zukünftige Herrlichkeit achten. [Seite 592. Von der Gedult/ dadurch alles Creutz überwunden/ und die verheissene Herrlichkeit erwartet wird.]	Through patience we can overcome all difficulties and look for the coming glory.
Kap. 45 567v- 578v	உபத்திரியப் படுகிற னாளிலே சறுவெகரனுடைய ஆறுதல் வெங்களுடைய இறுதயத்திலே பொறுமையை வருத்திவிக்கும்	upattiriyap paṭukira ṇāḷile caruvecuranuṭaiya āṇṭal yeṇkaḷuṭaiya irutayattile porumaiyai varuttivikkum	Am Tag des Leidens wird des Herrn Trost in unserem Herzen Geduld hervorbringen. [Seite 600. Gottes Trost in Trübsal wircket in unsern Hertzen Gedult.]	On the day of suffering God's comfort will produce in our heart patience.
Kap. 46 579r- 588v	னாங்கள பொறுமையாயிருக்கிறததுக்கு முகாந்திரம் யெதென்றும் உபத்திரியத்தினாலே வருகிற பிறையொசனமெதென்றும் காண்பிக்கும்	ṇāṇkaḷ porumaiyāyirukkīratu kku mukāntiram yetenrum upattiriyattināle varukira piraiyocanametenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, zu welchem Zweck wir geduldig sein sollen und welcher Nutzen durch die Leiden kommt. [Seite 607. Bewegliche Ursachen der Gedult: Et de bono crucis, und vom Nutz des heiligen Creutzes.]	It is shown, for what purpose we are to be patient and what is the benefit that comes through sufferings.

Kap. 47 589r- 599r	பொறுமையின் பெரிலே சொல்லப்பட்ட வாககியங்கள் எதென்றும் பொறுமையின் மாதிரியானவாகளானும் பொறுமையினாலே வருகிற ஆறுதலெதென்றும் காண்பிக்கும்	porumaiyṇ perile collappattā vākkiyaṇkaḷ etenrum porumaiyṇ mātiriyāṇavarkaḷārenr um porumaiyṇāle varukira āṛutaletenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, welches die Sprüche über Geduld sind, wer die Vorbilder der Geduld sind und welcher Trost durch die Geduld kommt. [Seite 613. Sprüche/ Exempel der Gedult/ und Trost.]	It is shown what are the sayings on patience, who were the examples of patience and what comfort comes through patience.
Kap. 48 599v- 625r	ஒரு உபத்திரியம் எத்தனை கனமானதாமிருநதாலும் சறுவெகரன அதுக கெத்த ஆறுதல் கட்டளை மிட்டா அதெதென்றால் சறுவெகரனாலே வருகிற ஆறுதல் எப்போதும் எங்களுக குண்டான உபத்திரியத்தைக் காட்டிலும் அதிகமா இருக்கச் செய்தே இது யெங்களைப் பொறுமையிலே திடப்படுத்த வெணும்	oru upattoroyam ettinaṇ kaṇamāṇatāyiruntālum caruvecuran atuk ketta āṛutaḷ kattaḷai yittār atetenrāl caruvecuranāle varukira āṛutaḷ eppotum eṇkaḷukkuntāṇa upattiriyattaik kāttilum atikamā irukkac ceyte itu yeṇkaḷaip porumaiyile tiṭap paṭutta veṇum	Wie schwer auch das Leiden sein mag, demgemäß hat Gott den Trost befohlen, weil der Trost, der durch Gott kommt, immer mehr ist als das Leiden, das uns begegnet. Dies soll uns in Geduld festigen. [Seite 621. Es ist keine Trübsal so groß/ Gott hat Trost dargegen verordnet. Denn Gottes Trost ist allezeit grösser/ denn unser Elend: Das soll die Geduld erhalten und stärke.]	However hard the suffering might be, God has commanded his comfort accordingly, because the comfort which comes through God is always greater than the suffering that comes to us. Thus this must strengthen us in patience.
Kap. 49 625r- 645r	சறுவெகரனுடைய குண்ணாத சத்தியமும் சறுவெகரன குடுத்த மொசமில்லாத வாறத்தைப் பாடும் எங்களுடைய இறுதயத்திலே பொறுமையை உண்டாக்க வெணும்	caruvecuranuṭaiya kuṇṇāta cattiyamum caruvecuran kuṭutta mōcamillāta vārttaip pāṭum eṇkaḷuṭaiya irutayattile porumaiyai untākka veṇum	Die ungekürzte Wahrheit Gottes und die von Gott gegebene, nie versagende Verheißung sollen in unserem Herzen Geduld hervorbringen. [Seite 629. GOTTEs unfehlbare Wahrheit und Verheissung/ die nicht betrügen kan/ soll in unserm Hertzen Gedult wircken.]	The unabridged truth of God and the unfailing promise made by God should create patience in our hearts.
Kap. 50 645v- 654r	பொறுதியானது [பொறுமையானது, i.e. நம்பிக்கையானது] எனனமாய அவறத்தமாயப் பொக ஒட்டாமல் சீராததுக கடுத்ததுவுமாய ஆத்தமுத்ததுக கடுத்ததுவுமாய இருக்கிற சொதினையிலே பிடமிடப்படும் யென்று காண்பிக்கும்	porutiyānatu [porumaiyānatu, d.h. nampikkaīyānatu] eṇnamāy avarattamāy pōka ottāmaḷ carirattuk kaṭuttatuvumāy āttumattuk kaṭuttatuvumāy irukkira cotinaiyile piṭamittappaṭum yenru kāṇpikkum	Es zeigt, dass die Geduld [d.h. die Hoffnung] durch die Versuchungen des Leibes und der Seele geprüft wird. [Seite 639. Von der Hoffnung/ wie und warum dieselbe nicht lasset zu Schanden werden/ wie sie probiert wird in leiblichen und geistlichen Anfechtungen.]	It shows how patience, [i.e. hope] is being examined thorough the temptations of body and soul.
Kap. 51 654v- 661r	விகவாசத்தினுடைய பிலயினத்துக் கெதிராகச் சொல்லப்பட்ட ஆறுதலெதென்று காண்பிக்கும்	vicuvācattinuṭaiya pilayinattukketirāka collappattā āṛutaletenru kāṇpikkum	Der Trost, der gegen die Schwachheit unseres Glaubens gegeben worden ist, wird hier gezeigt. [Seite 646. Trost wider die Schwachheit des Glaubens].	The comfort given against the weakness of our faith is shown here.

Kap. 52 661r- 680r	மனசுக்குள்ளே கடினமான சொதினைக வினா லெ வாதிகபபட்ட பொகளுக்கு ஆறுதலையும் படிப்பினையையும் காண்பிக்கும்	manacukkulle kaṭinamāna cotinaikaḷināle vâtikkappaṭṭa perkaḷukku ârutalaiyum paṭippinaiyaiyum kāṇpikkum	Denen, die in ihrem Gewissen / Herzen von schweren Versuchungen geplagt sind, werden Trost und Lehre gezeigt. [Seite 656. Trost und Bericht/ wie man sich in hohe geistliche Anfechtung schicken soll.]	Comfort and teaching are shown to those whose heart is tormented by difficult temptations.
Kap. 53 680v- 704r	ஆததுமத்துக்குள்ளே கடினமான சொதினைக வினா லெ வாதிகபபட்ட பொகளுக்கு ஆறுதலைக காண்பிக்கும்	Âttumattukkulle kaṭinamāna cotinaikaḷināle vâtikkappaṭṭa perkaḷukku ârutalaik kāṇpikkum	Denen, die in ihrer Seele von schweren Versuchungen geplagt worden sind, wird Trost gezeigt. [Seite 667. Trost wider die hohen geistlichen Anfechtungen.]	Comfort is shown to those whose soul is tormented by difficult temptations.
Kap. 54 704v- 716r	பிசாக பொல்லாத்துவுமாய தூஷணமானதுவுமாய விசாாமனதுவுமாயிருக்கிற விசாரங்க வினா லெ ஒளிப்பிமாகச சொதிககிற சொதினைகளுக்கு எதிரான ஆறுதல் யெதென்று காண்பிக்கும்	picâcu pollâtatuvumây tûṣṇamânatuvumây vicâramânatuvumâyuk kira vicârāṇkaṇināle oḷippitamâkac cotikkira cotinaikaḷukku etirāṇa ârutal yetenru kāṇpikkum	Der Trost wird gezeigt, der gegen die bösen, lasterhaften, traurigen und verborgenen Dinge ist, mit denen der Teufel in Versuchung führt. [Seite 679. Trost wider die innerliche/ heimliche/ verborgene Anfechtung des leidigen Satans durch böse/ lästerliche/ Hertz-plagende/ unruhige/ ängstliche Gedanken.]	The comfort is shown which is against the evil, scandalous, sad and hidden things with which Satan tempts.
Kap. 55 717v- 724v	தெவ சகாயத்தின் தாமிசமெதென்று காண்பிக்கும்	teva cakâyattin tâmicametenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, warum sich die Hilfe Gottes verzögert. [Seite 688. Vom Verzug der Göttlichen Hülffe.]	It is shown why God's help gets delayed.
Kap. 56 724v- 729v	உபத்திரியப் படுகிற துவாயிலெ யெசுக கிறீஸ்துவுக்குண்டான உயற்றந்த பொறுமையையும் உபத்திரியம் எததினை கனமானதா இருந்தாலும் அத்தை நெளித்தமாககிற வரப் பொற நித்திய மகிமையையும் அண்ணாந்து பாராக வெணுமென்று காண்பிக்கும்	upattiriyap paṭukira taruvâyile yecuk kirîstuvukkunṭāna uyarnta porumaiyaiyum upattiriyam ettinai kaṇamâtâ iruntālum attai neḷittamâkkira varap pora nittiya makimaiyaiyum aṇṇāntu pârkka veṇumenru kāṇpikkum	Es zeigt, dass man während seines Leidens auf die große Geduld Jesu Christi und auf die zukünftige Herrlichkeit sehen soll, die das Leiden, so hart es auch sein mag, lindern wird. [Seite 694. Daß man in währendem Creutze das Exempel der hohen Gedult Christi soll anschauen/ und die künftige ewige Herrlichkeit/ dadurch alles Creutz gelindert werden kan/ wie groß es auch ist.]	It shows that during lastig suffering one should look at the great patience of Jesus Christ and at the coming glory that will lessen the pain, though it may be very severe.
Kap. 57 730r- 755r	சரீர மறணத்துக்கு யெதிராகச சொல்லப்பட்ட ஆறுதலெதென்று காண்பிக்கும்	carîra maraṇattukku yetirâkac collappaṭṭa ârutaletenru kāṇpikkum	Der Trost, der gegen den leiblichen Tod gesprochen worden ist, wird gezeigt. [Seite 698. Trost wider den zeitlichen Todt.]	The comfort which is spoken against bodily death.

Kap. 58. 755v- 772v	வானமும் சறுவ லொகமும் தனக்குண்டான சகல குணங்களும் ஒரு கிறிஸ்தவனுடைய விகவாசத்துக்கும் செபத்துக்கும் கீழாக இருக்கு தென்று காண்பிக்கும்	vāṇamum caruva lokamum taṇakkunṭāṇa cakala kuṇaṅkaḷum oru kīristavanuṭaiya vicuvācattukkum cepattukkum kiḷāka irukku tenṇu kāṇpikkum	Es zeigt, dass der Himmel, die ganze Welt und alle Eigenschaften dem Glauben und dem Gebet eines Christen untertan sind. [Seite 710. Daß der natürliche Himmel und die ganze Welt mit allen natürlichen Kräften dem Glauben und Gebet eines Christen unterworfen sey.]	It shows that heaven and the whole earth and all its qualities are submissive to the faith and prayer of a Christian.
772v	கிறிஷ்த்து பிறந்து சதயசய வருடம் புாட்டாசி ச முகிஞ்சுது முத்தம் யெகனாத சுவாமி துணை	kirpsttu pirantu 1740 varutam purattāci 4. mukiñcutu muttum yecu nāta cuvāmi tuṇai	Das 1740. Jahr, und der 4. Tag in Purattāci-Monat nach der Geburt Christi. Beendet. Ende. Möge der Herr Gott Jesus helfen.	The 1740th year and 4th of Purattāci month after the birth of Christ. Completed. End. May the Lord God Jesus help.

Katalog II - AFSt/P TAM 42
Das Buch Ezechiel

Titelblatt	எசேகியேலெனகிற தீர்கததெரிசி யெழுதி வைத்த பொஷுத்தகம். "Der Prophet Ezechiel ins Malabarische" ⁷⁹	ecekkilyelenkira tirkkaterici yeluti vaitta poštakamṇ	Das Buch, das der Prophet Ezechiel geschrieben hat.	The Book written by the Prophet Ezekiel.
Blattzahl	Kapitel im Palmblatt		Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 205-292.	
1r-7v	Kapitel 1		Seiten 205-206	
7v-10r	Kapitel 2		Seite 207	
10r-17r	Kapitel 3		Seiten 207-209	
17v-21r	Kapitel 4		Seiten 209-210	
21v-26r	Kapitel 5		Seiten 210-211	
26v-30r	Kapitel 6		Seiten 211-212	
30v-36v	Kapitel 7		Seiten 212-214	
37r-41v	Kapitel 8		Seiten 214-215	
42r-45r	Kapitel 9		Seiten 215-216	
45v-50r	Kapitel 10		Seiten 216-218	
50v-56v	Kapitel 11		Seiten 218-219	
57r-64r	Kapitel 12		Seiten 219-221	
64v-71r	Kapitel 13		Seiten 221-223	
71v-78r	Kapitel 14		Seiten 223-225	
78v-80r	Kapitel 15		Seite 225	
80v-94v	Kapitel 16		Seiten 225-229	
95r-100v	Kapitel 17		Seiten 229-231	
101r-108r	Kapitel 18		Seiten 231-233	
108v-111r	Kapitel 19		Seiten 233-234	
111v-123r	Kapitel 20		Seiten 234-237	
123v-131v	Kapitel 21		Seiten 237-240	
132r-138v	Kapitel 22		Seiten 240-241	
138v-150v	Kapitel 23		Seiten 241-245	
151r-157r	Kapitel 24		Seiten 245-246	
157v-161v	Kapitel 25		Seiten 246-248	
162-167r	Kapitel 26		Seiten 248-249	
167v-175r	Kapitel 27		Seiten 249-251	
175v-181v	Kapitel 28		Seiten 251-253	
182r-187v	Kapitel 29		Seiten 253-255	
188r-194r	Kapitel 30		Seiten 255-256	
194v-199v	Kapitel 31		Seiten 256-258	
199v-207r	Kapitel 32		Seiten 258-260	
208r-216v	Kapitel 33		Seiten 260-262	
217r-224r	Kapitel 34		Seiten 263-265	
224v-227v	Kapitel 35		Seiten 265-266	
228r-237r	Kapitel 36		Seiten 266-268	
237v-244r	Kapitel 37		Seiten 268-270	
245r-251r	Kapitel 38		Seiten 270-272	
251v-258r	Kapitel 39		Seiten 272-274	
258v-269r	Kapitel 40		Seiten 274-277	
269v-275r	Kapitel 41		Seiten 277-279	
275v-279v	Kapitel 42		Seiten 279-280	
280r-286r	Kapitel 43		Seiten 280-282	
287r-295v	Kapitel 44		Seiten 282-284	
296r-303r	Kapitel 45		Seiten 284-286	
303v-310r	Kapitel 46		Seiten 286-288	

⁷⁹ Diese deutsche Bemerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

310v-316r
316v-324v

Kapitel 47
Kapitel 48

Seiten 288-291
Seiten 291-292

Katalog II - AFSt/P TAM 43
Das Klagelied Jeremias

Titelblatt	யெரோமியாசெனகிறவா யெழுதின புலம்புதலினுடைய பொஷுத்தகம். "Jeremiae Klage Lied, oder Lamentation, ins Malabarische" ⁸⁰	Yeremiyâcenkiravar yelutina pulamputalinuṭaiya poṣttakamṇ	Das Buch der Klage, das [ein Mann namens] Jeremia geschrieben hat.	The Book of Lamentation, written by [a man called] Jeremiah.
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt	Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 196-204.	
1r-8r		Kapitel 1	Seiten 196-198	
8v-16r		Kapitel 2	Seiten 198-200	
16v-25r		Kapitel 3	Seiten 200-202	
25v-31r		Kapitel 4	Seiten 202-203	
31v-34v		Kapitel 5	Seiten 203-204	

⁸⁰ Diese deutsche Anmerkung findet man auf dem Titelblatt direkt unter der tamilischen Überschrift.

Katalog II - AFSt/P TAM 44
Die kleinen Propheten

Titelblatt	சின்னத் தீற்கக தெரிசிகளுடைய நாமங்களாவது க. ஓசையா, உ. யொயெல், நு. ஆமொக, ச. ஒபாதியா, ரு. யொனா, சு [6.] மீகா, எ. நாகும் அ. அபகுக்கு, க [9.] செப்பானியா, ய. ஆகாமி, யக. சகரியா, யஉ. மலகியா	cinna tîrkka tîricikaḷuṭaiya nâmaṅkaḷâvatu: 1. ôceyâ, 2. Yôyêl, 3. âmôcu, 4. opatiyâ, 5. yônâ, 6. Mîkâ, 7. nâkûm, 8. apakukku, 9. ceppany, 10. âkâyi, 11. Cakariyâ [und] 12. Malkiyâ	Die Namen der kleinen Propheten: 1. Hosea, 2. Joel, 3. Amos, 4. Obadja, 5. Jona, 6. Micha, 7. Nahum, 8. Habakuk, 9. Zefanja, 10. Haggai, 11. Sacharja und 12. Maleachi	The names of the minor prophets: 1. Hosea, 2. Joel, 3. Amos, 4. Obadiah, 5. Jonah, 6. Micah, 7. Nahum, 8. Habakkuk, 9. Zephaniah, 10. Haggai, 11. Zechariah und 12. Malachi
278v	Deutsche Anmerkung: "Die Kleine Propheten ins Malabarische NB albereits abgedruckt in Tranquebar"			

Katalog II - AFSt/P TAM 44 A (Blätter 2r-55r)
Das Buch Hosea

1r	ஓசையா யெனகிற தீற்ககதெரிசியானவொழுதி வைத்த பொஷத்தகம்	oceyâ yenkira tîrkatericiyâṇavareḷut i vaitta poṣttakam Kapitel im Palmblatt	Das vom Propheten Hosea geschriebene Buch.	The book written by the Prophet Hosea. Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 321-334.
2r-5r		Kapitel 1		Seiten 321-322
5v-11v		Kapitel 2		Seiten 322-323
12r-13r		Kapitel 3		Seite 323
13v-18v		Kapitel 4		Seiten 323-325
18v-22v		Kapitel 5		Seiten 325-326
22v-24v		Kapitel 6		Seite 326
25r-28v		Kapitel 7		Seiten 326-326
29r-32r		Kapitel 8		Seiten 327-328
33v-37r		Kapitel 9		Seiten 328-329
38r-41v		Kapitel 10		Seiten 329-330
42r-44v		Kapitel 11		Seiten 330-331
45r-48v		Kapitel 12		Seiten 331-332
48v-52r		Kapitel 13		Seiten 332-333
52v-55r		Kapitel 14		Seiten 333-334

Katalog II - AFSt/P TAM 44 B (Blätter 56r-74v)
Das Buch Joel

56r	யொயெலெனகிற தீறககதெரிசி யெழுதி வைத்த பொஷத்தகம்	yôyelenkira tîrkkaterici ełuti vaitta poštakam Kapitel im Palmblatt	Das vom Propheten Joel geschriebene Buch.	The book written by the Prophet Joel. Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 334-339.
57r-61r		Kapitel 1		Seiten 334-335
61v-66r		Kapitel 2		Seiten 335-337
66v-74v		Kapitel 3		Seiten 337-339

Katalog II - AFSt/P TAM 44 C (Blätter 75r- 102v)
Das Buch Amos

75r	ஆமோசெனகிற தீற்ககதெரிசி யெழுதி வைத்த பொஷத்தகம்	âmôcenkira tîrkkatericiyânavarelut i vaitta poştakam Kapitel im Palmblatt	Das vom Propheten Amos geschriebene Buch.	The book written by the Prophet Amos. Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 339-349.
76r-80r		Kapitel 1		Seiten 339-340
80v-84r		Kapitel 2		Seiten 340-341
84v-87v		Kapitel 3		Seiten 341-342
88r-92r		Kapitel 4		Seiten 342-343
92v-98r		Kapitel 5		Seiten 343-345
98v-101v		Kapitel 6		Seiten 345-346
102r-105v		Kapitel 7		Seiten 346-347
106r-108v		Kapitel 8		Seiten 347-348
109r-102v		Kapitel 9		Seiten 348-349

Katalog II - AFSt/P TAM 44 D (Blätter 103r-119v)
Das Buch Obadja

103r- 119v	ஓபதியா வெனகிற தீற்கத தெரிசியினுடைய பொஷத்தகம்	opatiyâvenra tîrkkat tericiyiñutaiya poṣttakam	Das Buch des Propheten Obadja	The book of the prophet Obadiah
---------------	--	--	----------------------------------	------------------------------------

Kapitel im Druck:
Hauptbibliothek FSt: 12 D 7,
S. 349-351.

Katalog II - AFSt/P TAM 44 E (Blätter 120r-132v)
Das Buch Jona

120r	யொனாசெனகிற தீற்ககதெரிசி யினுடைய பொஷத்தகம்	yonâcenkira tîrkkaterici yenuṭaiya poṣttakam Kapitel im Palmblatt	Das Buch des Propheten Jona	The book of the prophet Jonah Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 351-354.
121r-124v		Kapitel 1		Seiten 351-352
125r-127r		Kapitel 2		Seiten 352-353
127v-129v		Kapitel 3		Seite 353
130r-132v		Kapitel 4		Seite 354

Katalog II - AFSt/P TAM 44 F (Blätter 133r-157r)
Das Buch Micha

133r	மீகாசெனகிற தீறககதெரிசி எழுதி வைத்த பொஷத்தகம்	mikâcenkira tîrkkatericî yeluti vaita poştakam Kapitel im Palmblatt	Das vom Propheten Micha geschriebene Buch.	The book written by the Prophet Micah. Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 355-362.
134r-137r		Kapitel 1		Seiten 355-356
137v-140r		Kapitel 2		Seiten 356-357
140v-143r		Kapitel 3		Seiten 357-358
143v-146v		Kapitel 4		Seiten 358-359
147r-149v		Kapitel 5		Seite 359
149v-152v		Kapitel 6		Seiten 360-361
153r-157r		Kapitel 7		Seiten 361-362

Katalog II - AFSt/P TAM 44 G (Blätter 158r-168r)
Das Buch Nahum

158r	நாகுமெனகிற தீற்கக தெரிசி யெழுதி வைத்த பொஷத்தகம்	nākumenkīra tīrkkaterici yeluti vaitta poṣttakam Kapitel im Palmblatt	Das vom Propheten Nahum geschriebene Buch.	The book written by the Prophet Nahum. Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 362-365.
159r-161v		Kapitel 1		Seiten 362-363
162r-164v		Kapitel 2		Seiten 363-364
165r-168r		Kapitel 3		Seiten 364-365

Katalog II - AFSt/P TAM 44 H (Blätter 169r-183v)
Das Buch Habakuk

169r	ஆபகுகுகெனகிற தீர்க்கதெரிசியனுடைய பொஷத்தகம்	Âpakukkenkira tîrkkatericiyiñuṭaiya poṣttakam Kapitel im Palmblatt	Das Buch des Propheten Habakuk	The book of the Prophet Habakkuk Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 365-369.
170r-174r		Kapitel 1		Seiten 365-366
174v-179r		Kapitel 2		Seiten 367-368
179v-183v		Kapitel 3		Seiten 368-369

Katalog II - AFSt/P TAM 44 I (Blätter 184r-199v)
Das Buch Zefanja

184r	செபானிய வெனகிற தீர்க்கதெரிசியனுடைய பொஷுத்தகம்	cepâniya venkira tîrkkatericiyiñuṭaiya poṣttakam Kapitel im Palmblatt	Das Buch des Propheten Zefanja	The book of the Prophet Zephaniah Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 369-373.
185r-189v		Kapitel 1		Seiten 369-371
190r-194r		Kapitel 2		Seiten 371-372
194v-199v		Kapitel 3		Seiten 372-373

Katalog II - AFSt/P TAM 44 J (Blätter 200v-210v)
Das Buch Haggai

200r	ஆகாயெனகிற தீர்க்கதெரிசியனுடைய பொஷத்தகம்	âkâyiyeñkira tîrkkatericiyiñuṭaiya poṣttakam Kapitel im Palmblatt	Das Buch des Propheten Haggai	The book of the Prophet Haggai Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 373-376.
201r-204v		Kapitel 1		Seiten 373-374
205r-210v		Kapitel 2		Seiten 374-376

Katalog II - AFSt/P TAM 44 K (Blätter 211r-259v)
Das Buch Sacharja

211r	சககரீயாவெனகிற தீர்க்கதெரிசி எழுதி வெத்த பொஷத்தகம்	Cakkarîyâvenkira tîrkkaterici yeluti vaitta poṣṭtakam	Das vom Propheten Sacharja geschriebene Buch.	The book written by the Prophet Zechariah.
		Kapitel im Palmblatt		Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 376-391.
212r-216v		Kapitel 1		Seiten 376-378
217r-219r		Kapitel 2		Seiten 378-379
219v-221v		Kapitel 3		Seite 379
222r-224r		Kapitel 4		Seiten 379-380
224v-226r		Kapitel 5		Seiten 380-381
226v-229r		Kapitel 6		Seiten 381-382
229v-232r		Kapitel 7		Seiten 382-383
232v-237r		Kapitel 8		Seiten 383-384
237v-241r		Kapitel 9		Seiten 384-386
241v-244r		Kapitel 10		Seite 386
244v-248r		Kapitel 11		Seiten 386-388
248v-252r		Kapitel 12		Seiten 388-389
252v-254v		Kapitel 13		Seite 389
255r-259v		Kapitel 14		Seiten 390-391

Katalog II - AFSt/P TAM 44 L (Blätter 260r-278v)
Das Buch Maleachi

260r	மலகியாவெனகிற தீராகத தெரிசியினுடைய பொஷததகம	Malkiyâvenkira tîrkkatericiyiñutaiya poştakam Kapitel im Palmblatt	Das Buch des Propheten Maleachai	The book of the Prophet Malachi Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 391-396.
261r-265v		Kapitel 1		Seiten 391-393
266r-271r		Kapitel 2		Seiten 393-394
271v-276v		Kapitel 3		Seiten 394-395
277r-278v		Kapitel 4		Seiten 395-396

Katalog II - AFSt/P TAM 45
Das Buch Jesaja

Titelblatt	எசையாசெனகிற தீர்கததெரிசி யெழுதி வைத்த பொஷுத்தகம்	ecaiyâcenkîra tîrkkaterici yeluti vaïtta poştakam	Das Buch, das der Prophet Jesaja geschrieben hat.	The Book written by the Prophet Isaiah.
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt		Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 1-91.
1r-8v		Kapitel 1		Seiten 1-3
9r-13v		Kapitel 2		Seiten 3-4
14r-19r		Kapitel 3		Seiten 4-6
19v-21r		Kapitel 4		Seite 6
21v-29v		Kapitel 5		Seiten 6-8
30r-33r		Kapitel 6		Seiten 8-9
33v-39r		Kapitel 7		Seiten 9-11
39v-45r		Kapitel 8		Seiten 11-12
45r-50v		Kapitel 9		Seiten 12-14
51r-58r		Kapitel 10		Seiten 14-16
58v-62v		Kapitel 11		Seiten 16-17
63r-64r		Kapitel 12		Seiten 17-18
64v-69r		Kapitel 13		Seiten 18-19
69v-77r		Kapitel 14		Seiten 19-21
77v-80r		Kapitel 15		Seiten 21-22
80v-84r		Kapitel 16		Seiten 22-23
84v-87v		Kapitel 17		Seiten 23-24
88r-90r		Kapitel 18		Seiten 24-25
90v-96v		Kapitel 19		Seiten 25-26
97r-98v		Kapitel 20		Seiten 26-27
99r-102v		Kapitel 21		Seiten 27-28
103r-109r		Kapitel 22		Seiten 28-30
109v-113v		Kapitel 23		Seiten 30-31
114r-118v		Kapitel 24		Seiten 31-32
119r-122r		Kapitel 25		Seiten 32-33
122v-127r		Kapitel 26		Seiten 33-34
127v-130r		Kapitel 27		Seite 35
130v-136v		Kapitel 28		Seiten 35-37
137r-143r		Kapitel 29		Seiten 37-39
143v-152r		Kapitel 30		Seiten 39-41
152v-155r		Kapitel 31		Seiten 41-42
155v-159r		Kapitel 32		Seiten 42-43
159v-164v		Kapitel 33		Seiten 43-45
165r-169r		Kapitel 34		Seiten 45-46
169v-171v		Kapitel 35		Seiten 46-47
172r-178v		Kapitel 36		Seiten 47-48
179r-188v		Kapitel 37		Seiten 48-51
189r-194r		Kapitel 38		Seiten 51-53
194r-196r		Kapitel 39		Seite 53
196v-202v		Kapitel 40		Seiten 53-55
203v-209v		Kapitel 41		Seiten 55-57
210r-215r		Kapitel 42		Seiten 57-59
215v-221r		Kapitel 43		Seiten 59-60
221v-228v		Kapitel 44		Seiten 60-62
229r-234v		Kapitel 45		Seiten 63-64
235r-237v		Kapitel 46		Seiten 64-65
238r-241r		Kapitel 47		Seiten 65-66
241v-246r		Kapitel 48		Seiten 66-68
246v-253v		Kapitel 49		Seiten 68-70

254r-256v	Kapitel 50	Seiten 70-71
257r-264r	Kapitel 51	Seiten 71-72
264v-268r	Kapitel 52	Seiten 72-74
268v-271v	Kapitel 53	Seiten 74-75
272r-276r	Kapitel 54	Seiten 75-76
276v-279r	Kapitel 55	Seiten 76-77
279v-282v	Kapitel 56	Seiten 77-78
283r-287v	Kapitel 57	Seiten 78-79
288r-292r	Kapitel 58	Seiten 79-80
292v-297v	Kapitel 59	Seiten 80-82
298r-303r	Kapitel 60	Seiten 82-84
303v-306v	Kapitel 61	Seite 84
307r-309v	Kapitel 62	Seiten 84-85
310r-314v	Kapitel 63	Seiten 85-87
315r-317r	Kapitel 64	Seite 87
317v-323v	Kapitel 65	Seiten 87-89
324r-331r	Kapitel 66	Seiten 89-91
331v "Esaias ins Malabarische"		

Katalog II - AFSt/P TAM 46
Das Buch Jeremia

Titelblatt	[யெரோமீயா]வென்கிற தீற்கத தெரிசிமினுடைய பொஷத்தகம் "Prophete Jeremias ins Malabarische NB bereits abgedruckt in Tranquebar" ⁸¹	[yeremîyâ]venkîra tîrkkaterici yenuṭaiya poṣttakam	Das Buch des Propheten Jeremia	The Book of the Prophet Jeremiah
Blattzahl	Kapitel im Palmblatt		Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 92-195.	
1r-5v	Kapitel 1		Seiten 92-93	
6r-15v	Kapitel 2		Seiten 93-96	
16r-23r	Kapitel 3		Seiten 96-98	
24r-31v	Kapitel 4		Seiten 98-100	
32r-40r	Kapitel 5		Seiten 100-102	
41r-48r	Kapitel 6		Seiten 102-104	
49r-57r	Kapitel 7		Seiten 104-106	
58r-64r	Kapitel 8		Seiten 106-108	
64v-71r	Kapitel 9		Seiten 108-110	
72v-77v	Kapitel 10		Seiten 110-112	
78r-85r	Kapitel 11		Seiten 112-113	
85v-90r	Kapitel 12		Seiten 113-115	
90v-96v	Kapitel 13		Seiten 115-116	
97r-103v	Kapitel 14		Seiten 117-118	
104r-110v	Kapitel 15		Seiten 118-120	
111r-117v	Kapitel 16		Seiten 120-122	
118r-125v	Kapitel 17		Seiten 122-124	
126r-132r	Kapitel 18		Seiten 124-125	
133r-137v	Kapitel 19		Seiten 125-127	
138r-143v	Kapitel 20		Seiten 127-128	
144r-148v	Kapitel 21		Seiten 128-129	
149r-157r	Kapitel 22		Seiten 129-132	
157v-169r	Kapitel 23		Seiten 132-135	
169v-172v	Kapitel 24		Seite 135	
173r-183v	Kapitel 25		Seiten 135-138	
184r-191v	Kapitel 26		Seiten 138-140	
192r-199v	Kapitel 27		Seiten 140-142	
200r-205r	Kapitel 28		Seiten 142-143	
205v-215v	Kapitel 29		Seiten 143-146	
216r-222r	Kapitel 30		Seiten 146-148	
223r-235r	Kapitel 31		Seiten 148-151	
235v-248v	Kapitel 32		Seiten 151-154	
249r-257r	Kapitel 33		Seiten 154-156	
258v-265r	Kapitel 34		Seiten 156-158	
265v-272r	Kapitel 35		Seiten 158-159	
272v-283v	Kapitel 36		Seiten 159-162	
284r-290r	Kapitel 37		Seiten 162-164	
290v-299v	Kapitel 38		Seiten 164-166	
300r-305r	Kapitel 39		Seiten 166-167	
305v-312v	Kapitel 40		Seiten 167-169	
313r-319r	Kapitel 41		Seiten 169-170	
319v-326r	Kapitel 42		Seiten 170-172	
326v-330v	Kapitel 43		Seiten 172-173	
331r-342v	Kapitel 44		Seiten 173-176	

⁸¹ Diese Bemerkung findet man auf dem Titelblatt.

342r-343r	Kapitel 45	Seite 176
343v-351v	Kapitel 46	Seiten 176-178
352r-353v	Kapitel 47	Seiten 178-179
354r-366r	Kapitel 48	Seiten 179-182
366v-378r	Kapitel 49	Seiten 182-185
378v-392r	Kapitel 50	Seiten 185-188
392v-409v	Kapitel 51	Seiten 188-193
410r-419v	Kapitel 52	Seiten 193-195

Katalog II - AFSt/P TAM 47
Das Buch Daniel

Titelblatt	தானியெலென்கிற தீற்கக தெரிசியினுடைய பொஷத்தகம் "Der Prophet Daniel ins Malabarisch" ⁸²	tāṇiyelenkira tīrkkaterici yinuṭaiya poṣṭtakam	Das Buch des Propheten Daniel	The Book of the Prophet Daniel
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt	Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 293-320.	
1r-5v		Kapitel 1	Seiten 292-294	
6r-16r		Kapitel 2	Seiten 294-298	
17r-24r		Kapitel 3	Seiten 298-301	
25r-32v		Kapitel 4	Seiten 301-303	
33r-39v		Kapitel 5	Seiten 303-306	
40r-45v		Kapitel 6	Seiten 306-308	
46r-49v		Kapitel 7	Seiten 308-310	
51r-55v		Kapitel 8	Seiten 310-312	
56r-61v		Kapitel 9	Seiten 312-314	
62r-65v		Kapitel 10	Seiten 314-316	
66r-74v		Kapitel 11	Seiten 316-319	
75r-77r		Kapitel 12	Seiten 319-320	

⁸² Diese Bemerkung findet man auf dem Titelblatt.

Katalog II - AFSt/P TAM 48
Das Buch Ester

Titelblatt	எஷ்தென்கிறவளுடைய பொஷத்தகம் "Das Buch Ester ins Malabarisch" ⁸³	eṣṭterenkiravaḷuṭaiya poṣṭtakam	Das Buch der Ester	The Book of Esther
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt	Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 6, S. 828-842.	
1r-6v		Kapitel 1	Seiten 828-830	
7r-13r		Kapitel 2	Seiten 830-832	
13r-18r		Kapitel 3	Seiten 832-833	
18v-22v		Kapitel 4	Seiten 833-834	
23r-26v		Kapitel 5	Seiten 834-836	
27r-30v		Kapitel 6	Seiten 836-837	
31r-33v		Kapitel 7	Seiten 837-838	
34r-39r		Kapitel 8	Seiten 838-839	
39v-47r		Kapitel 9	Seiten 839-842	
47v-48r		Kapitel 10	Seite 842	

⁸³ Diese Bemerkung findet man auf der Vorderseite des Titelblattes.

Katalog II - AFSt/P TAM 49
Das Buch Ester

Titelblatt	எஷ்தென்கிறவளுடைய பொஷத்தகம்	eṣtterenkiravaḷuṭaiya poṣttakam	Das Buch der Ester	The Book of Esther
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt		Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 6, S. 828-842.
1r-6v		Kapitel 1		Seiten 828-830
7r-13r		Kapitel 2		Seiten 830-832
13v-17v		Kapitel 3		Seiten 832-833
18r-21v		Kapitel 4		Seiten 833-834
22r-25r		Kapitel 5		Seiten 834-836
25v-29r		Kapitel 6		Seiten 836-837
29v-32r		Kapitel 7		Seiten 837-838
33v-37r		Kapitel 8		Seiten 838-839
37v-44v		Kapitel 9		Seiten 839-842
45r-45v		Kapitel 10		Seite 842
Letztes Deckblatt: Hier findet man eine deutsche Bemerkung: "Das Büchlein Ester, ins Malabarische."				

Katalog II - AFSt/P TAM 50
Das Hohelied Salomos

Titelblatt	சாலமோன யெனகிறவா பாடின ஞானச சங்கீதங்களுக்களுளெ பிறதான சங்கீதத்தினுடைய பொஷத்தகம்	cālamon Yenkiravar pātina ñāna caṅkitāṅkalukkulle piratāna caṅkitattiṇuṭaiya poṣṭtakam	Das Buch mit dem besten Lied der geistlichen Lieder, die Salomo gesungen hat.	The Book with the best Song of the spiritual Songs sung by Solomon.
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt		Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 6, S. 1063-1070.
1r-4r		Kapitel 1		Seiten 1063-101064
4v-7v		Kapitel 2		Seiten 1064-1065
8r-10r		Kapitel 3		Seite 1065
10v-14r		Kapitel 4		Seiten 1066-1067
14v-18v		Kapitel 5		Seiten 1067-1068
18v-21r		Kapitel 6		Seiten 1068-1069
21v-24r		Kapitel 7		Seite 1069
24r-27r		Kapitel 8		Seiten 1069-1070
27v. "Das Hohe Lied Solomonis, ins Malabarisch"				

Katalog II - AFSt/P TAM 51
Das erste Buch Esra

Titelblatt	யேசுசிறாவெனகிறவொழுதின பொஷத்தகம். "Das erste Buch Esra ins Malabarisch." ⁸⁴	yeccirāvenkiravareḷuti ṇa poṣttakam	Das von Esra geschriebene Buch.	The Book written by Esra.
Blattzahl	Kapitel im Palmblatt			
1r-4v	Kapitel 1			
5r-15v	Kapitel 2			
16r-20v	Kapitel 3			
21v-28r	Kapitel 4			
28v-33r	Kapitel 5			
33v-40r	Kapitel 6			
40v-47v	Kapitel 7			
48r-57r	Kapitel 8			
57v-63r	Kapitel 9			
63v-73r	Kapitel 10			

⁸⁴ Diese deutsche Bemerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

Katalog II - AFSt/P TAM 52
Das dritte Buch Esra

Titelblatt	யேசுசிறாவெனகிறவொழுதின பொஷத்தகம். "Das <u>dritte</u> Buch Esra aus dem Griechischen ins Malabarischen übersetzt." ⁸⁵	yeccirāvenkiravareḷuti ṇa poṣttakam	Das von Esra geschriebene Buch.	The Book written by Esra.
Blattzahl	Kapitel im Palmblatt			
1r-14r	Kapitel 1			
14v-23v	Kapitel 2			
24r-29v	Kapitel 3			
30r-46r	Kapitel 4			
47r-66v	Kapitel 5			
67r-77r	Kapitel 6			
77v-81r	Kapitel 7			
81v-106r	Kapitel 8			
106v-119r	Kapitel 9			

⁸⁵ Diese deutsche Bemerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

Katalog II - AFSt/P TAM 53
Das Buch Ecclesiasticus / Das Buch des Predigers

Titelblatt	எக்கிலேயாஸ்திக்கு சென்று சொல்லப்பட்ட பிறசங்கியினுடைய பொஷுதகம் "Salomons Buch der Weißheit, Ecclesiasticus genannt, ins Malabarische" ⁸⁶	ekkileyâsttikku cenru collappat̃ta piracankiyinuṭaiya poṣṭtakam	Das Buch des Predigers, das Ecclesiasticus genannt wird.	The Book of Preacher, which is called Ecclesiasticus.
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt	Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 7, S. 1049 – 1062.	
1r-4r		Kapitel 1	Seiten 1049-1050	
4v-10v		Kapitel 2	Seiten 1050-1052	
11r-14v		Kapitel 3	Seiten 1052-1053	
15r-18v		Kapitel 4	Seiten 1053-1054	
18v-22v		Kapitel 5	Seiten 1054-1055	
23r-25v		Kapitel 6	Seiten 1055-1056	
25v-31r		Kapitel 7	Seiten 1056-1057	
31r-35r		Kapitel 8	Seiten 1057-1059	
35r-40r		Kapitel 9	Seiten 1059-1060	
40r-43v		Kapitel 10	Seiten 1060-1061	
44r-45v		Kapitel 11	Seiten 1061-1062	
46r-48v		Kapitel 12	Seite 1062	

⁸⁶ Diese deutsche Anmerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

Katalog II - AFSt/P TAM 54
Das Buch Nehemia

Titelblatt	நேயெமியவெனகிவொழுதின பொஷத்தகம்	neyemiya venkiravareḷutiṇa poṣttakam Kapitel im Palmblatt	Das von Nehemia geschriebene Buch.	The Book written by Nehemia. Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 6, S. 799-827.
1r-4r		Kapitel 1		Seiten 799-800
4v-10v		Kapitel 2		Seiten 800-801
11r-19v		Kapitel 3		Seiten 801-804
20r-26r		Kapitel 4		Seiten 804-805
27r-32r		Kapitel 5		Seiten 805-807
32v-37v		Kapitel 6		Seiten 807-808
38r-49v		Kapitel 7		Seiten 808-812
50r-56r		Kapitel 8		Seiten 812-813
56v-69v		Kapitel 9		Seiten 813-817
70r-76v		Kapitel 10		Seiten 817-819
77r-86r		Kapitel 11		Seiten 819-821
86v-97v		Kapitel 12		Seiten 821-824
98r-106v		Kapitel 13		Seiten 824-827
Das letzte Blatt: "Das Büchlein Nehemiae ins Malabarische"				

Katalog II - AFSt/P TAM 55
Die Sprüche Salomos

Titelblatt	சாலமோனென்கிறவருடைய வாகிய பொஷத்தகம் "Die Sprüche Salomonis ins Malabarische" ⁸⁷	câlamonenkiravaruṭaiy a vâkkiya poṣttakam	Das Buch der Sprüche Salomos	The Book of Sayings of Solomon
Blattzahl		Kapitel im Palmblatt	Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 6, S. 1009-1048.	
1r-5r		Kapitel 1	Seiten 1009-1110	
5v-8r		Kapitel 2	Seiten 1010-1111	
8v-13r		Kapitel 3	Seiten 1011-1012	
13v-17r		Kapitel 4	Seiten 1012-1013	
17v-20v		Kapitel 5	Seiten 1013-1014	
20v-26r		Kapitel 6	Seiten 1014-1016	
26r-29v		Kapitel 7	Seiten 1016-1017	
30r-35r		Kapitel 8	Seiten 1017-1018	
35r-37v		Kapitel 9	Seiten 1018-1019	
38r-42v		Kapitel 10	Seiten 1019-1020	
42v-48r		Kapitel 11	Seiten 1020-1022	
48v-52v		Kapitel 12	Seiten 1022-1023	
53r-57r		Kapitel 13	Seiten 1023-1024	
57r-62v		Kapitel 14	Seiten 1024-1026	
62v-68r		Kapitel 15	Seiten 1026-1027	
68r-73r		Kapitel 16	Seiten 1027-1028	
73r-77v		Kapitel 17	Seiten 1028-1030	
78r-81v		Kapitel 18	Seiten 1030-1031	
82r-87r		Kapitel 19	Seiten 1031-1032	
87r-91v		Kapitel 20	Seiten 1032-1033	
92r-96r		Kapitel 21	Seiten 1033-1035	
96v-100v		Kapitel 22	Seiten 1035-1036	
101r-105v		Kapitel 23	Seiten 1036-1037	
106r-110v		Kapitel 24	Seiten 1037-1039	
111r-115r		Kapitel 25	Seiten 1039-1040	
115r-118v		Kapitel 26	Seiten 1040-1041	
119r-122v		Kapitel 27	Seiten 1041-1042	
122v-126v		Kapitel 28	Seiten 1042-1044	
126v-130r		Kapitel 29	Seiten 1044-1045	
130v-135r		Kapitel 30	Seiten 1045-1046	
135v-139r		Kapitel 31	Seiten 1046-1048	

⁸⁷ Diese deutsche Anmerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

Katalog II - AFSt/P TAM 56
Das Buch Hiob

Titelblatt	யோபென்கிறவருடைய பொஷத்தகம் "Das Buch Job, ins Malabarische" ⁸⁸	yopenkiravarutaiya poṣttakam	Das Buch des Hiob	The Book of Job
		Kapitel im Palmblatt		Kapitel im Druck: Hauptbibliothek FSt: 12 D 6, S. 843-890.
1r-5v		Kapitel 1		Seiten 843-844
6r-8v		Kapitel 2		Seiten 844-845
8v-11v		Kapitel 3		Seiten 845-846
11v-13v		Kapitel 4		Seiten 846-847
14r-16v		Kapitel 5		Seiten 847-848
17r-20r		Kapitel 6		Seiten 848-850
20v-23r		Kapitel 7		Seiten 850-851
23v-26r		Kapitel 8		Seiten 851-852
26r-30v		Kapitel 9		Seiten 852-853
31r-33v		Kapitel 10		Seiten 853-854
34r-36r		Kapitel 11		Seiten 854-855
36r-39v		Kapitel 12		Seiten 855-856
40r-43r		Kapitel 13		Seiten 856-857
43v-46v		Kapitel 14		Seiten 857-858
47r-51r		Kapitel 15		Seiten 858-860
51v-54r		Kapitel 16		Seiten 860-861
54v-56r		Kapitel 17		Seite 861
56v-59r		Kapitel 18		Seiten 861-862
59v-63r		Kapitel 19		Seiten 862-863
63v-67r		Kapitel 20		Seiten 863-865
67v-71v		Kapitel 21		Seiten 865-866
72r-75v		Kapitel 22		Seiten 866-867
75v-77v		Kapitel 23		Seiten 867-868
78r-81v		Kapitel 24		Seiten 868-869
82r-82r		Kapitel 25		Seiten 869-870
83r-84r		Kapitel 26		Seite 870
84v-87v		Kapitel 27		Seiten 870-871
87v-90v		Kapitel 28		Seiten 871-872
91r-94r		Kapitel 29		Seiten 872-873
94v-98r		Kapitel 30		Seiten 873-875
98v-104r		Kapitel 31		Seiten 875-876
104v-107v		Kapitel 32		Seiten 876-877
108r-102r		Kapitel 33		Seiten 878-879
103r-108r		Kapitel 34		Seiten 879-881
108v-120r		Kapitel 35		Seite 881
120v-124v		Kapitel 36		Seiten 881-883
125r-128r		Kapitel 37		Seiten 883-884
128v-133r		Kapitel 38		Seiten 884-885
133r-138r		Kapitel 39		Seiten 885-887
138v-142r		Kapitel 40		Seiten 887-888
142v-145v		Kapitel 41		Seiten 888-889
146r-149v		Kapitel 42		Seiten 889-890

⁸⁸ Diese deutsche Anmerkung findet man direkt unter der tamilischen Überschrift.

Katalog II - AFSt/ TAM 57
Das dritte Buch des Wahren Christentums von Johann Arndt

Blattzahl TAM 57	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Buchseiten
1r	ஊண்மையுள்ள கிறிஸ்தவியானத்தினுடைய மகிமையைத் தெளிவாகக் காண்பிக்கிற ஞானக் கண்ணாடி. அதினுடைய மூனாம் பொஷுத்தகத்திலே அடங்கியிருக்கிற உங் அதிகாரங்கள்	unmai <u>y</u> ulla kiristtiyānattinuṭaiya makimaiyait telivākak kānpikkira ñānak kñṇāti atinuṭaiya mūnām poṣṭakattile aṭaṅkiyirukkira 23 atikāraṅkaḷ	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. Sein dritter Teil enthält 23 Kapitel. [S. 724. Das Dritte Buch Vom Wahren Christenthum/ Vom Innersten Menschen/ und von seinem inwendigen Schatz.]	The Spiritual Mirror which shows True Christianity clearly. Its third Part contains 23 Chapters.	
2r-3v	Nicht übersetzt		S. 724-733. Vorrede Inhaltsverzeichnis		
Kap. 1 1r-10r	தெய்வீக வெளிச்சத்தில் பிறகாசிக்கப் பட்டவனாகுண்டான பொக்கிஷமெதென்று காண்பிக்கும்	teyvika veliccattile pirakācikkap pattavanukkunṭāna pokkiṣametenru kānpikkum	Es wird gezeigt, was der Schatz desjenigen ist, der durch göttliches Licht erleuchtet ist. [S. 734. Von dem grossen und inwendigen Schatz eines erleuchteten Menschen.]	It shows the wealth of him who is enlightened by the divine light.	
Kap. 2 10v-21r	மனுஷனானவன் யெந்த ஞான உபாயத்தனாலெ தனக்குள்ளே உண்டான பொக்கிஷத்தனைடைக்குச் சொலாமென்று கெழுக்கும பொது உயிரான உண்மையுள்ள விகவாசத்தினாலெயும் தனக்குள்ளே இறங்கிவகிறத்தினாலெயும் அல்லவா வெண்பு காண்பிக்கும்	maṇuṣaṇ yēnta ñāna upāyattanāle taṇakkulle uṇṭ āna pokkiṣattaṇṭaikkuc ceralāmenru kelkkum potu uyirāna unmai <u>y</u> ulla vicuvācattināleyum taṇakkulle iraṅkirattināleyum allavā venru kānpikkum	Es zeigt folgendes: Wenn man fragt, auf welchem Weg man den geistlichen Schatz in sich selbst erreichen kann, [muss man wissen, dass man] ihn nur durch lebendigen Glauben und In-Sich- Kehren erreichen kann. [S. 741. Durch was Mittel ein Mensch zu seinem inwendigen Schatz kommen soll/ nemlich/ durch den wahren Glauben/ und durch Einkehren in sich selbst.]	The following is shown: If one would ask in which spiritual way one could reach the wealth in oneself, it must be known that he could reach it only through lively faith and ‘going into oneself’.	
Kap. 3 21v-34v	விகவாதினாலெ உள்ளான மனுஷனுடைய பொக்கிஷமெல்லாம் அடங்கியிருக்குதென்றும இந்த பொக்கிஷம் சுறுவெகாநுமாய கிறிஷ்து சென்கிறவருமாயப் பரிசுத்த ஆவியானவருமாய சுறுவெகாநுடைய ராஷியமுமாயிருக்குதென்று காண்பிக்கும்	Vicuvācattināle uḷḷāna maṇuṣaṇuṭaiya pokkiṣamellām aṭaṅkiyirukkutenrum inta pokkiṣam caruvecuraṇumāy kiristtu ceṅkiravarumāyp paricutta āviyānavarumāy caruvecuraṇuṭaiya rāṣiyamumāyirukkuṭu ru kānpikkum	Es wird gezeigt, dass der Glaube den inneren Schatz enthält, und dieser aus Gott, Christus Jesus, dem Heiligen Geist und dem Reich Gottes besteht. [S. 750. Im Glauben ist der ganzte Schatz des inwendigen Menschen/ nemlich GOTT/ Christus/ der Heilige Geist/ und das Reich GOTTes.]	It is shown that that the inner wealth is in faith and contains God, Christ Jesus, Holy Spirit and the Kingdom of God.	

Kap. 4 34v-38r	எப்படி விசுவாசமுள்ள ஆத்துமம் தனக்குள்ளே சுறுவெகாணந்த தெட வெனுமென்றும் சுறுவெகாணாடெ அமிககப பட்ட ஆத்துமத்தினுடைய சவுந்தரியமும் பாககியமும் எதென்று காண்பிக்கும்	eppaṭi vicuvācamulla āttumam taṇakkulḷe caruvecuranat teṇa veṇuenrum caruvecuranote ayikkap paṭṭa āttumattinuṭaiya cavuntariyamum pākkiyamum etenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie die gläubige Seele nach Gott suchen soll, und was die Segen und das Glück der Seele sind, die mit Gott vereinigt ist.	It is shown how a believing souls should seek after God and what are the blessings and happiness of the soul united with God.
Kap. 5 38v-43r	மனுஷன் என்மாய் சுறுவெகாணனடைகஞ்சு சொலாமென்றும் ஞான தரித்திராமெதென்றும் தாஷ்சிணையினுடைய படிகளெதென்றும் காண்பிக்கும்	manuṣaṇ ennamāy caruvecuranantaikkuc ceralāmenrum ṇāna tarittirametenrum tāścinaiyinuṭaiya paṭikaletenrum kāṇpikkum	[S. 757. Wie eine gläubige Seele Gott inwendig in ihr selbsten suchen soll/ und von der Schönheit und Seligkeit der Seelen/ so mit Gott vereinigt ist.] Es wird gezeigt, wie man sich Gott nähern soll, was geistliche Armut ist und was die Stufen der Armut sind.	It is shown how one should approach God, and what does the spiritual poverty mean and what are the steps of humility.
Kap. 6 43v-47v	உன்னதமான நன்மையாகிய சுறுவெகான் எப்படி தன்னைத் தானே அனெகந்தாம் எங்களுடைய ஆத்துமத்துக்குள்ளே ஒரு சிண்ப பொழுதிலே வெளிப்படுத்துகிறாரென்றும் ஆத்துமத்திலே வாசமாமிருக்கிற சுறுவெகானுடைய குடித்தனம் எங்கெ யிருக்குதென்றும் காண்பிக்கும்	unnatanāna naṇmaiyākiya caruvecuran eppaṭi tannait tāṇe aṇekantaram eṇkalutaiya āttumattukkuḷḷe oru ciṇap poḷutile velippaṭuttukirārenrum āttumattile vācamāyirukkirs caruvecuranuṭaiya kuṭittāṇam eṇke yirukkutenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie Gott, das höchste Gut, sich im Nu in der Seele offenbart, und wo der Sitz Gottes ist, der die Seele bewohnt. [S. 765. Wie sich das höchste und ewige Gut oft in unser Seelen eräuet in einem Augenblick/ und wo die Statt und Sitz Gottes sey in der Seele.]	It is shown how God, the highest Good, reveals himself in the soul in no time and where he stays as he lives in the souls.
Kap. 7 48r-53r	ஆத்துமத்துக்குண்டான மகிமை எதென்றும் உத்தம மனஸ்தாபமெதென்றும் சுறுவெகானுடைய கிறுபையுள்ள சித்தமும் இரக்கமும் எதென்றும் காண்பிக்கும்	āttumattukkuṇṭāna makimai etenrum uttama manastāpametenrum caruvecuranuṭaiya cittamum irakkamum etenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was die Herrlichkeit der Seele ist, was wahre Buße bedeutet und was der gnädige Wille und die Barmherzigkeit Gottes sind.	It is shown: what is the glory of the souls? What is the meaning of true penitence? What are the gracious will and mercy of God?
Kap. 8 53v-60v	சுறுவெகான் மனுஷர்களை அழைக்கிற அழைப்பிக் குதல் உண்மையுள்ளதுவுமாய்ப் பெலனுள்ளதுவுமாயிருக்கச் செய்தே எங்களை தம்மணடைக்குத் தானே கூட்டிக் கொண்டு வாப் பண்ணும்	Caruvecuran Maṇuṣarkaḷai alaikkirā alaippikkutal uṇmaiyuḷḷatuvumāyp pelanuḷḷavuvumāyiruk kac ceyte eṇkaḷai tammaṇṭaikut tāṇe kūttik koṇṇu varap paṇṇum	Der Ruf Gottes an die Menschen ist wahr und kraftvoll und wird uns zu ihm leiten. [S. 774. Gottes Beruff ist hertzlich und gründlich/ und leitet uns zu ihm selbst.]	The calling of God to people is true and powerful. It will draw them to himself.

Kap. 9 60v-68r	சத்தியமானதுவுமாய உமீரானதுவுமாயிருக்கிற விகவாசம் இறுதயத்தை திஷ்டிப்புக்களிலெயும் பொல்லாத ஆசைச்சைகளிலெயும் பொறாமையிலெயும் நின்று எப்படி சுத்தமாககுதென்றும் அதுக்கு பதிளாக உபத்திரியப் படுகிற னாளிலெ சினெகததையும் பொறுமையையும் எப்படி உண்டு பண்ணுமென்றாங் காண்பிக்கும்	cattiyamānatuvumāy uyirānatuvumāyirukki ra vicuvācam irutayattai tiṣṭippukaḷileyum pollāta ācāiyiccaikaḷileyum porāmaiyileyum ninru eppaṭi cuttamākkutenrum atukku paḷāka upattiriyap paṇukira n āḷile cinēkattaiyum porumāiyaiyum eppaṭi unṭu paṇṇumenruṇ kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie der wahre und lebendige Glaube das Herz von den Geschöpfen, den Lüsten und dem Neid reinigt und wie er dagegen in Schwierigkeiten Liebe und Geduld erzeugt.	It is shown how the true and lively faith keeps the heart from creatures, lusts, jealousy and instead produces love and patience in difficulty.
Kap. 10 68r-75r	எங்கவிடத்திலெ உண்டான சுபாவமான வெளிச்சம் எப்படி அஸ்தமிகக வெணுமென்றும் ஞான வெளிச்சம் எப்படி உதிகக வெணுமென்றும் காண்பிக்கும்	eṅkaḷiṭattile untāna cupāvamāna veḷiccam eppaṭi asttamikka veṇumenrum ṇāna veḷiccam eppaṭi utikka veṇumenrum kāṇpikkum	[S. 778. Wie der wahre lebendige Glaube das Hertz reinigt von den Creaturen/ von bösen Zuneigungen/ und von Ungedult/ dagegen aber Liebe und Gedult pflanzet im Creutz.] Es wird gezeigt, wie das angeborene Licht in uns untergehen und dagegen das geistliche Licht aufgehen soll.	It shows how the in-born light in us should disappear and the spiritual light must rise.
Kap. 11 75v-82v	சுறுவெகான ஆததுமத்தினுடைய வெளிச்சமாயிருக்கிராரென்றும் இது உள்ளிநதிரியத்திலெ நின்று கிறிஷத்தியானத்துக்கடுத்த புண்ணியங்க ளினாலெயும் எங்குளொடொத்த மனுஷருக்குச் செய்கிற நல்ல கிறிகைகளினாலெயும் விசேஷமாக அவனை நடுதீற்றுகிறத்தினாலெயும் வெளியாங்கமாகுமென்றும் காண்பிக்கும்	caruvecuran āttumattinuṭaiya veḷiccamāyirukkirāren rum itu uḷḷintiriyattile ninru kiriṣṭtiyānattukkaṭutta puṇṇiyaṅkalin āleyum eṅkaḷoṭotta maṇuṣarukkuc ceykira nalla kirikaikalin āleyum vicesamāka avaṇai naṇuttināleyum veḷiyaraṅkamākumenr um kāṇpikkum	[S. 782. Wie das natürliche Liecht in uns muß untergehen/ und das Gnaden-Liecht auffgehen.] Es wird gezeigt, dass Gott das Licht der Seele ist, und dass dieses Licht von innen heraus durch gute Taten, insbesondere am Nächsten, und ganz besonders am Tag des Gerichts geoffenbart werden wird.	It is shown that God is the light of the soul and this light will be revealed through the good deeds, especially done to our neighbour, and on the Day of Judgement.
Kap. 12 82v-86v	ஒவ்வொரு உண்மையுள்ள கிறிஷத்தவன ஒவ்வொரு நாளிலெ எப்படியானாலும் ஒருவிசை பிறம்பாயிருக்கிற வறத்தமானங்குளெல்லாததையு ம விட்டு தன்னுடைய இறுதயத்தின உள்ளிநதிரியத்திலெ இறங்க வெணுமென்றும் இதினாலெ அவனுக்கு எந்தப் பிறையொசனம் வருகுதென்றும் காண்பிக்கும்	ovvoru unmaiyaḷḷa kiriṣṭtvan ovvoru nāḷile eppaṭiyāṇālum oruvicai pirappāyirukkira varṭtamāṇaṅkaḷellāttai um vittu tannuṭaiya irutayattin uḷḷintirattile iraṅka veṇumenrum itināle avanukku entap piraiyocanam varukutenrum kāṇpikkum	[S. 788. GOtt ist allein der Seelen Licht/ und leuchtet von innen heraus/ in Christlichen Tugenden und Wercken gegen dem Nächsten/ sonderlich im Richten und Urtheilen.] Es wird gezeigt, dass jeder wahre Christ jeden Tag einmal alle äußerlichen Dinge lassen und in sein Herz einkehren soll, und welchen Nutzen es mit sich bringt.	It is shown that once every day a true Christian should retreat from his external work and go into his heart and what kind of blessing does this produce.
			[S. 793. Ein Christ soll zum wenigsten des Tages einmal von allen äusserlichen Dingen sich abwenden/ und in den Grund seines Hertzens einkehren; und was er davon für grossen Nutzen hat.]	

Kap. 13 87r-92r	திஷ்டிப்புக்களின் பெரிசெ உண்டான சினெகம் எங்களுடைய ஆதத்துமத்திலெ நின்று வெளியிலெ பிறப்பிடுகிறபோது அப்பொ சுறுவெகானுடைய சினெகம் அதிலெ உள்ளெ பிறவெசிககுமென்றும் எங்கனிடத்திலெ உண்டான தெய்வீகச் சினெகத்தினுடைய கனிகளெதென்றும் காண்பிக்கும்	tiṣṭippukaḷin perile uṇṭāna ciṇekam eṅkaḷuṭaiya āttumattile ninru vēḷiyile pirappiṭukirapotu appo caruvecuranuṭaiya ciṇekam atile uḷḷe piravecikku menrum eṅkaḷitattile uṇṭāna teyvikac ciṇekattinuṭaiya kanikaḷetenruṇ kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass dann, wenn die Liebe zu den Geschöpfen aus unserer Seele hinausgeht, die Liebe Gottes hineinkommt, und was die Früchte göttlicher Liebe sind. [S. 796. Wenn die Liebe der Creaturen ausgehet/ so gehet GÖttes Liebe ein; und von den herrlichen Wirkungen und Effecten der göttlichen Liebe in uns.]	It is shown that when the love to the creatures goes out of our souls the love of God gets in and what are the fruits of divine love?
Kap. 14 92v-96r	சுறுவெகானுடைய குடித்தனமாயிருக்கப்பொற உண்மையுள்ள கிறீஸ்தவனுடைய ஆதத்துமம் அதுக்கு மகாப பொறுமையினாலெ ஆயித்தப்பட வெனுமென்றும் சுறுவெகானுடைய சினெகத்தைக் காற்க வெனுமென்றும் சினெகமெதென்றும் என்ன வருத்திவிககுமென்றும் காண்பிக்கும்	caruvecuranuṭaiya kuṭittanamāyirukkapp ora uṇmaiyaḷḷa kiristavanuṭaiya āttumam atukku makāp porumaiyinaḷe āyittap paṭaveṇumenrum caruvecuranuṭaiya ciṇekattaik kārka veṇumenrum ciṇekametenrum enna varuttivikkunēnruṇ kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie die Seele, die Gott bewohnen wird, mit großer Geduld vorbereitet und die Liebe Gottes bewahrt werden soll, was die Liebe ist und was sie verursacht. [S. 799. Eine iede Christliche Seele/ die eine Wohnung Gottes seyn sol/ muß mit grosser Gedult bereitet werden/ und die Liebe Gottes behalten; und was die Liebe sey und wircke.]	It is shown how the soul to be inhabited by God should be prepared with great patience and should keep the love of God and what is the love of God and what does it produce?
Kap. 15 96v-104r	பிதாவாகிய சுறுவெகானுடைய அனாதியான வாறத்தையாகிற எக்க கிறிஷ்த்துவானவா விகவாசமுள்ள பொருடைய இறுதயங்கனிலெ தமமுடைய தொழிலை நிறவேத்துகிறானென்றும் சினெகத்தினுடைய உபாயத்தினாலெ இது எப்படி செய்யப் படுமென்றும் அவா தமமைத் தாமெ தாவுச்சினையினாலெ எப்படி தெரியப் பண்ணுகிறானென்றும் காண்பிக்கும்	pitāvākiya caruvecuranuṭaiya anātiyāna vārtaiyākira ecuk kirīštuvāṇavar vicuvācamuḷḷa perkaḷuṭaiya irutayaṅkaḷile tammuṭaiya toḷilai niravettukirārenrum ciṇekattinuṭaiya upāyattin āle itu eppaṭi ceyyap paṇumenrum avar tammait tāme tāscinaiyin āle eppaṭi teriyap paṇṇukirārenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie Jesus Christus, das ewige Wort Gottes, des Vaters, im Herzen der Gläubigen sein Werk vollbringt, wie dies durch die Mittel seiner Liebe geschieht und wie er sich erniedrigt hat. [S. 802. Daß JEsus Christus/ das ewige Wort des Vaters/ in den gläubigen Hertzen ein Werck verrichte/ <u>durch inwendiges</u> <u>Einsprechen und Reden</u>^{89/} und wie solches durch Mittel der Liebe geschehe/ und wie er sich in der Demuth offenbahret und zu erkennen gibt.]	It is shown that Jesus Christ, the eternal Word of God the Father brings about his work in the souls of the believers and how this happens through love and how he has humbled himself.

⁸⁹ Die unterstrichenen Wörter wurden nicht übersetzt.

Kap. 16 105r- 109r	பரிசுத்த ஆவி என்னமாய் எத்துக கொள்ளப் படுகிறா னென்றும் என்னமாய் எங்களுடைய ஆத்துமத்துக்குள்ளே தடையிலலாமல் நடப்பிக்கிறா னென்றுங் காண்பிக்கும்	paricutta āvi enṇamāy ettuk kolḷap paṇukirāreṇṇum enṇamāy eṇkaḷuṭaiya āttumattukkulle taṭaiyillāmal naṭappikkirāreṇṇuṇ kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie der Heilige Geist angenommen wird und was er in unserer Seele bewirkt.	It is shown how the Holy Spirit is accepted and what he brings about in our soul.
Kap. 17 109r- 111v	பரிசுத்த ஆவி எங்களுடைய ஆத்துமங்க ளிலே வாசமா யிருக்கிறாரோ இல்லையோ வென்று எந்த அடையாளத்தினாலே அறியலாம்	paricutta āvi eṇkaḷuṭaiya āttumaṇkaḷile vācamāyirukkirāro illaiyo venru enta aṭaiyāḷattināle ariyalām	[S. 807. Wie der Heilige Geist empfangen werde/ und wie er unversehrt in unser Seelen wircke.] Woran man merkt , ob der Heilige Geist in unserer Seele ist oder nicht.	With what sign can we know whether the Holy Spirit is in our soul or not.
Kap. 18 112r- 115r	லோகமும் அதினுடைய கொண்டாடமும் ஆத்துமத்திலே நின்று பரிசுத்த ஆவியைத் தூத்தி விடுமென்றும் ஆத்துமத்துக்கு உண்டான பிறதான முசிப்பாறுதலைக் கெடுக்கிற லோகச் சினைகத்தை உள்ளாக் குமென்று காண்பிக்கும்	lokamum aṭinuṭaiya koṇṭāttamum āttumattile ninru paricutta āviyaiṭ turatti viṭumenrum āttumattukku uṇṭāṇa piratāṇa mucippārutalaik keṭukkira lokac cinekattai uḷḷākkumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass die Welt und ihre Feierlichkeiten den Heiligen Geist aus der Seele vertreiben und Weltliebe hineinbringen, die die höchste Ruhe der Seele verdirbt.	It is shown that the world and its celebrations drive Holy Spirit out of the soul and bring in the love of the world which spoils the highest rest of the soul.
Kap. 19 116r- 121r	மனக்குள்ளே செய்யப்பட வெண்டின் செய்மெதென்றும் பாமண்டல மந்திரத்து அறிதானமான அறத்தமெதென்றுங் காண்பிக்கும்	maṇacukkulle ceyyappaṭa vēṇṭina cepametenrum paramaṇṭala mantirattu aritāṇamāṇa arttametenruṇ kāṇpikkum	[S. 813. Die Welt mit ihrer Kurtzweil treibet aus den Heiligen Geist/ und führet ein den Welt-Geist/ welcher die Seele ihrer edlen und höchsten Ruhe <u>beraubet</u> ⁹⁰ .] Es wird gezeigt, was für ein Gebet im Herzen gesprochen werden soll und welche Bedeutung es hat.	It is shown what is the prayer that is to be said in the heart and what is its meaning?
			[S. 817. Vom inwendigen Gebet des Hertzens/ und vom rechten Verstand des Vater Unsers.]	

⁹⁰ Dieses Wort [berauben] wurde ins Tamil mit "Verderben" übersetzt.

Kap. 20
121v-
126r

தாஷ்சிணையானது
இறுதயத்தின் ஆழத்திலே
அஸ்திபாரமாகப் போடப்பட
வெணுமென்றும் மனுஷன்
செய்கிற கிறிகைக ளெல்லாம்
அதின் பெரிலே
கட்டவிககப்பட
வெணுமென்றும்
இல்லாவிட்டால் அவன்
உயிரோடெயிருக்கிற சகல
நாள்களிலே
கட்டிவித்ததெல்லாம் இடிஞ்சு
பொமென்றும் நாங்களைப்படி
தாஷ்சிணையைக் கொண்டு
பிசாசைச் செய்ங்
கொள்ளுகிறொமென்றும்
எப்படி தாஷ்சிணையிலே
உத்தம மனஷ்தாபம்
உண்டாயிருக்குதென்றும்
எப்படி தாஷ்சிணை
உபத்திரியத்தை நல்ல
மனசோடே சிமக்கு
மென்றும் இறுதயத்தை
நல்ல அமைச்சலாகக்
காற்பாத்திக்
கொள்ளுமென்றுங்
காண்பிக்கும்

tāścinaiyānatu
irutayattin ālattice
astipāramākap
poṭappata
veṇumenrum maṇuṣan
ceykira kirikaikaḷellām
atiṇ perile
kaṭṭavikkappa
veṇumenrum illāvittāl
avan uyirotēyirukkira
cakala nālkaḷile
kaṭṭivittatellām iṭiñcu
pomenrum
nāñkaḷeppaṭi
tāścinaiyaik koṇṭu
picācai ceyan
kollukiromenrum
eppaṭi tāścinaiyile
uttama maṣṭāpam
uṇṭāyirukkutenrum
eppaṭi tāścinaī
upattiriyattai nalla
manacote cimakku
merum irutayattai
nalla amaiccalākak
kārpāttik kollumenruṇ
kāṇpikkum

Es wird gezeigt, dass die Demut als ein tiefes Fundament des Herzens gelegt werden soll und alle Taten der Menschen darauf gebaut werden sollen; sonst wird alles, was der Mensch während seine Lebens aufgebaut hat, zusammenbrechen. Es wird gezeigt, wie wir durch Demut den Satan besiegen, wie wahre Buße aussieht, wie Demut Schwierigkeiten mit Geduld erträgt und das Herz Ruhe bewahrt.

[S. 824. Die Demuth muß in den Grund des Hertzens gelegt werden/ darauff alle Werck des Menschen müssen erbauet werden/ oder es fället alles zu Grunde/ was der Mensch in seinem gantzen Leben erbauet hat; Und wie durch Demuth der Satan überwunden werde; Wie in der Demuth wahre Busse sey: Wie Demuth das Creutz williglich trage/ und das Hertz in Ruhe erhalte.]

Es wird gezeigt, dass der Mensch nicht die Gaben, die durch Gott gekommen sind, sondern Gott selbst lieben soll, und was es bedeutet, sich selbst zu verleugnen.

[S. 829. Ein Mensch soll seine Lust und Freude nicht haben an den Gaben⁹¹/ sondern an Gott selbst; und von Verleugnung sein selbst.]

It is shown that humility should be laid as the deep foundation of the heart and all the doings of man should be built upon it; otherwise every thing that one has built up during his life time will be destroyed. How can we overcome Satan through humility? How does humility produce true penitence? How does humility help us to bear difficulties with patience and how does it keep the heart in peace?

Kap. 21
127v-
130v

மனுஷனானவன்
சுறுவெகானாலெ வந்த
வாங்குளின் பெரிலே
தன்னுடைய பிரியத்தையும்
சந்தொஷத்தையும்
வைக்காமல் சுறுவெகான
பெரிலே மாததாம் வைக்க
வெணுமென்றும் தன்னைத்
தானே
வெறுக்கிறதென்றும்
காண்பிக்கும்

maṇuṣaṇānavan
caruvecuran āle vanta
varaṇkaḷiṇ perile
tanṇuṭaiya
piriyattaiyum
cantoṣattaiyum
vaikkāmal
caruvecuran perile
māttiram vaikka
veṇumenrum
tannaittāne
verukkiratetenruṇ
kāṇpikkum

It is shown that man should not love the blessings coming from God, but God himself. What does it mean to deny oneself?

⁹¹ Dieses Wort [Gabe] wurde ins Tamil folgendermaßen übersetzt: "die von Gott gekommenen Gaben".

Kap. 22 131r- 140v	எங்களுடைய கிறிகைகள் சுறுவெகானுகுப் பொருந்தினதாயிருக்குமென்று ம என்னமாய் சுறுவெகானுடைய கிறுபையைப் பெத்து நீதி விளங்கப் பண்ணப் படுமென்றும் மனுஷனானவன் சுறுவெகான் கைமில் வாங்கின வாங்களை எப்படி செதமாக அனுபவிச்சத தன்னுடைய ஆத்துமத்தைக் கறையாககினானென்றது இதுககெதிராக அவன் சுறுவெகானுடைய வாங்களை எப்படி நீதிக் கொத்த பிரகாரமாக அனுபவிக வெனுமென்றது காண்பிகும	eṅkaḷuṭaiya kirikaikal caruvecuraṇukkup poruntitāyirukkumenr um eṇnamāy caruvecuraṇuṭaiya kirupaiyaip pettu nīti viḷaṅkaṇ paṇṇap paṭumeṇrum maṇuṣan āṇavan caruvecuran kaiyile vāṅkina varaṅkaḷai eppaṭi cetamāka anupavicc tanuṭaiya āttumattaik karaiaḷakkinaṇenru ituk ketirāka avan caruvecuraṇuṭaiya varaṅkaḷai eppaṭi nītikkotta pirakāramāka anupavikka veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, ob unsere Taten Gott wohlgefällig sind, wie die Gerechtigkeit durch Erlangen der Gnade Gottes geoffenbart wird, wie der Mensch durch den Missbrauch der Gaben, die er aus der Hand Gottes erhalten hat, seine Seele verdorben hat, und wie er dagegen die Gaben Gottes zur Rechtschaffenheit gebrauchen soll.	It is shown whether our doings are pleasing to God, and how justice is revealed through the grace of God, and how man has spoilt his soul through misuse of the gifts received from God's hand and how the gifts of God should be used for righteousness.
Kap. 23 140v- 154v	உபத்திரியங்களுடைய பாம ராகசியமெதென்றும் இதினாலே நாங்களைப்படி சுறுவெகாண் னடைக்குக் கூட்டிக் கொள்ளப் படுகிறொமென்றும் காண்பிகும	upattiriyankaḷuṭaiya parama rakaciyametenrum itināle nāṅkaḷeppaṭi caruvecuraṇantaikkuk kūṭṭik koḷlap paṭukkironenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was das göttliche Geheimnis der Schwierigkeiten ist und wie wir durch sie zu Gott hingezogen werden.	It is shown: What are the heavenly secret of troubles and how are we drawn to God through them?
155v	உண்மையுள்ள கிறீஸ்ததியானத்தினுடைய மகிமையைத் தெளிவாகக் காண்பிககிற ஞானக் கண்ணாடி அதினுடைய மூனாம வகுப்பு முகிந்தது முற்றும்.	unmaiyaulla kirīsttiyānattinutaiya makimaiyait telivākak kāṇpikkira ṇāṇak kṇṇāti atinuṭaiya mūṇām vakuppu mukintatu murrum	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. Sein dritter Teil ist beendet. Ende.	The Spiritual Mirror which shows the True Christianity. Its third part is ended. End.

Katalog II - AFSt/ TAM 58
Das dritte Buch des Wahren Christentums von Johann Arndt

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Buchseiten
TAM 58					
1r	உணமையுள்ள கிறீஸ்ததியானத்தினுடைய மகிமையைத் தெளிவாகக் காண்பிக்கிற ஞானக் கண்ணாடி அதினுடைய மூனாம் பொஷுத்தகத்திலே அடங்கியிருக்கிற உங் அதிகாரங்கள் ⁹²	unmai <u>y</u> u <u>l</u> la kiri <u>s</u> t <i>ti</i> yānattin <u>u</u> ṭaiya makimaiy <u>a</u> i <u>t</u> te <u>l</u> i <u>v</u> āka <u>k</u> kā <u>ṇ</u> pikkira ṇānak k <u>ṇ</u> ṇā <u>t</u> i atin <u>u</u> ṭaiya mūnām po <u>ṣ</u> ttakattile a <u>ṭ</u> āṇkiyirukk <u>i</u> ra 23 a <u>t</u> i <u>k</u> āraṇka <u>l</u>	Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. Sein dritter Teil enthält 23 Kapitel. [S. 724. Das Dritte Buch Vom Wahren Christentum/ Vom Innersten Menschen/ und von seinem inwendigen Schatz.]	The Spiritual Mirror which shows True Christianity clearly. Its third Part contains 23 Chapters.	
1r-3r	Nicht übersetzt		S. 724-733. Vorrede Inhaltsverzeichnis		
Kap. 1 1r-11v	தெய்வீக வெளிச்சத்திலே பிறகாசிக்கப் பட்டவனாகுண்டான பொக்கிஷமெதென்று காண்பிக்கும்	tey <u>v</u> i <u>k</u> a ve <u>l</u> i <u>c</u> cattile p <u>i</u> ra <u>k</u> ācikkap pattavanukkun <u>ṭ</u> āna pokki <u>ṣ</u> ameten <u>r</u> u kā <u>ṇ</u> pikkum	Es wird gezeigt, was der Schatz desjenigen ist, der durch göttliches Licht erleuchtet ist. [S. 734. Von dem grossen und inwendigen Schatz eines erleuchteten Menschen.]	It shows the wealth of him who is enlightened by the divine light.	
Kap. 2 12r-25r	மனுஷனானவன் யெந்த ஞான உபாயத்தனாலே தனக்குள்ளே உண்டான பொக்கிஷத்தனைடைக்குச் சொலாமென்று கெழுக்கும் பொது உயிரான உணமையுள்ள விகவாசத்தினாலேயும் தனக்குள்ளே இறங்கிங்கிறத்தினாலேயும் அல்லவா வெண்பு காண்பிக்கும்	ma <u>n</u> u <u>ṣ</u> ān ye <u>n</u> ta ṇāna upāyattanāle ta <u>n</u> akkulle u <u>n</u> ṭ āna pokki <u>ṣ</u> attāṇaikkuc ce <u>r</u> alāmen <u>r</u> u ke <u>l</u> kkum po <u>t</u> u uyirāna unmai <u>y</u> u <u>l</u> la vi <u>c</u> uvācattināleyum ta <u>n</u> akkulle i <u>r</u> āṇkirattināleyum allavā ven <u>r</u> u kā <u>ṇ</u> pikkum	Es zeigt folgendes: Wenn man fragt, auf welchem Weg man den geistlichen Schatz in sich selbst erreichen kann, [muss man wissen, dass man] ihn nur durch lebendigen Glauben und In-Sich- Kehren erreichen kann. [S. 741. Durch was Mittel ein Mensch zu seinem inwendigen Schatz kommen soll/ nemlich/ durch den wahren Glauben/ und durch Einkehren in sich selbst.]	The following is shown: If one would ask in which spiritual way one could reach the wealth in oneself, it must be known that he could reach it only through lively faith and 'going into oneself'.	

⁹² Die unterstrichenen Wörter sind ergänzt worden, weil das erste Blatt rechts und links abgebrochen ist und die abgebrochenen Stücke nicht vorhanden sind. Die unterstrichenen Wörter wurden dem Manuskript AFSt/P TAM 57 (Blatt 1r) entnommen.

Kap. 3 25v-39v	விசுவாதினாலெ ஁ளளான மனுஷனுடைய பொக்கிஷமெல்லாம் அடங்கியிருக்குதென்றும் இந்த பொக்கிஷம் சிறுவெகானுமாய் கிறிஷ்து சென்கிறவருமாய் பரிசுத்த ஆவியானவருமாய் சிறுவெகானுடைய ராஷ்சியமுமாயிருக்குதென்று காண்பிக்கும்	vicuvâcattinâle ullâna manuṣaṇuṭaiya pokkiṣamellâm aṭaṅkiyirukkutenrum inta pokkiṣam caruvecuranumây kiṛiṣṭtu cenkiravarumâyp paricutta âviyânavarumây caruvecuranuṭaiya râṣciyamumâyirukkutn- ru kâṇpikkum	Es wird gezeigt, dass der Glaube den inneren Schatz enthält, und dieser aus Gott, Christus Jesus, dem Heiligen Geist und dem Reich Gottes besteht. [S. 750. Im Glauben ist der gantze Schatz des inwendigen Menschen/ nemlich GOtt/ Christus/ der Heilige Geist/ und das Reich GOttes.]	It is shown that that the inner wealth is in faith and contains God, Christ Jesus, Holy Spirit and the Kingdom of God.
Kap. 4 39v-44v	எப்படி விசுவாசமுள்ள ஆத்துமம் தனக்குள்ளே சிறுவெகானைத் தெட வெனுமென்றும் சிறுவெகானோடே அமிககப் பட்ட ஆத்துமத்தினுடைய சவுந்தரியமும் பாககியமும் எதென்று காண்பிக்கும்	eppaṭi vicuvâcamulla âttumam tanakkulḷe caruvecuranat teṇa venuenrum caruvecuranote ayikkap paṭṭa âttumattinuṭaiya cavuntariyamum pâkkiyamum etenru kâṇpikkum	Es wird gezeigt, wie die gläubige Seele nach Gott suchen soll, und was die Segen und das Glück der Seele sind, die mit Gott vereinigt ist. [S. 757. Wie eine gläubige Seele Gott inwendig in ihr selbst suchen soll/ und von der Schönheit und Seligkeit der Seelen/ so mit Gott vereinigt ist.]	It is shown how a believing souls should seek after God and what are the blessings and happiness of the soul united with God.
Kap. 5 44v-50r	மனுஷன் என்மாய் சிறுவெகானைடைக்குச் சொல்லுமென்றும் ஞான தரித்திரமெதென்றும் தாஷ்சிணையினுடைய படிக்குளெதென்றும் காண்பிக்கும்	manuṣaṇ ennamây caruvecuranantaikkuc ceralâmenrum nâna tarittirametenrum tâṣcinaiyinuṭaiya paṭikaḷetenrum kâṇpikkum	Es wird gezeigt, wie man sich Gott nähern soll und was geistliche Armut und die Stufen der Armut sind. [S. 761. Wie ein Mensch kann in GOtt gezogen werden. Item/ was geistliche Armuth sey/ und von den Graden und Staffeln der Demuth.]	It is shown how one should approach God, and what does the spiritual poverty mean and what are the steps of humility.
Kap. 6 50v-55v	உன்னதமான நன்மையாகிய சிறுவெகான எப்படி தன்னைத் தானே அனெகந்தாம் எங்களுடைய ஆத்துமத்துக்குள்ளே ஒரு சிண்ப பொழுதிலே வெளிப்படுத்துகிறானென்றும் ஆத்துமத்திலே வாசமாயிருக்கிற சிறுவெகானுடைய குடிததன்ம எங்கெ யிருக்குதென்றும் காண்பிக்கும்	unnatanâna nanmaiyaṭaiya caruvecuran eppaṭi tannait tâne anekantaram eṅkaḷuṭaiya âttumattukkulḷe oru ciṇap polutile velippaṭuttukirârenrum âttumattile vâcamâyirukkirs caruvecuranuṭaiya kuṭittanam eṅke yirukkutenrum kâṇpikkum	Es wird gezeigt, wie Gott, das höchste Gut, sich im Nu in der Seele offenbart, und wo der Sitz Gottes ist, der die Seele bewohnt. [S. 765. Wie sich das höchste und ewige Gut oft in unser Seelen eräuet in einem Augenblick/ und wo die Statt und Sitz Gottes sey in der Seele.]	It is shown how God, the highest Good, reveals himself in the soul in no time and where he stays as he lives in the souls.

Kap. 7 56r-61v	ஆததுமத்துககுண்டான மகிமை எதென்றும் உததம் மனஸ்தாபமெதென்றும் சறுவெகானுடைய கிறுபையுள்ள சித்தமும் இராகமும் எதென்றும் காண்பிகும	âtumattukkuntâna makimai etenrum uttama manastâpametenrum caruvecuranuṭaiya cittamum irakkamum etenrum kâṇpikkum	Es wird gezeigt, was die Herrlichkeit der Seele ist, was wahre Buße bedeutet und was der gnädige Wille und die Barmherzigkeit Gottes sind.	It is shown: what is the glory of the souls? What is the meaning of true penitence? What are the gracious will and mercy of God?
Kap. 8 62r-70vv	சறுவெகான மனுஷர்களை அழைக்கிற அழைப்பிக்குதல் உண்மையுள்ளதுவுமாயப பெலனுள்ளதுவுமாயிருக்கச செய்தெ எங்களை தம்மணடைக்குத் தானெ கூட்டிக கொண்டு வாப பண்ணும்	caruvecuran manuṣarkaḷai alaikkira alaippikkutal uṇmaiṇullatuvumâyp pelanullavuvumâyiruk kac ceyte enkaḷai tammaṇṭaikut tâne kûṭṭik konnu varap paṇnum cattiyamâṇatuvumây uyirâṇatuvumâyirukki ra vicuvâcam irutayattai tiṭṭippukaḷileyum pollâta âcaiyiccaikaḷileyum porâmaiṇileyum ninru eppaṭi cuttamâkkutenrum atukku paḷâka upattiriyap paṇukira n âḷile cinekattaiyum porumaiyaiyum eppaṭi uṇṭu pannumenruṇ kâṇpikkum	[S. 771. Von der Seelen Würdigkeit/ von wahrer Reue/ und vom gnädigen Willen und Erbarmung Gottes.] Der Ruf Gottes an die Menschen ist wahr und kraftvoll und wird uns zu ihm leiten.	The calling of God to people is true and powerful. It will draw them to himself.
Kap. 9 70v-78v	சத்தியமானதுவுமாய உயிரானதுவுமாயிருக்கிற விகவாசம் இறுத்யத்தை திஷ்டிப்புகளிலெயும் பொல்லாத ஆசையிச்சைகளிலெயும் பொறாமையிலெயும் நின்று எப்படி சுததமாககுதென்றும் அதுக்கு பதிளாக உபத்திரியப் படுகிற னாளிலெ சினெகததையும் பொறுமையையும் எப்படி உண்டு பண்ணுமென்றாங் காண்பிகும	சத்தியமானதுவுமாய உயிரானதுவுமாயிருக்கிற விகவாசம் இறுத்யத்தை திஷ்டிப்புகளிலெயும் பொல்லாத ஆசையிச்சைகளிலெயும் பொறாமையிலெயும் நின்று எப்படி சுததமாககுதென்றும் அதுக்கு பதிளாக உபத்திரியப் படுகிற னாளிலெ சினெகததையும் பொறுமையையும் எப்படி உண்டு பண்ணுமென்றாங் காண்பிகும	Es wird gezeigt, wie der wahre und lebendige Glaube das Herz von den Geschöpfen, den Lüsten und dem Neid reinigt und dagegen in Schwierigkeiten Liebe und Geduld erzeugt.	It is shown how the true and lively faith keeps the heart from creatures, lusts, jealousy and instead produces love and patience in difficulty.
Kap. 10 79r-87r	எங்கனிடத்திலெ உண்டான சுபாவமான வெளிச்சம் எப்படி அஸ்ததமிகக வெனுமென்றும் ஞான வெளிச்சம் எப்படி உதிகக வெனுமென்றும் காண்பிகும	enkaḷitattile uṇtâna cupâvamâṇa veḷiccam eppaṭi asttamikka venumenrum ṇâṇa veḷiccam eppaṭi utikka venumenrum kâṇpikkum	Es wird gezeigt, wie das angeborene Licht in uns untergehen und dagegen das geistliche Licht aufgehen soll.	It shows how the in-born light in us should disappear and the spiritual light must rise.

Kap. 11 87r-94v	சுறுவெகான ஆத்துமத்தினுடைய வெளிச்சமாயிருக்காரானறும் இது உள்ளிநதிரியத்திலே நின்ற கிறிஷத்தியானத்துக்கடுத்த புண்ணியங்கனினாலெயும் எங்களுடொத்த மனுஷருக்குச் செய்கிற நல்ல கிறிகைகளினாலெயும் விசேஷமாக அவனை நடுதீற்றுகிறத்தினாலெயும் வெளியாங்கமாக குமென்றும் காண்பிக்கும்	caruvecuran âttumattinuṭaiya veliccamâyirukkirâren rum itu ullintiriyattile ninru kiriṣṭtiyānattukkaṭutta puṇṇiyaṅkalin āleyum eṅkaḷoṭotta maṇuṣarukkuc ceykira nalla kirikaikaḷin āleyum vicesamāka avaṇai naṇuttināleyum veliyaraṅkamākumenr um kâṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Gott das Licht der Seele ist, und dass dieses Licht von innen heraus durch gute Taten, insbesondere am Nächsten, und ganz besonders am Tag des Gerichts geoffenbart werden wird.	It is shown that God is the light of the soul and this light will be revealed through the good deeds, especially done to our neighbour, and on the Day of Judgement.
Kap. 12 94v-99r	ஒவ்வொரு உணமையுள்ள கிறிஷத்தவன் ஒவ்வொரு நாளிலே எப்படியானாலும் ஒருவிசை பிறமபாயிருக்கிற வறத்தமானங்களுல்லாததையு ம விட்டு தன்னுடைய இறுதயத்தின் உள்ளிநதிரியத்திலே இறங்க வெனுமென்றும் இதினாலே அவனுக்கு எந்தப் பிறையொசனம் வருகுகென்றும் காண்பிக்கும்	ovvoru unmaiyuḷḷa kiriṣṭtvaṇ ovvoru nālile eppatiyāṇālum oruvicai pirappâyirukkira varttamāṇaṅkaḷellāttai um vittu tannuṭaiya irutayattiṇ ullintirattile iraṅka veṇumenrum itināle avanukku entap piraiyocanam varukutenrum kâṇpikkum	Es wird gezeigt, dass jeder wahre Christ jeden Tag einmal alle äußerlichen Dinge lassen und in sein Herz einkehren soll, und welchen Nutzen es mit sich bringt.	It is shown that once every day a true Christian should retreat from his external work and go into his heart and what kind of blessing does this produce.
Kap. 13 99v-104v	திஷ்டிப்புக்களின் பெரிலே உண்டான சினைகம் எங்களுடைய ஆத்துமத்திலே நின்ற வெளியிலே பிறப்பிடுகிற பொது அப்பொ சுறுவெகானுடைய சினைகம் அதிலே உள்ள பிறவெசிககுமென்றும் எங்கனிடத்திலே உண்டான தெய்வீகச் சினைகத்தினுடைய கனிகளுதென்றும் காண்பிக்கும்	tiṣṭippukalīṇ perile untāna cīṇekam eṅkaḷuṭaiya âttumattile ninru veliyile pirappiṭukirapotu appo caruvecuranuṭaiya cīṇekam atile ullle piravecikku menrum eṅkaḷitattile untāna teyvīkac cīṇekattinuṭaiya kaṇikaḷetenrum kâṇpikkum	Es wird gezeigt, dass dann, wenn die Liebe zu den Geschöpfen aus unserer Seele hinausgeht, die Liebe Gottes hineinkommt, und was die Früchte göttlicher Liebe sind.	It is shown that when the love to the creatures goes out of our souls the love of God gets in and what are the fruits of divine love?
			[S. 796. Wenn die Liebe der Creaturen ausgehet/ so gehet Gottes Liebe ein; und von den herrlichen Wirkungen und Effecten der göttlichen Liebe in uns.]	

Kap. 14 104v- 109r	சறுவெகானுடைய குடித்தனமாயிருக்கப்பொற உணமையுள்ள கிறீஸ்தவனுடைய ஆததுமம் அதுக்கு மகாப பொறுமையினாலே ஆமித்தப்பட வெனுமென்றும் சறுவெகானுடைய சினெகத்தைக் காறக வெனுமென்றும் சினெகமெதென்றும் என்ன வருத்திவிக்ருமென்றும் காணபிக்கும்	caruvecuranutaiya kuṭittanamāyirukkapp ora unmaiya kīristavanutaiya āttumam atukku makāp porumaiaiyināle āyittap paṭaveṇumenrum caruvecuranutaiya ciṇekattaik kārka veṇumenrum ciṇekametenrum enna varuttivikkunēruṇ kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie die Seele, die Gott bewohnen wird, mit großer Geduld vorbereitet und die Liebe Gottes bewahrt werden soll, was die Liebe ist und was sie verursacht.	It is shown how the soul to be inhabited by God should be prepared with great patience and should keep the love of God and what is the love of God and what does it produce?
Kap. 15 109v- 116r	பிதாவாகிய சறுவெகானுடைய அனாதியான வாறத்தையாகிற எக்க கிறிஷ்ததுவானவா விகவாசமுள்ள பொருடைய இறுதயங்கலிலை தமமுடைய தொழிலை நிறவேத்துகிறாரென்றும் சினெகத்தினுடைய உபாயத்தினாலே இது எப்படி செய்யப் படுமென்றும் அவா தமமைத் தாடெ தாவுசினையினாலே எப்படி தெரியப் பண்ணுகிறாரென்றும் காணபிக்கும்	pitāvākiya caruvecuranutaiya anātiyāṇa vārttaiyākira eck kīristuvāṇavar vicuvācamuḷḷa perkaḷutaiya irutayaṅkaḷile tammutaiya tolilai niravettukirārenrum ciṇekattinutaiya upāyattin āle itu eppaṭi ceyyap paṇumenrum avar tammait tāme tāscinaiyin āle eppaṭi teriyap paṇṇukirārenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie Jesus Christus, das ewige Wort Gottes, des Vaters, im Herzen der Gläubigen sein Werk vollbringt, wie dies durch die Mittel seiner Liebe geschieht und wie er sich erniedrigt hat.	It is shown that Jesus Christ, the eternal Word of God the Father brings about his work in the souls of the believers and how this happens through love and how he has humbled himself.
Kap. 16 116r- 124r	பரிசுத்த ஆவி என்னமாய் எத்துக் கொள்ளப் படுகிறாரென்றும் என்னமாய் எங்களுடைய ஆததுமத்துக்குள்ளே தடையிலலாமல் நடப்பிக்கிறாரென்றும் காணபிக்கும்	paricutta āvi ennamāy ettuk kollap paṇukirārenrum ennamāy eṅkaḷutaiya āttumattukkulle tataiyillāmal naṭappikkirārenruṇ kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie der Heilige Geist angenommen wird und was er in unserer Seele bewirkt.	It is shown how the Holy Spirit is accepted and what he brings about in our soul.
Kap. 17 124r- 127r	பரிசுத்த ஆவி எங்களுடைய ஆததுமங்கலிலை வாசமாயிருக்கிறாரோ இல்லையோ வென்று எந்த அடையாளத்தினாலே அறியலாம்	paricutta āvi eṅkaḷutaiya āttumaṅkaḷile vācamāyirukkirāro illaiyo venru enta ataiyāḷattināle ariyalām	Woran man merkt, ob der Heilige Geist in unserer Seele ist oder nicht.	With what sign can we know whether the Holy Spirit is in our soul or not.

⁹³ Die unterstrichenen Wörter wurden nicht übersetzt.

Kap. 18 118r- 123r	லொகமும அதினுடைய கொண்டாடமும ஆத்துமத்திலே நின்று பரிசுத்த ஆவியைத் தூததி விடுமென்றும் ஆத்துமத்துக்கு உண்டான பிறதான முசிப்பாறுதலைக கெடுக்கிற லொகசு சினெகத்தை உள்ளாகுமென்று காண்பிக்கும்	lokamum atinūṭaiya koṇṭāṭṭamum āttumattile ninru paricutta āviyaṭ turatti vitumenrum āttumattukku uṇṭāṇa piratāṇa mucippārutalaik ketukkira lokac cinekattai uḷḷākkumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass die Welt und ihre Feierlichkeiten den Heiligen Geist aus der Seele vertreiben und Weltliebe hineinbringen, die die höchste Ruhe der Seele verdirbt. [S. 813. Die Welt mit ihrer Kurtzweil treibet aus den Heiligen Geist/ und führet ein den Welt-Geist/ welcher die Seele ihrer edlen und höchsten Ruhe <u>beraubet</u>⁹⁴.]	It is shown that the world and its celebrations drive Holy Spirit out of the soul and bring in the love of the world which spoils the highest rest of the soul.
Kap. 19 123v- 142r	மனசுக்குள்ளே செய்யப்பட வெண்டின் செபமெதென்றும் பாமண்டல மந்திரத்து அறிதானமான அறத்தமெதென்றுங் காண்பிக்கும்	manacukkulle ceyyappaṭa ventina cepametenrum paramaṇṭala mantirattu aritānamāṇa arttametenruṇ kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was für ein Gebet im Herzen gesprochen werden soll und welche Bedeutung es hat. [S. 817. Vom inwendigen Gebet des Hertzens/ und vom rechten Verstand des Vater Unsers.]	It is shown what is the prayer that is to be said in the heart and what is its meaning?
Kap. 20 142r- 148r	தாஷ்சிணையானது இறுதயத்தின் ஆழத்திலே அஸ்திபாரமாகப் போடப்பட வெனுமென்றும் மனுஷன் செய்கிற கிறிகைகளெல்லாம் அதின் பெரிலே கட்டவிககப்பட வெனுமென்றும் இல்லாவிட்டால் அவன் உயிரொடமிருக்கிற சகல நாள்களிலே கட்டிவித்ததெல்லாம் இடிஞ்சு பொமென்றும் நாங்குளைப்படி தாஷ்சிணையைக் கொண்டு பிசாசை செயங் கொள்ளுகிறொமென்றும் எப்படி தாஷ்சிணையிலே உத்தம மனஷதாபம் உண்டாயிருக்குதென்றும் எப்படி தாஷ்சினை உபத்திரியத்தை நல்ல மனசொடே சிமக்கு மென்றும் இறுதயத்தை நல்ல அமைச்சலாகக் காற்பாத்திக கொள்ளுமென்றுங் காண்பிக்கும்	tāścinaiyānatu irutayattin āḷattile astipāramākap poṭappaṭa venumenrum maṇuṣaṇ ceykira kirikaikaḷellām atiṇ perile kaṭṭavikkappa venumenrum illāvittāl avan uyīroṭeyirukkīra cakala nālkaḷile kaṭṭivittatellām iṭiṇcu pomenrum nāṇkaḷeppaṭi tāścinaiyaik koṇṭu picācai ceyan kollukiromenrum eppaṭi tāścinaiyile uttama maṣṭāpam uṇṭāyirukkutenrum eppaṭi tāścinaī upattiriyattai nalla manacote cimakku merum irutayattai nalla amaicalākak kārpāttik kollumenruṇ kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass die Demut als ein tiefes Fundament des Herzens gelegt werden soll, alle Taten der Menschen darauf gebaut werden sollen; sonst wird alles, was der Mensch während seines Lebens aufgebaut hat, zusammenbrechen. Es wird gezeigt, wie wir durch Demut den Satan besiegen, wie wahre Buße aussieht, wie Demut Schwierigkeiten mit Geduld erträgt und das Herz in Ruhe bewahrt. [S. 824. Die Demuth muß in den Grund des Hertzens gelegt werden/ darauff alle Werck des Menschen müssen erbauet werden/ oder es fället alles zu Grunde/ was der Mensch in seinem gantzen Leben erbauet hat; Und wie durch Demuth der Satan überwunden werde; Wie in der Demuth wahre Busse sey: Wie Demuth das Creutz williglich trage/ und das Hertz in Ruhe erhalte.]	It is shown that humility should be laid as the deep foundation of the heart and all the doings of man should be built upon it; otherwise every thing that one has built up during his life time will be destroyed. How can we overcome Satan through humility? How does humility produce true penitence? How does humility help us to bear difficulties with patience and how does it keep the heart in peace?

⁹⁴ Dieses Wort [berauben] wurde ins Tamil mit "Verderben" übersetzt.

Kap. 21 148v- 152r	மனுஷனானவன் சுறுவெகாநாலெ வந்த வாங்குளின் பெரிலெ தன்னுடைய பிரியத்தையும் சந்தொஷத்தையும் வைககாமல் சுறுவெகான் பெரிலெ மாதிரிம் வைகக் வெணுமென்றும் தன்னைத் தானெ வெறுக்கிறதெனென்றும் காண்பிக்கும்	manuṣaṇānavan caruvecuran āle vanta varaṅkaḷiṇ perile tannuṭaiya piriyattaiyum cantoṣattaiyum vaikkāmal caruvecuran perile māttiram vaikka veṇumenrum tannaittāne verukkiratetenruṇ kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass der Mensch nicht die Gaben, die durch Gott gekommen sind, sondern Gott selbst lieben soll, und was es bedeutet, sich selbst zu verleugnen.	It is shown that man should not love the blessings coming from God, but God himself. What does it mean to deny oneself?
Kap. 22 153r- 163v	எங்களுடைய கிறிகைகள் சுறுவெகானுக்குப் பொருந்தினதாயிருக்குமென்று ம என்னமாய் சுறுவெகானுடைய கிறுபையைப் பெத்து நீதி விளங்கப் பண்ணப் படுமென்றும் மனுஷனானவன் சுறுவெகான் கைமிலெ வாங்கின் வாங்களை எப்படி செதமாக அனுபவிக்கத் தன்னுடைய ஆத்துமத்தைக் கறையாகினானென்றும் இதுககெதிராக அவன் சுறுவெகானுடைய வாங்களை எப்படி நீதிககொத்த பிரகாரமாக அனுபவிக்க வெணுமென்றும் காண்பிக்கும்	eṅkaḷuṭaiya kirikaikal caruvecuranukkup poruntitāyirukkumenr um eṇṇamāy caruvecuranuṭaiya kirupaiyaip pettu nīti viḷaṅkap paṇṇap paṭumenrum manuṣaṇ ānavan caruvecuran kaiyile vāṅkina varaṅkaḷai eppaṭi cetamāka anupavicut tannuṭaiya āttumattaik karaiyākkiṇānenruṇ ituk ketirāka avan caruvecuranuṭaiya varaṅkaḷai eppaṭi nītikkotta pirakāramāka anupavikka veṇumenruṇ kāṇpikkum	Es wird gezeigt, ob unsere Taten Gott wohlgefällig sind, wie die Gerechtigkeit durch Erlangen der Gnade Gottes geoffenbart wird, wie der Mensch durch den Missbrauch der Gaben, die er von der Hand Gottes erhalten hat, seine Seele verdorben hat, und dagegen die Gaben Gottes zur Rechtschaffenheit gebrauchen soll.	It is shown whether our doings are pleasing to God, and how justice is revealed through the grace of God, and how man has spoilt his soul through misuse of the gifts received from God's hand and how the gifts of God should be used for righteousness.
Kap. 23 163v- 180r	உபத்திரியங்களுடைய பாம ராகசியமெனென்றும் இதினாலெ நாங்குளெப்படி சுறுவெகாண்னடைக்குக் கூட்டிக் கொள்ளப் படுகிறொமென்றும் காண்பிக்கும்	upattiriyankaḷuṭaiya parama rakaciyametenrum itināle nāṅkaḷeppaṭi caruvecuranantaikkuk kūttik koḷḷap paṭukkiromenrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was das göttliche Geheimnis der Schwierigkeiten ist und wie wir durch sie zu Gott hingezogen werden.	It is shown: What are the heavenly secret of troubles and how are we drawn to God through them?

[S. 829. Ein Mensch soll
seine Lust und Freude nicht
haben an den Gaben⁹⁵/
sondern an Gott selbst; und
von Verleugnung sein
selbst.]

[S. 832. Wie unsere Wercke
Gott gefallen/ wie wir bey
Gott Gnade erlangen
mögen/ und gerecht werden;
Auch wie ein Mensch seiner
Gaben/ so er von Gott
empfangen/ leichtlich
mißbrauchen/ und seine
Seele schändlich beflecken
kan/ und wie er seiner
Gaben recht gebrauchen
soll.]

[S. 838. Vom Geheimniß
des Creutzes/ wie wir
dadurch zu Gott gezogen
werden.]

⁹⁵ Dieses Wort [Gabe] wurde ins Tamil folgendermaßen übersetzt: "die von Gott gekommenen Gaben".

180v

உணமையுள்ள
கிறிஸ்தியானத்தினுடைய
மகிமையைத் தெளிவாகக்
காண்பிக்கிற ஞானக்
கண்ணாடி அதினுடைய
மூனாம வகுப்பு முகிந்தது
முற்றும்.

unmaiyulla
kiristtiyānattinuṭaiya
makimayait telivākak
kāṇpikkira ṇānak
kṇṇāti atinuṭaiya
mūṇām vakuppu
mukintatu murrum

Der geistlichen
Spiegel, der das wahre
Christentum deutlich
zeigt. Sein dritter Teil
ist beendet. Ende.

The Spiritual
Mirror which
shows the True
Christianity. Its
third part is
ended. End.

Katalog II - AFSt/P TAM 59 A (Blätter 1r-327v)
Das vierte Buch des Wahren Christentums von Johann Arndt

Blattzahl TAM 59	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Druck
1r	நாலாம் பொஸ்தகம் உணமையுள்ள கிறிஸ்தியானத்தினுடைய மகிமையைத் தெளிவாகக் காண்பிக்கிற ஞானக் கண்ணாடி. அதினுடைய நாலாம் பொஸ்தகத்தின் முதலாம் வகுப்பிலே ஆறு அதிகாரங்களும் ரெண்டாம் வகுப்பிலே சய [d.h. 40] அதிகாரங்களும் அடங்கியிருக்கிறது	nālām postakam unṇmaiyaḷḷa kirīsttiyānattinuṭaiya makimaiyait teḷivākak kāṇṇpikkira ṇāṇak kāṇṇāṭi aṭinuṭaiya nālām postakattin mutalām vakuppilē āru atikāraṅkaḷum reṇṭām vakuppilē [d.h. 40] aṭikāraṅkaḷum aṭankiyirukkutu	Das vierte Buch Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. Sein viertes Buch enthält im ersten Teil sechs Kapitel und im zweiten Teil vierzig Kapitel. [Nach Seite 848. Das Vierde Buch Vom Wahren Christenthum/ Liber Naturae. Wie das grosse Welt-Buch der Natur/ nach Christlicher Auslegung von GOTT zeuget/ und zu GOTT führet: Wie auch alle Menschen GOTT zu lieben/ durch die Creaturen gereizet/ und durch ihr eigen Hertz überzeuget werden. Durch Hm. Johannem Arndt. Leipzig, Druckts Joh. Heinrich Richter. 1696.] Hauptbibliothek FSt: 51 F 4.	The fourth Book The Spiritual Mirror, which shows true Christianity clearly. Its fourth book contains in its first part six chapters and in its second part 40 chapters.	
1v-6r			Inhaltsverzeichnis	Table of Content	
1r-6v	ஞானக் கண்ணாடியினுடைய நாலாம் பொஸ்தகத்தின் முகவுரையாவது திஷ்டடிப்புகள் எங்களை சுறுவெகாண்ணடைக்கு கூட்டிக் கொண்டு பொற வழித்துணையான ஆள்களைப் பொலெ யிருக்கும்	ṇāṇak kāṇṇāṭiyinuṭaiya nālām postakattin mukavuraiyāvatu tiṣṭippukaḷ eṅkaḷai caruvecuranṣṇaikkku kūṭṭik koṇṭu pora valittuṇaiyāna āḷkaḷaip pole yirukkum	Das Vorwort zum vierten Buch. Die Geschöpfe sind Wegbegleiter, die uns zu Gott führen. [S. 1-5 Vorrede]	The Foreword for the Fourth Book. Creatures are like companions that lead us to God.	
7r	நாலாம் பொஸ்தகத்தின் முதலாம் வகுப்பாவது	nālām postakattin mutalām vakuppāvatu	Der erste Teil des 4. Buches.	First part of the Fourth Book.	
Kap. 1 7r-24v	சுறுவெகரன முதலாம் நாளிலே உண்டாக்கின் கிறியையாகிற வெளிச்சத்தின் பெரிலே பண்ணைப் பட்ட பிறச்சங்கமாவது	caruvecuran mutalām nālile uṇṭākkina kiriyaiaṅkīra velicattin perlile paṇṇap paṭṭa piracaṅkamāvatu	Die Predigt über das Licht, das Gott am ersten Tag erschaffen hat. [S. 6. Es werde Licht.]	Sermon on light created by God on the first day.	

Kap. 2 24v-35r	சுறுவெசுரன ஸொண்டாம நாளிலெ உண்டாககின கிறியையாகிற வானமண்டலத்தின பெரிலெ பண்ணப் பட்ட பிறசங்கமாவது	caruvecuran renṭām nāḷile uṇṭākkina kiriyaiaṭkira vānamaṇḍalatṭin perile paṇṇap paṭṭa piracankamāvatu	Die Predigt über den Himmel, den Gott am zweiten Tag erschaffen hat. [S. 16. Vom andern Tagwerck GOTTes, dem Himmel. Wie der Himmel ein Zeuge GOTTes ist/ und der schönen Wohnung der Seligen.]	Sermon on heavens created by God on the second day.
Kap. 3 35v-80v	சுறுவெசுரன மூணாம நாளிலெ செய்த கிறியையாகிற தண்ணீருக்கும் தறைக்கும் பண்ணின வித்தியாசத்தின பெரிலெ பண்ணப் பட்ட பிறசங்கமாவது வானத்துக்குக் கீழாகவும் பெரிய லொகத்தின நடுவாகவும் தொங்கிற பூச்சுகறமானது சுறுவெசுரனுகுண்டான சுறுவ வலமையின பெரிலெயும் ஞானத்தின பெரிலெயும் சாஷ்சி குடுத்து எல்லாததையும் உண்டாககின ஆண்டவருடைய உதார குணத்தின பொக்கிஷ சாலையாயிருக்குது	caruvecuran mūṇām nāḷile ceyta kiriyaiaṭkira taṇṇirukkum tarakkum paṇṇina vittiyācatṭin perile paṇṇap paṭṭa piracankamāvatu vānattukkuk kīḷākavum periya lōkatṭin naṭuvākavum toṇkukira pūccakkaramānatu caruvecunukkuntāna caruva vallamaiyīn perileyum cāṣci kuṭuttu ellātaiyum uṇṭākkina āṇṭavaruṭaiya utāra kuṇattin pokkisa cālaiyāyirukkutu	Predigt über den Unterschied zwischen Wasser und Erde, den Gott am 3. Tag erschaffen hat. Die Erde, die unter dem Himmel und in der Mitte des Universums hängt, gibt Zeugnis von Gottes Allmacht und Weisheit, und ist eine Schatzkammer der Güte Gottes. [S. 22. Vom dritten Tagwerck GOTTes/ nemlich von der Scheidung der Wasser von der Erden. Der Erden-Kreis/ so unter dem Himmel mitten in der Welt schwebet/ ist ein Zeuge der Allmacht und Weisheit GOTTES/ und eine Schatz-Kammer der überreichen Mildigkeit des gütigen Schöpfers.]	Sermon on the difference between water and land created by God on the third day. The earth which hangs between heaven and in the middle of the universe witnesses to God's omnipotence and wisdom and serves as a storehouse of God's goodness.
Kap. 4 81r-131r	னாலாம னாளிலெ சுறுவெசுரன உண்டாககின கிறிகைகளாகிற சந்திர சூரிய நஷ்செத்திரங்கனின பெரிலெ பண்ணப் பட்ட பிறசங்கமாவது	nālām n āḷile caruvecuran uṇṭākkina kirikaikaḷākiya cantira cūriya naṣcettiraṇkaḷin perile paṇṇap paṭṭa piracankamāvatu	Predigt über den Mond, die Sonne und die Sterne, die Gott am 4. Tag erschaffen hat. [S. 49. Von dem vierden Tagwerck GOTTes/ von der Sonnen/ Mond und Sternen des Himmels.]	Sermon on moon, sun and stars created by God on the fourth day.
Kap. 5 131r- 166r	சுறுவெசுரன அஞ்சாம னாளிலெ உண்டாககின கிறிகைகளாகிற சமுத்தித்தின பெரிலெயும் தண்ணீரகனின பெரிலெயும் அதுகளுடைய கனிகனின பெரிலெயும் பண்ணப்பட்ட பிறசங்கமாவது	caruvecuran aṇcām nāḷile uṇṭākkina kirikaikaḷākiya camuttiratṭin perileyum taṇṇirkaḷin perileyum atukaḷuṭaiya kaṇikaḷin perileyum paṇṇappaṭṭa piracankamāvatu	Die Predigt über das Meer, das Wasser und seine Früchte, die Gott am 5. Tag erschaffen hat. [S. 77. Von dem fünfften Tagwerck Gottes vom Meer und Wassern/ und von den Früchten des Meers und der Wasser.]	Sermon on sea, water and their fruits created by God on the fifth day.

Kap. 6 166r- 198v	சறுவெசுரன ஆறாம னாளிலெ உண்டாககின கிறிகையாகிற மிறுக செநதுக்கள பெரிலெ பண்ணப்பட்ட பிறசங்கமாவது	caruvecuran ārām nālile unṭākkina kirikaiyākira miruka centukkaḷ perile paṇṇappaṭṭa piracaṅkamāvatu	Die Predigt über die Tiere, die Gott am 6. Tag erschaffen hat. [S. 100. Von dem sechsten Tagwerck Gottes.]	Sermon on the animals created by God on the sixth day.
199r	னாலாம பொஸததகத்தின னாண்டாம வகுப்பாவது இதிலெ விஷேசமாக மனுஷன் பெரிலெ பிறசங்கமுண்டு	nālām posttakattin reṇṭām vakuppāvau itale viṣecamāka maṇuṣaṇ perile piracaṅkamuṇṭu	Der zweite Teil des vierten Buches. Er enthält eine besondere Predigt über den Menschen. [S. 117. Der Ander Theil des Vierdten Buches. Von dem Menschen insonderheit.]	The Second Part of the Fourth Book. It contains a special sermon on man.
Kap. 1 199r- 203v	உண்டாககப்பட்ட சகல வஸதுக்களினாலெ சறுவெசுரன துவக்கமும முகிவுமில்லாத அனாதியான வஸதுவுமாய அளவில்லாத விவெகமும ஞானமுமுடைத்தானவருமாய யிருக்கிறாரென்று ஒப்பிவிக்கப்படும்	unṭākkappaṭṭa cakala vasttukkaḷiṇāle caruvecuran tuvakkamum mukivumillāta anātiyāṇa vasttuvumāy aḷavillāta vivekamum ñāṇamumuṭaittāṇavaru māy yirukkīrāreṇru oppivikkappaṭum	Es wird durch die erschaffenen Geschöpfe dargestellt, dass Gott ohne Anfang und Ende, ein ewiges Wesen von unermesslichem Verstand und Weisheit ist. [S. 117. Aus der Schöpfung aller Dinge wird geschlossen/ daß GOTT ein ewiges Wesen sey/ ohne Anfang und Ende/ daß er unendlich sey/ daß er allmächtig sey/ daß er eines unendlichen Verstandes und Weisheit sey.]	It is shown through the creatures that God is the eternal being without beginning and end and has immeasurable understanding and wisdom.
Kap. 2 204r- 206v	திஸ்டிக்கப்பட்ட சகல வஸதுக்களினாலெ சறுவெசுரன உன்னிதமான நன்மையாயிருக்கிறாரென்று ஒப்பிவிக்கப்படும்	tisttikkappaṭṭa cakala vasttukkaḷiṇāle caruvecuran unṇitamāṇa nanmaiyyirukkīrāreṇru uoppivikkappaṭum	Durch die erschaffenen Geschöpfe wird dargestellt, dass Gott das höchste Gut ist. [S. 120. Aus der Schöpfung aller Dinge wird geschlossen/ daß GOTT das höchste Gut sey.]	It is shown through the creatures that God is the highest good.

Kap. 3 206v- 207v	சகல திஸ்டிபபுகள மனுஷனுக்கு ஊழியம் செய்யத் தக்கதாக உண்டாகக்கப்பட்டதாயிருக்கச் செய்தே மனுஷனானவன் பிறதான் திஸ்டிபபாயிருக்கிறான் ஆனால் மனுஷன் சுறுவெசுரனுக்குத் தெவாராதினை செய்யத் தக்கதாக உண்டாகக்கப் பட்டிருக்கிறான்	cakala tistṭippukaḷ maṇuṣaṇukku ūḷiyam cayyat takkatāka uṇṭākkap paṭṭatāyirukkac ceyte maṇuṣaṇāṇavaṇ piratāṇa tistṭippāyirukkirāṇ āṇāl maṇuṣaṇ caruvecuraṇukkut tevārāṭiṇai ceyyat takkatāka uṇṭākkap paṭṭirukkirāṇ	Alle Dinge wurden erschaffen, um dem Menschen, dem höchsten Geschöpf, zu dienen. Aber der Mensch wurde erschaffen, Gott anzubeten.	All things are created to serve man, the highest creature. But man is created to worship God.
Kap. 4 208r- 210v	சுறுவெசுரன் மனிஷ்னித்திலே தம்முடைய பிரியத்தைக் கொண்டிருக்கும்படிக்கு அவனைத் தம்முடைய சாயலின் படியே உண்டாக்கினான்	caruvecuran maṇiṣaṇitattile tammuṭaiya piriyaṭtaik koṇṭirukkumpatikkū avaṇait tammuṭaiya cāyalin paṭiye uṇṭākkirāṇ	Gott erschuf den Menschen nach seinem Ebenbild, damit er ihn lieben kann.	God created man in his own image so that he can love him.
Kap. 5 211r- 212v	சுறுவெசுரன் தம்மைத்தாம் எங்களுக்குத் தம்முடைய பஸ்சத்தினாலே குடுக்கிறான்	caruvecuran tammaitāme eṇkaḷukkut tammuṭaiya pascattināle kuṭukkirāṇ	Durch die Liebe gibt sich Gott selbst hin.	God gives himself through his love.
Kap. 6 212v- 214v	மனுஷன் தன்னைச் சினெகிககிற அனாதியான் சுறுவெசுரனுக்குக் கடன் காறனாயிருக்கிறான்	maṇuṣaṇ tannaic cinēkikkira anāṭiyāṇa caruvecuraṇukkuk kaṭaṇ kāraṇāyirukkirāṇ	Der Mensch ist dem ewigen Gott, der ihn liebt, verpflichtet.	Man is obligated to the eternal God who loves him.
Kap. 7 215r- 219v	யெந்தந்த காரியங்கள் ஆத்துமத்துக்கு உதவியாயிருக்குமென்று அதுக்கு சந்தோஸத்தை வருத்திவிக்கு மென்று ஆத்துமத்தை உபதேசிக் குமென்று கேழ்க்கப்படும	yententa kāriyaṅkaḷ āttumattukku utaviyāyirukkumenru m atukku cantosattai varuttuvikku menrum āttumattai upatecikkumenrum kelkkappaṭum	Es wird gefragt, welche Dinge der Seele helfen, ihr Freude bereiten und sie belehren können.	It is asked which are things that help the soul, give it joy and teach the soul.
Kap. 8 220r- 222r	மனுஷன் சுறுவெசுரனுக்குக் கடனாஸியாகக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டுதல் எத்தனை கனமானதாயிருக்குதென்று காண்பிக்கும்	maṇuṣaṇ caruvecuraṇukkuk kaṭaṇāḷiyākkappaṭṭiruk kīra kaṭṭutal ettanai kaṇamānatāyirukkuten ru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie groß die Schuld ist, die der Mensch Gott gegenüber hat.	It is shown how great is the debt that man has obligated to God.

Kap. 9 222r- 225v	மனுஷன் லொகத்திலெ யிருக்கிற தெல்லாததையும் பாறககத் தன்னிடத்திலெ கொண்டிருக்கிறத்தக்காக சுறுவெசுரனுக்கு அதிகமான கடன் காறனாயிருக்கிறான் பின்னையும் ஆததுமத்தினுடைய சுகாதணமையெதென்று ஒப்புவிக்கப்படும்	manuṣaṇ lokattile yirukkiratellāttaiyum pārkkat taṇṇittattile koṇṭirukkīrattakkāka caruvecuraṇukkū atikamāṇa kaṭaṇ kāraṇāyirukkīrāṇ pinṇaiyum āttumattinūṭaiya cakāṭaṇmaiyeṇru oppuvikkappaṭum	Es wird gezeigt, dass der Mensch Gott für das, was in ihm ist, mehr schuldig ist als für das, was in der Welt ist. Es wird auch gezeigt, dass die Seele unsterblich ist.	It is shown that that man is indebted to God more for that which is in himself than that is in the world. It is also shown that the soul will not die.
Kap. 10 225v- 228r	சுறுவெகான் மனுஷனை ஞானத்துக கொத்திருக்கிற பிறகாமாகவும் வெகு நெத்தியாகவும் உண்டாககினா	caruvecuraṇ manuṣaṇai ṇāṇattuk kottīrukkīra pirākārakākavum veku nettiyākavum uṇṭākkiṇār	Gott hat den Menschen der Weisheit gemäß und sehr fein erschaffen.	God has created man according to wisdom and very fine.
Kap. 11 228r- 231r	மனுஷன் சுறுவெசுரனுடைய சினெகத்துக்காகவும் பெத்த உபகாரங்களுக்காகவும் எமமாததாம் சுறுவெசுரனுக்கு கடனாஸியாக கட்டப்பட்டிருக்கிறானென்று காண்பிக்கும்	manuṣaṇ caruvecuraṇūṭaiya ciṇekattukkākavum petta upakāraṇkaḷukkākavu m emmāttiram caruvecuraṇukkuk kaṭaṇāḷiyākak kattaptattīrukkīrāṇenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie der Mensch Gott für die Liebe und alle empfangene Hilfe schuldig ist.	It is shown how man is obligated to God for love and all helps.
Kap. 12 231r- 234r	மனுஷன் யெதினாலெ தன்னுடைய கடனை சுறுவெசுரனுக்குத் தீறக்கலாமென்று கெழக்கப்படும்	manuṣaṇ yitiṇāle taṇṇūṭaiya kaṭaṇai caruvecuraṇukkut tīrkkalāṇenru kelkkappaṭum	Es wird gefragt, wie der Mensch seine Schuld begleichen kann.	It is asked how man should pay off his obligation.
Kap. 13 235r- 237v	சுறுவெசுரனுடைய சினெகம் தமக்குண்டான சகல கிறிகைகளிலெயும் மனுஸனைக் கடிநது தெண்டிக்கிறதிலெயும் வெஸியாங்கமாய்ப் பொம்	caruvecuraṇūṭaiya ciṇekam takkuṇṭāna cakala kīrikaikaḷileyum manuṣaṇaik kaṭintu tenpikkīrattileyum veliyaraṇkamāyip pom	Gottes Liebe wird durch alle seine Taten und die Bestrafung des Menschen geoffenbart.	God's love is revealed through all his works and his punishing the man.
Kap. 14 237v- 240v	என்னமாய் மனுஷன் சுறுவெசுரனைச் சினெகிக்கிறத்துக்கு கடன்காறனாயிருக்கிறான்	ennamāy manuṣaṇ caruvecuraṇaīc ciṇekikkīrattukkuk kaṭaṇkāraṇāyirukkīrāṇ	Wie ist der Mensch schuldig, Gott zu lieben?	How is man obligated to love God?

Kap. 15 240v- 243v	மனுஷன் சறுவெகானை ஓயாமலச சினெகிககத தகததாச சகல திஷ்டடிபபுகள அவனை யெசசரிக்கும	manuṣaṇ caruvecuraṇai ōyāmalc cinēkikkat takkatāka cākala tiṣṭippukaḷ avaṇai yeccarikkum	Alle Geschöpfe warnen den Menschen, Gott zu lieben.	All creatures warn the man to love God.
			[S. 141. Daß alle Creaturen den Menschen unauffhörlich ermahnen/ GOTT zu lieben.]	
Kap. 16 244r- 246r	மனுஷன் சறுவெகானுக்கு குடுகக வெண்டினத்தை என்னம்பாயத் தீறககலாமெனகிறததுககான பிறமாணம்	manuṣaṇ caruvecuraṇukkuk kuṭukka veṇṭiṇattai eṇnamāyt tīrkkalāmenkirattukkā na pīramāṇam	Eine Regel, wie der Mensch Gott das geben sollte, was er ihm schuldig ist.	A rule: How should one give to God what is due to him?
			[S. 143. Eine gemeine Regel und Lehre/ wie und welcher Gestalt der Mensch GOTT geben soll/ was er ihm schuldig ist.]	
Kap. 17 247v- 249v	கிறீஸத்தியானி தன்னுடைய பெலயீனததுககாகவும் வலுவருத்தததுககாகவும் சறுவெகரனைச சினெகிககக கூடாது யென்று சொல்லுகிற பொக்குகள செல்லாது	kirīsttiyāni tannuṭaiya pelayiṇattukkākavum valu varuttattukkākavum caruvecuraṇaic cinēkikkak kūtātu yenru collukira pokkukaḷ cellātu	Die Ausreden, dass ein Christ zu schwach und zu schwer belastet sei, um Gott zu lieben, sind ungültig.	The excuses that a Christian is too weak and too worried to love God are not valid.
			[S. 144. Daß ein Christen- Mensch keine Entschuldigung habe/ daß er GOTT nicht geliebet habe/ entweder aus Unvermögen/ oder daß es zu schwere Arbeit sey.]	
Kap. 18 250r- 252r	மனுஷன் சறுவெகானுக்கு செய்கிற ஊழியமெல்லாம் மனுஷனுக்குத் தானே நன்மையாக லெபிக்கும்	manuṣaṇ caruvecuraṇukkuc ceykīra ūḷiyamellām manuṣaṇukkut tāne nanmaiṭyāka lepikkum	Alle Dienste des Menschen für Gott werden ihm selbst zugute kommen.	All the services of man to God will become good to himself.
			[S. 146. Daß alle Pflicht und Dienst/ so der Mensch GOTT schuldig/ dem Menschen allein zu Nutz und Frommen gereichen.]	
Kap. 20 256v- 257v	திஷ்டடிபபுகள செய்கிற ஊழியத்தினாலே சறுவெகரனை எல்லாததையும் தம்முடைய வல்லமையிலே கொண்டிருக்கிறாரென்று மனுஷன் தெளிவாகப் பாறகலாம்	tiṣṭippukaḷ ceykīra ūḷiyattināle caruvecuraṇ ellātaiyum tammuṭaiya vallamaiyile koṇṭirukkiriārenru manuṣaṇ teḷivākap pārkkalām	An allen Diensten der Geschöpfe kann man erkennen, dass Gott alles in seiner Macht hat.	We can see through all the services of the creatures that God controls every thing.
			[S. 150. Durch der Creaturen Dienst kan der Mensch augenscheinlich sehen/ daß GOTT nothwendig alle Dinge in seiner Hand und Gewalt habe und erhalte.]	

Kap. 21 258r- 261v	திஷ்டிப்புக்கள மனுஷனுக்குச் செய்கிற ஊழியத்தினாலெயும் மனுஷன் சறுவெகரனுக்குச் செய்கிற தெவாரதினையினாலெயும் சறுவலொகம சறுவெகானொடெயும் மனுஷனொடெயும் ஆச்சரியப் பிற்காரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்குது	tiṣṭippukaḷ maṇuṣaṇukkuc ceykira ūḷiyattiṇāleyum maṇuṣaṇ caruvecuraṇukkuc ceykira tevāratinaiyiṇāleyum caruva lokam carucuranōṭeyum maṇuṣaṇōṭeyum āccariyap pirakāramākak kaṭṭap paṭṭirukkutu	Durch die Dienste der Geschöpfe für den Menschen und der Dienst des Menschen für Gott ist die ganze Welt mit Gott und dem Menschen auf eine wunderbare Weise verbunden.	Through the services of the creatures for man and man's service for God the whole world is united with God and man in a wonderful way.
		[S. 151. Daß durch die zweyerley Dienste/ der Creaturen und des Menschen/ die gantze Welt wunderbarlich mit GOtt und Menschen vereinigt sey.]		
Kap. 22 262r- 264r	னாங்கள சறுவெகானைச் சினெகிகக் வெண்டின முந்தின் சினெகத்தினாலெ எங்கனொடொத்த மனுஷனைச் சினெகிகக் வெண்டின லொண்டாம சினெகம் பிறப்பமும்	nāṅkaḷ caruvecuraṇaica cinekikka veṇṭina muntina cinekattiṇāle eṅkalototta maṇuṣanaica cinekikka veṇṭina reṇṭām cinekam pirappaṭum	Aus der ersten Liebe, mit der wir Gott lieben sollen, wird die zweite Liebe zu den Mitmenschen hervorgehen.	Through the first love with which we should love God will proceed the second love for our fellow human beings.
		[S. 153. Daß aus der ersten Liebe/ die wir GOtt schuldig seyn/ noch eine andere Liebe gegen dem Menschen entspringe.]		
Kap. 23 264r- 266r	திஷ்டிப்புக்களுடைய வரிசையினாலெ மனுஷன் சறுவெகரனுடைய சாயலாயிருக்கிறானென்று தெரியவரும்	tiṣṭippukaḷutaiya varicaiyiṇāle maṇuṣaṇ caruvecuraṇutaiya cāyalaīyikukkirāṇenru teriyavarum	In der Ordnung der Geschöpfe wird sichtbar, dass der Mensch nach dem Ebenbild Gottes erschaffen wurde.	In the order of the creatures it will become clear that man is created in the image of God.
		[S. 154. Aus der Ordnung der Creaturen lernen wir/ daß der Mensch Gottes Ebenbild sey.]		
Kap. 24 266v- 270r	ஒவ்வொரு மனுஷனும் தன்னைத் தானே சினெகிககுமாப் பொலெ தன்னொடொத்த மனுஷனைச் சினெகிகக் வெணுமென்றும் இப்படிக்கொத்த சினெகம் சினெகிக்கிறவனுக்குத் தானே நன்மையாக லெபிக்குமென்றும் காண்பிக்கும்	ovvoru maṇuṣaṇum tannait tāṇe cinekikkumāp pole tannoṭotta maṇuṣaṇaica cinekikka veṇumenrum ippaṭik kotta cinekam cinekikkiravaṇukut tāṇe nanmayāka lepikku menrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass jeder Mensch seinen Mitmenschen wie sich selbst lieben soll. Diese Liebe wird dem Liebenden selbst zugute kommen.	It is shown that every one should love his fellow human being as himself. This love will become a blessing to the lover himself.
		[S. 155. Daß ein ieglicher Mensch schuldig ist einen ieglichen andern Menschen zu lieben als sich selbst/ und daß auch dieselbe Liebe dem Menschen zu seinem eigenen Besten gereiche.]		

Kap. 25 270r- 274r	சகலமான திஷ்டிப்புகள மனுஷரெல்லாருக்கும் ஞாயமல [sic] ஊழியம் செய்யுமென்கிற படியினாலே மனுஷர்களெல்லாரும தங்களைத் தானே ஒரு மனுஷனைப் போலே எண்ணிக் கொள்ள வெணுமென்று யெங்களுக்குப் படிப்பிக் கும்	cakalamāṇa tiṣṭippukal maṇuṣarellārukkum ñāyamal ūḷiyam ceyyumenkira paṭiyināle maṇuṣarkaḷellārum taṅkalait tāṇe oru maṇuṣanaip pole eṇṇik kolḷa veṇumenru yeṅkaḷukkup paṭippikkum	Es wird gelehrt, dass, wenn alle Geschöpfe ununterbrochen dienen, sich alle Menschen als einen Menschen betrachten sollen. [S. 157. Dieweil alle Creaturen allen Menschen ohn Unterlaß dienen/ lehren sie uns/ daß alle Menschen sich unter einander für einen Menschen halten sollen.]	It is taught that since all the creatures serve without ceasing all people should consider themselves as one.
Kap. 26 274r- 276v	சுபாவ குணத்தின்படியே மனுஷர்களுக்கும் உண்டாயிருக்க வேண்டின ஒருமனப்பட்டிருக்கத்தலினாலே மகா பெரிய வெல்லப்பட்டாத சத்துவம் வருகுது	cupāva kuṇattin paṭiye maṇuṣarkaḷukkulle uṇṭāyirukka veṇṭina orūmappattirukkutalin āle makā periya vellappaṭāta cattuvam carukutu	Im Hinblick auf das angeborene Wesen sind die Menschen miteinander verbunden. Dadurch entsteht eine unüberwindbare Stärke. [S. 160. Daß aus der Einigkeit/ welche aus Pflicht der Natur unter den Menschen seyn soll/ entsteht die höchste unüberwindlichste Stärcke.]	According to the inborn nature all people are united with each other. An invincible strength arises out of this fact.
Kap. 27 277r- 278v	சினெகத்தினுடைய சுபாவமும் லெஷ்சணமும் கனியும் யெப்படிக்கொத்தாயிருக்குமெ ன்று காண்பிக்கும்	cinekattinutaiya cupāvamum leṣṇamum kaṇiyum yeppaṭik kottatāyirukkumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was das Wesen, die Eigenschaften und die Frucht der Liebe ist. [S. 161. Von der Natur/ Eigenschaft und Frucht der Liebe.]	It is shown: What are the nature, characteristics and fruit of the love?
Kap. 28 278v- 279v	சினெகத்தினுடைய முதலாம் லெஷ்சணமெதென்றால சினெகிக்கிறவனை தம்மாலே சினெகிக்கப்பட்ட வஷத்துவொடே ஒண்ணாயிருக்கப் பண்ணி இதினாலே மாத்து மென்கிறது தானே	cinekattinutaiya mutalām leṣṇametenrāl ceṇekikkiravai tammāle cinekikappaṭṭa vaṣṭuvote oṇṇāyirukkap paṇṇi itināle mātṭu menkiratu tāṇe	Die erste Eigenschaft der Liebe verbindet den Liebenden mit dem geliebten Ding und verändert dadurch dieses Ding. [S. 162. Die erste Eigenschaft der Liebe ist/ daß sie den Liebhaber mit dem Geliebten vereinigt/ und den Liebenden in das Geliebte verwandelt.]	The first quality of the love is to unite the lover with the loved thing and thus transform it.

Kap. 29 279v- 282v	எங்களை மறுபடியும் சினெகிககக கூடுகிறதுவுமாய எங்களுடைய சினெகத்தை உசத்தி நல்லதாகக் கூடுகிறதுவுமாய இருக்கிற வஷத்துவல்லாமல் லொகமெங்கும் எங்களாலெ சினெகிககப்படத்தக்க வஷத்து உண்டாமிருக்கமில்லை	eṅkaḷai maruṇṇaiyūm cineḱikkak kūṭukiratuṇṇaiyūm eṅkaḷutaiya cineḱattai ucatti nallatākak kūṭukiratuṇṇaiyūm irukkira vaṣṭuvallāmal lokameṅkum eṅkaḷāle cineḱikkappaṭattakka vaṣṭtu uṇṭaiyirukkayillai	Es gibt nichts in der Welt, das uns immer wieder liebt, unsere Liebe erhöht und veredelt, und das wir lieben können.	There is nothing in the world that can love us time and again, can enhance and ennoble our love and that we can love also.
Kap. 30 282v- 285v	மனுஷனுடைய பிறதான சினெகம் நீதிக் கொத்த பிறகாரமாக எல்லாத்திலுங் காட்டிலும் சகல் வஷத்துக்களுக்க காரணமுமாய ஆண்டவருமாயிருக்கிற சறுவெகண்ணுக்குச் செலுத்தப்பட வெண்டினதாயிருக்குது	manuṣaṇuṇṇaiya piratāṇa cineḱam nīṭikkotta pirakāramāka ellāttilun kāṭṭilum cakala vaṣṭukkaḷukkuk kāramumāy āṇṭavarumāyirukkira caruvecuraṇukkuc celuttappaṭa veṇṇinatāyirukkutu	Die höchste Liebe des Menschen soll der Gerechtigkeit nach dem Herrn und Gott, der Ursprung aller Dinge ist, gelten.	According to righteousness the highest love of man should be directed to the Lord and God who is the source of all things.
Kap. 31 286r- 288r	தன்னைத் தானே முத முந்த சினெகிககிற மனுஷன் தன்னைத் தானே சுவாமியாககித் தன்னைத் தானே சறுவெகரன் பெரிலெ உசத்துகிறான்	tannait tāṇe munta munta cineḱikkira manuṣaṇ tannait tāṇe cuvāmiyākkut tannait tāṇe caruvecuraṇ perile ucattukirāṇ	Der Mensch, der sich selbst zuerst liebt, macht sich selbst zu Gott und erhebt sich über Gott.	The man who first loves himself again and again makes himself to God and raises himself above God.
Kap. 32 288r- 293r	சறுவெகரனுடைய சினெகம் பிறதான யிஷத்தலத்திலெயிருந்து மெல்க கொண்டதுண்டானால் சகல் நன்மைகளுக்க காரணமுமாய முந்தினவெருமாய ஊறலுமா யிருக்குமாப் பொலெ அந்தப்படிதானே சுயமிசசையான சினெகம் மெல கொண்டதுண்டானால் சகல் நன்மைகளுக்க காரணமுமாய ஊறலுமாயிருக்குது	caruvecuṇṇaiya cineḱam piratāṇa aiṣṭtalattileyuruntu melk koṇṭatuṇṇāḷ cakala nanmaikaḷukkuk kāraṇamumāy muntina verumāy ūralumāyirukkumāp pole antappaṭitāṇe cuya yiccaiyāṇa cineḱam mel koṇṭatuṇṇāḷ cakala tinmaikaḷukkuk kāraṇamumāy ūralumāyirukkutu	Gleich wie die Liebe Gottes von oben kommend zum Ursprung, zur Wurzel und zum Brunnen aller guten Dinge wird, so wird die selbstsüchtige Liebe zum Ursprung, zur Wurzel und zum Brunnen aller bösen Dinge.	Just as the love of God comes from above becomes the source, root and spring of every good thing, so becomes the selfish love to be source, root and well of every evil thing.

Kap. 33 293r- 296v	சறுவெசுரனுடைய சினெகமும சுய மிசசையான சினெகமுமொவென்றால் மனுஷன் தன்னைத்தானே அறிகிற அறிகைகமினுடைய ரெண்டு வாசலகளுமாய் ரெண்டு தீவெட்டிகளுமாயிருக்கும்	caruvecuranuṭaiya ciṇekamum cūya yiccaiyāṇa ciṇekamūmovenṛāl maṇuṣaṇ tannait tāne arīkīra arikkaiyiṇuṭaiya reṇṭu vācalkaḷumāy reṇṭu tīvettikaḷumāyirukkum	Die Liebe Gottes und die selbstsüchtige Liebe sind für den Menschen wie zwei Türen und zwei Lichter, um sich selbst zu erkennen.	The love of God and self love are like two doors and lights for man to know himself.
			[S. 171. Gottes-Liebe und Eigen-Liebe sind zwey Thüren und Lichter der Erkänntniß des Menschen.]	
Kap. 34 296v- 298r	சறுவெசுரனுடைய சினெகம மனுஷனிடத்திலே ஆண்டு கொண்டதுண்டானால் மனுஷர்களுக்குள்ளே உண்டான சமாதானத்துக்குக் காரணமாயிருக்குது ஆனால் சுய மிசசையான சினெகம வாக்கு வாதுங்களுக்கும் விரோதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்குது	caruvecunūṭaiya ciṇekam maṇuṣanitatile āṇṭu koṇtatuntāṇāl maṇuṣarkaḷukkulle uṇṭāna camātāṇattukkuk kāraṇamayirukkutu āṇ āl cūya yiccaiyāṇa ciṇekam vākku vātaṇkaḷukkum vīrotaṇkaḷukkum kāraṇamāyirukkutu	Wenn die Liebe Gottes die Menschen regiert, wird sie zum Ursprung des Friedens unter den Menschen. Dagegen wird die selbstsüchtige Liebe zum Ursprung der Zwietracht und Uneinigkeit.	If God's love would rule over man, it becomes the source of peace among men. But if selfish love becomes the source of strife and hatred.
			[S. 173. Daß allein Gottes Liebe/ wenn sie die erste ist im Menschen/ eine Ursach ist der Einigkeit unter den Menschen: Und allein die eigene Liebe ist eine Ursach des Zancks und Uneinigkeit.]	
Kap. 35 298r- 301v	ஒவ்வொருத்தன் சறுவெசுரனுக்கு என்னத்தை செலுத்த வெனுமென்கிறத்தை தன்னுடைய சொந்தமான சினெகத்தினாலே அறியலாம்	ovvoruttan caruvecuranukku ennattai celutta venumenkirattai tannuṭaiya contamāṇa ciṇekattināle ariyalām	Durch seine Eigenliebe kann jeder Mensch erkennen, wofür er Gott verpflichtet ist.	Through self love every man can know what is obligated to offer to God.
			[S. 174. Daß ein ieglicher aus seiner eigenen Liebe erkennen kan/ was er GOtt zu thun schuldig sey.]	
Kap. 36 301v- 307v	சறுவெசுரனுடைய சினெகத்திலே நின்று பிறப்படுகிற கனியாகிற தெய்வீக சந்தொஷமெதென்று காண்பிக்கும்	caruvecuranuṭaiya ciṇekattile ninru pirappaṭukīra kaṇiyākīra teyvīka cantoṣametenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, welche Frucht aus der Liebe Gottes hervorgeht.	It is shown which fruit emerges from the love of God.
			[S. 175. Von der Frucht der Liebe Gottes/ nemlich der Freude in Gott.]	

Kap. 37 308r- 314r	சுய மிசசையான சினைகத்திலெ நின்று பிறப்படுகிற கனி யெதென்றும் இதிலெ நின்று உணமையுள்ள சந்தொஷம் முளைக்காமல் முகிவிலலாத் துக்கத்தை வருத்திவிககிற பொய்யான சந்தொஷத்தை முளைப்பிக்கும்	cuya yiccaiyāna cinekattile ninru piṛappatukira kaṇi yetenrum itile ninru uṇmaiyyuḷla cantōṣam muḷaikkāmal mukivillāta tukkattai varuttivikkira poyyāna cantōṣattai muḷaippikkum	Die Frucht, die aus der Eigenliebe hervorgeht, lässt keine wahre Freude wachsen, sondern nur falsche Liebe, die endlose Trauer verursacht. [S. 179. Von der Frucht der eigenen Liebe/ daß aus derselben keine wahre Freude wachsen kann/ sondern eine falsche Freude/ so ewige Traurigkeit gebiehret.]	The fruit which comes from self love does not allow the true happiness to grow, rather produces a false joy which brings forth endless sadness.
Kap. 38 314r- 316r	சுய மிசசையான சினைகத்திலெயும் பொய்யான சந்தொஷத்திலெயும் முளைக்கிற கட்சிக் கனியெதென்றால் நித்திய துக்கமும் நித்திய மாணமுநதானே	cuya yiccaiyāna cinekattileyum poyyāna cantōṣattileyum muḷaikkira katacik kaṇiyetenrāl nittiya tukkamum nittiya maramuntāne	Die letzte Frucht, die aus Eigenliebe und falscher Freude hervorgeht, ist nichts anderes als ewige Trauer und ewiger Tod. [S. 182. Von der endlichen und letzten Frucht/ so da wächst aus der eigenen Liebe und falschen Freude/ welche da ist die ewige Traurigkeit und ewige Tod.]	The final result of self love and false joy are nothing but eternal sadness and eternal death.
Kap. 39 316r- 319v	யெப்படி னாங்கள் எங்களை உண்டாக்கின சுறுவெசுரனுக்கு யெல்லாததையும் குடுத்து அவ்ரொருத்தனா மாததிரம் சங்கிக் வெணுமென்று காண்பிக்கும்	yeppati nāṅkaḷ eṅkaḷai uṇṭākkiṇa caruvecuranukku yellātaiyum kuṭuttu avaroruttarai mātṭiram caṅkikka veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir Gott, der uns erschaffen hat, alles anvertrauen und ihn allein anbeten sollen. [S. 183. Wie wir GOTT unserm Schöpfer alles geben/ und ihn allein ehren sollen.]	It is shown how we should dedicate everything to God, who has created us, and worship him only.
Kap. 40 320r- 327r	சுய இசசையான சங்கை சுறுவெசுரனுடைய சங்கைக்கு விரோதமுமாய்ச் சத்துருவுமாயிருக்குதென்று காண்பிக்கும்	cuya iccaiyāna caṅkai caruvecuranuṭaiya caṅkakku virotamumāyc catturuvumāyirukutenru u kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Eigenliebe ein Feind der Anbetung Gottes ist. [S. 185. Von eigener Ehre/ welche der Ehre Gottes zuwider ist/ und ihr abgesagter Feind.]	It is shown that self love is as an enemy against the worship of God.
327r	ஞானக கண்ணாடி நாலாம் பொஸ்தகம் முகிந்தது முத்தும்	ñānak kaṇṇāṭi nālām posttakam mukintatu muttum	Der geistliche Spiegel. Viertes Buch [ist] beendet. Ende.	The Spiritual Mirror. Fourth book [is] ended. End.

Katalog II - AFSt/P TAM 59 B (Blätter 328r-334v)
Sonntagslesung für das Kirchenjahr

328r	வருஷ முழுவதும் ஒவ்வொரு நாயித்துக கிழமையிலே யிந்த னானு பொஸ்தகங்களிலே அடங்கியிருக்கிற அதிகாங்கனில் யெந்நெந்த அதிகாததை வாசிகக வெணும யென்கிறத்துக கான வரிசையைக காண்பிக்கிற அட்டவணை	varuṣa muḻuvatum ovvoru nāyittuk kiḻamaiyile yinta nālu posttakāṅkaḻile aṭaṅkiyirukkira atikāraṅkaḻil yententa atikāraṅkai vācikka veṇum yenkirattuk kāṇa varicaiyaik kāṇpikkira attavaṇai	Die Tafel, die anzeigt, welche der in den vier Büchern enthaltenen Kapitel an jedem Sonntag vorzulesen sind.	The table, which shows the chapters of the Four Books to be read on each Sunday.
328v	காததா மாங்கிஸ்திலே வருகிற க நாயித்துக்கிழமை உ பொஸ. ரு அதி. கங	karttar māṅkisattile varukira mutalām nāyittuk kiḻamai reṇṭām postakam aintām atikāram pakkam arupattu māṇru	Der Anfang Das Kommen des Herrn im Fleisch. Der erste Sonntag. Zweites Buch, fünftes Kapitel, Seite 63.	The beginning The Coming of the Lord in flesh. First Sunday. Second book, chapter five. Page 63.
			Das Ende	The end
334v	திறித்துவத்தின் உயள நாயித்துக்கிழமை ச பொஸ்தகத்தின் முகவுரை ச பொஸ. உ வகுப்பு நய அதி. - நஅ அதி.	tirittuvattiṇ irupattu ēḷām nāittukkiḻamai nālam posttakattiṇ mukavurai nālam posttakam iraṇṭām vakuppu muppatām atikāram mutal muppatti ettām atikāram varai	Der 27. Sonntag nach Trinitatis. Das vierte Buch – Vorwort. Das vierte Buch. Vom 30. bis 38. Kapitel.	The 27. Sunday after Trinity. The Fourth Book, Foreword. The Fourth Book, Chapters 30-38.

Katalog II - AFSt/P TAM 60 A (Blätter 1r-286r)
Das vierte Buch des Wahren Christentums von Johann Arndt

Blattzahl TAM 60	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Druck
1r 2r	நாலாம் பொஸ்தகம் உணமையுள்ள கிறிஸ்தியானத்தினுடைய மகிமையைத் தெளிவாகக் காண்பிக்கிற ஞானக் கண்ணாடி. அதினுடைய நாலாம் பொஸ்தகத்தின் முதலாம் வகுப்பிலே ஆறு அதிகாரங்களும் ரெண்டாம் வகுப்பிலே சய [d.h. 40] அதிகாரங்களும் அடங்கியிருக்கிறது	nālām postakam unṇmaiyaḷla kirīsttiyānattinuṭaiya makimaiyait teḷivākak kāṇṇikkira ṇāṇak kāṇṇāṭi aṭinuṭaiya nālām postakattin mutalām vakuppilē āru atikāraṅkaḷum reṇṭām vakuppilē [d.h. 40] aṭikāraṅkaḷum aṭankiyirukkutu	Das vierte Buch Der geistliche Spiegel, der das wahre Christentum deutlich zeigt. Sein viertes Buch enthält im ersten Teil sechs Kapitel und im zweiten Teil vierzig Kapitel. [Nach Seite 848. Das Vierde Buch Vom Wahren Christenthum/ Liber Naturae. Wie das grosse Welt-Buch der Natur/ nach Christlicher Auslegung von GOTT zeuget/ und zu GOTT führet: Wie auch alle Menschen GOTT zu lieben/ durch die Creaturen gereizet/ und durch ihr eigen Hertz überzeuget werden. Durch Hm. Johannem Arndt. Leipzig, Druckts Joh. Heinrich Richter. 1696.] Hauptbibliothek FSt: 51 F 4.	The fourth Book The Spiritual Mirror, which shows true Christianity clearly. Its fourth book contains in its first part six chapters and in its second part 40 chapters.	
2v-6r			Inhaltsverzeichnis	Table of Content	
1r-6v	ஞானக் கண்ணாடியினுடைய நாலாம் பொஸ்தகத்தின் முகவுரையாவது திஷ்டடிப்புகள் எங்களை சுறுவெகாண்ணடைக்கு கூட்டிக் கொண்டு போற வழித்துணையான ஆள்களைப் பொலே யிருக்கும்	ṇāṇak kāṇṇāṭiyinuṭaiya nālām postakattin mukavuraiyāvatu tiṣṭippukaḷ eṅkaḷai caruvecuranṣṭaikkku kūṭṭik koṇṭu pora valittuṇaiyāna āḷkaḷaip pole yirukkum	Das Vorwort zum vierten Buch. Die Geschöpfe sind Wegbegleiter, die uns zu Gott führen. [S. 1-5 Vorrede]	The Foreword for the Fourth Book. Creatures are like companions that lead us to God	
7r	நாலாம் பொஸ்தகத்தின் முதலாம் வகுப்பாவது	nālām postakattin mutalām vakuppāvatu	Der erste Teil des 4. Buches	First part of the Fourth Book	
Kap. 1 7r-23v	சுறுவெகரன முதலாம் நாளிலே உண்டாக்கின்ற கிறியையாகிற வெளிச்சத்தின் பெரிலே பண்ணைப் பட்ட பிறச்சங்கமாவது	caruvecuran mutalām nālile uṇṭākkina kiriyaiaṅkīra velicattin perlile paṇṇap paṭṭa piracaṅkamāvatu	Die Predigt über das Licht, das Gott am ersten Tag erschaffen hat. [S. 6. Es werde Licht.]	Sermon on light created by God on the first day	

Kap. 2 23v-33r	சறுவெசுரன ஸொண்டாம நாளிலெ உண்டாககின கிறியையாகிற வானமண்டலத்தின பெரிலெ பண்ணப் பட்ட பிறசங்கமாவது	caruvecuran renṭām nāḷile uṇṭākkina kiriyaiaṭkira vānamaṇḍalatṭin perile paṇṇap paṭṭa piracaṇkamāvatu	Die Predigt über den Himmel, den Gott am zweiten Tag erschaffen hat. [S. 16. Vom andern Tagwerck GOTTes, dem Himmel. Wie der Himmel ein Zeuge GOTTes ist/ und der schönen Wohnung der Seligen.]	Sermon on heavens created by God on the second day.
Kap. 3 33v-75v	சறுவெசுரன மூணாம நாளிலெ செய்த கிறியையாகிற தண்ணீருக்கும் தறைக்கும் பண்ணின வித்தியாசத்தின பெரிலெ பண்ணப் பட்ட பிறசங்கமாவது வானத்துக்குக் கீழாகவும் பெரிய லொகத்தின நடுவாகவும் தொங்கிற பூச்சுகறமானது சறுவெசுரனுகுண்டான சறுவ வலமையின பெரிலெயும் ஞானத்தின பெரிலெயும் சாஷ்சி குடுத்து எல்லாததையும் உண்டாககின ஆண்டவருடைய உதார குணத்தின பொக்கிஷ சாலையாமிருக்குது	caruvecuran mūṇām nāḷile ceyta kiriyaiaṭkira taṇṇirukkum tarakkum paṇṇina vittiyācatṭin perile paṇṇap paṭṭa piracaṇkamāvatu vānattukkuk kīḷākavum periya lōkatṭin naṭuvākavum toṇkukira pūcakkaramānatu caruvecunukkuntāna caruva vallamaiyīn perileyum cāṣci kuṭuttu ellātaiyum uṇṭākkina āṇṭavaruṭaiya utāra kuṇattin pokkisa cālaiyāyirukkutu	Predigt über den Unterschied zwischen Wasser und Erde, den Gott am 3. Tag erschaffen hat. Die Erde, die unter dem Himmel und in der Mitte des Universums hängt, gibt Zeugnis von Gottes Allmacht und Weisheit, und ist eine Schatzkammer der Güte Gottes. [S. 22. Vom dritten Tagwerck GOTTes/ nemlich von der Scheidung der Wasser von der Erden. Der Erden-Kreis/ so unter dem Himmel mitten in der Welt schwebet/ ist ein Zeuge der Allmacht und Weisheit GOTTES/ und eine Schatz-Kammer der überreichen Mildigkeit des gütigen Schöpfers.]	Sermon on the difference between water and land created by God on the third day. The earth which hangs between heaven and in the middle of the universe witnesses to God's omnipotence and wisdom and serves as a storehouse of God's goodness.
Kap. 4 77r-121r	னாலாம னாளிலெ சறுவெசுரன உண்டாககின கிறிகைகளாகிற சந்திர சூரிய நஷ்செத்திரங்கனின பெரிலெ பண்ணப் பட்ட பிறசங்கமாவது	nālām n āḷile caruvecuran uṇṭākkina kirikaikaḷākiya cantira cūriya naṣcettiraṇkaḷin perile paṇṇap paṭṭa piracaṇkamāvatu	Predigt über den Mond, die Sonne und die Sterne, die Gott am 4. Tag erschaffen hat. [S. 49. Von dem vierden Tagwerck GOTTes/ von der Sonnen/ Mond und Sternen des Himmels.]	Sermon on moon, sun and stars created by God on the fourth day.
Kap. 5 121r- 150r	சறுவெசுரன அஞ்சாம னாளிலெ உண்டாககின கிறிகைகளாகிற சமுத்தித்தின பெரிலெயும் தண்ணீரகனின பெரிலெயும் அதுகளுடைய கனிகனின பெரிலெயும் பண்ணப்பட்ட பிறசங்கமாவது	caruvecuran aṇcām nāḷile uṇṭākkina kirikaikaḷākiya camuttiratṭin perileyum taṇṇirkaḷin perileyum atukaḷuṭaiya kaṇikaḷin perileyum paṇṇappaṭṭa piracaṇkamāvatu	Die Predigt über das Meer, das Wasser und seine Früchte, die Gott am 5. Tag erschaffen hat. [S. 77. Von dem fünfften Tagwerck GOTTes vom Meer und Wassern/ und von den Früchten des Meers und der Wasser.]	Sermon on sea, water and their fruits created by God on the fifth day.

Kap. 6 150r- 177r	சறுவெசுரன ஆறாம னாளிலெ உண்டாககின கிறிகையாகிற மிறுக செநதுக்கள பெரிலெ பண்ணப்பட்ட பிறசங்கமாவது	caruvecuran ārām nālile unṭākkina kīrikaiyākira miruka centukkaḷ perile paṇṇappaṭṭa piracāṅkamāvatu	Die Predigt über die Tiere, die Gott am 6. Tag erschaffen hat. [S. 100. Von dem sechsten Tagwerck GOTTes.]	Sermon on the animals created by God on the sixth day.
177v	னாலாம பொஸததகத்தின னாண்டாம வகுப்பாவது இதிலெ விஷேசமாக மனுஷன் பெரிலெ பிறசங்கமுண்டு	nālām posttakattin reṇṭām vakuppāvu itile viṣecamāka maṇuṣaṇ perile piracāṅkamuṇṭu	Der zweite Teil des vierten Buches. Er enthält eine besondere Predigt über den Menschen. [S. 117. Der Ander Theil des Vierden Buchs. Von dem Menschen insonderheit.]	The Second Part of the Fourth Book. It contains a special sermon on man.
Kap. 1 177v- 181r	உண்டாககப்பட்ட சகல வஸதுக்களினாலெ சறுவெசுரன துவக்கமும முகிவுமில்லாத அனாதியான வஸதுவுமாய அளவில்லாத விவெகமும ஞானமுமுடைத்தானவருமாய யிருக்கிறாரென்று ஒப்பிவிக்கப்படும்	unṭākkappaṭṭa cakala vasttukkaḷiṇāle caruvecuran tuvakkamum mukivumillāta anātiyāṇa vasttuvumāy aḷavillāta vivekamum ñāṇamumuṭaittāṇavaru māy yirukkīrāreṇru oppivikkappaṭum	Es wird durch die erschaffenen Geschöpfe dargestellt, dass Gott ohne Anfang und Ende, ein ewiges Wesen von unermesslichem Verstand und Weisheit ist. [S. 117. Aus der Schöpfung aller Dinge wird geschlossen/ daß GOTT ein ewiges Wesen sey/ ohne Anfang und Ende/ daß er unendlich sey/ daß er allmächtig sey/ daß er eines unendlichen Verstandes und Weisheit sey.]	It is shown through the creatures that God is the eternal being without beginning and end and has immeasurable understanding and wisdom.
Kap. 2 181v- 182v	திஸ்டிக்கப்பட்ட சகல வஸதுக்களினாலெ சறுவெசுரன உன்னிதமான நன்மையாயிருக்கிறாரென்று ஒப்பிவிக்கப்படும்	tisttikappaṭṭa cakala vasttukkaḷiṇāle caruvecuran unṇitamāṇa nanmai yirukkīrāreṇru uoppivikkappaṭum	Durch die erschaffenen Geschöpfe wird dargestellt, dass Gott das höchste Gut ist. [S. 120. Aus der Schöpfung aller Dinge wird geschlossen/ daß GOTT das höchste Gut sey.]	It is shown through the creatures that God is the highest good.
Kap. 3 183r- 184v	சகல திஸ்டிபபுகள மனுஷனுக்கு ஊழியம் செய்த தக்கதாக உண்டாககப்பட்ட தாயிருக்க செய்த மனுஷனானவன் பிறதான் திஸ்டிபபாயிருக்கிறான் ஆனால் மனுஷன் சறுவெசுரனுக்குத் தேவாராதனை செய்வத தக்கதாக உண்டாககப் பட்டிருக்கிறான்	cakala tistṭippukaḷ maṇuṣaṇukku ūḷiyam cayyat takkatāka unṭākkap paṭṭatāyirukkac ceyte maṇuṣaṇāṇavan piratāṇa tistṭippāyirukkīrāṇ āṇāl maṇuṣaṇ caruvecuranukkut tevārātinaḷ ceyyat takkatāka unṭākkap paṭṭirukkīrāṇ	Alle Dinge sind erschaffen, um dem Menschen, dem höchsten Geschöpf, zu dienen. Aber der Mensch ist erschaffen, Gott anzubeten. [S. 121. Der Mensch ist die edelste Creatur/ weil alle Creaturen dem Menschen zu dienen geschaffen sind: Der Mensch aber ist geschaffen GOTT zu dienen.]	All things are created to serve man, the highest creature. But man is created to worship God.

Kap. 4 185r- 187v	சறுவெசுரன மனிஷ்னிடத்திலெ தமமுடைய பிரியத்தைக கொண்டிருக்குமபடிக்கு அவனைத் தமமுடைய சாயலின் படியெ உண்டாககின்றா	caruvecuran manīṣaṇittattile tammuṭaiya piriyaṭtaik koṇṭirukkumpatiṭṭiku avaṇait tammuṭaiya cāyalin paṭiye uṇṭākkinār	Gott erschuf den Menschen nach seinem Ebenbild, damit er ihn lieben kann. [S. 122. Daß GOTT den Menschen darum zu seinem Bilde geschaffen/ daß er seine Lust und Wohlgefallen an ihm habe.]	God created man in his own image so that he can love him.
Kap. 5 187v- 188v	சறுவெசுரன தமமைத்தாம எங்களுக்குத் தமமுடைய பஸ்சத்தினாலெ குடுககிறா	caruvecuran tammaitāme eṇkaḷukkuṭ tammuṭaiya pascattināle kuṭukkiriār	Durch die Liebe gibt sich Gott selbst hin. [S. 124. Daß sich GOTT durch seine Liebe uns selbst gibt.]	God gives himself through his love.
Kap. 6 189r- 190v	மனுஷன் தன்னைச் சினெகிககிற அனாதியான சறுவெசுரனுக்குக் கடன் காறனாயிருக்கிறான	manuṣaṇ tannaic cinēkikkira anāṭiyāna caruvecuranukkuk kaṭaṇ kāraṇāyirukkiriār	Der Mensch ist dem ewigen Gott, der ihn liebt, verpflichtet. [S. 125. Wie der Mensch dem ewigen GOTT seinem Liebhaber verpflichtet sey.]	Man is obligated to the eternal God who loves him.
Kap. 7 191r- 195r	யெந்தந்த காரியங்கள் ஆத்துமத்துக்கு உதவியாயிருக்குமென்றும் அதுக்கு சந்தோஸத்தை வருத்திவிக்கு மென்றும் ஆத்துமத்தை உபதெசிக் குமென்றும் கெழக்கபடும	yententa kāriyaṅkaḷ āttumattukku utaviyāyirukkumenru m atukku cantosattai varuttuvikku menrum āttumattai upatecikkumenrum kelkkappaṭum	Es wird gefragt, welche Dinge der Seele helfen, ihr Freude bereiten und sie belehren können. [S. 126. Welche Dinge der Seelen dienen/ und die Seele entweder erfreuen oder lehren.]	It is asked which are things that help the soul, give it joy and teach the soul.
Kap. 8 195r- 196v	மனுஷன் சறுவெசுரனுக்குக் கடனாவியாகப்பபட்டிருக்கிற கட்டுதல் எத்தனை கனமானதாயிருக்குதென்று காண்பிக்கும	manuṣaṇ caruvecuranukkuk kaṭanāḷiyākkappattiruk kira kaṭṭutal ettanai kaṇamānatāyirukkuten ru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie groß die Schuld ist, die der Mensch Gott gegenüber hat. [S. 129. Wie groß die Obligation sey/ damit der Mensch GOTT verpflichtet.]	It is shown how great is the debt that man has obligated to God.
Kap. 9 197r- 200r	மனுஷன் லொகத்திலெ யிருக்கிறதெல்லாததையும் பாறக்கத் தன்னிடத்திலெ கொண்டிருக்கிறதக்காக சறுவெசுரனுக்கு அதிகமான கடன் காறனாயிருக்கிறான பின்னையும் ஆத்துமத்தினுடைய சகாதணமையெதென்று ஒப்புவிக்கப்படும	manuṣaṇ lokattile yirukkiratellātaiyum pārkkat tannittattile koṇṭirukkiriattakkāka caruvecuranukkuk atikamāna kaṭaṇ kāraṇāyirukkiriār piṇṇaiyum āttumattinutaiya cakāṭaṇmaiyeṭenru oppuvikkappaṭum	Es wird gezeigt, dass der Mensch Gott für das, was in ihm ist, mehr schuldig ist als für das, was in der Welt ist. Es wird auch gezeigt, dass die Seele unsterblich ist. [S. 131. Daß der Mensch GOTT mehr schuldig ist für dasjenige/ was er in ihm selbst hat/ denn für alles/ das in der Welt ist; und wird hie bewiesen die Unsterblichkeit der Seelen.]	It is shown that that man is indebted to God more for that which is in himself than that is in the world. It is also shown that the soul will not die.

Kap. 10 200v- 201vr	சறுவெகான மனுஷனை ஞானத்துக கொத்திருக்கிற பிறகாமாகவும் வெகு நெத்தியாகவும் உண்டாககினா	caruvecuran maṇuṣanai n̄n̄attuk kottirukkīra pirakārakākavum veku nettiyākavum uṇṭākkinār	Gott hat den Menschen der Weisheit gemäß und sehr fein erschaffen. [S. 133. Wie weißlich und künstlich GOtt den Menschen erschaffen.]	God has created man according to wisdom and very fine.
Kap. 11 202r- 204v	மனுஷன் சறுவெகரனுடைய சினெகத்துக்காகவும் பெத்த உபகாரங்களுக்காகவும் எமமாததாம் சறுவெகானுகுக் கடனாஸியாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறானென்று காண்பிகும	maṇuṣan caruvecuranuṭaiya ciṇekattukkākavum petta upakāraṇkaḷukkākavu m emmāttiram caruvecuranukkuk kaṭaṇāliyaḷak kaṭṭaptattirukirānenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie der Mensch Gott für die Liebe und alle empfangene Hilfe verpflichtet ist. [S. 134. Wie hoch der Mensch GOtt verpflichtet sey/ wegen seiner Liebe und wegen der empfangenen Gaben.]	It is shown how man is obligated to God for love and all helps.
Kap. 12 205r- 208r	மனுஷன் யெதினாலெ தன்னுடைய கடனை சறுவெகானுகுக் தீறகலாமென்று கெழுகபபடும	maṇuṣan yitināle tanṇuṭaiya kaṭaṇai caruvecuranukkuk tīrkkalāmenru kelkkappaṭum	Es wird gefragt, wie der Mensch seine Schuld begleichen kann. [S. 136. Womit der Mensch seiner Obligation und Verpflichtung gegen Gott genug thun könne.]	It is asked how man should pay off his obligation.
Kap. 13 208v- 210v	சறுவெகானுடைய சினெகம் தமக்குண்டான சகல கிறிகைகளிலெயும் மனுஸனைக் கடிந்து தெண்டிக்கிறதிலெயும் வெஸியாங்கமாயப் பொம்	caruvecuranuṭaiya ciṇekam takkuṇṭāna cakala kirikaikaḷileyum manuṣanaik kaṭintu teṇṇipikkirattileyum veḷiyaraṇkamāyip pom	Gottes Liebe wird durch alle seine Taten und die Bestrafung des Menschen geoffenbart. [S. 138. GOttes Liebe ist in allen seinen Wercken/ auch in dem/ wenn er den Menschen straffet.]	God's love is revealed through all his works and his punishing the man.
Kap. 14 210v- 212v	என்னமாய மனுஷன் சறுவெகரனைச் சினெகிக்கிறத்துக்குக் கடனகாறனாமிருக்கிறான்	ennamāy maṇuṣan caruvecuranaic ciṇekikkirattukkuk kaṭaṇkāraṇāyirukkiraṇ	Wie ist der Mensch schuldig, Gott zu lieben? [S. 139. Wie und auff was Weise der Mensch verpflichtet ist, GOtt zu lieben.]	How is man obligated to love God?
Kap. 15 213r- 216r	மனுஷன் சறுவெகானை ஓயாமலச் சினெகிக்கத் தக்கதாக்க சகல திஷ்டடிப்புகள் அவனை யெச்சரிக்கும்	maṇuṣan caruvecuranai ōyāmalc ciṇekikkat takkaṭāka cakala tiṣṭtippukaḷ avaṇai yeccarikkum	Alle Geschöpfe warnen den Menschen, Gott zu lieben. [S. 141. Daß alle Creaturen den Menschen unauffhörlich ermahnen/ GOTT zu lieben.]	All creatures warn the man to love God.

Kap. 16 216v- 218v	மனுஷன் சறுவெகாநுகுசு குடுக்க வெண்டினத்தை என்னம்பாயத் தீறககலாமெனகிறத்துக்கான பிறமாணம்	manuṣaṇ caruvecuraṇukkuk kuṭukka veṇṭiṇattai eṇṇamāyt tīrkkalāmeṇkirattukkā ṇa pīramāṇam	Eine Regel, wie der Mensch Gott das geben sollte, was er ihm schuldig ist.	A rule: How should one give to God what is due to him?
			[S. 143. Eine gemeine Regel und Lehre/ wie und welcher Gestalt der Mensch GOtt geben soll/ was er ihm schuldig ist.]	
Kap. 17 218v- 221r	கிறீஸ்தியானி தன்னுடைய பெலயீனத்துக்காகவும் வலுவருத்தத்துக்காகவும் சறுவெசுரனைச் சினெகிகக கூடாது யென்று சொல்லுகிற பொக்குள செல்லாது	kiristtiyāni tannuṭaiya pelayiṇattukkākavum valu varuttattukkākavum caruvecuranaic cinekikkak kūtātu yenru collukira pökkukaḷ cellātu	Die Ausreden, dass ein Christ zu schwach und zu schwer belastet sei, um Gott zu lieben, sind ungültig.	The excuses that a Christian is too weak and too worried to love God are not valid.
			[S. 144. Daß ein Christen- Mensch keine Entschuldigung habe/ daß er GOtt nicht geliebet habe/ entweder aus Unvermögen/ oder daß es zu schwere Arbeit sey.]	
Kap. 18 221r- 223r	மனுஷன் சறுவெகாநுகுசு செய்கிற ஊழியமெல்லாம் மனுஷனுக்குத் தானே நன்மையாக லெபிக்கும்	manuṣaṇ caruvecuraṇukkuc ceykīra ūḷiyamellām manuṣaṇukkut tāṇe naṇmaiyaāka lepikkum	Alle Dienste des Menschen für Gott werden ihm selbst zugute kommen.	All the services of man to God will become good to himself.
			[S. 146. Daß alle Pflicht und Dienst/ so der Mensch GOTT schuldig/ dem Menschen allein zu Nutz und Frommen gereichen.]	
Kap. 19 223v- 226v	திஷ்டிப்புகள் மனுஷனுக்குச் செய்கிற ஊழியமும் மனுஷன் சறுவெசுரனுக்குச் செய்கிற ஆராதினையும் ஒண்ணுககொண்ணு எம்மாதிரும் ஒத்திருக்கும்	tistippukaḷ manuṣaṇukkuc ceykīra ūḷiyamum manuṣaṇ caruvecuraṇukkuc ceykīra ārātinaiyum oṇṇuk koṇṇu emmāttiram ottirukkum	Wie ähnlich sind die Dienste der Geschöpfe für den Menschen und der Dienst des Menschen für Gott einander?	How similar are the services of the creatures to man and man's service to God?
			[S. 148. Vergleichung der zweyerley Dienst/ der Creatures gegen dem Menschen/ und des Menschen gegen GOtt.]	
Kap. 20 227r- 228r	திஷ்டிப்புகள் செய்கிற ஊழியத்தினாலே சறுவெசுரன் எல்லாததையும் தம்முடைய வல்லமையிலே கொண்டிருக்கிறாரென்று மனுஷன் தெளிவாகப் பாறகலாம்	tistippukaḷ ceykīra ūḷiyattināle caruvecuraṇ ellāttaiyum tammuṭaiya vallamaiyile koṭṭirukkīrārenru manuṣaṇ teḷivākap pārkkalām	An allen Diensten der Geschöpfe kann man erkennen, dass Gott alles in seiner Macht hat.	We can see through all the services of the creatures that God controls every thing.
			[S. 150. Durch der Creatures Dienst kan der Mensch augenscheinlich sehen/ daß GOtt nothwendig alle Dinge in seiner Hand und Gewalt habe und erhalte.]	

Kap. 21 228v- 231v	திஷ்டிப்புக்கள மனுஷனுக்குச் செய்கிற ஊழியத்தினாலெயும் மனுஷன் சறுவெகரனுக்குச் செய்கிற தெவார்தினையினாலெயும் சறுவலொகம சறுவெகானொடெயும் மனுஷனொடெயும் ஆச்சரியப் பிற்காமாகக கட்டப்பட்டிருக்குது	tiṣṭippukal maṇuṣaṇukkuc ceykira ūḷiyattiṇāleyum maṇuṣaṇ caruvecuraṇukkuc ceykira tevāratinaiyiṇāleyum caruva lokam carucuranōṭeyum maṇuṣaṇōṭeyum āccariyap pirakāramākak kaṭṭap paṭṭirukkutu	Durch die Dienste der Geschöpfe für den Menschen und der Dienst des Menschen für Gott ist die ganze Welt mit Gott und dem Menschen auf eine wunderbare Weise verbunden.	Through the services of the creatures for man and man's service for God the whole world is united with God and man in a wonderful way.
Kap. 22 232r- 234r	னாங்கள சறுவெகானைச் சினெகிகக வெண்டின முந்தின் சினெகத்தினாலெ எங்கனொடொத்த மனுஷனைச் சினெகிகக வெண்டின லொண்டாம சினெகம பிறப்படும	nāṅkal caruvecuraṇaic cinekikka ventina muntina cinekattiṇāle eṅkalototta maṇuṣanaic cinekikka ventina reṇṭām cinekam pirappaṭum	Aus der ersten Liebe, mit der wir Gott lieben sollen, wird die zweite Liebe zu den Mitmenschen hervorgehen.	Through the first love with which we should love God will proceed the second love for our fellow human beings.
Kap. 23 234r- 235v	திஷ்டிப்புக்குடைய வரிசையினாலெ மனுஷன் சறுவெகரனுடைய சாயலாயிருக்கிறானென்று தெரியவரும	tiṣṭippukalutaiya varicaiyiṇāle maṇuṣaṇ caruvecuraṇutaiya cāyalāyikukkiraṇenru teriyavarum	In der Ordnung der Geschöpfe ist sichtbar, dass der Mensch nach dem Ebenbild Gottes erschaffen ist.	In the order of the creatures it will become clear that man is created in the image of God.
Kap. 24 236r- 239r	ஒவ்வொரு மனுஷனும் தன்னைத் தானே சினெகிககுமாப் பொலெ தன்னொடொத்த மனுஷனைச் சினெகிகக வெணுமென்றும் இப்படிக்கொத்த சினெகம சினெகிக்கிறவனுக்குத் தானே நன்மையாக லெபிக்குமென்றும் காண்பிக்கும	ovvoru maṇuṣaṇum tannait tāṇe cinekikkumāp pole tannoṭotta maṇuṣanaic cinekikka veṇumenrum ippaṭik kotta cinekam cinekikkiravaṇukut tāṇe nanmayāka lepikku menrum kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass jeder Mensch seinen Mitmenschen wie sich selbst lieben soll. Diese Liebe wird dem Liebenden selbst zugute kommen.	It is shown that every one should love his fellow human being as himself. This love will become a blessing to the lover himself.

[S. 151. Daß durch die
zweyerley Dienste/ der
Creaturen und des
Menschen/ die gantze Welt
wunderbarlich mit GOtt und
Menschen vereinigt sey.]

[S. 153. Daß aus der ersten
Liebe/ die wir GOtt
schuldig seyn/ noch eine
andere Liebe gegen dem
Menschen entspringe.]

[S. 154. Aus der Ordnung
der Creaturen lernen wir/
daß der Mensch Gottes
Ebenbild sey.]

[S. 155. Daß ein ieglicher
Mensch schuldig ist einen
ieglichen andern Menschen
zu lieben als sich selbst/
und daß auch dieselbe Liebe
dem Menschen zu seinem
eigenen Besten gereiche.]

Kap. 25 239r- 243v	சகலமான திஷ்டிப்புகள மனுஷரெல்லாருக்கும் ஞாயமல [sic] ஊழியம் செய்யுமென்கிற படியினாலே மனுஷர்களெல்லாரும தங்களைத் தானே ஒரு மனுஷனைப் போலே எண்ணிக் கொள்ள வெணுமென்று யெங்களுக்குப் படிப்பிக் கும்	cakalamāṇa tiṣṭippukal maṇuṣarellārukkum ñāyamal ūḷiyam ceyyumenkira paṭiyināle maṇuṣarkaḷellārum taṅkalait tāṇe oru maṇuṣanaip pole eṇṇik kolḷa veṇumenru yenkaḷukkup paṭippikkum	Es wird gelehrt, dass, wenn alle Geschöpfe ununterbrochen dienen, sich alle Menschen als einen Menschen betrachten sollen. [S. 157. Dieweil alle Creaturen allen Menschen ohn Unterlaß dienen/ lehren sie uns/ daß alle Menschen sich unter einander für einen Menschen halten sollen.]	It is taught that since all the creatures serve without ceasing all people should consider themselves as one.
Kap. 26 244r- 246v	சுபாவ குணத்தின்படியே மனுஷர்களுக்கான உண்டாயிருக்க வேண்டின ஒருமனப்பட்டிருக்கத்தலினாலே மகா பெரிய வெல்லப்பட்டாத சத்துவம் வருகுது	cupāva kuṇattin paṭiye maṇuṣarkaḷukkulle uṇṭāyirukka veṇṭina orūmappattirukkutalin āle makā periya vellappaṭāta cattuvam carukutu	Im Hinblick auf das angeborene Wesen sind die Menschen miteinander verbunden. Dadurch entsteht eine unüberwindbare Stärke. [S. 160. Daß aus der Einigkeit/ welche aus Pflicht der Natur unter den Menschen seyn soll/ entsteht die höchste unüberwindlichste Stärcke.]	According to the inborn nature all people are united with each other. An invincible strength arises out of this fact.
Kap. 27 247r- 248v	சினெகத்தினுடைய சுபாவமும் லெஷ்சணமும் கனியும் யெப்படிக்கொத்தாயிருக்குமெ ன்று காண்பிக்கும்	cinekattinutaiya cupāvam leṣṇamum kaṇiyum yepaṭik kottatāyirukkumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, was das Wesen, die Eigenschaften und die Frucht der Liebe ist. [S. 161. Von der Natur/ Eigenschaft und Frucht der Liebe.]	It is shown: What are the nature, characteristics and fruit of the love?
Kap. 28 248v- 249v	சினெகத்தினுடைய முதலாம் லெஷ்சணமெதென்றால சினெகிக்கிறவனை தம்மாலே சினெகிக்கப்பட்ட வஷத்துவொடே ஒண்ணாயிருக்கப் பண்ணி இதினாலே மாத்து மென்கிறது தானே	cinekattinutaiya mutalām leṣṇametenrāl cenekikkiravai tammāle cinekikappaṭṭa vaṣṭuvote oṇṇāyirukkap paṇṇi itināle mātṭu menkiratu tāṇe	Die erste Eigenschaft der Liebe verbindet den Liebenden mit dem geliebten Ding und verändert dadurch dieses Ding. [S. 162. Die erste Eigenschaft der Liebe ist/ daß sie den Liebhaber mit dem Geliebten vereinigt/ und den Liebenden in das Geliebte verwandelt.]	The first quality of the love is to unite the lover with the loved thing and thus transform it.

Kap. 29 250r- 252v	எங்களை மறுபடியும் சினெகிககக கூடுகிறதுவுமாய் எங்களுடைய சினெகத்தை உசத்தி நல்லதாகக் கூடுகிறதுவுமாய் இருக்கிற வஷத்துவல்லாமல் லொகமெங்கும் எங்களாலெ சினெகிககப்படத்தக்க வஷத்து உண்டாமிருக்கயிலலை	eṅkaḷai maruṇṇaiyūm ciṅekikkak kūṭukiratuṇṇaiyū eṅkaḷuṇṇaiyū ciṅekattai ucatti nallatākak kūṭukiratuṇṇaiyū irukkīra vaṣṭuvallāmal lokameṅkum eṅkaḷāle ciṅekikkappaṭattakka vaṣṭtu uṇṇaiyirukkayillai	Es gibt nichts in der Welt, das uns immer wieder liebt, unsere Liebe erhöht und veredelt, und das wir lieben können. [S. 164. Es ist kein Ding in der Welt/ das da würdig sey unserer Liebe/ ohn das uns wieder lieben könne/ und unsere Liebe könne edler und besser machen.]	There is nothing in the world that can love us time and again, can enhance and ennoble our love and that we can love also.
Kap. 30 253v- 254v	மனுஷனுடைய பிறதான சினெகம் நீதிக் கொத்த பிறகாரமாக எல்லாத்திலுங் காட்டிலும் சகல் வஷத்துக்களுக்கும் காரணமுமாய் ஆண்டவருமாயிருக்கிற சுறுவெகண்ணுக்குச் செலுத்தப்பட வெண்டினதாயிருக்குது	manuṣaṇuṇṇaiyā piratāṇa ciṅekam nīṭikkotta pirakāramāka ellāṭṭilun kāṭṭilum cakala vaṣṭtukkaḷukkuk kāramumāy āṇṭavarumāyirukkīra caruvecuraṇukkuc celuttappaṭa veṇṇinatāyirukkutu	Die höchste Liebe des Menschen soll der Gerechtigkeit nach dem Herrn und Gott, der Ursprung aller Dinge ist, gelten. [S. 165. Die erste Liebe des Menschen soll billich für allen andern Dingen GOtt dem Herrn/ als dem Ersten und Letzten/ dem Anfang aller Dinge/ gegeben werden.]	According to righteousness the highest love of man should be directed to the Lord and God who is the source of all things.
Kap. 31 255r- 256r	தன்னைத் தானே முத முந்த சினெகிககிற மனுஷன் தன்னைத் தானே சுவாமியாககித் தன்னைத் தானே சுறுவெகரன் பெரிலெ உசத்துகிறான்	tannait tāṇe munta munta ciṅekikkīra manuṣaṇ tannait tāṇe cuvāmiyākkut tannait tāṇe caruvecuraṇ perile ucattukirāṇ	Der Mensch, der sich selbst zuerst liebt, macht sich zu Gott und erhebt sich über Gott. [S. 167. Daß der Mensch/ der sich selbst zu erst liebet/ sich selbst zu GOtt macht/ und zeucht sich selbst GOtt vor.]	The man who first loves himself again and again makes himself to God and raises himself above God.
Kap. 32 256v- 259r	சுறுவெகரனுடைய சினெகம் பிறதான யிஷத்தலத்திலெயிருந்து மெல்க கொண்டதுண்டானால் சகல் நன்மைகளுக்கும் காரணமுமாய் முந்தினவெருமாய் ஊறலுமா யிருக்குமாப் பொலெ அந்தப்படிதானே சுயமிசசையான சினெகம் மெல்க கொண்டதுண்டானால் சகல் தின்மைகளுக்கும் காரணமுமாய் ஊறலுமாயிருக்குது	caruvecuṇṇaiyā ciṅekam piratāṇa aiṣṭtalattileyuruntu melk koṇṭatuṇṇāṇ cakala nanmaikaḷukkuk kāraṇamumāy muntina verumāy ūralumāyirukkumāp pole antappaṭitāṇe cuya yiccaiyāṇa ciṅekam mel koṇṭatuṇṇāṇ cakala tinmaikaḷukkuk kāraṇamumāy ūralumāyirukkutu	Gleich wie die Liebe Gottes von oben kommend zum Ursprung, zur Wurzel und zum Brunnen aller guten Dinge wird, so wird die selbstsüchtige Liebe zum Ursprung, zur Wurzel und zum Brunnen aller bösen Dinge. [S. 168. Gleichwie die Liebe Gottes/ wenn dieselbe die erste ist/ und den Vorzug hat/ die erste Wurtzel/ Ursprung und Brunnen ist alles Guts: Also ist die eigene Liebe/ wenn dieselbe den Vorzug hat/ ein Ursprung und Wurtzel alles Bösen.]	Just as the love of God comes from above becomes the source, root and spring of every good thing, so becomes the selfish love to be source, root and well of every evil thing.

Kap. 33 259r- 262v	சறுவெசுரனுடைய சினெகமும கய மிசசையான சினெகமுமொவென்றால் மனுஷன் தன்னைத்தானே அறிகிற அறிகைகமினுடைய ரெண்டு வாசலகளுமாய் ரெண்டு தீவெட்டிகளுமாயிருக்கும்	caruvecuranuṭaiya ciṇekamum cūya yiccaiyāṇa ciṇekamūmovenṛāl maṇuṣaṇ tannait tāne arīkīra arikkaiyiṇuṭaiya reṇṭu vācalkaḷumāy reṇṭu tīvettikaḷumāyirukkum	Die Liebe Gottes und die selbstsüchtige Liebe sind für den Menschen wie zwei Türen und zwei Lichter, um sich selbst zu erkennen.	The love of God and self love are like two doors and lights for man to know himself.
			[S. 171. Gottes-Liebe und Eigen-Liebe sind zwey Thüren und Lichter der Erkänntniß des Menschen.]	
Kap. 34 262v- 263v	சறுவெசுரனுடைய சினெகம மனுஷனிடத்திலே ஆண்டு கொண்டதுண்டானால் மனுஷர்களுக்கும் உண்டான சமாதானத்துக்குக் காரணமாயிருக்கும் ஆனால் கய மிசசையான சினெகம வாக்கு வாதுங்களுக்கும் விரோதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும்	caruvecunūṭaiya ciṇekam maṇuṣanitatile āṇṭu koṇtatuntāṇāl maṇuṣarkaḷukkulle uṇṭāṇa camātāṇattukkuk kāraṇamayirukkutu āṇ āl cūya yiccaiyāṇa ciṇekam vākku vātaṇkaḷukkum vīrotaṇkaḷukkum kāraṇamāyirukkutu	Wenn die Liebe Gottes die Menschen regiert, wird sie zum Ursprung des Friedens unter den Menschen. Dagegen wird die selbstsüchtige Liebe zum Ursprung der Zwietracht und Uneinigkeit.	If God's love would rule over man, it becomes the source of peace among men. But if selfish love becomes the source of strife and hatred.
			[S. 173. Daß allein Gottes Liebe/ wenn sie die erste ist im Menschen/ eine Ursach ist der Einigkeit unter den Menschen: Und allein die eigene Liebe ist eine Ursach des Zancks und Uneinigkeit.]	
Kap. 35 264r- 266r	ஒவ்வொருத்தன் சறுவெசுரனுக்கு என்னத்தை செலுத்த வெனுமென்கிறத்தை தன்னுடைய சொந்தமான சினெகத்தினாலே அறியலாம்	ovvoruttan caruvecuranukku ennattai celutta venumenkirattai tannuṭaiya contamāṇa ciṇekattināle aṛiyalām	Durch seine Eigenliebe kann jeder Mensch erkennen, wofür er Gott verpflichtet ist.	Through self love every man can know what is obligated to offer to God.
			[S. 174. Daß ein ieglicher aus seiner eigenen Liebe erkennen kan/ was er Gott zu thun schuldig sey.]	
Kap. 36 266r- 270r	சறுவெசுரனுடைய சினெகத்திலே நினறு பிறப்படுகிற கனியாகிற தெய்வீக சந்தொஷமெதென்று காண்பிக்கும்	caruvecuranuṭaiya ciṇekattile ninru pirappaṭukīra kaṇiyākīra teyvīka cantoṣametenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, welche Frucht aus der Liebe Gottes hervorgeht.	It is shown which fruit emerges from the love of God.
			[S. 175. Von der Frucht der Liebe Gottes/ nemlich der Freude in Gott.]	

Kap. 37 270r- 275v	சுய மிசசையான சினைகத்திலெ நின்று பிறப்படுகிற கனி யெதென்றும் இதிலெ நின்று உண்மையுள்ள சந்தொஷம் முளைக்காமல் முகிவிலலாத் துக்கத்தை வருத்திவிககிற பொய்யான சந்தொஷத்தை முளைப்பிக்கும்	cuya yiccaiyāṇa cinekattile ninru piṛappaṭukira kaṇi yetenrum itile ninru uṇmaiyuḷḷa cantoṣam muḷaikkāmal mukivillāta tukkattai varuttivikkira poyyāṇa cantoṣattai muḷaippikkum	Die Frucht, die aus der Eigenliebe hervorgeht, lässt keine wahre Freude wachsen, sondern nur falsche Liebe, die endlose Trauer verursacht. [S. 179. Von der Frucht der eigenen Liebe/ daß aus derselben keine wahre Freude wachsen kan/ sondern eine falsche Freude/ so ewige Traurigkeit gebiehret.]	The fruit which comes from self love does not allow the true happiness to grow, rather produces a false joy which brings forth endless sadness.
Kap. 38 275r- 277r	சுய மிசசையான சினைகத்திலெயும் பொய்யான சந்தொஷத்திலெயும் முளைக்கிற கட்சிக் கனியெதென்றால் நித்திய துக்கமும் நித்திய மாணமுநநானெ	cuya yiccaiyāṇa cinekattileyum poyyāṇa cantoṣattileyum muḷaikkira katacik kaṇiyetenrāl nittiya tukkamum nittiya maramuntāṇe	Die letzte Frucht, die aus Eigenliebe und falscher Freude hervor geht, ist nichts anderes als ewige Trauer und ewiger Tod. [S. 182. Von der endlichen und letzten Frucht/ so da wächst aus der eigenen Liebe und falschen Freude/ welche da ist die ewige Traurigkeit und ewige Tod.]	The final result of self love and false joy are nothing but eternal sadness and eternal death.
Kap. 39 277r- 280r	யெப்படி னாங்கள் எங்களை உண்டாக்கின சறுவெசுரனுக்கு யெல்லாததையும் குடுத்து அவ்ளொருத்தனா மாததிரம் சங்கிக் வெனுமென்று காண்பிக்கும்	yeppaṭi nāṅkaḷ eṅkaḷai uṇṭākkiṇa caruvecuranukku yellātaiyum kuṭuttu avaroruttarai mātṭiram caṅkikka veṇumenru kāṇpikkum	Es wird gezeigt, wie wir Gott, der uns erschaffen hat, alles anvertrauen und ihn allein anbeten sollen. [S. 183. Wie wir GOTT unserm Schöpfer alles geben/ und ihn allein ehren sollen.]	It is shown how we should dedicate everything to God, who has created us, and worship him only.
Kap. 40 280v- 283r	சுய இசசையான சங்கை சறுவெசுரனுடைய சங்கைக்கு விரோதமுமாய்ச் சத்துருவுமாயிருக்குதென்று காண்பிக்கும்	cuya iccaiyāṇa caṅkai caruvecuranuṭaiya caṅkakku virotamumāyc catturuvumāyirukutenr u kāṇpikkum	Es wird gezeigt, dass Eigenliebe ein Feind der Anbetung Gottes ist. [S. 185. Von eigener Ehre/ welche der Ehre Gottes zuwider ist/ und ihr abgesagter Feind.]	It is shown that self love is as an enemy against the worship of God.
283r	ஞானக் கண்ணாடி நாலாம் பொஸ்தகம் முகிந்தது முத்தும்	ñāṇak kaṇṇāṭi nālām posttakam mukintatu muttum	Der geistliche Spiegel. Viertes Buch [ist] beendet. Ende.	The Spiritual Mirror. Fourth book [is] ended. End.
283v- 286r	Hier gibt es eine kurze Zusammenfassung, die in TAM 59 nicht vorkommt.			

Katalog II - AFSt/P TAM 60 B (Blätter 287r-292v)
Sonntagslesung für das Kirchenjahr

287r	வருஷ முழுவதும் ஒவ்வொரு நாயித்துக கிழமையிலே யிந்த நானு பொஸ்தகங்களிலே அடங்கியிருக்கிற அதிகாங்கனில யெந்நெந்த அதிகாததை வாசிகக வெணும யென்கிறத்துக கான வரிசையைக காண்பிக்கிற அட்டவணை	varuṣa muḻuvatum ovvoru nāyittuk kiḻamaiyile yinta nālu posttakāṅkaḻile aṭaṅkiyirukkira atikāraṅkaḻil yententa atikāraṭtai vācikka veṇum yenkirattuk kāṇa varicaiyaik kāṇpikkira attavaṇai	Die Tafel, die anzeigt, welche der in den vier Büchern enthaltenen Kapitel an jedem Sonntag vorzulesen sind.	The table, which shows the chapters of the Four Books to be read on each Sunday.
287v	காததா மாங்கிஸத்திலே வருகிற க நாயித்துக்கிழமை உ பொஸ. ரு அதி. கங	karttar māṅkisattile varukira mutalām nāyittuk kiḻamai reṇṭām postakam aintām atikāram pakkam arupattu māṇru	Anfang Das Kommen des Herrn im Fleisch. Der erste Sonntag. Zweites Buch, fünftes Kapitel, Seite 63.	Beginning The Coming of the Lord in flesh. First Sunday. Second book, chapter five. Page 63.
			Ende	The end
292r	திறித்துவத்தின் உயள நாயித்துக்கிழமை ச பொஸ்தகத்தின் முகவுரை ச பொஸ. உ வகுப்பு நய அதி. - நஅ அதி.	tirittuvattiṇ irupattu ēḷām nāittukkiḻamai nālam posttakattiṇ mukavurai nālam posttakam iraṇṭām vakuppu muppatām atikāram mutal muppatti ettām atikāram varai attavanai mukintatu murrum	Der 27. Sonntag nach Trinitatis. Das vierte Buch - Vorwort. Das vierte Buch. Vom 30. bis 38. Kapitel.	The 27. Sunday after Trinity. The Fourth Book, Foreword. The Fourth Book, Chapters 30-38.
292v	அட்டவணை முகிந்தது முற்றும்		Die Tabelle ist beendet. Ende.	The table is completed. End.

Katalog II - AFSt/P TAM 61
Der erste Teil der Predigten von Benjamin Schultze

Blatt	Tamil	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt - Vorderseite	பிறசங்களுடைய முதலாம் வகுப்பு இதிலே அடங்கியிருக்கிறது பத்து அதாவது	pracaṅkaḷuṭaiya mutalām vakuppu itile aṭaṅkiyirukkirtu pattu atāvatu	Der erste Teil der Predigten. Er besteht aus zehn Predigten.	The first part of Sermons. It contains ten sermons.
Titelblatt - Rückseite	பிறசங்களுடைய அட்டவணை	piracaṅkaḷuṭaiya aṭṭavaṇai	Inhaltsverzeichnis der Predigten	Content list of Sermons
1. Predigt 1r-24v	எபி-நிரு - 11 அதி - 6 கவி	epi-niru- 11 ati – 6 kavi	Hebräer 11,6. (Reise eines Gläubigen zum Himmel: Vorbereitung auf die Reise, Gewissheit der Reise, Erinnerungshilfe beim Reisen)	
2. Predigt 25r-45v	ரோம-நிரு - 5 அதி - 4 கவி	rom-niru- 5 ati – 4 kavi	Römer 5,4. (Die Liebe Gottes, wem diese Liebe zuteil wird und wie ihm diese Liebe gegeben wird.)	
3. Predigt 46r-67v	யோய-கவி - 8 அதி - 12 கவி	yoa[d.h. yôvân]-cuvi[sêṣam] - 8 ati[kâram], 12 kavi	Johannes 8,12. (Die Nachfolge Christi und die Belohnung zur Nachfolge Christi)	
4. Predigt 68r-86v	கொளோ-நிரு - 2 அதி - 3 கவி	coḷo-niru- 2 ati - 3 kavi	Kol. 2,3. (Der frei gelegte geistliche Brunnen, die verborgenen Güter in diesem Brunnen, wie der Mensch diese Güter finden soll.)	
5. Predigt 87r-101v	பெதுரு - 1 நிரு - 2 அதி - 21 கவிதுவ - 25 கவிமட	peturu - 1. niru[pam] 2. ati[kâram], 21 kavi tu[vaṅki] 25 kavi ma[tṭum]	1. Petrus 1,21-25. (Das heilige Leben Christi ist den Christen ein Vorbild. Wie sollen die Christen ihr Leben gestalten?)	

6. Predigt 102r-121v	லாக-கவி-5 அதி - 1 கவிதுவ - 11 கவிமட	lûk[kâ]-cuvi[šêšam] - 5. ati[kâram], 1 kavi tu[vañki] 11 kavi ma[ttum]	Lukas 5,1-11. (Die Leute waren willig, bei Christus das Wort Gottes zu hören; Christus saß im Boot und unterrichtete die Leute, Petrus warf sein Netz auf das Wort Christi aus, Petrus entschied sich, Christus zu folgen.)
7. Predigt 122r-142r	மத-கவி-5 அதி - 20 கவிதுவ - 25 கவிமட	mat[têyu]-cuvi[šêšam] - 5 ati[kâram], 20 kavi tu[vañki] 25 kavi ma[ttum].	Matthäus 5,20-25. (Gerechtigkeit, Barmherzigkeit und Friede)
8. Predigt 143r-164v	மாற-கவி-8 அதி - 1 கவிதுவ - 9 கவிமட	mâr[kku]-cuvi[šêšam] - 8 ati[kâram], 1 kavi tu[vañki] 9 kavi ma[ttum].	Markus 8,1-9. (Hungrige Menschenmenge, Christi Erbarmen mit ihr, ihre Speisung, ihr Abschied)
9. Predigt 165r-185r	மததெ-கவி-8 அதி - 15 கவிதுவ - 23 கவிமட	mate[yu]-cuvi[šêšam] - 8 ati[kâram], 15 kavi tu[vañki] 23 kavi ma[ttum].	Matthäus 8,15-23 (Schutz vor falschen Propheten, Kennzeichen der falschen Propheten und Voraussetzung zur Überschreitung der Himmelspforte)
10. Predigt 186r-203r	லாககா-கவி-18 அதி - 9 கவிதுவ - 14 கவிமட	lûkkâ-cuvi[šêšam] - 18 ati[kâram], 9 kavi tu[vañki] 14 kavi ma[ttum].	Lukas 18,9-14. (Jesus' Aussage über zwei Personen, deren Tempelbesuch, Gebet und den Abschied beider Personen.)
203v	"Der erste Theil der Malabarischen Predigten, die Schultze in Tranquebar gehalten."		

Katalog II - AFSt/P TAM 62
Der dritte Teil des Biblischen Lustgärtleins von Wolfgang Seber

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt	Fehlt			
Kap. 18 1r- 30r	சறுவெகரனுக் குண்டான் திருச்சபையின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	caruvecuranukkunṭāna tiruccapaiyīn perile collya veṇṭinatāvatu	Was man über die heilige Kirche Gottes sagen soll. [S. 276. Von der Kirchen Gottes. ⁹⁶]	What should one tell of the holy Church of God?
Kap. 19 31r-41r	கிறிஷ்தவாக்குக குண்டான் யிஷ்டமெதென்றால் கிறிஷ்தத்துவாகள எக்க கிறிஷ்தத்துவாக கொண்டு பெத்த யிஷ்டத்தினபடியே பாவத்தினுடைய அடுமைத தனத்திலெயும் பிசாசினுடைய வல்லமையிலெயும் வெத்தினுடைய சாபத்திலெயும் நித்திய மறணத்திலெயும் சிமக்க கூடாத் லெவித்தமாராகள கொண்டிருந்த சடங்குகளைக் கறபிக்கிற வெத்திலெயும் நின்று மீழ்க்கப் பட்டவாகளாயிருக்கிற தென்கிறதும் யிஷ்டமென்று சொல்லப்படும்	kiṛištavarkaḷukkunṭāna yiṣṭametenrāl kiṛištavarkaḷ ecuk kiṛištavaik koṇṭu petta yiṣṭattinpaṭiye pāvattinuṭaiya aṭumait tanattileyum picācinuṭaiya vallamaiyileyum vetattinuṭaiya cāpatileyum cimakka kūṭāta levittamārkaḷ koṇṭirunta caṭānkukaḷaik kaṛpikkira vetattileyum ninru miḷkkaṭ paṭṭavarkaḷāyirukkira tenkiratu yiṣṭamenru collappaṭum	Die Freiheit [wörtlich: Liebe] der Christen besteht in der Freiheit, die durch Jesus Christus erlangt wurde. Dies ist die Befreiung von der Knechtschaft der Sünde, der Macht des Satans, dem Fluch des Gesetzes, vom ewigen Tod und von den unerträglichen levitischen Riten im Gesetz. [S. 306. Von Christlicher Freyheit. Die Christliche Freyheit ist das Recht der Gläubigen in Christo/ durch welches sie von der Sünden Knechtschafft/ von des Teufels Tyranny/ vom Fluch des Gesetzes/ und vom ewigen Tode/ wie auch von dem unerträglichen Joch der Levitischen Ceremonien/ und Menschen-Satzungen/ befreyet worden.]	Christian freedom [literally: love] has to do with freedom obtained by Jesus Christ. It is deliverance from the slavery of sin, power of Satan, the curse of law, the unbearable levitical rites mentioned in law.
Kap. 20 41r-47v	திருச்சபையிலெ உண்டான ஞானத் தீவியங்க ளெதென்றால் சறுவெகான் கறபித்ததுவுமாய் தெய்வீக யிஷ்டம் பிறசாதத்தை வாதத்தைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறதுவுமாய் யிருக்கிற பிறம்பான் அடையாளங்களும சடங்குகளுமென்று சொல்லப்படும்	tiruccapaiyile unṭāna ñānat tiraviyaṅkaḷetenrāl caruvecuran kaṛpittatuvumāy teyvika yiṣṭa piracātattai vārtaippāṭtaik koṇṭirukkiratuvumāy yirukkira pirampāna aṭaiyāḷaṅkaḷum caṭānkukaḷumenru collappaṭum	Die Gnadengaben der heiligen Kirche sind die äußerlichen Zeichen und Riten, die von Gott gelehrt worden sind und die die Verheissung der göttlichen Gnade besitzen. [S. 317. Von den heiligen Sacramenten ingemein. Sacramenta sind äusserliche Zeichen und Ceremonien/ die da haben Gottes Befehl/ und haben eine angehefte Göttliche Zusage der Gnaden.]	The gracious gifts of the holy Church are the external signs and rites which are taught by God and which possess the promise of divine grace.

⁹⁶ Seber, M. Wolfgang: Biblisches Lust-Gärtlein/ Erzeugend die Haupt-Artickel Göttlicher Lehre/ in kurtzen und wenigen Aphorismis, gleichsam als in gewisse Beetlein/ verfasst/ und sonderlich mit den fürnehmsten Grund-Sprüchen und Zeugnissen der H. Schrifft / wie mit schönen wohlriechenden Blümlein/ erläutert/ und bestätigt durch M. Wolfgang Sebern/ Superintendenten und Pfarrern in Schleusingen/ Hernachmals aber mit denen Sprüchen der H. Kirchen-Väter vermehret von M. Adamo Fusio, Pfarrern zu Froburg, samt einer Vorrede Herrn Johann Gerhards/ der H. Schrifft D. und Prof. der löbl., Universität Jena. Leipzig/ In Verlegung Joh. Friedrich Gleditschens, Anno 1688. Hauptbibliothek FSt: 25 G 7.

Kap. 21
48r-63r

ஞானவுதான மெதெனறாலது
சுபாவமான தண்ணீராயிராமல
சறுவெகாநுடைய
கற்பனையிலே மிஷ்தாபிககப
பட்டதுவுமாய
சறுவெகாநுடைய
வாரததையொடெ யடககப
பட்டதுவுமாய முத்தியாயாகப
பொடப பட்டதுவுமாயிருக்கிற
தண்ணீரென்று சொல்லப்படும்

Kap. 22
64r-73v

அறசிய சீஷட்ட நற்கருணை
யெதெனறாலது கத்தாசிய
எக்க கிறீஷ்துவினாலெ
உண்டாகப்பட்ட
புதியெற்பாட்டினுடைய பாம
ராகசியமாயிருக்குது மிதிலெ
கத்தாசிய எக்க
கிறீஷ்துவினுடைய மெய்யான
சரீரமும் ஓததமும்
அப்பத்துக்குள்ளெயும்
முந்திரிகை
பழசாத்துக்குள்ளெயும்
திண்ணு குடிககிற
பொகளெல்லாருக்கும்
மெய்யாகவெ குடுக்கப்படும்
யென்கிறதூத தவிர கிறுபை
அடைகிறதூதககான
வாததைப்பாடு சகல
விகவாசமுள்ள பொகருக்கு
லெபிசுசு அடமானமாகக்
குடக்கப பட்டிருக்குது

Kap. 23
74r-81v

ஆவலாதி யெதெனறால
வாததைகளைக்
கொண்டானாலுமக்
கறிகைகளைக்
கொண்டென்கிலும் மத்த
மனுஷாகளை தினமையிலெ
வத்திக்கப
பண்ணுகிறதென்கிறது
ஆவலாதி யென்று
சொல்லப்படும் மிதினாலெ
னாங்கள வழிதப்பிப
பொன்னு [sic]
தப்பித்ததிலெ திடப்படுத்தி
பொல்லாத மாதிரியைக்
கொண்டு தினமைகளுக்கு
யெவி அவன
சுவிவிசெஷத்தை கொப்பமாக
நிந்திகத் தூஷணம்
சொல்லித்
துன்பப்படுத்துகிறதூக்குக்
காரணமாயிருக்கிறோம்

Kap. 24
81v-100v

உபத்திரியங்களின் பெரிலெயும்
அதுகளினாலெ வருகிற
ஆறுதலின் பெரிலெயும்
சொல்லப்பட வெண்ணின்
வத்தமானமாவது

ñānastāna metenrālatu
cupāvamāna
taṇṇirāyirāmal
caruvecuranuṭaiya
kaṇṇaiyile yistāpikkap
paṭṭatuvumāy
caruvecuranuṭaiya
vārtaiyoṭe yatakkap
pappatuvumāy
muttiraiyākap poṭap
paṭṭatuvumāyirukkīra
taṇṇirenru collappaṭum
araciya ciṣṭa narkaruṇai
yetenrālatu kattarākiya
ecuk kirīṣṭtvin āla
uṇṭākkappaṭṭa
putiyerpāṭṭinuṭaiya
parama
rakaciyaḱāyirukkutu
yitile kattarākiya ecuk
kirīttuvunuṭaiya
meyyāna carīramum
rettamum
appattukkulleyum
muntirikai
paḷacāttukkulleyum
tiṇṇu kuṭikkīra
perkaḷellarukku
meyyākave
kuṭukkappaṭum
yenkirātuṇ tavira
kirūpai āṭaikirattukkāna
vāṭtaippātu cakala
vicuvācamulla
perikaḷukku lepīccu
aṭamānamākak
kuṭukkap paṭṭirukkutu
āvalāti yetenrāl
vāṭtaikaḷaik
koṇṭāñlūmk
kirikakalāk koṇṭākilum
māṭta maṇuṣarkaḷai
tiṇmaiye vattikkap
paṇṇukiratenkiratu
āvalāti yenru collappaṭum
yitiṇāle nāṅkaḷ
vaḷitappip poṇapūṇ
tappitattile titappatutti
pollāta mātirīyaik koṇṭu
tiṇmaikaṇukku yeṇi
avaṇ cuviviceṣattai
kopamāka nintikkat
tūṣnam colli
tuṇpapatuttukirattukkuk
kāraṇamāyirukkūrom

upattiriyakalīn
perileyum atukalīṇāle
varukīra ārutalīn
perileyum collappaṭa
venṭina
vattamānamāvatuṇ

Die Taufe ist nicht nur
natürliches Wasser, sondern ist
in Gottes Gebot begründet und
besteht als ein Siegel des Wortes
Gottes.

[S. 325. Von der heiligen Tauffe. Die
Taufe ist nicht allein schlecht Wasser/
sondern sie ist das Wasser/ das in Gottes
Gebot gefasset/ und mit GÖttes Wort
verbunden und versiegelt ist.]

Das heilige Abendmahl ist das
vom Herrn Jesus Christus
eingesetzte göttliche Geheimnis.
Es enthält im Brot und
Traubensaft den wahren Leib
und das wahre Blut des Herrn
Jesus Christus, was denen
wahrhaftig gegeben wird, die
[das Brot] essen und [den
Traubensaft] trinken. Außerdem
gilt dies den Gläubigen als
Pfand.

[S. 341-342. Vom heiligen Abendmahl.
DAs heilige Abendmahl ist ein
Sacrament neues Testaments/ von
Christo dem HERRN selbst eingesetzt/
in welchem der wahre Leib und Blut
unsers HERrn JESu Christi/ in und unter
dem Brot und Wein/ allen/ die solches
essen und trincken/ wahrhaftig
überreicht/ und die Gnaden-
Verheissung allen Gläubigen appliciret/
zugeeignet/ und versiegelt wird.]

Die Versuchung besteht in der
Tatsache, anderen Menschen
durch Wort oder Tat behilflich
zu sein, Böses zu tun. So werden
wir verführt. Wir geben ein
böses Beispiel, um [die anderen
Menschen] im Bösen zu
festigen, zu bösen Taten
anzuregen und mit Ärger das
Evangelium zu verachten.

[S. 353. Vom Aegerniß. Aegerniß ist/
wenn entweder durch Wort oder Wercke
jemand geärgert wird/ also/ daß er in
Irrthum gestärcket/ oder aber durch böse
Exempel zum Argen angereizet oder
auch wol dahin bewogen wird/ daß er
mit grösserm Haß das Evangelium
lästert/ schändet und verfolgt.]

Dinge, die über Schwierigkeiten
und den Trost, der durch sie
kommt, gesagt werden sollen.

[S. 361. Vom Creutz und Trost in
demselbigen.]

Baptism is not
mere natural
water, but it is
founded in the
commanded in
God's command
and is contained
as a stamp in the
Word of God.

The Holy
Eucharist is a
divine secret
established by
the Lord Jesus
Christ. In the
bread and grape
juice it contains
the true body
and true blood
of the Lord
Jesus Christ that
are truly given
to those who eat
and drink of it.
Moreover it is
given to the
believers as a
security.

Temptation
consists of the
fact which
encourages
other people
through word or
deed to grow in
evil things.
Thus we are
misled. We give
an evil example
to other people
to get founded
in evil things,
encouraged for
evil doings and
to hate the
gospel angrily.

Things to be
told about
difficulties and
the comfort
coming through
them.

Kap. 25
102r-
130r

செபமெதென்றால் நாங்கள்
ஒன்றிலப் பிறம்பாக
வாயினாலே மாதிராமல்ல
உள்ளாகவும்
யிறுதயத்தினாலே
சுறுவெகாண்ணடைகஞ்சு
செந்து எகக கிறீஷத்துவின்
பெரிலே உண்டான
விகவாசத்தினாலே
ஆத்துமத்துக
கடுதத்துவுமாய் சரீரத்துக
கடுதத்துவுமாயிருக்கிற
நன்மைகளுக்காகச்
சுறுவெகாணை வெண்டிக
கொள்ளுகிறோம் ஒன்றில்
பெத்த உபகாரங்களுக்காக
நன்றியறிந்த மனசொடே
அவரை யிஷத்தொத்திராம
பண்ணுகிறோம் யிது
செபமென்று சொல்லப்படும்

cepametenrāl nāṅkaḷ
oṇṇilp pīrāmpāka vāyin
āle mātīramalla
uḷḷākavum
yirutayattināle
caruvecuranaṇṭaikkuc
centu ecuk kiṟiṣṭtuvin
perile uṇṭāna
vicuvācattināle
āttumattuk
kattutatuvumāy
carīrattuk
kaṭuttavuvumāyirukkira
naṇmaikaḷukkākac
caruvecuranai veṇṭik
koḷḷukirom oṇṇil petta
upakāraṅkaḷukkāka
naṇriyarinta manacoṭe
avarai yiṣṭtōttiram
paṇṇukirom yitu
cepamenru collappaṭum

Im Gebet nähern wir uns Gott durch den Glauben im Namen Jesu Christi nicht nur äußerlich mit dem Mund, sondern innerlich mit dem Herzen und bitten [ihn] um Segen für unsere Seele und für unseren Leib. Mit Dank für den erhaltenen Segen [entweder für die Seele oder den Leib] loben wir ihn. Dies heißt Gebet.

[S. 393-394. Von dem Gebet. DAS Gebet/ oder die Anrufung Gottes/ ist nicht allein eine äusserliche/ mündliche/ sondern auch innerliche/ hertzliche Bitte zu GOtt/ durch den Glauben an Christum/ für allerley nothwendige Güter Leibes und der Seelen/ mit angehängter schuldiger Dancksagung für die empfangene Wohlthaten.]

In prayer we approach God through our faith in the name of Jesus Christ not only externally with our mouth, but also innerly with our heart and request him for his blessing for our soul and body. With thanks for the blessings received [either for the soul or for the body] we praise him. This is called prayer. The third part is completed. End.

130v

மூணாம் வகுப்பு முகிந்தது
முத்தும

mūṇām vakuppu
mukintatu muttum

Der dritte Teil ist beendet. Ende.

130v.

"Der dritte Theil der Malabarischen Predigten, die Schultze in Tranquebar gehalten." - Diese deutsche Anmerkung ist irreführend. Sie gehört nicht zu diesem Buch.

Katalog II - AFSt/P TAM 63
Der dritte Teil der Predigten von Benjamin Schultze

Blatt	Tamil	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt - Vorderseite	பிறசங்களுடைய மூணாம வகுப்பு இதிலே அடங்கியிருக்கிறது பத்து அதாவது	pracaṅkaḷuṭaiya mūṇām vakuppu itile aṭaṅkiyirukkirtu pattu atāvatu	Der dritte Teil der Predigten. Er besteht aus zehn Predigten.	The third part of Sermons. It contains ten sermons.
Titelblatt - Rückseite	பிறசங்களுடைய அட்டவணை	piracaṅkaḷuṭaiya aṭṭavaṇai	Inhaltsverzeichnis der Predigten	Content list of Sermons
1. Predigt 1r-22v	மத 25 அதி - 30 கவிதுவ - முகி	mat[tēyu]- 25 ati[kāram], 30 kavi tu[vaṅki] muki [muṭivu maṭṭum]	Matthäus 25, 30 bis Ende. (Der Unterschied zwischen guten und bösen Menschen)	
2. Predigt 23r-46r	மத 21 அதி - 1 கவிதுவ - மட	mat[tēyu]- 21 ati[kāram], 9 kavi tu[vaṅki] 9 maṭṭum	Matthäus 21,1-9. (Jesus sendet seine Jünger aus.)	
3. Predigt 47r-68v	லூக 21 அதி - 25 கவிதுவ - 37 கவிமட	lûk[kâ] - 21 ati[kāram], 25 kavi tu[vaṅki] 37 kavi ma[ṭṭum]	Lukas 21,25-37. (Zeichen, die auf das Jüngste Gericht deuten, was in diesem Gericht geschieht, wie sich die Gläubigen davor schützen sollen.)	
4. Predigt 69r-88r	மத 11 அதி - 2 கவிதுவ - மட	mat[tēyu]- 25 ati[kāram], 30 kavi tu[vaṅki] 10 maṭṭum	Matthäus 11,2-10. (Johannes, der Täufer, bezeugt Jesus.)	
5. Predigt 89r-108r	யோய - 1 அதி - 19 கவிதுவ - 28 மட	yoya [Yôvân] 1 ati[kāram], 19 kavi tu[vaṅki] 28 maṭṭum	Johannes 1,19-28. (Johannes, der Täufer, bezeugt Jesus.)	
6. Predigt 109r-127v	லூக 2 அதி - 1 கவிதுவ - 15 கவிமட	lûk[kâ] - 2 ati[kāram], 1 kavi tu[vaṅki] 15 kavi ma[ṭṭum]	Lukas 2,1-15. (Jesus ist als wahrer Mensch geboren; Wo ist er als Mensch geboren? Von wem wurde er als Mensch geboren?)	
7. Predigt 128r-145v	யோய - 21 அதி - 19 கவிதுவ - முகி	yoya [Yôvân] 21 ati[kāram], 19 kavi tu[vaṅki] muki [muṭivu maṭṭum]	Johannes 21,19 bis Ende. (Johannes wird Jesus nachfolgen.)	

8. Predigt 146r-163v	லாக 2 அதி - 31 கவிதுவ - 40 கவிமட	lûk[kâ] - 2 ati[kâram], 31 kavi tu[vañki] 40 kavi ma[ttum]	Lukas 2,31-40. (Maria und Joseph waren über Jesus erstaunt; Simons Worte über Jesus, Hannas Worte über Jesus, Rückkehr Marias und Josephs nach Nazareth, das Heranwachsen Jesus.)
9. Predigt 164r-181v	லாக 2 அதி - 21 கவி	lûk[kâ] - 2 ati[kâram], 21 kavi	Lukas 2,21. (Wer wurde beschnitten? Wann wurde Jesus beschnitten? Warum wurde er beschnitten? Gott hat seinen Sohn Jesus genannt.)
10. Predigt 182r-200vr 201v	மத 3 அதி - 13 கவிதுவ - முகி "Die Malabarischen Predigten	mat[têyu]- 3 ati[kâram], 13 kavi tu[vañki] muki [muṭivu mattum] Dritter Theil Die Schultze	Matthäus 3,13 bis Ende. (Jesus Christus wird durch Johannes getauft.) gehalten in Tranquebar"

Katalog II - AFSt/P TAM 64
Der vierte Teil der Predigten von Benjamin Schultze

Blatt	Tamil	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt ⁹⁷	பிறசங்களுடைய நாலாம வகுப்பு இதிலே அடங்கியிருக்கிறது பத்து அதாவது	pracaṅkaḷuṭaiya nālām vakuppu itile aṭaṅkiyirukkirtu pattu atāvatu	Der vierte Teil der Predigten. Er besteht aus zehn Predigten.	The fourth part of Sermons. It contains ten sermons.
1. Predigt 1r-22v	லூக உ அதி - நக கவி துவ - முகி மட	lûk[kâ] - 2 ati[kâram], 31 kavi tu[vaṅki] muki maṭ [d.h. muṭivu maṭṭum]	Lukas 2,31 bis Ende dieses Kapitels.	Luke 2:31-end of of the chapter.
2. Predigt 21r-37v	யுவா உ அதி - க கவி துவ - யக மட	yuvâ[n] - 2 ati[kâram], 1 kavi tu[vaṅki] 19. kavi maṭ[ṭum]	Johannes 2,1-19.	John 2:1-19.
3. Predigt 38r-55r	மத அ அதி - க கவி துவ - கச மட	mat[tēyu] - 8 ati[kâram], 1 kavi tu[vaṅki] 14 maṭ[ṭum]	Matthäus 8,1-14.	Matthew 8:1-14.
4. Predigt 56r-74r	லூக உ அதி - உங கவி துவ - நய மட	lûk[kâ] - 2 ati[kâram], 23 kavi tu[vaṅki] 30 maṭ[ṭum]	Lukas 2,23-30.	Luke 2:23-30.
5. Predigt 75r-93r	மத உய அதி - க கவி துவ - யக மட	mat[tēyu] - 20 ati[kâram], 1 kavi tu[vaṅki] 16 maṭ[ṭum]	Matthäus 20,1-16.	Matthew 20:1-16.
6. Predigt 94r-112v	லூக யஅ அதி - நக கவி துவ - முகி மட	lûk[kâ] - 18 ati[kâram], 31 kavi tu[vaṅki] muki maṭ [d.h. muṭivu maṭṭum]	Lukas 18,31 bis Ende des Kapitels.	Luke 18:31 till the end of the chapter.
7. Predigt 113r-130v	மத ச அதி - க கவி துவ - யக மட	mat[tēyu] - 4 ati[kâram], 1 kavi tu[vaṅki] 11 maṭ[ṭum]	Matthäus 4,1-11.	Matthew 4:1-11.
8. Predigt 131r-148v	மத யரு அதி - உக கவி துவ - உஅ மட	mat[tēyu] - 15 ati[kâram], 21 kavi tu[vaṅki] 28 maṭ[ṭum]	Matthäus 15,21-28.	Matthew 15:21- 28.
9. Predigt 149r-169r	யுவா க அதி - க கவி துவ - யரு மட	yuvâ[n] - 6 ati[kâram], 1 kavi tu[vaṅki] 15. kavi maṭ[ṭum]	Johannes 6,1-15.	John 6:1-15.
10. Predigt 170r-186r	யுவா அ அதி - சக கவி துவ - முகி மட	yuvâ[n] - 8 ati[kâram], 46 kavi tu[vaṅki] muki maṭ [d.h. muṭivu maṭṭum]	Johannes 8,46 bis Ende des Kapitels.	John 8:46 till the end of the chapter.

⁹⁷ Auf der Rückseite dieses Blattes gibt es ein Inhaltsverzeichnis. Auf der Rückseite des letzten Blattes [Blatt 186] befindet sich folgende deutsche Bemerkung: "Der Vierte Theil der Malabarischen Predigten die Schultze in Tranquebar gehalten".

Katalog II - AFSt/P TAM 65
Der fünfte Teil der Predigten von Benjamin Schultze

Blatt	Tamil	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt - Vorderseite	பிறசங்களுடைய அஞ்சாம் வகுப்பு இதிலே அடங்கியிருக்கிறது பத்து அதாவது	pracaṅkaḷuṭaiya aṅcām vakuppu itile aṭaṅkiyirukkirtu pattu atāvatu	Der fünfte Teil der Predigten. Er besteht aus zehn Predigten.	The fifth part of Sermons. It contains ten sermons.
Titelblatt - Vorderseite	"Der fünfte Theil der Malabarischen Predigten, die Schultze in Tranquebar gehalten."			
Titelblatt - Rückseite	பிறசங்களுடைய அட்டவணை	piracaṅkaḷuṭaiya aṭṭavaṇai	Inhaltsverzeichnis der Predigten	Content list of Sermons
1. Predigt 1r-20v	மாற- 16 அதி - 1 கவிதுவ - 9 மட	mārkaḷ- 16 ati[kāram], 1 kavi tu[vaṅki] 9 maṭ[ṭum]	Markus 16,1-9. (Auferstehung Jesu Christi)	
2. Predigt 21r-39v	யோய - 20 அதி - 19 கவிதுவ - முகிமட	yoya [Yôvân] 1 ati[kāram], 19 kavi tu[vaṅki] muki [d.h. muṭvu maṭṭum]	Johannes 1,19 bis Ende. (Der Herr Jesus Christus zeigt sich als der Lebendige. Er befähigte seine Jünger, in die Welt zu gehen; gab ihnen den Heiligen Geist, sprach besonders mit Thomas; die Antwort des Thomas.)	
3. Predigt 40r-56r	யோய - 10 அதி - 11 கவிதுவ - 17 மட	yoya [Yôvân] 10 ati[kāram], 11 kavi tu[vaṅki] 17 maṭ[ṭum]	Johannes 10,11-17. (Als guter Hirte hat Jesus Christus seinen Schafen sein Leben gegeben. Er kennt sie; er leitet sie.)	
4. Predigt 57r-72v	யோய - 16 அதி - 16 கவிதுவ - 23 மட	yoya [Yôvân] 16 ati[kāram], 16 kavi tu[vaṅki] 23 maṭ[ṭum]	Johannes 16,16-23. (Jesus unterrichtet seine Jünger mit seinem Wort.)	
5. Predigt 73r-88v	யோய - 16 அதி - 6 கவிதுவ - 15 மட	yoya [Yôvân] 16 ati[kāram], 6 kavi tu[vaṅki] 15 maṭ[ṭum]	Johannes 16,6-15. (Nachdem Jesus seine Aufgabe beendet hatte, bereitete er sich darauf vor, zu seinem Vater zu gehen.)	
6. Predigt 89r-104r	யோய - 16 அதி - 23 கவிதுவ - 30 மட	yoya [Yôvân] 16 ati[kāram], 23 kavi tu[vaṅki] 30 maṭ[ṭum]	Johannes 16,23-30. (Jesus spricht über das Gebet.)	

7. Predigt 105r-120v	யொய - 15 அதி - 26 கவிதுவ - 36 மட	yoya [Yôvân] 15 ati[kâram], 26 kavi tu[vaṅki] 36 maṭ[ṭum]	Johannes 15,26-36. (Was wird der Heilige Geist, der da kommen wird, tun? Was werden die Jünger tun, die den Heiligen Geist empfangen haben? Welche Probleme werden ihnen die Weltmenschen bereiten und warum?)
8. Predigt 121r-138v	யொய - 14 அதி - 23 கவிதுவ முகிய மட்டும	yoya [Yôvân] 14 ati[kâram], 23 kavi tu[vaṅki] mukiya maṭṭum	Johannes 14,23 bis Ende. (Wie sehr Gott die Menschen liebt, wie er den Menschen seinen Geist gibt, welchen Frieden er ihnen hinterlässt, warum Christus als himmlischer Adam betrachtet wird.)
9. Predigt 139r-156v	யொய - 3 அதி - 1 கவிதுவ - 14 மட	yoya [Yôvân] 3 ati[kâram], 1 kavi tu[vaṅki] 14 maṭ[ṭum]	Johannes 3,1-14. (Die Frage des Nikodemus an Jesus, die Antwort Jesu darauf, die Notwendigkeit der zweiten Geburt, das Unverständnis des Nikodemus für die zweite Geburt.)
10. Predigt 157r-175v	லூக 16 அதி - 19 கவிதுவ முகிய மட்டும	lûk[kâ] - 16 ati[kâram], 19 kavi tu[vaṅki] mukiya maṭṭum	Lukas 16,19 bis Ende. (Jesus will, dass die Gläubigen einen beständigen - himmlischen - Schatz bekommen.)

Katalog II - AFSt/P TAM 66
Der sechste Teil der Predigten von Benjamin Schultze

Blatt	Tamil	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt - Vorderseite	பிறசங்களுடைய ஆறாம் வகுப்பு இதிலே அடங்கியிருக்கிறது பத்து அதாவது	pracaṅkaḷuṭaiya ârām vakuppu itile aṭaṅkiyirukkirtu pattu atāvatu	Der sechste Teil der Predigten. Er besteht aus zehn Predigten. ⁹⁸	The sixth part of Sermons. It contains ten sermons.
Titelblatt – Vorderseite	"Der sechste Theil der malabarischen Predigten, die Schultze in Tranquebar gehalten."			
Titelblatt - Rückseite	பிறசங்களுடைய அட்டவணை	piracaṅkaḷuṭaiya aṭṭavaṇai	Inhaltsverzeichnis der Predigten	Content list of Sermons
	Das Inhaltsverzeichnis weist nur sieben Predigten auf, d.h. bis Blatt 110. Die Blattangabe des Inhaltsverzeichnisses nennt den Anfang des Predigttextes, nicht das vorhergehende Gebet.			
1. Predigt 1r-20v	லூக-கவி 14 அதி - 16 கவிதுவ 23 கவி மட	lūkkâ -cuvī[ṣṣam] 14 ati[kâram], 16 kavi tu[vaṅki] 23 kavi maṭ[ṭum]	Lukas 14,16-23. (Gott lud alle Menschen zum Heil ein; von ihnen sind nur wenige gekommen; deswegen lud Gott die Ausgestoßenen ein.)	
2. Predigt 21r-37r	லூக-கவி 15 அதி - 1 கவிதுவ 10 கவி மட	lūkkâ -cuvī[ṣṣam] 15 ati[kâram], 1 kavi tu[vaṅki] 10 kavi maṭ[ṭum]	Lukas 15,1-10. (Um die Menschen zu retten, lebte Christus unter ihnen; wie ein guter Hirte suchte er nach einem jeden von ihnen; er suchte jeden verlorenen Menschen, wie man das verlorene Silber suchen würde.)	
3. Predigt 38r-57r	லூக-கவி 6 அதி - 36 கவிதுவ 42 கவி மட	lūkkâ -cuvī[ṣṣam] 6 ati[kâram], 36 kavi tu[vaṅki] 42 kavi maṭ[ṭum]	Lukas 6,36-42. (Wie man Gott nachfolgen soll; was es bedeutet, dass ein Blinder einen anderen Blinden leitet; und es ist besser, nicht die anderen, sondern sich selbst zu beurteilen.)	

⁹⁸ Es gibt nur 7 exegetische Predigten; dann folgen eine Pfingstpredigt [unvollständig] und ein paar Predigtskizzen.

4. Predigt 58r-73v	லாகக-கவி 16 அதி - 1 கவிதுவ 9 கவி மட	lûkkâ -cuvi[šêsam] 16 ati[kâram], 1 kavi tu[vañki] 9 kavi maṭṭum	Lukas 16,1-9. (Wie der Mensch Gott gegenüber eine Rechenschaft ablegen soll; wie er sich selbst betrachten soll und wie er dadurch Gott gegenüber freundlich sein kann.)
5. Predigt 74r-91v	லாகக-கவி 19 அதி - 41 கவிதுவ முகிய மட்டும	lûkkâ -cuvi[šêsam] 19 ati[kâram], 41 kavi tu[vañki] mukiya maṭṭum	Lukas 19,41-Ende. (Jesus weinte über Jerusalem; was er über Jerusalem sagte und was er in dem Jerusalem-Tempel tat.)
6. Predigt 92r-109r	மத-கவி 22 அதி - 33 கவிதுவ முகிய மட்டும	mat[têyu]-cuvi[šêsam] 22 ati[kâram], 33 kavi tu[vañki] mukiya maṭṭum	Mt. 22,33 - Ende. (Das größte Gebot der Schrift, Jesus als Sohn Davids und die Unfähigkeit der Pharisäer, Jesus zu antworten.)
7. Predigt 110r-127r	மத-கவி 22 அதி - 1 கவிதுவ 15 கவி மட	mat[têyu]-cuvi[šêsam] 22 ati[kâram], 1 kavi tu[vañki] 9 kavi maṭṭum	Mt. 22,1-15. (Gott lädt alle Menschen zum Heil ein. Nur einige von ihnen nehmen die Einladung an. Welche Verdammnis kommt auf diejenigen zu, die während ihres Lebens auf dieser Welt Christus nicht annehmen?) ⁹⁹
128r-131v	பெந்தக கோஷத்த முதலாம திருநாளிலே பண்ண வெண்டின பிறசங்கமாவது	pentak kôṣṭta mutalâm tirunālile paṇṇa veṇṭina piracaṇkamâvatu	Predigt für den ersten Pfingstfeiertag. Johannes 14,23-31
132r-144v	சில பிரசங்க குறிப்புகள்	cila piracaṇka kurippukaḷ	Einige Predigtnotizen Some sermon notes

⁹⁹ Der Inhalt ist mit der ersten Predigt teilweise identisch.

Katalog II - AFSt/P TAM 67
Kurze Predigten von Benjamin Schultze

Titelblatt	தராங்கன்பாட்டிலி லெ மிருக்கிற பாதிமாராகள பண்ணின சிறுது பிறசங்கங்கள் 100	taraṅkaṇpāṭiyile yirukkira pāṭirimārkaḷ paṇṇina cirutu piracaṅkaṅkaḷ	Kurze Predigten, die die Prediger in Tranquebar gehalten haben.	Short sermons held by the Preachers in Tranquebar.
1r-7v		Nr. 1	Predigt über 1. Mose 18, Verse 20-21.	
8r-14r		Nr. 2	Predigt über Joh. 3, Vers 16; gehalten am 2. Tag des Pfingstfests.	
15r-22v		Nr. 3	Predigt über Joh. 15, Vers 26.	
23r-32r		Nr. 4	Predigt über Joh. 10, Vers 11.	
33r-39r		Nr. 5	Predigt über den zweiten Teil des Glaubensbekenntnisses, d.h. über die Himmelfahrt Jesu Christi.	
40r-46r		Nr. 6	Predigt über 1. Petr. 1, Vers 16.	
47r-54r		Nr. 7	Predigt über Lk. 9, Vers 23.	
55r-63r		Nr. 8	Predigt über Lk. 1, Vers 74, gehalten am Festtag von Johannes dem Täufer.	
64r-66r		Nr. 9	Predigt über Joh. 3, Vers 3; gehalten am Festtag der Dreieinigkeit Gottes.	
67r-73r		Nr. 10	Predigt über Lk. 16, Vers. 22. Der erste Sonntag nach dem Fest der Dreieinigkeit Gottes.	
74r-85v		Nr. 11	Predigt über 1. Kor. 1, Verse 26-29. Der zweite Sonntag nach dem Fest der Dreieinigkeit Gottes.	
Das letzte Blatt ohne Blattzahl – Vorder- und Rückseite			Verzeichnis der Bibelverse der ersten 11 Predigten.	

¹⁰⁰ Diese Bemerkung findet man auf dem Titelblatt direkt unter der Überschrift: "Sermones in dictos Textus S. Scripturae, quos vide in Indiae." Die folgende Bemerkung findet man auf der Rückseite des letzten Blatts: "Einige Predigten ins Malabarische, gehalten in Tranquebar".

Katalog II - AFSt/P TAM 68
Sechs katechetische Predigten der römisch-katholischen Christen

Titelblatt	ஏகநாதருடைய ஞான உபதேசத்தின் குறிப்பிடம். கத்தோலிக்க ரொமாணு. "Sechs Predigten über die Christliche Lehre ins Malabarische" ¹⁰¹	ecu nataruṭaiya ṇṇa upatecattin kurippitām kattōlikko rōmāṇu	Katechismus mit geistlicher Lehre vom Herrn Jesus. Römisch-katholisch.	Roman catholic catechetical teaching on the Lord Jesus
1r-4v	Predigt 1		Man muss den சறுவேசுரன் caruvêcuraṇ (All-Herrn) kennenlernen, um den Himmel zu erreichen.	
5r-8v	Predigt 2		Drei Eigenschaften Gottes: Er ist nicht erschaffen. Er ist Geist. Er ist ewig.	
9r-14r	Predigt 3		Die vierte Eigenschaft Gottes: Die Allwissenheit Gottes.	
15r-17v	leere Blätter			
18r-24v	Predigt 4		Die fünfte und sechste Eigenschaft Gottes: Die Allweisheit und Allgegenwart Gottes.	
25r-27v	Predigt 5		Lehre von den Engeln und Teufeln.	
28v-34r	Predigt 6		Lehre von der Schöpfung des ersten Menschen.	

¹⁰¹ Diese Bemerkung findet man auf der Rückseite des letzten Blattes.

Katalog II - AFSt/P TAM 69
'The Book of Common Prayer'

Titelblatt	வருஷத்திலே ஒவ்வொருநா ள் காலமே செய்கிற செபத்தினுடைய ஒழுங்காவது ¹⁰²	varuṣattile ovvoruṇā! kārame ceykīra cepattiṇuṭaiya oḷunkāvatu	Die Reihenfolge der Gebete, die jeden Morgen gesprochen werden sollen.	The order of prayers that are to be said every morning.
1r-22r		Nr. 1	Morgengebete	
23r-163r ¹⁰³		Nr. 2	Abendgebete, Liturgie für das Abendmahl, den Taufgottesdienst und die Sonntagsgottesdienste	

¹⁰² Direkt unter dieser Überschrift findet man folgende von B. Schultze nachgetragene Bemerkung: "Die Englische Lyturgie oder Gebet Buch aus der Englischen Sprache ins Malabarische übersetzt." Auf der Rückseite des letzten Deckblatts findet man folgende Bemerkung: "The Book of Common-Prayer and Administration of the Sacraments according to the Use of the Church of ENGLAND together with the Psalms of David, translated from the English in the Malabarish Language by Benjamin Schultze Protestant Missionary 1726."

¹⁰³ In diesem Teil gibt es keine Überschrift. Deshalb ist es nicht einfach, die Anfangs- und Abschlusszeile zu finden.

Katalog II - AFSt/P TAM 70
Das dritte Buch des Paradies-Gärtleins von Johann Arndt

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Druck C:5c
1r-2v ¹⁰⁴	தலைப்பு ஏடு இல்லை	talaippu êṭu illai	Das Titelblatt fehlt. Inhaltsverzeichnis	The title page is missing.	Titelblatt
			[S. 121. Der Dritte Theil, oder Claßis, Hält in sich Geistreiche Creutz- und Trost-Gebetlein] ¹⁰⁵		
Gebet 1 1r-4v	லொகத்ததினுடைய மாணக்களைப் பிறக்கணிகிற மனக்காகச் செய்ய வெண்டின முதலாம் சிவம்	lokattinuṭaiya mākaiyai pirakkaṇikkīra maṇacukkākac ceyya veṇṭina mutalām civam	Das 1. Gebet für das Gewissen, das die weltlichen Eitelkeiten verachten soll. [S. 121. Um die Verschmähung der Welt.]	The 1st prayer to be said for the conscience to reject worldly illusions.	1
Gebet 2 4v-10r	தன்னைத்தான் வெறுக்கத்தக்கதாகச் செய்ய வெண்டின மூண்டாம் சிவம்	tannaitān verukkat takkaṭākac ceyya veṇṭina reṇṭām civam	Das 2. Gebet, das zur Selbstverleugnung gesprochen werden soll. [S. 122. Gebet um Verläugnung sein selbst.]	The 2nd prayer to be said for self denial.	5
Gebet 3 10r-13r	தன்னைத்தானே அறியத்தக்கதாக நாங்கள் சுறுவெகாநுடைய தெவாலையமுமாய எத்தினமுமாயப் பொகத்தக்கதாகவும் செய்ய வெண்டின மூண்டாம் சிவம்	tannaittāne ariyattakkaṭāka nāṅkaḷ caruvecuranuṭaiya tevālaiyamumāy ettinamumāyp pokattakkaṭākavum ceyya veṇṭina mūṇām civam	Das 3. Gebet, das zur Selbsterkenntnis, Tempel und Werkzeug Gottes zu sein, gesprochen werden soll. [S. 125. Gebet um sein selbst Erkenntniß, und daß wir Gottes Tempel und Werkzeug seyn mögen.]	The 3rd prayer to be said for knowing oneself that we are God's temple and instruments.	10
Gebet 4 13r-16r	எக்ககிறீஷ்த்துவைப் பின்செல்லுதலுக்காகச் செய்ய வெண்டின நாலாம் சிவம்	ecuk kirīṣṭtuvaip pin cellulukkāka ceyya veṇṭina nālām civam	Das 4. Gebet, das zur Nachfolge Christi gesprochen werden soll. [S. 126. Gebet um die Nachfolge Christi.]	The 4th prayer to be said for following Christ	13

¹⁰⁴ Diese beiden Blätter sind am Ende des Manuskripts, d.h. nach Blatt 233v eingebunden.

¹⁰⁵ Arndt, Johann: Paradies-Gärtlein, Voller Christlichen Tugenden, Wie solche Durch geistreiche Gebete in die Seele zu pflanzen; Worzu ietzo kommen 1. Dreyzehn Wunder-Geschichte, welche sich mit diesem Büchlein, und dieses Mannes andern Schriften begeben. 2. Bernhardi völlig verteutsches Jubel- und JEsus-Lied. [und] 3. Ein dreyfaches-Register, so den Nutz und Gebrauch dieses Gebeth-Büchleins weiset. Magdeburg, Druckts Christian Leberecht Faber. 1727.

Gebet 5 16r-22r	பாவங்களை அறிகிறத்துக்காகவும் உத்தம மனஷ்தாபத்துக்காகவும்ச் செய்ய வேண்டின் ரு செய்ம	pāvaṅkaḷai arīkirattukkākavum uttama maṇaṣṭāpattukkākavu mc ceyya veṇṭiṇa 5 civam	Das 5. Gebet, das zur Erkenntnis der Sünden und zu wahrer Buße gesprochen werden soll.	The 5th prayer to be said for knowing sins and for true penitence.	16
Gebet 6 22r-30v	பாவப் பொறுதலுக்காக செய்ய வேண்டின் ஆறாம் சிவம்	pāvap poruttalukkāka ceyya veṇṭiṇa āṛām civam	[S. 127. Gebet um wahre Busse und Erkenntniß der Sünden.] Das 6. Gebet, das zur Vergebung der Sünden gesprochen werden soll.	The 6th prayer to be said for the forgiveness of sins.	21
Gebet 7 30v-33v	பாவப் பொறுதலுக்காக செய்ய வேண்டின் வெறே சிவமாவது - ஏ - ம	pāvap poruttalukkāka ceyya veṇṭiṇa vē civamāvatu -7-m	[S. 129. Gebet um Vergebung der Sünden.] Das andere, d.h. das 7. Gebet, das zur Vergebung der Sünden gesprochen werden soll.	The another, i.e. 7th prayer to be said for the forgiveness of sins.	30
Gebet 8 33v-35v	சுதனாகிய சறுவெகாணைப் பாத்து பாவப் பொறுதலுக்காகச் செய்ய வேண்டின் எட்டாம் சிவம்	cutanākiya caṛuvecuraṇaip pātu pāvap poruttalukkāka ceyya veṇṭiṇa eṭṭām civam	[S. 133. Ein ander Gebet um Vergebung der Sünden.] Das 8. Gebet, das zu Gott, dem Sohn, um Vergebung der Sünden gesprochen werden soll.	The 8th prayer to be said to God, the Son, for the forgiveness of sins.	33
Gebet 9 35v-40r	துக்கப்படுகிற தறுவாயிலே பரிசுத்த ஆவி வருத்துவிகிற சந்தொஷத்துக்காகச் செய்ய வேண்டின் ஒன்பதாம் சிவமாவது	tukkappatukira taruvāyile paricutta āvi varuttuvikkira cantoṣattukkāka ceyya veṇṭiṇa onpatām civam	[S. 134. Zu Gott dem Sohn um Vergebung der Sünden.] Das 9. Gebet, das zum Trost gesprochen werden soll, den der Heilige Geist während der Trübsal erleben lässt.	The 9th prayer to be said for the comfort brought about by the Holy Spirit during the troubles.	35
Gebet 10 40r-48v	நித்திய சீவனத்தைப் பாத்துக் கொண்டு அதின் பெரிலே உண்டான் ஆசைக்காகச் செய்ய வேண்டின் -ய-ம- சிவமாவது	nittiya cīvaṇattaip pātuk koṇṭu atin perile uṇṭāna ācaikkāka ceyya veṇṭiṇa 10-m civam	[S. 135. Gebet um die Freude des Heil. Geistes in Traurigkeit.] Das 10. Gebet, das für die Liebe gesprochen werden soll, die sich auf das ewige Leben bezieht.	The 10th prayer to be said for the love of eternal life.	39
Gebet 11 48v-55v	பாக்கியமான மறணத்துக்காகச் செய்ய வேண்டின் பதினொராம் சிவமாவது	pākkīyamāna maṇaṣṭattukkākac ceyya veṇṭiṇa paṭinorām civam	[S. 137. Um die Begierde und Verlangen nach dem ewigen Leben.] Das 11. Gebet, das für einen gesegneten Tod gesprochen werden soll.	The 11th prayer to be said for a blessed death.	46
Gebet 12 55v-64r	பாமண்டல மந்திரத்தின் பெரிலே எழுதப்பட்ட ஆறுதலுள்ள விஷதரிப்பாவது - யஉ- ம-	paramaṇṭala mantirattin perile eḷutappatta āṛutalulla viṣṭtarippāvatu -12-m	[S. 140. Gebet um ein seliges Ende.] Das 12. Gebet - die Exegese des Vaterunsers. [S. 143. Das heilige Vater- Unser tröstlich ausgelegt.]	The 12th prayer - an exegesis of the Lord's Prayer.	52

Gebet 13 64v-66r	சறுவெகரனுடைய திருநாமம் அறசிக்கப்படுமபடிக்கு அதுக்காக செய்ய வெண்டின் -யங் ம - சிவம்	caruvecuranuṭaiya tirunāmam arcikkappaṭumpāṭikku atukk-12-m ka ceyya venṭina civam -13-m	Das 13. Gebet, das zur Ehrung des heiligen Namens Gottes gesprochen werden soll.	The 13th prayer to be said for honouring the name of God.	60
Gebet 14 66r-71r	சறுவெகரனுடைய திருநாமம் அறசிக்கப்படுகிறததுக்காக எசு என்கிற திருநாமத்துக்காக செய்ய வெண்டின் பதினாலாம் சிவம்	caruvecuranuṭaiya tirunāmam arcikkap paṭukirattukkāka ecu enkira tirunāmattukkāka ceyya venṭina patināḷām civam	[S. 146. Gebet um die Heiligung des Namens Gottes.] Das 14. Gebet, das zur Ehrung des Namens Gottes bzw. zur Ehrung des Namens Jesus gesprochen werden soll.	The 14th prayer to be said for honouring the name of God by honouring the name Jesus.	61
Gebet 15 71r-77v	எசுக் கிறீஷ்த்துவினுடைய ராசகியம் வருமபடிக்கும் இதுக்காக செய்ய வெண்டின் - யரும - சிவமாவது	ecuk kirīṣṭtuvinuṭaiya rācciyam varumpāṭikkum itukkāka ceyya venṭina civam	[S. 147. Gebet von dem Namen Jesu, zur Heiligung des Namens Gottes.] Das 15. Gebet, das zum Kommen des Reiches Gottes gesprochen werden soll.	The 15th prayer to be said for the coming of the Kingdom of God.	65
Gebet 16 77v-81r	சறுவெகரனுடைய திருச்சித்தம் நிறவொப் படும படிக்கு இதுக்காகச் செய்ய வெண்டின் - யசு [16] - ம- செபமாவது	caruvecuranuṭaiya tiruccittam nīraverap paṭum paṭikku itukkākac ceyya venṭina -16-m civamāvatu	[S. 148. Gebet um das Reich GOTTES.] Das 16. Gebet, das zur Durchführung des Willens Gottes gesprochen werden soll.	The 16th prayer to be said for carrying out the will of God.	70
Gebet 17 81r- 83v ¹⁰⁶	லொக பாககியத்துக்காகவும் மொஷ்சு பாககியத்துக்காகவும் செய்ய வெண்டின் - யஎ ம- சிவமாவது	loka pākkiyattukkākavum moṣca pākkiyattukkākavum ceyya venṭina -17-m civamāvatu.	[S. 151. Gebet um Vollbringung des heiligen Willens Gottes, darzu gehören die ersten 3. Gebete, dieses dritten Theils, von Verschmähung der Welt, von der Nachfolge Christi, und von der Verläugnung sein selbst.] Das 17. Gebet, das zum Erlangen des Segens auf der Welt und des Segens im Himmel gesprochen werden soll.	The 17th prayer to be said for receiving the blessings on this world and in heaven.	74
Gebet 18 83v-93v	பிசாசினுடைய சொதினைக்கு விரோதமாக செய்ய வெண்டின் -யஅ ம- சிவமாவது	piācinuṭaiya cotinaikku virotamāka ceyya venṭina -18-m civamāvatu	[S. 152. Gebet um zeitliche und ewige Wohlfahrt.] Das 18. Gebet, das gegen die Versuchung des Teufels gesprochen werden soll.	The 18th prayer to be said against the temptations of the devil.	76
			[S. 153. Gebet wieder die Anfechtung des Satans.]		

¹⁰⁶ Dieses Blatt ist umgekehrt gebunden.

Gebet 19 93v-97r	ஆந்தந்த உபத்திரியங்களுளும் சொதினைகளுளும் அனுபவிகிற தறுவாயிலே செய்ய வெண்டின -யக-ம- சிவமாவது	antanta upattiriyaṅkaḷaiyum cotinaikaḷaiyum anupavikkira taruvāyile ceyya veṇṭina -19-m civamāvatu	Das 19. Gebet, das bei Problemen und Versuchungen gesprochen werden soll.	The 19th prayer to be said during troubles and temptations.	84
Gebet 20 97r-101v	பெரிய நிற்பந்திலெயும் இககட்டுகளிலெயும் இருக்கிற தறுவாயிலே செய்ய வெண்டின -உய- ம-செமாவது	periya nirpantattileyum ikkattukaḷileyum irukkira taruvāyile ceyya veṇṭina -20-m civamāvatu	[S. 156. Gebet in allerley Trübsal und Anfechtung.] Das 20. Gebet, das gesprochen werden soll, wenn man in großer Not und Gefahr ist.	The 20th prayer to be said during great troubles and dangers.	87
Gebet 21 102r- 105v ¹⁰⁷	வியாதியாயக கிடக்கிற தறுவாயிலே செய்ய வெண்டின -உயக-ம- செமாவது	viyātiyāyk kiṭakkira taruvāyile ceyya veṇṭina -21-m civamāvatu	[S. 158. Gebet in grossen Nöthen und Gefahr.] Das 21. Gebet, das während der Krankheit gesprochen werden soll.	The 21st prayer to be said during sickness.	91
Gebet 22 105v- 106r	அவஷத்தை படுகிற தறுவாயிலே பிதாவாகிய சுறுவெகாணைப பாத்து செய்ய வெண்டின -உயஉம- - சிவமாவது	avaṣṭtai paṭukira taruvāyile piṭāvākiya caruvecuraṇaip pāttu ceyya veṇṭina -22m civamāvatu	[S. 159. Gebet in Kranckheit.] Das 22. Gebet, das während des Leidens zu Gott, dem Vater, gesprochen werden soll.	The 22nd prayer to be said during suffering to God, the Father.	95
Gebet 23 106v- 107r	அவஷத்தை படுகிற தறுவாயிலே சுதனாகிய சுறுவெகாணைப பாத்து செய்ய வெண்டின -உயங- ம - சிவமாவது	avaṣṭtai paṭukira taruvāyile cutanākiya caruvecuraṇaip ceyya veṇṭina -23-m civamāvatu	[S. 161. Gebet zu GOtt dem Vater in Todes-Noth.] Das 23. Gebet, das während des Leidens zu Gott, dem Sohn, gesprochen werden soll.	The 23rd prayer to be said during suffering to God, the Son.	96
Gebet 24 107r- 108r	அவஷத்தை படுகிற தறுவாயிலே பரிசுத்த ஆவியாகிற சுறுவெகாணைப பாத்து செய்ய வெண்டின - உயசம - சிவமாவது	avaṣṭtaip paṭukira taruvāyile paricutta āviyākira caruvecuraṇap pāttu ceyya veṇṭina -24m civamāvatu	[S. 161. Gebet zu GOtt dem Sohn in Todes-Noth.] Das 24. Gebet, das während des Leidens zu Gott, dem Heiligen Geist, gesprochen werden soll.	The 24th prayer to be said during suffering to God, the Holy Spirit.	96
Gebet 25 108r- 111v	பெரிய உபத்திரியங்களைப் பொறுமையொடே உத்தரிககத் தக்கதாக செய்ய வெண்டின -உரும- சிவம	periya upattiriyaṅkaḷaip porumaiyōṭe uttarikkat takkatāka ceyya veṇṭina -25-m civam	[S. 162. Zu GOtt dem Heiligen Geiste in Todes- Noth.] Das 25. Gebet, das gesprochen werden soll, um große Schwierigkeiten mit Geduld zu ertragen.	The 25th prayer to be said in order to bear great troubles with patience.	97
			[S. 162. Gebet um Geduld in grossem Creutz.]		

¹⁰⁷ Dieses Blatt ist umgekehrt gebunden.

Gebet 26 111v- 115v	உபத்திரியம் உத்தரிககிற தறுவாயிலே சறுவெகான சகாயஞ் செய்கிறத்துக்குத் தாமசம் பண்ணுகிற பொது செய்ய வெண்டின - உசும [26] - சிவம்	upattiriyam uttarikkira taruvâyile caruvecuran cakâyañ ceykirattukku tâmacam paṇṇukira potu ceyya veṇṭina - 26m civam	Das 26. Gebet, das während des Leidens und bei Verzögerung der Hilfe Gottes gesprochen werden soll.	The 26th prayer to be said during suffering and when God's help gets delayed.	101
Gebet 27 115v- 118v	ஆறுதலடைகிறத்துக்காக செய்ய வெண்டின - உயளம் - சிவமாவது	ârutalataikirattukkâka ceyya veṇṭina -27m civamâvatu	[S. 163. Im Creutze, wenn GOtt die Hülffe lange verzeucht.] Das 27. Gebet, das zum Trost gesprochen werden soll.	The 27th prayer to be said to receive comfort.	105
Gebet 28 119r- 159v	ஆத்துமத்துக்கு ஞான அவிழ்ததைக [d.h. அமிழ்தத்தை] காண்பிககிற - உயஅ - ம - பிறசங்கம	âttumattukku ñâṇa aviltattai [d.h. amiltatai] kâṇpikkira 28-m piracankam	[S. 165. Gebet um Trost.] Die 28. Predigt, die der Seele den geistlichen Nektar (Ambrosia) zeigt.	The 28th sermon which shows the spiritual nectar for the soul.	107
Gebet 29 159v- 186v	அற. [அறசியபட்ட] விகவாச மந்திரம் ஆற்றலுண்டாக செய்யுங்களைப் பண்ணுகிற பிறகாமாக விளங்கப்படுத்து - உயகம - [29]	ara [araciyappatta] vicuvâca mantiram ârutaluṇṭâka cēpaṇkaḷaip paṇṇukira pirakâmâka viḷaṅka paṭukutu -29-m	29. Die Erklärung, wie man das Glaubensgebet, um Trost zu erhalten, sprechen soll.	29. Explanation to say the prayer of faith to receive comfort.	144
Gebet 30 186v- 191r	நஞ்சு சொல்லுகிற நாள வருத்திவிடகிற பயங்கரத்தை நீக்கத் தக்கதாக செய்ய வெண்டின முப்பதாம் சிவம்	naṭuc collukira nâl varuttivikkira payaṅkarattai nikkat takkatâka ceyya veṇṭina muppatâm civam	[S. 182. Der heilige Christliche Glaube Gebets- weise tröstlich ausgelegt. ¹⁰⁹] Das 30. Gebet, das zur Beseitigung der Gefahr gesprochen werden soll, die der Tag des Gerichts verursacht.	The 30th prayer for removing the terror brought about by the Day of Judgement.	167
Gebet 31 191r- 194v	சத்துருக்களை செய்ங கொள்ளத் தக்கதாக செய்ய வெண்டின முப்பத்தொராம் செபம்	catturukkaḷai ceyyaṅ kolḷat takkatâka ceyya veṇṭina mupaitorâm cepaṁ	[S. 193. Gebet wieder die Furcht des jüngsten Gerichts.] Das 31. Gebet, das für den Sieg über die Feinde gesprochen werden soll.	The 31st prayer to be said for victory over enemies.	171

¹⁰⁸ Auf S. 166 werden die vier Unterkapitel folgendermaßen genannt: "1. Daß diese Plage eine scharffe Zorn-Ruthe GOttes sey. 2. Wie solche Plage durch wahre Busse abzuwenden. 3. Wie man darwieder beten soll, öffentlich und in Häusern; mit beygefügtten sonderlichen Gebetlein. 4. Wie sich diejenigen, so damit durch GOttes Verhängniß heimgesuchet werden, trösten sollen." Schultze hat auch diesen Teil übersetzt.

¹⁰⁹ Der erste Artikel erklärt die Schöpfung; der zweite die Erlösung und der dritte die Heiligung.

Gebet 32 194v- 199r	சத்துருக்களுக்கும் துன்பப்படுத்துகிற பொருக்கும் யெதிரிடமாக தேவ ஒத்தாசை அடையத் தக்கதாக செய்ய வெண்டின் முப்பத்தாண்டாம் சிவம்	catturukkalukkum tunpap paṭuttukira perkalukkum yetiriṭamāka teva ottācai ātaiyat takkatāka ceyya veṇṭina mupattiaṇṭām civam	Das 32. Gebet, das gegen die Feinde und die Verfolger, aber für die göttliche Hilfe gesprochen werden soll.	The 32nd prayer ¹⁷⁴ to be said against the enemies and persecutors, but for divine help.
			[S. 196. Gebet um göttlichen Schutz wieder die Feinde und Verfolger.]	
Gebet 33 199v- 211r	கொளக காற்றுகும் மின் பொறனி செய்கிற பொருக்கும் தப்பிப் பொரும படிகும் சங்கீதங்களிலே நின்று அதுக்கெதத் ஆறுதல் பெறுமபடிகும் செய்ய வெண்டிய முப்பத்து மூணாம் சிவம்	koḷaka kârarukkum piṇ poraṇi ceykira perkalukkum tapp pokum paṭikkum caṇkitaṇkalile ninru atukketta ârutal perumpaṭikkum ceyya veṇṭina muppattu mūṇām civam	Das 33. Gebet, das gegen diejenigen, die Ärgernis bereiten und verleumden, aber zum Trost [mit passenden Zitaten] aus den Psalmen gesprochen werden soll.	The 33rd prayer ¹⁷⁷ to be said against the trouble makers, backbiters, and for comfort [with fitting passages] drawn from the Psalms.
			[S. 197. Wieder böse Mäuler und Verläumder, und Trost wieder dieselbe, aus den Psalmen.]	
Gebet 34 211r- 215v	கலகத்தினுடைய நிற்பதத்திலே கிறிஷ்ததியானத்துக்கு சத்துருவுக்கு எதிரிடமாய் செய்ய வெண்டின் - நயச[34]ம - சிவம்	kalakattinuṭaiya niṇpantattile kiriṣṭtiyāṇattukku catturuvukku etiriṭamāy ceyya veṇṭina -34-m civam	Das 34. Gebet, das während des Streits/ Krieges gegen die Feinde des Christentums gesprochen werden soll.	The 34th prayer ¹⁸⁹ to be said during fights/ wars against the enemies of Christianity.
			[S. 202. Gebet in Krieges- Noth und wieder den Türcken.]	
Gebet 35 216r- 219v	அறக்கொடிய பஞ்ச காலத்திலே செய்ய வெண்டின் முப்பத்தஞ்சாம் சிவம்	arak koṭiya pañca kālattile ceyya veṇṭina mupattañcām civam	Das 35. Gebet, das während der Hungersnot gesprochen werden soll.	The 35th prayer ¹⁹⁴ to be said during the time of famine.
			[S. 204. Gebet in theurer Zeit und Hungers-Noth.]	
Gebet 36 219v- 222r	பெருமழை பெருங்காத்து மின்னல்கள் இடிமுழக்கங்கள் உண்டாமிருக்கிற தறுவாயிலே செய்ய வெண்டின் - நயச[36]ம சிவம்	perumalai peruṅkāttu iṭi muḷakkaṅkaḷ uṇṭāyirukkira taruvāyile ceyya veṇṭina -36-m civam	Das 36. Gebet, das während großen Regens, Sturms, Blitzes und Donners gesprochen werden soll.	The 36th prayer ¹⁹⁷ to be said during the time of great rain, storm, lightening and thunder.
			[S. 206. Gebet in grossem Ungewitter und Donner.]	
Gebet 37 222v- 224v	பெருமழை பெருங்காத்து மின்னல்கள் இடிமுழக்கங்கள் கடந்துபொன பிற்பாடு செய்ய வெண்டின் நயஎம் தொத்தாம்	perumalai peruṅkāttu minnalkaḷ iṭi muḷakkaṅkaḷ kaṭantupona piṇpātu ceyya veṇṭina -37-m tottiram	Das 37. Gebet, das nach großem Regen, Sturm, Blitz und Donner gesprochen werden soll.	The 37th prayer ²⁰⁰ to be said after the great rain, storm, lightening and thunder.
			[S. 207. Dancksagung nach dem Ungewitter.]	

Gebet 38 224v- 229r	சரீர தாரிததிராதிலெயிருக்கிற தறுவாயிலே ஆறுதலுக்காக செய்ய வேண்டின - நயஅ - ம சிவம	caīra tārittirattileyirukkira taruvāyile ārūtalukkāka ceyya vēṭṭina -38-m civam	Das 38. Gebet, das während leiblicher Armut gesprochen werden soll.	The 38th prayer to be said during 'physical' poverty.	202
Gebet 39 229r- 233v	சத்திய வெத்ததுக்காக துன்பப்படுத்தப்பட்ட பொருள் ஆறுதல் பெறத்தக்கதாகச் செய்ய வேண்டின - நயக[39]ம - சிவம	cattiya vetattukkāka tunṇap paṭuttap paṭṭa perkaḷ ārūtal perrat takkatākac ceyya vēṭṭina -39-m civam	[S. 208. Gebet um Trost in leiblicher Armuth.] Das 39. Gebet, das zum Trost derjenigen gesprochen werden soll, die wegen des wahren Veda [des Wortes Gottes] leiden müssen.	The 39th prayer to be said for those who suffer because of the true Veda [the Word of God].	206
233v	ஞான மந்திர செலவ பூங்காவனத்தினுடைய மூணாம வகுப்பு முகிந்தது முத்தும	ñāṇa mantira celva pūṅkāvaṇattinūṭaiya mūṇām vakuppu mukintatu muttum	[S. 209. Gebet und Trost der Vertriebenen und Verfolgten, um der Bekänntniß willen der Wahrheit.] Der dritte Teil des reichen Blumengartens der geistlichen Gebete ist beendet. Ende.	The third part of rich flower garden with spiritual prayers is ended. End.	210

Katalog II - AFSt/P TAM 71
Der erste Teil des Biblischen Lustgärtleins von Wolfgang Seber

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt	வெத் தொட்டத்தினுடைய பொஷதகம்	veta tōttatinuṭaiya postakam	Das Buch über den biblischen Garten ¹¹⁰	The book on Biblical Garden
Kap. 1 1r-12r	திருவசனமெதென்றால் மனுஷான் பொகள் சறுவெசுரனுடைய சபாவ மகிமை யெதென்றமவருடைய சித்தமினனென்று அறியுமபடிக்கும் அவாருக்குப் பொதிவிகக தகதகாக திறித்துவமாகிற யெக சறுவெசுரனானவா திருவிளம்பத்தினதுவுமாய அருபியைக கொண்டு எவப்பட்டவாகளாகிற அறட்சிய சீஷட்ட தீறகதெரிசிகளும் அப்பொஷதலமமாகளும் எழுதி வைத்ததுமாயிருக்கிற திருவசனத்துக்குக காரணமாயிருக்கிறவா சறுவெசுரன தானே	tiruvacanametēnṛāl manuṣarāṇa perkal caruecuranuṭaiya cupāva makimai yetenrumavaruṭaiya cittaminṇatenrum ariyumpatikkum avarkaḷukku potivikka takkatāka tirittuvamākira yeka caruvecuranānavar tiruvīlampattinātuvumāy arūpiyaik koṇṭu evappattavarkaḷāy araciya ciṣṭṭa tīrkatericikaḷum apoṣṭtalamārkaḷum eḷuti vaittamumāyirukkira tiruvacanattukkuk kārānamāyirukkīavar caruvecuran tāne parāparavaṣṭtuvānavavar renṛāl vātānuairukkīavarumāy arūpiyumāy aḷavillāta nānamuḷavarumāy aḷavillāta cattiyamuḷavarumāy aḷavillāta kirupaiyuḷavarumāy aḷavillāta paricuttamuḷavarumāy aḷavillāta nītiyuḷavarumāy aḷavillāta tayavullavarumāy cattākilum inna petakamillāma lorukaṇṭa cīrāyirukkīavarumāy eṅkum nīraiñcirukkīavarumāy caruvattukkum vallavarumāyirukkīavar tāne	Über das heilige Wort: Der dreieinige Gott ist die Ursache, dass das heilige Wort Gottes durch die Eingebung des Heiligen Geistes von den heiligen Propheten und Aposteln niedergeschrieben worden ist, und die Menschen lehrt, damit die Menschen von den herrlichen Eigenschaften Gottes wissen und seinen Willen erkennen. [S. 1. Von der heiligen Schrift. Die heilige Schrift ist Gottes Wort/ durch Trieb und Eingebung des heiligen Geistes/ von den Propheten und Aposteln aufgezeichnet/ zu dem Ende/ daß sie uns von dem Wesen und Willen Gottes lehre und unterweise.]	The holy Word: The triune God is the source of the holy Word. He inspired the holy prophets and apostles to write it down to teach human beings of the qualities and will of God.
Kap. 2 12v-45v	பாபாவஷத்துவானவானொன்றா ல வாதானுமிருக்கிறவருமாய அருபியுமாய அளவிலலாத ஞானமுள்ளவருமாய அனாதியாயிருக்கிறவருமாய அளவிலலாத சத்தியமுள்ளவருமாய அளவிலலாத கிறுப்பையுள்ளவருமாய அளவிலலாத பரிசுத்தமுள்ளவருமாய அளவிலலாத நீதியுள்ளவருமாய அளவிலலாத தயவுள்ளவருமாயச சத்தாகிலும் பின்ன பெதகமில்லாம லொருகண்ட சோமிருக்கிறவருமாய எங்கும் நிறைஞ்சிருக்கிறவருமாயச சறுவததுக்கும் வல்லபருமாயிருக்கிறவா தானே இந்த பாபாவஸத்துவானவா திறித்துவமாகிற எக சறுவெசுரனாயிருக்கிறா அவா தமமைத் தாமெ மனுஷாருக்கு வெளிப்படுத்தினபடியே	parāparavaṣṭtuvānavavar renṛāl vātānuairukkīavarumāy arūpiyumāy aḷavillāta nānamuḷavarumāy aḷavillāta cattiyamuḷavarumāy aḷavillāta kirupaiyuḷavarumāy aḷavillāta paricuttamuḷavarumāy aḷavillāta nītiyuḷavarumāy aḷavillāta tayavullavarumāy cattākilum inna petakamillāma lorukaṇṭa cīrāyirukkīavarumāy eṅkum nīraiñcirukkīavarumāy caruvattukkum vallavarumāyirukkīavar tāne	Gott, das Wesen aller Wesen, ist Geist, von unermesslicher Weisheit, von unermesslicher Wahrheit, von unermesslicher Gnade, von unermesslicher Heiligkeit, von unermesslicher Gerechtigkeit, von unermesslicher Barmherzigkeit, äußerst beständig, allgegenwärtig, allmächtig. Dieser Gott ist dreieinig. Nach seiner eigenen Offenbarung besteht für den Menschen die Gottheit aus drei Personen. Die erste Person heißt der ewige Vater, der in Ewigkeit einen Sohn aus seinem Wesen geboren hat. Die zweite Person heißt Sohn, der das Bild Gottes ist.	God the highest being is spirit, of immeasurable wisdom, immeasurable truth, immeasurable holiness, immeasurable justice, immeasurable mercy, is extremely consistent, omnipresent, omnipotent. This God is triune. According to his own revelation for human beings his godhead

¹¹⁰ Seber, M. Wolfgang: Biblisches Lust-Gärtlein/ Erzeugend die Haupt-Artickel Göttlicher Lehre/ in kurtzen und wenigen Aphorismis, gleichsam als in gewisse Beetlein/ verfasst/ und sonderlich mit den fürnehmsten Grund-Sprüchen und Zeugnissen der H. Schrift / wie mit schönen wohlriechenden Blümlein/ erläutert/ und bestätigt durch M. Wolfgang Sebern/ Superintendenten und Pfarrern in Schleusingen/ Hernachmals aber mit denen Sprüchen der H. Kirchen-Väter vermehret von M. Adamo Fusio, Pfarrern zu Froburg, Samt einer Vorrede Herrn Johann Gerhards/ der H. Schrift D. und Prof. der löbl. Universität Jena. Leipzig/ In Verlegung Joh. Friedrich Gleditschens. Anno 1688. Hauptbibliothek FS: 25 G 7.

	தெவதத்துவத்திலெ மூனு ஆள்களுண்டாமிருக்கிறார்கள முதலாமாள் நித்திய பிதாவென்று அழைக்கப்படுகிறா இவா தற்சுப்பாமாயிருக்கிற ஒரு குமாரனை அனாதியிலெ செனிப்பிச்சரா ஹெண்டாமாள் சுதனென்று அழைக்கப்படுகிறா இவா நித்திய பிதாவினுடைய சுருபமாயிருக்கிறா மூணாம ஆள் பரிசுத்தமான அருபியென்று அழைக்கப்படுகிறா இவா பிதாவினிடத்திலெயும் சுதனிடத்திலெயும் நினைனு அனாதியாகப் பிறப்படுகிறவாயிருக்கிறா இந்த மூனு ஆள்களுமொ தற்கபாவமாயிருக்கிற சறுவெகானாயிருந்து பாலொகத்தையும் பூலொகத்தையும் திஷ்டடிச்சு சகல வஷத்துக்களையும் பாமரிச்ச நடத்திக் கொண்டு மனுஷார்களுக்குள்ளே தமக்கு ஒரு சபையைக் கூட்டி நீதியார்களுக்கும் அவநீதியுள்ள பொகளுக்கும் நடுதீவை யிருக்கிறவாயிருக்கிறா	parāparavasttuvānavar tirittuvamākira eka caruvecuranāyirukkīrār avar tammait tāme manuṣarkaḷukku velippattutṭinapatiye tevattuvattile mūnu āḷkaḷuntāyirukkīrārkaḷ mutalāl nittiya pitāvenru alaikkappaṭukīrār ivar tarccupāpamāyirukkīra oru kumāranaī anātiyile ceṇippiccār reṇtāmāl cutanenru alaikkappaṭukīrār ivar nittiya pitāvinutaiya curūpamāyirukkīrār mūṇām āl paricuttamāna arūpiyenru alaikkappaṭukīrār ivar pitāvinittattileyum cutanittattileyum niṇṇu anātiyākapa pīrappaṭukīravāyirukkīrār inta mūnu ālkkalumo tarcupāvamāyirukkīra caruvecuran Āyiruntu paralokattaiyum pūlokattaiyum tiṣṭticcu caka vaṣṭtukalaiyum parāmariccu naṭattika koṇṭu maṇuṣarkaḷukkulle oruc capaiyak kūṭṭi nītiyārikalukkum avanītiyulla perklalukkum naṭutṭirvai yiṭukīravārāyirukkīrār yekak kiṣṭtuvānavarenrālavavar tevattuvattile reṇtām āḷumāyp parāparavaṣṭtuvānavaruṭ aiya kumāranaumāy meyyāna manuṣanu monṇā yirukkicavarumāyirukki rār avar lokamuṇṭākīrattukku munne pitāvākīya caruvecuranutaiya cupāva makimaiyile ninru caruvecuran Ākap pīrantār āṇālavavar tammuṭaiya tāyākīya kannimariyāḷuṭaiya cupāpattile manusanākap pīrantār	Die dritte Person heißt der Heilige Geist. Dieser geht vom Vater und vom Sohn aus. Diese ebenbürtigen drei Personen haben die Welt und alles, was darin ist, erschaffen. Sie regieren die Welt, versammeln um sich eine Gemeinde und richten zwischen den Gerechten und den Ungerechten. [S. 10. Von GOTT. GOTT ist ein einig/ geistlich/ verständig/ ewig/ wahrhaftig/ gütig/ keusches/ gerechtes/ barmherziges Wesen/ freyes Willens/ unermesslicher Gewalt und Weißheit: Der ewige Vater der den Sohn/ sein selbständiges Ebenbild/ von Ewigkeit her gezeugt: Und der Sohn/ das gleich ewige Ebenbild des Vaters: und der H. Geist/ welcher vom Vater und Sohn/ von Ewigkeit her ausgehet: Inmassen denn die Gottheit sich also im Wort und göttlichen Zeugnissen geoffenbahret hat/ daß der ewige Vater/ sammt dem Sohn/ und heiligen Geist/ Himmel und Erden/ und alle Creaturen erschaffen und erhält/ auch allen Creaturen/ zu Erhaltung derselben/ gegenwärtig sey/ und ihme selbsten/ aus dem menschlichen Geschlecht/ eine Kirche sammle/ durch seinen Sohn/ und daß Er sey ein Richter der Gerechten und der Ungerechten. <i>Compend. Hutteri.</i>]	consists of three persons. The first Person is called the Father who in eternity bore a son out of his being. The second Person is called Son and is the image of the eternal Father. The third Person is called the Holy Spirit. He proceeds from the Father and the Son. These three Persons with the same being created the world, rule over it, gather to himself a congregation, and judge the righteous and unrighteous.
Kap. 3 46r-96r	யெகக கிறிஷ்த்துவானவாஹெனறாலவா தெவதத்துவத்திலெ ஹெண்டாம ஆளுமாய பாபாவஷ்த்துவானவருடைய குமாரனுமாய மெய்யான சறுவெகாநு மெய்யான மனுஷனு மொண்ணா யிருக்கிறவருமாயிருக்கிறா அவா லொகமுண்டாகிறத்துக்கு முன்னே பிதாவாகிய சறுவெகாநுடைய சுபாப மகிமையிலை நின்று சறுவெகானாகப் பிறந்தா ஆனாலவா தம்முடைய தாயாகிற கன்னிமரியாளுடைய சுபாபத்திலெ நின்று இந்த பூலொகத்திலெ மனுஷனாகப் பிறந்தா	Jesus Christus ist die zweite Person der Gottheit. Er ist der Sohn Gottes, der wahre Gott, und der wahre Mensch. Schon vor der Schöpfung der Welt ist er aus dem Wesen Gottes geboren. Als Mensch wurde er durch die Jungfrau Maria in die Welt geboren. [S. 34. Von CHRISTO/ seiner Person und Amte. Christus ist die andere Person der Gottheit/ Gottes Sohn/ GOTT und Mensch: GOTT ist Er/ aus des Vaters Natur/ vor der Welt geboren: Mensch ist Er/ aus der Mutter Natur/ in der Welt geboren. <i>Compend. Hutteri.</i>]	Jesus Christ is the second Person in godhead. He is the Son of God, the true God and true man. Before the creation of the world he was born of the being of God. But he was born as man through the virgin Mary.	

Kap. 4
96r-121r

தெய்வீக அருபியானவா
 ஸ்தெனாலவா
 தெவத்துவத்திலெ மூணாம
 ஆளமிருந்து
 உண்டாகப்படாமலும்
 திஷ்டிக்கப்படாமலும்
 பிறகாமலும் அனாதியாகப்
 பிதாவினிடத்திலெயும்
 சுதனிடத்திலெயும் நிண்ணு
 பிறப்படுகிறவாமிருக்கிறா

இவாலெ பிதாவாகிய
 சறுவெகான சுதனைக
 கொண்டு
 காணப்படுகிறதுவுமாய்க்
 காணப்படாதுவுமாயிருக்கிற
 சகல வஷத்துக்களையும்
 சமமன்களையும்
 மனுஷாகளையுமுண்டாககி
 இப்படிக்கொத்த
 திஷ்டிக்கப்படட
 காரியங்களைக் காற்பாத்தி
 நடத்தி யாண்டு கொளுக்கிறா

இவா காணப்படாத
 பிறகாமாக பிதாவாகிய
 சறுவெகானாலெ சுதனைக
 கொண்டு
 அப்பொஷுதலமாகனின்
 பெரிலெ அனுப்பப்பட்டாப்
 பொலெ விகவாசமுள்ள
 பொகளை
 திருவசனங்களினாலெயும்
 அறசிய சீஷட்ட
 திரவியங்களினாலெயும்
 அறசிக்கத்தக்கதாக
 பிதாவாகிய சறுவெகானாலெ
 சுதனைக கொண்டு
 இன்னாள மட்டும
 காணப்படாத பிறகாமாக
 அவாருடைய
 இறுதயங்களிலெ
 அனுப்பப்படுகிறா

Kap. 5
121r-
130v

திஷ்டிப்பு யெதென்றால்
 அது திறித்துவத்தினுடைய
 பிறகாமான
 கிறியையாமிருக்குது
 இததைக் கொண்டு
 பாபாவஸத்துவானவா
 தம்முடைய தற்கயமான
 சித்ததின்படியெ
 ஒண்ணுமில்லாத
 தனத்தினாலெ
 காணப்படுகிறதுவுமாய்
 காணப்படாததுவுமாயிருக்கிற
 சகலக் காரியங்களை ஆறு
 னாளைக்குள்ளெ
 உண்டாககினா

teyvika arūpiyānavar
 retenrālarar
 tevattuvattile mūṇām
 āḷāyiruntu
 unṭākkappaṭāmalum
 tiṣṭikkappaṭāmalum
 pirakkāmalum aṇ
 ātiyākap
 pitāvinittattileyum
 cutanittattileyum niṇṇu
 pirappaṭukiravarāyirukk
 irār

ivarāle pitāvākiya
 caruvecuran
 cutanakkoṇṭu
 kâṇappaṭukiratuvumāyi
 k
 kâṇappāttatuvumāyiruk
 kira cakala
 vaṣṭukkalaikum
 cammanacukkalaikum
 manuṣarkalaikumunṭākki
 ippāṭikkotta
 tiṣṭikkappatta
 kâriyanṭalaik kârpātti
 naṭatti yāṇṭu koḷukirār

ivar kâṇapptāta
 pirakāramāka pitāvākiya
 caruvecuranāle cutanaik
 koṇṭu
 appoṣṭalamārkaḷin
 perile anuppappaṭṭāp
 pole vicuvācamuḷḷa
 perkaḷai
 tiruvacanāḷināleyum
 arcīya ciṣṭṭa
 tiraviyanṭalaikum
 aracikkattakktāka
 pitāvākiya caruvecuran
 āle cutanak koṇṭu enn āḷ
 maṭṭum kâṇappaṭāta
 pirakāramāka
 avarkaḷuṭaiya
 irutayanṭalaile
 anuppapṭaukirār
 tiṣṭippu yetenrāl atu
 tirittuvattinutaiya
 pirakāramāna
 kiriyaiyāyirukkutu ittaik
 koṇṭu
 parāparavasttuvānavar
 tammutaiya
 taṭcuyamāna cittattin
 paṭiye onnumillāta
 tanattināle
 kâṇappaṭukiratuvumāy
 kâṇappaṭāttavumāyirukk
 ira cakalak kâriyanṭalai
 āru n āḷaikkulḷe
 unṭākkinaṛ

Der göttliche Geist ist die dritte
 Person in der Gottheit. Er ist
 weder gemacht, erschaffen, noch
 geboren, geht aber ewig von
 dem Vater und dem Sohn aus.

Durch ihn wird Gott über den
 Sohn erkannt. Er beschützt,
 erhält und beherrscht alle
 erschaffenen, sichtbaren und
 unsichtbaren Dinge, Engel und
 Menschen.

Wie er vom Vater einst auf eine
 unsichtbare Weise durch die
 Apostel geschickt wurde, wird er
 auch heute noch vom Vater
 durch den Sohn geschickt, um
 die Gläubigen durch sein
 heiliges Wort und die heiligen
 Sakramente zu heiligen.

[S. 71. Von dem Heiligen Geist. GOTT
 der H. Geist ist die dritte Person der
 Gottheit/ nicht gemacht/ nicht
 erschaffen/ nicht geboren/ sondern von
 Ewigkeit her vom Vater und Sohn
 ausgehend/ in welchem GOTT der Vater
 durch den Sohn alles erschaffen/ was
 sichtbar und unsichtbar ist/ Engel und
 Menschen/ und solch sein Geschöpf
 erhält/ trägt und regieret: gesandt vom
 Vater durch den Sohn/ in sichtbarer
 Gestalt/ über die Apostel: Welcher auch
 noch heut zu Tag/ unsichtbarer Weise/
 vom Vater durch den Sohn gesandt wird
 in die Herten der Gläubigen/ daß er
 dieselben durchs Wort und Sacramenta
 heilige. *Compend. Hutteri.*]

Die Schöpfung ist das Werk der
 Dreifaltigkeit. Gott hat nach
 seinem eigenen Willen aus
 Nichts alles Sichtbare und
 Unsichtbare binnen sechs Tagen
 erschaffen.

[S. 89. Von der Schöpfung. Die
 Schöpfung ist eine äusserliche
 Handlung der gantzen H. Dreyfaltigkeit/
 durch welche GOTT alle erschaffene/
 sichtbare und unsichtbare Dinge/
 innerhalb sechs Tagen/ nach seinem
 blossen Willen aus nichts erschaffen
 hat.]

The divine
 Spirit is the
 third Person in
 the godhead. He
 was neither
 made nor
 created nor
 born. He
 proceeds
 eternally from
 the Father and
 the Son.

By him and
 through his Son
 God has created
 all visible and
 invisible things,
 angels and
 human beings
 and sustains and
 rules over all
 created beings.

As he was sent
 by God the
 Father once to
 the apostles in
 an invisible
 way, he sends
 him till today
 into the hearts
 of the believers
 through the holy
 Word and holy
 Sacraments.

Creation is the
 work of the
 trinity.
 According to his
 own will God
 created in six
 days out of
 nothing all that
 is visible and
 invisible.

Kap. 6
131r-
165r

சமமனக்களுந்
துன்மனக்ககளுமெப்படி
கொத்த பொகளைன்றாலச
சமமனக்ககள
சறுவெசுரனாலெ தம்முடைய
சாயலின் படியெ குறையத்த
ஞானத்திலெயும்
பரிசுத்தத்திலெயும்
சறுவெசுரனுடைய
ஊழியத்துக்காகவும் தெரிந்து
கொள்ளப்பட்ட பொகளுக்கு
காவலாகவும் தங்களுக்கு
நித்திய மொஷ்சச மாககலும்
[sic, மார்க்கத்துக்காகவும்]
திஷ்டடிககப்பபட்ட
அருபமாயிருக்கிற
செந்துக்களாயிருக்கிறார்கள

cammanacukaḷun
tunmanacukkaḷumeppaṭi
k kotta perkaḷenrāl
cammanacukkaḷ
caruvecuranāle
tammuṭaiya cāyalin
paṭiye kuraiyatta
ñānattileyum
paricuttatileyum
caruvecuranuṭaiya
ūḷiyattukkākavum
terintu koḷḷappatta
perkaḷukkuk
kāvalākavum
taṅkaḷukku nittiya
moṣcca mākkalum [sic,
mārkattukkākavum]
tistikkapatta
arupiyāyirukkira
centukkaḷāyirukkiriṅkaḷ

Die guten und bösen Geister [d.h. Engel und Teufel] sind geistige Wesen, die von Gott nach seinem Ebenbild mit vollkommener Weisheit, Gerechtigkeit und Heiligkeit als Diener des Herrn und als Beschützer der von Gott Auserwählten auf ihrem Weg zum Himmel erschaffen worden sind.

[S. 96. Von den Engeln/ guten und bösen. Die Engel sind ein geistliches Wesen/ von Gott geschaffen zu seinem Ebenbilde/ in höchster Vollkommenheit/ Weisheit/ Gerechtigkeit und Heiligkeit/ zum Dienst Gottes/ zum Schutz der Auserwählten/ und dann zu ihrer selbst ewigen Seeligkeit.]

The good and bad spirits [i.e. angels and devils] are spiritual beings created by God in his image with all wisdom, justice and holiness as servants of God and protectors of the believers on their way to heaven.

Kap. 7
165v-
173r

மனுஷாக குண்டான
சறுவெசுரனுடைய
சாயலெதென்றால் முந்தின்
மனுஷன் பாவத்திலெ
விழுகிறத்துக்கு முன்னெ
அவன் கொண்டிருந்த
சறுவெசுரனுடைய
சாயலானது சீராததினடைய
குறையத்த
ஆரோக்கியமுமாயச
சீராததிலெங்கும் சத்தமான
பொத்தமுமாயக கெடுகப
பட்டிராத பெலனுமாயிருந்த
தென்கிறது மல்லாமல்
ஆத்துமத்திலெ
சறுவெசுரனை யறிகிற
செயமான அறிகையுமா
யவருக்குப்
பொருந்தியிருக்கிற
பயபகதியுமாய சறுவெசுரன்
பெரிலெ யுண்டான
கெட்டியான
நம்பிக்கையுமாயச
சகலத்திலெயும் தப்பிப்
பொகக் கூடாத கலவியுமாய
சறுவெசுரன் பெரிலெயும்
சறுவெசுரனுககடுத்த சகல
காரியங்களின் பெரிலெயும்
உண்டான சந்தொஷமுள்ள
மனசுமாயச சாகாவரமுமாயக
காணப்படுகிற சகல
திஷ்டடிகபுகளின் பெரிலெயும்
ஆண்டு கொள்கிற
ஆண்டு கொள்ளுமாயிருந்தது

manuṣarkkuntāna
caruvecuranuṭaiya
cāyaletenrāl muntina
manuṣaṇ pāvattile
vilukirattuku munne
avan koṭṭirunta
caruvecuranuṭaiya
cāyalānātu
cariratinuṭaiya
kuraiyatta
ārokkiamumāyc
carirattilenkum
cuttamāna rettamumāyik
ketukkap paṭṭirāta
peḷanumā irunta
tenkīratu mallāmal
āttumattile
caruvecuranai yarikira
ceyamāna arukkaīyumā
yavarukkup
poruntiyirukkira
papattiyumāyic
cakalattileyum tappip
pokak kūtāta
kalviyumāyi
caruvecuran Perileyum
caruvecuranukkatutta
cakala kāriyaṅkaḷin
perileyum unṭāna
cantoṣamulla
manacumāyc
cākāvaramumāyk
kāṇappaṭukira cakala
tisttippukaḷin perileyum
āṇṭu koḷḷukira
āṭukoḷḷuṭaḷumāyiruntatu

Vor dem Sündenfall des ersten Menschen bestand in ihm das Ebenbild Gottes nicht nur aus vollkommener Gesundheit des Leibes, aus reinem Blut und aus unverderblicher Kraft, sondern auch aus der Fähigkeit der Seele, Gott zu erkennen, der Bhakti [Gottesliebe- und Gottesverehrung], die ihm gemäß ist, der festen Hoffnung auf den Herrn, der unfehlbaren Weisheit in allem, der Freude an den Herrn und an dem, was ihm gehört, und aus der Herrschaft über alles Sichtbare.

[S. 119. Von dem Ebenbilde Gottes im Menschen. Das Ebenbilde Gottes im ersten Menschen/ vor dem Fall/ war nicht allein eine feine vollkommene Gesundheit/ und allenthalben rein Geblüt/ unverderbte Kräfte des Leibes; Sondern ein gewiß Erkenntnis Gottes/ rechte Gottesfurcht/ ein recht hertzlich Vertrauen gegen GOTT/ und allenthalben ein rechtschaffen gewisser Verstand/ ein fein gut frölich Hertz gegen Gott/ und allen göttlichen Sachen. Item die Unsterblichkeit und Herrschafft über alle Creaturen.]

The image of God in man before his fall consisted not only of his complete health, pure blood and imperishable strength, but also of the ability of the soul to know God, of Bhakti [loving worshipping God], of unmistakable wisdom, of strong hope and delight on God and every thing that has to do with him and also of his rule over every visible thing.

Kap. 8
173v-
212r

சுறுவெகாந எல்லாததையும்
முன்னறிந்து பாாமரிககிற
பாாமறிககை யெதென்றால்
சுறுவெகரன தினமையாகவும்
நனமையாகவும்
செய்யப்படுகிற
தெல்லாததையும் முன
அறிந்து தாம் உண்டாககின
சகல திஷ்டடியானதுகளை
சரியாக நடத்தி தெரிந்து
கொள்ளப்பட்ட பொருளடைய
கெதியை பராமரிககிற
பொதும்
நல்லதாயிருக்கிறதைச்
செய்யத்தக்கதாக அததை
நடத்தி அதிகமதிகமாய
வததிககப்
பண்ணுகிறபொதும்
தினமையாயிருக்கிறதை
நீக்கிப் பொட்டு பகைச்சு
அதக்குத் தடை பண்ணி
தன்னிசெய்யப்படுகிறததுக்கு
உத்தாரங்கொ

caruvecuran Ellātaiyum
munnaruntu
parāmarikkīra
parāmarikkai yetenrāl
caruvecuran
tinmaiyākavum
nanmaiyākavum
ceyyappaṭukirattellātaiy
um mun arintu tām
uṇṭākkina caka
tiṣṭtiyānatukalai
cariyāka naṭatti terintu
kollappaṭa perkaḷuṭaiya
ketiyai parāmarikkīra
potum
nallatāyirukkīrattaic
ceyyattakkatāka attai
naṭatti atikamatikamāy
vattikkap
paṇṇukirapotum
tinmaiyāyirukkīratai
nīkkip poṭṭu pakaiccu
atakkut taṭai paṇṇi
tanniceyyappaṭukirattuk
uttāraṅko

Dass Gott alles vorher weiß und regiert, bedeutet, dass er alles, was als Gutes und Böses getan wird, schon im voraus weiß, und daher alle seine Geschöpfe auf rechte Weise regiert und den Lebensweg seiner Auserwählten so leitet, Gutes zu tun und es zu vermehren, und Böses zu vermeiden und zu hassen.

[S. 124. Von Gottes Providenz und Vorsehung. Gottes Providenz oder Fürsichtigkeit ist eine solche Würckung/ durch welche GOTT nicht allein schlecht bloß alles weiß/ was geschicht und gehandelt wird/ Gutes und Böses: Sondern auch alle von ihm erschaffene Creaturen erhält und trägt/ fürnemlich aber der Auserwehlten Seligkeit befördert: das Gute gebeut/ schaffet und fortsetzet: Das Böse aber verbeut und hasset/ und solches entweder gar verhindert/ oder doch also unter dieser Gestalt geschehen lässet/ daß es auch/ wider aller Teufel und Gottlosen Willen/ endlich zu seinen Ehren/ und seiner Auserwehlten Seligkeit/ dienen soll und muß.]

That God knows and rules everything means that he knows already what good and bad would be done, rules his creatures in the right way, oversees the life of his chosen people that they increase in doing good and avoid and hate that which is bad.

Auf der Rückseite des letzten Deckblatts findet man folgende Bemerkung: "Weda Totam. Biblisches Lustgärtlein ins Malabarische A. No. 1."

Katalog II - AFSt/P TAM 72
Der zweite Teil des Biblischen Lustgärtleins von Wolfgang Seber

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt	வெத் தொட்டத்தினுடைய பொஷதகம்	veta tōttatinuṭaiya postakam	Das Buch über den biblischen Garten ¹¹¹	The book on Biblical Garden
Kap. 9 1r-21r	பாவமெதென்றால் சறுவெகான குடுத்த வெத்துக்கு விரொதமாயிருக்கிற அவஞாயமென்றும் ஆதியிலே சறுவெகான மனுஷருக்குத் திஷ்டத்தி முந்தின நீதியினுடைய குறைச்சலென்றும் சறுவெகானுடைய வெத்துக்கு விரொதமாயிருக்கிற தெல்லாத்துக்கு சாயந்திருக்கிற செய்குதலென்றும் சொல்லப்படும் மனுஷர்களினால் சறுவெகானுக்குக் கொபம் வருத்திவிக்கிறார்களென்கிறத் துந்தவிர் அவர்கள் தவக் பண்ணிப் பாவப் பொறுத்தலைப் பெறாதே பொனாகளென்றால் நித்திய மறணத்துக்கும் சாபத்துக்கும் உட்படுவார்கள்	pāvametenrāl caruvecuran Kuṭutta vetattukku vīrotamāyirukkīra avañāyamenrum ātiyile caruvecuran maṇuṣarukkuṭ tistittā muntina nītiyinuṭaiya kuraiccaleṇrum caruvecuranuṭaiya vetattuku vīrotamāyirukkīra tellāttukku cāyntirukkīra ceykutalenrum collappaṭum maṇuṣarkaḷināle caruvecuranukkuk kopam varuttivikkirārkaḷnīratt untavira avarkaḷ tavacu paṇṇip pāvap poruttalaip perāte poṇākaḷenrāl nittiya maṇaṇattukkum cāpaṭtukkum ulpaṭuvārkaḷ cuvātintiriyam yetileyirukkutenru kāṇpikka veṇum	Sünde ist die Ungerechtigkeit, die gegen das von Gott gegebene Gesetz gerichtet ist. Sie ist der Mangel an Gerechtigkeit, die Gott am Anfang den Menschen gegeben hat. Sünde beinhaltet alle Taten, die gegen Gottes Gesetz gerichtet sind. Durch Sünde ärgern die Menschen Gott. Sollten die Menschen keine Buße tun und ihnen die Sünden nicht vergeben werden, werden sie den ewigen Tod und Fluch erleben. [S. 140. Von der Sünde. Die Sünde ist das Unrecht wider Gottes Gesetz/ I. Joh. 3/4. Oder die Sünde ist ein Mangel der ersten Gerechtigkeit im Paradies/ oder eine Zuneigung und Handlung wider Gottes Gesetz/ durch welche GOTT zu Zorn gereizet/ der ewige Tod und Verdammniß verdient wird/ wo nicht Vergebung solcher Sünde erfolgt.]	Sin is unrighteousness which is against the law of God. It is the shortage of righteousness which God gave to man in the beginning. Anything that is against the law of God is sin. By sin human beings anger God. Should they not do penitence and accept forgiveness then they will experience eternal death and curse.
Kap. 10 21r-65v	சுவாதிந்திரியம் யெதிலெயிருக்குதென்று காண்பிக்க வெணும்	kuvāṭintiriyam yetileyirukkutenru kāṇpikka veṇum	Wie soll der freie Wille gezeigt werden? [S. 155. Vom freyen Willen. 1. Vor dem Fall hat der Mensch in allem einen freyen Willen gehabt.]	How should the free will be shown?
Kap. 11- 13 ¹¹² 65v-86v			Kap. 11. S. 167-178. Vom Gesetz. Kap. 12. S. 179-193. Vom Evangelium. Kap. 13. S. 193-208. Von Rechtfertigung.	

¹¹¹ Seber, M. Wolffgang: Biblisches Lust-Gärtlein/ Erzeugend die Haupt-Artickel Göttlicher Lehre/ in kurtzen und wenigen Aphorismis, gleichsam als in gewisse Beetlein/ verfasset/ und sonderlich mit den fürnehmsten Grund-Sprüchen und Zeugnissen der H. Schrifft / wie mit schönen wohlriechenden Blümlein/ erläutert/ und bestätigtet durch M. Wolffgang Sebern/ Superintendenten und Pfarrern in Schleusingen/ Hernachmals aber mit denen Sprüchen der H. Kirchen-Väter vermehret von M. Adamo Fusio, Pfarrern zu Froburg, Samt einer Vorrede Herrn Johann Gerhards/ der H. Schrifft D. und Prof. der löbl. Universität Jena. Leipzig/ In Verlegung Joh. Friedrich Gleditschens. Anno 1688. Hauptbibliothek FSt: 25 G 7.

¹¹² Es scheint, dass der Abschreiber die Einteilungen der Kapitel 11 - 13 nicht beachtet hat.

Kap. 14 87r- 104v ¹¹³	தெரிந்து கொள்ளுதலெதென்றால் எக்க கிறிஷ்துவை விகவாசிக்கிற பொருளுக்கு நித்திய சீவனத்தைக் குடுக்கிறதுக்கு சுறுவெகானுடைய நித்திய பிறிதிககினையுமிருக்குது ¹¹⁴	terintu kollutaletenrāl ecuk kirīsttuvai vicuvâcikkīra perkaḷukku nittiya cīvanattaik kuṭukkīratukku caruvecuranuṭaiya nittiya piritikkinaiyâyirukkutu	Die Prädestination besteht in der Tatsache, dass Gott gewillt ist, allen, die an Jesus Christus glauben, das ewige Leben zu geben. [S. 208-209. Von der Gnadenwahl. 1. Die Gnadenwahl ist Gottes ewiger Fürsatz/ denen die an Christum glauben/ das ewige Leben zu geben.]	Predestination is the will of God to give eternal life to all those who believe on Jesus Christ.
Kap. 15 104v ¹¹⁵ - 122v	நல்ல கிறிகைகளெதென்றால் சுறுவெகானால் பத்து கற்பினைகளின்படியே கற்பிக்கப் பட்டதுவுமாய் நூன் வழியாய்ச் செனிப்பிக்கப்பட்ட மனுஷனுக்குண்டான விகவாசத்தைக் கொண்டு அற்சிய அருபியினால் சுறுவெகானுடைய சங்கையாகவும் கீழ்ப்படித்தெண்டிப்புகளுளா யிருப்பான்	nalla kirikaikaḷeteinrāl caruvecuranāle pattu kaṛpinaikaḷinṭaiye kaṛpikkap paṭṭatuvumây ñāna valiyây ceṇippikkappaṭṭa manuṣanukkunṭāna vicuvâcattaik koṇṭu araciya arūpiyināle caruvecuranuṭaiya caṅkaiyâkavum kīlppaṭiṭeṭippukkuḷlâyir uppan	Die guten Werke richten sich nach den Zehn Geboten. Als Zeichen des Gehorsams und zur Ehre Gottes tut der Mensch, der auf geistliche Weise gezeugt worden ist, die Werke durch den Glauben und durch den Heiligen Geist. [S. 223-224. Von guten Wercken. GÜte Wercke sind innerliche und äusserliche Verrichtungen/ so von Gott in den zehen Geboten begriffen und verfasst sind/ und von den Wiedergeborenen/ aus Glauben/ durch den heiligen Geist/ geschehen zur Ehre Gottes/ und zu Erweisung unsers Gehorsams/ und Danckbarkeit gegen Gott.]	Good works are done according to the Ten Commandments . They are done as a sign of gratitude and for the glory of God. A person regenerated in a spiritual way performs them by faith through the Holy Spirit.
Kap. 16 123r- 149r	தவச யெதென்றால் தவச பண்ணுதலாகிற சுறுவெகானுடைய மனசை திருப்பதல் நாங்கள் செமித பாவங்களுக்காக உறுதியுள்ள மனஷதாபமும எக்க கிறிஷ்துவுக்காக பாவப் பொறுத்தலையும் சுறுவெகாரிடம் சந்தெகமில்லாத நம்பிக்கையின் நல்ல நடக்கையை நடத்துகிறதுக்கு கெட்டியான பிறிதிககினையுமிருக்குது	tavacu yetenrāl tavacu paṇṇutalākīra caruvecurananṭaikkū manacai tirupputal nāṅkaḷ ceyita pāvaṅkaḷukkāka urūtiyulla maṣṭtāpamum ecuk kirīsttuvukkāka pāvap poruttalaiyum caruvecuranīṭam cāntekamillāta nampikkaiyin nalla naṭakkaiyai naṭattukīratukkuk kettiyāna piratikkinaiyumâyirukk utu	Buße ist die feste Entscheidung, das Herz Gott zuzuwenden, die von uns begangenen Sünden wahrhaftig zu bereuen, von Gott die Sündenvergebung um Jesus Christus willen zu erhalten und mit unerschütterlichem Glauben an Gott guten Lebenswandel zu führen. [S. 238. Von der Busse. Die Busse oder Bekehrung zu Gott/ ist die hertzliche Reu und Leid über unsere Sünden/ und gewisse Zuversicht/ daß uns um Christus willen Vergebung der Sünden/ Versöhnung mit Gott/ Gerechtigkeit und ewiges Leben/ aus lauter Gnaden/ geschenket werde/ mit starckem Vorsatz/ hinfüro im neuen Leben zu wandeln.]	Penitence is a strong resolution to turn the heart towards God, to be sorry over the sins committed by us, to receive the forgiveness of sins from God for the sake of Jesus Christ and to believe on God with an undoubting faith.

¹¹³ Blatt 104r bietet ein gutes Beispiel für zusammengezogene Kurzschriften.

¹¹⁴ Die Kapitelüberschrift besteht aus dem Titel und dem ersten Nebenpunkt.

¹¹⁵ Das 15. Kapitel fängt in der Mitte der dritten Zeile an.

Kap. 17 149r- 174v	குருப பட்டத்தின் பெரிஸை சொல்ல வேண்டினதாவது	kurup pattattin Perile colla ventinatâvatu	Was soll über die Ordination gesagt werden? [S. 256. Vom heiligen Predig-Amt.]
--------------------------	---	---	--

Die Handschrift wechselt ab Blatt 11r. Ab Blatt 11r wird alles groß und unregelmäßig geschrieben.

Katalog II - AFSt/P TAM 73
Der dritte Teil des Biblischen Lustgärtleins von Wolfgang Seber

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt	C வெத தொதம் [sic. d.h. வேதத்தோட்டம்]	veta tôtam [d.h. vêtattôttam]	Biblischer Garten ¹¹⁶	Biblical Garden
Kap. 18 1r- 44v	சுறுவெசுரனுக குண்டான திருச்சபையின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	caruvecuranukkuntâna tiruccapaiyin perile collya ventinatâvatu	Was man über die heilige Kirche Gottes sagen soll. [S. 276. Von der Kirchen Gottes.]	What should one tell of the holy Church of God?
Kap. 19 45r-60v	கிறிஷ்தவாக்குக குண்டான மிஷ்டமெனென்றால் கிறிஷ்ததவாகள எகக கிறிஷ்தத்துவைக கொண்டு பெத்த மிஷ்டத்தின்படியே பாவத்தினுடைய அடுமைத தனத்திலெயும் பிசாசினுடைய வல்லமையிலெயும் வேதத்தினுடைய சாபத்திலெயும் நித்திய மறணத்திலெயும் சிமகக கூடாத் லெவித்தமமாகள கொண்டிருந்த சடங்குகளைக கற்பிக்கிற வேதத்திலெயும் நின்று மீழ்க்கப பட்டவாகளாமிருக்கிற தென்கிறது மிஷ்டமென்று சொல்லப்படும்	kiristtavarkalukkuntâna yištametenrâl kiristavarka ecuk kiristtavaik koṇu petta yištattinpaṭiye pâvattinutaiya aṭumait taṇattileyum picâcinutaiya vallamaiyileyum vetattinutaiya câpatileyum cimakka kûṭâta levittamârka koṇṭirunta caṭaṅkukaḷaik kaṇṭikkira vetattileyum ninru miḷkkap paṭṭavarkaḷâyirukkira teṅkiratu yištamenru collappaṭum	Die Freiheit [wörtlich: Liebe] der Christen besteht in der Freiheit, die durch Jesus Christus erlangt wurde. Dies ist die Befreiung von der Knechtschaft der Sünde, der Macht des Satans, dem Fluch des Gesetzes, vom ewigen Tod und von den unerträglichen levitischen Riten im Gesetz. [S. 306. Von Christlicher Freyheit. Die Christliche Freyheit ist das Recht der Gläubigen in Christo/ durch welches sie von der Sünden Knechtschaft/ von des Teufels Tyranny/ vom Fluch des Gesetzes/ und vom ewigen Tode/ wie auch von dem unerträglichen Joch der Levitischen Ceremonien/ und Menschen-Satzungen/ befreyet worden.]	Christian freedom [literally: love] has to do with freedom obtained by Jesus Christ. It is deliverance from the slavery of sin, power of Satan, the curse of law, the unbearable levitical rites mentioned in law.
Kap. 20 61r-70v	திருச்சபையிலெ உண்டான ஞானத் தாவியங்க ளெனென்றால் சுறுவெசுரன கற்பித்ததுவுமாய் தெய்வீக மிஷ்ட பிறசாதத்தை வாத்தைப்பாடடைக கொண்டிருக்கிறதுவுமாய் மிருக்கிற பிறம்பான அடையாளங்களும சடங்குகளுமென்று சொல்லப்படும்	tiruccapaiyile uṇṭâna ñânat tiraviyaṅkaḷeteṇrâl caruvecuran Kaṇṭittatuvumây teyvika yištta piracâtattai vârtaippâṭtaik koṇṭirukkiratuvumây yirukkira pirampâna aṭaiyâḷaṅkaḷum caṭaṅkukaḷumenru collappaṭum	Die Gnadengaben der heiligen Kirche sind die äußerlichen Zeichen und Riten, die von Gott gelehrt worden sind und die die Verheissung der göttlichen Gnade besitzen. [S. 317. Von den heiligen Sacramenten ingemein. Sacramenta sind äusserliche Zeichen und Ceremonien/ die da haben Gottes Befehl/ und haben eine angehefte Göttliche Zusage der Gnaden.]	The gracious gifts of the holy Church are the external signs and rites which are taught by God and which possess the promise of divine grace.

¹¹⁶ Seber, M. Wolffgang: Biblisches Lust-Gärtlein/ Erzeugend die Haupt-Artickel Göttlicher Lehre/ in kurtzen und wenigen Aphorismis, gleichsam als in gewisse Beetlein/ verfasset/ und sonderlich mit den fürnehmsten Grund-Sprüchen und Zeugnissen der H. Schrifft / wie mit schönen wohlriechenden Blümlein/ erläutert/ und bestätigtet durch M. Wolffgang Sebern/ Superintendenten und Pfarrern in Schleusingen/ Hernachmals aber mit denen Sprüchen der H. Kirchen-Väter vermehret von M. Adamo Fusio, Pfarrern zu Froburg, Samt einer Vorrede Herrn Johann Gerhards/ der H. Schrifft D. und Prof. der löbl. Universität Jena. Leipzig/ In Verlegung Joh. Friedrich Gleditschens. Anno 1688. Hauptbibliothek FSt: 25 G 7.

Kap. 21 71r-91v	ஞானவுதான மெதெனறாலது சுபாவமான தண்ணீராயிராமல சறுவெகாநுடைய கற்பனையிலே மிஷ்தாயிககப் பட்டதுவுமாய சறுவெகாநுடைய வாரததையொடெ யடககப் பட்டதுவுமாய முத்தியாயாகப் பொடப் பட்டதுவுமாயிருக்கிற தண்ணீரென்று சொல்லப்படும்	nānastāna metenrālatu cupāvamāna taṇṇirāyirāmal caruvecuranuṭaiya kaṇṇaiyile yistāpikkap paṭṭatuvumāy caruvecuranuṭaiya vārtaiyoṭe yatakkap pappatuvumāy muttiraiyākap poṭap paṭṭatuvumāyirukkīra taṇṇirenru collappaṭum araciya ciṣṭa narkaruṇai yetenrālatu kattarākiya ecuk kirīṣṭtavin āla uṇṭākkappaṭṭa putiyerpāṭṭinuṭaiya parama rakaciyaakāyirukkutu yitile kattarākiya ecuk kirīttuvunuṭaiya meyyāna carīramum rettamum appattukkulleym muntirikai paḷacāttukkulleym tiṇṇu kuṭikkīra perkaḷellarukku meyyākave kuṭukkappaṭum yenkiratuṇ tavira kirupai ātaikirattukkāna vāṭtaippātu cakala vicuvācamulla perikaḷukku lepīccu aṭamānamākak kuṭukkap paṭṭirukkutu āvalāti yetenrāl vāṭtaikaḷaik koṇṭāṇālumk kirikakalāk koṇṭākilum māṭta maṇuṣarkaḷai tiṇmaiye vattikkap paṇṇukiratenkiratu āvalāti yenru collappaṭum yitiṇāle nāṅkaḷ vaḷitappip poṇapūn tappitattile titappatutti pollāta mātiriyaik koṇṭu tiṇmaikaṇukku yeve avan cuviveṣattai kopamāka nintikkat tūṣnam colli tuṇpapatuttukirattukkuk kāraṇamāyirukkūrom	Die Taufe ist nicht nur natürliches Wasser, sondern ist in Gottes Gebot begründet und besteht als ein Siegel des Wortes Gottes. [S. 325. Von der heiligen Tauffe. Die Tauffe ist nicht allein schlecht Wasser/ sondern sie ist das Wasser/ das in Gottes Gebot gefasset/ und mit GOTTes Wort verbunden und versiegelt ist.]	Baptism is not mere natural water, but it is founded in the commanded in God's command and is contained as a stamp in the Word of God.
Kap. 22 92r-104v	அறசிய சீஷட்ட நற்கருணை யெதெனறாலது கத்தாாகிய எக்க கிறீஷ்துவினாலெ உண்டாகக்கப்பட்ட புதியெற்பாட்டினுடைய பாம ராகசியமாயிருக்குது மிதிலெ கத்தாாகிற எக்க கிறீஷ்துவினுடைய மெய்யான சரீரமும் ஓத்தமும் அப்பத்துக்குள்ளெயும் முந்திரிகை பழசாத்துக்குள்ளெயும் திண்ணு குடிககிற பொகலெல்லாருக்கும மெய்யாகவெ குடுக்கப்படும் யென்கிறதுந தவிர கிறுபை அடைகிறத்துக்கான வாததைப்பாடு சகல விகவாசமுள்ள பொகருக்கு லெமிச்சு அடமானமாகக் குடக்கப் பட்டிருக்குது	araciya ciṣṭa narkaruṇai yetenrālatu kattarākiya ecuk kirīṣṭtavin āla uṇṭākkappaṭṭa putiyerpāṭṭinuṭaiya parama rakaciyaakāyirukkutu yitile kattarākiya ecuk kirīttuvunuṭaiya meyyāna carīramum rettamum appattukkulleym muntirikai paḷacāttukkulleym tiṇṇu kuṭikkīra perkaḷellarukku meyyākave kuṭukkappaṭum yenkiratuṇ tavira kirupai ātaikirattukkāna vāṭtaippātu cakala vicuvācamulla perikaḷukku lepīccu aṭamānamākak kuṭukkap paṭṭirukkutu āvalāti yetenrāl vāṭtaikaḷaik koṇṭāṇālumk kirikakalāk koṇṭākilum māṭta maṇuṣarkaḷai tiṇmaiye vattikkap paṇṇukiratenkiratu āvalāti yenru collappaṭum yitiṇāle nāṅkaḷ vaḷitappip poṇapūn tappitattile titappatutti pollāta mātiriyaik koṇṭu tiṇmaikaṇukku yeve avan cuviveṣattai kopamāka nintikkat tūṣnam colli tuṇpapatuttukirattukkuk kāraṇamāyirukkūrom	Das heilige Abendmahl ist das vom Herrn Jesus Christus eingesetzte göttliche Geheimnis. Es enthält im Brot und Traubensaft den wahren Leib und das wahre Blut des Herrn Jesus Christus, was denen wahrhaftig gegeben wird, die [das Brot] essen und [den Traubensaft] trinken. Außerdem gilt dies den Gläubigen als Pfand. [S. 341-342. Vom heiligen Abendmahl. Das heilige Abendmahl ist ein Sacrament neues Testaments/ von Christo dem HERRNselbst eingesetzt/ in welchem der wahre Leib und Blut unsers Herrn Jesu Christi/ in und unter dem Brot und Wein/ allen/ die solches essen und trincken/ wahrhaftig überreicht/ und die Gnaden- Verheissung allen Gläubigen appliciret/ zugeeignet/ und versiegelt wird.]	The Holy Eucharist is a divine secret established by the Lord Jesus Christ. In the bread and grape juice it contains the true body and true blood of the Lord Jesus Christ that are truly given to those who eat and drink of it. Moreover it is given to the believers as a security.
Kap. 23 105r- 118r	ஆவலாதி யெதெனறால வாததைகளைக் கொண்டானாலுமக் கறிகைகளைக் கொண்டென்கிலும் மத்த மனுஷாக்களை தினமையிலெ வத்திக்கப் பண்ணுகிறதென்கிறது ஆவலாதி யென்று சொல்லப்படும் மிதினாலெ னாங்கள வழிதப்பிப் பொன்னு [sic] தப்பித்ததிலெ திடப்படுத்தி பொல்லாத மாதிரியைக் கொண்டு தினமைகளுக்கு யெவி அவன சுவிவிசேஷத்தை கொப்பமாக நிந்திகத் தூஷணம் சொல்லித் துன்பப்படுத்துகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கிறோம்	āvalāti yetenrāl vāṭtaikaḷaik koṇṭāṇālumk kirikakalāk koṇṭākilum māṭta maṇuṣarkaḷai tiṇmaiye vattikkap paṇṇukiratenkiratu āvalāti yenru collappaṭum yitiṇāle nāṅkaḷ vaḷitappip poṇapūn tappitattile titappatutti pollāta mātiriyaik koṇṭu tiṇmaikaṇukku yeve avan cuviveṣattai kopamāka nintikkat tūṣnam colli tuṇpapatuttukirattukkuk kāraṇamāyirukkūrom	Die Versuchung besteht in der Tatsache, anderen Menschen durch Wort oder Tat behilflich zu sein, Böses zu tun. So werden wir verführt. Wir geben ein böses Beispiel, um [die anderen Menschen] im Bösen zu festigen, zu bösen Taten anzuregen und mit Ärger das Evangelium zu verachten. [S. 353. Vom Aergerniß. Aergerniß ist/ wenn entweder durch Wort oder Wercke jemand geärgert wird/ also/ daß er in Irrthum gestärcket/ oder aber durch böse Exempel zum Argen angereizet oder auch wol dahin bewogen wird/ daß er mit grösserm Haß das Evangelium lästert/ schändet und verfolgt.]	Temptation consists of the fact which encourages other people through word or deed to grow in evil things. Thus we are misled. We give an evil example to other people to get founded in evil things, encouraged for evil doings and to hate the gospel angrily.
Kap. 24 109r- 163v	உபத்திரியங்களின் பெரிலெயும் அதுகளினாலெ வருகிற ஆறுதலின் பெரிலெயும் சொல்லப்பட வெண்ணின் வததமானமாவது	upattiriyakalīn perileyum atukalīṇāle varukira ārutalīn perileyum collappaṭa venṭina vattamānamāvatun	Dinge, die über Schwierigkeiten und den Trost, der durch sie kommt, gesagt werden sollen. [S. 361. Vom Creutz und Trost in demselbigen.]	Things to be told about difficulties and the comfort coming through them.

Kap. 25
164r-
199r

செபமெதென்றால் நாங்கள்
ஒன்றிலப் பிறம்பாக
வாயினாலே மாததீராமல்ல
உள்ளாகவும
யிறுதயத்தினாலே
சறுவெகாண்ணடைகஞ்சு
செந்து எகக கிறீஷ் ததுவின
பெரிலே உண்டான
விகவாசத்தினாலே
ஆததுமத்துக
கடுததுவுமாய சரீரத்துக
கடுததுவுமாயிருக்கிற
நன்மைகளுக்காகச்
சறுவெகாணை வெண்டிக
கொளளுகிறோம் ஒன்றில்
பெத்த உபகாரங்களுக்காக
நன்றியறிந்த மனசொடே
அவரை பிஷ் ததோத்திரம்
பண்ணுகிறோம் யிது
செபமென்று சொல்லப்படும

cepametenrāl nāṅkaḷ
oṇṇilp pīrampāka vāyin
āle mātṭiramalla
uḷḷākavum
yirutayattināle
caruvecuranaṇṭaikkuc
centu ecuk kiṟiṣṭtuvin
perile uṇṭāna
vicuvācattināle
āttumattuk
kattutatuvumāy
carīrattuk
kaṭuttavuvumāyirukkira
naṇmaikaḷukkākac
caruvecuranai veṇṭik
koḷḷukirom oṇṇil petta
upakāraṅkaḷukkāka
naṇriyarinta manacoṭe
avarai yiṣṭottirām
paṇṇukirom yitu
cepamenru collappaṭum

Im Gebet nähern wir uns Gott durch den Glauben im Namen Jesu Christi nicht nur äußerlich mit dem Mund, sondern innerlich mit dem Herzen und bitten [ihn] um Segen für unsere Seele und für unseren Leib. Mit Dank für den erhaltenen Segen [entweder für die Seele oder den Leib] loben wir ihn. Dies heißt Gebet.

[S. 393-394. Von dem Gebet. Das Gebet/ oder die Anrufung Gottes/ ist nicht allein eine äusserliche/ mündliche/ sondern auch innerliche/ hertzliche Bitte zu Gott/ durch den Glauben an Christum/ für allerley nothwendige Güter Leibes und der Seelen/ mit angehängter schuldiger Dancksagung für die empfangene Wohlthaten.]

In prayer we approach God through our faith in the name of Jesus Christ not only externally with our mouth, but also innerly with our heart and request him for his blessing for our soul and body. With thanks for the blessings received [either for the soul or for the body] we praise him. This is called prayer.

Katalog II - AFSt/P TAM 74
Der dritte Teil des Biblischen Lustgärtleins von Wolfgang Seber

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt	Fehlt. Auf dem ersten Blatt findet man: "Biblisches Lustgärtlein ins Malabarische. C. No. 3."			
Kap. 18 1r- 45v	சுறுவெகரனுக் குண்டான திருச்சபையின் பெரிஸெ சொல்ல வெண்டினதாவது	caruvecuranukkunṭāna tiruccapaiyīn Perile collya veṇṭinatāvatu	Was man über die heilige Kirche Gottes sagen soll. [S. 276. Von der Kirchen Gottes. ¹¹⁷]	What should one tell of the holy Church of God?
Kap. 19 46r-58v	கிறிஷ்தவாக்குக குண்டான யிஷ்டமெதென்றால் கிறிஷ்தத்தவாகள எக்க கிறிஷ்தத்துவைக கொண்டு பெத்த யிஷ்டத்தினபடியெ பாவத்தினுடைய அடுமைத் தனத்திலெயும் மிசாசினுடைய வல்லமையிலெயும் வெத்ததினுடைய சாபத்திலெயும் நித்திய மறணத்திலெயும் சிமக்க கூடாத லெவித்தமாகள கொண்டிருந்த சடங்குகளைக் கறபிக்கிற வெத்ததிலெயும் நின்று மீழ்க்கப் பட்டவாகளாமிருக்கிற தென்கிறது யிஷ்டமென்று சொல்லப்படும்	kirīṣṭtavarkaḷukkunṭāna yiṣṭametenrāl kirīṣṭtavarkaḷ ecuk kirīṣṭtavaik koṇṭu petta yiṣṭattinpatiye pāvattinūṭaiya aṭumait taṇattileyum picācinūṭaiya vallamaiyileyum vetattinūṭaiya cāpatileyum cimakka kūṭāta levittamārkaḷ koṇṭirunta caṇṅkukaḷaik karpikkira vetattileyum ninru mīlkkap paṭṭavarkaḷāyirukkira tenkiratu yiṣṭamenru collappaṭum	Die Freiheit [wörtlich: Liebe] der Christen besteht in der Freiheit, die durch Jesus Christus erlangt wurde. Dies ist die Befreiung von der Knechtschaft der Sünde, der Macht des Satans, dem Fluch des Gesetzes, vom ewigen Tod und von den unerträglichen levitischen Riten im Gesetz. [S. 306. Von Christlicher Freyheit. Die Christliche Freyheit ist das Recht der Gläubigen in Christo/ durch welches sie von der Sünden Knechtschafft/ von des Teufels Tyranny/ vom Fluch des Gesetzes/ und vom ewigen Tode/ wie auch von dem unerträglichen Joch der Levitischen Ceremonien/ und Menschen-Satzungen/ befreyet worden.]	Christian freedom [literally: love] has to do with freedom obtained by Jesus Christ. It is deliverance from the slavery of sin, power of Satan, the curse of law, the unbearable levitical rites mentioned in law.
Kap. 20 59r-67r	திருச்சபையிலெ உண்டான ஞானத் தீவியங்க ளெதென்றால் சுறுவெகான கற்பித்ததுவுமாய் தெய்விக யிஷ்டம் பிறசாத்ததை வாரத்தைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறதுவுமாய் மிருக்கிற பிறம்பான அடையாளங்களும் சடங்குகளுமென்று சொல்லப்படும்	tiruccapaiyile uṇṭāna ñānat tiraviyaṅkaḷeteṇrāl caruvecuran karpittatuvumāy teyvika yiṣṭa piracātattai vārtaippāṭṭaik koṇṭirukkiratuvumāy yirukkira pirampāna āṭaiyāṅkaḷum caṇṅkukaḷumenru collappaṭum	Die Gnadengaben der heiligen Kirche sind die äußerlichen Zeichen und Riten, die von Gott gelehrt worden sind und die die Verheissung der göttlichen Gnade besitzen. [S. 317. Von den heiligen Sacramenten ingemein. Sacramenta sind äusserliche Zeichen und Ceremonien/ die da haben Gottes Befehl/ und haben eine angehefte göttliche Zusage der Gnaden.]	The gracious gifts of the holy Church are the external signs and rites which are taught by God and which possess the promise of divine grace.

¹¹⁷ Seber, M. Wolfgang: Biblisches Lust-Gärtlein/ Erzeugend die Haupt-Artickel Göttlicher Lehre/ in kurtzen und wenigen Aphorismis, gleichsam als in gewisse Beetlein/ verfasset/ und sonderlich mit den fürnehmsten Grund-Sprüchen und Zeugnissen der H. Schrifft / wie mit schönen wohlriechenden Blümlein/ erläutert/ und bestätigt durch M. Wolfgang Sebern/ Superintendenten und Pfarrern in Schleusingen/ Hernachmals aber mit denen Sprüchen der H. Kirchen-Väter vermehret von M. Adamo Fusio, Pfarrern zu Froburg, Samt einer Vorrede Herrn Johann Gerhards/ der H. Schrifft D. und Prof. der löbl. Universität Jena. Leipzig/ In Verlegung Joh. Friedrich Gleditschens. Anno 1688. Hauptbibliothek FSt: 25 G 7.

Kap. 21
68r-85v

ஞானவுதான மெதெனறாலது
சுபாவமான தண்ணீராயிராமல
சறுவெகாநுடைய
கற்பனையிலே மிஷ்தாபிககப
பட்டதுவுமாய
சறுவெகாநுடைய
வாரததையொடெ யடககப
பட்டதுவுமாய முத்தியாயாகப
பொடப பட்டதுவுமாயிருக்கிற
தண்ணீரென்று சொல்லப்படும்

Kap. 22
86r-97v

அறசிய சீஷட்ட நற்கருணை
யெதெனறாலது கத்தாசிய
எக்க கிறீஷ்துவினாலெ
உண்டாகக்கப்பட்ட
புதியெற்பாட்டினுடைய பாம
ராகசியமாயிருக்குது மிதிலெ
கத்தாசிய எக்க
கிறீஷ்துவினுடைய மெய்யான
சரீரமும் ஓத்தமும்
அப்பத்துக்குள்ளெயும்
முந்திரிகை
பழசாத்துக்குள்ளெயும்
திண்ணு குடிககிற
பொகலெல்லாருக்கும
மெய்யாகவெ குடுக்கப்படும்
யென்கிறதூத தவிர கிறுபை
அடைகிறதூதககான
வாததைப்பாடு சகல
விகவாசமுள்ள பொகருக்கு
லெபிசுச அடமானமாகக்
குடக்கப பட்டிருக்குது

Kap. 23
98r-108r

ஆவலாதி யெதெனறால
வாததைகளைக்
கொண்டானாலுமக்
கறிகைகளைக்
கொண்டென்கிலும் மத்த
மனுஷாகளை தினமையிலெ
வத்திக்கப
பண்ணுகிறதென்கிறது
ஆவலாதி யென்று
சொல்லப்படும் மிதினாலெ
னாங்கள வழிதப்பிப
பொனபூன [sic]
தப்பித்ததிலெ திடப்படுத்தி
பொல்லாத மாதிரியைக்
கொண்டு தினமைகளுக்கு
யெவி அவன
சுவிவிசெஷத்தை கொப்பமாக
நிந்திகத் தூஷணம்
சொல்லித்
துன்பப்படுத்துகிறதூக்குக்
காறணமாயிருக்கிறோம்

Kap. 24
109r-
143v

உபத்திரியங்களின் பெரிலெயும்
அதுகளினாலெ வருகிற
ஆறுதலின் பெரிலெயும்
சொல்லப்பட வெண்ணின்
வத்தமானமாவது

ñānaṣṭāna metenrālatu
cupāvamāna
taṇṇirāyirāmal
caruvecuranuṭaiya
kaṇṇaiyile yistāpikkap
paṭṭatuvumāy
caruvecuranuṭaiya
vārtaiyoṭe yatakkap
pappatuvumāy
muttiraiyākap poṭap
paṭṭatuvumāyirukkīra
taṇṇirenru collappaṭum
araciya ciṣṭa narkaruṇai
yetenrālatu kattarākiya
ecuk kirīṣṭtvin āla
uṇṭākkappaṭṭa
putiyerpāṭṭinuṭaiya
parama
rakaciyaakāyirukkutu
yitile kattarākiya ecuk
kirīṭtuvunuṭaiya
meyyāna carīramum
rettamum
appattukkulleyum
muntirikai
paḷacāttukkulleyum
tiṇṇu kuṭikkīra
perkaḷellarukku
meyyākave
kuṭukkappaṭum
yenkirātuṇ tavira
kirūpai āṭaikirattukkāna
vāṭtaippātu cakala
vicuvācamulla
perikaḷukku lepīccu
aṭamānamākak
kuṭukkappattirukkutu
āvalāti yetenrāl
vāṭtaikaḷaik
koṇṭāṇālumk
kirikakalāk koṇṭākilum
matta maṇuṣarkaḷai
tiṇmaiye vattikkap
paṇṇukiratenkiratu
āvalāti yenru collappaṭum
yitiṇāle nāṅkaḷ
vaḷitappip poṇapūṇ
tappitattile titappattutti
pollāta mātiriyaik koṇṭu
tiṇmaikaṇukku yeve
avaṇ cuviviceṣattai
kopamāka nintikkat
tūṣṇam colli
tuṇpapatuttukirattukkuk
kāraṇamāyirukkūrom

upattiriyakalīn
perileyum atukalīṇāle
varukira ārutalīn
perileyum collappaṭa
venṭina
vattamānamāvatun

Die Taufe ist nicht nur
natürliches Wasser, sondern in
Gottes Gebot begründet und
besteht als ein Siegel des Wortes
Gottes.

[S. 325. Von der heiligen Tauffe. Die
Taufe ist nicht allein schlecht Wasser/
sondern sie ist das Wasser/ das in Gottes
Gebot gefasset/ und mit GOTTes Wort
verbunden und versiegelt ist.]

Das heilige Abendmahl ist das
vom Herrn Jesus Christus
eingesetzte göttliche Geheimnis.
Es enthält im Brot und
Traubensaft den wahren Leib
und das wahre Blut des Herrn
Jesus Christus, was denen
wahrhaftig gegeben wird, die
[das Brot] essen und [den
Traubensaft] trinken. Außerdem
gilt dies den Gläubigen als
Pfand.

[S. 341-342. Vom heiligen Abendmahl.
Das heilige Abendmahl ist ein
Sacrament neues Testaments/ von
Christo dem HERRN selbst eingesetzt/
in welchem der wahre Leib und Blut
unsers HERrn JESu Christi/ in und unter
dem Brot und Wein/ allen/ die solches
essen und trincken/ wahrhaftig
überreicht/ und die Gnaden-
Verheissung allen Gläubigen appliciret/
zugeeignet/ und versiegelt wird.]

Die Versuchung besteht in der
Tatsache, anderen Menschen
durch Wort oder Tat behilflich
zu sein, Böses zu tun. So werden
wir verführt. Wir geben ein
böses Beispiel, um [die anderen
Menschen] im Bösen zu
festigen, zu bösen Taten anregen
und mit Ärger das Evangelium
zu verachten.

[S. 353. Vom AErgermiß. AErgermiß ist/
wenn entweder durch Wort oder Wercke
jemand geärgert wird/ also/ daß er in
Irrthum gestärcket/ oder aber durch böse
Exempel zum Argen angereizt oder
auch wol dahin bewogen wird/ daß er
mit grösserm Haß das Evangelium
lästert/ schändet und verfolgt.]

Dinge, die über Schwierigkeiten
und den Trost, der durch sie
kommt, gesagt werden sollen.

[S. 361. Vom Creutz und Trost in
demselbigen.]

Baptism is not
mere natural
water, but it is
founded in the
commanded in
God's command
and is contained
as a stamp in the
Word of God.

The Holy
Eucharist is a
divine secret
established by
the Lord Jesus
Christ. In the
bread and grape
juice it contains
the true body
and true blood
of the Lord
Jesus Christ that
are truly given
to those who eat
and drink of it.
Moreover it is
given to the
believers as a
security.

Temptation
consists of the
fact which
encourages
other people
through word or
deed to grow in
evil things.
Thus we are
misled. We give
an evil example
to other people
to get founded
in evil things,
encouraged for
evil doings and
to hate the
gospel angrily.

Things to be
told about
difficulties and
the comfort
coming through
them.

Kap. 25
144r-
170v

செபமெதென்றால் நாங்கள்
ஒன்றிலப் பிறம்பாக
வாயினாலெ மாததீராமல்ல
உள்ளாகவும
யிறுதயத்தினாலெ
சறுவெசானண்டைகஞ்ச
செந்து எக்க கிறீஷ்ததுவின
பெரிலெ உண்டான
விகவாசத்தினாலெ
ஆததுமத்துக
கடுததுவுமாய சரீரத்துக
கடுததுவுமாயிருக்கிற
நன்மைகளுக்காகச
சறுவெசானெ வெண்டிக
கொளளுகிறொம் ஒன்றில்
பெத்த உபகாரங்களுக்காக
நன்றியறிந்த மனசொடெ
அவரை யிஷ்ததொத்திராம
பண்ணுகிறொம் யிது
செபமென்று சொல்லப்படும்

cepametenrāl nāṅkaḷ
oṇṇilp pīrampāka vāyin
āle mātṭiramalla
uḷḷākavum
yirutayattināle
caruvecuranaṇṭaikkuc
centu ecuk kirīṣṭtuvin
perile uṇṭāna
vicuvācattināle
āttumattuk
kattutatuvumāy
carīrattuk
kaṭuttavuvumāyirukkira
naṇmaikaḷukkākac
caruvecuranai veṇṭik
koḷḷukirom oṇṇil petta
upakāraṅkaḷukkāka
naṇriyarinta manacoṭe
avarai yiṣṭtottiram
paṇṇukirom yitu
cepamenru collappaṭum

Im Gebet nähern wir uns Gott durch den Glauben im Namen Jesu Christi nicht nur äußerlich mit dem Mund, sondern innerlich mit dem Herzen und bitten [ihn] um Segen für unsere Seele und für unseren Leib. Mit Dank für den erhaltenen Segen [entweder für die Seele oder den Leib] loben wir ihn. Dies heißt Gebet.

[S. 393-394. Von dem Gebet. Das Gebet/ oder die Anrufung Gottes/ ist nicht allein eine äusserliche/ mündliche/ sondern auch innerliche/ herzliche Bitte zu Gott/ durch den Glauben an Christum/ für allerley nothwendige Güter Leibes und der Seelen/ mit angehängter schuldiger Dancksagung für die empfangene Wohlthaten.]

In prayer we approach God through our faith in the name of Jesus Christ not only externally with our mouth, but also innerly with our heart and request him for his blessing for our soul and body. With thanks for the blessings received [either for the soul or for the body] we praise him. This is called prayer.

Katalog II - AFSt/P TAM 75
Der dritte Teil des Biblischen Lustgärtleins von Wolfgang Seber

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt	Fehlt			
Kap. 18 1r- 40v	சறுவெகரனுக் குண்டான் திருச்சபையின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	caruvecuranukkunṭāna tiruccapaiyīn perile collya veṇṭinatāvatu	Was man über die heilige Kirche Gottes sagen soll. [S. 276. Von der Kirchen Gottes. ¹¹⁸]	What should one tell of the holy Church of God?
Kap. 19 41r-53v	கிறிஷ்தவாக்குக குண்டான் யிஷ்டமெதென்றால் கிறிஷ்தத்துவாகள எக்க கிறிஷ்தத்துவாக கொண்டு பெத்த யிஷ்டத்தின்படியே பாவத்தினுடைய அடுமைத தனத்திலெயும் பிசாசினுடைய வல்லமையிலெயும் வெத்தினுடைய சாபத்திலெயும் நித்திய மறணத்திலெயும் சிமக்க கூடாத் லெவித்தமராகள கொண்டிருந்த சடங்குகளைக் கறபிக்கிற வெத்திலெயும் நின்று மீழ்க்கப் பட்டவாகளாயிருக்கிற தென்கிறதும் யிஷ்டமென்று சொல்லப்படும்	kiṛištavarkaḷukkunṭāna yiṣṭametenrāl kiṛištavarkaḷ ecuk kiṛištavaik koṇṭu petta yiṣṭattinpaṭiye pāvattinuṭaiya aṭumait tanattileyum picācinuṭaiya vallamaiyileyum vetattinuṭaiya cāpatileyum cimakka kūṭāta levittamārkaḷ koṇṭirunta caṭānkukaḷaik kaṛpikkira vetattileyum ninru miḷkkap paṭṭavarkaḷāyirukkira tenkiratu yiṣṭamenru collappaṭum	Die Freiheit [wörtlich: Liebe] der Christen besteht in der Freiheit, die durch Jesus Christus erlangt wurde. Dies ist die Befreiung von der Knechtschaft der Sünde, der Macht des Satans, dem Fluch des Gesetzes, vom ewigen Tod und von den unerträglichen levitischen Riten im Gesetz. [S. 306. Von Christlicher Freyheit. Die Christliche Freyheit ist das Recht der Gläubigen in Christo/ durch welches sie von der Sünden Knechtschafft/ von des Teufels Tyranny/ vom Fluch des Gesetzes/ und vom ewigen Tode/ wie auch von dem unerträglichen Joch der Levitischen Ceremonien/ und Menschen-Satzungen/ befreyet worden.]	Christian freedom [literally: love] has to do with freedom obtained by Jesus Christ. It is deliverance from the slavery of sin, power of Satan, the curse of law, the unbearable levitical rites mentioned in law.
Kap. 20 54r-62r	திருச்சபையிலெ உண்டான ஞானத் தீர்வியங்க ளெதென்றால் சறுவெகான் கறபித்ததுவுமாய் தெய்வீக யிஷ்டம் பிறசாதத்தை வாதத்தைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறதுவுமாய் யிருக்கிற பிறம்பான் அடையாளங்களும சடங்குகளுமென்று சொல்லப்படும்	tiruccapaiyile unṭāna ñānat tiraviyaṅkaḷetenrāl caruvecuran kaṛpittatuvumāy teyvika yiṣṭa piracātattai vārtaippāṭtaik koṇṭirukkiratuvumāy yirukkira pirampāna aṭaiyāḷaṅkaḷum caṭānkukaḷumenru collappaṭum	Die Gnadengaben der heiligen Kirche sind die äußerlichen Zeichen und Riten, die von Gott gelehrt worden sind und die die Verheissung der göttlichen Gnade besitzen. [S. 317. Von den heiligen Sacramenten ingemein. Sacramenta sind äusserliche Zeichen und Ceremonien/ die da haben Gottes Befehl/ und haben eine angehefte göttliche Zusage der Gnaden.]	The gracious gifts of the holy Church are the external signs and rites which are taught by God and which possess the promise of divine grace.

¹¹⁸ Seber, M. Wolfgang: Biblisches Lust-Gärtlein/ Erzeugend die Haupt-Articckl Göttlicher Lehre/ in kurtzen und wenigen Aphorismis, gleichsam als in gewisse Beetlein/ verfasset/ und sonderlich mit den fürnehmsten Grund-Sprüchen und Zeugnissen der H. Schrifft / wie mit schönen wohlriechenden Blümlein/ erläutert/ und bestätigt durch M. Wolfgang Sebern/ Superintendenten und Pfarrern in Schleusingen/ Hernachmals aber mit denen Sprüchen der H. Kirchen-Väter vermehret von M. Adamo Fusio, Pfarrern zu Froburg, Samt einer Vorrede Herrn Johann Gerhards/ der H. Schrifft D. und Prof. der löbl. Universität Jena. Leipzig/ In Verlegung Joh. Friedrich Gleditschens. Anno 1688. Hauptbibliothek FSt: 25 G 7.

Kap. 21 62r-80r	ஞானவுதான மெதெனறாலது சுபாவமான தண்ணீராயிராமல சறுவெகாநுடைய கற்பனையிலே மிஷ்தாபிககப பட்டதுவுமாய சறுவெகாநுடைய வாரததையொடெ யடககப பட்டதுவுமாய முத்தியாயாகப பொடப பட்டதுவுமாயிருக்கிற தண்ணீரென்று சொல்லப்படும்	ñānaṣṭāna metenrālatu cupāvamāna taṇṇirāyirāmal caruvecuraṇuṭaiya kaṇṇaiyile yistāpikkap paṭṭatuvumāy caruvecuraṇuṭaiya vārtaiyoṭe yatakkap pappatuvumāy muttiraiyākap poṭap paṭṭatuvumāyirukkīra taṇṇirenru collappaṭum araciya ciṣṭa narkaruṇai yetenrālatu kattarākiya ecuk kirīṣṭtvin āla uṇṭākkappaṭṭa putiyerpāṭṭiṇuṭaiya parama rakaciyaakāyirukkutu yitile kattarākiya ecuk kirīttuvuṇuṭaiya meyyāna carīramum rettamum appattukkulleyum muntirikai paḷacāttukkulleyum tiṇṇu kuṭikkīra perkaḷellarukku meyyākave kuṭukkappaṭum yenkiratuṇ tavira kirupai ātaikirattukkāna vāṭtaippātu cakala vicuvācamulla perikaḷukku lepīccu aṭamānamākak kuṭukkap paṭṭirukkutu āvalāti yetenrāl vāṭtaikaḷaik koṇṭāṇālumk kirikakalāk koṇṭākilum māṭta maṇuṣarkaḷai tiṇmaiye vattikkap paṇṇukiratenkiratu āvalāti yenru collappaṭum yitiṇāle nāṅkaḷ vaḷitappip poṇapūṇ tappitattile titappatutti pollāta mātirīyaik koṇṭu tiṇmaikaṇukku yeve avan cuvīveṣattai kopamāka nintikkat tūṣṇam colli tuṇpapatuttukirattukkuk kāraṇamāyirukkūrom	Die Taufe ist nicht nur natürliches Wasser, sondern in Gottes Gebot begründet und besteht als ein Siegel des Wortes Gottes. [S. 325. Von der heiligen Tauffe. Die Taufe ist nicht allein schlecht Wasser/ sondern sie ist das Wasser/ das in Gottes Gebot gefasset/ und mit GOTTes Wort verbunden und versiegelt ist.]	Baptism is not mere natural water, but it is founded in the commanded in God's command and is contained as a stamp in the Word of God.
Kap. 22 81r-93r	அறசிய சீஷ்ட்ட நற்கருணை யெதெனறாலது கத்தாாகிய எக்க கிறீஷ்துவினாலெ உண்டாகக்கப்பட்ட புதியெற்பாட்டினுடைய பாம ராகசியமாயிருக்குது மிதிலெ கத்தாாகிற எக்க கிறீஷ்துவினுடைய மெய்யான சரீரமும் ஓத்தமும் அப்பத்துக்குள்ளெயும் முந்திரிகை பழசாத்துக்குள்ளெயும் திண்ணு குடிககிற பொகலெல்லாருக்கும மெய்யாகவெ குடுக்கப்படும் யென்கிறதுந தவிர கிறுபை அடைகிறத்துக்கான வாததைப்பாடு சகல விகவாசமுள்ள பொகருக்கு லெபிசுசு அடமானமாகக் குடக்கப பட்டிருக்குது	araciya ciṣṭa narkaruṇai yetenrālatu kattarākiya ecuk kirīṣṭtvin āla uṇṭākkappaṭṭa putiyerpāṭṭiṇuṭaiya parama rakaciyaakāyirukkutu yitile kattarākiya ecuk kirīttuvuṇuṭaiya meyyāna carīramum rettamum appattukkulleyum muntirikai paḷacāttukkulleyum tiṇṇu kuṭikkīra perkaḷellarukku meyyākave kuṭukkappaṭum yenkiratuṇ tavira kirupai ātaikirattukkāna vāṭtaippātu cakala vicuvācamulla perikaḷukku lepīccu aṭamānamākak kuṭukkap paṭṭirukkutu āvalāti yetenrāl vāṭtaikaḷaik koṇṭāṇālumk kirikakalāk koṇṭākilum māṭta maṇuṣarkaḷai tiṇmaiye vattikkap paṇṇukiratenkiratu āvalāti yenru collappaṭum yitiṇāle nāṅkaḷ vaḷitappip poṇapūṇ tappitattile titappatutti pollāta mātirīyaik koṇṭu tiṇmaikaṇukku yeve avan cuvīveṣattai kopamāka nintikkat tūṣṇam colli tuṇpapatuttukirattukkuk kāraṇamāyirukkūrom	Das heilige Abendmahl ist das vom Herrn Jesus Christus eingesetzte göttliche Geheimnis. Es enthält im Brot und Traubensaft den wahren Leib und das wahre Blut des Herrn Jesus Christus, was denen wahrhaftig gegeben wird, die [das Brot] essen und [den Traubensaft] trinken. Außerdem gilt dies den Gläubigen als Pfand. [S. 341-342. Vom heiligen Abendmahl. Das heilige Abendmahl ist ein Sacrament neues Testaments/ von Christo dem HERRN selbst eingesetzt/ in welchem der wahre Leib und Blut unsers Herrn Jesu Christi/ in und unter dem Brot und Wein/ allen/ die solches essen und trincken/ wahrhaftig überreicht/ und die Gnaden- Verheissung allen Gläubigen appliciret/ zugeeignet/ und versiegelt wird.]	The Holy Eucharist is a divine secret established by the Lord Jesus Christ. In the bread and grape juice it contains the true body and true blood of the Lord Jesus Christ that are truly given to those who eat and drink of it. Moreover it is given to the believers as a security.
Kap. 23 94r-104v	ஆவலாதி யெதெனறால வாததைகளைக் கொண்டானாலுமக் கறிகைகளைக் கொண்டென்கிலும் மத்த மனுஷாகளை தினமையிலெ வத்திக்கப பண்ணுகிறதென்கிறது ஆவலாதி யென்று சொல்லப்படும் மிதினாலெ னாங்கள வழிதப்பிப பொன்பூன [sic] தப்பித்ததிலெ திடப்படுத்தி பொல்லாத மாதிரியைக் கொண்டு தினமைகளுக்கு யெவி அவன சுவிவிசெஷத்தை கொப்பமாக நிந்திகத் தூஷணம் சொல்லித் துன்பப்படுத்துகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கிறோம்	āvalāti yetenrāl vāṭtaikaḷaik koṇṭāṇālumk kirikakalāk koṇṭākilum māṭta maṇuṣarkaḷai tiṇmaiye vattikkap paṇṇukiratenkiratu āvalāti yenru collappaṭum yitiṇāle nāṅkaḷ vaḷitappip poṇapūṇ tappitattile titappatutti pollāta mātirīyaik koṇṭu tiṇmaikaṇukku yeve avan cuvīveṣattai kopamāka nintikkat tūṣṇam colli tuṇpapatuttukirattukkuk kāraṇamāyirukkūrom	Die Versuchung besteht in der Tatsache, anderen Menschen durch Wort oder Tat behilflich zu sein, Böses zu tun. So werden wir verführt. Wir geben ein böses Beispiel, um [die anderen Menschen] im Bösen zu festigen, zu bösen Taten anzuregen und mit Ärger das Evangelium zu verachten. [S. 353. Vom A'Ergerniß. A'Ergerniß ist/ wenn entweder durch Wort oder Wercke jemand geärgert wird/ also/ daß er in Irrthum gestärcket/ oder aber durch böse Exempel zum Argen angereizet oder auch wol dahin bewogen wird/ daß er mit grösserm Haß das Evangelium lästert/ schändet und verfolgt.]	Temptation consists of the fact which encourages other people through word or deed to grow in evil things. Thus we are misled. We give an evil example to other people to get founded in evil things, encouraged for evil doings and to hate the gospel angrily.
Kap. 24 105r- 144v	உபத்திரியங்களின் பெரிலெயும் அதுகளினாலெ வருகிற ஆறுதலின் பெரிலெயும் சொல்லப்பட வெண்ணின் வததமானமாவது	upattiriyakalīn perileyum atukalīṇāle varukira ārutalīn perileyum collappaṭa venṭina vattamānamāvatun	Dinge, die über Schwierigkeiten und den Trost, der durch sie kommt, gesagt werden sollen. [S. 361. Vom Creutz und Trost in demselbigen.]	Things to be told about difficulties and the comfort coming through them.

Kap. 25
145r-
175v

செபமெதென்றால் நாங்கள்
ஒன்றிலப் பிறம்பாக
வாயினாலெ மாததீராமல்ல
உள்ளாகவும
யிறுதயத்தினாலெ
சறுவெகாண்ணடைகஞ்ச
செந்து எகக கிறீஷத்துவின
பெரிலெ உண்டான
விகவாசத்தினாலெ
ஆத்துமத்துக
கடுதத்துவுமாய சரீரத்துக
கடுதத்துவுமாயிருக்கிற
நன்மைகளுக்காகச
சறுவெகாணை வெண்டிக
கொளளுகிறொம் ஒன்றில்
பெத்த உபகாங்களுக்காக
நன்றியறிந்த மனசொடெ
அவரை யிஷத்தொத்திராம
பண்ணுகிறொம் யிது
செபமென்று சொல்லப்படும

cepametenrāl nāṅkaḷ
oṇṇilp pīrampāka vāyin
āle mātṭiramalla
uḷḷākavum
yirutayattināle
caruvecuranaṇṭaikkuc
centu ecuk kiṟiṣṭtuvin
perile uṇṭāna
vicuvācattināle
āttumattuk
kattutatuvumāy
carīrattuk
kaṭuttavuvumāyirukkira
naṇmaikaḷukkākac
caruvecuranai veṇṭik
koḷḷukirom oṇṇil petta
upakāraṅkaḷukkāka
naṇriyarinta manacoṭe
avarai yiṣṭottirām
paṇṇukirom yitu
cepamenru collappaṭum

Im Gebet nähern wir uns Gott durch den Glauben im Namen Jesu Christi nicht nur äußerlich mit dem Mund, sondern innerlich mit dem Herzen und bitten [ihn] um Segen für unsere Seele und für unseren Leib. Mit Dank für den erhaltenen Segen [entweder für die Seele oder den Leib] loben wir ihn. Dies heißt Gebet.

[S. 393-394. Von dem Gebet. Das Gebet/ oder die Anrufung Gottes/ ist nicht allein eine äusserliche/ mündliche/ sondern auch innerliche/ hertzliche Bitte zu Gott/ durch den Glauben an Christum/ für allerley nothwendige Güter Leibes und der Seelen/ mit angehängter schuldiger Dancksagung für die empfangene Wohlthaten.]

In prayer we approach God through our faith in the name of Jesus Christ not only externally with our mouth, but also innerly with our heart and request him for his blessing for our soul and body. With thanks for the blessings received [either for the soul or for the body] we praise him. This is called prayer.

Katalog II - AFSt/P TAM 76
Der vierte Teil des Biblischen Lustgärtleins von Wolfgang Seber

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt	வெத தொட்டத்தினுடைய பொஷத்தகம் "Biblisches Lust Gärtlein ins Malabarische D. No. 1. ¹¹⁹	veta tottatinuṭaiya poṣttakam	Das Buch über den Biblischen Garten ¹²⁰	The Book on Bible Garden
Kap. 26 1r-11r	நெத்திக கடன்களின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	nettik kaṅkaḷiṇ perile colla veṇṇinatāvatu	Was soll über Gelübde gesagt werden? [S. 416. Von Gelübden.]	What should be told of vows?
Kap. 27 12r-22r	துரைத்தனத்தின் பெரிலெ சொல்லப்பட வெண்டினதாவது துரைத்தனத்தினுடைய ஆதிகமானது சுறுவெகானாலெ கட்டளையிடப் பட்டதுவுமாய் சுறுவெகான அருளிச் செய்த வெதத்தின் ஞாண்டுக் கல் பலகைகளின் படியெ மனுஷாக்குள்ளுள்ளெ யுண்டான நல்ல ஒழுங்குகளுள்ளும் பொதுவான சமாதானத்தையும் காற்ககத் தக்கதாக பிறம்பான பெலத்தினாலெ அலங்கரிக்கப் பட்டது	turaittanattin perile collappaṭa veṇṇinatāvatu turaittanattinuṭaiya ātukkamānatu caruvecuranāle kattalaiyitap paṭṭatuvumāy caruvecuran aruḷic ceyta vetattin reṇṭu kal pakaikaḷiṇ paṭiye maṇuṣarkaḷukulle yuntāna nalla olunkukaḷeṇṇum potuvāna camātānattaiyum kāṛkkat takkatāka pīrampāna pelattināle alaṅkarikkap pattatu camucārametenrālatu yinta lokattile yirukkīra taruvāyile tuṇaiyākavum maṇuṣac cāti vattikkat takkatākavum reṇṭu perikaḷākiya āṇ peṇiruvarukaḷuṭaiya olunkānatuvumāy caruvecuranāle kattalaiyitap paṭṭatuvumāyirukkīra kattēṇru collappaṭum	Was soll über die Autorität gesagt werden? Die Autorität ist von Gott befohlen, richtet sich nach den zwei steinernen Tafeln des äußerlichen Gesetzes, die Gott zur guten Ordnung unter den Menschen und zum Schutz des Friedens gegeben hat. [S. 423. Von der weltlichen Obrigkeit. Weltliche Obrigkeit ist ein Stand/ von Gott geordnet/ und mit den äusserlichen Schwert begabet/ zu Erhaltung guter Zucht/ nach den zweyen Tafeln des Gesetzes Gottes/ wie auch zum Schutz des gemeinen Friedens.]	What should be told of authority? The authority is commanded by God, given externally by God through the two stone tables for good order among men and for the protection of peace.
Kap. 28 23r-58r	சமுசாரமெதென்றாலது மிந்த லொகத்திலெ மிருக்கிற தறுவாயிலெ துணையாகவும் மனுஷ சாதி வத்திகத் தக்கதாகவும் ஞாண்டு பொகளாகிய ஆண பெணிருவருளுடைய ஒழுங்கானதுமாய் அவிழக்கப் படாதுதுவுமாய் சுறுவெகானாலெ கட்டளையிடப் பட்டதுவுமாயிருக்கிற கட்டென்று சொல்லப்படும்	camucārametenrālatu yinta lokattile yirukkīra taruvāyile tuṇaiyākavum maṇuṣac cāti vattikkat takkatākavum reṇṭu perikaḷākiya āṇ peṇiruvarukaḷuṭaiya olunkānatuvumāy caruvecuranāle kattalaiyitap paṭṭatuvumāyirukkīra kattēṇru collappaṭum	Der Ehestand ist eine von Gott befohlene Ordnung und untrennbare Verbindung von Mann und Frau auf dieser Welt, damit sie sich [gegenseitig] helfen und sich die Menschheit vermehr. [S. 446. Vom heiligen Ehestand. DEr Ehestand ist eine ordentliche und unauflößliche Verbindung eines Mannes und eines Weibes/ von GOTT selbst gestiftet/ zu dieses Lebens Gesellschaft/ und Vermehrung des Menschlichen Geschlechtes.]	Marriage is an institute commanded by God and an inseparable union for man and woman on this world to help each other and to increase the mankind.

¹¹⁹ Die deutsche Überschrift findet man auf der Vorderseite des Titelblatts.

¹²⁰ Seber, M. Wolffgang: Biblisches Lust-Gärtlein/ Erzeugend die Haupt-Artickel Göttlicher Lehre/ in kurtzen und wenigen Aphorismis, gleichsam als in gewisse Beetlein/ verfasset/ und sonderlich mit den fürnehmsten Grund-Sprüchen und Zeugnissen der H. Schrifft / wie mit schönen wohlriechenden Blümlein/ erläutert/ und bestätigt durch M. Wolffgang Sebern/ Superintendenten und Pfarrern in Schleusingen/ Hernachmals aber mit denen Sprüchen der H. Kirchen-Väter vermehret von M. Adamo Fusio, Pfarrern zu Froburg, Samt einer Vorrede Herrn Johann Gerhards/ der H. Schrifft D. und Prof. der löbl. Universität Jena. Leipzig/ In Verlegung Joh. Friedrich Gleditschens. Anno 1688. Hauptbibliothek FSt: 25 G 7.

Kap. 29 59r-76v	மறணத்தின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது ஆத்துமம் சரீரத்தினை விட்டுப் பிரிஞ்சு பொமது சரீரமறண மென்று சொல்லப்படும்	marañattin perile colla veṇṭinatāvatu āttumam carīratṭṇai vittup piriñcu pomatu carīramaraṇa menru collappaṭum	Was soll über den Tod gesagt werden? Wenn die Seele sich vom Leib trennt, ist es ein leiblicher Tod. [S. 458. Vom Tode. DER leibliche Tod ist nichts anders/ als eine Auflösung der natürlichen Vereinigung/ durch welche die Seele vom Leibe abgesondert wird.]	What should be told of death? When the soul separates from the body it is called physical death.
Kap. 30 77r-89v	லொகத்தினுடைய முகிவின பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	lokattinūṭaiya mukivin perile colla veṇṭinatāvatu	Was soll über das Ende der Welt gesagt werden? [S. 473. Vom Ende der Welt.]	What should be told of the end of the world?
Kap. 31 90r-111r	மாங்கிஷ் உயித்தானத்தின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	māṅkiṣa uyittānattin perile colla veṇṭinatāvatu	Was soll über die Auferstehung des Leibes gesagt werden? [S. 483. Von der Auferstehung der Toden.]	What should be told of the resurrection of the body?
Kap. 32 112r- 124v	நடுச சொல்லுகிற னாளின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	naṭuṣ collukira ṇ ālin perile colla veṇṭinatāvatu	Was soll über den Tag des Gerichts gesagt werden? [S. 493. Von dem Jüngsten Gericht.]	What should be told of the Day of Judgement?
Kap. 33 124v- 138v	நாகத்தின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	narakattin perile colla veṇṭinatāvatu	Was soll über die Hölle gesagt werden? [S. 511. Von der Hölle.]	What should be told of the hell?
Kap. 34 139r- 162r	நித்திய சீவனத்தின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது நித்திய சீவனானது சொல்லப்படக் கூடாத மொஷ்சானந்தம் தானே யிதிலெ சறுவெகானாவா விகவாசமுள்ள பொகளை எண்ணெண்கைகும் பாக்கியவான்களுமாய் மகிமையுள்ளவாகளுமாய் யிருக்கப் பண்ணுவாரா அவர்கள் சறுவெகானண்டைமிலெ சகல அறசிய சீஷட்ட சமமனக்ககளுடெ யெண்ணெண்கைகும் பிழைப்பார்கள்	nittiya cīvaṇattin perile colla veṇṭinatāvatu nittiya cīvaṇānatu collappaṭak kūṭāta moṣṣānantam tāṇe yitile caruvecuranāṇavar vicuvācamuḷḷa perkaḷai eṇṇeṇṇaikkum pāḱkiyavāṇkaḷumāy makimaiyullavarkaḷumā y yirukkap paṇṇuvār avarkaḷ caruvecuranaṇṭaiyile cakala araciya cīṣṭṭa cammaṇacukkaḷoṭe yennēṇṇakkum pīḷaippārkaḷ	Was soll über das ewige Leben gesagt werden? Das ewige Leben ist nichts anderes als die unbeschreibliche himmlische Freude. Darin wird Gott die Seinigen ewig segnen und verherrlichen. Bei Gott werden sie mit den heiligen Engeln immer leben. [S. 521. Vom ewigen Leben. Das ewige Leben wird seyn eine unaussprechliche Seeligkeit/ mit welcher GOTT seine Gläubigen ewiglich selig und herzlich machen wird/ daß sie in ihm/ mit allen Engeln in Ewigkeit leben/ und aus dieser Welt Elend erlediget/ GOTT ohne einigen Verdruß ehren/ ohne Ende anschauen werden.]	What should be told of the eternal life? Eternal life is nothing but an indescribable heavenly joy. In it God bless and honours his people. They will live with the holy angels before God.

Katalog II - AFSt/P TAM 77
Der vierte Teil des Biblischen Lüstgärtleins von Wolfgang Seber

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt Kap. 26 1r-13r	Fehlt. நெத்திக கடன்களின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	nettik kaṅkaḷiṇ perile colla veṇṇinatāvatu	Was soll über Gelübde gesagt werden? [S. 416. Von Gelübden.]	What should be told of vows?
Kap. 27 13r-45r	துரைத்தனத்தின் பெரிலெ சொல்லப்பட வெண்டினதாவது துரைத்தனத்தினுடைய ஆதிகமானது சுறுவெகாநாஸெ கட்டளையிடப் பட்டதுவுமாய் சுறுவெகாந அருளிச் செய்த வெத்ததின் லொண்டுக் கல் பலகைகளின் படியெ மனுஷார்களுகுள்ளெ யுண்டான நல்ல ஒழுங்குகளுள்ளும் பொதுவான சமாதானத்தையும் காறக்கத் தக்கதாக பிறம்பாந பெலத்தினாலெ அலங்கரிக்கப் பட்டது	turaittaṇattin perile collappaṭa veṇṇinatāvatu turaittaṇattinūṭaiya ātukkamāṇatu caruvecuraṇāle kaṭṭalaiyiṭap paṭṭatuvumāy caruvecuraṇ aruḷic ceyta vetattin reṇṭu kal pakaikaliṇ paṭiye maṇuṣarkaḷukulle yuṇṭāna nalla olūṅkukaḷenrum potuvāna camātāṇattaiyum kārkkaṭ takkatāka pīrampāna pelattināle alaṅkarikkap pattatu camucārametenrālatu yinta lokattile yirukkīra taruvāyile tuṇaiyākavum maṇuṣac cāti vattikkaṭ takkaṭākavum reṇṭu perikaḷākiya āṇ peṇiruvarkaḷuṭaiya olūṅkānatuvumāy caruvecuraṇāle kaṭṭalaiyiṭap paṭṭatuvumāyirukkīra kaṭṭenru collappaṭum	Was soll über die Autorität gesagt werden? Die Autorität ist von Gott befohlen, richtet sich nach den zwei steinernen Tafeln des äußerlichen Gesetzes, die Gott zur guten Ordnung unter den Menschen und zum Schutz des Friedens gegeben hat. [S. 423. Von der weltlichen Obrigkeit. Weltliche Obrigkeit ist ein Stand/ von Gott geordnet/ und mit den äusserlichen Schwert begabet/ zu Erhaltung guter Zucht/ nach den zweyen Tafeln des Gesetzes Gottes/ wie auch zum Schutz des gemeinen Friedens.]	What should be told of authority? The authority is commanded by God, given externally by God through the two stone tables for good order among men and for the protection of peace.
Kap. 28 45r-62v	சமுசாமைதென்றாலது மிந்த லொகத்திலெ மிருக்கிற தறுவாயிலெ துணையாகவும் மனுஷ சாதி வத்திகத் தக்கதாகவும் லொண்டு பொகளாகிய ஆண பெணிருவருகளுடைய ஒழுங்கானதுமாய் அவிழக்கப் படாதுதுவுமாய் சுறுவெகாநாஸெ கட்டளையிடப் பட்டதுவுமாயிருக்கிற கட்டென்று சொல்லப்படும்	camucārametenrālatu yinta lokattile yirukkīra taruvāyile tuṇaiyākavum maṇuṣac cāti vattikkaṭ takkaṭākavum reṇṭu perikaḷākiya āṇ peṇiruvarkaḷuṭaiya olūṅkānatuvumāy caruvecuraṇāle kaṭṭalaiyiṭap paṭṭatuvumāyirukkīra kaṭṭenru collappaṭum	Der Ehestand ist eine von Gott befohlene Ordnung und untrennbare Verbindung von Mann und Frau auf dieser Welt, damit sie sich [gegenseitig] helfen und sich die Menschheit vermehrt. [S. 446. Vom heiligen Ehestand. DER Ehestand ist eine ordentliche und unauflöbliche Verbindung eines Mannes und eines Weibes/ von GOTT selbst gestiftet/ zu dieses Lebens Gesellschaft/ und Vermehrung des Menschlichen Geschlechtes.]	Marriage is an institute commanded by God and an inseparable union for man and woman on this world to help each other and to increase the mankind.
Kap. 29 62v-80r	மறணத்தின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது ஆத்துமம் சரீரத்தினை விட்டுப் பிரிஞ்சு பொமது சரீரமறண மென்று சொல்லப்படும்	maṇaṇattin perile colla veṇṇinatāvatu āttumam cariraṭṭnai vittup piriṇcu pomatu carīramaraṇa menru collappaṭum	Was soll über den Tod gesagt werden? Wenn die Seele sich vom Leib trennt, ist es ein leiblicher Tod. [S. 458. Vom Tode. DER leibliche Tod ist nichts anders/ als eine Auflösung der natürlichen Vereinigung/ durch welche die Seele vom Leibe abgesondert wird.]	What should be told of death? When the soul separates from the body it is called physical death.
Kap. 30 80v-93r	லோகத்தினுடைய முகிவின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	lokattinūṭaiya mukivīṇ perile colla veṇṇinatāvatu	Was soll über das Ende der Welt gesagt werden? [S. 473. Vom Ende der Welt.]	What should be told of the end of the world?

Kap. 31 93v-105r	மாங்கிஷ உயித்தானத்தின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	māṅkiṣa uyittānattin perile colla veṇṇinatāvatu	Was soll über die Auferstehung des Leibes gesagt werden? [S. 483. Von der Auferstehung der Toden.]	What should be told of the resurrection of the body?
Kap. 32 105v- 127r	நடுச சொல்லுகிற னாளின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	naṭuṣ collukira ṇ ālin perile colla veṇṇinatāvatu	Was soll über den Tag des Gerichts gesagt werden? [S. 493. Von dem Jüngsten Gericht.]	What should be told of the Day of Judgement?
Kap. 33 127v- 140r	நாகத்தின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது	narakattin perile colla veṇṇinatāvatu	Was soll über die Hölle gesagt werden? [S. 511. Von der Hölle.]	What should be told of the hell?
Kap. 34 140v- 161r	நித்திய சீவனத்தின் பெரிலெ சொல்ல வெண்டினதாவது நித்திய சீவனானது சொல்லப்படக் கூடாத மொஷ்சானந்தம் தானே யிதிலே சறுவெகானாவா விகவாசமுள்ள பொகளை என்னெண்ணைக்கும பாககியவான்களுமாய மகிமையுள்ளவாகளுமாய யிருக்கப் பண்ணுவா அவாகள சறுவெகானண்டையிலே சகல அற்சிய சீஷுட்ட சமமனக்ககளுடெ யெண்ணெண்ணைக்கும பிழைப்பாக்கள	nittiya cīvanattin perile colla veṇṇinatāvatu nittiya cīvanānatu collappaṭak kūṭāta moṣcānantam tāṇe yitile caruvecuranāṇavar vicuvācamuḷḷa perkaḷai eṇṇeṇṇaikkum pākkiyavāṇkaḷumāy makimaiyuḷḷavarkaḷumā y yirukkap paṇṇuvār avarkaḷ caruvecuranāṇaiyile caḷala araciya cīṣṭta cammaṇacukkaḷoṭe yeṇṇeṇṇakkum piḷaippārkaḷ	Was soll über das ewige Leben gesagt werden? Das ewige Leben ist nichts anderes als die unbeschreibliche himmlische Freude. Darin wird Gott die Seinigen ewig segnen und verherrlichen. Bei Gott werden sie mit den heiligen Engeln immer leben. [S. 521. Vom ewigen Leben. Das ewige Leben wird seyn eine unaussprechliche Seeligkeit/ mit welcher GOTT seine Gläubigen ewiglich selig und herzlich machen wird/ daß sie in ihm mit allen Engeln in Ewigkeit leben/ und aus dieser Welt Elend erlediget/ GOTT ohne einigen Verdruß ehren/ ohne Ende anschauen werden.]	What should be told of the eternal life? Eternal life is nothing but an indescribable heavenly joy. In it God bless and honours his people. They will live with the holy angels before God.

Katalog II - AFSt/P TAM 78
Cittiraputtiran_ Katai - Geschichte des Citraputra

Titelblatt fehlt	சித்திரபுத்திரன் கதை "Ein Malabarisch Sitten Büchlein." ¹²¹	cittiraputtiran_ katai	Die Geschichte des Citraputra	The Story of Citraputra
1r-76v	Dieses Manuskript enthält etwa 1800 Zeilen, also etwa 450 Strophen. Jede Strophe besteht aus 4 Zeilen.			

¹²¹ Auf dem letzten Deckblatt findet man diese von B. Schultze eingetragene Bemerkung. Sie trifft aber nicht zu.

Katalog II - AFSt/P TAM 79
Tamilische Sternkunde und Astrologie

Titelblatt	சொதி ரிஷபத்திலெ ஒன்பது நவகிறகங்களு ம பன்னொண்டு ராசிகளும் யிருபத்துயெழு நஷ்சத்திரங்க ளும் அடங்கியிருக கும் ¹²²	coti riṣapattile onpatu navakirakaṅkaḷum panireṇṭu rācikaḷum yirupattuyēlu naṣcattiraṅkaḷum aṭaṅkiyirukkum	Die Sternkunde besteht aus neun Planeten, zwölf Tierkreisen und siebenundzwanzig Sternbildern.	The Astronomy contains nine planets, twelve zodiac signs and twenty seven star families.
32r-32v			Bilder und Beschriftung für die Sonne und die neuen Planeten.	
33r-33v			Bilder und Beschriftung der zwölf Zodiak-Zeichen.	
34r-36v			Namen der 27 Sterngruppen und ihr Aussehen. ¹²³	
37r-37v			Die Zeichen der 27 Sterngruppen.	
38r-39r			Beschreibung der 27 Sterngruppen in Versform.	
39v			Namen der zwölf Tierzeichen.	

¹²² Auf dem letzten Deckblatt findet man die von B. Schultze nachträglich eingetragene Bemerkung: "Der Malabaren Sternkundigkeit und 12. Himels Zeichen, ins Malabarische."

¹²³ Blatt 34r. Der "அகபதி நஷ்செத்திரம்" (acupati naṣcettiram) sieht wie ein Pferdekopf aus. Der "பறணி நஷ்செத்திரம்" (paraṇi naṣcettiram) sieht wie ein Ofen aus. Der "ரொசணி நஷ்செத்திரம்" (rocaṇi naṣcettiram) sieht wie ein Fächer aus. Der "மிறுகசீரிஷகம் நஷ்செத்திரம்" (mirukaciṣakam naṣcettiram) sieht wie die Augen der Kokosnuss aus.

Katalog II - AFSt/P TAM 80 A (Blätter 1-118)
Koyirpurāṇa von Cidambara

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
1r-6v	திருச்சிறற்றம்பலம் கொயிற புராணம் வியாககிறப பாதச சருக்கம்	tiruccirrapalam koyir purāṇam viyākkirap pātac carukkam	Tempel-Purāṇa des heiligen Ortes Citamparam. Kapitel über Fußverehrung.	Tempel-Purāṇa of the holy place Citamparam. Chapter on feet worship.
7r-12v	வியாககிற பாதசசருக்கம்	vīyākkira pātac carukkam	Kapitel über Fußverehrung.	Chapter on feet worship.
13r-26r	இரண்டாவது பதஞ்சலிச சருக்கம்	iraṇṭāvatu patañcalic carukkam	Zweitens: Kapitel über Fußverehrung.	Secondly: Chapter on feet worship.
27r-36r	நட ளச கருக்கம்	naṭalac carukkam	[?]	[?]
37r-52v	மிரணிய வனச சருக்கம்	yiraṇiya vaṇac carukkam	Kapitel über das Waldleben des Hiranya.	Chapter on the forest life of Hiranya.
53r-69v	திருவிழாச சருக்கம்	tiruvilāc carukkam	Kapitel über das Fest.	Chapter on festival.
70r-91r	எழாவது திருச்சிறற்றம்பலச சருக்கம்	eḷāvatu tiruccirrapalac carukkam	Das 7. Kapitel des Purāṇa des heiligen Ortes Citamparam.	The seventh chapter of the Purāṇa of holy place Citamparam.
92r-101r	எட்டாவது சமாதிச சருக்கம்	eṭṭāvatu camātic curukkam	Achtens: Kapitel über Samādhi.	Eightly: Chapter on Samādhi.
102r- 118r	ஒன்பதாவது துறறெரிசனச சருக்கம்	oṇpatāvatu turreṛicanac carukkam	Neuntens: Kapitel über den schlechten Traum.[?])	Ninethly: Chapter on bad dream.[?]

Katalog II - AFSt/P TAM 80 B (Blätter 119-195¹²⁴)
Cidambara-purāṇa

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
119r- 135v	ஹரீ ஓம் சிதம்பரபுராணம் முதலாவது சிதம்பா சருக்கம்	hari ōm citamparapurāṇam mutalāvau catampara carukkam	O Vṣṇu, Lob dir! Das erste Kapitel Cidambara-purāṇa.	O Vṣṇu, Praise be to you! The first chapter of Cidambara-purāṇa
136r- 158r	யிரெண்டாவது துனமதச சருக்கம்	yireṇṭāvatu tuṇmatac carukkam	Zweitens: Das Kapitel über falsche [wörtlich: schlechte] Religion.	Second: The chapter on false [literally: bad] religion.
159r- 175v	மூனாவது துச்சகச சருக்கம்	mūṇāvatu tuccakac carukkam	Drittens: Kapitel über falsche [wörtlich: schlechte] Gemeinschaft.	Thirdly: Chapter About false [literally: bad] communion.
176r- 186r	னாலாவது நிங்கசசருக்கம்	nālāvatu niyamac carukkam	Viertens: Kapitel über Ordnung.	Fourthly: Chapter about order.
187- 195vr	அயந்தாவது சொமனாதச சருக்கம்	ayantāvatu comanātac carukkam	Fünftens: Kapitel über Somanātha.	Fifty: Chapter on Somanātha.

¹²⁴ Es gibt zwei Zählungen. Auf dem ersten Blatt, das die Nummerierung des früheren Manuskripts beibehält, d.h. mit 119 anfängt, findet man zusätzlich die Nummer 1. Dementsprechend trägt das letzte Blatt zwei Nummern: 77 und 195. Bei der Erschließung wurde aber die fortführende Nummerierung des ersten Manuskripts beibehalten.

Katalog II - AFSt/P TAM 81
"Wilkins Communions-Buch ins Malabarische"

Blattzahl Titelblatt 125	அரசிய சீஷ்ட்ட நற்ககருணைக்குப் பாததிராமுளாவனாகச் செர வெனுமென்றிருக்கிறவன் அதுக்குத் தன்னை யெந்தப் பிறகாரமாக ஆயித்தம் பண்ண வெனுமென்று பொதிவிககிற பொஷத்தகம் "Wilkins Communions Buch ins Malabarische" ¹²⁶	Transliteration araciya cīṣṭta narkkaruṇaikkup pāttiramullaṇāṅkac cera veṇumenṛirukkīraṇaṇ atukkuṭ taṇṇai yentap pirakāramāka āyittam paṇṇa veṇumenṛu potivikkīra poṣṭtakam	Deutsch Ein Lehrbuch, das zeigt, wie man sich auf den Empfang des heiligen Abendmahls würdig vorbereiten soll.	Englisch A book which teaches how a person who wants to participate in the Lord's Supper in a worthy way has to prepare himself.
1r-12v	அரசிய சீஷ்ட்ட நற்ககருணையினுடைய ஆயித்தத்தின் முகவுரை	araciya cīṣṭta narkkaruṇaiyinuṭaiya āyittattin Mukavurai	Vorwort zur Vorbereitung auf das heilige Abendmahl.	Preface to the Preparation to receive the Lord's Supper.
13r-142r	அரசிய சீஷ்ட்ட நற்ககருணையினுடைய ஆயித்தத்தை வெளிப்படுத்துகிற பொஷத்தகம் ¹²⁷	araciya cīṣṭta narkkaruṇaiyinuṭaiya āyittattai veḷippaṭuttukīra poṣṭtakam	Das Buch, das die Vorbereitung auf das heilige Abendmahl offenbart, d.h. beschreibt.	The book which reveals [i.e. describes] the Preparation to participate in the Lord's Supper.
142v- 239r	ரொண்டாமதிகாரம் மனுஷனானவன் அரசிய சீஷ்ட்ட நற்ககருணையை வாங்குகிற தறுவாயிலே செய்ய வேண்டியதெதென்று வெளிப்படுத்துகிறது	reṇṭāmatikāram maṇuṣṇāṇavaṇ araciya cīṣṭta narkkaruṇaiyai vāṅkukira taruvāyile ceyya vēṇṇatetenṛu veḷippaṭuttukīratu	Zweites Kapitel, das beschreibt, was man beim Empfang des Abendmahls tun soll.	Second Chapter which tells what are the things that one should do when he receives the Lord's Supper.

¹²⁵ Zwei Blätter sind zusammengebunden.

¹²⁶ Auf dem letzten Deckblatt findet man diese Bemerkung, die wahrscheinlich von B. Schultze später in Halle eingetragen worden ist.

¹²⁷ Dieser Abschnitt besteht aus drei Kapiteln.

Katalog II - AFSt/P TAM 82
"Gespräch zwischen einem Portugiesen und einem Engländer über das Kreuz auf dem großen Thomas-Berg"

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt	பெரிய மலையிலே யிருக்கிற சிலுவையினுடைய சூரபத்தின பெரிலே பொறத்துகெஸக காறனாகிற பறங்கிக காறனுக்கும இங்கிலேஸக காறனாகிற சாதிக காறனுக்கும நடந்த பிற்சங்கமமாவது	periya malaiyile yirukkira ciluvaiyinuṭaiya curūpattin perile porttu kesk kārāṇukkum iṅkilesk kārāṇākira cātik kārāṇukkum naṭanta piracāṅkamāvatu	Ein Gespräch zwischen einem Portugiesen, genannt Parangi ¹²⁸ , und einem Engländer, genannt eine Person [englischer] Nation, über das Kreuz auf dem großen [Thomas-] Berg.	A Dialogue between a Portuguese, called Parangi, and an English man, called a member of an English country, about the cross on the big [Thomas] mountain.
1r-57v			Dialog-Text	Dialogue Text

¹²⁸ Diese schimpfartige Bezeichnung der römisch-katholischen Christen geht auf die französischen Kreuzfahrer des Mittelalters zurück.

Katalog II - AFSt/P TAM 83
"Gespräch zwischen einem Portugiesen und einem Engländer über das Kreuz auf dem großen Thomas-Berg"

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt	பெரிய மலையிலே யிருக்கிற சிலுவையினுடைய சுருபத்தின் பெரிலே பொறத்துகெஸக காறனாகிற பறங்கிக காறனுக்கும இங்கிலேஸக காறனாகிற சாதிக காறனுக்கும நடந்த பிறசங்கமமாவது "Ein Gespräche zwischen einen Engländer und Portugiesen wegen des Thomas Creutzes auf dem großen Berge Malabarisch" ¹²⁹	periya malaiyile yirukkira ciluva _i yinuṭaiya curūpattin perile porttu kesk kārānukkum iṅkilesk kārānākira cātik kārānukkum naṭanta piracāṅkamāvatu	Ein Gespräch zwischen einem Portugiesen, genannt Parangi ¹³⁰ , und einem Engländer, genannt eine Person [englischer] Nation, über das Kreuz auf dem großen [Thomas-] Berg.	A Dialogue between a Portuguese, called Parangi, and an English man, called a member of an English country, about the cross on the big [Thomas] mountain.
1r-69r			Dialog-Text	Dialogue Text

¹²⁹ Auf der Rückseite des letzten Blattes findet man diese von B. Schultze später eingetragene Bemerkung.

¹³⁰ Diese schimpfartige Bezeichnung der römisch-katholischen Christen geht auf die französischen Kreuzfahrer des Mittelalters zurück.

Katalog II - AFSt/P TAM 84
Passionsgeschichte und Geschichte der Auferstehung

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch	Buchseiten 63 F 28
Deckblatt – Vorder- seite	யேசுவெ ரொஷ்சியும் – இங்கிலெஷ மிசியொன கொவில பொத்தகம் புரடுபடுதலின சரித்திரப் பொஷத்தகம் "Die Passions Historie von unsers Heilandes Jesu Christi Leyde, Sterben und Auferstehung zusammen getrage." ¹³¹	yecuve reşcciyum iñkileş miciyon Kovil pottakam pâṭupaṭṭalin carittirap poṣṭtakam	Möge Jesus helfen! Das zur englischen Missionskirche gehörige Buch Das Buch über die Passionsgeschichte	The book belonging to English Mission Church The Book on Passion History	
Deckblatt - Rück- seite			HISTORIA PASSIONIS JESU CHRISTI. Filii DEI ET MARIAE VIRGINIS damulice ex quatuor evangelistis conscripta a BENJAMIN SCHULTZE missionari danico	Über- schrift	
Titelblatt	மேயயான சறுவெகானும் மேயயான மனுஷனும் ஒண்ணாமிருக்கிற எக்ககிறிஷ்து நாதாரானவா இந்தப் பூலொகத்திலே சகல மனுஷர்களைப் பாவத்தினுடைய அடுமைத் தனத்திலேயும் என்னெண்ணைகஞ்ஞம் நிறகிற நரகத்தினுடைய ஆககிணையிலேயும் நினறு மீழ்க்கத் தக்கதாக தமமுடைய சீராதிலேயும் தமமுடைய ஆததுமத்திலேயும் யெத்தினை னெவுகளையும் வெத்தினைகளையுங் கட்சியிலே மறணத்தையுஞ் சொல்லப்படாத பொறுமையொடெப் பாடு பட்டாரென்று சுருக்கமாக வெளிப்படுத்துகிற சரித்திரப் பொஷத்தகம்	meyyāna caruvecuranum meyyāna manuṣṇum onṇāyirukkira ecuk kiristu nātarāṇavar inta pūlokattile cakala manuṣarkaḷaip pāvattinūṭaiya aṭumait taṇattileyum enṇēṇṇaikkum nirkira rarakattinūṭaiya ākkinaiyileum ninru mīlkkat takkatāka tammuṭaiya carirattileyum tammuṭaiya āttumattileum ettinai novukaḷaiyum vetinaikaḷaiyum kaṭaciyle maraṇattaiyum collappaṭāta porumaiyote pātu paṭṭārenru curukkamāka velippaṭuttukira carittirap poṣṭtakam	Das Geschichtsbuch, das beschreibt, wie viel Schmerzen und Leiden Herr Jesus Christus, der zugleich der wahre Gott und der wahre Mensch [in einer Person] ist, an Leib und Seele mit unbeschreiblicher Geduld ertragen hat, und endlich gestorben ist, um die Menschen der ganzen Welt vor der Knechtschaft der Sünde und vor der ewigen Hölle zu retten.	The history book which describes how the Lord Jesus Christ, who is the true God and true man [in one person], suffered much pain and torment in his body and in his soul and finally died, so that all the people of the world could be saved from the slavery of sin and the eternal hell.	Über- schrift

¹³¹ Auf dem letzten Deckblatt findet man diese von B. Schultze nachträglich eingetragene Bemerkung.

1r-11r	ஏககிறிஷ்துவானவா பஷ்வினுடைய செம்மலியாட்டின் குட்டியைத் தினகிறத்துக்கு ஆயித்தம் பண்ண வெனுமென்று கற்பிச்சாரொனகிறதை வெளிப்படுத்துகிற முதலாம் வகுப்பு	ecuk kirīṣṭtu vāṇavar paṣavinūtaiya cemmaliyāṭṭin kuttiyait tinkirattukku āyittam paṇṇavenūmenru karpiccārenkiratai velippaṭuttukira mutalām vakuppu	Der erste Teil, der zeigt, dass Jesus Christus lehrte, dass [wir uns] auf den Verzehr des Pascha- Lamms vorbereiten sollten.	The first part which shows that Jesus Christ taught that [we] should get ourselves prepared to eat the Pascal Lamb.	1-15
11v-17r	ஏககிறிஷ்துவானவா ஒலிவெத்தியென்கிற நாமமுள்ள பறுவத்தின் பெரிலெயிருந்து தம்முடைய ஆததும்மத்திலே யென்ன பாடுகளைப் பட்டாரென்று வெளிப்படுத்துகிற ஓண்டாம் வகுப்பு	ecuk kirīṣṭtu vāṇavar olivettiyeṇkīra nāmamuḷḷa paruvattin perileyiruntu tammūtaiya āttumattile yenna pātukalaip pattārenru velippaṭuttukira reṇṭām vakuppu	Der zweite Teil, der zeigt, welche Leiden Jesus Christus in seiner Seele erlitten hat, als er auf dem Olivenberg war.	The second part that shows the many sufferings of Jesus Christ in his soul when he was on the mountain called Olive.	15-22
17v-23r	ஏககிறிஷ்துவானவா கைபாசென்கிற பிறதான் குரவினுடைய அம்மையிலே ஆலோசனை பண்ணுகிற சபைக்கு முன்பாக நின்ற பொது அவருக்கு யென்ன வந்து சம்புவிச்சுக்கென்று வெளிப்படுத்துகிற மூணாம் வகுப்பு	ecuk kirīṣṭtu vāṇavar kaipāceṇkīra pīratāṇa kuruvinūtaiya aramanaiyile ālocanai paṇṇukica capaikku munpāka ninra potu avarukku yenna vantu campuviccutenru velippaṭuttukira mūṇām vakuppu	Der dritte Teil, der zeigt, was Jesus Christus erlitten hat, als er im Palast des Oberpriesters Kaipas vor dem Rat stand.	The third part which shows what Jesus Christ was suffering as he was standing in front of the Council in the palace of the High Priest Caipas.	22-29
23v-33r	துரையாயிருந்த பிலாத்துசென்கிறவனுக்கு முன்பாக யெசுசு கிறிஷ்துவருக்கு யென்ன சம்புவிச்சுக்கென்று வெளிப்படுத்துகிற நாலாம் வகுப்பு	turaiyāyirunta pilāttu ceṇkīraṇukku munpāka yecuk kirīṣṭtuvukku yenna campuviccutenru velippaṭuttukira nālām vakuppu	Der vierte Teil, der zeigt, was Jesus Christus geschah, als er vor dem 'Herrscher' namens Pilatus stand.	The fourth part which shows what Jesus Christ suffered as he was standing in front of the 'Ruler' called Pilate.	29-41
33v-44v	ஏகநாதானவா யெறுசலெயம் பட்டணத்தை விட்டுச் சிலுவையிலே யறையப் பொற யிஷ்தலத்துக்குப் பொன் வழியிலேயும் அவா சிலுவையிலே யறையப்பட்ட தறுவாயிலேயும் யென்ன சம்புவிச்சுக்கென்று வெளிப்படுத்துகிற அஞ்சாம் வகுப்பு	ecunātarāṇavar yerucaleyam pattāṇattai vittuc ciluvaileyile yaraiyap porā yiṣṭtalittukup poṇa vaḷiyileyum avar ciluvaileyile yaraiyap paṭṭa taruvāyileyum yenna campuviccutenru velippaṭuttukira aṇcām vakuppu	Der fünfte Teil, der zeigt, was Jesus Christus auf seinem Weg zur Kreuzigung und bei der Kreuzigung geschah.	The fifth part that shows what happened to Jesus Christ as he was on his way for crucifixion and as he was crucified.	49-54

45r	ஏசுக்கிறீத்துவானவா மரித்த பொகலிடத்திலே நின்று திருமப உயிரொடெ தம்முடைய சொந்தமான வல்லமையினாலே யெப்படி யெழுந்தருளினானென்று வெளிப்படுத்துகிற சரித்திரமாவது ¹³² .	ecuk kirittuvānavar maritta perkaḷiṭṭattile niṇṇu tirumpa uyirotē tammuṭaiya contamāṇa vallamaiyiṇāle yeppaṭi yeḷuntaruḷiṇārenru veḷippaṭuttukira carittiramāvatu	Die Historie, die zeigt, wie Jesus Christus aus eigener Kraft von den Toten auferstanden ist.	The History which shows how Jesus Christ out of his own power rose from the dead.	54
45r-56v	பஷுவெனகிற திருநாளில் முதலாம் நாளிலே கத்தாயிருக்கிற யெசுசு கிறீத்துவுக்கு யெனன வந்து சம்புவிச்சுத்தென வெளிப்படுத்துகிற முதலாம் வகுப்பு	paṣavenkīra tiruṇāḷil mutalām nāḷile kattarāyirukkīra yecuk kirittuvukku yenna vantu campucicutēṇa veḷippaṭuttukira mutalām vakuppu	Der erste Teil, der zeigt, was dem Herrn Jesus Christus am ersten Tag des Pascha- Festes geschah.	The first part which shows what happened to the Lord Jesus Christ on the first day of the Pascal festival.	54-67
57r-62v	எசுநாதா மரித்த பொகலிடத்திலே நின்று யெழுந்தருளின நாளத்துவக்கிப பாமண்டலத்துக கெறின நாள மட்டும சம்புவிச்சுத்தென வெளிப்படுத்துகிற ஓண்டாம் வகுப்பு	ecu nātar maritta perkaḷiṭṭattile niṇṇu yeḷuntaruḷiṇa nāḷt tuvaṅkip paramaṇṭalattuk keṇiṇa nāḷ maṭṭum campuviccatetenru veḷippaṭuttukira reṇṭām vakuppu	Der zweite Teil, der zeigt, was dem Herrn Jesus Christus von dem Tag seiner Auferstehung von den Toten bis zu seiner Himmelfahrt geschah.	The second part which shows what happened to the Lord Jesus from the day of his resurrection from the dead till the day of his ascension	67-74
63r-65r	எசுனாதானவா உயிரொடெ எழுந்தருளினதுக்குப் பிற்பாடு நாற்பதாம் நாளிலே சம்புவிச்சுத்தென வெளிப்படுத்துகிற மூணாம் வகுப்பு	yecuṇātarāṇavar uyirotē eḷuntaruḷiṇattukkup piṇpātu nārpatām nāḷile campuviccatetenru veḷippaṭuttukira mūṇām vakuppu	Der dritte Teil, der zeigt, was dem Herrn Jesus am 40. Tag nach seiner leiblichen Auferstehung geschah.	The third part which shows what happened to the Lord Jesus on 40th day after his bodily resurrection.	74-77

¹³² Hauptbibliothek FSt: 63 F 28, S. 54. Im Druck wird das unterstrichene Wort als "கதை" (katai = Geschichte) gelesen. Dies deutet darauf hin, dass Schultze hier nicht das 1723 in Tranquebar gedruckte Buch abschreiben ließ, sondern die Vorschläge des 1725 in Tranquebar angekommenen Missionars C.T. Walther beachtete.

Katalog II - AFSt/P TAM 85
Systematische Theologie - Teil II

Titelblatt	மனுஷனுக்கடுத்த உபதேசத்தைப் பொதிவிககிற வெத சாஷத்திதினு டய ண்டா வகுப்பு.	maṇuṣanukkatutta upatecattaiṭ potivikkira veta caṣṭtirattinuṭaiya reṇṭām vakuppu	Der zweite Teil der systematischen Theologie, der die Dogmen von den Menschen lehrt. ¹³³	The second part of the systematic theology which teaches the doctrines on man.
		வெத சாஷத்திம் இதிலே கரை யெறுகிறததுக்கு அறிய வெண்டின் ஞான உபதேசமாகிற சறுவெகானு கடுத்த உபதேசமும் மனுஷகடுத்த உபதேசமும் சத்திய செத்திலே அடங்கியிருக்கிற பிறதான உபதேசங்களெல்லாம் கெறிவாக வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்குது.		
		Tranquebar 1717. Hauptbibliothek FSt: 54 G 1. (Teil II). S. 173-735.		
71r-76r		Kapitel 1 - Gott erschuf den Menschen nach seinem Ebenbilde.		Seiten 173-186
77r-85v		Kapitel 2 - Der Sündenfall des Menschen.		Seiten 186-209
86r-91v		Kapitel 3 - Der freie Wille des Menschen nach seinem Sündenfall.		Seiten 210-224
92r-99v		Kapitel 4 - Gott ruft den gefallenen Menschen in Gnade zu sich.		Seiten 224-244
100r-106v		Kapitel 5 - Gott erleuchtet den Menschen geistlich.		Seiten 244-261
107r-113v		Kapitel 6 - Gott ermöglicht dem Menschen geistliche Wiedergeburt.		Seiten 261-279
114r-121v		Kapitel 7 - Gott ermöglicht dem Menschen eine Rechtfertigung.		Seiten 279-299
122r-132v		Kapitel 8 - Gott ermöglicht dem Menschen eine geistliche Vereinigung mit sich selbst.		Seiten 300-320
133r-139v		Kapitel 9 - Gott ermöglicht dem Menschen eine geistliche Erneuerung und Heiligung.		Seiten 321-343
140v-148v		Kapitel 10. Die Heilige Schrift.		Seiten 343-365
149r-160v		Kapitel 11. Vom Gesetz und Evangelium.		Seiten 365-395
161r-167v		Kapitel 12. Vom Schlüssel des Himmelreiches.		Seite 396-414
168r-173v		Kapitel 13. Von der heiligen Taufe als Gnadengeschenk und als göttliches Geheimnis.		Seite 415-430
174r-179r		Kapitel 14. Von dem durch Jesus Christus gestifteten Gnadengeschenk - das Abendmahl [wörtlich: gute Gnade].		Seiten 431-445
180r-189r		Kapitel 15. Von der Buße und Bekehrung.		Seiten 445-469
190r-197v		Kapitel 16. Vom Glauben.		Seiten 470-491
198r-205v		Kapitel 17. Von guten Werken.		Seiten 491-514
206r-215v		Kapitel 18. Vom Leiden der Heiligen, die gute Werke tun.		Seiten 514-535
216r-226r		Kapitel 19. Vom Gebet.		Seiten 536-560
227r-236v		Kapitel 20. Von der heiligen Versammlung, d.h. der Kirche.		Seiten 560-585
237r-250r		Kapitel 21. Von der Ordination der Gurus, d.h. vom Lehramt.		Seiten 585-614.
251r-260r		Kapitel 22. Von der Obrigkeit.		Seiten 614-637
261r-273v		Kapitel 23. Vom Ehe- und Hausstand.		Seiten 637-668
274r-282r		Kapitel 24. Vom Tod.		Seiten 668-685
283r-289v		Kapitel 25. Von der Auferstehung der Toten.		Seiten 685-700
290r-297v		Kapitel 26. Das jüngste Gericht, das kommen wird.		Seiten 700-717
298r-307v		Kapitel 27. Vom ewigen Leben.		Seiten 717-735

¹³³ Grundlage des tamilischen Textes: Freylinghausen, Johann Anastasius: Grundlegung der Theologie/ Darinn die Glaubens-Lehren aus Göttlichem Wort deutlich fürgetragen/ Und zum Thätigen Christenthumb/ wie auch Evangelischen Trost angewendet werden. Zum Gebrauch des *PAEDAGOGII REGII daselbst*. Halle 1703. Hauptbibliothek FSt: 21 E 10.

Katalog II - AFSt/P TAM 86
Ziegenbalgs Predigten 1-13

Titelblatt fehlt.

		Ziegenbalg selbst hat seine Predigten zusammengefasst. Die Zusammenfassung ist gedruckt in: Hallesche Berichte (HB), Band I¹³⁴, S. 23-32.
2r-19v	Predigt 1	S. 23. "Die erste Predigt Von den vielfältigen Irrungen der Menschen nach dem kläglichen Sünden-Fall/ und von dem Ursprung des Götzen-Dienstes: Darinnen endlich die <i>application</i> auf die Malabarischen Heyden gemacht wird/ mit Erweis/ daß ihre Götter keine Götter/ sondern nur Betrüger und Verführer/ weil sie lauter ungöttliche teuflische Eigenschaften an sich haben. Hingegen aber wird zugleich erwiesen/ daß unser GOTT der einige wahrhaftige GOTT sey/ und zwar auß seinen wahren göttlichen Eigenschaften: nebst liebe reichem Ermahnen/ daß sie ihren falschen Götzen absagen/ und sie weg thun/ und den wahren GOTT durch den Glauben annehmen sollen."
Blätter 20-21 fehlen 22r-41r	Predigt 2	S. 23-24. "Die andere Predigt Handelt von CHristo/ wer er sey/ wie er von GOTT von Ewigkeit gebohren/ wie er sobald nach dem kläglichen Sündenfall von seinem himmlischen Vater zum Heylande der Welt verordnet/ und im Alten Tetstament durch mannigerley Figuren vorgebildet worden/ und endlich zu bestimmter Zeit in die Welt kommen sey. Deßgleichen/ wie er von Maria ein Mensch gebohren/ und seine Gebuhr beschaffen gewesen. Wie die Väter und alle Fromme in den ersten Zeiten allein durch den Glauben an ihn selig worden/ und alle die verlohren gangen/ welche an Ihn als den zukünftigen Heyland der Welt nicht geglaubet haben. Wie auch noch heute zu Tage das Heyl und Seligkeit in keinem andern als allein in diesem Sohn Gottes JESu CHristo zu finden sey. In der <i>application</i> wird erstlich gezeiget/ daß die Götzen der Malabarischen Heyden keine Erlöser und Seligmacher unserer Seelen seyn können/ daß auch der Mohren ihr Mahomet kein Erlöser seyn könne; und endlich/ daß auch die H. Jungfrau Maria und die Heiligen bey denen Papisten keine Nothhelffer seyn können. (Denn mit diesen 3. Sorten Leute hatte ichs immer zu thun/ indem allezeit einige von ihnen in den Predigten zugegen waren."
42r-57r	Predigt 3	S. 24. "Die dritte Predigt Handelt von der Lehre JESu/ wie er sein Amt angetreten/ und 12. Jünger erwählet habe/ auch allenthalben herum gangen sey zu lehren und zu predigen von allen denjenigen Geheimnissen/ die uns zu Erlangung der Seligkeit zu wissen sehr nöthig seyn/ doch ohne göttliche Offenbarung und Erleuchtung aus eigener Vernunft nicht verstanden werden können. Insonderheit wird gezeiget/ was er habe gelehret von GOTT/ von der Schöpfung/ vom kläglichen Sünden-Fall/ von der Erlösung des Menschlichen Geschlechts/ von der göttlichen Ordnung wie man solcher Erlösung theilhaftig wird/ vom Glauben/ von der Liebe und andern Tugenden/ von dem zukünftigen ewigen Leben/ und von der Straffe der Verdammten. In der <i>application</i> wird kützlich gezeiget/ wie grosse Irrthümer in der Heyden/ Mohren und Papisten Büchern wider die Lehre JESU CHristi verfasst sind."

¹³⁴ Herrn Bartholomäus Ziegenbalgs/ Ausführlicher Bericht/ wie Er/ nebst seinem Collegen Herrn Heinrich Plütscho/ Das Amt des Evangelii daselbst unter den Heyden und Christen führe: in einem Sendschreiben an einen Vornehmen Theologum [Franz Julius Lütken, ab 1704 Hofprediger in Kopenhagen] unserer Evangelischen Kirchen ertheilet/ den 22ten Augusti 1708. Welchem eine Nach-Erinnerung zur Warnung an den Christlichen Leser/ wider die ungleichen Urtheile/ dadurch sich einige an diesem Werck versündigen/ beygefüget. Die andere Edition. HALLE/ in Verlegung des Wäysenhauses, 1708. Hauptbibliothek FSt: 121 K 1a.

58r-72r	Predigt 4	S. 24-25. "Die vierte Predigt Handelt von etlichen hundert Seligkeiten der Menschen/ darinnen das gantze Christenthum als in einem <i>Compendio</i> verfasst ist. Ein ieder <i>periodus</i> fasset eine Seligkeit in sich/ auf die Weyse/ wie Christus im Matth. 5/ 3 u.f. die acht Seligkeiten ausgesprochen. In der <i>application</i> wird gezeigt/ daß das selige Malabaren seyn/ welche ihre Abgötter verlassen/ und an den wahrhaftigen GOTT zu glauben anfangen. Item daß das selige Moren seyn/ welche sich nicht mehr von Mahomet verführen lassen/ sondern Christum zu ihrem Heylande annehmen."
73r-90v	Predigt 5	S. 25. "Die fünfte Predigt Handelt von der Art und Weyse/ wie man GOTT solle erkennen/ nemlich erstlich/ auß seinen Geschöpfen/ darauß schliessende/ daß ein Schöpfer sey/ und wer derselbe Schöpfer sey. Vors ander/ aus seinem heiligen geoffenbarten Worte. Dabey gezeigt wird/ wie weit man GOTT aus der Natur erkennen könne/ und welche Geheimnisse allein aus der H. Schrift zu erkennen seyn. Item/ welchen Völckern GOTT anfangs sein Wort geoffenbaret habe/ und unter welchen Völckern es anitzo sey/ Auch wie Gott itzt in diesen letzten Zeiten denen Malabaren und Moren die Gnade erzeige/ daß Er ihnen sein Wort zu ihrer Seligkeit verkündigen lasse. Dagegen ihr Gesetz kein von GOTT gegebenes Gesetz sey; wie man aus denen darin enthaltenen <i>Materien</i> gnugsam erkennen und erweisen könne/ als welche nicht einmal mit der Vernunft einstimmeten/ geschweige denn mit der Heiligkeit und Gerechtigkeit Gottes."
91r-105r	Predigt 6	S. 25. "Die sechste Predigt Handelt von drey Eigenschaften GOTTes/ nemlich/ von seiner Ewigkeit/ Unveränderlichkeit und Allmacht: welche drey Eigenschaften so wohl auß der Natur/ als auch sonderlich auß vielen Schriftstellen des H. Wortes Gottes bewiesen werden/ mit Vorstellung/ was die Erkänntniß solcher Eigenschafft bey uns wircken und verursachen solle."
106r-118r	Predigt 7	S. 25. "Die siebente Predigt Handelt von der Allwissenheit GOTTes/ und wie das Erkänntniß solcher Eigenschafft in uns wircke eine Enthaltung von allem Bösen/ und eine aufrichtige Bestrebung alles Guten/ weil GOTT nach seiner Allwissenheit dermaleins an jenem grossen Gerichts-Tage alles Verborgene hervor bringen werde/ und solches entweder bestraffen/ wenns böse gewesen/ oder in Gnaden belohnen/ wenns gut gewesen."
119r-133v	Predigt 8	S. 25-26. "Die achte Predigt Handelt von der Allweisheit GOTTes/ darinnen zugleich die weise Regierung aller Creaturen/ und die zwar sehr wunderbaren/ aber gleichwol sehr weise Führungen der Menschen-Kinder begriffen sind. Wobey gezeigt wird unsere Pflicht und Schuldigkeit/ wie wir uns der Weisheit GOTTes in allen Stücken unterwerffen sollen/ und gleichfalls nach himmlischer und göttlicher Weisheit zu bestreben haben."
134r-147v	Predigt 9	S. 26. "Die neunte Predigt Handelt von der Allgegenwart/ und von der Wahrheit Gottes/ mit Vermahnung/ daß wir in seiner Gegenwart stets ein heiliges Leben führen/ und die Wahrheit Gottes nicht nur allein wissen/ sondern auch darin wandeln und sie außüben sollen."
148r-163v	Predigt 10	S. 26. "Die zehente Predigt Handelt von GOTTes Gerechtigkeit/ wie sich selbige äussere in allen Handlungen gegen den Menschen/ sonderlich aber sich offenbaren werde am Tage des allgemeinen Gerichts. Dahero wir verbunden/ uns nicht allein vor seiner Gerechtigkeit zu fürchten/ sondern uns gleichfalls in allen Dingen der Gerechtigkeit zu befleißigen/ und sonderlich die Gerechtigkeit Christi/ darinnen wir vor GOTT gerechtfertiget werden können/ zu suchen."

- 164r-176r Predigt 11 S. 26-27. "Die elfte Predigt Handelt von der Barmhertzigkeit GÖttes/ wie er nach solcher Eigenschaft das menschliche Geschlecht/ welches sein angeschaffenes Ebenbilde durch den Sünden-Fall verlohren hatte/ wiederum erlöset habe/ und sein Heil. Wort ihnen geoffenbare/ sie zu lehren/ auf was Weise sie von ihrem Sünden-Elende befreyet/ und der verlohrenen Seligkeit in CHristo wieder theilhaftig werden solten. Deßgleichen wie sich seine Barmhertzigkeit in unzähligen leiblichen Wohlthaten allen Menschen offenbare/ und zu erkennen gebe/ daß sie nicht wolle/ daß iemand solle verlohren gehen/ sondern daß sich iedermann zur Busse bekehren solle. Dahero/ wer unter den Christen oder Juden oder Türcken oder Heyden verlohren ginge/ an dessen Verderben sey nicht GOTT/ sondern er selbst schuld."
- 177r-188r Predigt 12 S. 27. "Die zwölfte Predigt Handelt von dem hohen Geheimniß der Heiligen Drey-Einigkeit/ nemlich wie GOTT zwar einig sey im Wesen/ aber Dreyfaltig in Personen. Da denn auß dem Wort GÖttes/ und in unterschiedenen aber doch gantz unvollkommenen Gleichnissen/ gezeiget wird/ wie der Vater von sich selbst sey/ der Sohn vom Vater gebohren sey/ und der Heilige Geist vom Vater und Sohn außgehe/ doch also/ daß sie allerdinge eines unzertrennlichen Wesens seyn/ und eine Person so wol als die andere wahrhaftiger GOTT/ und nicht drey Götter/ sondern alle drey der Einige wahre GOTT seyn eines einzigen Wesens. In der *application* wird gezeiget/ wie die Malabarischen Heyden *statuiren*/ daß ihre drey grossen Götter *Ispuren*, *Wischtnum* und *Bruma* gleichfalls einig seyn sollen im Wesen/ aber dreyfaltig in ihren Verrichtungen und Handlungen gegen die Menschen. Welche teuflische List und Ungereimtheit auß ihren eigenen Büchern widerleget wird mit solchen *argumenten* dawider sie nichts aufzubringen wissen."
- 189r-204v Predigt 13 S. 27. Die dreyzehente Predigt Handelt von der Schöpfung der Welt/ wer sie erschaffen habe/ worauß/ wie und auf was Weise/ auch zu was Ende sie erschaffen sey. In der *application* wird gezeiget/ was es für eine grosse Thorheit sey/ daß die Malabarischen Heyden GOTT ihren Schöpfer vergessen/ und die Geschöpfe für Götter ehren/ da diese doch weit geringer seyn als sie selbst."

Katalog II - AFSt/P TAM 87
Fragen des Hindu-Lehrers Kaṇapati Vāttiyār

Titelblatt	ஷரோதி மூ ஆவணி மீ யஉ கணபதி வாதியார எழுதின கேழவிப பிறஸ்தாபம்	ṣarāti mû āvaṇi mî 12 kaṇapati vāttiyār eḷutina kelvi pīrastāpam	Das Jahr Sharoti, am 12. Âvaṇi-Monat schrieb Kaṇapati Vāttiyār diesen Fragebogen.	In the Year Sharoti, on 12th Âvaṇi- Month the teacher Kaṇapati wrote down this questionnaire.
1r-2v			Begrüßung und Adressaten: Auf Bitten der Missionare B. Ziegenbalg, H. Plütschau, E. Gründler und G. Bövingh schrieb der Lehrer Kaṇapati diesen Fragebogen an die Gelehrten in Europa. usw.	
2v-4r		38 Fragen über den Gott.	Wer ist Caruvecuran? Was ist sein Wesen, was sind seine Eigenschaften? Wie funktioniert er aus dem Herzen der Menschen heraus? usw.	
4r-5v		32 Fragen über das Paradies.	Was ist Coṛkam? Wann wurde es geschaffen? Wie viele Paradiese gibt es? Wer hat das Paradies geschaffen und für wen wurde es geschaffen? Gibt es Kasten im Paradies?	
5v-6r		16 Fragen über die Götter im Paradies.	Wer sind die Devarkaḷ [Götter]? Was ist ihr Wesen? Wie viele sind es? Essen sie? Schlafen sie? Wann wurden sie geschaffen? Was sind ihre Kennzeichen? Usw.	
6v-7r		19 Fragen über die Heilige Schrift.	Was ist der Veda? Warum heißt es der wahre Veda? Was sind seine Merkmale? Wann wurde er geschrieben? usw.	
7v-8v		24 Fragen über die gute Taten.	Was ist Puṇṇiyam? Wann entstand es? Wie sieht es aus? Was werden diejenigen gewinnen, verlieren oder leiden, die die guten Taten ausüben? usw.	
8v-10v		41 Fragen über die Sünde.	Was ist Pāvam? Wie und wann ist die Sünde entstanden? Was sind die Folgen / Strafen für diejenigen, die die Veden verachten, Böses tun, ihre Eltern verlassen, lügen, töten? usw.	
10v-11v		17 Fragen über die Teufel.	Was ist Pacācu? Wie viele Arten der bösen Geister gibt es? Hat der böse Geist eine Seele? Wie wird er die Menschen verführen?	
11v-12v		20 Fragen über die Hölle.	Was ist Narakam? Wie viele Höllen gibt es? Seit wann existieren die Höllen? Wie lang und breit ist die Hölle? Welche Leiden gibt es in der Hölle? Gibt es Heil für die Höllenbewohner? usw.	
12v-13v		16 Fragen über die Buße.	Was ist Tapacu? Wie sieht die Buße aus? Was ist ihr Nutzen? Wie, wie lange, wann und mit wessen Unterstützung sollte man Buße tun? usw.	
13v-14v		18 Fragen über die Weisheit.	Was ist Nānam? Was ist die höchste Weisheit? Wie viele Arten der Weisheit gibt es? Wer hat sie geschaffen? An welchen Merkmalen kann man die Weisen erkennen? Was ist ihr Gewinn? usw.	
14v-15r		15 Fragen über die Theologie.	Was ist Sâstram? Von wem kommt die Theologie? Wie sieht sie aus? Was ist die beste Theologie? Wer hat sie? Was beinhaltet das Theologiestudium? usw.	
15r-16r		17 Fragen über die Meditation.	Was ist Yoga? Wie sollte man die Meditation praktizieren? Was ist ihr Gewinn? Wer sollte die Meditation ausüben? usw.	
16r-16v		15 Fragen über die Lehrer.	Wer ist ein Guru? Wie werden die Lehrer ausgebildet und abgesandt? Was sind ihre Eigenschaften? Werden die Lehrer mehr Himmel [d.h. Anteil am Himmelreich] als die Laien bekommen? usw.	
17r-17v		10 Fragen über die Jünger.	Wer sind die Cīṣarkaḷ? Wer sind die Jünger [Englisch: disciples]? Wie werden sie gewählt und ausgebildet? Was werden sie erreichen? usw.	
17v-18r.		12 Fragen über die Könige.	Wer sind die Rajas? Was sind die Eigenschaften der Könige? Wie soll ihr Herz [d.h. Einstellungen] beschaffen sein? Gibt es besondere Paradiese für die Könige? usw.	

18r-19r	21 Fragen über die Bauern.	Wer sind die Camucâri? Was sollen die Ackerleute tun? Gibt es Heil für sie? Wie sollen sie Buße tun? Was können sie erreichen? usw.
19r-20r	18 Fragen über die Menschen.	Wie sind die Nara Cenkañka! entstanden? Warum sind einige Menschen gesund, einige krank, einige reich und einige arm?
20r-24v	82 Fragen über den menschlichen Körper.	Über Uṭal kûru [Anatomie]: Es werden Fragen über verschiedene Organe des menschlichen Körpers gestellt. Manche Fragen wollen Antworten auf den Ursprung der Liebe, des Ärgers, des Stolzes usw. haben.
24v-25r	16 Fragen über die Erde.	Warum und wann ist die Pûmi [die Erde, Welt] erschaffen worden? Wer hält und erhält sie? Gibt es außer dieser Erde Unter- und Oberwelten? usw.
25r-25v	11 Fragen über das Meer.	Was ist das Samuttiram [Meer]? Wie lang und breit ist das Meer? usw.
26r	9 Fragen über die Pflanzen der Erde.	Was ist Ursprung, Methode und Ziel der Pflanzen auf dieser Erde? usw.
26v-27r	16 Fragen über die Tiere der Erde.	Warum sind die vielen Tiere erschaffen worden? Haben sie eine Seele? Können sie das Böse und das Gute voneinander unterscheiden? usw.
27r-28r	14 Fragen über die Vögel.	Warum gibt es eine große Vielfalt unter den Vögeln? Wie sind sie Gott nützlich? Können sie das Böse und das Gute voneinander unterscheiden? Können sie Heil erlangen? usw.
28r-28v	9 Fragen über kriechende Kreaturen.	Warum hat Gott die kriechenden Kreaturen erschaffen? Wie sind sie ihm nützlich? Wie viele Arten kirechender Kreaturen gibt es? Wie lange können sie leben? Usw.
28v-29v	16 Fragen über den Himmel.	Was ist der Himmel? Wie wird er erhalten? Was ist seine Farbe? Wie groß ist er? Gibt es ein Ende für den Himmel? usw.
29v-30r	12 Fragen über die Sonne.	Warum hat Gott die Sonne erschaffen? Wie groß und weit ist sie? Was ist ihre Farbe? Wo geht sie auf und unter? Kann sie das Gute und das Böse voneinander unterscheiden? usw.
30r-30v	11 Fragen über den Mond.	Was ist der Mond? Warum ist der Mond erschaffen worden? Wie wird er getragen? usw.
30v-31v	10 Fragen über die Sterne.	Was ist ein Stern, d.h. Mondhaus, Fixier- oder Wanderstern? Wie viele gibt es? Seit wann existieren sie? Gibt es gute und böse Sterne? usw.
31v-32r	11 Fragen über die Wolken.	Fragen nach Ursprung, Eigenschaften und Wassergehalt der Wolken werden gestellt. Wer ist der Herr der Wolken? usw.
32r-32v	8 Fragen über Donner und Blitz.	Wie entstehen Donner und Blitz? usw.
32v-33r	12 Fragen über den Wind.	Wie entsteht und bewegt sich der Wind? Wer ist der Herr des Windes? Wohin weht er? Gibt es gute und böse Winde? usw.
33r-33v	12 Fragen über das Feuer.	Was ist das Feuer? Wer hat es erschaffen? Warum ist es erschaffen? Wie ist es Gott behilflich? usw.
34r-34v	11 Fragen über Wasser.	Es geht um Ursprung, Ziel, Eigenschaften und den Herrn des Wassers.
34v-35r	13 Anhaltspunkte über die Weltereignisse.	Die angesprochenen Punkte drücken einen Wunsch für weitere Erklärung der Welt, ihrer Beschaffenheit, ihres Heils usw. aus.
35r-36r	12 Fragen über den Tod.	Was ist der Tod? Wie erkennt man ihn? Gibt es verschiedene Arten vom Tod? Wo bleibt der Körper nach seinem Tod? usw.
36r-37r	14 Fragen über die Ewigkeit.	Was ist die Ewigkeit? Was wird der Erde, dem Wasser, dem Feuer, dem Wind usw. in der Ewigkeit passieren? usw.
37v-38v	Aufzählung der oben erwähnten Fragen. Es gibt 648 Fragen.	
38v-39r	Bitte um ausführliche Antwort, damit viele Fragende in Indien den christlichen Glauben annehmen können.	

Katalog II - AFSt/P TAM 88
Das erste Buch der Nachfolge Christi von Thomas a Kempis

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	English	Druck
1. Blatt ¹³⁵			"Thomas de Kempis. 1. Theil. Tamulisch"		
Titelblatt	நமமுடைய கத்தராகிற யெசுக கிறிஷ்துனாதாரா யெப்படி பின் செல்ல வெனுமென்கிறத்தின் பெரினெ தொமெஷ தெ கெம்பிஷ யென்கிறவா யெழுதி வைத்த முதலாம் ஞானப பொஷத்தகம் சதளசய [1740] ஸ்ரீ புரட்டாசி மாதம் உச [14] தெதி புதன்கிழமையில் திருப்ப பட்டகு	nammuṭaiya kattarākira yecuk kiriṣṭtunātarai yeppaṭi piṇ cella veṇumenkirattin perile tomeṣ te kempis yenkiravar yeluti vaitta mutalāk ṇāṇp poṣṭtakam 1740 varuṭam purattāci mātam 14 tēti putan Kīlamaiyil tirup pappaṭṭatu	Das von Thomas de Kempis verfasste geistliche Buch: Wie soll man unserem Herrn Jesus Christus nachfolgen? Am Samstag, dem 14. des Purattāci-Monats, 1740 wurde dies korrigiert. [Nachfolgung Christi. Das Erste Buch. Nützliche Lehr- Stück und Ermahnungen zum geistlichen Leben.] ¹³⁶	The spiritual book by Thomas de Kempis: How one should follow our Lord Jesus Christ. It was corrected on Saturday, 14th of Purattāci- Month in 1740.	
Kap. 1 1r-2v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 1. Wie Christo nachzufolgen/ und die Welt zu verachten sey.]		
Kap. 2 3r-4r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 5. Von demüthiger Achtung seiner selbst.]		
Kap. 3 4v-7r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 9. Von der Lehre der Wahrheit.]		
Kap. 4 7v-8r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 17. Von Fürsichtigkeit im Thun und Lassen.]		
Kap. 5 8v-9r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 19. Vom lesen der H. Schrift.]		
Kap. 6 9v-10r	Die Überschrift fehlt.		[Seite 21. Von ungeschickten und und unördentlichen Begierden.]		
Kap. 7 10v-11v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 23. Von fliehung eyteler und vergebener Hoffnung/ auch eigener Erhöhung und Vbermuths.]		
Kap. 8 12r-12v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 26. Von Vermeydung überflüssiger Gemeinschaft der Personen.]		
Kap. 9 13r-13v	Die Überschrift fehlt.		[Seite 28. Von Gehorsam und Vndertähnigkeit.]		

¹³⁵ Auf der rechten und linken Seite des ersten Blattes findet man die römische Zahl "XIII".

¹³⁶ Thomas von Kempen: Deß Ordens S. Augustini Regulier-Canonichen/ Von der Nachfolgung CHRISTI Vier Bücher. Nunmehr nach dem Lateinischen Exemplar RR. PP. *Henr. Sommalii* und *Heriberti Rosweidi è Soc. JESU* Fleissiger dann je vor diesem sambt dem Leben deß gottseeligen Authoris, übersehen/ verbessert und vermehret/ mit angehängtem Unterricht und Register. Cölln. Bey Frantz Metternich/ Buch-Händlern unter gölden Waagen. 1699. Hauptbibliothek FSt: 14 K 15.

Kap. 10 14r-14v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 31. Von Verhütung überflüssigen Geschwetzts.]
Kap. 11 15r-16v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 34. Von Erlangung deß Friedens/ und Eyffer darin zuzunehmen und zu verharren.]
Kap. 12 17r-17v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 40. Von Nutzbarkeit der Widerwärtigkeit.]
Kap. 13 18r-20v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 42. Wie man den Anfechtungen soll widerstehen.]
Kap. 14 21r-21v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 50. Von Vermeidung frentlichen Vrtheils.]
Kap. 15 22r-23v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 53. Von guten Wercken, die auß rechter Liebe geschehen.]
Kap. 16 23v-25r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 56. Wie man frembde Gebrechen gedültig leyden soll.]
Kap. 17 25v-26r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 59. Vom Geist- und Clösterlichen Leben.]
Kap. 18 26v-29v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 62. Von der HH. Vättern Exempeln.]
Kap. 19 30r-32v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 68. Von Vbungen eines guten Geistlichen.]
Kap. 20 33r-36v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 76. Wie man die Einöde lieben / stillschweigen/ und sich von der Welt absondern soll.]
Kap. 21 37r-39v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 85. Von Rew und Leyd des Hertzens.]
Kap. 22 39v-43r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 91. Von Betrachtung menschlicher Armseligkeit.]
Kap. 23 43v-47v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 99. Von Betrachtung des Tods/ und Vorbereitung zu demselbigen.]
Kap. 24 48r-52r	Die Überschrift fehlt.	[Seite 108. Vom Vrtheil und Straff der Sunder.]
Kap. 25. 52v-57v	Die Überschrift fehlt.	[Seite 118. Von ernstlicher Besserung unsers Lebens.]

Katalog II - AFSt/P TAM 89 A (Blätter 1-3)
Atticcûti

Katalog II - AFSt/P TAM 89 B (Blätter 4-10)
Ulaka nîti

Katalog II - AFSt/P TAM 89 C (Blätter 11-16)
Konrai ventan

Katalog II - AFSt/P TAM 89 D (Blätter 17-25)
Mûturai

Katalog II - AFSt/P TAM 89 E (Blätter 26-36)
Nalvali

Katalog II - AFSt/ P TAM 89 F (Blätter 37-63)
Nîtivenpâ

Katalog II - AFSt/ P TAM 89 G (Blätter 64-80)
Paramâciyamâlai

Katalog II - AFSt/P TAM 90
Fragmente einiger Kirchengesänge

30r-31v	Beginnt mit der 10. Strophe des 53. Gesangs und endet mit der 13. Strophe des 56. Gesangs.
47r-v	Vorderseite: Beginnt mit der 1. Strophe des 88. Gesangs und endet mit 11 Strophen. Rückseite: Beginnt mit der 1. Strophe des 89. Gesangs und endet mit 5 Strophen. Die 1. Strophe des 90. Gesangs.
58r-v	Beginnt mit der 5. Strophe des 108. Gesangs und endet mit der 8. Strophe. Der 109. Gesang mit allen 9 Strophen.
62r-63v	Beginnt mit der 5. Strophe des 114. Gesangs und endet mit der 5. Strophe des 118. Gesangs.

Katalog II - AFSt/P TAM 91
Zweisprachiger Dialog über die Verbrennung eines Papstbildes in England

Blattzahl	Titel	Transliteration	Deutsch	Englisch
Titelblatt 137	தமிழ்நாடு ஒரு புதையுமல்ல வருஷந்தொரும யிந்த நாளிலே அப்படி நடக்கும்.. "Ein Gespräch zwischen einem Malabaren und Warugen wegen Verbrennung des Pabsts Bild in Madras. Warugisch" ¹³⁸	tamiḷan oru putumaiyumalla varuṣantorum yinta nāḷile appati natakkum	Der Tamile: Es ist kein Wunder. Jedes Jahr findet es an diesem Tag statt.	Tamilian: It is not a wonder. It happens on this day every year.
1r-19v			Dialog-Text	Dialogue Text

¹³⁷ Das Titelblatt trägt die Überschrift in Telugu. Das Titelblatt in Tamil fehlt wahrscheinlich.

¹³⁸ Diese Bemerkung ist auf der Vorderseite des Titelblattes zu finden.

Katalog II - AFSt/P TAM 92
Das zweite tamilische Gesangbuch der Jerusalem-Kirche in Tranquebar

Deckblatt	பாத்தினைச சுவடி	Parâtṭinaic cuvāṭi	Das Palmblatt-Gesangbuch	The Palmleaf Song Book
Titelblatt	தாங்கனபாடியிலே நவமாயக்கட்டப்பட்ட திருச்சபையாகிற யெறுசலையமெனகிற கொவிலுக்கு உளப்பட்ட கிறீஷத்தவாகள பாடுகிற நாற்பத்தெட்டு பிறாத்தினைகளுடைய பொஷத்தகம்	taraṅkanpāṭiyile navamāyk kaṭṭap paṭṭa tiruccapaiyākira yerucaleyamenkīra kovilukku ulppaṭṭa kīrṭtvarkaḷ pāṭukīra nārpattettu pirāṭṭinaikaḷuṭaiya poṣttakam	Die 48 Lieder, die die Christen, die zu der in Tranquebar neu errichteten Jerusalem-Kirche gehören, singen.	The 48 songs which are being sung by the Christians belonging to the newly erected Jerusalem Church in Tranquebar.
1r-5r			Drei Lieder von der Fleischwerdung Jesu Christi.	
5r-10v			Sechs Lieder von dem Namen und den Taten Jesu Christi.	
11r-18r			Fünf Lieder von den Leiden Jesu Christi.	
18v-23v			Vier Lieder von der Auferstehung Jesu Christi.	
24r-26v			Drei Lieder vom Heiligen Geist.	
26v-30v			Vier Lieder von der Herrlichkeit der Dreieinigkeit Gottes.	
30v-32v			Zwei Lieder von der Hilfe / Gnade des Herrn	
33r-34r			Zwei Lieder von dem Wort des Herrn / dem Wort Gottes.	
34v-35r			Ein Lied von der Taufe.	
35v-36r			Ein Lied vom Abendmahl.	
36r-38r			Zwei Lieder von der Buße.	
38r-41v			Drei Lieder vom guten Leben bzw. tugendhaften Leben.	
41v-43v			Zwei Lieder vom himmlischen / großen Geheimnis des Leidens.	
44r-46v			Drei Lieder vom Lob Gottes.	
47r-48v			Zwei Lieder von dem Tod und der Auferstehung des Leibes.	
49r			Ein Morgenlied - gleich nach dem Aufstehen.	
49v-50r			Ein Abendlied - vor dem Schlafengehen.	
50v-51v			Ein Lied dafür, wenn man sich in allgemeiner Versuchung befindet.	
52r-52v			Das 47. Lied ohne Überschrift.	
53r-58r			Das 48. Lied ohne Überschrift. Dies ist eine lange Litanei mit 56 Bitten.	
Das letzte Deckblatt: Die Vorderseite ist beschriftet, aber nicht mit dem Safran-Kohle-Gemisch überzogen. Übersetzt heißt es: "Der Herr ist von unermeßlicher Gnade, Wahrheit und Hoffnung. Der Herr hat die Menschen unendlich lieb und tut viele Wohltaten."				

Katalog II - AFSt/P TAM 93
Compendium der Systematischen Theologie

Titelblatt	Fehlt	Missing
1r-5v	Lehre vom Wort Gottes.	
6r-8r	Kapitel 1: Lehre von den Eigenschaften Gottes.	
8v-10v	Kapitel 2: Lehre von der Schöpfung und dem Erhalt der Welt.	
11r-13v	Kapitel 3: Lehre von den Engeln.	
14r-16v	Kapitel 4: Lehre von der Schöpfung des Menschen nach dem Bilde Gottes.	
17r-22v	Kapitel 5: Lehre vom Sündenfall des Menschen.	
23r-25v	Kapitel 6: Lehre von der Sünde.	
26r-27r	Kapitel 7: Lehre vom freien Willen des Menschen nach dem Sündenfall.	
27v-29v	Kapitel 8: Lehre vom Avatâr [d.h. der Fleischwerdung] Jesu Christi.	
29v-30v	Kapitel 9: Lehre vom Heiligen Geist.	
31r-32v	Kapitel 10: Lehre von der Prädestination des Dreieinigen Gottes in Bezug auf die Rettung der auserwählten Menschen.	
33r-34v	Kapitel 11: Lehre von der Einladung des Dreieinigen Gottes an alle Menschen, dass sie zu seinem Paradies kommen mögen.	
35r-39r	Kapitel 12: Lehre von der Heiligen Schrift, die von Gott geoffenbart worden ist.	
39v-43r	Kapitel 13: Lehre von der Taufe.	
43v-45v	Kapitel 14: Lehre vom himmlischen Geheimnis [d.h. vom Abendmahl].	
46r-49r	Kapitel 15: Lehre von der Notwendigkeit der Buße für die Menschen als Sünder.	
49v-51r	Kapitel 16: Lehre vom Glauben.	
51v-53v	Kapitel 17: Lehre von der Erleuchtung, die Gott den Gläubigen gewährt.	
53v-55v	Kapitel 18: Lehre von der geistlichen Geburt.	
55v-57v	Kapitel 19: Lehre von der Rechtfertigung, die Gott bei den Menschen vollbringt.	
57v-59r	Kapitel 20: Lehre von der [geistlichen] Vereinigung der Menschen mit Gott.	
59r-63v	Kapitel 21: Lehre von den guten Werken.	
64r-66v	Kapitel 22: Lehre, wie man mehr gute Werke vollbringen kann.	
66v-68v	Kapitel 23: Lehre von den Problemen, die durch Ausübung guter Werke auftreten.	
68v-72r	Kapitel 24: Lehre vom Gebet.	
72v-75r	Kapitel 25: Lehre von der heiligen Kirche.	
75r-78r	Kapitel 26: Lehre von den ordinierten Pfarrern, d.h. vom Amt der Pfarrer in der Kirche.	
78r-81r	Kapitel 27: Lehre von der [weltlichen] Obrigkeit.	
81v-84v	Kapitel 28: Lehre vom Hausstand.	
85r-86v	Kapitel 29: Lehre vom Tod.	
87r-88v	Kapitel 30: Lehre von der Auferstehung der Toten.	
88v-90r	Kapitel 31: Lehre von den Ereignissen nach dem Weltende [d.h. Eschatologie].	
90v-93r	Kapitel 32: Lehre vom ewigen Leben.	

Katalog II - AFSt/P TAM 94
Ziegenbalgs Predigten 1-8

Titelblatt Fehlt

		Ziegenbalg selbst hat seine Predigten zusammengefasst. Die Zusammenfassung ist gedruckt in: Hallesche Berichte (HB), Band I ¹³⁹ , S. 23-32.
5r-18v	Predigt 1	S. 23. "Die erste Predigt Von den vielfältigen Irrungen der Menschen nach dem kläglichen Sünden-Fall/ und von dem Ursprung des Götzen-Dienstes: Darinnen endlich die <i>application</i> auf die Malabarischen Heyden gemacht wird/ mit Erweis/ daß ihre Götter keine Götter/ sondern nur Betrüger und Verführer/ weil sie lauter ungöttliche teuflische Eigenschaften an sich haben. Hingegen aber wird zugleich erwiesen/ daß unser GOTT der einige wahrhaftige GOTT sey/ und zwar auß seinen wahren göttlichen Eigenschaften: nebst liebelichem Ermahnen/ daß sie ihren falschen Götzen absagen/ und sie weg thun/ und den wahren GOTT durch den Glauben annehmen sollen."
19r-36r	Predigt 2	S. 23-24. "Die andere Predigt Handelt von CHristo/ wer er sey/ wie er von GOTT von Ewigkeit gebohren/ wie er sobald nach dem kläglichen Sündenfall von seinem himmlischen Vater zum Heylande der Welt verordnet/ und im Alten Tetstament durch mannigerley Figuren vorgebildet worden/ und endlich zu bestimmter Zeit in die Welt kommen sey. Deßgleichen/ wie er von Maria ein Mensch gebohren/ und seine Gebuhr beschaffen gewesen. Wie die Väter und alle Fromme in den ersten Zeiten allein durch den Glauben an ihn selig worden/ und alle die verlohren gangen/ welche an Ihn als den zukünftigen Heyland der Welt nicht geglaubet haben. Wie auch noch heute zu Tage das Heyl und Seligkeit in keinem andern als allein in diesem Sohn Gottes JESU Christo zu finden sey. In der <i>application</i> wird erstlich gezeiget/ daß die Götzen der Malabarischen Heyden keine Erlöser und Seligmacher unserer Seelen seyn können/ daß auch der Mohren ihr Mahomet kein Erlöser seyn könne; und endlich/ daß auch die H. Jungfrau Maria und die Heiligen bey denen Papisten keine Nothhelffer seyn können. (Denn mit diesen 3. Sorten Leute hatte ichs immer zu thun/ indem allezeit einige von ihnen in den Predigten zugegen waren."
36v-49v. Die letzten Blätter der 3. Predigt fehlen.	Predigt 3	S. 24. "Die dritte Predigt Handelt von der Lehre JESU/ wie er sein Amt angetreten/ und 12. Jünger erwählet habe/ auch allenthalben herum gangen sey zu lehren und zu predigen von allen denjenigen Geheimnissen/ die uns zu Erlangung der Seligkeit zu wissen sehr nöthig seyn/ doch ohne göttliche Offenbarung und Erleuchtung aus eigener Vernunft nicht verstanden werden können. Insonderheit wird gezeiget/ was er habe gelehret von GOTT/ von der Schöpfung/ vom kläglichen Sünden-Fall/ von der Erlösung des Menschlichen Geschlechts/ von der göttlichen Ordnung wie man solcher Erlösung theilhaftig wird/ vom Glauben/ von der Liebe und andern Tugenden/ von dem zukünftigen ewigen Leben/ und von der Straffe der Verdammten. In der <i>application</i> wird kürztlich gezeiget/ wie grosse Irrthümer in der Heyden/ Mohren und Papisten Büchern wider die Lehre JESU CHristi verfasst sind."

¹³⁹ Herrn Bartholomäus Ziegenbalgs/ Ausführlicher Bericht/ wie Er/ nebst seinem Collegen Herrn Heinrich Plütscho/ Das Amt des Evangelii daselbst unter den Heyden und Christen führe: in einem Sendschreiben an einen Vornehmen Theologum [Franz Julius Lütken, ab 1704 Hofprediger in Kopenhagen] unserer Evangelischen Kirchen ertheilet/ den 22ten Augusti 1708. Welchem eine Nach-Erinnerung zur Warnung an den Christlichen Leser/ wider die ungleichen Urtheile/ dadurch sich einige an diesem Werck versündigen/ beygefüget. Die andere Edition. HALLE/ in Verlegung des Wäysenhauses, 1708. Hauptbibliothek FSt: 121 K 1a.

54r-65r. Die ersten Blätter der 4. Predigt fehlen.	Predigt 4	S. 24-25. "Die vierte Predigt Handelt von etlichen hundert Seligkeiten der Menschen/ darinnen das gantze Christenthum als in einem <i>Compendio</i> verfasst ist. Ein ieder <i>periodus</i> fasset eine Seligkeit in sich/ auf die Weyse/ wie Christus im Matth. 5/ 3 u.f. die acht Seligkeiten ausgesprochen. In der <i>application</i> wird gezeigt/ daß das selige Malabaren seyn/ welche ihre Abgötter verlassen/ und an den wahrhaftigen GOTT zu glauben anfangen. Item daß das selige Moren seyn/ welche sich nicht mehr von Mahomet verführen lassen/ sondern Christum zu ihrem Heylande annehmen."
65v-82v	Predigt 5	S. 25. "Die fünfte Predigt Handelt von der Art und Weyse/ wie man GOTT solle erkennen/ nemlich erstlich/ auß seinen Geschöpfen/ darauß schliessende/ daß ein Schöpfer sey/ und wer derselbe Schöpfer sey. Vors ander/ aus seinem heiligen geoffenbarten Worte. Dabey gezeigt wird/ wie weit man GOTT aus der Natur erkennen könne/ und welche Geheimnisse allein aus der H. Schrift zu erkennen seyn. Item/ welchen Völckern Gott anfangs sein Wort geoffenbaret habe/ und unter welchen Völckern es anitzo sey/ Auch wie Gott itzt [d.h. jetzt] in diesen letzten Zeiten denen Malabaren und Moren die Gnade erzeige/ daß Er ihnen sein Wort zu ihrer Seligkeit verkündigen lasse. Dagegen ihr Gesetz kein von GOTT gegebenes Gesetz sey; wie man auß denen darin enthaltenen <i>Materien</i> genugsam erkennen und erweisen könne/ als welche nicht einmal mit der Vernunft einstimmeten/ geschweige denn mit der Heiligkeit und Gerechtigkeit GOTTes."
84r- 109r Die ersten Blätter der 6. Predigt und einige Blätter der 7. Predigt fehlen.	Predigten 6 und 7	S. 25. Predigt 6. "Die sechste Predigt Handelt von drey Eigenschaften GOTTes/ nemlich/ von seiner Ewigkeit/ Unveränderlichkeit und Allmacht: welche drey Eigenschaften so wohl auß der Natur/ als auch sonderlich auß vielen Schriftstellen des H. Wortes Gottes bewiesen werden/ mit Vorstellung/ was die Erkänntniß solcher Eigenschafft bey uns wircken und verursachen solle." S. 25. Predigt 7. "Die siebente Predigt Handelt von der Allwissenheit GOTTes/ und wie das Erkänntniß solcher Eigenschafft in uns wircke eine Enthaltung von allem Bösen/ und eine aufrichtige Bestrebung alles Guten/ weil GOTT nach seiner Allwissenheit dermaleins an jenem grossen Gerichts-Tage alles Verborgene hervor bringen werde/ und solches entweder bestraffen/ wenns böse gewesen/ oder in Gnaden belohnen/ wenns gut gewesen."
109v-115. Die letzten Blätter der 8. Predigt fehlen.	Predigt 8	S. 25-26. "Die achte Predigt Handelt von der Allweisheit GOTTes/ darinnen zugleich die weise Regierung aller Creaturen/ und die zwar sehr wunderbaren/ aber gleichwol sehr weise Führungen der Menschen-Kinder begriffen sind. Wobey gezeigt wird unsere Pflicht und Schuldigkeit/ wie wir uns der Weisheit Gottes in allen Stücken unterwerffen sollen/ und gleichfalls nach himmlischer und göttlicher Weisheit zu bestreben haben."

Katalog II - AFSt/P TAM 95
Polemik gegen die römisch-katholische Kirche

Titel 1	தற்குப் பொஷ்த்தகம் ¹⁴⁰ tarkap poṣṭtakam Buch über Disputation Book on [logical] arguments
Titel 2	பெதக மறுத்தலாவது petaka maruttalâvatu Über die Ablehnung der [Kirchen-] Spaltung About the rejection of [Church] Schism
Blattzahl	TEIL I
1r-14v	Teil 1. Über die Riten der Bilderverehrung.
15r-18v	Teil 2. Über die Beschreibung der Ordnung der Zehn Gebote.
19r-31r	Teil 3. Über die Beschreibung der Boten Gottes.
32r-36r	Teil 4. Über die Beschreibung der guten Wesen, d.h. der Engel.
36r-40r	Teil 5. Über die Beichte und das Sündenbekenntnis.
40r-43r	Teil 6. Über das Sakrament Abendmahl, in dem der wahre heilige Leib und das wahre heilige Blut Jesu Christi anwesend sind.
44r-47v	Teil 7. Über die Pûjâ [Verehrung], genannt Mîcâ, 'die Messe [?]'. Teil 8. Es wird gezeigt, dass es keine sieben, sondern nur zwei Sakramente gibt.
48r-54r	Teil 9. Es wird gezeigt, dass das Fasten nicht von Gott empfohlen, sondern von den Kirchenältesten befohlen wird.
54r-59r	Teil 10. Es wird gezeigt, dass es nach dem Wort Gottes kein Fegefeuer gibt.
59r-65r	Teil 11. Es wird gezeigt, dass es in dieser Welt für die heilige Kirche kein anderes Haupt als Jesu Christi selbst gibt.
66r-71v	TEIL II
72r-72v	Es wird gezeigt, wie der wahre Veda [d.h. das wahre Wort] von Jesus Christus herunter gekommen [d.h. geoffenbart worden] ist.
73r-77r	Über die Geburt, das Leben, Wirken und den Tod von Martin Luther [mit genauer europäischer Jahresangabe. Die Monate orientieren sich nach der tamilischen Zeitrechnung. Es ist wahrscheinlich, dass die Historia Sacra, das kirchengeschichtliche Werk von C.T. Walther, hier zugrunde liegt ¹⁴¹].
77r-88v	Über das Leben und Wirken von Johannes Calvin in der Schweiz.
79r-84r	Über den versprochenen Trost für die heilige Kirche und den Fluch für den Anti-Christ.

¹⁴⁰ Auf dem Deckblatt findet man folgende deutsche Bemerkung: "Ein Büchlein über einige Streitigkeiten in der Christlichen Kirche."

¹⁴¹ Walther, C.T.: Historia Sacra [Tamil]. Rerum in ecclesia inde ab orbe condito ad nostram usque aetatem gestarum notitiam exhibens Historia Sacra, quae per septem periodos et veteris et Novi Testamenti, regni lucis ac tenebrarum originem, progressus, certamina vicissitudines, nec non ecclesiae regimen et disciplinam, atque primas origines particularium doctrinarum et rituum in compendio tradit: Illustrantur subinde vaticinia prophetarum, ex historiarum monumentis; addunturque synchronismi historiae exoticæ, praesertim Indicae: in gratiam exercitiorum in Ecclesia Tamulica, Trangambariae, Typis et sumtibus Missionis Danicae, 1735. Ein Exemplar ist in der Hauptbibliothek der Franckeschen Stiftungen vorhanden.

Katalog II - AFSt/P TAM 96
Fragmente des Evangeliums nach Lukas

Titelblatt Blattzahl	Fehlt
14 r-v	Lukas 2,17b - 23a.
16 r-18v	Lukas 2,31b-52. Am rechten Rand der Vorderseite von Blatt 16 befindet sich eine mit Bleistift später eingetragene, aber falsche Bemerkung: "Bruchstücke aus Matt.-Evangelium".
23r-v	Lukas 3,26b-32a.
28r-v	Lukas 4,21b-25a.
43r-v	Lukas 6,35v-41.
51r-53v	Lukas 7,33-50.
107r-109v	Lukas 15,12-31a.
118r-v	Lukas 17,15b-23a.
121r-v	Lukas 19,9b-17a.
125r-v	Lukas 18,28b-37a.
129r-v	Lukas 19,16b-23a.
139r-v	Lukas 20,41v - 21,3a.
143r-v	Lukas 21,25b-33a.
148r-v	Lukas 22,27b-34a.
151r-v	Lukas 22,50b-57a.
166r-v	Lukas 24,36v-45a.
Zwei am rechten Rand abgebrochene Stücke aus dem Evangelium nach Lukas.	

Katalog II - AFSt/ P TAM 97 A
Deutsche Übersetzung von einem Tamilen

[Blatt 1r.] "Auszüge aus Padtanattupullei

எட்டுத்திசையும் பதினாறு
 கோணமும் ஈரோடியுமும்
 முட்டத்தெழுந்த முக்கத
 தெழுச்சோதியை மூடொல

[Blatt 1v] லாங்கடடிக சுறுடடிக கக்கத்தில்

வைப்பர கருத்தில் வையார பட
 டப்பகலை மிரவென்று கூறுவர
 பாதகொ".

Ihr Unverständigen! Wollt ihr den Herrlichen Gott, der
 alle [acht Himmelsrichtungen¹⁴²] 16 Himmelsgegenden
 und 14 Welten durchaus erfüllet und durchdringet
 zusammen binden, einwickeln und unter den Arm und
 nicht ins Hertz nehmen, so erkläret ihr laut den hellen
 Tag zur Finsternis ihr Bösewichter."

¹⁴² Diese Wörter fehlen in der Übersetzung.

Katalog II – AFSt/ P TAM 97 B
Deutsche Übersetzung von einem Tamilen

[Blatt 2r] "Aus Sangaràsàriar im Buche Nadandam

அண்டரண்டங் கடந்து நின்ற சோதிதானே
 அவனிதனிலடைந்து கல்லில் மருகுமோதான
 என்று செய்யும எவ்வுயிருமான சோதி
 ஈனமாங்கலத்தனிருப்பரோதான

[Blatt 2v] தொண்டாகனே உங்களுக்குமிந்தவாற
 தைசொன்னவர்க்குங் கேட்டவர்க்குஞ் சொற்க்க
 மிலலை மண்டலத்தில் சற்குருவை வணங்கிநின்
 றால் மாறாத பெரு வாழ்வு வாழலாமே

"Gott ist weit über den sichtbaren Himmel erhaben.
 Wird auf der Erde in einem Stein kriechen? Der ewige
 u. lebendige Gott, befindet sich der in einen schlechten
 Stein. Ihr Lächer-

knechte. Wer euch das gesagt hat u. wer solche Worte
 annimmt, hat keinen Theil am ewigen Leben. Wer den
 wahren Hohen Priester im Himmel standhaft verehret,
 wird eine unendliche u. ausnehmend groß-Seligkeit
 genießen.

Katalog II – AFSt/ P TAM 97 C
Deutsche Übersetzung von einem Tamilen

[Blatt 3r] Auszüge aus Honganer

அறிவாவதே தென்று மைந்தா கேளு அமபுவியுள்
 னோர மிகவுமனேகம் பேரகள பொறிவான அம்பரணைப்
 போற்றிடாமல் புத்திகெட்ட மறுகம் போல் பேயைக்கூடி
 நெறியான பூறணத்தை விலக்கி நீக்கி நேமநிஷ்டை
 யென்று மொரு பூசை செய்து குறியான குறிகெட்டு"

[Blatt 3v]

மயங்கிவாடி கூக குரலுநதவிலடியுங்கூகுவென்று
 அறிவானதறிவழிந்து மோசம் போறா அயயயயொ
 வென்ன சொல்வேன னேகமோடந தெளிவாகமிதைப்
 பாரத்து ஆராயநதீராகில் செல்வமுடன் செழித்
 திருப்பீர சிறுமையோரே.

Höre mein Sohn, was wahre Erkenntniß ist. Sehr viel Menschen auf Erden verehren Gott das höchste Ziel nicht, sondern hängen sich wie das unvernünftige Vieh an den Teufel verlassen den vollkommenen Urquell waschen, beschmieren sich und opfern verfehlen des höchsten Zieles

taumeln umher, machen Lüren, trommeln u. schreien, als solche die den Verstand verlohren haben irren sie umher. Ach, ach, was soll man sagen? Wenn doch alle diese Thoren dis möchten recht einsehen und überlegen, so würde euer Glück blühen ihr Elenden! Geschrieben von Njànàbaran."

Katalog II - AFSt/ P TAM 97 D
Deutsche Übersetzung von einem Tamilen

13 lose kleine Blätter mit Bibelsprüchen: Auf den ersten 11 Blättern sind die Verse angegeben. Die letzten beiden enthalten keine Versangabe.

Blatt 1: Psalm 119, 142; Blatt 2: Psalm 138, 6; Blatt 3: Mt. 18,4; Blatt 4: Joh. 3,35; Blatt 5: Röm. 4,24, Blatt 6: Röm. 5,5; Blatt 7: Röm. 14,9; Blatt 8: Eph. 2,3; Blatt 9: Eph. 5,6; Blatt 10: Phil. 3,20; Blatt 11: I. Tim. 2,5; Blatt 12: Jes. 46,4. Die Versangabe fehlt. Blatt 13: Röm. 8,17. Die Versangabe fehlt.

Katalog II - AFSt/P TAM 98

Wahrscheinlich handelt es sich bei diesem Manuskript mit 29 Blättern, das in மணிப்பிரவாளம் Manīpravāḷam-Schrift [einer Mischung aus Tamil und Sanskrit] verfasst ist, um ein viṣṇuitisches Werk.

Katalog II - AFSt/P TAM 99
'The Book of Common Prayer'

Titelblatt	வருஷத்திலே ஒவ்வொருநா ள் காலமே செய்கிற செபத்தினுடைய ஒழுங்காவது ¹⁴³	varuṣattile ovvoruṇā! kālame ceykīra cepattiṇuṭaiya oḷunkāvatu	Die Ordnung der Gebete, die jeden Morgen gesprochen werden sollen.	The order of prayers that are to be said every morning.
1r-33v		Nr. 1	Morgengebete	
34r-264r ¹⁴⁴		Nr. 2	Abendgebete, Liturgie für das Abendmahl, den Taufgottesdienst und die Sonntagsgottesdienste	

¹⁴³ Direkt unter dieser Überschrift findet man folgende von B. Schultze nachgetragene Bemerkung: "Die englische Lyturgie oder gemeines Gebet Buch ins Malabarische". Auf der Rückseite des letzten Deckblatts findet man folgende Bemerkung: "The Book of Common-Prayer and Administration of the Sacraments according to the Use of the Church of ENGLAND together with the Psalms of David translated from the English in the Malabarish Language by Benjamin Schulze Protestant Missionary 1726."

¹⁴⁴ In diesem Teil gibt es keine Überschrift. Deshalb ist es nicht einfach, die Anfangs- und Endzeile zu finden.

Katalog II - AFSt/ P TAM 100
Ulaka nîti

Katalog II - AFSt/ P TAM 101
Vier lose Blätter (Manuskript-Fragmente)

Die ersten drei kleinen Blätter (38 cm lang, 2,5 cm breit), die sich ursprünglich in dem Manuskript TAM 8 befanden, gehören zu einem wahrscheinlich von B. Schultze 1726 übersetzten Gebetbuch "The Book of Common Prayer" (Vgl. TAM 99). Da diese Blätter nicht nummeriert sind, ließen sie sich nicht eindeutig einordnen.

Das lange Blatt (47 cm lang und 3 cm breit) trägt eine deutsche Überschrift, die wahrscheinlich von B. Schultze nachträglich geschrieben worden ist: "Hymnologia Tamulica oder das Malabarische Gesang Buch NB bereits gedruckt in Tranquebar". Dies deutet darauf hin, dass das Palmblattmanuskript, zu dem dieses Fragment gehört, nicht mehr existiert.

156

Katalog II - AFSt/P TAM 102
Fragmente einiger Kirchengesänge

Blatt-Nr.

15	Es beginnt mit einem Teil des zweiten Liedes. In der Mitte beginnt das 3. Lied, das auf der Rückseite mit 6 Strophen endet.
61	Es beginnt mit einem Teil des 129. Liedes. In der Mitte beginnt das 130. Lied mit 5 Strophen. Auf der Rückseite endet das 131. Lied mit 5 Strophen.
71	Es beginnt mit der 7. Strophe des 133. Liedes. In der Mitte beginnt das 134. Lied mit 9 Strophen, das auf der Rückseite endet. Das letzte Wort ist von dem Lied Nr. 135.